ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರ

ತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಿಮಾ ಸುಳಾದಿಗಳು

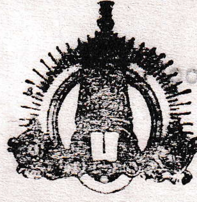
ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಾರ ಪ್ರಕಾಶನ
ಶ್ರೀ ಗುರು ವಿಜಯದಾಸಾಶ್ರಮ ರಾಯಚೂರು

॥ ಹರಿಃ ಓಂ ॥

ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರ

ಶ್ರೀ ತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಿಮಾ ಸುಳಾದಿಗಳು

ಪದಗಳು–೫೬ ಸುಳಾದಿಗಳು–೧೦೩

ಶ್ರೀಗುರು ವಿಜಯದಾಸಾಶ್ರಮ
ರಾಯಚೂರು

ಮೊದಲನೇ ಆವರ್ತಿ ೧೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು

ಸಂಗ್ರಾಹಕರು :

ಶ್ರೀ ಗುರುಮಧ್ವರಾವ್ ಉಪ್ಪಲಿ
ಶ್ರೀಗುರು ವಿಜಯದಾಸಾಶ್ರಮ,
ರಾಯಚೂರು

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾರ ಪ್ರಕಾಶನ
ಶ್ರೀಗುರು ವಿಜಯದಾಸಾಶ್ರಮ
೬-೨-೬೮/೨೪/೧, ಅಮರಖೇಡ್ ಲೇಔಟ್,
ಮಾಣಿಕಪ್ರಭು ಗುಡಿಯ ರಸ್ತೆ,
ರಾ ಯ ಚೂ ರು - ೫೮೪ ೧೦೧

ಪ್ರತಿಗಳು : ೧೦೦೦

ಬೆಲೆ : ರೂ. ೪೦/-

ಮುದ್ರಕರು :

ಪ್ರಲ್ಹಾದರಾವ್ ಹೆಚ್. ಕುಲಕರ್ಣಿ
ಮೆ॥ ಲೀಲಾ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್
ಮಳಿಗೆ ನಂ. ೨೪, ಎಂ.ಆರ್.ವಿ. ಎಸ್ಟೇಟ್,
ಜೈನ್ ಮಂದಿರ ರಸ್ತೆ, ರಾಯಚೂರು-೫೮೪ ೧೦೧

Sri Vidyamanya Tirtha Swamiji
Sri Bhandarakeri & Palimar Mutt
Car Street, UDUPI-576 101
Phone : 243402 (Udupi)
55368 (Palimar)

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಮಾನ್ಯತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮೀಜಿ
ಶ್ರೀ ಭಂಡಾರಕೇರಿ ಮತ್ತು ಪಲಿಮಾರು ಮಠ
ರಥಬೀದಿ, ಉಡುಪಿ-576 101
ದೂರವಾಣಿ : 243402 (ಉಡುಪಿ)
55368(ಪಲಿಮಾರು)

ಆಶೀರ್ವಚನ

ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಾದ ಶ್ರೀಯುತ ಉಪ್ಲಿ ಮಧ್ವರಾಯರು ಮಾಡಿದ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರ ಸುಳಾದಿಗಳು, ತಾರತಮ್ಯ ಸುಳಾದಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಗುರು ವಿಜಯದಾಸರ ಸುಳಾದಿಗಳು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲ ದಾಸರ ಸುಳಾದಿ ಮತ್ತು ಪದಗಳ ಪ್ರಕಾಶನ ಮಾಡಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಶ್ರೀ ವಿಜಯ ದಾಸರ ತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಿಮಾ ಸುಳಾದಿ ಮತ್ತು ಪದಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತ ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಶ್ರೀ ಹರಿ ವಾಯುಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಕರವಾಗಿದೆ. ಇವರ ಉತ್ತಮ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಭಗವದ್ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು ಪಠಣ ಮಾಡಿ ಧನ್ಯರಾಗಬೇಕು. ಇಂಥಾ ಮಹಾಸೇವೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀ ಉಪ್ಪಲಿ ಮಧ್ವರಾಯರು ಶ್ರೀ ಹರಿವಾಯುಗಳ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಲೆಂದ ನಾವು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಇಂತಿ,

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಮಾನ್ಯ ತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮೀಜಿ
ಶ್ರೀ ಭಂಡಾರಕೇರಿ ಮತ್ತು ಪಲಿಮಾರು ಮಠ

॥ ಶ್ರೀ ॥

ಮುನ್ನುಡಿ

—: ಸುಳಾದಿ ಸುಮಸೌರಭದ ಬಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳು :—

ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬ ಈ ಎರಡು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವೇಚಿಸೋಣ.

1) ತೀರ್ಥ :- ತೀರ್ಥಶಬ್ದೋ ಮುಖ್ಯತಃ ಪಾವನೇಷು ವರ್ತತೇ ।

ನಾನ್ಯತ್ರ ತೀರ್ಥವೆಂದರೇ ಪವಿತ್ರವೆಂದರ್ಥ, ಪವಿತ್ರ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪವಿತ್ರವಾದ ವಸ್ತು ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣ, ಇವನು ಅನೇಕ ರೂಪಗಳಿಂದ ಜಡಉದಕಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲಿಸಿ ನಿಯಾಮಕನೆನಿಸಿರುವನು. ಇವನೊಡನೆ ಆಯಾ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇವತೆಗಳು ಸಹಾ ಇದ್ದು ತೀರ್ಥಾಭಿಮಾನಿಗಳೆನಿಸುವರು. ತೀರ್ಥರೂಪಿ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸನ್ನಿಧಾನದಿಂದ ದೇವತಗಳು ಸ್ವಯಂ ಪವಿತ್ರರಾಗಿ ತಮ್ಮಿಂದ ಅಭಿಮನ್ಯವಾದ ಜಡಉದಕಗಳಿಗೂ ಪಾವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿರುವರು. ಅತಯೇವ ಕೂಪ, ವಾಪಿ, ತಟಾಕ, ನದ್ಯಾದಿ ಸಮಸ್ತ ಉದಕ ಸಮುದಾಯಗಳು ಪವಿತ್ರಗೈಯುವ ಶಕ್ತಿ ಉಳ್ಳವುಗಳಾಗಿ ತೀರ್ಥಶಬ್ಬದ ಸಾರ್ಥಕವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವವು. "ನದೀನಾಂ ಸಾಗರೋ ಗತಿಃ" ಎನ್ನುವಂತೆ ನದನದಿಗಳ ಜಲವು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಸೇರುವವು. ನದಿಗಳು ಕೇವಲ ತೀರ್ಥಗಳೆನಿಸಿದರೆ "ಸಮುದ್ರವು ತೀರ್ಥರಾಜ" ಎಂದು ಕರೆಸುವುದು. ಅತಯೇವ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆಯೇ ದೊಡ್ಡವರು "ನಮೋತೀರ್ಥರಾಜಾಯಾ" ಎಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮನ ಗೈಯುವರು. ವರುಣಾಂತರ್ಗತ ಭಾರತೀರಮಣ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಾಣಾಂತರ್ಗತ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾ-ಯಣನೇ ನಿಜವಾದ ತೀರ್ಥರಾಜನಲ್ಲವೇ.

ಶ್ರೀಶನ ಸಂಬಂಧದಿಂದಲೇ ಪಾವಿತ್ರ್ಯ ಅದು ಇಲ್ಲದಿರೆ ಪಾವಿತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಎಡೆ ಎಲ್ಲಿ ? ಗಂಗೆಯು ಅತ್ಯಂತ ಪವಿತ್ರಳು, ನಿಜ. ಕಾರಣ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮರೂಪಿ ಭಗವಂತನ ಪಾದೋದ್ಭವವೇಯಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ. ಭಗವತ್ಸಂಬಂಧಭಾವ, ಭಗವನ್ಮಯರಾದ ದೇವತೆಗಳ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಜಡೋದಕಗಳಿಗೂ ಸಹ ಪಾವನಗೈಯುವ ಶಕ್ತಿ ಉಂಟೆಂದು ನಿಶ್ಚಯುವಾಯಿತು. ಭಗವನ್ನಿಷ್ಟಾತ್ಮಕ ಈ ಶಕ್ತಿಯ ಅರಿವನ್ನು ಸಾಧಕರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲೋಸುಗ ಶ್ರೀಮನ್ ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸವರ್ಯರು.

ಅಂಗುಟಾಗ್ರದಿ ಜನಿಸಿ ದಮರ । ತರಂಗಿಣಿಯು ಲೋಕತ್ರಯ ಗಳಘ ।

ಹಿಂಗಿಸುವಳವ್ಯಾಕೃತಾಕಾಶಾಂತ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ॥ ಇಂಗಡಲ ಮಗಳೊಡೆಯ ನಂಗೋ । ಪಾಂಗಗಳಲಿಪ್ಪಮಲನಂತ ಸು । ಮಂಗಳ ಪ್ರದನಾಮ ಪಾವನ ಮಾಳ್ಪುದೇನರಿದು ॥ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಶ್ರೀ ಮದ್ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರದಲ್ಲಿ.

ತೀರ್ಥಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಅರ್ಥ ಉಂಟು. ''ನಹಿಜ್ಞಾನೇನ ಸದೃಶಂ ಪವಿತ್ರ ಮಿಹ ವಿದ್ಯತೇ'' ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣರೀತ್ಯಾ ನಿಜವಾದ ಪಾವಿತ್ರ್ಯ ಜ್ಞಾನ ದಿಂದಲೇ, ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಪವಿತ್ರವಸ್ತು ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ, ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೆ ಅಂತಃಕರಣ ಶುದ್ಧಿ. ಜಡತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ (ಅನುಸಂಧಾನವಿಲ್ಲದ) ಸ್ನಾನಾ ದಿಗಳಿಂದ ಬಾಹ್ಯಮಲದಿಂದಷ್ಟೇ ಶುದ್ಧಿ. ''ಗಂಗೆ ಮಿಂದರೆ ಮಲವು ಹಿಂಗಿ ತಲ್ಲದೆ ರಂಗನೊಲಿಯನೋ ಭಕುತರ ಸಂಗದೊರೆಯದೇ'' ಎನ್ನುತ್ತದೆ ವಿಜಯವಾಣಿ. ಜ್ಞಾನ ಪರಸ್ಪರ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದೇ ಭಕ್ತಿ. ಇದು ಉಳ್ಳವರೇ ಭಕ್ತರು. ಭಕ್ತರ ಸಂಗ, ಅವರ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಅಂತಃಕರಣ ಪರ ಸ್ಪರ ಅವರ ಉಪದೇಶದಿಂದಲೇ ಜ್ಞಾನಪ್ರಾಪ್ತಿ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತತ್ವಜ್ಞಾನವೆ ನಿಜವಾದ ತೀರ್ಥವೆಂದಾಯಿತು. ಇಂತಹ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಗಾಗಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ಹುಡಿಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ನಿಜವಾದ 'ತೀರ್ಥಾಟನ'. ಧನವ ಸಂಪಾದಿ ಸುವ ಪರ್ದಾವಣಿಕರಂದದಿ ಕೋವಿದರ ಸದನಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸು ಸಚ್ಛಾಸ್ತ್ರ ಶ್ರವಣಗೋಸುಗವ, ಕೋವಿದರ ಸದನ ಹೆಗ್ಗದವ ಕಾಯುದೇ ಫಲವಿದು ಬಾಳ್ದುದಕೇ – ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ರಂಗವಲಿದಾಸರು.

ಇಲ್ಲಿ ಹೆಗ್ಗದ–ಹಿರಿದಾದದಕರ ಅರ್ಥಾತ್ ದೊಡ್ಡಬಾಗಿಲು – ಊರಬಾಗಿಲು ದೇಹಾಖ್ಯವಾರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಬಾಗಿಲ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವುದು ಬಾಯಿ (ದುಃಖ) ಇದು ವಾಗೀಂದ್ರಯಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯ. ರಸನೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೂ ಹೌದು. ದೊಡ್ಡವರ ವಾಗೀಂದ್ರಯದಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವುದೇ ವಾಗ್ಗಂಗೆ. ಅರ್ಥಾತ್ ಜ್ಞಾನಿ ಗಳು ಗೈಯುವ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶದಿಂದಲೇ ನೈಜ ಪಾವಿತ್ರ್ಯತೆಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಎಂದಾಯಿತು. ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ವಿವೇಚನೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದು ಸಜ್ಜನರ ಸಾಧನೆಯ ಒಂದು ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯ ವಾಗುವುದು.

2) ಕ್ಷೇತ್ರ : ಕೃಷಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರವೆನ್ನುವರು. ಕೃಷಿಗಾರನು ಭೂಮಿಯಿಂದ ಯೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮೃದ್ಧಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯ ಬೇಕಾದರೆ, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಈ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯದೇ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿದರೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದು. ಇದರಂತೆ ನಮ್ಮ ಮನವೆಂಬ ಭೂಮಿಯು ಶುದ್ಧವಾಗಬೇಕು. 'ಇದಂ ಶರೀರಂ ಕೌಂತೇಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಿತ್ಯ ಭಿಧಿಯತೇ' ಎನುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣವಾಣಿ. ಬೃಹದಾತ್ಮಕ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಭಗ

ವಂತನ ಒಂದು ಶರೀರ. ಅಂತೆಯೇ ಪಿಂಡಾಂಡಗಳು ಸಹ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಶರೀರಗಳೇ, ಅಂದರೆ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಅಧಿಷ್ಠಾನಗಳು ಎಂದರ್ಥ. ಶ್ರೀಶನು ತನ್ನ ಪರಿವಾರದವರಾದ ತತ್ವದೇವತೆಗಳೊಡನೆ ಇಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಇವು ಭಗವಂತನ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಾದವು. ಭಗವಂತನ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ತುಂಬಿದೆ. ವಿಶೇಷತಃ ವಿಭೂತ್ಯಾತ್ಮಕ ಅವನ ವಿಶೇಷ ಸನ್ನಿಧಾನವು ಸ್ಥಳವಿಶೇಷಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟು. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ವಿಶೇಷ ಸನ್ನಿಧಾನದಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದು ಕರೆಯುವರು. ಪುಣ್ಯಪ್ರದವಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಇಂತಹ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನೇ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳೆನ್ನುವರು. ಭಗವಂತನು ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ ಜೀವ ಕ್ಷೇತ್ರಸ್ಥ ಪಿಂಡಾಂಡದೊಳಗಿನ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನನ್ನು ಕಾಣಲು, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಗಿನ ವಿಶೇಷತಃ ಭೂಮಂಡಲದೊಳಗಿನ, ಕರ್ಮಭೂಮಿ ಎನಿಸಿರುವ ಭರತಖಂಡದ ಭಗವಂತನ ವಿಶೇಷ ಸನ್ನಿಧಾನೋಪೇತ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸುವುದು. ಸಾಧನೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಅವಿಭಾಜ್ಯಅಂಗ ವೆಂದಾಯಿತು. ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಾರ್ಥ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದು ಸಾಧಕರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕವೆಂದಾಯಿತು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿರುವರು. ಅಲ್ಲಿಯ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮುಕ್ತ ಕಂಠದಿಂದ ಹಾಡಿರುವರು. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಅಪರೋಕ್ಷಿಕೃತ ಶ್ರೀಶರಾದ ಹರಿದಾಸರಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಿಮಾ ಸುಳಾದಿಗಳು ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾಧಕರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳಕನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿರುವವು.

''ತೀರ್ಥ ಕುರ್ವಂತಿ ತೀರ್ಥಾನಿ'' ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ತೀರ್ಥಪಾದನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಹೃದಯಾರವಿಂದದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಸ್ವಯಂ ಪೂತಾತ್ಮರೆನಿಸಿದ ಭಾಗವತರು ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಪವಿತ್ರಗೈಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಮೀಯುವರು. ಇಂತಹ ತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೀಯಲು ಬಂದ ಸಜ್ಜನರ ಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸಂಚಾರಗೈಯುವರು 'ಅನುಗ್ರಹಾಯೇಹ ಚರಂತಿ ನೂನಂ । ಭೂತಾನಿ ಭವ್ಯಾನಿ ಜನಾರ್ಧನಸ್ಯ ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ.

ನಿನ್ನ ದರುಶನಕೆ ಬಂದವನಲ್ಲವೋ । ನಿನ್ನ ಭಕುತರ ನೋಡಲಿ ಬಂದೆ । ಎನ್ನುತದೆ ದಾಸವಾಣಿ. ಈ ವಾಕ್ಯಗಳ ಭಾವವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಹ ತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರಾಟನೆ ಗೈಯುವುದುಂಟು ಎಂದು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಆತಯೇವ ಅನೇಕ ಪುರಾಣಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಿಮೆ ತಥಾ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮರ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ಆಚಾರ್ಯ ಮಧ್ವರು ಸಹ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ದಾಖಲೆ ಉಂಟು, ಅವರ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲೇ ಪ್ರಾಪ್ತರಾದ ಲಾತವ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಭಾವಿಸಮೀರ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಾದಿರಾಜ ಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮರು ತಾವು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಗ್ರಂಥರೂಪದಿಂದ ಸಾಧಕರಿಗೆ ಕೈಗನ್ನಡಿಯಾಗಿ ನೀಡಿರುವರು. ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿದ ಘನತೆ ಈ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೇ ಸಲ್ಲುವುದು. ಅದುವೇ 'ತೀರ್ಥಪ್ರಬಂಧ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಬಂಧ ರಾಜ.

ಹರಿದಾಸ ಕುಲಪಿತಾಮಹರೆನಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರ ದಾಸರು ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸಾಕಷ್ಟು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರೆಂಬ ದಾಖಲೆ ಅವರ ಒಂದು ಕೃತಿಯಿಂದಲೇ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಲಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಇವರಿಗೇ ಮೀಸಲು ! ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಪರಿಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅದೆಷ್ಟು ಆದರ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವವನ್ನು ತೋರಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಇರದು. ಅಂತಃಕರಣವು ಹದಗೊಂಡು ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಉಪದೇಶಸ್ವಪಡೆಯಲು ಯೋಗ್ಯ, ಅದೃಷ್ಟ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಸಂದರ್ಶನಾದಿಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕವೆಂಬುದು ಸಾಧಕರಾದವರಿಗ ಮನಗಾಣದೆ ಇರದು. ಶ್ರೀ ಪುರಂದರ ದಾಸರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಅಪಾರ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅದು ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಇಲ್ಲದಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಪುರಂದರ ದಾಸರ ನಂತರ ಭೃಗುಋಷಿಗಳೇ ಶ್ರೀ ವಿಜಯ ದಾಸರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಭರತಖಂಡದಾದ್ಯಂತ ಸಂಚರಿಸಿ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಕ್ಷೇತ್ರಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ವಿಶೇಷ ಸಾನಿಧ್ಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿರುವರು. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಇವರು 'ಮಧ್ವಪತಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರದಾಸರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದು, ಅವರ ಅಂತಃಕರಣ ಪರಸ್ಪರ ಉಪದೇಶಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ನಿಧಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆ ನಿಧಿ ಈಗ ಪದ, ಪದ್ಯ ಸುಳಾದ್ಯುಗಾಭೋಗ ರೂಪದಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿರುವುದು. ಅಲ್ಪಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ನಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರ ಅಪಾರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಿಂಧುವಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ದೊರೆತದ್ದು ಬಿಂದು ಮಾತ್ರ. ಉಪಲಬ್ಧವಾದ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರಮದಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ವಿಂಗಡಿಸಿ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಗಳ ಮೂಲಕ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ ಘನತೆ ಶ್ರೀಯುತ ಶ್ರೀಸುಂದರ ವಿಠಲದಾಸರಿಗೆ (ಗೊರೇಬಾಳ ಹನುಮಂತರಾಯರಿಗೆ) ಸಲ್ಲುವುದು. ಕಾಲಗತಿಯಿಂದ ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಗ್ರಂಥಗಳು ಉಪಲಬ್ಧವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿ ಸಜ್ಜನರು ಮನಮರುಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು

ಗ್ರಹಿಸಿದ ಭಕ್ತರೊಬ್ಬರು ಅವರೆಲ್ಲರ, ವಿಶ್ವಾಸಿಕರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಓಗೊಟ್ಟು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಚುರ ಪಡಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಇಂತಹ ಗ್ರಂಥ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ಪ್ರಾಕೃತ ಪುಷ್ಪವೇ ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರ 'ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಿಮಾ ಸುಳಾದಿಗಳು'. ಇಂತಹ ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಗೈಯುತ್ತಿರುವ ಹಿರಿಯರೂ, ಪೂಜ್ಯರೂ ಆದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಉಪ್ಲಿ ಗುರು ಮಧ್ವರಾಯರು. ಎಲೆಮರೆಯ ಕಾಯಿಯಂತೆ ಗುಪ್ತರಾಗಿರುವರು. ''ಮೂಕ ಬಧಿರರಂತಿಪ್ಪರೋ ನೋಳ್ಪ ಜನಕೆ । ಕಾಕುಯುಕುತಿಗಳನ್ನವರು ತಾರರೋ ಮನಕೆ'' ಎಂಬ ದಾಸೋಕ್ತಿಯಂತೆ, ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಮುಗ್ಧತೆ ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು ಅವರನ್ನು ಕಂಡವರಿಗೆ ಅನುಭವ ವಾಗದೇ ಇರದು. ಇಂತಹ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯರಿಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಜ್ಜನರನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸದೇ ಇರುವುದು ಒಂದು ಅಪರಾಧ. ಅಂತಹ ಅಪರಾಧವೆನ್ನಿಂದಾಗಬಾರದೆಂದು ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸುವೆ. ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಗರಾವ ಕುಲ್ಕರ್ಣಿ ಮುಂಡರಗಿ, ಶ್ರೀ ಕಾಶೀ ಹನುಮಂತದಾಸರು, ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯ ಕಟ್ಟಿ ಊಟಿ, ಶ್ರೀ A. ಗುರುರಾಜರಾಯರು, ಶ್ರೀ ಪ್ರಲ್ಹಾದರಾವ ಬಳ್ಳಾರಿ, ಶ್ರೀ ವಿಜಯೀಂದ್ರ ಬಳ್ಳಾರಿ, ಶ್ರೀ ದದ್ದಲ ನರಸಿಂಗರಾಯರು, ಶ್ರೀ ರಮೇಶರಾವ ಬೆಂಗಳೂರು ಶ್ರೀ ಸುಧೀಂದ್ರರಾಯರು ಬೆಂಗಳೂರು, ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರಾಚಾರ ಕೌಲಗಿ, ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರರಾವ ಬೆಂಗಳೂರು.

ಹರಿದಾಸರೊಡೆಯಾ ಶ್ರೀ ವಿಠಲನೂ ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಮಹನೀಯರಿಗೂ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪರೋಕ್ಷದಿಂದ ಸಹಾಯಗೈದ ಇಲ್ಲಿ ಉದಹರಿಸಲಾಗದ ಇತರ ಅನೇಕ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಇತೋಪ್ಯತೀಶಯಶಕ್ತಿ ಇಂತಹ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆ. ಅಖಿಲಿನಂತೆ ನನಗೂ ಈ ನಾಲ್ಕು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನೇ ಹರಿದಾಸರ ಹೃದಯಾಂತರ್ಯಾಮಿ ಶ್ರೀಶನ ಅಡಿದಾವರೆಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸುವ ಸುಯೋಗ ಒದಗಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಗುರುಮಧ್ವರಾಯರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಋಣಿಯಾಗಿರುವೆ. ಕೃತಜ್ಞತಾ ಪರಸ್ಪರ ಭಕ್ತಿಯುತ ನಮನಗಳನ್ನು ಅವರ ಹೃದಯಾಂತರ್ವರ್ತಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವೆನು. ಶ್ರೀ ವಿಜಯಾ ವಿಠಲಾ ಭಿನ್ನ ಶ್ರೀ ಗುರು ವಿಜಯವಿಠಲನು ಸಕಲ ಯೋಗ್ಯ ಚೇತನರಿಗೆ ಪ್ರೇರಿಸಿ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಸಮಸ್ತ ಸೋತ್ತಮ ಗುರು ಬಿಂಬಾ ಭಿನ್ನ ಅಸ್ಮದ್ ಬಿಂಬ ಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಹರಿನಾರಾಯಣ ವಿಠಲನ

ಪ್ರಚುರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಸಜ್ಜನರ ಕೈ ತಲುಪಿದೆ. ಇವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಅಪಾರ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ನಿಧಿಯನ್ನು ಭದ್ರಗೊಳಿಸಲೋಸುಗ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೊದಗುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಇವರು ಒಂದೆಡೆ ಕುಳಿತು ಇತರೋಪ್ಕತಿಶಯ ಶ್ರೀಹರಿ ಗುರುಸೇವೆ ಗೈಯಲು ಅನುಕೂಲಿಸುವಂತೆ ಇವರ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೇನಕರು ಸೇರಿ ರಾಯಚೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂಡು ಆಶ್ರಯವನ್ನೇ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಇಪರಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದು ಕಂಡರೇ ಸಜ್ಜನ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಆಪಾರ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಪೂಜ್ಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿ–ಸುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಅಡೆತಡೆಗಳ ಮಧ್ಯೆಯೂ ಈ ಆಶ್ರಮ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಸತ್ಯದ ಅರಿವನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ಈ ಆಶ್ರಮವು ಇವರ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವ ಗುರುಚಂದ್ರಮರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಾತ್ "ಗುರುವಿಜಯದಾಸ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ"ಗುರುವಿಜಯದಾಸಾಶ್ರಮವೆಂದು ಶೋಭಿಸುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಸಜ್ಜನರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಸತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಆಶ್ರಮವೊಂದು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದು ಇದೇ ಮೊದಲ ಪ್ರಯತ್ನ ಅಥವಾ ಇದೇ ಮೊದಲ ಸಲ ಎನ್ನಬಹುದು. ದಿನೇ ದಿನೇ ಅಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಾಗುತ್ತಾ ಇವೆ.

ಇವರಿಗೆ ಮಾತು ಬೇಡ, ಊಟತಿಂಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನಾಸಕ್ತಿ ಕೀರ್ತಿಗೌರವಗಳಿಗೆ ಇವರು ಬಹುದೂರ, ಇವರಲ್ಲಿ ಬೇಡವೆಂದರೂ ಎದ್ದು ತೋರುವ ಈ ಸದ್ಗುಣಗಳು ದೊಡ್ಡವರ ಅಮೃತಶ್ರಾವಿ ನುಡಿಯನ್ನು ಥಟ್ಟನೆ ಸ್ಮರಣೆಗೆ ತಾರದೇ ಇರದು.

' ಜನರ ಮನ್ನಣೆ ದೃಷ್ಟಿ ಕನಸಿಲಾದರೂ ಬೇಡ'
ಮನಸು ಸದಾ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ ಇರಲೋ ಸ್ವಾಮಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜಯೇಶ ವಿಠಲ ದಾಸರು.

ಸದಾ ಏನಾದರೂ ಸುಳಾದಿಗಳನ್ನು ಪಠಿಸುವುದೇ ಅವರ ಜೀವನದ ಉಸಿರಾಗಿದೆ. ಅಹರ್ನಿಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಸ್ಮರಣೆಯೇ ಭಕ್ತರು ಬಲವಂತದಿಂದ ಕೊಟ್ಟ ಹಣ ಅದು ಇವರದ್ದಲ್ಲ. ಕೂಡಲೇ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಇದು ಅವರ ಎತ್ತರವನ್ನು ಅಳೆಯುವ ಅಳತೆ ಗೋಲು ಮಾತ್ರ. ಎತ್ತರವನ್ನಷ್ಟೋ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವುದು ದುರ್ಲಭ. ಇಂತಹ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ, ಗುರುತಿಸಿರುವ ಸಮಾಜವದು ಧನ್ಯ. ಇವರ ಹೆಚ್ಚು

ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಸುಸಮಾಜ ದಿನೇದಿನೇ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಶ್ರೀಗುರು ವಿಠಲನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆ.

ಇಂತಿ ಸಜ್ಜನ ಪದುಮಾಧಾರಕ,
(ಹರಿನಾರಾಯಣದಾಸ)
H. ಹನುಮಂತರಾಯರು
ಮ. ನಂ. 3-4-138/1,
" ಶಾಂತಿಧಾಮ "
ಬರಕತ್‌ಪುರ ಮಂಗಳಾ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್.
ಹೈದರಾಬಾದ -500 028.

॥ ಶ್ರೀ ಗುರುವಿಜಯವಿಠಲ ಪ್ರಸನ್ನ ॥

ಅ ನಿ ಸಿ ಕೆ

ಶ್ರೀ ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಳಿಲು ಸೇವೆಯನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಘನ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ರೂಪುಗೊಂಡಿರುವ ''ಶ್ರೀ ಗುರುವಿಜಯದಾಸಾಶ್ರಮ'' ಅನೇಕ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರ ಕನಸಿನ ಸಾಕಾರವಾಗಿದೆ.

ಇದೀಗ '' ಶ್ರೀ ಗುರುವಿಜಯದಾಸಾಶ್ರಮದ '' ವತಿಯಿಂದ ಪೂಜ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಗುರುಮಧ್ವರಾವ ಉಪ್ಪಲಿ ತಾತಾ ಇವರ ಸತತ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ, ಮಹದಪರೋಕ್ಷೀಕೃತ ಶ್ರೀಶರಾರ ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸ ವರೇಣ್ಯರಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ 'ಕ್ಷೇತ್ರಮಹಿಮಾ ಸುಳಾದಿಗಳು' ಎಂಬ ಸಂಗ್ರಹದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಚೊಚ್ಚಲ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದೆ.

ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾರಸ್ವತ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಶಫರನಂತಿರುವ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಗುರುಮಧ್ವರಾಯ ತಾತನವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡು–ವುದು, ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸೂರ್ಯನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದೆ ಅಲ್ಪಜ್ಞಳಾದ ನಾನು ಶ್ರೀ ತಾತಾ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳಲಶಕ್ತಳು.

ಶ್ರೀ ದಾಸಾಶ್ರಮದ ವತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀ ತಾತಾ ಅವರ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಮಂಗಳ ಗ್ರಂಥಗಳು ಆದಷ್ಟು ಲೋಪರಹಿತವಾಗಿ ಮುದ್ರಣಗೊಂಡು, ಹೊರಹೊಮ್ಮಲಿ ಎಂದು ಶ್ರೀಹರಿ ವಾಯು ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥರಹಿತವಾಗಿ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನು ಮುಡುಪಾಗಿಟ್ಟ ಶ್ರೀ ತಾತಾ ಇವರಿಗ ಶ್ರೀ ಮಾಧವ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವರು ಆಯುರಾರೋಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಲಿ ಮತ್ತು ಅವರುಗಳ ಸಾಧನೆ ಹಾಗು ಪರಿಶ್ರಮ ನಮಗೆ ದಾರಿದೀಪವಾಗಲಿ ಎಂದು ನನ್ನ ಮನೆಯ ಕುಲಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಕಾರ್ಪರ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣ ಶುದ್ಧಿಗಾಗಿ. ಶ್ರೀ ತಾತಾ ಅವರ ಆದೇಶಾನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ಮೇಲಿನ ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಯಥಾಮತಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ಇಂತಿ,

ಬುಧಜನ ಪದಧೂಳಿ

ಕು. ರಾಘಮ್ಮ ಕುಲ್ಕರ್ಣಿ

ಮುಂಡರಗಿ,

॥ ಶ್ರೀ ಉಲಿದೆಕೋಡು ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಚಿಂತಲರಾಯ ಪ್ರಸೀದತು ॥

ಸಂಗ್ರಾಹಕರ ಅರಿಕೆ

ಶ್ರೀ ಹರಿವಾಯು ಗುರುಗಳ ಪ್ರೇರಣಾನುಸಾರ ಶ್ರೀ ಮೊದಲಕಲ್ ಶೇಷದಾಸರ ಶತಮಾನ ಆರಾಧನೋತ್ಸವ ಸಮಿತಿಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದ 1985ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶೇಷದಾಸರ ಸುಳಾದಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಮಿತಿಯ ದ್ವಾರಾ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ತಿರುಮಲ ತಿರುಪತಿ ದೇವಸ್ಥಾನ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಾಶನ ವಿಭಾಗದ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಗ್ರಂಥ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಾಶನವೇ ಹರಿದಾಸ ಕೃತಿಗಳ ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ ನಾಂದಿಯಾಗಿ, ಮುಂದಿನ ಗ್ರಂಥಗಳು ಹೊರಬರಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಇದುವರೆಗೆ ಪ್ರಕಾಶಿತಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಶ್ರೀ ಶೇಷದಾಸರ ಸುಳಾದಿಗಳು
2. ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲದಾಸರ ಸುಳಾದಿಗಳು
3. ಪಂಚಪ್ರಮೇಯ
4. ಸೃಷ್ಟಿಪ್ರಕರಣ ಸುಳಾದಿಗಳು
5. ತಾರತಮ್ಯ ಸುಳಾದಿಗಳು

ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಹೊತ್ತಿಗೆಗಳು ಶ್ರೀಗುರು ಶ್ರೀಶವಿಠ್ಠಲ ಸುಳಾದಿಗಳು, ಶ್ರೀ ಶೇಷದಾಸರ ವಾರದ ಸುಳಾದಿಗಳ ಮತ್ತು ದಾಸರಾಯರ ಅಷ್ಟಕ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಿಮಾ ಸುಳಾದಿಗಳ ಶುದ್ಧ ಪ್ರತಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಬಹಳ ದಿವಸವಾದರೂ ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ವಾತಾವರಣ ತೋರದೆ ತಡವಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕಾಶಿ ಹನುಮಂತ ದಾಸರು, ಶ್ರೀ ಕಟ್ಟಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸದಾಸರು, ಶ್ರೀ M K. ಪ್ರಲ್ಹಾದರಾಯರು ಶ್ರೀ M. K. ವಿಜಯೀಂದ್ರರಾಯರು, ಶ್ರೀ ಕೌಲಿಗಿ ರಾಘಣ್ಣನವರು ಶ್ರೀ A. ಗುರುರಾಜರಾಯರು, ಶ್ರೀ ರಮೇಶರಾಯರು, ಶ್ರೀ ಸುಧೀಂದ್ರನವರು, ಶ್ರೀ ದದ್ದಲ ನರಸಿಂಗರಾಯರು ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರವರು

ಇವರು ಅನೇಕ ಭಕ್ತರ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಕಾಶನದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರ ಸೇವಾರೂಪವಾಗಿ ವಹಿಸಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥ ಹೊರಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ಸುಳಾದಿ, ಪದ ಹಾಗೂ ದಾಸರಾಯರ ಕೃತಿಗಳ ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ ತನುಮನ ಧನಗಳಿಂದ ಆತ್ಮಾರ್ಪಣ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಾತಃ ಸ್ಮರಣೀಯರಾದ ದಿ॥ಗೊರೆಬಾಳ ಹನುಮಂತರಾವ, ಲಿಂಗಸೂಗೂರು ಇವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಅವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ ಸುಳಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲದಾಸರ ವಂಶೀಕರಾದ ದಿ. ಶ್ರೀ ವೆಂಕೋಬದಾಸರು ಗದ್ವಾಲ ಮೊದಲಾದ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದುಗರಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ 103 ಸುಳಾದಿಗಳು ಮತ್ತು 53 ಪದಗಳು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಗದ್ವಾಲ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಾದ ಉಪ್ಪಲಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಿಕ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ತಲುಗು ಭಾಷೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಜ್ಞಾನ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗದೆ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಲೋಪದೋಷಗಳೇನಾದರು ತೋರಿದಲ್ಲಿ ಓದುಗರು ಸಹೃದಯರಾಗಿ ಕ್ಷಮಿಸಿ ತಿಳಿಸಿದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಗ್ರಂಥ ಗಳಲ್ಲಿ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಮುಖ್ಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕರ್ತರು ಮುಂಡರಗಿ ಕುಲಕರ್ಣಿ ನರಸಿಂಗರಾಯರು ಪ್ರೆಸ್ ಮಾಲಕರಾದ ಹೆಚ್. ಪ್ರಲ್ಹಾದರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಮೆ॥ ಲೀಲಾ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್, ಮಳಿಗೆ ನಂ. 24, ಎಂ. ಆರ್. ವಿ. ಎಸ್ಟೇಟ್, ರಾಯಚೂರು–584 101 ಈ ಗ್ರಂಥ ಮುದ್ರಣದ ಸದವಕಾಶ ದ್ವಾರಾ ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರ ಸೇವೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲು ತಾವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಶ್ರೀ ದಾಸರಾಯರ ಪೂರ್ಣ ಆಶೀರ್ವಾದವಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುವೆ.

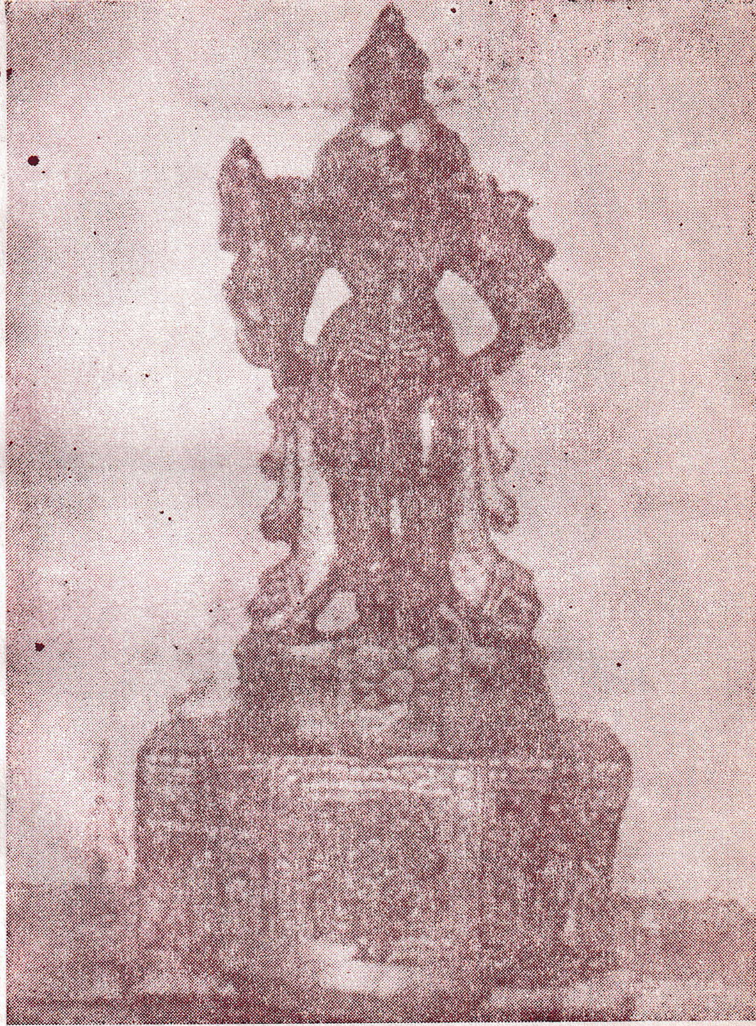
ಗ್ರಂಥ ಹೊರಬರಲು ಸಹಕರಿಸಿದ ಸರ್ವರಿಗೂ ಶ್ರೀ ಶೇಷದಾಸರ ಉಪಾಸ್ಯ ಮೂರುತಿ ಶ್ರೀ ಚಿಂತರವೇಲಿ ಪ್ರಾಣದೇವರ ಹೃದ್ವನಜದಲ್ಲಿ ಮಿನುಗುವ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನ ಕೃಪೆ ಆಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುವೆನು.

ದಾಸರದಾಸ — ಗುರುಮಧ್ವ ಉಪ್ಲಿ

* * * *

ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿ

ಯತ್ರ ಯೋಗೀಶ್ವರಃ ಕೃಷ್ಣಾ । ಯತ್ರ ಪಾರ್ಥೋ ಧನುರ್ಧರಃ ॥
ತತ್ರ ಶ್ರೀ ರ್ವಿಜಯೋ ಭೂತಿರ್ಧ್ರುವಾ ನೀತಿರ್ಮತಿರ್ಮಮ ॥

ಶ್ರೀ ಮೊದಲುಕಲ್ಲು ಶೇಷದಾಸರು ಧರೂರು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ
ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಮಾಡಿದ ಉಪಾಸ್ಯ ಮೂರುತಿ
ಶ್ರೀ ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಪಾರ್ಥಿವ ಸಂ॥ ಚೈತ್ರ ಶು॥ ೧ ಯುಗಾದಿ

ಪ್ರಾಣದೇವರು

'' ಹರಿಯ ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಆವಾಸನೆನಿಸುವೀ
ಗುರು ವಿಜಯವಿಠಲನ ಸುಪ್ರೀತ ಘನದೂತ ''

ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಯರ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಚಿಂತರವೇಲಿ ಪ್ರಾಣದೇವರು
ಶ್ರೀ ಶೇಷದಾಸರ ಉಪಾಸ್ಯ ಮೂರುತಿ

ಶೇಷದಾಸರು

ಶ್ರೀಶಾಂಘ್ರೀ ಸೇವಕಂ ನಿತ್ಯಂ । ಭೂಸುರಾಗ್ರ ಕುಲೋದ್ಭವಂ ॥
ವಾಸಮಾದಿ ಶಿಲಾಕ್ಷೇತಂ । ಶ್ರೀ ಶೇಷದಾಸ ಗುರುಂಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಗುರು ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರು ಇವರೇ

ಮೊದಲಕಲ್ಲು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶೇಷದಾಸರು

ಜನನ 1817 ಯಾತ್ರಾ 1885

ಶ್ರೀ ರಘುದಾಂತತೀರ್ಥರು

ಶ್ರೀಮದಕ್ಷೋಭ್ಯ ತೀರ್ಥಮಠ

ಶ್ರೀ ರಘುದಾಂತ ತೀರ್ಥಯತಿಗಳು

(ಶ್ರೀ ಶೇಷದಾಸರ ಆಪ್ತಕರ್ತರು)

ಶ್ರೀ ಶೇಷದಾಸವರ್ಯರ ಅಷ್ಟಕ

ಶ್ಲೋಕ : ಸೀತಾಪತಿಂಹರಿಮಜ್ಞಾತಂ ಪ್ರಣಮ್ಯಮತಿ
ಹೇತುಂ ಸುಖಾಯ ಪವನಾ । ಜ್ಞಾತಂ ಬಲಾಯ
ಪುರುಹೂತಾವತಾರ ಜಯತೀರ್ಥಂಧನಾರ್ಥ ಮನಿಶಂ ॥
ಪೋತಂ ಸುಧೀಂದ್ರಗುರುಜಾತಂ ತಥೈವ ಮಮಶಾತಂಚ
ಜೀವಿತ ಕೃತೇ ।
ಖ್ಯಾತಸ್ಸರೀತಿ ಮನು ನೀತಾಂಕರೋಮಿ ಕೃತು
ಮೇತಾಂತು ಶೇಷ ಸುಗುರೋಃ ॥ ೧ ॥

ಶ್ಲೋಕ : ಶ್ರೀ ಪಾರ್ಥಸೂತ ಪದ ಜಾಪಾಖ್ಯಮುಕ್ತಿಪದ ಸೋಪಾನ
ಮಾರ್ಗಗ(ದ)ಗುರುಃ । ಪಾಪಾತ್ಮನಾಂ ನಿಖಿಲ
ತಾಪಾಪನೋದ ನತಯಾಪಾರ ಸೌಖ್ಯ ಮಧುಹತ॥ ಭೂಪಾಲ
ವರ್ಯಕೃತ ಕೋಪಾದ್ಗದಾ ಚಿದಾಯ ಮಾಪಾಶುಚಿಪ್ರ
ಶಿಖರಂ। ಗೋಪಾಲಭಕ್ತ ವಿಜಯೋಪಾಭಿದಸ್ಯ ಮಹಿಮಾಪೂರ
ಮಜ್ಜನ ಮಥಾತ್ ॥ ೨ ॥

ಶ್ಲೋಕ : ದಾಸಾರ್ಯವರ್ಯ ಕರುಣಾಸಾಗರೋಪ ಗತ
ಮೇಶಾಂಘ್ರಿ ಪದ್ಮ ಮಹಿಮಾ । ಲೇಶಾಮೃತಾಪ್ತಮತಿ
ಕೋಶಃಶಚೇಶ ಇವ ಭಾಸಾಭಿ ನಂದ್ಯವಿಬುಧಾನ್ ।
ದೇಶಾನ ಟನ್ಖಿಲ ಕುಲೇಶಾನ್ವಿಜಿತ್ಯಾರಭ ಸಾಸಾಧ್ಯ ಭಕ್ತಿ
ಭರಿತೋ । ವ್ಯಾಸಾರ್ಯಪನ್ನವ ಪಲಾಶೇನ ನಾಮ
ಪತಗೇಶೋ ಯಥಾ ಮುರಹರಂ ॥ ೩ ॥

ಶ್ಲೋಕ : ಕ್ರೂರಾರಿ ದುಷ್ಟಮತ ವಾರಾಶಿ ಕುಂಭಸುತ ಮಾರಾಧ್ಯ
ತದ್ವರಯುತಃ । ಸಾರಂ ಸುಚಿಂತ್ರವಲಿ ಮಾರಾದುಪೇತ್ಯ
ಕಪಿ ವೀರಂ ಭಜನ್ ಕತಿಪಯಾನ್ ॥ ವಾರಾನುವಾಸ
ಗುರು ರಾರಾಧಯನ್ ಸುಜನ ವಾರಂ ಸುಭೋಜ್ಯ ಧನತೋ।
ದೂರಾತ್ಪಿಶಾಚ್ಯ ಪರಿವಾರಃ ಪ್ರಯಾತಿ ಖಲು ಘೋರೂಪಿ
ಯತ್ಸ್ಮರಣತಃ ॥ ೪ ॥

ಶ್ಲೋಕ : ಜಂಭಾರಿ ದಂತಿವರದಂಭಾ ಪಹಾರಿ ಕುಚ ಕುಂಭಾಂಚಿ
ತೇಂದ್ವವರಜಾ । ಸಂಭೋಗ ಕಾಲಪರಿ ರಂಭಾಪ್ತ ಕುಂಕುಮ
ಪರಾಂ ಭೋರುಹಾಂಕರು ಚರಂ । ಅಂಭೋಜನಾಭಮತಿ

ಸಂಭಾವನಾಯ ಜಗದಂಬಾಕುಮಾರ ವಚನಾತ್ ।
ಕುಂಭೀಂದ್ರ ಕೃತ್ತಿಧರ ಶಂಭೋರ್ಗ್ಗಿರಿಂ ಜನಕದಂಬಾವೃತೋ
ಗುರುರಗಾತ್ ॥ ೫ ॥

ಶ್ಲೋಕ : ರಾಮಂ ರಘೋಃ ಕುಲ ಲಲಾಮಂ ನಿಶಾಟತತಿ ಭೀಮಂ
ಬಲಾಹಕ ಇವ । ಶ್ಯಾಮಂ ಸತಾಂಸಕಲ ಕಾಮಪ್ರದಂತ
ಮಿಹ ಸೋಮಂಸುರೋಡುನಿಕರೇ ॥ ಸೌಮ್ಯಂಬುಜಾಕ್ಷಮಿತಿ
ವಾಮಂ ಯಥಾಸುಜನಧಾಮಾಸ್ತುವನ್ ಭಗವತಃ । ಪ್ರೇಮಂ
ಪ್ರಸಾದ್ಯ ಬಲಸೀಮಂಸಮೀರಣಮಧೋ ಮಾಕಳತ್ರಮಭಜತ
॥ ೬ ॥

ಶ್ಲೋಕ : ಗಂಗಾಂಗದಾಚಿದಘ ಸಂಘಾಪಹಾರಕ, ವಿಹಂಗಾಧಿಪ
ಧ್ವಜವರೋ । ತ್ಸಂಗಾವಧಿಪ್ಲುತ ತರಂಗಾನ್‌ದದರ್ಶ
ಭವಭಂಗಾಂ ಜನೈಃ ಪರಿವೃತಃ ॥ ತುಂಗೋಪವಾಸ ವೃತ
ರಂಗಾಧಿ ಪಸ್ಸುಜನಸಂಗೀ ಹರೇರ್ಗುಣಗಣಾನ್ । ಸಂಗೀತ
ತೋಕಥಯದಂಗೀಚಕಾರ ಮೃದುಲಾಂಗೀ ರಮಾಸುತ ಇತಿ॥೭॥

ಶ್ಲೋಕ : ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರು ಮಾರಾಧ್ಯ ಮಾಯಿದಿತಿ
ಜಾರಿಂತದೀಯ ಕರುಣಾ।ಧಾರೋನು ಭೂಯ ಸುಖಸಾಂ ಕಿರೀಟೆ
ರಥಭಾರಂ ವಹಂತ ಮದಧತ॥ಶ್ರೀರಾಮವತ್‌ಖಲ ಕುಠಾರೋಪ
ನೀತಿಕೃತಿ ಮಾರಾದ್ವಿದಾಯ ಸುಯಶೋ।ದೂರಂಗತಂ ಭುವಿ
ದಧಾರಾಥನಾಕಿ ಪರಿವಾರಸ್ತುತೋ ಯಮಭವತ್ ॥ ೮ ॥

ಶ್ಲೋಕ : ಶ್ರೀಶೇಷವರ್ಯ ಹರಿದಾಸಾಗ್ರಣೇಶ್ಚರಿತ ಮಾಂಶಂಶಿತಂ
ಯಲಮಳೇ।ವಾಸಸ್ಯವಿಠಲ ಕೃತೀಶಸ್ಯಪೂರ್ಣ ಕರುಣಾಶಾವತಾಹ
ಹರಃ॥ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸುಕವೀಶೇನ ಪಾಠಮನು ಮೀಶೊದದಾತಿ
ಸುಸುತಂ । ವಾಸೋಧನಂಚ ಸುಯಶಃ ಶೋಭಿನಂ ಸುಖ
ಮಶೇಷಃ ಶೃತೆ ಸ್ಮೃತಿಗತಂ ॥ ೯ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀ ರಘುದಾಂತ ತೀರ್ಥ ವಿರಚಿತ
ಶ್ರೀ ಶೇಷದಾಸರ ಅಷ್ಟಕ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ವಿಜಯದಾಸರ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಮಹಿಮಾ ಸುಳಾದಿಗಳು

ಅಥ ದಕ್ಷಿಣ ಪ್ರಬಂಧ

ಅಥ ಪಶ್ಚಿಮ ಪ್ರಬಂಧ

ಅಥ ಉತ್ತರ ಪ್ರಬಂಧ

॥ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನರಸಿಂಹ ಪ್ರಸೀದ ॥

ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರ ಪದಗಳು

(ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಠಲ)

ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ ಪದ

೧ ಪದ–ರಾಗ–ಭೂಪಾಳಿ ॥ ವಾರ್ಧಿಕ ॥ ಝಂಪೆತಾಳ

ಸ್ಮರಿಸಿ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ಸಜ್ಜನರು ನಿರುತದಲಿ ।
ಅರುಣೋದಯದಲೆದ್ದು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ।
ಕರುಣತ್ರಯದಿ ಮಾಳ್ವ ಪಾಪರಾಶಿಗಳ ಪರಿಹರಿಸಿ ಸಂತೈಸುವ ।

ಭಾಗೀರಥಿ ಸರಸ್ವತಿ ಯಮುನ ವಾರುಣಾ ।
ಶ್ರೀ ಗೋದ ಫಲ್ಗುಣೀ ಶೋಣ ಭದ್ರಾ ನರ್ಮ ।
ದಾ ಗಂಡಿಕಿ ಭೀಮರಥಿ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಪ್ರಯಾಗ ತ್ರಿವೇಣಿ ಹೇಮಾ ।
ವೇಗವತಿ ಗಾಯತ್ರಿ ಕೌಸಿಕಿ ಮಣಿಕರಣಿ ।
ಕಾ ಗೌತುಮಿ ವಿಯದ್ಗಂಗಾ ಕುಮುದ್ವತಿ ।
ಕಾಗಿನೀ ನೇತ್ರವತಿ ವೈತ್ರವತಿ ಹೈಮವತಿ ಸಿಂಧು ಪಾಪೌಘನಾಶೀ ।

ಸರಯು ಜಯಮಂಗಳಾ ಜಮದಗ್ನಿ ವರತಾಮ್ರ ।
ಪರಣಿ ಯೋಗಾನಂದ ಕೃತುಮಾಲ ಕುಹಮಹೇ ।
ಶ್ವರಿ ಶಂಖಚಕ್ರವತಿ ಭವನಾಶಿನೀ ಗದಾಧರ ಮೇನಕ ಸುನಾಸೀ ।
ಗರುಡ ಮದಿರಾ ಮರುದ್ವತಿ ಸ್ವರ್ಣಮುಖರಿ ವಂ ।
ಝರ ತಾಪನೀಕಾ ಸೌಪರಣಿ ದಕ್ಷಿಣೋ ।
ತ್ತರ ಪಿನಾಕಿನಿ ಕಪಿಲ ಸೀತಾಳಕಾನಂದ ತುರಗಮುಖ ಪ್ರಣವಸಿದ್ಧ ॥೨॥

ಕಾವೇರಿ ಸಿಂಧು ಮಾಲಿನೀ ಗಾರ್ಗಿಣೀ ಹರಿ ।
ದ್ರಾವತಿ ಇಂದ್ರಾಣಿ ಕುಂದ ಕುಂಡಿನಿ ಶೈವ ।
ದೇವತತಿ ಪಾತಾಳಗಂಗಾ ಪುನಃ ಪುನಃ ನೀರಾಕುಮಾರಧಾರೀ ।
ಧಾವಿತ್ರಿ ಧಾನ್ಯಮಾಲಾ ಪುಷ್ಪವತಿ ಲೋಕ ।
ಪಾವನೀ ಮೌಳಿಮೌಕ್ತೀ ಸಿಂಧು ಧರ್ಮಾಕು ।
ಶಾವರ್ತಿನೀ ಚಕ್ರತೀರ್ಥ ಭಯನಾಶಿನೀ ವರದಾಮ ಉಪಹಾರಿ ॥೩॥

ಸ್ವಾಮಿ ಪುಷ್ಕರಣಿ ಮಾನಸಚಂದ್ರ ಪುಷ್ಕರಣಿ ।
ಭೂಮಂಡಲದೊಳುತ್ತಮತ್ರಿ ಪುಷ್ಕರಣಿ ।

ಶ್ರೀಮಧ್ವನಿತ್ಯ ಪುಷ್ಕರಣಿ ಸೀತಾಪದ್ಮಸರ ಸೀತಾಚಂದ್ರಭಾಗತೀರ್ಥ ।
ವಾಮನ ಮಯೂರ ಪಂಪಾ ಸರೋವರ ಪುಣ್ಯ ।
ಧಾಮ ವ್ಯಾಸಸಮುದ್ರ ಧವಳಗಂಗಾ ಸುಸಾ ।
ಧ್ಯಾಮೃತ ಸಮುದ್ರಗುರು ಭೀಮಸೇನತಟಾಕ ರೋಮಹರ್ಷಣ ತೀರ್ಥವ॥೪॥

ದ್ವಾರಕಾನಗರ ಸಾಲಗ್ರಾಮ ಬದರಿ ನರ ।
ನಾರಾಯಣಾಶ್ರಮ ಜಗನ್ನಾಥ ಶ್ರೀಮುಷ್ಟ ।
ಮೇರು ಪಾರಿಶ್ವಮಂದರ ಸುತ್ಪಾರಿಶ್ವ ಮೈನಾಕ ಕೈಲಾಸ ಕಾಂಚಿ ।
ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥ ನೈಮಿಷದ್ವೈತ ಚಂಪಕಾ ।
ಆರಣ್ಯ ಕಾಶಿ ಪೊಂಪಾವಂತಿಕಾಪುರೀ ।
ಗೌರಿ ಮಯೂರ ಸಿಂಹಾದ್ರಿ ಪಾಟಲಿ ಹರಿದ್ವಾರ ಛಾಯಾಪಿಪ್ಪಲ ।

ಕೇದಾರ ಸಗರ ಮಂದಾಕಿನೀ ಕುಸುಮಾವತಿ ।
ಸ್ವಾದಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕೋಟೀಶ್ವರಾ ನಂದಿ ।
ಪಾದ ಕ್ರೌಂಚಾದ್ರಿ ಮಹನಂದಿ ಶಂಕರನಾಮ ನಾರಾಯಣಾನಿವರ್ತಿ ।
ವೇದಪಾದ ಯಯಾತಗಿರಿ ಕಾಳಹಸ್ತಿ ಕಾ ।
ಮೋದಕೀ ಪಾಂಡುರಂಗಕ್ಷೇತ್ರ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ।
ಪಾದ ಗಯಾ ಕಾಳೀಶ್ವರೀ ಹಸ್ತಿನಾಪುರಿ ಪಾಟಲೀ ಮಂತ್ರಾಲಯ ॥೬॥

ಗೋವರ್ಧನಾದ್ರಿ ಮೈನಾಕ ಮಂದರ ಮಲಯ ।
ಕೈವಲ್ಯನಾಥ ಕಾಶ್ಮೀರ ಜಾಂಬವತಿ ವೃಂ ।
ದಾವನ ಧನುಕೋಟಿ ವಾತಪುರಿ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿ ಶ್ವೇತಾದ್ರಿ ವೃಷಭಾ ।
ಶ್ರೀ ವಿರುಪಾಕ್ಷ ಕುಂದರನಂದಪುರಿ ಮಾಯ ।
ಶ್ರೀ ವತ್ಸ ಗಂಧಮಾದನ ಚಿತ್ರಕೂಟ ದ್ವಾ ।
ರಾವತೀ ವ್ಯಾಘ್ರಪುರಿ ಗೋಕುಲಾ ನಾರಾಚ ಸೌಭರೀ ಆದಿನಾಥ ॥೭॥

ಈ ಮಹೀ ಮಂಡಲದೊಳಿಪ್ಪ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ।
ನಾಮಗಳ ಕಾಲತ್ರಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸುತಿಹ ।
ಧೀಮಂತರಾಗಾಮಿ ಸಂಚಿತಾಘೌಘ ಪರಿಹರಿಸಿದಾ ನಂತರದಲಿ ।
ಸೋಮಾರ್ಕರುಳ್ಳನಕ ವಿವಿಧ ಭೋಗಗಳ ಸು ।
ತಾಮ್ರ ಲೋಕದೊಳುಣಿಸಿ ಕರುಣಾಳು ಪ್ರಾಂತಕೆ । ಸ್ವ
ಧಾಮ ಐದಿಸಿ ಮುಕ್ತರನ ಮಾಳ್ಪನಹುದೆಂದು ಸೂತ ಶೌನಕಗೆಪೇಳ್ದ ॥

ಈ ಭರತಖಂಡದೊಳಗುಳ್ಳ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ।
ವೈಭವಾಬ್ಜ ಭವಾಂಡ ಪೌರಾಣದೊಳಗೆ ಹರಿ ।
ನಾಭಿ ಸಂಭವಗೆ ಪೇಳ್ದ ನಾರದನಿಗಿನಿತೆಂದು ಪರಮ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ॥
ಸ್ತ್ರೀ ಬಾಲ ಗೋ ವಿಪ್ರ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳ ಧನ ।
ಲೋಭದಿಂದಲಿ ಕೊಂದ ಪಾತಕವು ಪರಿಹರಿಸಿ ।
ಶ್ರೀ ಭೂರಮಣ ಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲ ಪೊರೆವ ಬೇಡಿದಿಷ್ಟಾರ್ಥವಿತ್ತು ॥೯॥

॥ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ॥

೨ ಪದ ರಾಗ–ಭೂಪಾಳಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವ ಸ್ಮರಿಸಿರೋ ॥ ಪ ॥
ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವ ಸ್ಮರಿಸಿ ಧನ್ಯರಾಗಿರೊ ನಿಮ್ಮ ।
ಮನ್ಯು ಮಿಕ್ಕಾದ ಮಹದನ್ಯಾಯ ಮರೆದು ।
ಅನುಗುಣ್ಯದಲ್ಲಿರೆ ಭವದಾರಣ್ಯ ದಹಿಸುವದು ।
ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಹರಿ ಪಲಿವ ॥ ಅ. ಪ ॥

ಶೇಷಪರ್ವತ ಗರುಡಾದ್ರಿ ಶ್ರೀಶೈಲ ಪ್ರ ।
ಭಾಸಕ್ಷೇತ್ರ ಮಧುರಿ ಗೋಕುಲ ವೃಂದಾವನ ।
ನಾಸಿಕ ತ್ರಯಂಬಿಕ ಮೌದ್ಗಲ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪರಾಶರನ ಮಗನಾಶ್ರಮಾ ॥
ಲೋಶತೆಲಿ ತೋತಾದ್ರಿ ಕುಂಭಕೋಣ ವಾ ।
ರಣಾಸಿ ಭಾರದ್ವಾಜ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅರುಣಾಚಲಾ ।
ದೋಷವರ್ಜಿತ ಝುಲ್ಲಿಕಾರಣ್ಯ ಸೇತುದರ್ಭಶಯನ ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನ

ಸುಂದರ ಶಿಲಾಜೇಚಯ ಜಂಬುಕೇಶ್ವರ ಮಹಾ ।
ನಂದಿ(ಸಿ)ನಿ ಚಿದಂಬರ ವೀರರಾಘವದೇವ ।
ಸಂದಿನಿಪ್ಪ ಸ್ವಾಮಿ ಕಾರ್ತೀಕ ಭೂಶೇಷ ನಂದಏಕಾಂಬರೀಶ ।
ಅಂದವಾದ ಛಾಯಾ ಅಲಕಾಪುರಿಕ್ಷೇತ ।
ಮಂದಾಕಿನಿಯಿಪ್ಪ ಸಗರಾ ಯಯಾತಿ ಗಿರಿ ।
ಮಂದಮತಿ ಕಳೆವಂಥ (ನಗರೀ) (ಘನಗಿರಿ) ಕ್ಷೇತ್ರ ಧರ್ಮಪುರಿ
ಒಂದೊಂದು ಕೋಟೇಶ್ವರ ॥೨॥

ಶ್ರೀರಂಗ ಹಸ್ತಗಿರಿ ಪಾಂಡುರಂಗಕ್ಷೇತ್ರ ।
ದ್ವಾರಕಾ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ ನೀಲಕಂಠಾನಗರಿ ।

ಚಾರು ಗಯ ಚಂಪಕಾರಣ್ಯ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರ ವೀರನಾರಾಯಣಾ ಓಂ ।
ಕಾರುಣ್ಯ ಮಾಳ್ವರಾಮನಗಿರಿ ಮಾಯಾ ಕೇ ।
ದಾರ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಉತ್ತರ ಕುರಂಗ ನಿಧಿ ।
ಸಾರಿದರ ಬರುವ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಪುಷ್ಕರಕ್ಷೇತ್ರ ಮಾರಕಾಪುರಿ ಚನ್ನನ ॥೩॥

(ಉದಯಗಿರಿ) ಯಾದುಗಿರಿ ರಾಮನಾಥಪುರಾ ಕಾವೇರಿ ।
ಉದುಭವಾ ಆದಿ ಅನಂತ ವಲ್ಕಲಕ್ಷೇತ್ರ ।
ಪದುಮನಾಭ ಪುಂಡಲೀಕಾಕ್ಷ ವಿಂಧ್ಯಾದ್ರಿ ಸುಧಿಯಿಂದ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿ ॥
ಮಧುರಿ ಅಳಿಗಿರಿ ತಿಮ್ಮ ಬೇಲೂರ ಚೆನ್ನಿಗ ।
ಮುದದಿಂ ಮಹಂಕಾಳಿ ಹಸ್ತಿ ಪರಳಿನಾಥ ।
ಕುದಳಿ(ರಿ) ಮಂಗಳಗಿರೀ ತೊರವಿ ನರಸಿಂಹ ಪದ(ಮುರಳಿ) ಮರುಳ
ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾ ॥ ೪ ॥

ಹರಿಹರಾ ಗಂಗಾಸಾಗರ ಕಪಿಲಕ್ಷೇತ್ರ
ನಿರುಪಮಾದ್ರೀ ಕೂರ್ಮ ನೆಲ್ಲಿ ನವತಿರುಪತಿ ।
ಶೂರ್ಪಾಲಿ ಮಹಳೇಶ್ವರ ಭದ್ರಾಚಲ ಧರಣಿಧರ ಚಾಪಪಾಣಿ ॥
ಪರಿಶುದ್ಧ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಗೌರಿವಯ್ಯಾರ (ವೈಮೂಖಿ) ।
ವರಸಾರ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ನಿಧಿಯು ।
ಪರಮ ಮಂಗಳವೀವ ಮನ್ಯಾರಸ್ವಾಮಿ
ಘನಶ್ಯಾಮ ವರಗೌರಿ ಮನೋಹರ ॥೫॥

ಶಂಕರ ನಾರಾಯಣಾ ಉಮತೋರು ಗೋಕರಣ ।
ಸಂಕರುಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರ ಗೋರಂಟ್ಲ (ಶ್ವೇನ) (ಶೇತು) ವನ ।
ಶಂಖಮುಖಿ ಗಜೇಂದ್ರಮೋಕ್ಷ ಗಜಾರಣ್ಯ ಓಂಕಾರನಾಥ ದೇವ ।
ಪಂಕಜಾಸನ ಸದನ ಸಿಂಹಾಳಿ ವೈದ್ಯನಾಥ ।
(ಟೆಂಕಾಶಿ ಅಂತರು) (ಠಂಕಾಳಾಂತರ) ವೇದಿಗೋಪಾಲನಿಧಿ ।
ಬಿಂಕದಲಿ ಇಪ್ಪ ಚಿಂತಾಮಣಿ ನರಸಿಂಹಾಲಂಕಾರೆ ಮೌಕ್ತಿಕ್ಷೇತ್ರ ॥೬॥

ಸಂತಾನ ಗೋಪಾಲ ತ್ರಿಶಿಖ ನಾರಾಯಣ ಅ ।
ನಂತ ಗಿರಿ ಮಳಲೂರು (ಮಳೂರು) ಅಪ್ರಮೇಯಾಶಿವಾ ।
ಅಂತಕನ ಗೆದ್ದಪುರ ತೀರ್ಥಗಿರಿ ನೀವರ್ತಿ ಆಂತು ಆದೀ ಶ್ರೀರಂಗ ।
ಇಂತು ಪಾವನಕ್ಷೇತ್ರ ಪ್ರೇತಗಿರಿ ನೀಲಾದ್ರಿ ।

ಸಂತವೇದಾರಣ್ಯ (ನೀಲಾರಣ್ಯ) ರಾಜವನ ನೈಮಿಷಾ ।
ಕಾಂತಾರ ದಕ್ಷವನ ಶುದ್ಧವಾಟ್ ಪುಷ್ಪಪಿರಿ ಕಂತುಹರ ನಂಜುಭೋಕ್ತ ॥7॥
ಕೋಲಪರ್ವತ ಕಣ್ವಮುನಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪಿನಾಕಿನೀ ।
ಮಾಲೆಯುಂದದಲಿಪ್ಪ ನಿಧಿ ಮಾಧವಸ್ವಾಮಿ ।
ಮೇಲು ಘಟಿಕಾಚಲಾ ಬದರಿನರಸಿಂಹ ರವಿ (ಸೇತು) ಶೈಲಗುಣ ।
ಮುಕುತೇಶ್ವರ
ಕಾಲದೂತರ ಗೆದ್ದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಭವಾನಿ ಗುಡಿ ।
ವ್ಯಾಳನಿಧಿ ಮಹಲಕುಮಿ ರಘುನಾಥ ಶಿವಗಂಗೆ ।
ಬಾಳಕೃಷ್ಣಾಕ್ಷೇತ್ರ ಕರವೀರ ಪುರವೋ ವಿಶಾಲವಿಹಂಗಕ್ಷೇತ್ರ ॥೮॥
ದೇಶದೊಳಗುಳ್ಳ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮಹಿಮೆ ।
ಏಸು ಪೇಳಲಿ ಎನಗೆ ವಶವಲ್ಲವೈಯಾಪ್ರ ।
ದೋಷ ಕಾಲದಲಿ ಪ್ರಭಾತ ಕಾಲದಲೆದ್ದು ನೆನಸುವದು ಮಾನವರು
ಮೇಸಲಾ ಮನದಲ್ಲಿ ಅನಂತ ಜನುಮದಾ ।
ದೋಷ ವಿನಾಶ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೊಲಿದು ।
ಲೇಸಾಗಿ ಪಾಲಿಸುವ ಕುಲಕೋಟಿ ಉದ್ಧರಿಸಿ ಮೀಸಲಾ ಪದವೀವನೂ ॥೯॥

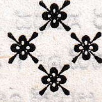
... ಈ ಪದದ ವಿವರ ...

ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು

1) ಶೇಷಪರ್ವತ (ವೆಂಕಟಗಿರಿ)
2) ಗರುಡಾದ್ರಿ (ಅಂಕೋಬಲ)
3) ಶ್ರೀಶೈಲ
4) ಪ್ರಭಾಸಕ್ಷೇತ್ರ
5) ಮಧುರಿ
6) ಗೋಕುಲ
7) ವೃಂದಾವನ
8) ನಾಶಿಕಾ
9) ತ್ರಯಂಬಕ
10) ಮುದ್ಗಲ ಕ್ಷೇತ್ರ
11) ಪರಶುರಾಮ
12) ತೋತಾದ್ರಿ
13) ಕುಂಭಕೋಣ
14) ವಾರಣಾಸಿ
15) ಭಾರದ್ವಾಜಕ್ಷೇತ್ರ
16) ಅರುಣಾಚಲ
17) ಝುಲ್ಲಿಕಾರಣ್ಯ
18) ಸೇತು
19) ದರ್ಭಶಯನ
20) ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನಾ
21) ಶಿಲಾಜಯ
22) ಜಂಬುಕೇಶ್ವರ
23) ಮಹನಂದಿನಿ ಕ್ಷೇತ್ರ
24) ಚಿದಂಬರ
25) ವೀರರಾಘವದೇವಃ
26) ಸ್ಕಂದ ಸ್ವಾಮಿ, ಕಾರ್ತಿಕಾ ಭೂ-ಭೂಶೇಷ
27) ಏಕಾಂಬರೇಶ್ವರ
28) ಛಾಯಾಕ್ಷೇತ್ರ

29) ಅಲಕಾಪುರಿಕ್ಷೇತ್ರ
30) ಮಂದಾಕಿನಿ ಇಪ್ಪಸಗರ
31) ಯಯಾತಿ ಗಿರಿ
32) ಆವಂತ್ಯನಗರಿ
33) ಧರ್ಮಪುರಿ
34) ಕೋಟೇಶ್ವರ
35) ಶ್ರೀರಂಗ
36) ಹಸ್ತಗಿರಿ
37) ಪಾಂಡುರಂಗಕ್ಷೇತ್ರ
38) ದ್ವಾರಕಾ
39) ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ
40) ನೀಲಕಂಠನಗರಿ
41) ಗಯಾ
42) ಚಂಪಕಾರಣ್ಯ
43) ಪೋಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರ
44) ವೀರನಾರಾಯಣ ಕ್ಷೇತ್ರ
45) ಓಂಕಾರೇಶ್ವರ
46) ರಾಮನಗರಿ
47) ಮಾಯಾಪುರಿ
48) ಕೇದಾರ ಕ್ಷೇತ್ರ
49) ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ
50) ಕುರಂಗಕ್ಷೇತ್ರ
51) ಪುರುಷೋತ್ತಮ
52) ಪುಷ್ಕರ ಕ್ಷೇತ್ರ
53) ಮಾರಕಾಪುರಿಚನ್ನ
54) ಯದುಗಿರಿ
55) ರಾಮನಾಥಪುರ
56) ಕಾವೇರಿಉದುಭವ ಆದಿಅನಂತ
57) ವಲ್ಕಲಕ್ಷೇತ್ರ
58) ಪದುಮಾನಂತ
59) ವಿಂದ್ಯಾದ್ರಿ
60) ಸುಧಿಯಿಂದ್ರ
61) ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿ
62) ಮಧುರಿ
63) ಅಳಗಿರಿತಿಮ್ಮ
64) ಬೇಲೂರು ಕೇಶವ
65) ಮಹಂಕಾಳಿಕ್ಷೇತ್ರ
66) ಹಸ್ತಿ (ಗಿರಿ)
67) ಪರಳಿನಾಥ
68) ಕದಳಿ
69) ಮಂಗಳಗಿರಿ
70) ತೊರವಿ ನರಸಿಂಹ
71) ಪದುಮರುಳು (ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾರ್ಯಾ)
72) ಹರಿಹರ
73) ಗಂಗಾಸಾಗರ
74) ಕಪಿಲಾಕ್ಷೇತ್ರ
75) ಕೂರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರ
76) ನವತಿರುಪತಿ)
77) ಶೂರ್ಪಾಲಿ
78) ಮಹಾಬಳೇಶ್ವರ
79) ಧರಣಿಧರ ಚಾಪಪಾಣಿ
80) ಪರಿಶುದ್ಧಗೌರಿ ಕ್ಷೇತ್ರ
81) ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಧಿ
82) ವರಸಾರಕ್ಷೇತ್ರ
83) ಗೌರಿಮಯೂಖ
84) ಶಂಕರನಾರಾಯಣ
85) ಉಮತ್ತೋರು
86) ಗೋಕರ್ಣ
87) ಸಂಕರುಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರ
88) ಗೋರಂಟ್ಲ
89) ಶ್ವೇನವನ
90) ಶಂಖಮುಖಿ

91) ಗಜೇಂದ್ರಮೋಕ್ಷ
92) ಗಜಾರಣ್ಯ
93) ಓಂಕಾರನಾಥದೇವಃ
94) ಪಂಕಜಾಸನಸದನಸಿಂಹಾಳಿ
95) ವೈದ್ಯನಾಥ
96) ಟಿಂಕಾರಿ (ಸಿ)
97) ಅಂತರಾವೇದಿಗೋಪಾಲನೀ
98) ಚಿಂತಾಮಣಿ
99) ನರಸಿಂಹಾಲಂಕಾರಮೌಕ್ತಿಕಕ್ಷೇತ್ರ
100) ಸಂತಾನ ಗೋಪಾಲ
101) ತ್ರಿಶಂಖನಾರಾಯಣಃ
102) ಅನಂತಗಿರಿ
103) ಮಳಲೂರು
104) ಪುರತೀರ್ಥ
105) ನಿವರ್ತಿಗಿರಿ
106) ಆದಿ ಶ್ರೀರಂಗ
107) ಪ್ರೇತಗಿರಿ
108) ನೀಲಾದ್ರಿ
109) ವೇದಾರಣ್ಯ
110) ರಾಜವನ
111) ನೈಮಿಷಾರಣ್ಯ
112) ದಕ್ಷವನಾ
113) ಶುದ್ಧವಾಟ
114) ಪುಷ್ಪಗಿರಿ
115) ನಂಜುಂಡೇಶ್ವರ
116) ಕೋಲಪರ್ವತ
117) ಕಣ್ವಮುನಿಕ್ಷೇತ್ರ
118) ಪಿನಾಕಿನಿ
119) ಮಾಧವಸ್ವಾಮಿ
120) ಘಟಿಕಾಚಲ
121) ಬದರಿ ನರಸಿಂಹ
122) ರವಿಶೈಲ
123) ಮುಕುಲೇಶ್ವರಃ
124) ಭವಾನಿಗುಡಿ
125) ಕಾಲದೂತರ ಗೆದ್ದಕ್ಷೇತ್ರ
126) ವ್ಯಾಳನಿಧಿ ಮಹಲಕುಮಿ ರಘುನಾಥ
127) ಶಿವಗಂಗೆ
128) ಬಾಳಕೃಷ್ಣಕ್ಷೇತ್ರ
129) ಕರವೀರಪುರ
130) ವಿಹಂಗಕ್ಷೇತ್ರ

॥ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲ ॥

3 ಪದ ಉದಯರಾಗ ಝಂಪೆತಾಳ

ನದನದಿಗಳನು ಸ್ಮರಿಸಿರೋ । ನದನದಿಗಳನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಹೃದಯ
ನಿರ್ಮಳರಾಗಿ । ಮುದದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮನದಧಮತನ ಬಿಟ್ಟು
ಸಂ । ಪದವಿಗೆ ಸೌಪಾನದಂತಾಗುವದು ಶ್ರೀ ಪದುಮನಾಭನು
ವೊಲಿವನು ॥ಪ॥ ಸುರತರಂಗಿಣಿಸಿಂಧು । ಕುಶವರ್ತಳೇಸೀತ ।
ಮರಧೃತಿ ಹೇಮವತಿ । ನೇಮಿನೇತ್ರವತಿ । ತರಣಿಸುತೆ
ನರ್ಮದಾ । ಗಾಯತ್ರಿ ಗೋಮತಿ ಗರಡ ಸಾ..,...ಧರ್ಮ ॥
ಸರಸ್ವತಿ ಮಣಿಮುಕ್ತ ಮುಕ್ತನದಿಯಾ । ಪ್ರಣವತವರದ ಕಾಗಿಣಿ ।
ಕೃಷ್ಣವೇಣಿ ವೇದವತಿ । ಹರಿಧೃತಿ ಇಂದ್ರಾಣಿ ॥ ಪುನಃ ಪುನಃ
ವಾಣಿ ವಂಜರಘಣಿ ಭೀಮರಥಿ ನೀ ॥೧॥ ವಾರುಣಿ ವರುಣ
ಅಸಿ । ಭುವನಾಶಿ ಕುಮಾರಧಾರಿ ತುಂಗಭದ್ರ । ಗಣಪತಿ
ಶತಭಾಗ । ನಾರದೀ ಉಭಯ ಪಿನಾಕಿ ಚಿತ್ರವತಿ । ಮೂರು
ಲೋಕೋದ್ಭವ ಭವಾನಿ ॥ ಚಾರು ಗಂಡಿಗೆ ಸರಯು ಶ್ರೋಣಿ
ಭದ್ರಾ ನೀಲ । ಕ್ಷೀರನದಿ ಪಾಪಘ್ನವಾಹನದಿ ಅಪನಾಶಿ
ವಾರಿಜಾಪ್ತಾವತಿ ಸುವರ್ಣ ಮುಖರೀವಿ।ಸ್ತಾರ
ಹಾಟಕ ತ್ರಿವೇಣಿ ॥೨॥ ಮಲಾಪಹಾರಿ ತಪತಿ ಪೂರ್ಣ
ಕುಮುದ್ವತಿ । ಸುಲಭ ಮಂದಾಕಿನಿ ಕವೋದತೀ ಶಾಂತಿ ।
ಫಲ್ಗುಣೀ ವೇಗವತಿ ಅರ್ಜುನ ಮಹೇಶ್ವರೀ । ಕಪಿಲ
ಚಂದ್ರಭಾಗಾ ಅರುಣೀ ॥ ಪೊಳೆವ ಕಳಾವತಿ ತ್ರಿಪತಿ
ಗೌರಿಕುಂತಿ । ಅಳಕನಂದನ ಅಮಲವತಿ ಭಿಮಸಂಭೆ...
...ಸಿ, ತಾಂಬ್ರಪರ್ಣಿಯು ಜಯಮಂಗಳೀ ಸಲೆ
ಸತ್ಯವತಿ ವೈಶ್ಣವಿ ॥೩॥ ಕನಿಕ ಶುಕ್ಲಾವತಿ ಬಾಹುನದಿ
ಗೋವಿಂದ.....ಸುತಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಕೌಂಸಿಕ । ಮಿನಗುವ
ಭೋಗವತಿ ಕಾಶ್ಯಪೀ ಕಾಳಿಂದಿ । ಅನುಸಿಂಧು ಐರಾವತೀ ।
ಋಣವಿಮೋಚನ ಮಯೂರ ಸಂಭವೆ । ಘನ ಸ್ವಾಮಿ ।
ಚಂದಿರಾ ನಿತ್ಯ ಪುಷ್ಕರಣೀ ಪಯೋ । ಶ್ವಿನಿ ಮಹಾ ಪಗ, ಭದ್ರ
ಭೈರವಿ, ವಿಚಿತ್ರ ನದಿ ॥೪॥ ಅರುಣೋದಯದಲೆದ್ದು ಧರೆ
ಯೊಳಗೆ ಉಳ್ಳ ಬಲು । ಸಂತಗಳ ನೆನೆದು ಪುಳಕೋತ್ಸಹದಲಿ ।
ಪರಮ ಧನ್ಯರಾಗಿ ಪಾಪಗಳ ಪೋಗಾಡಿ
ನಿರುತ ಮಾರುತ ಮತದಲಿ ॥ ಚರಿಸಿ ನಿಜಭಕುತಿಯಲಿ ।

ಹಗಲು ಇರುಳು ಇನಿತು । ಸಿರಿಯರಸ ವಿಜಯವಿಠಲನ ।
ಚರಣಾಂಬುಜವ ಸರಸದಿಂದಲಿ ಧ್ಯಾನಗೈದು ಈ ನದಿಗಳಲಿ ।
ಕರುಣದಲಿ ತಿಳಿದು ನಿತ್ಯ ॥೫॥

ನದಿಗಳ ತಾರತಮ್ಯ ಸ್ತೋತ್ರ

(ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲ ವಿರಚಿತ)

4 ಪದ–ರಾಗ–ಸಾವೇರಿ ಆದಿತಾಳ

ಸ್ಮರಿಸುವೆನನುದಿನ ಮುದದಿಂದ । ಈ । ಧರಿಯ ಮ್ಯಾಲ್ಮ್ಯಾಳ್ಳ ಮಹ
ನದಿಗಳ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಗೌತುಮನಘ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿದ ಗೋದ ,
ಮಾತೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣವೇಣಿ ಸರಸ್ವತೀ ॥ ಆ ತರುವಾಯ ಶ್ರೀ
ಕಾವೇರಿ ಸರಯು ಶ್ರೀ ಯಮುನಾ । ಧೌತಪಾತಕೆ ಶ್ರೀ ನರ್ಮದ
ತುಂಗಾ ॥೧॥ ಸಿಂಧು ಭವನಾಶಿನಿ ಕುಮುದ್ವತಿ ಶ್ರೀ ಮಂಝೂರ ।
ಸುಂದರ ಭೀಮ ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿ ಮಲಹಾ । ಮಿಂದರೆ ಪಾವನ
ಮಾಡುವ ಬಹುದಿನಗಳ । ಒಂದೇ ಮನಸಿಲಿಂದ ಪೊಗಳುವೆ ॥೨॥
ವಾರುಣೀ ಫಲ್ಗುಣೀ ಶ್ರೋಣ ಭದ್ರ ಗಂಡಿಕಿ ಹೇಮ । ಮೂರು
ವೇಣಿ ಗಾಯತ್ರೀ ವೇಗವತಿ ॥ ಸೂರಿಗಮ್ಯ ಕೌಶಿಕ ಮಣಿಕರ್ಣಿಕ
ಗೌತುಮಿ ಭಾ । ಗೀರಥಿ ಕಾಗಿನಿ ಶ್ರೀ ವೇತ್ರವತಿ ॥೩॥ ಹೇಮ
ವತಿ ನೇತ್ರವತಿ ಪಾಪನಾಶೀ ಶ್ರೀ ಸೀತಾ । ಆ ಮಹಾಳಕ
ನಂದಾ ಹಯಗ್ರೀವ । ಹೇಮ ಮುಖರ ತಾಪಿನಿ ಕಾಳಿ ಸೌಪರಣಿ
ಪಿನಾಕೀ । ಶ್ರೀ ಮತ್ಕಪಿಲ ಜಮದಗ್ನಿ ಪ್ರಣವಸಿದ್ಧ ॥೪॥
ಮರುದ್ವತಿ ಮದಿರ ಮೇನುಕಾ ಸುನಾಸಿ ಚಕ್ರವತಿ ಗರುಡ
ಶಂಖವತೀ ಕುಹುಮಹೇಶ್ವರಿ । ಸರಯು ಜಯಮಂಗಳ
ಯೋಗಕೃತುಮಾಲಾ ಗದಧರಿ ಮಾಲಿನಿ ಗಾರ್ಗಿಣೀ ದೇವವತಿ ॥೫॥
ಸಾವಿತ್ರಿ ಧನ್ಯಮಾಲ ಧರ್ಮ ಚಕ್ರತೀರ್ಥ ಹರಿ । ದ್ರಾವತ್ರಿ
ಇಂದ್ರಾಣಿ ಪಾತಾಳಗಂಗಾ ॥ ಶೈವ ಕುಂದಕುಂಡಿನಿ ನೀರ
ಕುಮಾರಧಾರಿ ಕು । ಶಾವರ್ತಿ ಮೌಳಿ ಲೋಕ ಪಾವನೀ ॥೬॥
ಸ್ವಾಮಿ ಪುಷ್ಕರಣಿ ಚಂದ್ರ ಪುಷ್ಕರಣಿ ಮಾನಸ ಪುಷ್ಕರಣೀ ।
ಶ್ರೀ ಮಧ್ವ ಸರೋವರ ಪದ್ಮಸರಾ ॥ ಸೋಮಭಾಗ ವ್ಯಾಸಸಿಂಧು ।
ಶ್ರೀ ಪಂಪಾ ಸರೋವರ । ವಾಮನ ಶ್ರೀ ಮಯೂರ ಸರೋವರ ॥೭॥

ರೋಮಹರ್ಷಣತೀರ್ಥ ಸೀತಾ ಸರೋವರ ಪುಣ್ಯಧಾಮಾ
ಶ್ರೀ ಕಪಿಲತೀರ್ಥ ಧವಳಗಂಗಾ | ಭೀಮಸೇನ ತಟಾಕ
ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ಕನ್ಯಹೃದಯ ಶ್ರೀ ಮದ್ವಿಶಿಷ್ಟತೀರ್ಥ ತಾರಾ
ತೀರ್ಥ ॥೮॥ ಈ ತೀರ್ಥಗಳ ದಿವ್ಯನಾಮ ನಿತ್ಯ ಪಠಿಸಲು ।
ಯಾತಕ್ಕಾದರು ವಿಘ್ನ ಬಾರದು । ಮಾತರಿಶ್ವಪ್ರಿಯ ಪ್ರಾಣೇ
ಶ ವಿಠ್ಠಲನು ಬಹು । ಪ್ರೀತನಾಗಿ ಬಿಡದೆ ಪೊರೆವನು ॥೯॥

ತೀರ್ಥಮಹಿಮಾ ಪದಗಳು

ಶ್ರೀ ಭಾಗೀರಥಿ, ಗಂಗಾನದಿಯ ಸ್ತೋತ್ರ

(ಶ್ರೀ ಪುರಂದರ ವಿಠ್ಠಲ)

5 ಪದ-ರಾಗನಾಟಿ ತಾಳ–ಝಂಪಿ

ಭಾಗೀರಥಿದೇವಿ ಭಯನಿವಾರಣ ಗಂಗೆ | ಸಾಗರದ ನಿಜರಾಣಿ
ಸಕಲ ಕಲ್ಯಾಣಿ ॥ಪ॥ ಒಮ್ಮೆ ಶ್ರೀಹರಿ ಪಾದಕಮಲದಿಂದುದುಭ
ವಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಕರಪಾತ್ರಿಯಲಿ ನಿಂದು ಬಂದೆ | ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಣನ
ಪಾದತೀರ್ಥವಾಗಿ । ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನು ಪಾವನ ಮಾಡ ಬಂಡೆ ॥೧॥
ದೇವಿ ನೀ ವಿಷ್ಣು ಪಾದೋದಕವಂದೆನಿಸಿ । ದೇವತೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ
ಅಧಿಕವಾದೆ । ದೇವರೆಲ್ಲರು ನೆರೆದು ತಲೆವಾಗಿದರು ಮಹ |
ದೇವನ ಶಿರದಿಂದ ಧರೆಗಿಳಿದು ಬಂದೆ ॥೨॥ ಜನ್ಹುವಿನ ಉದರ
ದಲಿ ಪೊಕ್ಕ ಕಾರಣದಿಂದ ಜಾನ್ಹವಿಯೆಂದು ನೀ ಎನಿಸಿಕೊಂಡೆ ॥
ಮುನ್ನೆ ನರಕಕ್ಕಿಳಿದ ಸಗರರಾಯನ ವಂಶ।ವನ್ನು ಪಾವನ
ವಿನ್ನು ನೀ ಮಾಡಬಂದೆ ॥೩॥ ದಿಟ್ಟಿಸಲು ಮುನ್ನೂರು
ಜನ್ಮದ ಪಾತಕವು । ನೀಟಿಸಲು ಮೂರು ಜನ್ಮದ ಮುಕುತಿಯು ।
ಮುಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಸ್ನಾನ ಮಾತ್ರದಲಿ । ಸುಟ್ಟು ಹೋ
ಹದು ಸಾಹಸ್ರ ಜನ್ಮದ ಪಾಪ ॥೪॥ ಹಲವು ಪರಿಯಲ್ಲಿ
ಹರಿಸ್ಮರಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಭವ।ದೊಳಗೆ ಶಿಲ್ಕಿ ಕಡುನೊಂದೆ ನಾನು ॥
ಹಲವು ಮಾತ್ಯಾಕೆ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರ ವಿಠ್ಠಲನ । ಚಲುವ ಪದ
ನಖದಿಳಿದೆ ವೊಲಿದು ದಯ ಮಾಡೆ ॥೫॥

(ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲ)

6 ಪದ-ರಾಗ-ಮೋಹನಕಲ್ಯಾಣಿ ಆದಿತಾಳ

ಗಂಗೆ ಸನ್ಮಂಗಳಾಂಗೆ ರಂಗನಂಘ್ರಿಯ ಸಂಗೆ । ತುಂಗೆ ಕಾರುಣ್ಯಾಪಾಂಗೆ ಅಸಿತಾಂಗೆ ತಿಂಗಳಾನನೆ ॥ಪ॥ ಪರಮೇಷ್ಟಿ ಪಾತ್ರಜಾತೆ ವರುಣನ್ನ ನೆಜದಯಿತೆ । ಸುರಮುನಿಗಣವಿನುತೆ । ವರದಾತೆ ಸರ್ವಖ್ಯಾತೆ ಹಾsss ॥ ತರಣಿಸುತನ ಉದ್ಧರಿಸಿದೆ ಕರುಣದಿ । ಧರೆಯೊಳು ನಿನಗೆ ಎದುರುಗಾಣೆ ಶರಣಾ ॥೧॥ ಭಯಪಾಪ ತಾಪದೂರೆ ಜಯಜಯ ಗುಣಸಾರೆ । ತ್ರಯಭುವನ ಉದ್ಧಾರೆ । ಅಯುತಾರ್ಕವರ್ನ ನೀರೆ ಹಾsss ॥ ನಯನವಭಕುತಿ ಹೃದಯದೊಳಗಿತ್ತು ಸಹಾಯ ದಿನ ದಿನ । ನಯನ ಶ್ರವಣವೇಣಿ ॥೨॥ ಘನ ವಾರಣಾಸಿ ಕಾಶಿ ವನ ಆನಂದ ನಿವಾಸಿ । ಪ್ರಣತ ಜನಘನಾಶಿ ಮಣಿಭೂಷೆ ಸೌಖ್ಯಾರಾಶೆ ಹಾsss ॥ ಅನನುತ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲನ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನಸುವ ಸಾಧನ ಕೊಡು ವಿರಜೆ ॥ ೩ ॥

7 ಉದಯರಾಗ ತಾಳ – ತ್ರಿವಿಡಿ

ಗಂಗೆ ಶೋಭನ ತರಂಗೆ । ರಂಗನಂಘ್ರಿಯುಂಗುಷ್ಟೆಸಂಗೆ ಭವಗಂಗೆ ॥ಪ॥ ಇಂದ್ರಸೇನನು ಸ್ವರ್ಗವ ಪರಿಹರಿಸಿ ಇರಲು ಉ।ಪೇಂದ್ರ ಭಗವಂತ ವಟುರೂಪ ಧರಿಸಿ ॥ ಚಂದ್ರಮಂಡಲಮೀರಿ ಬೆಳೆದ ಜಾಂಡವನೊಡೆಯೆ । ಸಾಂದ್ರ ಗುಣದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದೆ ಜನನಿ ॥೧॥ ಕಮಲಜನು ಪಾತ್ರಿಯೊಳು ಧರಿಸಿ ಸಿರಿಹರಿ ಪಾದಕಮಲನು ತೊಳಿಯಲಾ ವೇಗದಿಂದ ॥ ವಿಮಲಗತಿಯಲಿ ಬಂದು ಮಂದಾಕಿನಿ ಎನಿಸಿ ಸುಮನಸಾವನಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿದೆ ಸ್ವರ್ನದಿಯೆ ॥೨॥ ಧ್ರುವಲೋಕ ಕಿಳಿದು ಅಮರಾಲಯವ ಸಾರಿದೆ । ರವಿಯಂತೆ ಪೊಳೆಯುತ ಅಜನ ಮದ್ಧ್ಯ । ತವಕದಿಂದಲಿ ಧುಮುಕಿ ಚತುರಭಾಗವಾದೆ । ಭವ ಪರಿಹರಿಸಿ ಭಾಗೀರಥಿಯೆನಿಸಿದೆ ॥೩॥ ಶಿವನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವ ಮಹಾಮಹಿಮ । ಭವದೂರೇ ಭಗೀರಥಗೆ ಒಲಿದು ಬರುತಾ ।। ಕವಿ ಜನ್ಹುಮುನಿಯಿಂದ ಪುಟ್ಟಿ ಹಿಮಗಿರಿದಾಟಿ । ಜವನ ಮನೆಯ ಕೂಡಿ ಮಣಿ

ಕರ್ಣಿಕೆ ನೆರೆದೆ ||೪|| ಅಳಕನಂದನೆ ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿದ
ಜನಕೆ ಕುಲಕೋಟಿ ಉದ್ಧಾರ ನಿಃಸಂದೇಹ || ಸಲಿಲವನು
ಸ್ಪರುಶ ಮಜ್ಜನ ಪಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಪೊಳೆವ ವೈಕುಂಠ
ಪುರ ಅವನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ||೫|| ಕುಲ ಪ್ರವಹ
ವಾಗಿದ್ದ ಜೀವರ ಪುಣ್ಯವನು | ಹೇಳಿ ಕೇಳುವನಾರು
ಮೂಲೋಕದಿ || ಶೀಲ ಗುಣಸಂಪನ್ನೆ ವರುಣನರ್ಧಾಂಗಿಣಿ |
ಕಾಲಕಾಲಕೆ ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನದಿಂದಲಿರಿಸು ||೬|| ದೇಶ ದೇಶದಲಿಂದ
ಬಂದ ಸುಜನರ ಪಾಪ | ನಾಶನ ಮಾಳ್ಪ ಕಾಮಿತ ಫಲಪ್ರದೆ ||
ಕಾಶಿ ನಿರ್ಮಿತ ಬಿಂದುಮಾಧವ ಜಲಂಪ | ಶ್ರೀನಿವಾಸ
ಯದುಪತಿ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲನ ಸುತೆ ಖ್ಯಾತೆ ||೭||

೮ ಪದ–ರಾಗ–ಮಾರವಿ ತಾಳ – ತ್ರಿವಿಡಿ

ಶ್ರೀ ಭಾಗೀರಥಿತಾಯೆ ಶ್ರಿಂಗಾರ ಶುಭಕಾಯೆ | ಶ್ರೀ ಭೂರಮಣ
ತನಯೆ ||ಪ|| ನಿನ್ನ ಯಾತ್ರೆಗೋಸುಗ ಎನ್ನ | ಮನಸು ಮುಟ್ಟಿತು
ಇನ್ನು ನೀ ಮರಿಸದೆ | ಪುಣ್ಯ ನರನ ಮಾಡೊ ಪೂತೋಭಾವ
ವೆಂದು ಧನ್ಯ ಜನಮಾನ್ಯೆ ಭಕ್ತ ಜನ ಪ್ರಸನ್ನೆ ||೧|| ಶಿವ ನಿನ್ನ
ಶಿರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಕಾರಣ ಪವಿತ್ರಂಗನಾದನೆಂದು || ಅವನಿಯೊಳಗೆ
ಮಹಕವಿಜನ ಪೇಳಿದ | ಶ್ರವಣದಿಂದಲಿ ಭಕುತಿಯಿಂದಲಿ
ನಿಂದೆ ||೨|| ದೂರದಿಂದಲಿ ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಿಸಿದವರ ಪಾಪ ಹಾರಿಪೋ
ಗುವದು ಸಿದ್ಧ | ಶ್ರೀ ರಮಣ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯನ ಪಾದ|ವಾರಿಜ
ಪೊಗಳುವಂತೆ ಬುದ್ಧಿ ಪಾಲಿಸುವದು ||೩||

ಗಂಗಾವತರಣ - ಮಂಗಳ

(ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಠ್ಠಲ)

೯ ಪದ – ರಾಗ ತಾಳ –

ಶೋಭಾನವೆನ್ನಿರೆ ಸ್ವರ್ಗಾರೋಹಿಣಿನಿಗೆ | ಶೋಭಾನವೆನ್ನಿ
ಶುಭವೆನ್ನಿ ||ಪಲ್ಲ||
ಹರಿಪಾದ ನಖದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ಸೀಳಲು ಭರದಿಂದ ಇಳಿದು
ಸತ್ಯಲೋಕ ಭರದಿಂದ ಇಳಿದು ಸತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದ

ವಿರಜೆಗಾರುತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ ||ಶೋಭಾನೆ||೧|| ಸರಸಿ ಜಾಸನನಂದು
ಹರಿಪಾದ ತೊಳಿಯಲು ಸರಸ ಸದ್ಗುಣದಿ ಸುರಲೋಕ || ಸರಸ
ಸದ್ಗುಣದಿ ಸುರಲೋಕಕ್ಕೈದಿದ ಸ್ವರ್ನಗಾರುತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ ||ಶೋ||೨||
ಇಂದ್ರಲೋಕವ ಸಾರಿ ಧ್ರುವನ ಮಂಡಲಕಿಳಿದು | ಛಂದದಿಂದಲಿ
ಮೇರುಗಿರಿಗೆ || ಛಂದದಿಂದಲಿ ಮೇರುಗಿರಿಗೆ ಬಂದ ಸಿಂಧುವಿ ಗಾರುತಿಯ
ಬೆಳಗಿರೆ ||ಶೋ||೩|| ಶತಕೋಟಿ ಎಂತೆಂಬ ಅಜನ ಮಂದಿರ ಪೊಕ್ಕು | ಚತು-
ರ್ಭಾಗವಾಗಿ ಕರೆಸಿದ ಶ್ರೀ ಭೋಗಾ|ವತಿಗಾರುತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ ||ಶೋ||೪||
ಇಂದ್ರದಿಕ್ಕಿಗೆ ಸಿತಾ ಚಕ್ಷು ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕು ಚಂದ್ರ ಯಮದಿಕ್ಕಿಗೆ ಭದ್ರದೇವಿ||
ಚಂದ್ರ ಯಮದಿಕ್ಕಿಗೆ ಭದ್ರಾದೇವಿ|ಅಳಕೆ ನಂದನಿ ಗಾರುತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ
||ಶೋ||೫|| ಕುಂದ ಮಂಥರೆ (ಮಂದಾರ)ಯಿಳಿದು ಗಂಧಮಾದನಗಿರಿಗೆ |
ಹಿಂಗದೆ ಪುಟಿದು ವಾರಿನಿಧಿಯಾ | ಹಿಂಗದೆ ಪುಟಿದು ವಾರಿನಿಧಿಯಾ ನೆರದಾ |
ಗಂಗೆಗಾರುತಿಯಾ ಬೆಳಗಿರೆ|೬|| ಗಿರಿಜ ಸುಪಾರ್ಶ್ವಕೆ ಧುಮುಕಿ ಮಾಲ್ಯವಂತಕೆ
ಜಿಗಿದು|ಪರಿದಂಬುಧಿಯಾ ಕೂಡಿ ಮೆರೆದೆ || ಪರಿದಂಬುಧಿಯಾ ಕೂಡಿ
ಮೆರೆದಾ | ತ್ರಿದಶೇಶ್ವರಿಗಾರುತಿಯಾ ಬೆಳಗಿರೆ ||ಶೋ||೭|| ಕುಮುದಾದ್ರಿಗೆ
ಇಳಿದು ನಳ(ಲಾ) ಶತಶೃಂಗ|ಕ್ಷಮಧಾರಿಗಳಿಗೆ ಹಾರಿ ಪನಧಿ ಕ್ಷಮಧಾರಿಗಳಿಗೆ
ಹಾರಿ ಪನಧಿ ಕೂಡಿದ|ಸುಮತಿ ಗಾರುತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ ||೮| ಮೇರು ಮಂದರ–
ಕಿಳಿದು | ವಿಷದ ಕಾಂಚನ ಕೂಟ ಮೀರಿ ಹಿಮಗಿರಿಗೆ ಹಾರಿ ಬದರಿಗೆ ಮೀರಿ
ಹಿಮಗಿರಿಗೆ ಹಾರಿ ಬದರಿಗೆ ಬಂದಾ ನಾರಿಗಾರುತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ ||ಶೋ ||೯||
ಕ್ಷಿತಿಪ ಭಗೀರಥನಂದು ತಪವಮಾಡಲು ನಲಿದು ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಧರೆಗಿಳಿದು||
ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಧರೆಗಿಳಿದು ಬಂದ ಭಾಗೀರಥಿಗಾರುತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ|೧೦| ಮುನಿ
ಜನ್ಹು ಮುದದಿಂವ ಆಪೋಷನವ ಮಾಡೆ | ಜನನಿ ಜಾನ್ಹವಿ ಎನಿಸಿದ ||ಜನನಿ
ಜಾನ್ಹವಿಯೆನಿಸಿದ ಮೂಜಗದ | ಜನನಿಗಾರುತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ ||ಶೋ||೧೧||
ವಿಷ್ಣು ಪ್ರಜಾಪತಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ನಿಂದು | ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ನಮಗೆ ಕೊಡುವಳು |
ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ನಮಗೆ ಕೊಡುವಳು ಸತತ ಸಂತುಷ್ಟಿಗಾರುತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ
||ಶೋ:|೧೨|| ಕ್ರಮದಿಂದ ಬಂದು ನಲಿಯುತ ಸರಸ್ವತಿ|ಯಮುನೇರ ನೆರದು
ತ್ರಿವೇಣಿ ಯಮುನೇರ ನೆರದು ತ್ರಿವೇಣಿ ಎನಿಸಿದ | ವಿಮಲೆಗಾರುತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ
||೧೩|| ಸತ್ವ ರಜೋತಮ ತ್ರಿವಿಧ ಜೀವರು ಬರಲು|ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ ಅವರವರ
|| ಅತ್ಯಂತವಾಗಿಅವರವರ ಗತಿ ಕೊಡುವ ಮಿತ್ರೆಗಾರುತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ ||
ಶೋ||೧೪|| ಪತಿಯಸಂಗುತಿಯಿಂದ ನಡೆತಂದು ಭಕುತಿಯಲಿ ಸತಿಯಲ್ಲಿ ವೇಣಿ
ಕೊಡಲಾಗಿ||ಸತಿಯಲ್ಲಿ ವೇಣಿ ಕೊಡಲಾಗಿ ಕಾವ ಮಹಾಪ್ರತಿಗಾರುತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ
||೧೫||ವೇಣಿಯ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ನಾರಿಯ ಭಾಗ್ಯವ|ಏನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಪಡಿಗಾಣೆ|

ಏನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಪಡಿಗಾಣೆ ಸುಖವೀವ ಕ। ಲ್ಯಾಣಿಗಾರುತಿಯಾ ಬೆಳಗಿರೆ ॥ಶೋ॥೧೬॥ ಒಂದು ಜನ್ಮದಲಿ ವೇಣಿಯಿತ್ತವಳಿಗೆ । ಎಂದೆಂದು ಬಿಡದೆ ಐದೆತನವ । ಎಂದೆಂದು ಬಿಡದೆ ಐದೇತನವೀವ ಸುಖ ಸಾಂದ್ರೆಗಾರುತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ ॥ಶೋ॥೧೭॥ ವಾಚಾ ಮಗೋಚರೆ ವರುಣನಅರ್ಧಾಂಗಿನಿ।ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ಮಾವಳಿಹಾರಿ।ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ಮಾವಳಿಹಾರಿ ಮಕರ । ವಾಚಾಳಿಗಾರುತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ ॥೧೮॥ ಅಂತರ ಬಾಹಿರ ಪಾಪ ಅನೇಕವಾಗಿರೆ। ಸಂತೋಷದಿಂದ ಭಜಿಸಲು ॥ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಭಜಿಸಲು ಪೊರೆವ। ಮಹಕಾಂತೆಗಾರುತಿಯಾ ಬೆಳಗಿರೆ ಶೋ॥೧೯॥ಗುರು ಭಕುತಿ ತಾರತಮ್ಯ ಇಹ್ಯಪರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದು।ಹರಿಪರನೆಂದು ಪೊಗಳುವ॥ಹರಿಪರನೆಂದು ಪೊಗಳುವರಾ ಪೊರೆವ।ಕರುಣಿಗಾರುತಿಯಾ ಬೆಳಗಿರೆ ।ಶೋ॥೨೦॥ ಜಗದೊಳು ಪ್ರಯಾಗ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಬಗೆ ಬಗೆ ಶುಭವ ಕೊಡುವಳು । ಬಗೆ ಬಗೆ ಶುಭವ ಕೊಡುವ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲನ ಮಗಳಿಗಾರುತಿಯಾ ಬೆಳಗಿರೆ ॥ಶೋ ।೨೧॥

ಪ್ರಯಾಗ ತ್ರಿವೇಣೀ ಮಹಿಮಾ

(ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ)

೧೦ ಪದ   ರಾಗ–ಕಾಂಬೋದಿ   ತಾಳ-ಝಂಪಿ

ಏನು ಪೇಳಲಿ ತೀರ್ಥಪತಿಯ ಮಹಿಮೆ । ಮಾನವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಮುಕುತಿ ಪೇಳಲಳವಯ್ಯಾ ॥ಪ॥ ಕಾಶಿಯೊಳು ಮರಣ ಮುಕ್ತಿಯೆಂದು ಪೇಳುವದು । ದೇಶದೊಳು ಪುಶಿಯಲ್ಲ ಸಿದ್ಧವೆನ್ನಿ॥ಈಶನುಪದೇಶದಿಂದಲಿ ವಿಗತ ಜನನಾಗಿ। ಶ್ರೀಶ ತ್ರಿವೇಣಿ ಮಾಧವನ ಸನ್ನಿಧಿಗೈಯ್ಯಾ ।೧॥ ನಿರುತ ವ್ಯಭಿಚಾರಿ ವಿಪ್ರನ ಕೆಡಿಸಿ ಕಾಶಿಯಲಿ।ಇರಲು ಕಾಲಾಖ್ಯ ಉರಗನು ಕಚ್ಚಲು॥ಪರಮ ಭೀತಿಯಿಂದ ಅವಳ ವಸನವ ತಂದು।ವರ ತ್ರಿವೇಣಿಯೊಳಗೆ ತೋಯಿಸಲು ಗತಿಸಾರ್ದರು ॥೨॥ ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆತಂದು ಸ್ನಾನ ವೊಂದೇ ಮಾಡಲು।ನಿಲ್ಲದೇ ಸನ್ಮುಕ್ತಿ ಧರನಾಗುವ॥ ಬಲ್ಲಿದ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ವೇಣಿ ಮಾಧವನ ಸಲ್ಲಲಿತ ಪಾದವನು ಕಾಂಬ ಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಲಿ ॥೩॥

ಗಂಗಾ ತ್ರಿವೇಣಿ ಸ್ತೋತ್ರ

೧೧ ಪದ   ರಾಗ–ತೋಡಿ   ತಾಳ–ಆದಿ

ವೇಣಿ ಮಾಧವನ ತೋರಿಸೆ । ಜಾಣೆ ತ್ರಿವೇಣಿ ಕಾಣದೆ ನಿಲ್ಲಲಾರೆನೆ ॥ ಪ ॥ ಕಾಣುತ್ತ ಭಕ್ತರ ಕರುಣದಿ ಸಲಹುವ । ಜಾಣೇ ತ್ರಿವೇಣಿ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಗುಣ–

ಪೂರ್ಣೆ॥ ಅ–ಪ ॥ ಬಂದೆನೆ ಬಿಹುದೂರದಿ ಭವಸಾಗರ ತರಣಿ। ನಿಂದೆನೆ ನಿನ್ನ ತೀರದಿ । ವೊಂದು ಘಳಿಗೆ ನಾ ಹರಿಯ ಬಿಟ್ಟಿರಲಾರೆ । ಮಂದಗಮನೆ ಎನ್ನ ಮುಂದಕೆ ಕರಿಯೆ ॥೧॥ ಶರಣಾಗತರನ್ನು ಪೊರೆವದು ನಿನ್ನ ಬಿರುದು। ಕರು– ಣದಿಂದೆನ್ನ ಕರೆವದು॥ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾತ್ರದಿ ಎನ್ನ ಪಾಪವ ಪರಿದು। ಸ್ಮರನ ಪಿತನ ಮುರಹರನ ಕರುಣದಿ ॥ ೨ ॥ ಸುಜನರಿಗೆಲ್ಲ ದಾತಳೆ ಸುಶೀಲೆ ಕೇಳೆ । ಕುಜನರ ಸಂಗದೊರಳೆ ॥ ನಿಜ ಪದವಿಯನಿತ್ತು ಸಲಹುವ ನಮ್ಮ । ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲನ ನಿಜಪದ ತೋರಿಸೆ ॥೩॥

(ಶ್ರೀ ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲ)

೧೨ ಪದ ರಾಗ–ಭೂಪಾಳಿ ಝಂಪಿ ತಾಳ

ಧ್ಯಾನವನು ಮಾಡಿ ತ್ರಿವೇಣಿ ಕ್ಷೇತ್ರವ ಬಿಡದೆ । ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯ ನಾನಾ ಸತ್ಕರ್ಮ ನಿ। ದಾನದಿಂ ಸಿದ್ಧಿಪುದು। ಮಾನಸದಲಿ ಸಿರಿ । ಪ್ರಾಣೇಶ ಕುಣಿಯುವನಯ್ಯ ಅಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾ ॥ಪ ॥ ಹರಿ ವೀರದ್ರುಪವನುದ್ಧರಿಸಿ– ದಾಗಲು ತನ್ನ । ಶರೀರದಿಂದಲಿ ಅಷ್ಟ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ॥ ವರದೇಶ ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟನು ಸಪ್ತಗಿರಿ ಸಹಿತ ತೀರ್ಥರಾಜ॥ ಮೆರೆವದಿದೆ ಪುಂಕ್ಷೇತ್ರ ಉಳಿದವೇಳು ಸ್ತ್ರೀ । ಇರುತಿಪ್ಪವಲ್ಲಿ ಮಿಗಿಲಾದದಕೆ ಅತಿಶಯವೋ । ಧರಣಿಯೊಳಗಿದೆ ಕಾಲಾಂತರಕೆ ಹರಿ ತಂದಾಪಟ । ತರು ಸಹವಾಗಿ ಅಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾ ॥೧॥ ತರಣಿ ಸುತೆ ಮಾನಸೋತ್ತರ ಶೈಲದಲಿ ಕುಳಿತು । ವರರಾಜ ತೀರ್ಥಮಾಧವನ ಸಾರುವೆನೆಂದು । ಭರದಲಿ ತಪವನು ಮಾಡೆ ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನೊಲಿದು ವರವಿತ್ತ ಮುಂದೇ ನೀನು ಧರೆಯೊಳು ಕಾಳಿಂದ- ರಾಯಗೆ ॥ ಕುವರಿಯೆನಿಸಿ ಮಹಾ । ಸತಿಯಾಗಿ ಪೋಗಿ । ಸಿರಿ ಮಾಧವನ ಚರಣ ಶರಣು ಪೋಗೆನೆ ಸಪ್ತ ಶರಧಿ ಭೇದಿಸಿಯಿಲ್ಲಿ ।ನೆರೆ ಮೆರೆದಳಯ್ಯ ಅಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾ ।೨। ತುರಗಮಾನೆಪದಿಂದ ಅರವತ್ತು ಸಾವಿರ ಸಗರನ ಕುಲದವರು ಕಪಿಲಾಖ್ಯ ಹರಿ ಮುನಿಯಿಂದ। ಉರಿದು ಪೋಗೆನಲಾಗಿ ಭ। ಗೀರಥ ಭೂಪತಿ ಉಗ್ರ । ಧುರದಿ ತಪವನ್ನೆ ಮಾಡೆ ॥ ಹರಿ ನಿರೂಪವ ತಾಳಿ ಗಿರಿ ಗಂಹ್ವರವ ನೊಡೆದು। ಸುರಗಂಗೆ ಬಂದು ತ್ರಿವೇಣಿ ಮಾಧವನ ಸಿರಿ । ಚರಣದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಯಮುನೆ ಒಡಗೂಡಿ ಬಾ ಮರವಾದಳೆಂದು ಅಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾ ।೩॥ ಸರಸ್ವತಿಯ ಬೆರದು ತ್ರಿವೇಣಿ ಸಂಗಮ– ವೆಂದು । ಕರೆಸಿಕೊಂಡಿತು ವಿಕರ ಸೋಮೇಶ್ವರ ತನಕ ಪರಮೆಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಗೈತಂದು ಬೊಮ್ಮಾಂಡವನು ಸರಿಮಾಡಿ ತೂಗಲಾಗಿ ಅರರೇ ಪೇಳುವದೇನು

ಸುರರು ಶಿರದೂಗುತಿರೆ । ವರರಾಜತೀರ್ಥ ಮಹಾಭಾರವಾಗಲು ಇದಕೆ । ಸರಿಮಿಗಿಲು ಇಲ್ಲೆನುತ ಪೊಗಳಿ ಕರೆದರು ಮಹಾವರದ ಪ್ರಯಾಗವೆಂದಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯ ಅಯ್ಯ ॥೪॥ ಪುರವೈರಿ ನಟಣೆ ಪೂತುಲಸಿ ಸುರಪತಿ ವೈಶ್ವಾನರನು ತಿಲಹೋಮ ಯಮರಾಯ ಕಿಂಚಿತುದಾನ । ನಿಋುರುತಿತಪ್ಪೈತ್ರಿಕಕರ್ಮ । ವರುಣ ಜಲದಾನಸ್ತುತಿ ಮರುತಭೂತನು ಕುಬೇರ । ಅರಘಳಿಗೆ ವಸತಿ ಈ ವಟನಿ ಕಟ್ಟೆಯಲಿದ್ದು । ಪರಿಪರಿಯಿಂದಲಿ ಪೊಲಿಸಿ ಮಾಧವನಿಂದ । ಪುರು-ಷಾರ್ಥ ಪಡೆದು ಸೂಸಿದರು ಸಮಸ್ತಬಗೆ ಅರಿದು ಕೊಂಡಾಡಿ ಜನರೈಯ್ಯ ಅಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾ॥೪॥ ಎರಡೊಂದು ಮೂರು ಕುಲದ ಮಧ್ಯ ನಿಂದು ಕರ್ತಾ ರಿಯೊಳಗೆ ಮಿಂದು । ಸತ್ಕರ್ಮವನೆಸಗಿ ಭೂ।ಸುರರ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಮನದಿ ಪಾಪಗಳ ಉಚ್ಚರಿಸಿ। ಕರಣ ನಿರ್ಮಲಿನರಾಗಿ । ನರನಾರಿ ಈರ್ವಜನ ವಿಪ್ರ ಚಾಂಡಾಲ ಕುಲಪರಿಯಂತವಪನವೇ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು । ಚರಿಸಿದರೆ ಅನಂತ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಮಹಸೌಖ್ಯ ಬರಿದೆ ಆಗದು ಕಾಣಿರಯ್ಯ । ಅಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾ ॥ ೬ ॥ ಧರೆಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಶಿಸುಗಳ ತಂದು ಮುಂಡಣವ । ಉರತರ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಮಾಡಿಲಿಸಲಿಬೇಕು ವಿ। ಸ್ತರಿಸುವೆನಯ್ಯ ಯೌವನ ವಾರ್ಧಿಕರಿಗೆ ನಿಜ। ವರ ನಾರಿಯರಿಗೆ ವೇಣಿ।। ಸರಿಯೆನ್ನಿ ಸಾತ್ವೀಕ ಪುರಾಣ ದಲಿ ಪೇಳಿದೆ। ಎರಡು ಭುಜದಲಿ ತಪ್ತಚಕ್ರ ವಿರಹಿತರಾಗಿ। ಬರಲು ಷಣ್ಮತ ಜನಕೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ ಸ್ಥಿರವಾಕ್ಯ ಲಾಲಿಪುದು ಆಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾ ॥ ೭ ॥ ಎರಡೈದು ತುರಗ ಕೃತ ಮೊದಲಾದ ತೀರ್ಥಗಳ ದೇವಮುನಿಗಳ ನಾಮದಲಿ ವೈಂಟು । ಪರಮ ಭಕುತಿಯಿಂದ ಮಜ್ಜನಾ-ದಿಯಮಾಡೆ ಪರಲೋಕ ಕರತಲದೊಳು ॥ ಇರುತಿಪ್ಪದಿನಿತು ಪ್ರಯಾಗ-ರಾಜನ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿದ ಮನುಜ ಆವಲ್ಯ । ದರುಇರಲು ಮರಣಕಾಲಕೆ ಮೂಲ ಮಾಧವವೊಳಗೆ ಪೊಳೆವಾ । ದರುಶನವ ಕೊಡುತಲಯ್ಯ ಅಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾ ॥೮॥ ಅರುಣೋದಯದಲದ್ದು ಶುಧ್ಧಾತ್ಮರಾಗಿ । ಹರಿಪರನೆಂಬೊ ಜ್ಞಾನದಲಿ ಹಾಡಿ ಪಾಡಿದವರ । ತೆರಳಿ ಪೋಗದೆ ದುರಿತರಾಶಿಗಳ ದಹಿಸಿ ನಿಂ। ದಿರದೆ ಸಂತರ ಕೂಡಿಸಿ । ಪೊರೆವುತಿಪ್ಪದು । ಗಡಾ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರವಿದು । ನೆರೆನಂಬಿ ಮಾನವನು ಮಾನಸದಲಿ ಭಜಿಸಿ ಸಿರಿ ವಿಜಯ-ವಿಠ್ಠಲನ್ನ ಕರುಣ ಉನ್ನವನಿಗೆ ದೊರಕುವದು ದೊರಕುವದು । ಅಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾ ॥ ೯ ॥

ಗಂಗಾ ಮಂಗಳಾರುತಿ

(ಶ್ರೀ ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲ)

೧೩ ಪದ   ರಾಗ–ಭೈರವಿ   ಝಂಪಿತಾಳ

ಮಂಗಳಂ ಮಹಗಂಗೆ ಭಕುತ ಮನೋಹಾರಿಗೆ | ಮಂಗಳಂ ಬಲುದುರಿತ ಸಂಹಾರಿಗೆ || ಮಂಗಳಂ ಪ್ರಯಾಗಕ್ಷೇತ್ರವಿಹಾರಿಗೆ || ಮಂಗಳಂ ಕುಸುಮ ಚಿತ್ರಹಾರಿಗೆ ||ಪ|| ವೇಣಿಗೆ ನಿತ್ಯ ಕಲ್ಯಾಣಿಗೆಪಲ್ಲವಾ ಪಾಣಿಗೆ ಗಂಭೀರ ಗುಣ ಶ್ರೇಣಿಗೆ ತ್ರಾಣಿಗೆ ಕೋಕಿಲಾ ವಾಣಿಗೆ | ಯಾದವನ ರಾಣಿಗೆ ಮಣಿಹೇಮ ಭೂಷಣಳಿಗ್ಗೆ ||೧|| ಖ್ಯಾತೆಗೆ ತ್ರಿಲೋಕ ಮಾತೆಗೆ | ಯಮುನ ಸಂಘಾತೆಗೆ | ಸರ್ವದಾ ಬಲು ನೀತೆಗೆ| ದಾತೆಗೆತುಹಿನ ಗಿರಿಜಾ-ತೆಗೆ | ಲಕುಮಿಯಾ ದೂತೆಗೆ ಅಮಿತಗುಣ ಪ್ರತಾಪಿಗೆ ||೨|| ಚನ್ನಿಗೆ ನಾರಿ-ಕುಲರನ್ನಿಗೆ ಭಾಗ್ಯ ಸಂಪನ್ನಿಗೆ | ಸಗರಕುಲ ಪಾಪನ್ನಿಗೆ | ಕಣ್ಣಿಗೆ ಪೊಳೆವ ಪ್ರಸನ್ನಿಗೆ | ಸೀತಸೂರ್ವನಿಗೆ ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲ ಕನ್ನಿಗೆ ||೩||

ಭಾಗೀರತಿ (ಗಂಗಾ) ದೇವಿ ಸ್ತೋತ್ರ

(ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲ ವಿಠ್ಠಲ)

೧೪ ಪದ–ರಾಗ   ತಾಳ ಏಕ

ಗಂಗೆ ಬಾರೆ ಮಂಗಳಾಂಗೆ ಬಾರೆ ದೇವೋತ್ತುಂಗೆ ಬಾರೆ ಕೃಪಾಪಾಂಗೆ ಬಾರೆ ||ಪ|| ಗೌರಿ ಬಾರೆ ಬಲು ಶೌರಿ ಬಾರೆ ದೋಷ ಸಾರಿ ಬಾರೆ ಸಿರಿ ತೋರಿ ಬಾರೆ || ೧ || ಜನನಿ ಬಾರೆ ಮಂದಾಕಿನಿಯೆ ಬಾರೆ | ಉದಾರ್ಯ ಗುಣಿಯೆ ಬಾರೆ ಬಲು ವಿನಿಯೆ ಬಾರೆ||೨||ಜಾಣಿ ಬಾರೆ ಕಮಲಾ ಪಾಣಿ ಬಾರೆ ಕೋಕಿಲ ವಾಣಿ ಬಾರೆ ಸಿಂಧುರಾಣಿ ಬಾರೆ ||೩|| ಗೋದೆ ಬಾರೆ ನೀನನಾದಿ ಬಾರೆ | ದೈತ್ಯ ಬಾಧೆ ಬಾರೆ ಎನ್ನ ಕಾದೆ ಬಾರೆ ||೪|| ಕೃಷ್ಣಿ ಬಾರೆ ಶುಭೋತ್ಕೃಷ್ಣಿ ಬಾರೆ| ಶರಣರಿಷ್ಟ ಬಾರೆ ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟೆ ಬಾರೆ|| ೫ ||

೧೫ ಪದ   ರಾಗ ತೋಡಿ   ತ್ರಿವಿಡಿ ತಾಳ

ಭಾಗೀರಥಿಯೆ ಭವನಾಶಿ ಸಾಗರನ ಅರಸಿ | ಭಾಗವತ ಜನಪೋಷಿ ||ಪ|| ಬಾಗುವೆ ನಿನ್ನ ಚರಣಗಳಿಗೆನ್ನ ಭವ| ರೋಗವ ನಿಗೋದ ಕೂಪಾ ಯೋಗವ ತೋರಿಸು|| ಲೋಕಪಾವನ್ನಿ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಶಾಂತನ್ನ ರಾಣಿ | ಕೋಕಿಲ ವಾಣೀ

ಶುಭ ಗುಣೆ! ಶ್ರೀಕಂಠನ್ನ ಶಿರದ ಮನಿವಾಸ ಮಾಡಿದ್ದು । ಹೇ ಕರುಣಿ
ಭೀಷ್ಮನ್ನ ಜನನಿ ನಾಕೆರಡೊಸ್ಸುಗಳ ಸಾಕಿ । ನೀ ಭರ್ಗದಿ । ಹಾಕದೆ ಪುನಹ
ಲೌಕಿಕದೊಳಗಿನ್ನು। ಆಕಾರ ತೋರದೆ। ಏಕಾಂತದಿ ಪತಿಯ ಕೂಡಿ ಆಡಿದಾ
ಲೋಕವಿಲಕ್ಷಣೆ ॥೧॥ ವಾಲಿ ಸುಸೂಕ ಮುಡಿಯ ವೊಪ್ಪುವ ।ಬೈತಲಿಯು ನಿ
ಟ್ಟುಳ್ಳ ಬಾಲಿಯಾ ತಿಲುಕ ಕಸ್ತೂರಿ ಫಣಿಯು ಪುಬ್ಬುಗಳಾತಿ ಚಲುವಾಕೆಂಗೆಲ್ಲ
ಭಾಳಿಪ ಚಲಿಸುವ ಕರನ ಕುಂಡಲಾ ವದನಾದಿ । ಸುಳಿಫಲ್ಗಳು ಶೋಭಿಪ
ಸುಂದಾರೆ ಕೊ।ರಳಾ ಪದಕ ಪಚ್ಚಾ ನೀಲಿಯ ಶೀರಿಯುನುಟ್ಟು।ಜಾಲದೊಳು
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಪಾದಾ ಇಡುವಾ ॥೨॥ ನೋಡಿದಾಮಾತ್ರ ನಿನ್ನನು ಮನದ
ಅಘವೆಲ್ಲ। ಓಡಿತು ಯಿರದತಿ ತಾನು । ಮಾಡೆ ನಿನ್ನಲಿ ಸ್ನಾನವನು ಅವನ
ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಈಡೆಲ್ಲ ಫಲವಾಗಾಣೆನು । ನೋಡಿಲ್ಲ ಪಾವನ ಮಾಡೊ ।
ವಿಷಯವಾಗಿ ನೋಡು ನಿನ್ನವತಾರ । ಮಾಡಿ ಮೆತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ। ರೂಢಿ
ಗೋಪಾಲವಿಠ್ಠಲನೂ । ಮೂಡಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ವಾಸಾ ಮಾಡಿಪ ಸಾಧನ ॥೩॥

(ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಠ್ಠಲ)

೧೬ ಪದ ರಾಗ–ಕಾಂಬೋದಿ ಝಂಪಿತಾಳ

ಜನನಿ ಜಾನ್ಹವಿ ಜಗತ್ರಯ ಪಾವನೀ । ಪ್ರಣತ ಕೌಮುದೆ ಪದ್ಮ ಜಾಂಡಸಂ–
ಭೂತೇ॥ಪ॥ ವಿಷ್ಣುಪದ ಸಂಜಾತೆ ವಿಶ್ವಮಂಗಳೆ ಮಹೋತ್ಕೃಷ್ಟ ತೀರ್ಥ
ಗಳೋಳುತ್ತಮಳೆನಿಸುವೆ ॥ ಕ್ಲಿಷ್ಟವರ್ಜಿತವೆನಿಪ ತ್ರಿಪಥಗಾಮಿನಿ ದಯಾ ।
ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಿ ನೋಡು ಪ್ರತಿದಿನದಿ ಎನ್ನ ॥೧॥ ಕರ್ಕರಾಶಿಗೆ ಕರ್ಮಸಾಕ್ಷಿ
ಎಂದೆನಿಸುತಿಹ । ಅರ್ಕದೇವನು ಬಂದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ॥ ಶರ್ಕರಾಕ್ಷರು
ಸ್ನಾನಗೈದು ದುರಿತಗಳು ಸಂ। ಪರ್ಕವಾಗದ ತೆರದಿ ಸಂತೈಪೆ ದಯದಿ ॥೨॥
ಕಾರುಣಿಕೆ ಬಹಿರಾವರಣದಿಂದೆ ಪೊರಮಟ್ಟು ವಾರಾಹಿ ಒಡಗೂಡಿ ಭಕ್ತ-
ಜನರ॥ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮಗಳನುಣಿಸಿ ಮುಕ್ತರಮಾಳ್ಪೆ। ದೂರಗೈಸುವೆ ಸಂಚಿ-
ತಾಗಾಮಿಗಳನು ॥೩॥ ನಂದಿನೀ ನಳಿನಿ ಸೀತಾಮಲಾಪಹಾ । ಳೆಂದಮಾತ್ರದಿ
ಪುನೀತರನ ಮಾಳ್ಪೆ ಸಂದರುಶನ ಸ್ಪರಿಶನಸ್ನಾನಗಳ ಫಲ ಪುರಂದರಾದ್ಯರೆ
ಬಲ್ಲರಲ್ಪರರಿಯರು ನಿನ್ನ ॥೪॥ ಮಾತೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವೆ ಬಿನ್ನಪವ ಕೇಳು ಸಂ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಕರುಣಿಸೆನಗೆಯಿದನೆ॥ ಶ್ರೋತವ್ಯ ಸಂಕೀರ್ತವ್ಯಸ್ತವ್ಯ
ಜಗನ್ನಾಥವಿಠ್ಠಲನೊಬ್ಬ ನೆಂದು ತಿಳಿವಂತೆ ॥೫॥

(ಶ್ರೀಗುರು ಗೋಪಾಲ ವಿಠಲ)

೧೭ ಪದ ರಾಗ ಭೈರವಿ ಝಂಪಿತಾಳ

ಏನು ಪೇಳಲಿ ನಿನ್ನ ಆಗಮವನು | ಆನಂದಮಯ ಭುವನ ಪಾವನ ದಿವಿಜಗಂಗೆ ॥ಪ॥ ಮೊದಲು ನೀಹಿರಣ್ಯಹರಣಂಘ್ರಿಯಿಂದುದುಭವಿಸಿ ತದ-ನಂತರದಿ ಸುರರಾಧಿ ತನ್ನ ಉದಕಪಾತ್ರೆಯಲಿದ್ದು ಆತಕರದಿಜರಿದು | ಮುದದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಘತನಯಶಿರಕಿಳಿದೆ ॥೧॥ ಗುರುತಲ್ಪಕನ್ನ ಸಂಯೋ-ಗವನುಮಾಡಿ ನೀ | ಗರಳಕಂಧರನ ಜಡೆಯಿಂದಲಿಳಿದೂ || ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕಪಿಲದ್ರೋಹಿಗಳ ಸ್ಪರುಶವಮಾಡಿ ಹರುಷದಲಿ ಜಲಧಿಸಂಗವ ಮಾಡಿದೆಲೆ ದೇವಿ ॥೨॥ ಪತಿತ ಜಡಮತಿ ಕುಗತಿಗಳ ನೋಡಿದದರಿಂದ ನೀ | ಪತಿತಳಾದೆ ಜಡ ಕುಗತಿಯೈದಿದೆ | ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಅವರು ನನ್ನನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣಕೆ | ಅತಿಪಾವನತ್ವ ಸುಗತಿ ಸುಮತಿಯ ಪಡೆದರು ॥೩॥ ಈಪರಿಯು ನಾನಿನ್ನತು-ತಿಸೆನ್ನ ಪಂಚಮಹಾ | ಪಾಪ ಪತಿತತ್ವ ಜಡಮತಿ ಕುಗತಿಯು | ಅಪಾರ ದೋಷಗಳು ಕಳೆದು ನಿನ್ನೊಲಿಮೆಯಲಿ ಶ್ರೀಪತಿಯ ಪೊಲಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅಧಿ-ಕಾರಿ ನಾನಾದೆ ॥೪॥ ಭಾಗೀರಥಿ ಎಂದು ನಾನಿನ್ನ ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ| ಈಗ ಭವ-ನಾಶಿಯು ಎನಗಾದೆ ನೀ|| ಯೋಗ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಎಣೆಗಾಣೆ ನಮೋ ನಮೋ| ಶ್ರೀಗುರುಗೋಪಾಲ ವಿಠ್ಠಲನ್ನ ಪ್ರಿಯಸುತೆ ॥೫॥

(ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠ್ಠಲ)

೧೮ ಪದ ರಾಗ- ಮೋಹನಕಲ್ಯಾಣಿ ತಾಳ-ಅಟ್ಟ

ಭಾಗೀರಥಿದೇವಿ ನಮೋ ನಮೋ | ಭಾಗೀರಥಿದೇವಿ ಭಯನಿವಾರಣಗಂಗೆ| ಸಾಗರನರ್ಧಾಂಗಿ ಸುತರಂಗೆ||ಪ|| ವಾಮನ ವಾಮಪಾದಾಂಗುಷ್ಠ ನಖ ಸೋಕಿ| ಆಮಹಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಸೀಳಲು || ತಾಮರಸಜ ಲೋಕಕ್ಕಿಳಿದು ಮಜ್ಜನ-ವಾಗಿ| ಸ್ವಾಮಿ ಪಾದೋದಕಳೆನಿಸಿದೆ ||೧|| ಹರಿಪಾದ ಜಲ ದೊರಕುವದು ದುರ್ಲಭವೆಂದು|ಹರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಜಡೆಯೊಳು ನಿಂದೆ||ಭಾಗಿ||ಮೊರೆಯಿಡೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಪೊಲಿದುಬಂದು| ಸುರನದಿಯೆಂದು ಕರಸಿಕೊಂಡೆ||೨|| ಚನ್ನಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗದೊಳಗೆ ನಿಂತ ಕಾರಣ | ಸ್ವರ್ನದಿಎಂದು ಕರಸಿದೆವ್ವ ||ಭಾ|| ಉನ್ನತ ಧ್ರುವಮಂಡಲಕೆ ಪೋಗಿ ಮುಟ್ಟಿದೆ | ನಿನ್ನಾಕಾಶಗಂಗೆ ಎಂಬೋರೆ ||೩|| ಭಗಿರಥ ಬಹುಕಾಲ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೆ ಕರುಣದಿಂ| ಜಿಗಳಿ ಹೇಮಾದ್ರಿಗೆ ನಡೆತಂದೆ||

||ಭಾ'| ಸೊಗಸಿಲಿಂ ತ್ರಿಪಥಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣದಲಿ ಬಂದು| ಸಗರರಾಯನ ಪುದ್ಧರಿಸಿದೆ ||೪|| ತವಕದಿಂದಲಿ ಜನ್ನುಋಷಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಜಾ|ನ್ಹವಿಯೆಂದು ಸ್ತುತಿಸೋರೆ ಸುರರೆಲ್ಲ || ಭಾ|| ಭುವನದೊಳೆಲ್ಲರು ಪುನಿತರಾಗೊದು ಸಿದ್ಧ | ತವಪಾದ ಸ್ಮೃತಿಮಾತ್ರದಿಂದಲಿ ||೫|| ನಂದಿನಿ ನಳಿನಿ ಸೀತಾ ಮಾಲತೀ ಮಲಹ | ಮಂದರಧರ ಪದಿ ಶ್ರೀ ಗಂಗೆ ||ಭಾ|| ಸುಂದರ ತ್ರಿಪಥ ಭಾಗೀರಥಿ ಭೋಗವತಿ | ವಂದೆ ಜಾನ್ಹವಿ ತ್ರಿದಶೇಶ್ವರಿ || ೬ |: ವಸುಗಳ ಮಾತು ಲಾಲಿಸಿ ರಾಯನಲಿ ಬಂದು. ಬಸುರಿಂದ ಪಡೆದು ಉದ್ಧರಿಸಿದೆ||ಭಾ|| ಅಸಹ್ಯ ಕರ್ಮವ್ಯಾಕೆಂದೆನಲು ಕುಮಾರನ | ಕೊಸರುತ ನಿಜರೂಪವೈದಿದೆ ||೭|| ನಮೋ ನಮೋ ಶುಭಗಾತ್ರೆ ನಮೋ ನಮೋ ಸುಚರಿತ್ರೆ | ನಮೋ ಶಂತನುವಿನ ಮಿತ್ರೆ ||ಭಾ|| ಶಮದಮಾದಿಗಳಿತ್ತು ಪೊರೆ ಅನುದಿನದಲ್ಲಿ ಅಮರವಿನುತ ಪಾದಪಂಕಜೆ ||೮|| ಕಾಣಲು ಪಾಪಹರವು ಮುಕ್ತಿ ಅಹುದು| ಸ್ನಾನದ ಫಲವು ಬಲ್ಲವರಿಲ್ಲ||ಭಾಗಿ|| ಕ್ಷೋಣಿಯಮ್ಮಾಲುಳ್ಳ ಸರಿದ್ವರಳೆನಿಸುವೆ| ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲನ್ನ ದಯದಿಂದ ||೯||

ಶ್ರೀ ಗೋದಾವರಿ ನದಿಯ ಸ್ತೋತ್ರ

(ಶ್ರೀ ಹಯವದನ)

೧೯ ಪದ ಉದಯರಾಗ ಝಂಪಿತಾಳ

ಗೋದೆ ಸಮಸ್ತ ಫಲದೇ | ಸಾಧಿಸಿ ಸ್ನಾನವಮಾಡೆ ಮುಕುತಿಯನೀವೆ ||ಪ|| ಆದಿಯಲಿ ತ್ರಯಂಬಕನ ಜಡೆಯಲುದ್ಭವಿಸಿ | ಮೋದದಿ ಪಶ್ಚಿಮಕೆ ನಡೆದು ಬಂದೀ || ಮೇದಿನೀಗಿಳಿದು ಪರಿವುತಲಿ ತೀವರದಿಂದ | ಆದರದಿಂದಬ್ಧಿಯನು ಕೂಡಿದಿ ||೧|| ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ರಿ ಶಿಖರದಿಂದುದ್ಭವಿಸಿ ನೀನು | ಬ್ರಹ್ಮಋಷಿಯಾದ ಗೌತಮಮುನಿಗೆ | ಬ್ರಾಹ್ಮರಿಂದಲಿ ಬಂದ ಗೋಹತ್ಯ ಪರಿಹರಿಸಿ | ಅಮ್ಮಮ್ಮ ಸಪ್ತಮುಖದಿಂದ ಸಾಗರ ನೆರದಿ ||೨|| ಔದುಂಬರ ವೃಕ್ಷಮೂಲದಿಂದುದ್ಭವಿಸಿ | ಉದಧಿಯನು ಕೂಡಬೇಕೆಂದು ಬರಲು || ಒದಗಿ ಗೌತಮ ಋಷಿಯು ಕುಶದಿಂದ ತಿರುಗಿಸಲು || ಸದಮಳ ಕುಶಾವರ್ತಳೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡೆ ||೩|| ಸಿಂಹರಾಶಿಗೆ ಸುರಗುರುವು ಬರಲು ಕೇಳಿ | ಅಂಹ್ವಾ ರಾಶಿಗಳು ಸಂಹಾರಕಾಗಿ || ಬಂಹ್ವಾಯಾಸದಿಂದ ಬಂದು ನಿನ್ನನು ಕೂಡೆ | ಆಹ್ವನಳ ಪರಿಹರಿಸಿ ಭಕುತಿ ಮುಕುತಿಯ ಕೊಡುವೆ ||೪||

ವಿನಯುದಲಿ ಸ್ನಾನ ಪಾನವ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ | ವನಜಾಕ್ಷ ಶ್ರೀ ಹಯವದನ ಹರಿಯಾ ॥ ಮಿನುಗುತಿಪ್ಪ ಮೋಕ್ಷಸಂಪದವಿಗೆ ಸಾಧನವಾದ । ಘನ ಜ್ಞಾನ ಭಕುತಿಯನು ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವೆ ॥ ೫ ॥

(ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲ)

೨೦ ಪದ ಉದಯರಾಗ ಝಂಪಿತಾಳ

ಗೋದೆ ಅತಿ ಪುಣ್ಯಸಾಧೆ | ಮಾಧವನ ಚರಣಾರವಿಂದ ಪಾದೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಣೆಯನು ಮಾಡಲು ಪಾಪ ಎದ್ದೋಡಿ ತಿರುಗಿನೋಡದೆ ಹೋಹವು ॥ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿನ್ನನು ನೋಡಬೇಕೆನುತ | ಉದ್ಯುಕ್ತವಾಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯ ಪರಿಹಾರವು ॥೧॥ ಬಂದು ಹರುಷದಲಿ ಕಣ್ಣಲಿ ಕಂಡು ಶಿರವಾಗಿ । ವಂದನೆಯ ಮಾಡಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗೆರಗಲೂ ॥ ಹಿಂದಣಾ ಶತಕೋಟಿ ದುರಿತರಾಶಿಗಳೆಲ್ಲ । ಒಂದು ಉಳಿಯದಂತೆ ಬೆಂದು ಹೋಹವು ॥೨॥ ಅತಿವೇಗದಿಂದ ಒಂದು ಸ್ನಾನವನು ಮಾಡಲು । ಮತಿವಂತರನ ಮಾಡಿ ದುರ್ಮಾರ್ಗ ಬಿಡಿಸಿ ರತಿಪತಿ ಜನಕ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ | ಸ್ತುತಿಸಿ ಗತಿಪಡೆವಂತೆ ಧನ್ಯರನ ಮಾಡುವ ತಾಯಿ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀ ಗಂಗಾದೇವಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣವೇಣಿಗೆ ಬಂದ ಮಹಿಮೆ

(ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲ)

೨೧ ಪದ ರಾಗ–ಅಹಿರಿ ಝಂಪಿತಾಳ

ಏನುಕಾರಣ ಬಂದೆ ಗಂಗೆ । ನಾನೇನು ಪುಣ್ಯವನು ಮಾಡಿದವನಲ್ಲ ।।ಪಲ್ಲ।। ಕಾಶಿ ಪುರದಿಂದಲಿ ದೇಶ ನೋಡಲಿ ಬಂದ್ಯೋ । ದಾಸರ ಮಹಿಮೆಯೆನು ನೋಡುವೆನೆಂದು ಬಂದ್ಯೋ | ದೋಷವರ್ಜಿತ ವಾರಣಾಸಿ ತಡೆಯದಲೇ | ಲೇಸಾಗಿ ತಿಳಿಪುವದು ಭೀಷ್ಮನಾ ಜನನಿ ।।೧।। ಶಿಲನೀರು ಕುಡಿದು ಧರಿಸಲಾರದ ಬಂದ್ಯೋ । ಮಲಜನರ ದೋಷವನು ಕಳೆವೆನೆಂದುಬಂದ್ಯೋ ಕಲಿಯುಗಕೆ ಈ ಕೃಷ್ಣಾ ಅಧೀನಳೆಂದು ಬಂದ್ಯೋ ! ಸುಲಭ ತ್ರಿದೇಶ್ವರಿ ಗಂಗ ತಡೆಯದಲೆ । ನಿಲಜಾಲೆ ತಿಳಿಪುವುದು ನೀರಜಾನಯನೆ ।।೨।। ಸಜ್ಜನರ ನಿತ್ಯಕರ್ಮ

ಗಳ ನೋಡಲಿ ಬಂದ್ಯೊ । ಮಜ್ಜನವ ಮಾಡಿಸಿ ಎನ್ನ ಪೊರೆಯಲಿ ಬಂದ್ಯೊ। ಮಜ್ಜಗದೊಳಗೆ ಪೆಸರಾಗಿದ್ದೆನೆಂದು ಬಂದ್ಯೊ । ನಿರ್ಜರ ತಟನಿ ಸದ್ಗುಣ ಸಾಂದ್ರೆ ತಡೆಯದಲೆ ನಿಜವ ತಿಳಿಪುವುದು ಶ್ರೀವಿಜಯವಿಠಲನ ಸುತೆ ॥೩॥

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣವೇಣಿ ಮಹಿಮಾ ಸ್ತೋತ್ರ

(ಶ್ರೀ ವಿಜಯ ವಿಠಲ)

೨೨ ಪದ　　　　ರಾಗ—ಕಲ್ಯಾಣಿ　　　　ತಾಳ

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣವೇಣಿ ಕಲ್ಯಾಣಿ । ಕಷ್ಟ ಪರಿಪರಿಪೆ ನಿತ್ಯಸಾಗರನ ರಾಣಿ । ಪ॥ ಅಜನ ನಿರೂಪಲಿ ಜಾಬಾಲಿ ಮುನಿ ಬಂದು । ಭಜಿಸಿದನು ನಿನ್ನ ಬಲು ದಿವಸಂಗಳು । ನಿಜವಾಗಿ ಹರನ ಜಡೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದೆ । ತ್ರಿಜಗದೊಳಗೆ ಮೆರದೆ । ತ್ರಿದಶಾಮರವಂದಿತೆ ॥೧॥ ಕನ್ಯಾರಾಶಿಗೆ ಜೀವಬಂದು ಪ್ರಾಪುತನಾಗೆ । ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷಕೆ ವೊಮ್ಮೆ ಬಿಡಧೆ ॥ ಮನ್ನಿಸಿ ಭಕುತಿಯಿಂದ ವೊಂದು ಮಜ್ಜನ ಮಾಡೆ । ಧನ್ಯನ ಮಾಳ್ಪೆ ಬಲು ಘನ್ನೆ ತರಂಗಿಣಿ ॥೨॥ ಎತ್ತನೋಡಿದರತ್ತ ನಾಲ್ಕುವರೆ ಯೋಜನವು । ಕ್ಷೇತ್ರ ಪುಣ್ಯದೇವಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಬೆ । ಸ್ತುತಿಸಲಳವೇ ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆ ಅನುಗಾಲ । ಮತ್ತ ಗಜಗಮನೆ ಮಲದೂರೆ ಮುಕ್ತಿಧಾರೆ ॥೩॥ ಪೋಗದಾ ಪಾಪಗಳಿರಲು ನಿನ್ನ ದರುಶನವು। ಆಗುತ್ತ ವೋಡಿಡವು ನೆಲೆಗಾಣದೆ ॥ ಬಾಗಿ ನಮೋ ನಮೋ ಎಂಬ ಭಾಗವತರ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ವ ಭಾಗ್ಯವ ಕೊಡು ಕರುಣದಲಿ ॥೪॥ ಕಲಿಯುಗಕೆ ನೀನೆ ವೆಗ್ಗಳವೆಂದು ಬಂಧುಜನರು । ಒಲಿದು ಕೊಂಡಾಡುವರು ಸತತದಲ್ಲಿ । ಜಲನಿಧಿಯ ಎರಡು ವೊಗದಲ್ಲಿ ಮೆರೆದ ಮಹಾತಟಿನಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸು ವಿಜಯ ವಿಠಲನ ಚರಣದಲ್ಲಿ ॥೫॥

(ಶ್ರೀ ವಿಜಯ ವಿಠಲ)

೨೩ ಪದ　　　　ರಾಗ　　　　ತಾಳ

ಜಯ ಕೃಷ್ಣವೇಣಿ ದುರ್ಜನರ ಗಂಟಲಗಾಣಿ । ನಿಯುತಮತ ಗುಣಶ್ರೇಣಿ ನಿತ್ಯ ಕಲ್ಯಾಣಿ ॥ಪ॥ ಹರನ ಜಡೆಯಲಿ ಜನಿಸಿ ಪರಿಪಾದ ಜಲವೆನಿಸಿ । ಮುರಹರನ ವರ್ಣ ಪೆಸರವನೆ ಪೊತ್ತು ॥ ಧರೆಯೊಳಗೆ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿ । ಪೊರದೆ ಶರಣಾಗತರ ದುರಿತಗಳ ತರಿದೆ ॥೧॥ ದೋಷರಹಿತಾ

ಥೆರೆಯೊಳು ಸಾಸಿರ ಭಾಗದಲಿ । ಆ ಸಲಿಲ ಬಿಂದು ಪವಮಾನ ಬಂದು ॥ ಬೀಸಿದಾ ಸಮಯದಲಿ ಜೀವರಾಶಿಯ ಮೇಲೆ ಸೂಸಿ ಬೀಳಲು ಕ್ಲೇಶ ಶೋಕವಿನಾಶ ॥೨॥ ಅಷ್ಟಾರ್ದ (ಥ) ಮಾಸ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷ ಚತುರ್ದಶಿ । ಕೃಷ್ಣ ವಾರಾ ವಿಷ್ಣುತಾರೆಯಲ್ಲೀ ॥ ಕಷ್ಣಿ ಕೃಷ್ಣಾಯೆಂದು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಲಿ ಮನ । ಮುಟ್ಟಿ ಸ್ನಾನವಮಾಡೆ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹರಿಪ ॥೩॥ ಸುರ ಪಾಲಿ ಕಪಟಸಂಗಮ ಛಾಯಾ ಶ್ರೀಶೈಲ । ವರ ಚತುಸ್ಥಾನಗಳಲಿ ॥ ವಾಸ ಮಾಡಿ ಇರಲು ವಾರ ಣಾಸಿಯ ಫಲಗರೆದು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರನು ಮಾಡಿ ಪೊರೆದೆ ॥೪॥ ಕಲಿಯುಗದಿ ಕೃಷ್ಣಸ್ನಾನ ಕೃಷ್ಣಸ್ಮರಣೆ ವೆಗ್ಗಳವೆಂದು ಅಜನ ಸತಿ ಪೊಗಳಲು॥ ಜಲನಿಧಿಯ ಉಭಯ ಮುಖದಲಿ ಕೂಡಿ ಭಕುತರಿಗೆ । ಒಲಿದು ಸಿರಿ ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲನ್ನ ಕಾಣಿಸಿದೆಯಾ ॥೫॥

(ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಠ್ಠಲ)

೨೪ ಪದ ರಾಗ–ಸಾವೇರಿ ಝಂಪಿತಾಳ

ತ್ರಾಣಿ ಕೃಷ್ಣವೇಣಿ ಪ್ರಾಣಪತಿ ಪದಕಮಲ । ಕಾಣಿಸು ಹೃದಯದಿ ಸತ್ರಾಣಿ॥ ॥ಪ॥ ಯಮಧರ್ಮತನಯ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನಂಗದಿ ಜನಿಸಿ ಕಮಲ ಸಂಭವನ ಲೋಕದಿ ಮೆರದೆಯೆ ॥ ಸುಮನಸರ ನುಡಿಗೇಳಿ ಲೋಕಗಳ ದುರಿತೋಪ। ಶಮನಗೈಸಲು ಬಂದೆ ತುಮುಲ ಹರುಷದಲಿ ॥ ಸ । ೧ ॥ ಭೂತನಾಥನ ಜಾಟಜೂಟದಿಂದುದ್ಭವಿಸಿ ಶ್ವೇತ ಪಿಂಗಳ ಶೈಲಶಿಖರಕಿಳಿದೆ । ಭೂತಳಕೆ ಭೂಷಣಳೆನಿಸಿ ಪೂರ್ವವನಧಿ ।ನಿಕೇತನವಗೈದಿ ಸುಖಿಸಿದ ನಿನ್ನ ಪತಿಯೊಡನೆ ॥೨॥ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಿನ್ನ ಜಲಪಾನವನು ಗೈಯ್ಯೆ ನಿ। ತ್ರಾಣ ಸಂಸಾರ ವ್ಯಾಧಿಗೆ ಭೇಷಜೆ । ಪ್ರಾಣಪ್ರಯಾಣ ಪಾಥೇಯವೆಂದೇರಿ ನಿ। ರ್ವಾಣ ಪದ ವಿತ್ತು ಕಲ್ಯಾಣವಂತರ ಮಾಳ್ಪೆ॥೩॥ ಜನಪದಗಳಾಗೆ ಕಾನನವಾಗೆ ಮನ್ವಾದಿ। ದಿನಗಳೆಲ್ಲಾಗೆ ಮತ್ತಾವಗಲೀ ॥ ಮನುಜ ಮಜ್ಜನಗೈಯ್ಯೆ ವಾಜಿಪೇಯಾದಿ ಮಖ। ವನುಸರಿಸಿದಡಕೆ ಫಲವೆನೋತ ತತ್ಫಲವೀವೆ ॥೪॥ ಅರವತ್ತು ಸಹಸ್ರ ವರುಷಂಗಳಲ್ಲಿ । ನಿರ್ಜರ ತರಂಗಿಣಿಯ ಮಜ್ಜನದ ಫಲವು ॥ ಗುರುವು ಕನ್ಯಸ್ಥನಾಗಿರಲು ವೊಂದಿನವಿಂದ । ನರರಿಗಾಪುಣ್ಯ ಸಮವೆನಿಸಿ ತತ್ಫಲವೀವೆ ॥೫॥ ಮನನಶೀಲ ಸುಯೊ।ಗಿಗಳೀಗಾವಗತಿ ಆಹ। ಅನುದಿನದ ನಿನ್ನ ತೀರದಲಿಯಿಪ್ಪ ।। ಮನುಜೋತ್ತಮರಿಗೆ ಆ।ಗತಿಯಿತ್ತು ಪಾಲಿಸುವೆ । ಅನುಸಮ ಸುಕಾರುಣ್ಯಕೆಣೆಗಾಣೆ ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೬ ॥ ತಾಯೆ ಎನ್ನನುದಿನ ಹೇಯ

ಹೇಯ ಸಂಸಾರದೊಳ| ಗಾಯಾಸಗೊಳಿಸದಲೆ ಕಾಯಬೇಕು | ವಾಯು
ವಂದಿತ ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಠ್ಠಲನ ಹೃ| ತ್ತೋಯ ಜಲದೊಳಗೆ ಕಾಂಬೋ
ಮಾರ್ಗವ ತೋರು ||೭||

೨೫ ಪದ ರಾಗ ತೋಡಿ ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಕೃಷ್ಣವೇಣಿ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಪಂಕಜಪಾಣಿ ಶ್ವೀಕೃತ ವಿಬುಧಶ್ರೇಣಿ | ನೀ ಕೃಪೆ
ಯಿಂದ ಮಹಾಕೃತು ಹರಿಯ ನಿರಾಕೃತಿ ತೋರ್ಮಾರಿ ಕೃತದುರಿತೆ ||ಪ||
ಭ್ರಮರ ಕುಂತಳಾ ಶೋಭಿತೆ| ಸುಜನ ಮಾತೆ| ಶಮಲಾಸಂಕುಲಾ ನಿರ್ಧೂತೆ
ಸುಮನಸ ಜನಸನ್ನುತೇ ಸನ್ಮೋದದಾತೆ ವಿಮಲ ಸದ್ಗುಣ ಸಂಭೃತೇ||
ನಮಿಸುವೆ ತ್ವತ್ಪದ ಕಮಲ ಗಳಿಗನುಪಮತರ ಸುಂದರೆ | ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸುವ
ದು ರ್ಮತಿ ಕಳೆದುಸೋತ್ತಮರ ಪದಾಬ್ಜಕೆ | ಭ್ರಮರನೆನಿಸು ಮಾರಮಣ
ದುಹಿತ್ರೆ ||೧|| ಮದಗಜಯಾನೆ ಕಪಿಗಾನೇ ಊಭಾಯಾನಾನೆ| ಉದಧಿ
ರಾಜನ ಮಾನಿನೇ | ಮದನಾರಿ ಜಟಜಾಸೋನೆ | ಪಾಪೌಘ ದಹನೆ|
ಮುದವೆ ಕೊಡೆಮಗೆ ನೀನೆ || ಮದಡರನು ಪೊಂದಿನ ಮಜ್ಜನವ | ವಿಧಿಸೆ
ಶರೀರದಿ ಹುದುಗಿದ ಪಾಪಗಳುದರಿಸಿ ಕಾಲನ | ಸದನವ ಹೊಗಗುಡ |
ದುದಧಿಮಥನ ಪದಪದುಮವ ತೋರ್ಪೆ ||೨|| ಅನುಪಾನಿಲ ಸಂಕಾಶೇ
ಸುಮಂದಹಾಸೇ | ಪುನತಾ ಹೃತ್ಕುಮುದ ಭೇಶೆ| ವನರಾಶೀ ಶಾಲವಿಲಾಸೇ|
ಎನ್ನಭಿಲಾಷೆ ಅನುದಿನದಲಿ ಪೂರೈಸೆ || ಜನನಿ ಯೆನ್ನ ದುರ್ಗುಣವೆಣಿಸದೆ|
ಮಾತನು ಲಾಲಿಸು ಹೃದ್ವನದಲಿ ಶ್ರೀ ವನಿತೆಯರಸ ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಠಲನ
ಅನವರತ ನಿಲಿಸು ಘನ ಮಾಂಗಲ್ಯೇ ||೩||

ಯಮುನಾ ನದಿಯ ಸ್ತೋತ್ರ

(ಶ್ರೀ ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲ)

೨೬ ಪದ ಉದಯರಾಗ ಝಂಪಿತಾಳ

ಯಮುನೆ ದುರಿತೋಪಶಮನೆ | ಅಮಮ ಮಂದಗಮನೆ ಅಗಣಿತ ಸುಮನೆ
||ಪ||ಆಮಹಾ ಮಾರ್ತಾಂಡ ಪುತ್ರೆ ಮಂಗಳಗಾತ್ರೆ| ಕಾಮಿತ ಸುಫಲದಾಯೆ |
ಕಾಲನಿಭಕಾಯೆ || ಆಮಂಜಗಿರಿ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ ಸಿರಿಯೆ| ಸೋಮಕುಲ
ಪಾವನೇ ಶರಣಸಂಜೀವನೆ ||೧|| ಗಂಗಾಸಂಗಮೆ ಘನತರಂಗಿಣೆ ಮಹಾ

ಮಹಿಮೆ।ಅಂಗವಟಿ ಅತಿ ಚಲುವೆ ನಲಿದಾಡಿ ನಲಿವೆ ಮುಂಗುರಳು ಸುಲಲತೆ ಮೂಲೋಕ ವಿಖ್ಯಾತೆ। ಕಂಗಳಲಿ ನೋಳ್ಪಂಗೆ ಹೃತ್ಕಮಲ ಭೃಂಗೆ ॥೨॥ ವಾರಿನಿಧಿ ಪೃಥಕುಗಾಮಿನಿ । ಪುಣ್ಯಭಾಮಿನಿ । ಹಾರಮುಖೆ ಸುಪ್ರಮುಖೆ। ವೀರಶಕ್ತಿ ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲನ । ಕಾರುಣ್ಯಪಾತ್ರೆ ಸಂಗೀತಲೋಲೆ ॥೩॥

(ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಠ್ಠಲ)

೨೭ ಪದ ಉದಯರಾಗ ಝಂಪೆತಾಳ

ಯಮುನೆ ದುರಿತೋಪಶಮನೆ । ಕುಮನ ಪರಿಹರಿಸು ಖಳದಮನೆ ದಯವಂತೆ ॥ಪ॥ ಶರಣಂಬೆ ತವ ಪದಾಂಬುರುಹಯುಗಳಕೆ ದಿನಾ । ಕರ ತನಯೆ ಸಪ್ತಸಾಗರ ಭೇದಿನೀ ॥ ಹರಿತೋಪಲಾಭ ಸುಂದರೆ ಶುಭಗೆ ನಿನ್ನ ಸಂ।ದರುಶನಕೆ ಬಂದ ಭಕ್ತರ ಪಾಲಿಪುದು ಜನನಿ ॥೧॥ ಮಕರಾದಿ ಮಾಸದಲಿ ವಿಖನಸಾವರ್ತ ದೇ । ಶಕೆ ಬಂದು ವಿಜ್ಞಾನ ಶಕುತಿಯಿಂದ॥ ತ್ರಿಕರಣ ಶುದ್ಧಿಯಲಿ ಸ್ಮೃತು ಸ್ನಾನವ ಗೈಯೆ । ಸಕಲ ಸುಖವಿತ್ತು ದೇವಕಿ ಸಖನ ತೋರ್ಪೆ ॥೨॥ ಕನಕಗರ್ಭಾವರ್ತವೆನಿಪ ದೇಶದಲಿ ಸ। ಜ್ಜನರ ಪಾಲಿಪೆನೆಂಬ ಅನುರಾಗದಿ ॥ ಪ್ರಣವ ಪಾದ್ಯಗೆ ವಿಮಲ ಮನೆಯಂತೆ ನಿರುತ ಕುಂ।ಭಿಣಿಯೊಳು ಸರಸ್ವತೀ ದ್ಯುನದಿಯಿಂ ಮೆರದೆ ॥೩॥ ಜಮದಗ್ನಿ ಮುಖ್ಯ ಸಂಯಮಿಗಳನು ದಿನದಿ ಆ। ಶ್ರಮವ ತ್ರಿವೇಣಿ ಸಂಗಮದಿ ರಚಿಸಿ ॥ ತಮ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ರಮಾರಮಣ ದಾಮೋದರನ । ಸುಮಹಿಮೆಗಳನು ಪೊಗಳುತಮಿತ ಮೋದದಲಿಪ್ಪರು ॥೪॥ ಪಿಂಗಳಾಧಿಷ್ಟಿತೆ ಶುಭಾಂಗೆ ಸುಮನಸವಿನುತೆ । ಕಂಗೊಳಿಸು ಎನ್ನಂತರಂಗದಲ್ಲೀ ॥ ತುಂಗ ಸುಮಹಿಮ ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಠ್ಠಲನ ಸುಗುಣಂಗಳು ತುತಿಸುವಡಕೆ ಮಂಗಳಮತಿಯನೀಯು ॥೫॥

ಕಾವೇರಿ ನದಿಯ ಸ್ತೋತ್ರ

(ಶ್ರೀ ಪುರಂದರ ವಿಠ್ಠಲ)

೨೮ ಪದ ಉದಯರಾಗ ತಾಳ-ಅಟ್ಟ

ಕಾವೇರಿ ಭಯಹಾರಿಯಾ ಮುಕ್ತಿದಾರಿಯ ನೋಡುವ ಬನ್ನಿರೈಯ್ಯ ॥ಪ॥

॥ಶ್ಲೋಕ॥ ಕಕಾರಃ ಕಲುಷಂ ಹಂತಿ। ವೇಕಾರೋ ವಾಂಛಿತ ಪ್ರದಂ । ರಿಕಾರ ಸರ್ವಮಿತ್ಯಾಹು । ಕಾವೇರಿತ್ಯಭಿಧೀಯತೆ ॥೧॥

॥ಪದ॥ ಮಾತೆಯು ಹರಿಪಾದ ಜಾತೆಯು ಪರಮ ಪುನೀತೆಯು ಭುವನ ವಿಖ್ಯಾತೆಯಾ । ವೀತೆಯಾ। ಹರಮನ ನೀತೆಯನುತಜನ । ಜಾತೆಯು ನೋಡುವ ಬನ್ನಿರೈಯ್ಯಾ ॥೧॥

॥ಶ್ಲೋಕ॥ ಮಜ್ಜಂತಿ ಮುನಯಃ ಃ ಸರ್ವೇ ಭವಾನೇ ಕೋನ ಮಜ್ಜಸಿ। ಅಂಬಃ ತದ್ದರ್ಶನಾನ್ಮುಕ್ತಿ ನಜಾನೆ ಸ್ನಾನಜಂ ಫಲಂ ॥೨॥

॥ಪದ ॥ ಬಂದು ಸಕಲ ಮುನಿವೃಂದ ನೆರೆದು ಮೀಯೆ । ಅಂದು ನಾರದ ಮುನಿ ಪೊಗಳುತಿರೆ । ಸಂದೇಹವ್ಯಾತಕೆ ನೋಡಿದರೆ ಮುಕ್ತಿ । ಅಯಿ। ತೆಂದರೆ ಮುಳಗಲ್ಯಾತಕಯ್ಯಾ ॥೨॥

॥ಶ್ಲೋಕ॥ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಪಾಪೋಪಶಮನಂ । ಶೃತ್ವಾ ವ್ಯಾಧಿನಿವಾರಣಂ । ಕಾವೇರಿ ವಂದನಂ ಪುಣ್ಯಂ । ಕೈವಲ್ಯಂ ತಜ್ಜಲಂ ಪಿಬೇತ್ ॥೩॥

॥ಪದ॥ ಕಂಡರೆ ಸಕಲ ಪಾತಕ ಪರಿಹಾರವು । ಪೊಡವೊಂಟಾರೆ ದುರಿತ ದುರ್ಜನದೂರ । ಕೊಂಡಾಡಿದರೆ ಅನಂತ ಸುಕೃತಿಯು ನೀ । ರುಂಡರೆ ಭವಬಂಧ ಮೋಕ್ಷವಯ್ಯ ॥೩॥

॥ಶ್ಲೋಕ॥ ಪುಷ್ಕರೇಷು ಗಜಾರಣ್ಯಂ । ಚಕ್ರತೀರ್ಥೇಷು ಸಂಗಮಮ್ ।। ಮಜ್ಜಂತಿ ಸರ್ವಪಾಪಾನಿ ಮುಚ್ಯತೇ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ ।।೪।।

।।ಪದ।। ಅರ್ಕ ಚಂದ್ರ ವನ್ಹಿ ಪುಷ್ಕರದೊಳು ಮಿಂದು । ಚಕ್ರತೀರ್ಥ ದೊಳು ಲೋಲ್ಯಾಡಿ ।। ಗಕ್ಕಾನೆ ಸದ್ಗತಿ ಪಡೆವಾರೆ ಮನುಜಾರು । ಕಕ್ಕುಲಾತಿಯ ಬಿಟ್ಟು ನಡಿಯಾರೈಯ್ಯಾ ।।೪।।

।।ಶ್ಲೋಕ।। ಕಾವೇರಿ ತೋಯಮಾಶ್ರಿತ್ಯ । ವಾತೋಯತ್ರ ಪ್ರವರ್ತತೇ ।। ತದ್ದೇಶ ವಾಸಿನಾನ್ಮುಕ್ತಿಃ ಕಿಮುತತ್ತೀರ ವಾಸಿನಾಂ ।।೫।।

।।ಪ।। ಕಾವೇರಿಯ ಗಾಳಿ ಸೋಕಿದ ದೇಶದಿ । ಆವಾವನರರು ಸುಕೃತ ರೆಂಬೋರು ।। ಕಾವೇರಿ ತೀರ ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಆಯಿತೆಂದರೆ ಮುಳಗಲ್ಯಾತಕಯ್ಯ ।।೫।।

ಶ್ಲೋಕ॥ ತ್ರಿರಾತ್ರಂ ಜಾನ್ಹವೀ ತೀರೆ , ಪಂಚರಾತ್ರಂ ತುಯಾಮುನೀ॥ ಸದ್ಯ ಪುನಾತು ಕಾವೇರ್ಯಾಂ॥ ಪಾಪಮಾಂ ಮರಣಾಂತಿಕಂ ॥೬॥

।।ಪದ।। ಗಂಗೆ ಯಮುನೆ ಗೋದಾವರಿಗೆ ಹೋದರೆ ಮೂರೈದು ದಿನಕೆ ಆಹುದು ಸದ್ಗತಿಯು ॥ ಹಿಂಗದೇ ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಪಾತಕ ಸಂಘವೆಲ್ಲವು ಓಡಿ ಪೋಪದಯ್ಯಾ ।।೬।।

||ಶ್ಲೋಕ|| ಯೋಗತಿಂ ಯೋಗಚೇತ್ಯೈಹ್ಯ ವಾರಣಾಸ್ಯಾಂ ಮೃತಸ್ಯ ಚ|
ಸಾಗರೇ ಸ್ನಾನಮಾತ್ರೇಣ । ಕಾವೇರ್ಯಾಂ ಹರಿವಾಸರೇ ||೭||

||ಪದ|| ಯೋಗಾದಿ ಸ್ವರ್ಗ ಮೋಕ್ಷ ಕಾಶಿಯೋಳಾ । ವಾಗತನುಬಿಡಲು ಮುಕ್ತಿ ಭೋಗಿಶಯನನ ದಿನದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಗೆ ಹೋಗಿಮಿಂದರೆ ಕೈವಲ್ಯ ಪಡೆವರಯ್ಯಾ ||೭||

||ಶ್ಲೋಕ|| ಕಾವೇರಿ ವಿರಜಾತೋಯಂ । ವೈಕುಂಠ ರಂಗ ಮಂದಿರಮ್ ||
ಸ ವಾಸುದೇವೋ ರಂಗೇಶಾ । ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಂ ಪರಮಂ ಪದಮ್ ||೮||

||ಪದ|| ಆವಾವ ಜನ್ಮ ಕರ್ಮಂಗಳ ಕಳವರೆ । ಕಾವೇರಿಯಲಿ ಮಿಂದು ಸುಖಿಯಾಗಿಪ್ಪೋರು || ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುಸ್ವಾಮಿ ಪುರಂದರ ವಿಠಲನ್ನ || ಆವಾಗಲೂ ಸೇರಿ ಸೇವಿಪಳೈಯ್ಯಾ ||೭||

(ಶ್ರೀ ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲ)

೨೯ ಪದ ರಾಗ-ಸಾವೇರಿ ಆದಿತಾಳ

ಕಾವೇರಿ ತ್ರಿಭುವನ ತಾಯೆ ಸುರಮುನಿಗೇಯೇ ಕಾವೇರಿ । ಆವಾವ ಜನು ಮಕೆ ಬಿಡದೆ ಎನ್ನನು ಕಾಯೇ ||ಪ|| ಅಜನ ನಂದನೆ ಚಂದ್ರವದನೆ| ಚತುರಮಯ । ಸುಜನರಿಗಾನಂದ ಸದನೆ ಧವಳಕಾಯೆ । ಭಜಿಸಿ ಬೇಡುವೆ ನಿನಗಿದನೆ ಸೃಜಿಸಿ ಕೊಡುವದು ತ್ರಿಜಗದೊಳಗೆ ಹರಿ ನಿಜಭಕ್ತರ ಪಾದ ರಜವಾಗಿ ಯಿಪ್ಪ ಸಾ| ಹಜ ಮತಿಯನುದಿನ ಕುಜನ ನಿವಾರೆ ||೧|| ಕಲಿ ನಾಶ ಕಾರುಣ್ಯ ನಿಧಿಯೆ । ನಿರ್ಮಳಶೀಲೆ ಕಲಕಾಲ ಸುಜ್ಞಾನಾಂಬುಧಿಯೆ|| ತಲೆವಾಗಿ ನಮಿಸುವೆ ಹಲವು ಜನ್ಮಂಗಳ । ವೊಳಗೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಹಲು ಬುತಿಪ್ಪ ವ್ಯಾಕುಲವನು ಕಳೆದು ನಿಶ್ಚಲ ಮತದೊಳಗಿಡು ||೨| ನಿತ್ಯ ಉತ್ತಮ ಗುಣಸಮುದ್ರೆ ಸಿಂಹಜೆ ಮಾರುದೃಕೆಯೆನಿಪಾ ಲೋಪಮುದ್ರೆ । ಕವೇರ ಕನ್ಯೆಗಿತ್ತ ಪೊಳೆವ ಸುಭದ್ರೆ || ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪ ಶ್ರೀ ವಿಜಯ ವಿಠಲನ ಭೃತ್ಯಳೆನಿಸಿಕೊಂಡು । ಸೌತ್ಯದಿಂದಲಿ ಬಲು ನೃತ್ಯತ್ಯ ಮಾಡುವ ಸಂಪತ್ತನೇ ಕರುಣೆಯ ||೩||

(ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಠ್ಠಲ)

೩೦ ಪದ ರಾಗ-ಪಾಡಿ ಝಂಪಿತಾಳ

ಕಾವೇರಿ ಕಲುಷಹಾರೀ । ಪಾವನತರಶರೀರಿ ಪರಿತೋಪಕಾರೀ ||ಪ||

ಶ್ರೀ ವಾಸುದೇವೇಶ ರಂಗೇಶನಾಲಯಕೆ ನೀ। ನಾವರಣವಾಗಿಪ್ಪೆ ವಿರಜೆಯಂತೆ ॥ ದೇವಋಷಿ ಗಂಧರ್ವ ಪಿತೃಪ ನರವರರಿಂದ ಸೇವನಿಯಳಾಗಿ ಸರ್ವಾರ್ಥಗಳ ಪೂರೈಪೆ ॥೧। ಜಲಚರಾನ್ವೇಷಿ ಲುಬ್ಧಕನು ಸಾಲಗ್ರಾಮ ತುಲಸಿ ವೃಕ್ಷವ ಕೂಡಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಿ ।। ಕಲುಷ ರಾಶಿಗಳೆಲ್ಲ ಕಳೆದು ಮುಕ್ತಿಯನಿತ್ತೆ । ಸಲಿಲ ಮಂದಿರೆ ನಿನ್ನ ಕರುಣಕಾನೇನಂಬೆ ।। ೨।। ರವಿ ತುಲಾ ರಾಶಿಗೈದಿದ ಸಮಯದೊಳಗೊಂದು। ದಿವಸ ಮಜ್ಜನಗೈವ ಮಾನವರಿಗೆ ಪವನಾಂತರಾತ್ಮಕನ ಪಾದ ಕಮಲವ ತೋರಿ । ಭವಜ ರೋಗವ ಕಳೆದು ಭಾಗ್ಯವಂತರ ಮಾಳ್ಪೆ ।। ೩ ।। ಶ್ರೀ ಪವನ ಶಿವರಿಂದ ತಾ ಪೂಜೆಗೊಳುತ ಬಹು । ರೂಪಗಳ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಾ ಪರಮನೂ ।। ವ್ಯಾಪಿಸಿಹ್ಯನಿನ್ನೊಳಿದ್ದಾಪ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥ ಜನ । ರೀ ಪೊಡವಿಯೊಳು ತವ ಸಮೀಪದಲಿ ಜನಿಸುವರು ।।೪ ।। ಮೂಢಮತಿ ನಾನು। ಕೊಂಡಾಡಬಲ್ಲೆನೆ ನಿನ್ನ । ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನು ಹೃದಯ ನೀಡದೊಳಗೆ ।। ಗೂಢಪ ಶಯನ ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಠಲನಂಘ್ರಿ । ನೋಡುವ ಸುಭಾಗ್ಯ ದಯಮಾಡು ಪ್ರತಿದಿವಸದಲಿ ।।೫।।

ತುಂಗಾನದಿಯ ಸ್ತೋತ್ರ

(ಶ್ರೀ ಪುರಂದರ ವಿಠ್ಠಲ)

೩೧ ಪದ ಶ್ರೀರಾಗ ಝಂಪಿತಾಳ

ತುಂಗೇ ಶುಭದೇ ಸುತರಂಗೆ। ಮಂಗಳಪ್ರದ ಭದ್ರೆ ನಮೋ ಸುಜನ ಸಂಗೆ। ತುಂಗೆ ।।ಪ।। ಆದಿಯಲಿ ಕನಕಾಕ್ಷನೆಂಬಸುರ ಮದದಿಂದ ಮೇದಿನಿಯೈದಿರೆ ರಸಾತಳವನೂ ।। ಭೇದಿಸಿ ಅವನಳಿದು ಜಗತಿ ಉದ್ಧರಿಸಿದ । ಶ್ರೀದ ವರಹನ ಕೋರೆದಾಡಿಯಲಿ ಬಂದೆ ।೧।। ಧರೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ವಾರಣಾಸಿ ನೀನೆನಿಸಿದೆ ಪರಮ ಸುಪವಿತ್ರೆ ಗಹನ ಚರಿತ್ರೆ ।। ಸ್ಮರಣೆ ಮಾತ್ರದಿ ಕೋಟಿಜನ್ಮ ಅಘಗಳ ದಹಿಸಿ । ಹರಿಪದವ ತೋರಿಸುವೆ ಪ್ರಣತರಿಗೆ ದೇವಿ ।।೨।। ಶಿಲೆ ಎಲ್ಲ ಶಿವಮಯವು ಜಲವೆಲ್ಲ ಹರಿಮಯವು। ಮಳಲು ಮೃತ್ತಿಕೆಯೆಲ್ಲ ಮುನಿಯ ಮಯವು ।। ಬೆಳೆದಿದ್ದ ದರ್ಭೆಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಮಯ ನೀನಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಿ ಜಡಜೀವ ಸರ್ವಂ ವಿಷ್ಣುಮಯವು ।।೩।। ಇದೆ ದ್ವಾರಕಾ ಮಧುರಿ ಗೋಕುಲ ವೃಂದಾವನ ।। ಬದರಿಕಾಶ್ರಮ ಜಗನ್ನಾಥವೆಂದು ।। ಬುಧರು ಪೇಳುವರು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ವೇದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ । ಅಧಮ ನಾನೆಷ್ಟು ತುತಿಸಲಿ ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ।। ೪ ।। ಪರಮಭಕ್ತ ಪ್ರಹ್ಲಾದಗೊಲಿದು ಬಂದು । ನರಸಿಂಹ

ಕ್ಷೇತ್ರ ವೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡ ॥ ಧರೆಯೊಳಧಿಕವಾದ ಕೂಡಲಿ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ।
ಪುರಂದರ ವಿಠಲನಲ್ಲಿರಲಿ ಬಂದೆ ॥೫॥

(ಶ್ರೀ ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲ)

೩೨ ಪದ ರಾಗ–ಮೋಹನ ಕಲ್ಯಾಣಿ ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ತುಂಗೆ ಬಂದಳು ದೇವೋತ್ತುಂಗ ವರಹನ । ಮುಂಗೋರಿಯಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿ ಭಕ್ತ ನಿಕರನಾ । ಹಿಂಗದೆ ಪೊರದು ಸುಖಗಳನೀವುತಾ । ಮಂಗಳಾಂಗೆ ಮಾತಂಗ ಸುಗಮನೆ ॥ಪ॥ ಕಾಳಪನ್ನಗವೇಣಿ ಕೋಕಿಲವಾಣಿ । ಫಾಲ ಕಸ್ತೂರಿ ಜಾಣಿ ಪಲ್ಲವಪಾಣಿ ॥ ವಾಲೆ ಮೂಗುತಿ ಅಣಿಮುತ್ತು ಕಠಾಣಿ । ತೋಳು ಮಂದಾರಮಣಿ ಅತಿಗುಣಶ್ರೇಣಿ ॥ ಮೌಳಿಯ ಮ್ಯಾಲಿನ ಜಾಳಿಗೆ ಸೂಸುಕಾ । ವಾಲಲು ಕದಪಿನ ನೀಲಗೂದಲು ಭ್ರಮ। ರಾಳಿಗಳಂತಿರೆ । ಬಾಲ ಸುಧಾಕರ ಪೋಲುವ ವದನೆ ॥೧॥ ಕುಡುತೆ ಗಂಗಳೆ ನೀರೆ ಕಂಬು ಕಂಧಾರೆ । ಕಡಗ ಕಂಕಣದ್ವಾರೆ ಕಯ್ಯಾ ಶೃಂಗಾರೆ । ಜಡಿವ ಪದಕಹಾರೆ ಕಂಚುಕ ಸೀರೆ ॥ ಮುಡಿದ ಪುಷ್ಪಂಗಳಮರೆ ಕುಚಗಳು ಆದರೆ । ಬಡ ನಡುವಿನ ಖಡು ಉಡುವಿನ ಕಿಂಕಿಣಿ । ವೊಡನುಡಿಸುವ ಗೆಜ್ಜೆ ಕಾಲಲಂದಿಗೆ ಪೆಂಡ್ಯೆಡಿಗಡಿಗೊಪ್ಪಲು ಕಡಲನ ಮಡದಿ ॥೨॥ ತೀಡಿದ ಪರಿಮಳ ಗಂಧದ ಭೋಗಿ । ಕೂಡಲಿ ಪುರದಲಿ ಭದ್ರಿವೊಂದಾಗಿ । ಕೂಡಿ ಭೂಸಿದ ಳಂದು ಮುಂದಕೆಸಾಗಿ । ಆಡುತ ಪಾಡುತ ಬಲು ಲೇಸಾಗಿ ॥ ಬೇಡಿದ ಜನರಿಗೆ ಈಡಿಲ್ಲದ ವರ । ನೀಡುತ ನಿರುತರ ಮಾಡುತ ದಯುವನು ನೋಡುತಾ । ತಡವಿಲ್ಲದಲೆ ॥೩॥ ಶ್ರಿಂಗಾರ ಮಾರ್ತಾಂಡೆ ಹರಿಹರಮಾತಾ । ಅಂಗಾಧಿ ಪರ್ವತ ಪಂಚಪ್ರಖ್ಯಾತಾ ॥ ಹಿಂಗದೆ ಬಲಗೊಂಡು ಕೂಡ್ಲಿಗೆ ಬರುತಾ ಸಂಗೀತ ಗಾಯುನದಿಂದ ವಾಲಗ ಕೊಳುತ । ಸಂಗಮೆಯಾಗೀ ತಂಗೆಯ ಬೆರೆತೀಗ । ಮಂಗಳ ಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ । ಗಂಗೆಎನಿಸಿಳ್ಕೆ ಮನನಾದೆ (ದಿ) ಶಿಗೆ ॥೪॥ ಲೋಕದೊಳಗೆ ಪ್ರತಿರಹಿತ ಪೆಸರಾದ । ಚೀಕನ ಬರವಿಯ ಅಶ್ವತ್ಥಮರದಾ । ನೃಕಂಠೀರವನ ಪಾದಾದಿವ್ಯಾಧೀಷ್ಟರಾದ । ಸೋಕಿ ವೈಮರೆದಂಥ ನಮಿತರು ಕರೆದ । ಪಾಕಪದಾರ್ಥಕೆ ವೊಲಿದೊಲಿದಾಡುತ । ಶ್ರೀಕರ ವಿಜಯವಿಠಲಗೆರಗುತಾ । ನಾಕಗನ್ನಿಕೆಯಂತೆ ಪೊಳೆದಳುಯಿಂದು ॥ ೫ ॥

(ಶ್ರೀ ಜನಾರ್ಧನ ವಿಠ್ಠಲ)

೩೩ ಪದ ರಾಗ-ಭೈರವಿ ತ್ರಿವಿಡಿ-ತಾಳ

ತುಂಗಭದ್ರೆಯ ಸ್ನಾನವನು ಮಾಡಿ ಅಂಗದಾ ಭಂಗ ನೀಗಿದೆ ।। ಮಂಗಳಾತ್ಮಕ ಆದಿ ವರಹನ ಮುಂಗೋರಿಯಿಂದ ಉದಸಿ ಬಂದಂಥ ।।ಪ।। ಗುರು ಕರುಣದಿಂದ ಬಂದು ಧರೆಯೊಳು ಪಚರಿಸಿ । ಪರಿ ಪಾರಮಾರ್ಥದಿ ಶರಧಿ ಶಯನನ ವರನಾಮಾಮೃತ ಮರೆಯದಲೆ ಕೊಂಡಾಡುತಾ ।। ಹರಿಯ ಭಕುತರ ಹರುಷದಿಂದಲಿ । ಇರವರಿತು ಎನ್ನ ಯೋಗ್ಯತಾಪರ ಕರ ಮುಗಿದು ಮತ್ತೆ ಶಿರವಬಾಗಿ ಪುರಹರನ ಪಪಾಲಿಪಳೆಂದು ಇಂದು ।।ವರದ ಕುಮುದ್ವತಿ ಧರ್ಮ ಆಘಹಾರಿ ಇಂದ್ರುವತಿ ಎಂಬನೇಕವಾದ । ಪರಿಪರೀ ವಿಧ ನದಿಗಳೆಲ್ಲವು । ಪರಮಹರುಷದಿ ಒಡಗೂಡಿ ।। ಪರಮ ಭಕ್ತರ ಪೋಷಿಸಲಿ ಬಂದ ಪರಮ ಕರುಣಿಯೆಂಬುವನೆ ಕೇಳಿ । ಅರಮರೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಅತಿವೇಗದಲಿ ಆಪ್ತಬಂಧುವಳೆಂದು ಬಂದು ನಾ ।।೨।। ಗುರು ಕರುಣಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಮಾಡಿ ಗೂಢದ್ವೇಷಗಳೆಲ್ಲ ಈಡ್ಯಾಡಿ । ಗುರುತು ಹರಿನಾಮ ಜಿಂಹ್ವೆಯಲಿ ಉಂಡು ಗುಪ್ತದಿಂದಲಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಗುರುಗತನೆ ಗತಿಯೆಂದು ಪೇಳುವೆ ಗುರುಕುಲಾಂಬುಧಿ ಚಂದ್ರನಾದ । ವರಜನಾರ್ಧನ ವಿಠಲರಾಯನವೊಲಿಸಿ ಎನ್ನೊಳು ತೋರ್ಪಳೆಂದು ನಾ ।।೩।।

ವರದಾನದಿಯ ಸ್ತೋತ್ರ

(ಶ್ರೀ ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲ)

೩೪ ಪದ ರಾಗ-ಭೂಪಾಳಿ ಝಂಪಿತಾಳ

ವರದೆ ಸಾಮಸ್ತ ವರದೆ । ಪರಮ ಭಕುತಿಯಿಂದ ತುತಿಪರ ಪೊರದೆ ।।ಪ।। ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅನಂತ ಜನುಮದಿಂದ । ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳು ಹರಿದವೈಯ್ಯಾ । ಆಡಲೇನು ತೋಯ ಸ್ಪರಿಶವಾಗಲು ನಲಿ । ದಾಡಿದರು ಗೋತ್ರಜರು ಇವನ ಪುಣ್ಯಕೆ ಎಣೆಯೆ ।।೧।। ಮಿಂದು ಮನಃಪೂರ್ವಕದಿ ಕೊಂಡಾಡಲು ವೊಳಗೆ । ಪೊಂದಿದ ದಾನ್ನವರು ಸುಮ್ಮನಹರೊ ।। ವೃಂದಾರಕರ ಬಳಗ ಇವನ ಸಾಧನಮಾಳ್ಪನಂದದಲಿ ಇಪ್ಪನೆ ಅಭಿಮೊಗ

ರಾಗಿ ॥೨॥ ವರವ ಕೊಡುವೇನೆಂದು ವೈಷ್ಣವಮಣಿಯಿಂದ ಧರೆಯೊಳಗೆ ಜನಿಸಿದೆ ಜಗಜ್ಜನನೀ ॥ ಕರಸಿಕೊಂಡೆ ನೀನು ವರದೆ ವರದೆ ಎಂದು ವರವು ಕೊಡು ಎನಗೆ ಸುಜನರು ಮೆಚ್ಚುವಂದದಲಿ ॥೩॥ ಇದನೆ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆ ಇರಳು ಹಗಲು ನೀನೆ । ಒದಗಿ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡು ನಿನ್ನ ಪತಿಗೆ ॥ ಮುದದಿಂದ ಹರಿಯ ಪ್ರವಿಷ್ಟಾ ಪ್ರವಿಷ್ಟ ಕಥೆ । ತುದಿನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬರಲಿ ಬಣ್ಣಿಸು-ವಂತೆ ॥೪॥ ಪಾಂಚಜನ್ಯಾದ್ರಿಯಲಿ ಉದುಭವಿಸಿ ತುಂಗೆಯೊಳು । ಪಂಚನದಿ ಸಂಗಮವೆಂದೆನಿಸಿದೆ ॥ ಪಂಚವಿಂಶತಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲದೇವ । ಕಾಂಚನ ದಂತೆ ಪೊಳೆವ ಮೂರ್ತಿ ಮನದೊಳಗಿರಲಿ ॥೫॥

(ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಠಲ)

೩೫ ಪದ — ರಾಗ-ಪಾಡಿ — ಝಂಪೆತಾಳ

ವರದೆ ಕಾರುಣ್ಯ ಶರಧೆ । ಕರದೆನ್ನ ತವ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪೊರದೆ ॥ಪ॥ ವರದೆ ವರದೆಯೆಂದು ಕರೆದ ಮಾತ್ರದಿ ವಾಗ್ಜ । ದುರಿತಗಳ ಪರಿಹರಿಸಿ ಪೊರೆವೆ ನೀನೂ॥ ಕರಣಶುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಂದರುಶನಭಿ ವಾದನವ । ವಿರಚಿಸುವ ಮಾನವಗೆ ಪರಮ ಸೌಖ್ಯವನೀವೆ ॥೧॥ ಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯಾವನ ಜಪ ಧ್ಯಾನಾರ್ಚನೆಯು ಮಾಳ್ಪ । ಮಾನವರಿಗನು ದಿನದಲೇನು ಫಲವೂ ॥ ಸಾನುರಾಗದಿ ವೊಲಿದು ನೀನಿತ್ತು ಪಾಲಿಸಿದೆ । ಆನರಿಯೆ ವಾರಿನಿಧಿ ರಾಣಿ ಕಲ್ಯಾಣಿ ॥೨॥ ಕರುಣಿಸೆನಗಿದನೆ ವರ ವರವ ಬೇಡುವೆ ನಿನಗೆ । ಹರಿ ಗುರುಗಳಲಿ ಭಕ್ತಿ ಪರಮ ಜ್ಞಾನ ॥ ಮರುತಾಂತರಾತ್ಮ ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಠಲ ವೊಂ । ದರ ಘಳಿಗೆ ಬಿಡದೆ ಪೊಂದಿರಲಿ ಮನ್ಮನದೀ ॥೩॥

ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಿಮಾ ಪದಗಳು

(ಶ್ರೀ ಪುರಂದರ ವಿಠಲ)

೩೬ ರಾಗ–ಭೈರವಿ ||ಪಾರ್ಥಿಕ|| ಝಂಪೆ ತಾಳ

ಕಾಶಿವಾಸವ ಮಾಡಿರೋ ಸರ್ವ ಸಜ್ಜನರು |
ಏಸು ಜನ್ಮದ ಪಾಪರಾಶಿಗಳ ಪರಿಹರವು |
ಲೇಸಾಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹಿಮೆಯಂ ಪೇಳ್ವೆ ಸಂತೋಷದಲಿ ಕೇಳಿರಯ್ಯ ||ಪ||

ಶ್ರೀ ವಾರಣಾಸಿ ಪಂಚಕ್ರೋಶ ಮಿತಿಯಲ್ಲಿ |
ಪಾವನ್ನ ಮಣಿ ಕರಣಿಕಾಖ್ಯ ತೀರ್ಥದಲಿ ಸ್ಥಳ |
ಕೇವಲ ಸುವೈಕುಂಠವೆಂದಲ್ಲಿ ಶಿವ ತಪಸು ಭಾವಶುದ್ಧದಿ ಮಾಡಲು ||
ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ಸಿರಿ ಸಹಿತ ಗರುಡ ವಾಹನನಾಗಿ |
ಜೀವರ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡು ತೈತರಲು ಕಂಡು ಮಹ |
ದೇವಗೊರವಿತ್ತು ನೀನಲ್ಲಿಗಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಸೇವೆಯಂಗೊಳುವದೆಂದು ||೧||

ಬಲಿಗೆ ಹರಿ ಮೂರು ಪಾದವ ದಾನವನು ಬೇಡಿ |
ನೆಲ ಸಾಲದಿರೆ ವ್ಯೋಮಮಂಡಲವನಳಿಯಲ್ಕೆ |
ಬಲುಪಾದನಖದಿಂದ ಶೀಳಿ ಬಹಿರಾವರಣ ಜಲಸುರಿಯೆಲಂಗುಟದಲಿ ||
ಸಲೆ ತೀರ್ಥವೆಂದಜ ಕಮಂಡಲವನೆ ಪಿಡಿದು |
ತೊಳೆದನಾ ಚರಣಗಳ ಮೇರುಗಿರಿಗೆ ಬರಲು |
ತಲೆಜಡೆಯೊಳಿಟ್ಟು ಶಿವ ಭಗಿರಥನ ಯತ್ನದಿಂದಿಳಿದಿಹ್ಯಳು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ||೨||

ಪರಮ ನಿರ್ಮಲ ಶುಭ್ರತರವಾದ ಭಾಗಿರಥಿ |
ನಿರಜನೀಲಾಭ ಮುನಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ಕಾರ್ತ |
ಸ್ವರವರ್ನದಿಂದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಿಯಾದ ಸರಸ್ವತಿಯ ಸಂಗಮದಲಿ ||
ಮೆರೆವ ತ್ರಿವೇಣಿ ಎನಿಸುವ ತೀರದಲ್ಲಿ ವಟ |
ತರು ಛಾಯದಲ್ಲಿಹದು ದೇವಋಷಿ ಮೌನಿಗಣ |
ವರ ತೀರ್ಥರಾಜ ಪ್ರಯಾಗಯೆನಿಸುವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಧೊರೆ ಮಾಧವನ
ಭಜಿಸಿರಯ್ಯಾ ||೩||

ಆ ಮಾಘ ಮಾಸದತಿಶಯವಾದ ಸ್ನಾನವನು |
ಈ ಮಹಾನದಿಯೊಳಗೆ ಮಾಡಲೋಸುಗ ಬೊಮ್ಮ
ಸೋಮಶೇಖರ ಮುಖ್ಯ ದೇವತೆಗಳೈತಹರು ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ನಿರುತ ||

ನೇಮವಿದು ದ್ವಿಜಕುಲೋತ್ತಮರಾದವರು ಕೇಳಿ ।
ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳು ಜರಿದು ಪ್ರಯಾಗ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ।
ರಾಮಣೀಯಕ ಸ್ನಾನನುಷ್ಠಾನ ತೀರ್ಥವಿಧಿ ಹೋಮಗಳು
ಮಾಡಿರಯ್ಯ ॥೪॥

ಆರ್ಯ ವೃತ್ತ ಬ್ರಹ್ಮಾವರ್ತ ದೇಶದ ಮಧ್ಯ ।
ಧಾರ್ಯವಾದತಿ ಪುಣ್ಯ ವಾರಣಾಸಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ।
ಕಾರ್ಯ ವಿಶ್ವೇಶ ತಾರಕ ಮಂತ್ರ ಉಪದೇಶಿ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಾರ್ಕ ನಯನ॥
ತ್ವರ್ಯುಗ್ರನೆನಿಪ ಭೂತೇಶ ಭೈರವನಲ್ಲಿ ।
ವೀರ್ಯದಿಂದಘಕಾರಿಜೀವಿಗಳ ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ।
ಕಾರ್ಯ ಅಗಣಿತ ಮಹಿಮ ಶ್ರೀ ಬಿಂದುಮಾಧವಗೆ ಶೌರ್ಯ ಧೊರೆ
ತನವು ಅಲ್ಲಿ ॥೫॥

ಆರ್ಥಿಯಿಂ ಪಂಚಗಂಗಿಯಲಿ ಮಜ್ಜನಮಾಡಿ ।
ನಿತ್ಯ ನೈಮಿತ್ಯ ಕರ್ಮಂಗಳನು ಸತ್ಕರಿಸಿ ।
ಸುತ್ತಿ ಅಂತರವೇದಿಯನ್ನು ಪಂಚಕ್ರೋಶಯಾತ್ರಿಗಳು ಮಾಡಿ ಬಳಿಕ ॥
ಮತ್ತೆ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿ ।
ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯಿಹ್ಯ ವೈಷ್ಣ ।
ವೋತ್ತಮರಿಗೆರಗಿ ಸದ್ಧರ್ಮಗಳ ಮಾಡಿ ಕೃತಕೃತ್ಯರೆನಿಸರೈಯ್ಯಾ ॥೬॥

ಹತ್ತಶ್ವಮೇಧ ತೀರ್ಥವಮಿಂದು ತರುವಾಯ ।
ಉತ್ತರಾದಕ್ಷಣಾ ಮಾನಸವ ಬಲಗೊಂಡು ।
ಸತ್ಯಶೌಚಾಚಾರ ವೈರಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಶುಭ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನು ವಿಧಿಸಿ ॥
ಪೃಥ್ವಿಯೊಳಗುಳ್ಳ ತೀರ್ಥಂಗಳಭಿಮಾನಿ ಸುರ ।
ವೊತ್ತ ಸುರನದಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿಹ್ಯರೆಂದು ।
ಚಿತ್ತಶುದ್ಧದಲಿ ತಿಳಕೊಂಡು ಮಣಿಕರ್ಣಿಕಾ ತೀರ್ಥ ಸ್ನಾನವ
ಮಾಡಿರೊ ॥೭॥

ಗಮಿಸಿ ಗಯದಲಿ ವಿಷ್ಣುಪಾದದಲಿ ಪಿಂಡವನು ।
ಶಮಿಯ ಪತ್ರವ ಪ್ರಮಾಗವನೀಯೆ ಮುಕ್ತಿ ಸಂ।
ಭ್ರಮವಾಗುವದು ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಋಣತ್ರಯನಾಶ ಅಮಿತ ಮಹಿಮಿನ್ನಂಟು ॥
ವಿಮಲ ವಾರಣಾಸಿ ಪಂಚಕ್ರೋಶದ ಮರಣ ।
ಅಮರರಿಚ್ಛೈಸುವರು ಮಿಕ್ಕವರ ಪಾಡೇನು ।
ಯಮನಾಳುಗಳ ಭಯವೆ ಈ ನದಿಯೊಳಗೆ ಮಿಂದು ಶಮೊದಮೆಯೊಳಿದ್ದ
ಬಳಿಕ ॥೮॥

ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲ್ಲಿ ಈ ನವರತ್ನ ಮಾಲಿಕೆಯ ।
ಶುದ್ಧಾತ್ಮರಾಗಿ ಪ್ರತಿದಿವಸದಲಿ ಕಂಧರದ ।
ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಪುರಂದರ ವಿಠಲನ ಪಾದಪದ್ಮ ಸ್ಮರಿಸುತಲಿ ಧರ್ಮ ॥

ಪದ್ಧತಿಯಲಿಂದ ನಡೆದವರಿಗೆ ಬಹ ಕಾಸಿಯೊಳ ।
ಗಿದ್ದ ಫಲವಾವದೇಶದೊಳಿರಲು ಮುಕ್ತಿ ಸುಖ ।
ಮುದ್ದಿ ಮುಂದಿಹ್ಯದು ಸಂದೇಹಬಡಿಸಬಲ್ಲ ಶ್ರುತಿಸಿದ್ಧ ವಿದು ಕೇಳಿರಯ್ಯ ॥

ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿ ಪುಷ್ಕರಣಿ ಮಹಾತ್ಮೆ

(ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಠಲ)

೩೭ ಪದ-ಸಾರಂಗ ॥ ವಾರ್ಧಿಕ ॥ ಝಂಪಿತಾಳ

ಶ್ರೀಶೈಲದೊಳಗಿಪ್ಪ ಸ್ವಾಮಿ ಪುಷ್ಕರಣಿ ಇತಿ ।
ಹಾಸವ ದಿಲೀಪ ನೃಪ ಬೆಸಗೊಳಲು ಕೇಳಿ ದು ।
ರ್ವಾಸಮುನಿ ಪೇಳ್ದ ಇನಿತೆಂದು ಸಜ್ಜನರಿದನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಿಸು
ವದು ॥ಪಲ್ಲ॥

ಮುನಿಕುಲೋತ್ತು ಮನೆನಿಸಿ ದುರ್ವಾಸಋಷಿ ದಿಲೀ ।
ಪನ ಸದನಕ್ಕೆದಿರಲು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷದಲಿ ।
ವಿನಯೋಕ್ತಿಯಿಂದ ತಲೆವಾಗಿ ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು
ಋಷಿಗೆ ॥

ಅನಿಮಿಷೇಶಾ ವೆಂಕಟನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯೆಯು ಕುಂ ।
ಭಿಣಿಯೊಳಿಪ್ಪಾಖ್ಯಾನ ತೀರ್ಥಗಳ ವೈಭವಗ ।
ಳೆನಗರುಪುವದು ಯೆಂದು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಬೆಸಗೊಳಲು ದುರ್ವಾಸ
ಪೇಳೊದಗಿದ ॥೧॥

ಕೇಳು ರಾಜೇಂದ್ರ ವೆಂಕಟಪರ್ವತನು ಮೇರು ।
ಶೈಲಾತ್ಮಜನು ವಾಯು ಶೇಷರ ಸುಸಂವಾದ ।
ಮೂಲದಿಂದೈವತ್ತು ಸಾಹಸ್ರಯೋಜನದ ಸ್ವರ್ಣಮುಖರೀ ತೀರದಿ ॥

ಬೀಳಲ್ಕೆ ನೊಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ಶೇಷನು ಎನ್ನ ।
ವ್ಯಾಲೆ ಮಲಗಿಪ್ಪ ತೆರದಂತೆ ದಯದಿಂ ನೀನೆ ।
ಪಾಲಿಸೆಂದೆನೆ ಬಂದು ನೆಲಸಿದದರಿಂದ ಗಿರಿ ಶೇಷಾದ್ರಿಯೆನಿಸುವದು ॥

ಈ ನಗೋತ್ತಮದಾದಿ ಮಧ್ಯಾವಸಾನ ಪ್ರ ।
ಸೂನು ಫಲಸಂಯುಕ್ತಸಾನುಗಳ ಸುರುಚಿಕೋ ।
ದ್ಯಾನಗಳ ನುಳಿದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಹಿತ ಸ್ವಾಮಿ ಪುಷ್ಕರಣಿ ತೀರ್ಥದ ತಟದಲಿ ॥

ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಬಂದು ನಿಂತಕಾರಣ ವೆನಗೆ ।
ನೀನರುಪುವದು ಯೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲು ದುರ್ವಾಸ ।
ಮೌನಿ ಪೇಳಿದ ಪೂರ್ವದಿತಿಹಾಸ ಇನಿತೆಂದು ನೃಪಗೆ ಹರುಷೋ
ದ್ರೇಕದಿ ॥೩॥

ತೀರ್ಥ(ತ)ತಾಮತ್ವ ಸಾಪೇಕ್ಷಿಯಿಂದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ।
ತತ್ನಿ ಪೂರ್ವದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾವರ್ತ ದೇಶದೊಳ ।
ಗುತ್ತಮಶ್ಲೋಕನಂ ಭಜಿಸುತಿರೆ ತಾಪಸೋತ್ತಮ ಪುಲಸ್ತ್ಯಾಖ್ಯ
ಮುನಿಪ ॥

ತತ್ತೀರದಲಿ ತಪವಗೈವೆನೆಂದೆನುತ ಬರೆ ।
ಪುತ್ರನೆಂದರಿದು, ಮನ್ನಿಸದಿರಲು ಕೋಪದಲಿ ।
ಇತ್ತಶಾಪವ ನೀನಪೇಕ್ಷಿಶಿದ ತಪವು ನಿಷ್ಫಲವಯ್ಯೆದಲೆಂದು ನುಡಿದ ॥೪॥

ನದ್ಯೋತ್ತಮತ್ವ ಜಾಸ್ಟವಿಗಿರಲಿ ಗುಣಗಳಿಂ ।
ಸ್ವರ್ಧುನಿಯು ನೀಚಳಾದರೆಯು ಸರಿ ಲೋಕ ಪ್ರ ।
ಸಿದ್ಧ ನದಿಗಳೊಳು ಉತ್ಕೃಷ್ಟಳಾಗಲಿ ವಿಷ್ಣುಪಾದ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ॥

ಉದ್ಧಟೋಕ್ತಿಯು ಕೇಳಿ ವಾಗ್ದೇವಿ ನುಡಿದಳು ಭ ।
ವದ್ವಂಶರೆಲ್ಲ ರಾಕ್ಷಸರಾಗಿ ಬಹುಶ ಪಿ ।
ಷ್ಣುದ್ವೇಷ ಸಂಪಾದಿಸಲಿ ಯೆನಲು ಮುನಿವರನು ಪದಕೆರಗಿ ಬಿನ್ನೈಸಿದ ॥

ಅನಭಿಜ್ಞ ಲೋಕೋಪಕಾರ ತಪವೆಂದರಿಯೆ ।
ದನುಚಿತೋಕ್ತಿಗಳ ನಾಡಿದೆ ಮಯಾಕೃತದೋಷ
ವೆಣಿಸಿದೆ ವಿಶಾಪ ವಿತ್ತೆನ್ನನುದ್ಧರಿಸೆಂದ ಮುನಿವರನು ಸಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸೆ ॥

ಪುನರಪಿ ವಿಶಾಪವಿತ್ತಳು ಪ್ರಸನ್ನಮುಖಳಾಗಿ ।
ಜನಿಸಲೀ ಭವದ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ವರವಿಭೀ ।
ಷಣ ವಿಷ್ಣು ದಾಸ ಕಲ್ಪಸ್ಥಾಯಿಯೆಂದು ಭಗವದ್ಧ್ಯಾನ ಪರಳಾದಳು ॥

ತೀರ್ಥೋತ್ತಮತ್ವ ಸಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂ ವಾಗ್ದೇವಿ ।
ಮತ್ತು ತಪದಿ ಪ್ರೀತಿಗೊಳಿಸಲ್ಕೆ ದೇವ ದೇ ।
ವೋತ್ತಮನು ಸನ್ನಿಧಾನಕೆಯ್ದೆದೆ ಕಂಡು ಬಿನ್ನೈಸಿದಳು ಲಾಂಭಿತನವನು ॥

ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು ತಪವು ಬ್ರಹ್ಮಶಾಪದಲಿ ತೀ ।
ರ್ಥೋತ್ತಮತ್ವವು ಕರುಣಿಸೆಂದು ಕೇಳ್ದದಕೆ ಪ್ರ ।
ತ್ಯುತ್ತರವ ನುಡಿದ ಹರಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಣಿವದನೆ ಇನಿತೆಂದು ಕಾರುಣ್ಯಸಿಂಧೂ ॥

ನದಿಯರೂಪಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಶಾಪ ನಿನಗಾಯಿತ ।
ಲ್ಲದೆ ಸರೋವರಕೆ ಬ್ಯಾಗಿಲ್ಲ ಪುಷ್ಕರಣಿಗಳೊ ॥
ಳಧಿಕಳೆಂದೆನಿಸಿ ಶೇಷಾಚಲದೊಳಿರು ಪೋಗು ಸ್ವಾಮಿ ಪುಷ್ಕರಣಿ ಎನಿಸಿ ॥
ವಿಧಿಪತ್ನಿ ಶೇಷನೋದ್ದೇಶ ತ್ವತ್ ಸನ್ನಿಧಾ ।
ನದಿ ವಾಸವಾಹೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲಿದಕೆ ಸ ।
ರ್ವದ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆ ಕೀರ್ತನೆಮಾಳ್ಪ ಸಜ್ಜನರಿಗಖಿಳಾರ್ಥವೀವೆನೆಂದ ॥

ಮೂರುವರೆ ಕೋಟಿ ತೀರ್ಥಗಳು ಭುವನತ್ರಯದೊ ।
ಳಾರಾಧಿಸಿದರೆಯೆನ್ನ ಸ್ವಸ್ವ ಪಾಪೌಘ ಪರಿ ।
ಹಾರಗೋಸುಗ ಪೇಳ್ದೆನಿನಿತೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಧನುರ್ಮಾಸ ಸಿತುಪಕ್ಷದ ॥
ಈರಾರುದಿನದಲರಣೋದಯಕೆ ತೀರ್ಥ ಪರಿ ।
ವಾರ ನೈದಿರಿ ಶುದ್ಧರಾಗುವಿರಿಯೆಂದು ತ ।
ತ್ತೀರದಲಿ ವಾಸವಾದನು ಮಹಪ್ರಭುತೀರ್ಥಪ್ರೇಷ್ಯತ್ವವಾಣಿಗಿತ್ತ ॥೯॥

ವಾಣಿದೇವಿಯು ತೀರ್ಥರೂಪಳಾಗಲು ಕೃಷ್ಣ ।
ವೇಣಿ ಸಮುಬಕುಳ ಮಾಲಿಕಿತೀರ್ಥ ಭೂಮ್ಯಾಭಿ ।
ಮಾನಿತ್ವ ಐದಿದಳು ಶ್ರೀದೇವಿಯಾಜ್ಞದಿಂ ಹರಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯ ರಚಿಸೀ ।
ಪಾನೀಯಧೀಭೋಗ ಪತ್ನಿ ಪೂರ್ವದಿ ಸನ್ನಿ ।
ಧಾನದಲ್ಲಿಪ್ಪೆನೆಂದೆನುತ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೆ ಶೇಷ ।
ಸಾನುನೀತೀರ್ಥ ಭೂಮ್ಯಾಧಿಪತ್ಯವನು ತಾನಿತ್ತ ಕಮಲಾಕಾಂತನು ॥

ಸ್ವಾಮಿ ಪುಷ್ಕರಣಿ ನವತೀರ್ಥಮಾನಿಗಳಿಗೆ ಸು ।
ಧಾಮವೆನಿಸುವಳು ತತ್ತನ್ನಾಮಗಳು ಪೇಳ್ವೆ ।
(೧) ಶ್ರೀಮದ್ವರಹ (೨) ಧನಪ (೩) ಗಾಲ್ವ (೪) ಮಾರ್ಕಾಂಡೇಯ
(೫) ಅಗ್ನಿ (೬) ಯಮ (೭) ಋಣವಿಮೋಚನಿ ।
(೮) ಈ ಮಹಾ ವಾಯುತೀರ್ಥಗಳ ಸುಸ್ನಾನ ಲ ।
ಕ್ಷ್ಮೀ ಮನೋಹರನ ದರುಶನ ತತ್ಪ್ರಸಾದಾ ತ್ರ ।
ಯಿಮೂರುಲೋಕದೊಳು ದೊರೆವವತಿದುರ್ಲಭವು ಅಲ್ಪಾಧಿಕಾರಿ
ಗಳಿಗೆ ॥೧೦॥

ಕವಿಭಿರೀಡಿತ ಪೂಜ್ಯನೆನಿಸುವನು ಪದ್ಮಸಂ ।
ಭವನು ಪೂಜಕನೆನೆಪ ನೈವೇದ್ಯಕರ್ತೃ ಭಾ ।

ರ್ಗವಿಯೆನಿಳೆಂದೆಂದು ಸೇವಿಸುವ ಜನರೊಳಗೆ ಶರ್ವಶಕ್ರಾರ್ಕ ಮುಖ್ಯ ॥
ದಿವಿಜಗಣವಿಹರೆಂದು ಚಿಂತಿಸದೆ ಮರೆದು ಮಾ ।
ನವರೆ ವರ್ತಿಪರೆಂದು ತಿಳಿವವನು ಘೋರ ರೌ ।
ರವ ನರಕ ಯ್ಯೆದಿ ಚಾಂಡಾಲಯೋನಿಯೊಳು ಪುಟ್ಟುವ ಧರಾತಳ
ದೊಳೆಂದ ॥೧೨॥

ಮೇರುನಂದನ ವೈಕುಂಠಾದ್ರಿ ಶತಯೋಜನದ ।
ವ್ಯಾರೆಯೊಳು ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥಗಳಿಪ್ಪವಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ।
ಆರಧಿಕ ಅರುವತ್ತು ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ಮುಖ್ಯಾಮುಖ್ಯ ಭೇದದಿಂದ ॥
ನೂರೆಂಟು ತೀರ್ಥಗಳು ಮುಖ್ಯವೆನಿಸುವವಿದರೊ ।
ಳಾರುತ್ತಮೋತ್ತಮವಗಳನಾಮ ಪೇಳ್ವೆನ (೧) ಕು ।
ಮಾರಧಾರಕ (೨) ಪಾಂಡು (೩) ಪಾಪನಾಶಿನಿ (೪) ಸ್ವಾಮಿ
(೫) ತುಂಬರ (೬) ಅಕಾಶಗಂಗ ॥೧೩॥

ವಸುರುದ್ರ ಕಾಣ್ವಗ್ನಿ ಮನ್ವಿಂದ್ರ ಯಮ ಸೋಮ ।
ಬಿಸರುಹ ಪ್ರೀಯಸನವಪ್ರಜ ಅಶ್ವಿನಿಗಳು ಶುಕ ।
ಪಶುಯಕ್ಷ ಯಮ ಭೌಮಪಾನಿಭದ್ರವು ಜಗಜ್ಜಾಡ್ಯಹರ ಬಾರ್ಹಸ್ಪತೀ ॥
ದಶಪ್ರಚೇತಸ ಗರುಡ ಶೇಷವಾಸುಕಿಯು ಹ್ಯೆ ।
ಬ್ಬಸುರ ನಾರದ ವೈಶ್ವದೇವ ಸ್ವಾಹಾಸ್ವಧಾ ।
ಋಷಿ ಹಸ್ತಿ ಜಾಹ್ನವೀ ಕಾವೇರಿ ವಾರುಣೀ ನಾರಾಯಣಾದಿ ಪಂಚ ॥

ಶಿವರೂಪಿ ದೂರ್ವಾಸ ಪೇಳ್ದ ಯೆನಿತೆಂದು ಜಾ ।
ನ್ಹವಿಯೊಳಬ್ದ ಸ್ನಾನಫಲ ಧನುರ್ಮಾಸದೊಳು ।
ನವತೀರ್ಥಯುಕ್ತ ವಾಗ್ದೇವಿ ಪುಷ್ಕರಣಿಯೊಳು ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷ ದ್ವಾದಸೀ ॥
ದಿವಸದಿ ಶುಚಿರ್ಭೂತನಾಗಿ ಸಂತೋಷದಲಿ ।
ವಿವರಾಗ್ರಜೋದಯದಿ ಸ್ನಾನವನು ಮಾಡೆ ಐ ।
ದುವನು ಸಂಶಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನೃಪತಿಗೆ ಪೇಳ್ದ ಶಿಷ್ಯನೆಂದರಿದುದಯದಿ ॥

ನಾರದ ಮುನೀಂದ್ರನುಪದೇಶದಿಂ ದಕ್ಷನ ಕು ।
ಮಾರಕರು ಸಾಹಸ್ರ ತಮ್ಮತಮ್ಮಾಶ್ರಮದ ।
ತೀರದಲಿ ತೀರ್ಥಗಳ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಕಾರಣದಿ ದಾಕ್ಷಣ್ಯವೆನಿಸುತಿಹ್ಯದು ॥
ಭೈರವಾಷ್ಟ ತೀರ್ಥಸಿದ್ಧಿ ಪ್ರದಾಯಕ ಕು ।
ಮಾರಧಾರಿಕ ಪಶ್ಚಿಮದಲಿಹವು ಎಂಟಧಿಕ ।
ನೂರು ತೀರ್ಥಗಳಿಗಾಸ್ಪದವಾದ ಕಾರಣದಿ ತೀರ್ಥಾದ್ರಿಯೆನಿಸುತಿಹದು ॥

ಭೂತಳಾಧಿಪ ದಿಲೀಪನಿಗೆ ದುರ್ವಾಸ ಮುನಿ ।
ತಾ ತಿಳಿಪಿದಿತಿಹಾಸ ಶೌನಕಾದ್ಯರಿಗೆ ವರ ।
ಸೂತಋಷಿಪುಂಗವನು ಪೇಳ್ದ ವೈಕುಂಠ ಶೈಲ ಸ್ವಾಮಿ ಪುಷ್ಕರಣಿ
ಮಹಿಮೆ ॥
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ತಿಳಿದು ಪಠಿಸುವವರಿಗೆ ಜಗ ।
ನ್ನಾಥವಿಠ್ಠಲ ಮನೋವಾಂಭಿತಗಳಿತ್ತು ಪುರು ।
ಹೂತಲೋಕದಲಿ ಸುಖಬಡಿಸಿ ಪ್ರಾಂತಕೆ ತನ್ನ ಪುರವನ್ನೈದಿಪ
ಕೃಪಾಳು ॥೧೭॥

ನಿವರ್ತಿ ಸಂಗಮ ಮಹಿಮಾ

(ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲವಿಠ್ಠಲ)

೩೮ ಪದ-ರಾಗ ಆದಿತಾಳ

ನೋಡಿರೈ ಕ್ಷೇತ್ರವ ನೋಡಿರೈ । ನೋಡಿರೈ ನಿವರ್ತಿ ಕ್ಷೇತ್ರವ । ಮಾಡಿರೈಯಾ ಮಮತೆಯಿಂದ ಯಾತ್ರೆಯಾ । ನಾಡೊಳಗಪ್ರತಿಸ್ಥಳವಿದು ಕೂಡಿಹ್ಯವು ಸಪ್ತನದಿಯ ಸಂಗಮ ॥ಪ॥ ಆದಿಯಲಿ ಅಜ ಮೇದಿನಿಯೆಲ್ಲ । ಸೋದಿ(ಶೋಧಿ)ಸುತ ಬಂದು ಸಾದಿಸಿಯಿಲ್ಲಿ । ಆದರದಿ ಅಶ್ವಮೇಧಾ ದಶಕ್ರತು ಮೋದದಲಿ ಮಾಡಿ ಇದಾವಸ್ಥಳಾ ॥ ವೇದ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯವಾದಾದಿ ದು ಯೆಂದು । ಭೋಧಮೂರುತಿ ಸಂಗಮೇಶ್ವರಾ । ನಾದಿ ದೇವನಯಿಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸೆಲ್ಲಾದದಿ ಹರಿಯರ್ಚಿಸಿಹ್ಯರಿಲ್ಲಿ ॥೧॥ ಏಕಾದಶಾ ಅಷ್ಟ ತ್ರಿಣಿ ತೀರ್ಥ ಗಳೇಕಾವಾಗೆ ಚಕ್ರತೀರ್ಥದಿ । ಏಕಾರವಾಗಿ ಕೂಡಿನ್ನು । ಸಾಕುವಾವಿನ್ನು ಸಕಲ ಸುಜನರ ಈಕಡೆಕಡೆ ಸಪ್ಯಾಪಸವ್ಯ । ಲೋಕಪಾವನ ಮಾಡುತಿಪ್ಪವು । ಕಲಿಮಲ ಕಳೆವವು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಒಂದೊಂದೆ ತೀರ್ಥಗಳು ॥೨॥ ಮೊದಲು ಪ್ರಯಾಗ ದ್ವಿತಿಯ ದ್ರೋಣಿ ಆದರಂತೆಲ್ಲಿದ ಅಶ್ವಮೇಧವು । ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಪನಾಶತೀರ್ಥ। ಸದಮಲ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಭುಜಗ ಉದಯಭಾನು ಸಪ್ತಕೋಟಿ ಮುದದಿ ವೈಶ್ವಾನರ ಗಾಯಿತ್ರಿಯು । ವ(ವಿ)ಧಿಯು ಮಾಡುವ ಸಕಲ ಪಾಪವಾ ಚದುರವಾದಾ ಶ್ರೀ ಚಕ್ರತೀರ್ಥವ ॥೩॥ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ(೦)ಹ ವಿಶ್ವಾ ಮಿತ್ರ ತೀರ್ಥವು। ಅಷ್ಟವು ಕನ್ಯಾತೀರ್ಥ ಸಹಿತ ವಾಸಿಷ್ಟತೀರ್ಥವೆಡೆರು ಅಲ್ಲಿ॥ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅಗಸ್ತ್ಯತೀರ್ಥ ಮುಟ್ಟಲಂಜುವವು ದುರಿತಗಳು । ತೀರ್ಥವನು ಮೆಟ್ಟಿದಾ ಮನುಜನ್ನ ಕಂಡರೆ । ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳು ಸುರಮುನಿಗಳಿಂದಿಲ್ಲಿ । ಗಟ್ಟಿ ಯಾಗಿ ಸೇವಿಸುವ ಸ್ಥಳವಿದು ॥೪॥ ವಾರಣಾಸಿಯವೊಳಗೆ ವೊಬ್ಬ । ನಾರಿ

ಯಳು ಮಿಂದ ಬಂದಾ । ದ್ರೋಪದಿ ಘೋರ ವಾಯಸರೂಪಳಾಗಿ । ಆರು ಅರಿಯದ ಹಾಗೆ ಜಾನ್ಹವಿ । ಧಾರುಣಿಯನೆಲ್ಲಾ ಚರಿಸಿಯಿಲ್ಲಿ । ನೀರೊಳಗೆ ವೊಂದು ಮುಣುಗಿ ತನ್ನ ಶಾರೀರವು ಶಾಮರೂಪ ಪೋಗಿನ್ನು ತೋರಿದಳು ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಸುಜನಕೆ||೫|| ಪಾಂಡುವರು ಪರಿಹಾರ ಸಹ ಭೂ। ಮಂಡಲವಾ ಚರಿಸುತ್ತ ಬಂದಿಲ್ಲಿ। ಕಂಡು ಇದು ಮಾಹಸ್ಥಳವುಯೆನುತಲಿ । ಪಿಂಡ ಪಿತೃರಿಗೆ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿನ್ನು । ಕಂಡರು ಶೀತಳವಾದ ಲಿಂಗವ । ಕೊಂಡುಬಾ ವ್ಯಕೋದರಗೆ ಯೆಂದಿನ್ನು ಖಂಡವಾಗುತದೆ ಕಾಲವೆನುತಲಿ । ಖಂಡ್ರಿಸಿ ಬೇವ । ಕೊರಡ ನಿಲಿಸಿದ್ದು ||೬|| ಆವ ವರ್ನಿಪ ಯಿಾ ನಿವರ್ತಿಯಾ । ಕೋವಿದರಿಗೆ ಕೊಂಡಾಡಲೋಶವಲ್ಲಾ । ಜೀವರಹಿತವಾದ ಅಸ್ಥಿ(ಸ್ತಿ)ಗೆ । ಪಾವನ್ನಾತ್ಮವಾ ಕಂಡದೆಯಿಲ್ಲಿ ॥ ಜೀವಿ ತಾನಾಗಿ ಬಂದು ಯಿಲ್ಲಿನ್ನು । ಯಾವತ್ತು ವಿಧಿಗಳನು ಮಾಡಲು ದೇವದೇವ ಗೋಪಾಲ ವಿಠಲ ತಾವೊಲಿವನು ದೇವತೆಗಳಿಂದ||೭||

ನಿವೃತ್ತಿ ಸಂಗಮಕ್ಷೇತ್ರ ಪನ ಸ್ತೋತ್ರ

(ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಠ್ಠಲ)

೩೯ ಪದ–ರಾಗ-ನಾಟಿ ಝಂಪಿತಾಳ

ಸೋಮಶಿವ ಶರ್ವಭವ ಶ್ರೀಕಂಠ ನಿನ್ನ ಪದ । ತಾಮರಸಯುಗ್ಮ ಗಳಿಗ ಭಿವಂದಿಸುವೆನೊ ||ಪಲ್ಲ|| ಗೋಪತಿಧ್ವಜ ಘೋರ । ಪಾಪ ಸಂಹರಣ ಹರಿತೋಪಲೋಪಮಕಂಠ ಚಾಪಪಾಣೆ । ಶ್ರೀಪತಿ ಶ್ರೀ ನಾಭಿಕೂಪ ಸಂಭವತನಯ । ನೀ ಪಾಲಿಸೆಮ್ಮ ವಿರುಪಾಕ್ಷ ವಿಭುವೆ ||೧|| ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಮೃಗಾಂಕ ಕೃತ್ತಿವಾಸ ಕೃಪಾಳೊ । ವಿತ್ತಪತಿಸಖ ವಿನಾಯಕ ಜನಕಾ । ಭೃತ್ಯವರ್ಗಕೆ ಬಾಹಪ । ಮೃತ್ಯುಗಳ ಕಳದು । ಸಂಪತ್ತು ಪಾಲಿಸುವದು ನಿ । ವೃತ್ತಿ ಸಂಗಮಪಾ ||೨|| ಭಸಿತ ಭೂಷಿತ ಡಮುರ। ತ್ರಿಶೂಲಗೈಯ್ಯನೆ ಶಂಭುಕಿಸಲಯೋಪಮನ ರವಿಶಶಿ ಭೂಷಣಾ|| ಅಸುರರಿಪು ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲನ ಪದ ಬಿಸಿಜ ಧ್ಯಾನವನೀಯೊ ಹಸನಾಗಿ ಕಾಯೊ ||೩||

ಶ್ರೀ ಮುಷ್ಣ ಶ್ವೇತವರಹ ಸ್ತೋತ್ರ

(ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ)

೪೦ ಪದ (ನಿತ್ಯ ಪುಷ್ಕರಣಿವಾಸ)

ಪಾಲಿಸೆನ್ನನು ದೇವ। ಪರಮಪುರುಷ ಭೂ ಲೋಲ ಶ್ರೀ ಮುಷ್ಣ ನಿಲಯ

ಶ್ವೇತವರಹ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಸ್ವಾಮಿಚ್ಛೆಯಲಿ ಬಂದು ಮೆರೆದು ಮಹಾಕೀರ್ತಿಯನು ಪಯೋನಿಧಿ ಸುತೆಯಿಂದ ತುತಿಸಿಕೊಳುತಾ ||। ಜಯಜಯ ದೇವನಾಶ್ರಯ ಕಾಮಧೇನು ।ನೀ। ದಯಮಾಡಿ ನೋಡುವದು ದಾಸನೆನಿಸುವದು ॥೧॥ ಚಿತ್ರವಧಾರು ಪರಾಕು ಬೊಮ್ಮಾಂಡವನು । ಹೊತ್ತು ನಸುನಗುವ ನಾಗಾರಿ ಗಮನ। ಮುತ್ತುಮಣಿಮಯನಾಭರಣದಿಂದೆಶೆವ ದೇವೋತ್ತಮನೆ ದಾನವರ ಬಲವಳಿದ ಧರ್ಮ ॥೨॥ ನಿತ್ಯ ಪುಷ್ಕರಣಿಯಲಿ ನಿರುತ ಪೂಜೆಯಗೊಂಡು । ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ವರಗಳ ನೀವುತ ।| ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ವರಹ । ಭೃತ್ಯನೆನಿಸಿ ನಿನ್ನಾ ಸ್ತೋತ್ಯಾದೊಳಗಿಡು ದೇವ ॥೩॥

(ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ)

೪೧ ಪದ–ರಾಗ–ಪಾಡಿ ತಾಳ

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಕ್ಷೇತ್ರ ಯಂಥಾದೊ । ಮಾನಸರಿಗೊಶವಲ್ಲ । ಪೊಗಳಿ ಪೇಳುವದು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಮೇಧಾದಿ ಮುನಿತನ್ನ ತಪೊ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಸರ್ವ ಮೇದಿನೀ ತಿರುಗಿ ಬರುತಲಿ ಯಿತ್ತಲೂ। ಸಾಧನಕೆ ಸೌಮ್ಯವಾದ ಭೂಮಿಯನು ನೋಡಿ ಇವ । ಮಾಧವನ ವೊಲಿಸಿದನು ಮಣಿಮುಕ್ತ ತೀರದಲಿ ॥೧॥ ನೆಸಗಿದ ತಪಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಹರಿಯೊಲಿದ ತೀವ್ರದಲಿ ಬಿಸಿಜದಳ ಲೋಚನೆ ಲಕುಮಿಯಿಲ್ಲಿ ॥ ಎಸೆವ ಮಂಜರಿ ವೃಕ್ಷದಲಿ ವಾಸವಾಗಿ । ವಸುಧೆಯೊಳು ವಾಸವಾಗಿ ಅಗ್ರದಲಿ ಮೆರೆದನು ॥೨॥ ಪರಮೇಷ್ಟಿ ಬಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ನಿಂದು ।ಚ। ತುರ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಭಜಿಸಿ । ವರಪಡೆದ ಧರೆಯೊಳಗೆ । ಅವನಾದರೆ ಬರಲು ನೇನೊಲಿದು। ಪರಮಗತಿ ಕೊಡುಯೆಂದು ಸ್ತುತಿಸಿದನು ಹರಿಯ ॥೩॥ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸತ್ಕರ್ಮವನು ಮಾಡಿದಡೆ । ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಮಾಡಿದ ಫಲಕಿಂತ॥ ಎಳ್ಳನಿತು ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ಪುಣ್ಯ ತಂದುಣಿಸುವದು । ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯಿದ್ದರೂ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿರೊ ಜನರು ॥೪॥ ಸುಗಂಧ ಪರ್ವತವಾಸ ಪುರುಷೋತ್ತಮ । ನಿಗಮಾದಿಗಳಿಗೆ ಅತಿ ದೂರನೋ । ಸುಗುಣನಿಧಿ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯ ಸರ್ವದಾ । ಗಗನದಲಿ ಪೊಳೆವನು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ಸಹಿತ ॥೫॥

* *

ಪಂಡರಪುರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಿಮಾ

(ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ)

೪೨ ಪದ–ರಾಗ–ಭೈರವಿ ಅಟ್ಟತಾಳ

ನೋಡಿದೆನು ಸಿರಿ ಪಾಂಡುರಂಗನ ಪಾಡಿದೆನೊ ಜಲದಂತ ರಂಗನ। ಕೂಡಿ ದೆನು ಮನ ಖಗ ತುರಂಗನ । ಬೇಡಿದೆನೊ ಗುಣಾಂತ ರಂಗನ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಕಪಿಲ ವಿಭು ಹರಿ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಸು । ತಪನಂದನ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ಗೀರ್ವಾಣ ತಪ ಯಜ್ಞ ಜಿತ । ಧತ್ತ ಧನ್ವಂತರಿ । ತಪಸಿ ವಾಸವಿನುತ ವೃಷಭಾ ಹಯ । ಲಪ ಲಪನ ವೈಕುಂಠ ತಪಸಾ । ಕುಪಿತ ಜಿತಮುನಿ ನರನಾರಾಯಣ । ಅಪರಿಮಿತ ರೂಪ ಧರಿಸಿದಾನಂದ । ವಿಪುಳದೊಳಗೀ ಗುಪುತಮಹಿಮನ ॥೧॥ ಮುನಿವನ ಜಾತಾ ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧದಿ । ಜನನಿ ಜನಕನ ಚರಣಸೇವೆಯ । ಅನುದಿನದಿ ಘನ ವಾಗಿ ಮಾಡುತ । ಗುಣಗಳಿಂದಲಿ ಯಿರಲು ಯಿತ್ತಲು । ಮುನಿನಾರದನು ಗಾಯನವ ಗೈಯ್ಯುತ। ಇನಿತು ಸೋಜಿಗ ನೋಡಿ ತನ್ನಯ। ಜನಕ ಗರುಹಲು ನಗುತಲಾ । ಮನದಿ ಕೈಕೊಂಡಾ ಮೂಲಮೂರ್ತಿಯ ॥೨॥ ನುಡಿದಮಾತಿಗೆ ತೂಗಿ ಮಸ್ತಕ ಪೊಡವಿಯೊಳು ನೀನವತರಿಸಿ ಆ ಧೃಡ ಭಕುತನಿಗೆ ದರುಶನವೆ ಯಿತ್ತಡಿಗಡಿಗೆ ಸುಖಬಡಿಸಿ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಬಿಡದೆ ನಿಲ್ಲುವೆ ನಿಮ್ಮ ಸಹಿತಲಿ(ದಿ) । ಕೊಡುವೆ ವರಗಳ ಯೆನುತ ಕಳುಹಿದ । ಒಡನೆ ಸಲ್ಲಿಪೆನೆಂದು ಯಮುನಾ ತಡಿಯ ಜನಿಸಿದ ಜಗನ್ಮೋಹನ ॥೩॥ ಉದುಭವಿಸಿ ಕಿಶೋರತನದಲಿ ನಿಧಿಯ ನೋಡುವೆನೆನುತ ಗೋವುಗಳಾ । ಮುದದಿ ಮೇಯಿಸಿಕೊಳುತ ಕಾವುತ।ಒದಗಿ ಗೋವಳರೊಡನೆ ಬಂದನು । ಮೃಡವಿಧಿಸಂಭವಾದ್ಯ ಭಕ್ತನ ಯೆದಿರಿಲಿ । ನೋಡಿದನು ಹೋಜೋ ಇದೆ ಸಮಯವೆಂದು ನಿಂದಾ ಹಿಂಬಾ । ಗದಲಿ ಭಕ್ತಿಗೆಮೆಚ್ಚಿ ಬಲುವೇಗ ॥೪॥ ತಿರಗಿ ನೋಡದಲಿರಲು ಭಕುತನ । ಮರಳಿ ಮಾತಾಡಿಸಲು ಇಟ್ಟಿಗೆ । ಭರದಿ ಹಿಂದಕೆ ಒಗೆಯೆ ವಿಠ್ಠಲ । ಹರುಷದಲಿ ವಶ ವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲು । ಕರುಣರಸ ಸಂಪೂರ್ಣ ದೇವನ । ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಜಯಜಯ ವೆಂದು ಪೊಗಳಿ । ವರವ ಬೇಡಿದ ಪುಂಡರೀಕನು। ಗಿರಿಯ ನೆತ್ತಿದ ಗೋಕುಲೇ ಶನ ॥೫॥ ಭಕುತ ಮನೋರಥ ವಿನ್ನ ಪೆಸರಿಲಿ। ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸರ್ವದ ಸಕಲ ಲೋಕದೊಳಗೆ ನೀನೆ । ಮುಕುತಿ ಕೊಡುತಲಿ ಇಲ್ಲೆ ನಿಲುವದು, ಅಖಿಳ ಬಗೆಯಿಂದ ಭಜನೆಗೊಳುತ ನೀ । ರುಕುಮಿಣೀಪತಿ ವೊಲಿದು ಪಾಲಿಸಿ।ವ್ಯಕುತ ವಾದನು ಪೂರ್ವಮುಖನಾಗಿ । ಸುಖಪಯೋನಿಧಿ ಮೆರೆವುತಲಿಯಿಂದು ॥೬॥ ಕ್ರೋಶಯೋಜನ ಯೋಜನತ್ರಯ । ದೇಶಪರಿಮಿತ ಕ್ಷೇತ್ರವಿಪ್ಪುದು। ವಾಸಾ ವೊಂದಿನಮಲ ಮನುಜರನ । ಲೇಸು ಪುಣ್ಯಗಳೆಣಿಸಿ । ಸರಸಿಜ್ಯಾಸವನು ಬೆರಗಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ । ದೋಷವರ್ಜಿತ ಹರಿಯು ನೆನೆಸುತ । ಆಶೇತು ಮಧ್ಯದಲಿ

ವಿ । ಶೇಷವಾಗಿದ್ದ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಮೂರ್ತಿಯ ॥೭॥ ನಂದಾ ಮಂದಾಕಿನೀ
ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕೆ । ನಿಂದಿರದೆ ಬರುತಿಪ್ಪ ಪ್ರತಿದಿನ । ಚಂದ್ರಭಾಗ ಪ್ರಸೂನುವತಿ
ಅರ । ವಿಂದ ಕುಂಡಲ ಚತುರದಿಕ್ಕಲಿ । ಪೊಂದಿಯಿಪ್ಪವು ಓರ್ವನಾದರು ।
ಮಿಂದು ತೀರ್ಥದಲಿ ಆ । ನಂದ ಸತ್ಕರ್ಮ ಚರಿಸಲಾಕ್ಷಣ । ಇಂದಿರೇಶನು
ಪೊಲಿವ ನಿಶ್ಚಯ ॥೮॥ ದ್ವಾರಸ್ಥ ಜಯವಿಜಯ ನಾರದ ಭಾರತೀ ಪಂಚಕೋಟಿ
ದೇವರು । ಶ್ರೀ ರಮಣಿ ಮಿಕ್ಕಾದ ಜನರೆಲ್ಲ । ಈರೆರಡು ದಿಕ್ಕಿನಲಿ ಇಹ್ಯರು
ಸುತ್ತಲಿ ಪಾಡುತ್ತಾ ಕುಣಿವುತ್ತ । ಹಾರುತಲಿ ಹಾರೈಸಿ ನಾನಾ ವಿ । ಹಾರದಲಿ ಪುರಿ
ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ವಿ । ಸ್ತಾರಮಾಡುತಲಿಪ್ಪ ಸೊಬಗನಾ ॥೯॥ ಎರಡು ವಿಂಶತಿ ಗುದ್ದು
ಮೊಳವೆ । ಕರೆಸಿಕೊಂಬೋದೊಂದೆ ನಿಷ್ಕವು । ಇರದೆ ಇವು ನಾನೂರುಯಾದಡೆ
ವರಧನುಸ್ಸು ಪ್ರಮಾಣವೆನಿಸೋದು । ಗುರುತು ತಿಳಿವುದು ಇಂಥ ಧನುಸ್ಸು ।
ಅರವತ್ತು ಪರಿಮಿತ ಈ ಭೀಮಾ । ಸರಿತೆಯೊಳು ಪರಿಪರೀತೀರ್ಥಗಳಕ್ಕು
ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ವಂದನೆಯ ಮಾಡುತ ॥೧೦॥ ಜಾತಿಗೋತುರ ಹತ್ತದೊಂದೇ ।
ಮಾತು ಮನ್ನಿಸಿ ಕೇಳಿ ಸುಜನರು । ವಾತದೇವನ ಕರುಣತನವ ಸು ।
ನೀತಿಯುಲಿ ಪಡಕೊಂಡು ಸತ್ವದಿ । ಜ್ಞಾತ ಅನುಷ್ಠಾನದಲಿ ನಡೆದು ಪು । ನೀತ
ಮಾನವ ಬಂದರಾದಡೆ । ಆತುಮದೊಳು ಹರಿ ಪೊಳೆದು ಬರಲು । ಕೌತುಕವ
ತೋರಿಸುವ ರಂಗನ ॥೧೧॥ ಶ್ರೈಯ್ಯ ಹರಿದಿನದಲಿ ಮಾಧವನ । ಕಾಯನಿರ್ಮಳ
ನಾಗಿ ಪಂಢರಿ । ರಾಯ ರಾಜೀವನೇತ್ರ ತ್ರಿಭುವನ । ನಾಯಕನ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ
ಮನಮುಟ್ಟಿ । ಗಾಯನವ ಮಾಡುತಲಿ ಬಂದನಿ । ರ್ಮಾಯದಲಿ ಕೊಂಡಾಡಿ
ದಮ್ಮಯ್ಯ । ಕೈಯ್ಯ ಪಿಡಿಯೆನೆ ಕರುಣದಿಂದ ಸಾ । ಹಾಯವಾಗುವ ವಾಣಿ
ಜನಕ ॥೧೨॥ ಮುಕುಟ ಕುಂಚ ಕುಲಾಯ ಕುಂತಲ । ಮಕರಕುಂಡಲ ಮಣಿ
ಕಿರಣ ಸ । ನ್ಮುಖಾ ಮುಖರ ಸೋಲಿಸುವ ಕಾಂತಿ ಚಂಪಕ ನಾಶಿಕಾ । ಮುಖ
ಮೃಗನಾಭಿ ಸಣ್ಣ ತಿಲುಕಾ ಕೌಸ್ತುಭಗಳ ತುಲಸಿಮಾಲಿಕ । ನಖಪದಕ ಕಟಿ
ಕಂಬು ಕರದ್ವಯ । ಅಕಳಂಕ ನಖವಾದ ಭೂಷಣ ಮಾ । ಣಿಕ ಇಟ್ಟಿಗೆಮೇಲೆ
ನಿಂದ ವಿಠ್ಠಲನ ॥೧೩॥ ಸಂಗಮ ಸುರಮಥನ ಕಾಳಿಂಗ । ಭಂಗ ಭಾವುಕ ಭಕ್ತ
ಜನ ಲೋಲ । ಶ್ರಿಂಗಾರಾಂಬುಧಿ ರೋಮಕೋಟಿ ಕೋಟಿ । ಲಿಂಗಧರ
ಗೌರೀಶ ಸುರಪಾ । ನಂಗಮಿಗಿಲಾದ ಮುನಿವಂದಿತಾ ಮಾ । ತಂಗ ವರದ
ಗೋವಿಂದ ವರದೇಶಾ । ಸಂಗಾನಿಸ್ಸಂಗ ಸುಪ್ರಸನ್ನ ನೀ । ಲಾಂಗ ಗತಿಯೆಂದು
ತುತಿಸೆ ಅನುದಿನ ॥೧೪॥ ಪೇಳಲೊಶವೆ (ತೊ) ಲೋಹದಂಡಾ ಹೀ । ಯಾಳಿ
ಕ್ಷೇತ್ರಮಹಿಮೆ ಸಾವಿರ । ನಾಲಿಗಿಂದಲಿ ಪೊಗಳಿ ಸುಮ್ಮನೆ । ವ್ಯಾಳಪತಿ ಬೆರ
ಗಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ । ಸಲಿಗೆನಾಮಾಳ್ವರು ವಿಲಿಂಗರು । ಮೇಲುಮೇಲೆ ಭುವನದೊಳ
ಗಿದ್ದು । ಹೇಳಿ ಕೇಳಿದ ಜನರಿಗಾನಂದ ಬಾಲ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ ॥೧೫॥

ತೋತಾದ್ರಿ ಮಹಿಮಾ

(ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ)

೪೩ ಪದ–ರಾಗ-ತೋಡಿ ಆದಿತಾಳ

ನೋಡಿ ನಾ ಧನ್ಯನಾದೆನೋ ತೋತಾದ್ರೀಶನ । ನೋಡಿ ಧನ್ಯನಾದೆ । ನಾಡೊಳು ತನಗೆಲ್ಲಿ ಈಡಿಲ್ಲೆನಿಸುವನ ॥ ನೋಡಿ ನಾ ಧನ್ಯನಾದೆನು ॥ಪಲ್ಲ॥ ಆ ರೋಮಹರುಷ ಬಂದು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ।ಅರಾಧಿಸಿದಾ ತಾನಂದು । ಭಕುತಿ ಬಿಡದೆ। ವಾರವಾರಕ್ಕೆ ಗತಿಯೆಂದು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಿರೆ ತೋರಿದ ಕರುಣಾತಿ(ನಿ)ನಾ ॥೧॥ ಭಕುತನ್ನ ತಪಸಿಗೊಲಿದು । ವೇಗದಿಂದಲಿ । ಲಕುಮಿ ರಮಣ ಸುಳಿದು ಬೇಡಿದಂತೆ ತ । ಧಿಕವಿತ್ತು ರೋಷವಳಿದು । ಸುಖದ ಭಾರತ ಪೇಳೋದಕೆ ಮುನಿಮಾಡಿದನ ॥೨॥ ಧರೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಲಿ । ಮಾಹೇಂದ್ರಿಯ ಮಹಿ।ಧರನಾ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ । ಪ್ರತಿದಿನ ಮೆರೆವ ವೈಭೋಗದಿಂದಲಿ । ಕರುಣಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ವರಧೇನು ಯೆನಿಸುವನ ॥೩॥

ಕುಮಾರಧಾರಿ ತೀರ್ಥಸ್ಥ ವೇದವ್ಯಾಸ ಮಳಲು ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ

(ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ)

೪೪ ಪದ–ರಾಗ–ವರಾಳಿ ಝಂಪಿತಾಳ

ಸತ್ಯವತಿ ಸೂನು ವೇದವ್ಯಾಸ ಲಕುಮೇಶ । ನಿತ್ಯ ನಿನ್ನ ನೆನಿಸುವ ಭೃತ್ಯರೊಡನೆ ಪೊಂದಿಸು ದೇವ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಮೊದಲು ಸರ್ಪ ವಾಸುಕಿಯಲ್ಲಿ । ಮದನಾರಿಯ ಪೊಲಿಸಿ ತನ್ನ। ಬದುಕುವಗೋಸುಗ ಉಪಾಯದಲಿ ನಿಂದಿರೆ । ಅದರ ತರುವಾಯ ಸ್ಕಂದ । ತ್ರಿದಶವೈರಿ ತಾರಕನ್ನ ಸದದು । ಇಂದ್ರಾದ್ಯರ ಕೂಡ ಮುದದಿಂದ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಮೆರೆದ ॥೧॥ ಷಣ್ಮೊಗನು ಸತತ ತಾನು ಅನ್ನದಾನವ ಮಾಡುತಾ ।ಪಾ। ವನ್ನನಾಗುವದಕೆ ಪ್ರ । ಸನ್ನ ಮೋದದಲಿ ॥ ನಿನ್ನ ದ(ಳ)ಲಿಸಿಲಿಗೆ ಬಾಹ । ದೆನ್ನ ಭಕುತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ । ಮುನ್ನಿನಾಗಮವನ್ನೆ ಪೇಳಿದ ವಾಸುದೇವ ॥೨॥ ಕಲಿಯುಗದೊಳಗೆ ವಿಪ್ರಕುಲದಲಿ ಮಾರುತಿಯೆನಿಸಿ। ಬಲು ಮಾಯಿಗಳ ಮೋಹನಶಾಸ್ತ್ರ ವಳಿದು ಬದರಿಯ। ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಶಿಲೆ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನೆ ಪಡೆದು ತಂದು । ಇಲ್ಲಿ । ನೆಲೆಮಾಡುವ ಸುಜನರಿಗೆ ಪೊಳೆವಂದದಲಿ ಇಳಿಯೊಳಗೆನಲು ॥೩॥ ಅಂದಿನಾರಭ್ಯ ಪಾರ್ವತಿನಂದನ ಕುಕ್ಕೆ ಪುರದಲಿ ।

ನಿಂದು ಸರ್ವರಿಂದ ಪೂಜೆ ಛಂದದಿ ಕೊಳುತಾ ।। ಮಂದ ಕುಷ್ಟರೋಗಗಳ ಹಿಂದುಮಾಡಿ ವೋಡಿಸಿ । ಗೋ । ವಿಂದ ನಿನ್ನ ಪಾದ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಲೋಲ್ಯಾಡುತಲಿರೆ ।।೪।। ಮರುತ ದೇವ ಸಂಪುಟಾಕಾರವಾದ ನೀನದರೊಳು । ಚಾರು ಸಿಲೆರೂಪವಾದ ಪಾರಾಶರ ಋಷಿ । ಧಾರುಣಿಗೆ ರಹಸ್ಯವ ತೋರಿಕೊಳುತಲಿಕು । ಮಾರಧಾರೀ ವಾಸವಾದ ಕು । ಮಾರಗೊಲಿದ ವಿಜಯವಿಠಲ ।।೫।।

ಜನಮೋಜಯನೃಪವರದ ವರದಾತೀರ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹ ಸ್ತೋತ್ರ

(ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ)

೪೫ ಪದ–ರಾಗ–ನಾಟಿ ಝಂಪಿತಾಳ

ವಂದೆ ಮುಕುಂದ ನಮೊ । ವಂದೆ ಮುಕುಂದ ನಮೊ ವೃಂದಾರ ಕೇಶ ನಮೊ ನಂದಮೂರುತಿ ಪರಮಾನಂದ ನರಸಿಂಹ ।। ಪಲ್ಲ । ಬಿಸಿಜ ಪೀಠನ ವರವ ಪಡೆದು ಮಹ ರಾಜೇಂದ್ರ ವಸುಮತಿಗೆ ತಾನೆ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದೂ । ಹಸುಳೆಯನು ಬಾಧಿಸಲು ಮೊರೆಯಿಡಲಾಕ್ಷಣ । ಮಿಸಣಿಪ ಕಂಭದಿ ಬಂದ ಭಳಿರೆ ನರಸಿಂಹ ।। ೧ ।। ರೋಷವನೆ ತಾಳಿ ನಿಟ್ಟುಸುರು ಗೈಸಿಕೊಳುತ । ಸೂಸಿ ಕಿಡಿಗಳ ನುದುರೆ ಕಲ್ಪಾಳಿಸುತ ಕಮ । ಲಾಸನಾದ್ಯರ ಪಾಲಿಸಿದ ನರಸಿಂಹ ।।೨।। ಅಜವಾಣಿ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ನರ । ಗಜಪಗಿಯು ಮೊಗನೆ । ಆನಂದ ಮಗನೆ । ಭಜಿಸುವಗೆ(ನು) ಗತಿಕೊಡುವ । ಜನುಮೋಜನೃಪವರದಾ । ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲವರದತೀರ ನರಸಿಂಹ ।।೩।।

ಕನಕಗಿರಿ ನರಸಿಂಹದೇವರ ಸ್ತೋತ್ರ

(ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಠ್ಠಲ)

೪೬ ಪದ–ರಾಗ–ಭೈರವಿ ತಾಳ

ರಂಗನ ನೋಡಿರೊ ಸಿರಿ ನರಸಿಂಗನ ಪಾಡಿರೊ ।। ಮಂಗಳ ಮೂರುತಿ ಡಿಂಗರಿಗರ ಹೃತ್ಸಂಗ ಕರುಣಾಂತರಂಗ।। ಪಲ್ಲ ।। ತನುಜನೆ ಜನಕನು ಕೊಲ್ಲಲು ಮೊರೆಯಿಡೆ ಬಂದ । ಕಂಬದೊಳಿಂದ । ಮನುಜ ಕೇಸರಿ ಧರಿಸಿದ ನಿಜ ಲೋಕ ಸ್ವಾಮಿ । ಅಂತರ್ಯಾಮಿ । ದನುಜನ ಉದರ ಬಗೆದು ಕರುಳು ಮಾಲೆಯಿಟ್ಟ ಕೊರಳೊಳು ಧಿಟ್ಟ । ವನಜ ಭವಾದ್ಯರು ಜಯಜಯವೆನುತಿರೆ । ಮೆರದಾ

ಪ್ರಹಲ್ಲಾದ ವರದ ॥೧॥ ಮನದಲಿ ಬೇಡಿದ ಭಾಗ್ಯವ ಕೊಡುವನು ಚಲುವಾ। ಭಕುತರಿಗೊಲಿವಾ । ಅನುದಿನದಲಿ ಅನುಕಂಪನು ಹರಿ ನಮಗೆಲ್ಲ । ಭಕತ ವತ್ಸಲ್ಲಾ ।। ಘನಮಹಿಮನು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಗುಣಾಂಬುಧಿ ತೇಜಾ । ರಾಜಾಧಿ ರಾಜಾ। ಜನುಮ ಜನುಮದಲಿ ಜನನಾದಿಗಳಿಗೀತ ಮುಖ್ಯಾ ಕರ್ತನು ಸಖ್ಯಾ ।।೨।। ಕನಕ ಮುನೇಶ್ವರ ತಪವನು ಮಾಡಲು ಮೆಚ್ಚಿ ಬಂದನು ಮೆಚ್ಚಿ। ಕನಕ ವರುಷವನು ಗರೆವುದು ಅಂದಿನ ದಿನದಿ ಆನಂದ ವಸಧಿ ।। ಕನಕ ನೃ ಕೇಸರಿ ಎನಿಸಿದ ಅಂದಿನಾರಭ್ಯ ಈತನೆ ಸಭ್ಯ । ಅನಳನಯನ ರೂಪ ಲಿಂಗಾಕೃತಿಯ ಪೊಳೆವ। ನುತಿಸಲು ಸುಳಿವಾ ।।೩।। ಗುಣದಲಿ ತಿಳಿವುದು ರುದ್ರಗೆ ಹರಿರೂಪ ವಿಲ್ಲ । ಇದು ಪುಸಿಯಲ್ಲಾ। ವನಜನಾಭಗೆ ನಾನಾರೂಪಗಳುಂಟೆಂದು ವೇದಾ। ಪೇಳ್ವದು ಮೋದ ।। ಪ್ರಣುತನಾಗದ ಇನಿತಾಗದ ಪಾಪಿಷ್ಟ ಮನುಜಾ । ಅವನೆ ದನುಜಾ । ಗಣನೆ ಮಾಡದಿರಿ ಇವರನು ಸುಜನರು ಯಿಂದೆ ನಮಗೀ ತಂದೆ ।।೪।। ಇನನಂತೆ ಒಪ್ಪುವ ಪೊಂಪಾನಿಧಿಯೊಳು ಧನದಾ । ದಿಕ್ಕಿಲಿ ಗಾಥಾ । ಮುನಿಜನ ಸಮ್ಮತ ಶೃತಿ ಉಕ್ತಿಗಳಲಿ ಅಕ್ಕು । ಕೇಳೀ ವಾಕ್ಕು ।। ಮಣಿದು ನಮಿಸಿ ವೊಮ್ಮೆ ಧ್ಯಾನವ ಮಾಡಲು ಭಕುತೀ । ಉಂಟು ವಿರಕುತೀ। ಹನುಮಧೀಶ್ವರ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ನರಶಿಂಗಾ । ರಿಪು ಗಜಸಿಂಗ ।।೫।।

ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಷೇತ್ರ ಮತ್ತು ಶ್ರೀರಂಗ ಮಹಿಮಾ

(ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ)

೪೭ ಪದ–ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ ಅಟ್ಟತಾಳ

ಇಂದು ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು ಎನ್ನ ಜನನ । ಚಂದ್ರಪುಷ್ಕರಣಿ ವಾಸರಂಗನ ಕಂಡು।।ಪಲ್ಲ।। ಸುತ್ತೇಳು ಪ್ರಾಕಾರ ಗೋಪುರ ಮಹದ್ವಾರ। ರತ್ನದ ಕವಾಟ ತೋರಣಗಳು । ಕತ್ತಲೆ ಹರನಂತೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ತೋರುತಿವೆ । ತುತ್ತಿಸಾಲಳವೆ ಅನಂತ ಜನುಮಕೆ ।।೧।। ಸಾಲುಬೀದಿಗಳು ಒಂದೊಂದರ ಮಧ್ಯದಲಿ । ಸಾಲುಮಂಟಪ ಮುತ್ತಿನ ಛಪ್ಪರಾ । ಕೀಲುಮಣಿಗಳಿಂದ ಬಿಗಿದ ಸೊಬಗು । ಹೊಂಬಾಳೆ ಸ್ತಂಬಗಳೆಡಬಲದಲ್ಲಿ ವೊಪ್ಪಲು ।।೨।। ಮುಂದೆ ಗರುಡಗಂಭ ಪವಳದ ಗವಾಕ್ಷಿ ಹಿಂದೆ ನೆರದ ಬಲು ಪರಿಯಂಗಡಿ । ಸಂದಣಿಯಿಂದ ಭೂಸುರರು ಸ್ತೋತ್ರವ ಪೇಳೆ । ಒಂದೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ವಂದಿಸುವದು ಕಂಡು।।೩।। ಚಂದ್ರನ್ನನಿಂದ್ಯ ಪೋಗಾಡಿದ ಸರೋವರ ಒಂದು ಸುರವನ್ನೆ ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ । ಮಿಂದು ಸೆಜ್ಜನರು ಕೈಗಳ ಮುಗಿದು । ನಮೋ । ಯೆಂದು ಕೊಂಡಾಡುವರು

ವೇಗದಲ್ಲಿ॥೪॥ ಪ್ರಣವಾಕಾರವಾದ ವಿಮಾನ ಅದರಮೇಲೆ ಮಿನುಗುವ ಸೂ। ದೇವಾದಿಗಳ । ಮನದಿಂದ ಕೊಂಡಾಡಿ ಮುದದಿಂದ ಪಾಡುತ್ತಾ । ಫಣಿತಲ್ಪ ನಾಥ ಶ್ರೀ ಪರಮಪುರುಷನ ಕಂಡು॥೫॥ ಕಮನೆಯ ಮಕುಟ ಕಸ್ತೂರಿತಿಲುಕಾ ನಾಸಿಕ ಕಮಲಾಕ್ಷ ಕುಳ್ಳಿತಾ ತೆರದ ಕದಪು। ಅಮಲಾಗೂದಲು ಕರ್ನಕುಂಡಲ ಉರದಲ್ಲಿ । ರಮಣಿ ಕೌಸ್ತುಭಹಾರ ಪದಕ ಪಾವನ ಪಾದ ॥೬॥ ನಸುನಗೆ ಚತುರ್ದಶ ಲೋಕವ । ಬಿಸಿಜ ಕರಗಳು ಭೂಷಣದಿಂದಲಿ । ಬಿಸಿಜಭವನ ಪಡೆದ ನಾಭಿ ವಸನ ಕಟಿ । ಮಿಸಣಿಪ ವಢ್ಯಾಣ ಸರ್ವಲಕ್ಷಣನಾ ॥೭॥ ಕಾಲ ಕಡಗ ಪೆಂಡೆ ಪೊಂಗೆಜ್ಜೆ ಅಂದಿಗೆ ಪಾಲಾಯ ಪದತಳದಲ್ಲಿ । ರೇಖೆ । ವಾಲಾಗ ಸಿರಿದೇವಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಮಾಡೆ । ಕಾಲಕಾಲಕೆ ಸುರರು ಸಮ್ಮುಖದಲಿ ತುತಿಸೆ ॥೮॥ ಉಭಯ ಕಾವೇರಿ ನಡುವೆ ಯಿದ್ದು ದಕ್ಷಿಣ । ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಪವಡಿಸಿದ ದೈವ । ವಿಭೀಷಣವರದ ರಂಗಮಂದಿರ ನಿಲಯಾ । ವಿಬುಧೇಶ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ರಂಗನ ಕಂಡು ॥೯॥

ಶ್ರೀರಂಗ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಿಮಾ, ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥ ಸೋತ್ರ

೪೮ ಪದ–ರಾಗ ತಾಳ–ತ್ರಿವಿಡಿ

ರಂಗನ ನೋಡಿರೋ ಕರುಣಾಪಾಂಗನ ಪಾಡಿರೊ । ಮಂಗಳ ಮೂರುತಿ ಮನುಕುಲೋತ್ತುಂಗಾ ಜಗದಂತರಂಗ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಜಲಜ ಸಂಭವಭವ ಮಿಕ್ಕಾದವರನ ಗರ್ಭ । ದೊಳಗಿಟ್ಟ ಸರ್ಭ । ಪ್ರಳಯೋದಕದಲಿ ವಟಪತ್ರದಲಿ ಯಿದ್ದ । ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ । ಜಲಜಾಯುತದಳ ಪೊಕ್ಕಳಿಂದಲಿ ಅಂದು ಪಡೆದ । ಮಗನಿಗೆ ನುಡಿದ । ಹೊಳೆವ ಪ್ರಣವ ವಿಮಾನದೊಳಗಿಂದ ಬಂದ । ಪರಮಾನಂದ॥೧॥ ಸೀತರೆ ಪುಟ್ಟಿದ ಮೇದಿನಿ ಪಾಲಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ।ಬಂದನು ಮೆಚ್ಚಿ। ಜೋತಿ ಪ್ರಕಾಶನು ಸಾಕೇತ ಪುರದಲಿ ನಲಿದಾ।ಶ್ರುತಿಪರಿಗೋಲಿದ।ಆತುಮಮೂರುತಿ ದಶರಥಗೆ ಮಗನಾದ। ಸುಪ್ರಸಾದ। ಭೂತದೊಳು ಜಾನಕಿನಾಯಕನಾಗಿ ಮೆರದಾ ಸುಜನರ ಪೊರೆದ ॥೨॥ ಲೋಕಕಂಟಕ ದಶಕಂಠ ವಂಶವ ಕೊಂದ । ಈತ ಮುಕುಂದ । ನಾಕಜನರು ಜಯಜಯವೆನುತಿರೆ ಅಯೋಧ್ಯನಾಳ್ದ ಅಸಾದ್ಯ । ಯೇಕ ತನ್ನೊಳು ತಾನೆ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡ । ಬಲು ಪ್ರಚಂಡ । ಕೈಕಪ ಭಜಿಸಲು ವೊಲಿದು ಬಂದನು ರಂಗನು ಅಂದು। ಕರುಣಾಸಿಂಧು ॥೩॥ ಬರುತ ವಿಭೀಷಣ ಕಾವೇರಿತೀರಕೆ ಬಂದ । ಉತ್ಸಹದಿಂದ । ಪರಮಪುರುಷ ಯಿಲ್ಲಿ ಲಂಕೆಗೆ ಪೋಗದೆ ನಿಂತ। ಬಲು ಗುಣವಂತ। ಧರುಣಿ ಧರ್ಮವರ್ಮನ ಮಾತಿಗೆ

ನಕ್ಕು । ನುಡಿದನು ವಾಕು । ನಿರುತರ ತಲ್ಪಾ ಮುನೀಶನಿಂದಲಿ ಪೂಜೆಗೊಂಬ ಉಪಹಾಸ್ಯಬಿಂಬ ॥೪॥ ದಕ್ಷಿಣಮುಖವಾಗಿ ಉರಗನಮೇಲೆ ಮಲಗಿಪ್ಪ । ತ್ರಿಜಗದಪ್ಪ । ನಕ್ಷತ್ರೇಶ ಸರೋವರ ಪುನಾ ಗವೃಕ್ಷದಲಿಪ್ಪ ದಕ್ಷ । ಅಕ್ಷಯ ಮೂರುತಿ ಅಪ್ರಾಕೃತ ಶರೀರ । ಭಕುತಮಂದಾರ । ಪಕ್ಷಿವಾಹನ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರಂಗರಾಜಾ । ರಾಜಾಧಿರಾಜ ॥೫॥

ಅನಂತಗಿರಿ ಮಹಿಮಾ

(ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ)

೪೯ ಪದ–ಉದಯರಾಗ ಝಂಪಿತಾಳ

ಅನಂತಗಿರಿ ಯಾತ್ರಿಮಾಡಿ ಜನರು । ಅನಂತಜನುಮದ ಪಾಪ ಸಂಹರವು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಇಲ್ಲಿ ಕರುರಾಯ ಜನ್ಮಾಂತರದ ಪಾಪ । ನಿಲ್ಲದೇ ಮಾಡಿದ ನಡತೆಯಿಂದ । ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲಿ ದಾರಿದ್ರನಾಗಿದ್ದು ಶ್ರೀ ವಲ್ಲಭನ ವೊಲಿಸಿ । ಮುಂದಂಬರೀಷ ನೃಪನಾದ ॥ ೧ ॥ ಚಂಡಶಾಸನನೆಂಬ ನೃಪತಿ ದುರ್ಮತಿಯಲ್ಲಿ । ಮಂಡಲಾದೊಳಗಿರಲು ಸರ್ಪಕಚ್ಚೀ ॥ ಕಂಡು ಗೃಧ್ರವು ಅವನ ಉಂಗುಷ್ಟ ಭವನಾಸಿ ಕುಂಡಲದಲಿ ಬಿಸುಟೆ ದಶರಥ ಭೂಪತಿಯಾದ ॥ ೨ ॥ ಹೇಳಲಳವೇ ಯಿನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರದಮಹಿಮೆ । ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ಮುಕ್ತಿ ಸಿದ್ಧವಕ್ಕು ॥ ಶ್ರೀಲೋಲ ನರಸಿಂಹ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯನ । ವಾಲಗವ ಕೈಕೊಂಡ ಮನುಜಂಗೆ ಬಲುಸಾಧ್ಯ ॥ ೩ ॥

ವನ್ಹಿಪುಷ್ಕರಣೆ

(ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ)

೫೦ ಪದ–ರಾಗ–ಕಾಂಬೋಧಿ ತಾಳ–ಝಂಪಿ

ದೇಶದೊಳಗೀ ಕ್ಷೇತ್ರ ಬಲು ಉತ್ತಮಾ । ದಾಸೋಹಂ ಎಂದೆನಲು ಗತಿಗೆ ಪಥಸಿವ ಕೊಡುವಾ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದು ನೆರಹಿದಂಥಾ ಮುನಿ। ವರನ ಶ್ಯಾಪದಲಿ ಪಾವಕನು ಬಂದೂ । ಪರಮ ತಪವನು ಮಾಡಿದನು ಹರ ನೊಲಿದು ವರವಿತ್ತ । ಧರೆಯೊಳಗೆ ಇದೆ ವನ್ಹಿಪುಷ್ಕರಣೆ ಎನಿಸುವದು ॥ ೧ ॥ ದಿವಿಜರಿಗೆ ಸೋತು ದಾನವರು ಶುಕ್ರಗೆ ಪೇಳೆ । ಶಿವನೊಲಿಸಿ ಅಮೃತರಾ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂದೂ । ಕವಿ ಇಲ್ಲಿ ತಪಮಾಡೆ ಅಂದು ಸುರಧೇನು । ಶಾಪವನು ಕೈ

ಕೊಳಲು ಶ್ರೀರಾಮನಿಂದಲೀ ಗತಿ ॥೨॥ ರಾಯ ಋಷಿ ಗಾಧೇಯ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವ ಗೋಸುಗಾ। ಗಾಯಿತ್ರಿ ವಲಿಸಿದನು ಈ ಶಿಲೆಯಲೀ ॥ ಆಯು ಉಳ್ಳದರೊಳು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ವಂದು। ಗಾಯಿತ್ರಿ ಮಂತ್ರವನು । ಜಪಿಸೆ ನರನು ಮುಕ್ತಾ ॥೩॥ ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರವಿಡಿದು ರಾಮಲಿಂಗ ಪರಿಯಂತಾ।ಬಗೆಬಗೆ ತೀರ್ಥ ಎರಡೊಂದು ಪದ್ಮಾ ॥ ಮಿಗೆ ಷೋಡಶಾಕೋಟಿ ಅರವತ್ತು ಸಾವಿರಾ । ಸೊಗಸಾಗಿ ಇಪ್ಪವಿಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಮದ್ಯದಲಿ ॥೪॥ ರಾಮನಾಥಪುರಾ ವೆಂಬೊ ಪೆಸರೆ ಉಂಟು । ವ್ಯೋಮಕೇಶನು ನಾಲ್ಕು ಪೆಸರಿನಲೀ ॥ ತಾಮಹೋತ್ಸಹದಿಪ್ಪ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಂಘ್ರಿ । ತಾಮರಸ ಧ್ಯಾನವನು ಮಾಡುತ । ಭಕ್ತರನು ಪೊರೆವಾ ॥ ೫ ॥

ದಕ್ಷಿಣ ಶರಧಿತೀರ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರ

(ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ)

೫೧ ಪದ-ರಾಗ-ತೋಡಿ ಝಂಪಿತಾಳ

ನಾರೀ ಗೌರಿ ಕೌಮಾರಿ । ವಾರಿಜಾಕ್ಷನ ಚರಣ । ವಾರಿಯನು ಧರಿಸುವ ನಾರೀ ಗೌರಿ ಕುಮಾರಿ ॥ ಪ ॥ ಬಾಣಕುಂಭಾನೆಂಬೊ ದಾನವರೀರ್ವರು । ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳು ಬಂದಲ್ಲಿ ತಪವಮಾಡಿ ॥ ಮಾಣದಲೆ ಕಮಲನಗರ್ಭನ ವೊಲಿಸಿ ವೇಗದಲಿ । ಏನು ವರ ಬೇಡೆನಲು ನಗುತಲವ ನುಸರಿದರು ॥ ೧ ॥ ಜಗಕೊಡೆಯನಾವಾತ ಆತನ ತನು ಸಮ್ಮಂ । ಧಿಗಳೆಮ್ಮ ಕೊಲ್ಲಲಿ ಉಳಿದವರ । ಬಗೆಯದಂತೆ ವರವನು ಪಾಲಿಸೆನಲು । ನಗುತ ಲೋಕೇಶ ದುರುಳರಿಗೆ ಸಲೆಯಿತ್ತ ॥ ೨ ॥ ಚತುರ್ದಶಲೋಕವನು ಗೆದ್ದು ತ್ರಿದಶಾದ್ಯರಾ । ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದೇ ಮಾನ ಭಂಗ ಮಾಡಿ। ಪತಿತರು ಈ ತೆರದಿ ಇರುತಿರಲು ವಿಬುಧರು। ಚತುರಮುಖಗೆ ಮೊರೆಯಿಡಲು ಹರಿಗೆ ಬಿನ್ನೈಸೆ ॥ ೩ ॥ ತಿಳಿದು ಕುಂಡಲನೊಲಿದು ದ್ವಾಪರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ । ಖಳ ಕಂಸನೆಂಬುವನು ಪುಟ್ಟಿ ತನ್ನ । ಬಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅನುಜೀಯರ ಶೆರೆಯಿಟ್ಟು । ಬಳಲಿಸುವವಳಿಗೊಲಿದು ಅವತಾರ ಮಾಳ್ಪೆ ಯದುಕುಲದಲ್ಲಿ ॥ ೪ ॥ ಎನ್ನ ಕೂಡಲಿ ದುರ್ಗಿ ಜನಿಸಿ ಬರಲು ಅವಳನ್ನ ಕೊಲ್ಲುವೆನೆಂದು ಕಂಸ ಮುನಿಯೇ । ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಗಗನಕ್ಕೆ ಪಾರಿ ಬಲು । ಗನ್ನ ಘಾತರನ್ನ ಮೆಡುಹಿ ಬಿಡುವಳೆನಲು ॥ ೫ ॥ ಇಂತು ಪೇಳಲಿ ಅಜನು ಸಂತೋಷದಿರಲಿತ್ತ ದಂತಿ ಗಮನಳು ಉದುಭವಿಸಿ ಬಂದು । ಪಿಂತೆ ಮಾಡಿದ ತಪಸು ಸಿದ್ಧಿಸಿತು ಎನಗೆನುತ । ಅಂತಕರಾಗಿದ್ದ ಖಳರ ಸದೆಬಡೆದು ॥ ೬ ॥ ಹರಿಕೃಪೆಯಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಶರಧಿಯಲಿ ನಿಲ್ಲಲು। ಪರಮಮುನಿ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಪೂಜಿಸಿದನು ॥ ಶರರಾಜ

ಬಂದು ಮದುವೆನ್ನೈಸಲು । ಪರಮೇಷ್ಟಿ ಹರನ ಸಹಿತದಲಿ ನಡೆತಂದ ॥ ೭ ॥ ಬರಲಾಕ್ಷಣದಲಿ ಕಲಿಯುಗ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗೆ। ಮರಳೆ ನಿಂದರು ವರಸುಧೀಂದ್ರವೆಂಬೋ । ಪುರದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ಗೊಳ್ಳುತಲಿರಲು । ಇತ್ತ ಸುಂದರ ಕನ್ಯಾಮಣಿಯಾಗಿ ದಶದಿಶಗೆ ಪೊಳೆವುತಿರೆ ॥೮॥ ಅಂದಾರಭ್ಯವಾಗಿ ಕನ್ಯಾಕುವರಿಯೆನಿಸಿ ಬಂದು ನವತೀರ್ಥದಲಿ ಯಾತ್ರಿ ಜನರೂ ॥ ಮಿಂದಾಗಲೇ ಮನದಂತೆ ಭಕುತಿಯನಿತ್ತು । ಪೊಂದಿಸುವೆ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲನ ಪಾದದಲಿ ॥ ೯ ॥

ಶ್ರೀ ಉಡುಪೀ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಿಮಾ

(ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ)

೫೨ ಪದ-ರಾಗ ತಾಳ

। ನೋಡಿದೆನು ಉಡುಪಿಯ ನಿವಾಸನ ।। ನೋಡಿದೆನು ಯಾದವೇಶನಾ । ನೋಡಿದೆನು ಮಾನಿಸವೇಷನ । ನೋಡಿದೆನು ಲಕುಮೀಶನಾ ॥ ಪ ॥ ಪರಶುರಾಮನು ಭೂಮಿಸುರರಿಗೆ । ಸರುವ ಧಾರುಣಿಧಾರಿಯ । ಎರೆದು ಕೇಸರಗಿರಿಯ ಪಡುವಲ। ಶರನಿಧಿಯನು ಶರದಲಿ।। ಭರದಿ ಬಿಡಿಸಿದ ಶೂರ್ಪಕಾರದ ತೆರದಿ ನೆಲನೀ ಧರಣಿಗೆ। ಪರಮಸಾಹಸ ರಾಮಭೋಜನು । ಅರಸನಾದುದು। ನೋಡಿದೆ ॥ ೧ ॥ ಯಾದಗೋಸುಗ ರಾಮಭೋಜನು । ನೇಗಲೀ ಕೊನೆಯಿಂದಲಿ। ಆಗ ಭೂಮಿಯ ಶೋಧಿಸಲು ಒಂದು ನಾಗ ಬಂದಿತು ಮೃತವಾಗಿ॥ ತೂಗಿ ಶಿರವನು ಭೃಗುಕುಲೇಶಗೆ । ಬಾಗಿ ನೆನೆಯಲು ಸಂಕೇತಾ । ಸಾಗಿ ಭೂಮಿಪಾಲರಿಪು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪೊಲಿದದು ನೋಡಿದೆ ॥ ೨ ॥ ತಿಳುಹಿದನು ಪೂರ್ವದಲಿ ಈ ಫಣಿ ಖಳನುಕಾಣೊ ಇವನಿಂದು । ಅಳಿದು ಪೋದನು ಲೇಸು ಭೂಸುರ । ಕುಲಕೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು । ಒಲಿಮೆಯಲಿ ಸತ್ಕಾರ ವಿಧವೆಗ್ಗಳವಾಗಿ ಸುಯಾಗವ । ಸುಲಭ ಮನದಲಿ ಮಾಡೆನಲು ನಿ । ಶ್ಚಲ ಭಕುತಿಯಲಿ ಸ್ತುತಿಸಲು ॥ ೩ ॥ ಇಂದಿರಾಪತಿ ಕರುಣಿಸೆಂದೂ ಅಂದಿಗಾ ರಾಮಭೋಜನು । ಪೊಂದು ಕ್ರೋಶದ ಅಗಲು ರಜತಾ । ಛಂದ ದಾಸನ ಮಾಡಿಸಿ । ತಂದು ದೇವನ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಆ । ನಂದದಲಿ ಓಲ್ಯಾಡುತಾ । ಕುಂದದಲೆ ಮೇಧವನೆ ಮುಗಿಸಿ ಗೋವಿಂದನಾ ಪ್ರೀತಿಬಡಿಸಿದ ॥೪॥ ಭೂತಳದೊಳು ರಜತಪೀಠಾಖ್ಯ। ಖ್ಯಾತಿ ಆಯಿತು ಸರ್ವದಾ। ಆ ತರುವಾಯದಲಿ ಭಾರ್ಗವ ಭೂತನಾಥನನಂದದಿ ॥ ವಾತಭಕ್ಷನ ನಡುವೆ ನಿಂದನು ಮಾತು ಇದು ಪುಶಿಯಲ್ಲವೊ । ಪೂತುರೇ ಮೋಹಕವ ತೋರಿದ । ಜಾತರಹಿತಗೆ ನಮೋನಮೊ ॥ ೫ ॥ ಇಂತು ಈಪರಿಯಿರಲು ಗಂಗೆಯ । ಕಾಂತ ಮಹತಪವನೆ ಮಾಡಿ ।

ಸಂತತ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನ। ಸಂತೋಷವನು ಬಡಿಸಿದ।।ಚಿಂತೆಯಲಿ ವಿದೂರ
ನಾದನು । ಮುಂತೆ ನಡೆದ ಕಥೆ ಕೇಳಿ । ಕಂತುಹರನ ನಾ ವೊಲಿಸಿ ಉಡುಪಾ
ಕಾಂತ ವರವನೆ ಐದಿದಾ ॥ ೬ ॥ ಮೂರು ಯುಗದಲಿ ಈಪರಿಯಾಗೆ ।
ಮಾರುತಾ ಮಧ್ಯಗೇಹನ । ಚಾರುಮನೆಯಲಿ ಜನಿಸಿ ವೈಷ್ಣವಾಚಾರ್ಯ ಈ
ದುಃಶಾಸ್ತ್ರವಾ ॥ ಹಾರಿಸಿದ ಹರುಷದಲಿ ರುಗ್ಮಿಣಿ ದ್ವಾರಕಿಲಿ ಪೂಜೆಮಾಡಿದ ।
ಮೂರುತಿಯ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಲೀಲೆಯು । ಆರು ಬಣ್ಣಿಸಲಾಪರೂ ॥ ೭ । ಇದೆ
ರಜತಪೀಠ ಅಜಕಾನನವಿದೆ । ಇದೆ ಉಡುಪಿ ಇದೇ ಶಿವಕುಲ್ಯಾ । ಅದರ
ಬಳಿಯಲಿಇಪ್ಪ ತೀರ್ಥದ ಅದುಭುತವ ವರ್ಣಿಸುವೆನು ॥ ಇದೆ ಅನಂತ
ಸರೋವರವು ಮತ್ತಿದೆ ವಾರುಣ್ಯಚಂದ್ರಮತೀರ್ಥ । ಇದಕೆ ಮಧ್ವಸರೋವರ
ವೆಂಬುದುಕಾಣೊ ಶ್ರುತಿ ಉಕ್ತಿಲಿ ॥ ೮ ॥ ಸಕಲ ದೇಶದ ಜನರು ತ್ರಿವಿಧ ।
ಸುಖವಾರಿಧಿಯೊಳು ಸೂಸುತಾ। ಅಖಿಳ ವೈಭವದಿಂದ ಬಪ್ಪ। ಅಕಟ ಸಂದಣಿ
ಗೇನೆಂಬೆ।। ಮಕರರಾಶಿಗೆ ಸೂರ್ಯಬಂದ ಕಾ।ಲಕೆ ಕೃಷ್ಣನ ನೋಡುವೆವೆಂದು
ಚಕನೆ ನಿಲ್ಲದೇ ಬಂದು ನೆರದದು । ಮುಕುತಾರ್ಥ ಹರಿಪ್ರೇರಕಾ । ೯ ।।
ಸಜ್ಜನರ ಶಿರಿ ಚರಣ ರಜದಲಿ। ಮಜ್ಜನಾವನೆ ಗೈವುತಾ। ಹಜ್ಜಿಹಜ್ಜಿಗೆ ಕೃಷ್ಣ
ಕೃಷ್ಣ ಅಬ್ಜನಾಭ ನಾರಾಯಣ।। ಮೂಜ್ಜಗತ್ಪತಿಯೆಂದು ಸ್ತೋತ್ರ ನಿರ್ಲಜ್ಜ
ನಾಗಿ ಪಠಿಸುತ। ರಜ್ಜುಪಾಣಿಯ ಬಹಿರದಿಂದ। ನಿರ್ವ್ಯಾಜ ಭಕುತಿಲಿ ನೋಡಿದೆ
।।೧೦।। ಮೊದಲು ನಮಿಸಿದೆ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪದುಮಗರ್ಭನ ಮಗನೆಂದು ।।
ಅದರ ತರುವಾಯದಲ್ಲಿ ಮಾಯಿಯ । ಸದೆಬಡಿದ ಪೂರ್ಣಬೋಧರು ।।
ಸದಮಲಾ ಕುಳತಿಪ್ಪ ಸ್ಥಾನವ । ವೊದಗಿ ನೋಡಿ ಕೊಂಡಾಡುತಾ ।। ಮದನ
ಜನಕಾನಂತಸ್ವಾಮಿಯ ಪದಯುಗಳವನು ನೋಡಿದೆ ।। ೧೧ .। ರತುನಗರ್ಭ
ದೊಳಧಿಕವಾದತಿ । ರಿಥವಿದೂ ಮಧ್ವಾಖ್ಯದಿ। ಸತತ ಬಿಡದಲೆ ಯಿಲ್ಲಿ ಭಾಗೀ
ರಥಿವಾಸ ನದಿಗಳ ಕೂಡಿ।ನುತಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮುಟ್ಟಿ ಮಿಂದೂ ಮತ್ತೆ ಕರ್ಮದ
ಚರಿಯುವ । ಹಿತಮನಸಿನಲಿ ಮಾಡುವಂಥ । ಕೃತಕಾರ್ಯವನು ನೋಡಿದೆ
।।೧೨।। ಅಲ್ಲಿಂದ ನವರಂಧ್ರಗಳು ಕಂಡು । ಫುಲ್ಲಲೋಚನ ಕೃಷ್ಣನಾ । ಸೊಲ್ಲಿ
ನಿಂದಲಿ ಪಾಡಿ ಭಾರತಿ। ವಲ್ಲಭನ ಕೊಂಡಾಡುತಾ ।। ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ದ್ವಾರವನೆ
ಪೊಕ್ಕು। ನಿಲ್ಲದಲೆ ಸಮೀಪಕೆ। ಬಲ್ಲದನು ಗುಣಿಸುತ್ತ ಭಕುತವತ್ಸಲನಂಘ್ರಿಯ
ನೋಡಿದೆ ।। ೧೩ ।। ಮೂರುಬಗೆ ಭೂಷಣವ ಧರಿಸಿದ । ಮೂರುತಿ ಇದೆ
ಕಾಣಿರೊ , ಪಾರುಗಾಣರು ಈತನ ಅವತಾರ ಗುಣಕ್ರಿಯೆ ಮಹಿಮೆಯಾ ।।
ವಾರಿಜೋದ್ಭವ ಶಿವಮುಖಾದ್ಯರು ।ಸಾರಿ ಹಾಹಾ ಎಂಬರೂ । ಧಾರುಣಿಗೆ
ಇದೆ ದೈವ ನವನೀತ । ಚೋರನಾ ಕೊಂಡಾಡಿದೆ ।। ೧೪ ।। ತ್ರಾಹಿತ್ರಯ
ಯಾವಸ್ಥ ಪ್ರೇರಕ । ತ್ರಾಹಿ ತ್ರಯಗುಣ ವಿರಹಿತಾ। ತಾಹಿತ್ರಯಧಾಮವಾಸ
ಸರ್ವೇಶ । ತ್ರಾಹಿ ತ್ರಯರೂಪಾತ್ಮಕಾ ।। ತಾಹಿತ್ರಯವನು ಗೆದ್ದ ಪ್ರಸಿದ ।

ತ್ರಾಹಿ ತ್ರಯವನು ಕೊಡುವನೆ । ತ್ರಾಹಿ ತ್ರಯಗಣ್ಣಪನ ಪಾಲಕ ತ್ರಾಹಿ ತ್ರಯಲೋಕಾಧಿಪಾ ॥೧೫॥ ಪಾಹಿ ಪರಮಾನಂದ ಗೋವಿಂದ ಪಾಹಿ ಪರತರ ಪರಂಜೋತಿ । ಪಾಹಿ ಪತಿತ ಪಾವನ್ನ ಮೋಹನ್ನ । ಪಾಹಿ ಪಾಲಾಂಬುಧಿ ಶಾಯೀ । ಪಾಹಿ ಜಗದತ್ಯಂತ ಭಿನ್ನಾ । ಪಾಹಿ ನಿರ್ಭಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪ । ಪಾಹಿ ನಖಶಿಖ ಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ಣನೆ । ಪಾಹಿ ಎನ್ನಯ ಪ್ರೇಮನೆ ॥ ೧೬ ॥ ನಮೋ ನಮೋ ಚತುರಾತ್ಮ ಗುಣನಿಧಿ। ನಮೋನಮೋ ಪುನ್ನಾಮಕಾ। ನಮೋನಮೋ ವಟಪತ್ರಶಾಯಿ ನಮೋನಮೋ ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕನೆ । ನಮೋನಮೋ ಸಮಸ್ತ ಸರ್ವಗ । ನಮೋನಮೋ ಸರ್ವಶಬ್ದನೇ । ನಮೋನಮೋ ಅವ್ಯಕ್ತವ್ಯಕ್ತಾ । ನಮೋನಮೋ ನಾರಾಯಣಾ ॥೧೭॥ ಜಯಜಯತು ಕರಿವರದ ವಾಮನ । ಜಯತು ನಾರದವಂದ್ಯನೆ.ಜಯಜಯತು ಪ್ರಹಲ್ಲಾದರಕ್ಷಕ । ಜಯಜಯತು ಪಾರ್ಥನ ಸಾರಥೇ ॥ ಜಯಜಯತು ಅಂಬರೀಷ ಪರಿಪಾಲ । ಜಯತು ಪಾರಶರನುತ । ಜಯಜಯತು ಪಾಂಚಾಲಿ ಮಾನಕಾಯ್ದನೆ । ಜಯಜಯತು ಗೋಪಿಕವಲ್ಲಭ ॥ ೧೮ ॥ ಇನಿತುಬಗೆಯಲಿ ತುತಿಸಿ ದೇವನ । ಮನದಣಿಯ ಕೊಂಡಾಡುತಾ । ಕ್ಷಣಬಿಡದೆ ತನ್ನ ನೆನಸಿದವರಿಗೆ । ಹೊಣೆಯಾಗಿ ಪಾಲಿಸು ವನೂ ॥ ಜನುಮಜನುಮದಲಿಂದ ಮಾಡಿದ ಘನ ದುರಿತ ಪರ್ವತಗಳು । ಚಿನಿಗಡಿದು ಸಾಧನವೆಲ್ಲ ವೇಗ । ತನಗೆ ತಾ ಮಾಡಿಸುವನು ॥ ೧೯ ॥ ಆದಿ ನಾರಾಯಣನು ಗೋವಿಂದ ವ್ಯಾಧ ಭೂಸುರವೇಷವು । ಭೇದಮಾಡಿದ ನಾರಾಯಣಿ ಸುಪ್ರಸಾದತಿರ್ಮಲರೂಪವೂ॥ ಆದಿವಾರವು ವಿಡಿದು ಎರಡೂ ಐದುದಿನ ಪರಿಯಂತ್ರವೂ । ಶ್ರೀಧರೇಶನು ವೇಷ ಧರಿಸಿದ್ದು ಸಾಧುಸಂಗಡ ನೋಡಿದೆ ॥ ೨೦ ॥ ಉದಯಕಾಲದ ಪೂಜೆಯಾಗಲು ಮುದದಿ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ ವಿಸರ್ಜನೆ । ಇದೆ ಪೂರೈಸಲು ಮತ್ತೆ ಪಂಚಾ । ಮೃಥ ಪೂಜೇ ಉದ್ವಾರ್ಜನೆ॥ ಒದಗಿಯಾಗಲು ವ್ಯಾಲೆ ಮೃಥವಿಧುದಂತೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಶರ್ಕರಾ । ಸದತೀರ್ಥ ಅರಂಕಾರ ಅವಸರ ಇದೆ ಮಹಪೂಜೆ ನೋಡಿದೆ ॥ ೨೧ ॥ ಗಂಧ ಪರಿಮಳ ತುಲಸಿ ಪುಷ್ಪಾನಂದಭೂಷಣ ಧರಿಸಿಪ್ಪ । ಒಂದು ಕೈಯಲಿ ದಾಮ ಕಡಗೋಲಂದದಲಿ ತಾತಾಳಿದ॥ ಮಂದರಿಗೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವು । ಮುಂದೆ ಯತಿಗಳು ಮಂತ್ರವಾ । ಮಂದನಗೆಯಲಿ ಪೇಳುತಿಪ್ಪ ಛಂದವನು ನಾ ನೋಡಿದೆ ॥೨೨॥ ಎತ್ತುವಾ ಧೂಪಾರತಿಗಳು ಹತ್ತೊಟು ಬಗೆ ಮಂಗಳಾರುತಿ ನಾನಾ ನೈವೇದ್ಯ ಷಡುರಸ ಮೊತ್ತಂಗಳ ಪರಿಪರಿವಿಧಾ।ಉತ್ತುಮಾಶಾಖಾದಿ ಘೃತದಧಿ'ತತ್ತಕ್ರ ಫಲಪಕ್ವವು । ಸುತ್ತಲೂ ತಂದಿಟ್ಟು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತ ಲಿಪ್ಪದು ನೋಡಿದೆ ॥೨೩॥ ಮಂತ್ರ ಘೋಷಣೆ ಭಾಗವತಜನ ನಿಂತು ಗಾಯನ ಮಾಡಲು । ಅಂತವಿಲ್ಲದೆ ವಾದ್ಯಸಂದಣಿ।ಚಿಂತಿಸುವ ನಿಜದಾಸರು।ಪಂತುವಾಶೆಯಿಲ್ಲದ ಜನ ಸಂತೋಷ

ದಲಿ ನಲಿವುತಾ । ತಂತ್ರಸಾರೋಕ್ತದ ಪೂಜೆ ಆದ್ಯಂತವನು ನಾ ನೋಡಿದೆ ॥೨೪॥ ತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದ ಗಂಧ ಅಕ್ಷತೆ । ಅರ್ಥಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವರು । ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವು ಇಲ್ಲಿ ವೊಂದು ಮುಹೂರ್ತವಾದರೂ ಎಂದಿಗೂ ॥ ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿಯುಂಡ ಶುಭ ಪದಾರ್ಥ ಬಡಿಸಲು ಉಂಡು । ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನು ಜ್ಞಾನವಧಿಕಾ। ಸಾರ್ಥಕರನ ನೋಡಿದೆ ॥೨೫॥ ತರಣಿ ಮಕರಕೆ ಬರಲು ಗೋಪಾಲ। ಮೆರೆವ ವೈಭವವೇನೆಂಬೆ । ಉರಗ ಮಂಟಪ ಗಜ ತುರಗ ಹರಿ ಗರುಡ ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತನಾ ॥ ವರರೂಢನಾಗಿ ಮೆರದು ಆವ್ಯಾಲೆ । ಮೆರಗುವಾ ರಥಕೆ ಏರಿ। ಪರಮವೇಗದಿ ಚತುರವೀಥಿಯು ತಿರಗಿಬಪ್ಪದು ನೋಡಿದೆ ॥೨೬॥ ವೋಕುಳಿಯ ಸಂಭ್ರಮವೆ ಪೇಳಲು । ಗೋಕುಲಕೆ ಸಮವೆನಿಸಿತೂ । ವಾಕುಕೇಳ್ ಸುರಮುನಿಗಳೊಡನೆ। ಲೋಕಕಾಶ್ಚರ್ಯ ತೋರುತಾ॥ಸೋಕಿಸೋಕದ ಹಾಗೆ ವೋಕಳಿ । ಹಾಕಿ ಆಡುವ ಲೀಲೆಯಾ । ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಸೋಜಿಗ । ಈ ಕಥೆಯಾದದ ನೋಡಿದೆ ॥ ೨೭ ॥ ಸಂಜೆವಾಲಗ ಎಡಬಲದಲಿ । ಪಂಜು ಕಟ್ಟಿಗೆಕಾರರೂ। ರಂಜಿಸುವ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಸೇವಿಪ ರಂಜಳವಾಗಿ ಪೊಪ್ಪಲು॥ ಕುಂಜರಾರಿಯ ಪೀಠದಮ್ಯಾಲೆ ಕಂಜಲೋಚನ ಕುಳ್ಳಿರೇ ನಿರಂಜನದಲಿ ಪೂಜಿಸುವ ಮತಿಪುಂಜ ಯತಿಗಳ ನೋಡಿದೆ ॥ ೨೮ ॥ ಶ್ರುತಿಪುರಾಣಗಳುಪನಿಷತ್ತವು ಸತುಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಬಂಧವೂ । ಸತತ ಪೇಳುವ ಭಾಗವತ ಸು ಸಂ । ಗತಿಯಲಿ ರಾಗಭೇದವು । ಶ್ರುತಿಕಥಾಭಾಗ ಪದ್ಯ ಅಷ್ಟಕ । ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದಲಿಪ್ಪ ಪ್ರಸಂಗ। ತತುವಮಾರ್ಗದಿ ನುಡಿವ ಬಲು ಉನ್ನತ ಮಹಿಮರಾ ನೋಡಿದೆ ॥ ೨೯ ॥ ದಾಸರಕೂಡಿಪ್ಪಾಳಿಯಾ ಸ್ತುತಿ । ವಾಸುದೇವನ ದ್ವಾರದಾ । ಆಸರಿತದಲಿ ನಿಂತು ಮಾಹ ಪ್ರಕಾಶವಂತನು ಪೊಳಪೋಗೆ ॥ ಲೇಸಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವಂಥ ಭೂಸುರರ ಸಮುದಾಯಕೇ । ಸೂಸಿ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯು ಪುಷ್ಪ । ಯತೀಶ ಕೊಡುವದು ನೋಡಿದೆ ॥೩೦॥ ಧಾತ್ರಿಯೊಳಗಿದಕೆಲ್ಲಿ ಸಮನಾದ ಕ್ಷೇತ್ರವನು ನಾ ಕಾಣೆನೋ । ಸೋತ್ರ ಪರಿಸುತ ಬಂದು ಕಂಡಾಮಾತ್ರದಲಿ ಕೈವಲ್ಯವು ॥ ಚಿತ್ರಚಾರಿತ್ರ ಮಹಿಮ ನೀಲಾ । ಗಾತ್ರ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ । ಸೂತ್ರನಾಮಕ ವಾಯು ಒಲಿಯೇ ಈ ಯಾತ್ರಿಫಲವನು ಕೊಡುವನು ॥ ೩೧ ॥

ಉಡುಪಿ ಮಧ್ವಸರೋವರ ಮಹಿಮಾ

(ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ)

೫೩ ಪದ–ಉದಯರಾಗ ಝಂಪೆತಾಳ

ಮಧ್ವಸರೋವರದ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿರೋ । ಬುದ್ಧಿವಂತರುಕೇಳಿ ಇದರ ಮಹಾತ್ಮೆಯನು ॥ ಪ ॥ ಕೃತಯುಗದಲಿ ಇದೆ ಅನಂತ ಸರೋವರ । ತ್ರೇತಾ

ಯುಗದಲ್ಲಿ ವರುಣತೀರ್ಥ ॥ ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ದ್ವಾಪರದಿ ಚಂದ್ರಪುಷ್ಕರಣಿ ಉ। ನ್ನತ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಮಹಾತೀರಿಥಾ ॥ ೧ ॥ ಸುರನದೀ ಮಿಕ್ಕಾದ ಸ್ಥಾನದಲಿ ಸೇವೆ ವಿ। ಸ್ತರವಾಗಿ ಕೊಳುತಿಪ್ಪಳು ಉಪೇಕ್ಷದಿ ॥ ಧರೆಯೊಳಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಗುರು ಮಧ್ವಮುನಿ ಸರ್ವಾರ್ಥ । ನಿರುತದಲ್ಲೀ ತೀವ್ರಗತಿ ಕೊಡುವಳು ॥೨॥ ಸಕಲ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಓದಿದವನಾದರೂ। ಶಕುತಿವಂತನಾಗಿ ಇದ್ದನಾಗೆ ॥ ಸುಖತೀರ್ಥ ಸರೋವರದ ಸ್ನಾನಮಾಡದಿರಲು । ಶಕಲಮತಿಯಲಿ ಮಹಾನರಕ ಭುಂಜಿಸುವ ॥೩॥ ಒಂದೆ ಮಜ್ಜನಮಾಡೆ ಅನಂತ ಜನುಮಕ್ಕೆ।ತಂದುಕೊಡುವದು ನರಗೆ ಮಿಂದ ಫಲವು ॥ ಎಂದೆಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡದೆ ವಾಸವಾದ । ಮಂದಿಗಳ ಪುಣ್ಯಪ್ರತಾಪ ಎಣಿಸುವರಾರು ॥ ೪ ॥ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಲಿಂಗಶರೀರವು ಛೇದಿಸುವದಕೆ ಇದೇ ಸಾನವೆನ್ನಿ॥ ಮೋದಮೂರುತಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ಕೃಷ್ಣ ಭೇದಾರ್ಥ ಮತಿಕೊಟ್ಟು ಖೇದವನು ತೊಲಗಿಸುವ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಿಮಾ ಸುಳಾದಿಗಳು

॥ ಅಥ ಪೂರ್ವ ಬಂಧ ॥

(ಚಿತ್ತೂರು ಜಿಲ್ಲಾ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ)

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ ಪರ್ವತದ ಮಹಾತ್ಮೆ

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಲಸಚ್ಛೈಲ ವಾಸೀ ದಾಸೀ ಕೃತಾಮರಃ ।
ಛಾಯಯಾ ಪಾತುಮಾಂ ನಿತ್ಯಂ ಶ್ರೀನಿವಾಸುರ ದ್ರುಮಃ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ-ಭೈರವಿ **ಧೃವತಾಳ**

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ನಿಧಿಯಾನು ಬಣ್ಣಿಸಲಿನ್ನು । ನಾನೆಲ್ಲಿ ಇದರ ಸಮಾನಧಿಕವಾದ। ಭೂನಿತಂಬನಿಯೊಳುಕಾಣೆನೊ ಅರಸಲು ಆನಿರ್ಜರನುದಿನ ಎಣಿಸೆಣಿಸೆ । ವಾಣಿ ಬಗಿದೆ ಗುಣವಾನು ತೋರದೆ ನಿತ್ಯ। ಈ ನಿಧಿಯಾ ಪುಣ್ಯಶ್ರೇಣಿಯನು। ಧೇನಿಸಲಾರದೆ ಮೌನವಾಗುವನಯ್ಯ । ಹೀನ ಮಾನವ ಮಿತಿಯಾನುನುಡಿದ ಫಲ । ವೇಣಿಕೆ ಗೈವನೆ ಚೂಣಿ ಅಂತವಿಡಿದು । ಚಾಣುರಾರಿ ರಂಗ ವಿಜಯ ವಿಠಲರೇಯ । ನೀನೆ ಬಲ್ಲವನಿದರ ಆನಂದವೈಭವ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ರತುನ ಸಮವಿನ ಸುತಗೆ ವೆಂಕಟಪ । ರ್ವತನೆಂಬಭಿದಾನ ಹಿತವಾಗಿ ಇರಲು ಗತ ಶ್ರವಣ ಮಾರುತದೇವಗೆ ಬಿಡದೆ । ಪ್ರತಿವಾದಗಳಾಗೆ ಖತಿಯುವನಂತೆ ಮಾ । ರುತಿ ಪತಿ ಬೀಸಾಲು ಗತಿತಪ್ಪಿ ಉರಗ । ಪತಿ ಪರ್ವತ ಸಹಿತ ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೀ ಭಾರತ ಖಂಡದೊಳಗೆ ದ್ಯುತಿಯಾಗಿ ಪೊಳೆಯುತ್ತ ರತಿಪತಿ ಪಿತಶಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ । ನುತಿಸಿ ನಿರಂತರ ಸ್ತುತಿಸಿ ಕರವ ಮುಗಿಯೆ ॥ ೨ ॥

ತಾಳ ರೂಪಕ

ಕುಂಡಲಿ ಈಪರಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ದೈನ್ಯದಲಿ । ದಂಡ ಪ್ರಣಾಮದಿಂದ ಅಂಡಜಗಮನನ್ನ । ತಂಡ ತಂಡದ ಭಕುತಿ ಖಂಡವಾಗದಂತೆ । ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನು ಕಂಡು ವೇಗದಲ್ಲಿ । ಅಂಡಲಿಯದಂತೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ತನ್ನ । ತೋಂಡಗಿವರವ ಮುಕ್ಕೊಂಡು ಪಾಲಿಸಿದಾ ॥ ೩ ॥

ಝುಂಪಿತಾಳ

ವರವಿತ್ತು ಭಕುತಗೆ ಪರಿಹರಿಸಿ ಭಯುವನ್ನು। ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂದನಿ ಗಿರಿಯಮಧ್ಯ। ಸುರರಿಂದವಾಲಗವ ಭರದಿಂದ ಕೈಕೊಳುತ । ಮೆರೆದು ಪೆಸರಾಗಿ ತ್ರೈಧರೆಯ ವಳಗೆ | ಶರಣೆಂದೆದವರ ಮನಾದರ ಮರೆಯನು ಬಿಡಿಸಿ | ಪೊರೆವ ಪರಿಪರಿಯಲ್ಲಿ ಪರಮಪುರುಷ। ತಿರುವೆಂಗಳೇಶ ತಿರುಪತಿ ವಿಜಯವಿಠಲ। ಜರ ಮರಣ ರಹಿತ ಭೂಸುರವ್ರತದಾತಾ ॥ ೪ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಈ ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ತಪಸು ವೇಗದಿಂದಲಿನೆನಗಿ | ಆ ಗಂಧವಾಹನ್ನಲಾಗ ಸ್ತುತಿಸಲಾಗಿ । ತಾಗುಣದಲಿ ಪ್ರಥಮಾಂಗದ ನೆನಿಸಿದ ಸಾಗರ ಶಯನಗೆ। ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿ ಇದರ ಆಗಮಬಲ್ಲಾನು। ಭೂಗೋಳದೊಳಾಗನುರಾಗದಿಂದಲಿ ಮಿಕ್ಕ। ಯೋಗಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಭಾವಿಸತಿಪ್ಪದು । ಭೋಗಿಶಯನ ವಿಜಯವಿಠಲನ । ಭೋಗವೇನು ಪೇಳಲಿ ಭೋಗಾಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಐದು ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರದ ಗಿರಿಯನ್ನು । ವೈದಿಕದಿಂದಲಿ ಸುತ್ತ ಪ್ರುದಕ್ಷಿಣೆ । ಐದೊಂದು ಸಾರಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಭಕುತಿಯಲ್ಲಿ । ಐದು ಹತ್ತು ಹದಿನಾರು ಕೋಟಿ ತೀರ್ಥಹಾ । ಇದು ನೆನೆಸುವಂಥ ವೈದೆಗಿಯದನರಾ । ಕೋಯಿದು ಹಾಕುವನಯ್ಯ ವೈದುಗುಡದ ಪಾಶಾ । ಐದು ವಿರಹಿತ ವಿಜಯವಿಠಲನ । ಕೈದಣೆಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ಐದಿದವರುಮತಿ ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಸ್ವಾಮಿ ಪುಷ್ಕರಣಿ ಸ್ನಾನ ಈ ಮಹಾತ್ಮನ ದರ್ಶನ । ಈಮಹಿಯೊಳಗೊಮ್ಮೆ ನೇಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದವನು । ಯೋಮಾ ಭೂಪಾತಾಳದೊಳಗಿನಿ । ಸ್ನೇಮನಾಗಿ ಚರಿಸಿ ನಿಜ ಕಾಮತಾರ್ಥವ ಬೇಡದೆ । ಕಾಮಿಸಿ ಹರಿಯಪಾದ । ಪಾಮರನಾಗದೆ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ । ನಾಮವನೆ ಉಂಡು ನಿಜಧಾಮಾದಲ್ಲಿ ಸೇರುವನು ॥ ೭ ॥

ಜತೆ

ವೆಂಕಟೇಶನೆ ನಮೊ ವೆಂಕಟೇಶನೆ ನಮೊ ಸಂಕಟ ಪರಿಹರಿಸೊ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ರೆಯಾ ॥ ೮ ॥

ವೆಂಕಟಗಿರಿ ಮಹಾತ್ಮೆ ಸುಳಾದಿ ೨

ರಾಗ-ಮುಖರಿ **ಧೃವತಾಳ**

ಧನ್ಯನಾದೆನು ಇಂದೀ ಪುಣ್ಯಗಿರಿಯ ತಾ । ರುಣ್ಯ ಭಕುತಿಯಲ್ಲಿಂದ ದೈನ್ಯಾ ಮನದಲ್ಲಿ ಕಂಡೆ । ಅನ್ಯಾಯ ಗೊಳಿಸುವ ಮನ್ಯಪಾಪ ವೆಂಬಾ । ರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹವ್ಯ ವಾಹನ್ನ ತೋರುತಿದೆ। ಗಣ್ಯವೆ ಇದರ ಲಾವಣ್ಯ ವರೆಣ್ಯವ । ಬಣ್ಣಿಸಲ ರಿದು ಹಿರಣ್ಯ ಗರ್ಭಗಾಧರು। ಕನ್ಯಾಧಾರುಣಿ ಹಿರಣ್ಯ ತುಲಾಭಾರಾ । ಅನ್ನಾ ದಾನಾದಿಗಳು ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಮಾಡಲು । ಅನ್ನ್ಯಥ ಈ ಯಾತ್ರಿ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಫಲ ಸಾ। ಮಾನ್ಯ ವೆನಿಸುವಾದು ಸೌಜನ್ಯರು ಲಾಲಿಪದು। ಕನ್ಯ ಪತಿಯ ಕಾರುಣ್ಯ ಮೂರುತಿ ಪಾಂಚ । ಜನ್ಯಪಾಣಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲನು ಶಾ । ರಣ್ಯರಿಗೆ ಅನುಗುಣ್ಯಾ ನಡಿಸುವಾ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಸಪ್ತ ಪೆಡೆಗಳು ತಪ್ತ ಕಾಂಚನ ದಂತೆ । ಸಪ್ತ ವನನಿಧಿ ಸಪ್ತದ್ವೀಪದ ಮಧ್ಯೆ ಸಪ್ತೆರಡು ಲೋಕ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿ ಕಿರಣ । ಸಪ್ತಾಶ್ವನ ತೆರದಿ ದೀಪ್ತವಾಗಿದೆ ಸರ್ಪ । ತೃಪ್ತ ಮೇಲಗಿರಿ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲನಿಗೆ । ಆಪ್ತನಾಗಲು ಫಲ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಯಾಯಿತು ಬಿಡದೆ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಶೃಂಗವೆ ವಜ್ರಾನು ರಂಗುಮಾಣಿಕದಂತೆ । ಕಂಗಳಿಗೆ ಬಿಡದೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತಿದೆ। ಸಿಂಗ ಶಾರ್ದೂಲ ಸಾರಂಗ ಮನ ಬೋ (ಜೋ) ತು ಕೂ । ರಂಗ ವರಹ ವೃಕ ಮಾತಂಗ ಭಲ್ಲುಕ ಪ್ಲಾ ।ವಂಗ ಮಾರ್ಜಾಲ ವಿಹಂಗಾನು ಶುಕಪಿಕ ಭೂ। ಜಂಗಮ ನಾನಾಕಾ ಭೃಂಗ ಪತಂಗಾದಿ ಸಂಘವು ಚೀರುತ್ತ (ಮಾಡೊ)। ಸಂಗ ಲ್ಯಾಡುತಾ ಶೃಂಗಾರದಲಿ ಪೊಳೆಯೆ । ಮಂಗಳಾಂಗಾ ತುರಂಗ ವದನ ಭಕ್ತ

ರಂಗ ದೊಡಿಯಾ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯಾ। ವೆಂಗಳ ನಾಡುವಾ ಭಂಗಾರ ತಿರು ಗಿರಿಯಾ । ಸುರರು ಗಂಧರ್ವರು ಉರಗ ಯಕ್ಷ ಸಿದ್ದ । ಗರುಡ ಕಿಂಪುರುಷ ಕಿನ್ನರರು ಗುಹ್ಯಕರು ಸಾ । ಧ್ಯರು ತುಂಬರಾದಿ ನಿಕರವಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲಿಗೆ। ವರ ತಪಸಿ ಗಳಾಗಿ ಗಿರಿಯು ತಪ್ಪಲಲೀ । ಗರುಡಾಸನ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲನ್ನ । ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ ಸಂಚರಿಪುದು ಕಂಡೆ. ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಶಿಲೆಯೆ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಹೊಳಲೆ ಸುದರುಶನ । ಥಳಥಳಿಸುವ ವರ್ನಾ ಮಳಲೆ ಚಕ್ರಾಂಕಿತ । ಇಳಿಯೊಳಗಿದೆ ನಿಶ್ಚಲ ವೈಕುಂಠ ನಗರ। ಸಲೆ ಶ್ವೇತದ್ವೀಪ ಇದೆ ಪೊಳೆವಾನಂತಾಸನ । ಸ್ಥಳವೆಂದು ಉತ್ತಮರು ತಿಳಿದು ಮನ್ನಿಸುವರು। ಭಲಿನೆ ಸಾವ್ಮಾ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲನ್ನ।ಒಲಿಸಿ ಭಜಿಸುವಾರು ಜಲಜ ಗರ್ಭಾದಿಗಳು ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ವರಗಿರಿಯ ಯಾತ್ರಿ ಮನಮುಟ್ಟಿ ಮಾಡಲು । ವರವೀವ ಪರನಾಮ ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲ ತಿಮ್ಮಾ ॥ ೬ ॥

(ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು)

ವೆಂಕಟಾದ್ರಿ ಮಹಿಮೆ ಸುಳಾದಿ ೩

ರಾಗ-ಭೈರವಿ **ಧೃವತಾಳ**

ಗಿರಿಯ ಶಿಖರವ ನೋಡಿ ಶಿರವಾಗಿ ಕರವ ಮುಗಿದು । ಮರಳೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ। ಪರಮ ಭಕುತಿಯಿಂದ ಕೊಂಡಾಡಿ ನಲಿದಾಡಿ । ಪರಿಪರಿ ವಿಧದಿಂದ ನೆನಿಸೀ ನೆನಿಸೀ । ಧರೆಯೊಳಗಿದೆ ಮೇರು ಪರುವತದ ಮಗನೆನಿಸಿ । ಕರಿಸಿ ಕೊಳುತಿದೆ ವೆಂಕಟಾಖ್ಯ ನಾಮಾ । ಸ್ಮರಿಸಿ ಮನ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ನಿಂ । ದಿರದೆ ವಿಚಿತ್ರಮಯವಾದ ಗಿರಿಯಾ । ಮಿರಿಮಿರಿ ಮಿಂಚುತಿದೆ ದಶದಿಕ್ಕಿನೊಳಿದಕೆ । ಸರಿಸರಿ ಸರಿಗಾಣೇ ನಿಸ್ಸಂದೇಹಾ । ಸುರ ತರುವಿನಂತೆ ಬೇಡಿದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲಾ । ಕರವುತಿದೆ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ತಿಳಿದ ನರಗೇ । ಸುರರು

ಸನಕಾದಿ ಮುನಿ ಸಮಸ್ತ ಮುಕ್ತರು । ತರು ಗುಲ್ಮಲತೆ ವಾರಿಚರ ಖಗ ಮೃಗ ನರರು ಮೊದಲಾದ ರೂಪವ ಧರಿಸಿ ಸಾಧನ ವಿ। ಸ್ತರವಾಗಿ ಮಾಡುವರೂ ವಿನಯಾದಿಂದಾ । ಅರುವತ್ತಾರು ಕೋಟಿ ತೀರ್ಥಂಗಳು ಉಂಟು ಸುಂ । ದರ ವಾಗಿ ಪೊಪ್ಪುತಿವೆ ಇದರೊಳಗೆ । ಪರಮ ಮುಖ್ಯ ತೀರ್ಥಾ ಚತುರವಿ ಶತಿ ಇಪ್ಪಾವು । ನಿರಯಾ ಕಳವೃತ್ತ ವಂದಿಸಿದ ಜನಕೆ । ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಗರಡೇಂದ್ರ ತರಣಿ ನಾಲ್ವರು ಚ । ತುರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅನಿರುದ್ಧಾದಿ ಯಾ । ಕರುಣ ಶರಣರ ಮೇಲೆ ಮಾಡುತಾ ಪ್ರತಿ ದಿವಸ । ಸಿರಿವಂತರಾಗಿ ಪೂಜಿಸುತಿಪ್ಪರೂ । ಅರಿ ಶಂಖಾ ಗದಾ ಪದುಮಾ ಧರರಾಗಿ ವಿಲಿಂಗರು। ಚರಿಸುವರು ಪುಣ್ಯಕಾಮರಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿ । ವರದೇವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸ್ಮೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರುತರ । ವರದೊರದು ಪೇಳುತಿವೆ ಪೊಲಿದೊಲಿದೂ । ಅರಸ್ಸಿ ನೆಂಜಲೂ ಮರ್ಕಟ ಮದ್ದರಾದಡೆ ಬಾ ಹಿರದಲ್ಲಿಪ್ಪಾ ಮದಕರಿ ಸರಿಯೆ। ಉರಗಾ ಪರಿಯಂಕ ಹರಿಗಾಗಿಹ್ಯ ನೆನದೀರಿ। ಮರುತಾ ದೇವಗೆ ಸರಿಯನ್ನಬಹುದೆ । ತಿರುವೆಂಗಳೇಶಾ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ರೇಯಾ । ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲಸಿಪ್ಪ ಇರಳು ಹಗಲು ಬಿಡದೆ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಒಂದೊಂದು ಯುಗಕೆ ಒಂದೊಂದು ಪೆಸರು । ಚಂದವಾಗಿಪ್ಪವು ಪೊಗಳಿದವರಿಗೀಗಾ । ನಂದವೆ ಕೊಡುತಲಿ ಅತಿಶಯವೆನಿಸಿ ವ । ಸುಂಧರದೊಳಗೆ ಸುಲಭ ವಾಗಿದೆ ಕೇಳಿ । ಒಂದೆರಡು ಎರಡೂ ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರ । ೧+೨+೨=೫ ವಂದಿನಾದರು ಐದು ಸಾರೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ। ವಂದಿಸಿ ತಿರುಗಿದರೆ ತತ್ಕಾಲಕೆ ಪದವಿ। ನಂದನ ಕಂದ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ವೆಂಕಟ । ನಿಂದು ಭಕುತ ಜನಕೆ ವರಗಳ ಕೊಡುತಿಪ್ಪಾ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಅನಂತ ಜನುಮಕೆ ಸಾಧನ ಕೂಡಾದಲ್ಲದೆ। ಈ ನಗ ದಾರಿಗೂ ದರುಶನವಾಗದು ಏನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಇದರ ಮಹಾತ್ಮೆಯನ್ನು । ಸ್ಥಾಣು ಸನಕಾದ್ಯರಿಗೆ ಪೇಳಿ ಮೈ ಮರೆದಾ । ಮಾನುಷ್ಯನ್ನಾ ಜನಕೆ ಯೆಣಿಸಿ ಪೇಳುವದರಿದೊ । ಆನೆಂತು ವರ್ಣಿಪೆನೊ ಕೊನೆ ಮೊದಲು । ಗೇಣುಸದನಾ ಇಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ ತತ್ವಾ ಬಲ್ಲ । ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಮನಸು ಪೂರ್ವಕದಿಂದಲಿ । ದಾನಾ ವಿತ್ತವನ ವಂಶಾ ಆವಾವ ಲೋಕದಲಿ । ಆನಂದಾನಂದದಲೀ ಕ್ರೀಡಿಸುವರೂ । ಶ್ವಾನ ಸೂಕರ ದೇಹಾ ಬಂದಾರವಕೆ

ಕೇಳಿ। ಹೀನಾವೆಂಬೋದೇ ಇಲ್ಲಾ ಪ್ರಬಲ ಸಂಸ್ಕಾರವೊ। ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ। ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಂಬನು ಈ ಗಿರಿಯಾ ಸ್ಮರಿಸಿದರಿಗೆ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಬಲಬಲಿ ಬಲವೈರಿ ಕವಿ ಕವಿಗಾಳು । ಒಲಿದು ವೊಲುಮೆಯಿಂದ ಈ ಶೈಲ ಕಾಣಲು । ಬಲು ಪಂಚಾಮಹಾಪಾತಕದಿಂದ ಕಡೆಬಿದ್ದು । ಮಲರಹಿತರಾಗಿ ವೆಂಕಟನಾಥನ್ನ । ಒಲಿಸಿ ವೇಗದಿಂದ ಸಿದ್ಧರಾದರು ತಮ್ಮ । ಬಳಗ ದೊಡನೆ ಕೂಡಿ ತಾರತಮ್ಯಾದಿಂದಲಿ । ತಿಳಿವದು ಈಪರಿ ರಜೋತಮ ಜನರಿಗೆ । ಕಲ ಕಾಲಾ ಬಿಡದಲೆ ನೂರೆಂಟು ಸಾರಿಗೆಲಿ । ಬಳಲಿ ಯಾತ್ರಿಯಾ ಮಾಡಿದರೇನೂ ಎಂದಿಗೆ । ಫಲ ಕೊಡುವದು ಕಾಣೆ ವೃತ್ತಿಸೌಖ್ಯವೆವುಂಟು । ಜಲಜನಯನ ನಮ್ಮಾ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ವೆಂಕಟ।ತಿಳಿದವಗಲ್ಲದೆ ಮುಕುತಿಯಾ ಕೊಡನೊ ॥೪॥

ಆದಿತಾಳ

ಮೂಜ್ಜಗದೊಳಗಿದೆ ಸರ್ವ ಯಾತ್ರಿಗೆ ಮಿಗಿಲೂ । ಸಜ್ಜನಾ ನಾದಾವ ಈ ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ವೊಂದು । ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಲು ಅವನ ಕುಲಕೋಟಿ ಉದ್ಧಾರ। ಅರ್ಜವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವರು । ಮಜ್ಜನಾದಿ ಕರ್ಮ ಅಲ್ಪಮಾಡಿದರು ನಿ । ರ್ವ್ಯಾಜ್ಜವಾದ ಪುಣ್ಯ ಮೇರುತುಲ್ಯವಾಗುವದು। ದುರ್ಜನರ ಉಪಹತಿ ಲೇಶ ಮಾತುರವಿಲ್ಲ । ನಿರ್ಜರರು ಮೆಚ್ಚುವರು ಅವಲೋಕಾ ಮಾಡುತಾ । ಅರ್ಜುನ ಸಾರಥಿ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ವೆಂಕಟ । ಬೆಜ್ಜರಿಕೆ ಬಿಡಿಸುವಾ ಬಿನ್ನಪ ಕೈಕೊಂಡು ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಈ ಗಿರಿ ಯಾತ್ರಿಯಾ ಮಾಡಿದಾ ಜನರಿಗೆ । ನಾಗಶಯನ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ವೆಂಕಟವೊಲಿವಾ ।

(ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣ ಮಸ್ತು)

* *

ವೆಂಕಟಗಿರಿ ಮಹಾತ್ಮೆ ಸುಳಾದಿ ೪

ರಾಗ-ಭೈರವಿ

ಧೃವತಾಳ

ಪುಷ್ಕರಾದ್ರಿಯ ನೋಡಿ ಪುಣ್ಯವಂತರ ಕೂಡಿ । ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳ ಅಳಿದು ದುರ್ಜನ ಸಂಗ ಹಳಿದು। ನಿಷ್ಕಾಮ ವರವೆ ಉಂಟು ನಿತ್ಯಾ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಗಂಟು। ದುಷ್ಕಾಲಾ ನಿಮಗಿಲ್ಲ ದುರ್ಲಭವೆನಿ ಸಲ್ಲಾ । ನಿಷ್ಕಂಟಕರಾಗಿ ನಿರಯ ಗೆದ್ದು ಚನ್ನಾಗಿ। ಪುಷ್ಕರಾ ವಿಡಿದು ಸತ್ಪುಣ್ಯಾರ ಕ್ರಮ ತಿಳಿದು। ಪುಷ್ಕರಾದಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಎಂಟರೊಳಗೆ ಇದು । ಪುಷ್ಕರಾಜಾಪ್ತಾನಂತೆ ಧರೆಯೊಳು ವೊಪ್ಪುತಿದೆ। ಪುಷ್ಕರಾದಿ ದ್ವೀಪಾ ತಿರಗಿದ ಫಲವು ನ । ಮಸ್ಕಾರ ವಂದೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯಿಂದ ಯಿಂದೀವದು । ಪುಷ್ಕರಾಕ್ಷಾ ತಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ಕುಡಿತಿ ಪುಷ್ಕರಾನಿಯ ಮತಿ ಪುಷ್ಕಳವಾಗಿ ಕೊಡುವಾ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಇದೇ ವಾರಣಾಸಿ ಉಧಧಿ ಬಂದನಾ। ಇದೇ ದ್ವಾರಕಾಪುರಿ ಪದುಮನಾಭಾ। ಇದೇ ಗಯಾ ಪ್ರಯಾಗಾ ಯದುಕುಲಪತಿಕ್ಷೇತ್ರಾ । ಇದೇ ರಾಮನ ನಗರಿ ಮಧುರಾ ಗೋಕುಲ । ಇದೇ ಕುಂಜರಗಿರಿ ಸದಮಲ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ । ಇದೇ ಮಾಯಪಡುವಲಾ ಉದಧಿ ತೀರದಪುರ । ಇದೇ ಸಕಲಕ್ಷೇತ್ರ ಇದೇ ನಿರ್ಮಳ ಯಾತ್ರಾ।ಇದಕೆ ಅಧಿಕವಿಲ್ಲ ಇದಕೆ ಸಮಾನವಿಲ್ಲ। ಇದೇ ನಿರ್ವಾಣಕೆ ಮೊದಲು ಸೋಪಾನವೂ।ಇದರಿಂದಾದ ಫಲ ಪೊದಗವು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿ।ಪದುಮಗರ್ಭನೈಯ್ಯಾ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲತಿಮ್ಮಾ । ಹದುಳವ ಕೊಡುವನು ಪದೊಪದೊದಿಗೆ ನೆನೆಸೆ॥೨॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಕೃತಯುಗದಲಿ ಇದೇ ವೈಕುಂಠವೆನಿಸೋದು। ತ್ರೇತಾಯುಗದೊಳು ಅನಂತಾಸನ । ಅತಿಶಯ ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ ಶ್ವೇತದ್ವೀಪ । ಚತುರಯುಗದಲ್ಲಿ ವರಗಿರಿಯೆ ಶಿದ್ಧ । ಮತಿವಂತರು ಇನಿತು ತಿಳಿದು ಪೂಜಿಪರು ಭಾ । ರತಖಂಡಾದೊಳು ಏಕಾಭಕುತಿಯಲ್ಲಿ। ಕೃತು ಜಪ ತಪ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಿ ದಾನಾನಾನಾ, ವ್ರತಗಳು ತತ್ತತತ್ವಿಚಾರಾದಲ್ಲಿ । ಶತಕಲ್ಪಮಾಡಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗರ್ಪಿಸಿದವಗೆ। ಹಿತವಾಗೊವದೊಮ್ಮೆ ಶೇಷಾದ್ರಿಯಾತ್ರಿ ದು । ಮರ್ತಿಗಳಿಗಾದರು ನಿಷ್ಫಲವೂ । ಚತುರಮೊಗನು ಇದರ ಮಹಿಮೆಯೆಣಿಸಿ । ಗತಿತಪ್ಪಿದವನಂತೆ ನಿಲ್ಲುವನು । ಕ್ಷಿತಿಯ

ಮಾನ್ನವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೆ ಎಣಿಸಾಲು।ನುತಿಸಿ ಮಾತುರ ಪುಣ್ಯ ಪಡಕೊಂಬೋದು ಪತಿತಪಾವನ ತಿಮ್ಮಾ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ಇಲ್ಲಿ।ಸತತ ನೆಲಸಿ ಇಪ್ಪತಿರುವೆಂಗಳೆನಿಸಿ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಗಿರಿಯ ಶೃಂಗಾರವ ವಿವರಿಸುವರಾರಿನ್ನು । ಮಿರುಗುತಿದೆ ಪುಟಾಯರದ ಬಣ್ಣದ ಚಾಮಿ । ಕರದಂತೆ ಸುತ್ತಲು ಚರಿಸುವ ಮೃಗ ಜಲ । ಚರ ಖಗತತಿ ವಿಸ್ತರವಾಗಿ ವೊಂದೊಂದು । ಪರಿಪರಿ ವರ್ಣವು ತರುಗಿರಿ ಫಲ ಬಳ್ಳಿಭರಿತ ವಾಗಿಪ್ಪವು । ಸರಸವಾಗಿದ್ದ ಹೊದರು ಗುಂಪ್ಯಾ ವಳ್ಳೀ ಪು । ಷ್ಕರಣಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸುಂದರ ಶೃಂಗಗಳು ನೋಡೆ । ಮೆರುವುತಿದೆ ಸುರ ಗರುಡ ಗಂಧರ್ವ ಕಿ।ನ್ನರ ಸಿದ ಸಾದ್ಯ ಕಿಂಪುರುಷ ಯಕ್ಷ ವಿದ್ಯಾ।ಧರ ಮನು ಮುನಿ ಭೂಸುರ ರಾಯರು ಎಲ್ಲ। ಚರಿಸುತಿಪ್ಪರು ಈ ಪರ್ವತದೆಡೆಯಲ್ಲಿ। ಪರಿಪರಿರೂಪವ ಧರಿಸಕೊಂಡು ಭಾ । ಸುರವಿರಕುತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಗಾಣೆ ಇಲ್ಲಿದ್ದ । ನರಗೆ ಭುವನದೊಳು । ಪರಿ ಪೂರ್ಣಗುಣಾಂಬುಧಿ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲತಿಮ್ಮಾ। ನಿರುತ ವೈಭವದಿಂದ ಹಿರಿದಾಗಿ ನಲಿವಾ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಅನಂತಜನುಮಕೊಮ್ಮೆ ಆನಂದಗಿರಿಯ ಯಾತ್ರಿ । ಆನಪೂರ್ವಕದಿಂದ ಮಾನವನು ಮಾಡಲು । ಜ್ಞಾನವೆ ಕೊಡುವದು ಜ್ಞಾನಾದ್ರಿ ಇದು ಕಾಣೊ। ಹೀನವಾಗಿದ್ದ ಪಾಪ ಕಾನನ ಸುಡುವದು । ಶ್ರೀನಿವಾಸನೆ ಕೃಪೆ ತಾನೆ ಮಾಡಿ ಅವನ । ಮಾಣದೆ ಪಾಲಿಸುವ ಈ ನಿಧಿಯಲಿ ಪಂ । ಚಾನನ ದೇವತೆಗಳು ಜ್ಞಾನಾದಿಯಿಂದ ಮದ್ಯ । ಪಾನಾದಿ ಪಾತಕವ ಹಾನಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿ । ದಾನರಾಗಿ ವೊಪ್ಪಿದರು ಏನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಇದರ । ವೇಣು ವಿಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣ ನಾಯಕ ತಿಮ್ಮಾ । ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ಸದಾ । ದಾನಿಗಳರಸನು ನೀಯನೆ ಸಾಕುವ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಅಪ್ರತಿಯಾತ್ರೆ ಇದು ಕಂಡವರಿಗಾಗದು । ಸ್ವಪ್ರಕಾಶ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ವೆಂಕಟ ಬಲ್ಲ ॥ ೬ ॥

(ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣ ಮಸ್ತು)

(ವೆಂಕಟಗಿರಿ) ಅನಂತಗಿರಿ - ಸುಳಾದಿ ೫

ರಾಗ-ಸಾವೇರಿ **ಧೃವತಾಳ**

ಗಿರಿಯ ಶಿಖರವ ಕಂಡೆ ಅರುಣ ಸುವರ್ನಮಯ । ಮಿರುಗುತಿದೆ ಚತುರ್ದಶ ಧರೆಯೊಳಗೆ ಮೆರವುತಿದೆ। ಎರಗುತಿದೆ ಮನವಿರದೆ ಕರಗುತಲಿದೆ ದುರಿತಪಾಶ। ಪರಿಯುತಿದೆ ಪೀಯೂಷ ಸುರಿವುತಿದೆ ಅನುಗಾಲ । ವರಕಲ್ಪ ಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಅರಿಸಿ ನೋಡಿದರು ಈ । ಗಿರಿಗೆ ಸಮಾನೆಂದುರು ಕಾಣೆ ನಾನಾವಲ್ಲಿ । ಪರಿಪರಿಯ ತೆರದಿ ಶೃಂಗಾರಲಂಕಾರ ಸುಂ । ದರಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಸರಸದಲಿ ವೊಪ್ಪುತಿದೆ । ವರಗಿರಿಯತಿಮ್ಮ ತಿರುಮಲ ತಿರುವೆಂಗಳ। ಉರಗಗಿರಿಯವಾಸ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ರೇಯ । ನಿರುತ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ಸುರರೊಡೆಯನಿಪ್ಪ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಧರೆಗಿದು ವೈಕುಂಠಪುರವಿದು ನಿಜವೆಂದು। ಸುರರು ಕಿನ್ನರರು ಸಿದ್ದರು ಗರುಡರು ಸಾ । ಧ್ಯರು ಗಂಧರ್ವರು ಉರಗ ಯಕ್ಷರು ಕಿಂ । ಪುರುಷರು ಚಾರಣರು ವರಮುನಿಗಳು ಭೂ। ಸುರರು ಮೊದಲಾದ ಪರಿಪರಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳು। ಚರಿಸುವರು ವಿಸ್ತರ ವೈರಾಗ್ಯದಲಿ । ಪರಮಪುರುಷ ತಿಮ್ಮಾ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲನ ಸ್ಮರಿಸಿ ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಪರಗತಿ ಬಯಸುತ್ತ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿಪಿಡಿತಾಳ

ಫಲ ಮರ ಗಿಡ ಬಳ್ಳಿ ಖಗಮೃಗ ನಾನಾಕ । ಕುಲದ ಜೀವಿಗಳೆಲ್ಲ ಚರಿಸುವರ ಮರಾದಿ । ಕುಲದ ಕುಲದವರೆಲ್ಲ ಜನಿಸಿ ಒಂದುರೂಪಿಲಿ । ಬಲು ಭಕುತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧನ ಮಾದುತ್ತ । ಸುಲಭರಾಗಿಪ್ಪರು ಆವಾಗ ಸುಜನಕೆ। ಪೊಳದು ಕಂಗಳಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತ। ಮಲರಿಗೆ ಎಂದಿಗೆ ಕಾಣಿಸರೂ ಇದರ। ನೆಲಿಯಾ ಬಲ್ಲರು ಹರಿದಾಸರಯ್ಯಾ । ಬಲವಂತ ವೆಂಕಟ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯಾ । ಸಲಹೂವ ಈ ಗಿರಿಯ ಸಾರಿದ ಜನರಿಗೆ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಉರಗಗಿರಿಯ ಯಾತ್ರಿ ದುರುಳ ಮಾನವರಿಗೆ ದೊರಕಾದು ದೊರಕಾದು

ದೂರಿತಾರೆ ಫಲಿಸಾದು। ಹರಿಗುರು ಭಕುತಿಲಿ ಪರನಾಗಿ ನಡೆದ ಜ।ನರಿಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತ್ಯರಿಗೆ ಅತಿ ಸುಲಭವೆ । ಧರಧರ ವರ್ನಾ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲತಿಮ್ಮ । ಕರುಣ ಮಾಡಲು ಆಶ್ಚರ್ಯಗಾಗದು ಕಾಣೊ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಮಾರುತನಿಂದಲಿ ಸೋತು ವಾರುಣೇಶ। ಮೇರುವೆ ಕುಮಾರನೊಳು ತರಂಗಾ। ಹಾರಾಲೂದೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮೂರು ಹತ್ತು ಯೋಜನ । ಪಾರಿಮಿತವಾಗಿ ಅದ್ರಿ ಧಾರುಣಿಯೊಳಗೆ ಸುಧಾ । ಕರಾನಂತೆ ಪೊಳವುತಿದೆ ಆರುಸಾರಿ ಗೇಲಿ ನಮ । ಸ್ಕಾರ ಪ್ರದಕ್ಷಣೆಸುತ್ತ ವಾರಣದಿಂದ ಮಾಡಲು । ದ್ಧಾರ ನಾಗುವ ಕುಲಸಹಿತಾ । ಶ್ರೀರಮಣ ವೆಂಕಟವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ತಿಮ್ಮ । ದೂರಮಾಡಿ ಪಾಪನಿಕರ ಬಾರದಂತೆ ಪಾಲಿಸುವ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಅನಂತ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯ ಫಲಿಸಿದರೆ। ಅನಂತ ಗಿರಿಯಾತ್ರಿ ನೀವ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ॥ ೬ ॥

(ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು)

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ (ವೆಂಕಟಗಿರಿ) ತಿರುಪತಿ ಸುಳಾದಿ ೬

ರಾಗ **ಧೃವತಾಳ**

ಫಲಯೂಕಾರಾದ್ರಿ ಸುತ್ತವೊಪ್ಪುತಿರಲು ಎತ್ತ । ತಿಳಿದರೆ ಸ್ವರ್ನ ವರ್ನಮಯ ವಾಗಿದೆ । ಪೊಳೆವ ಚತುರ ಬೀದಿ ಜ್ಞಾನಾ ಭಕುತಿ ವೈರಾಗ್ಯ । ಸಲೆ ಧರ್ಮ ಪೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕರೆಸುತಿವಕೊ।ಥಳಥಳಿಸುವ ಉನ್ನತ ಪ್ರಾಕಾರ ಗೋಪುರ।ಸುಲಭ ವಲ್ಲಯ್ಯಾ ಕೊಂಡಾಡುವ ಜನಕೆ । ಶಿಲೆ ಎನ್ನದಿರಿ ಎಲ್ಲ ಮಣಿಮಯದಿಂದ ವೆ । ಗ್ಗಳವಾಗಿ ಬಿಗಿದ ಸೊಬಗು ನೋಡಿರೊ। ತಳಿಗೆ ತೋರಣ ಕಟ್ಟಿ ಪರಮ ಮಂಗಳವಾಗಿ । ಸುಳಿದಿದೆ ಬಲುಕಾಂತಿ ಗಗನ ಮುಟ್ಟಿ । ಚಲುವ ಮಹದ್ವಾರ ಪರಿಪರಿ ಮಾಟದಾ ಬಾ । ಗಿಲು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ದ್ವಾರದವರು । ಒಳಗೆ

ಗೆರುಡಗಂಭ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾಕಾರ ಮಧ್ಯ । ಪೊಳಲು ಭೋಗಮಂಟಪ ಸುತ್ತ ಪವಳೀ (ಪೌಳಿ) । ಕಳಸದಿಂದೊಪ್ಪುವ ವೈಚಿತ್ರಪಾದಾನಂದಾ । ನಿಲಯ ವಿಮಾನ ವ್ಯಾಲೆ ಗೋಚರಿಪ|ಬಲು ಮೂರ್ತಿಗಳು ಉಂಟು ವೇದ ಪ್ರಮಾಣ ವೆನ್ನಿ । ಸುಳಿವವು ಒಂದೊಂದನಂತವಾಗಿ | ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉತ್ತುಮತೀರ್ಥ ವೊಂದು ವಿ। ಮಲವಾಗಿದ್ದ ವಾರಿಯಿಂದ ಶೋಭಿಸುತಿದೆ । ಇಳಿಗಿದೆ ವೈಕುಂಠ ನಿಜವೆಂದು ಸತ್ಯವಾಗಿ। ತಲೆಬಾಗಿ ಮುನಿಜನ ತುತಿಪದದಕೊ। ಜಲಜ ಸಂಭವ ಶಿವ ಸುರಪತಿ ಮುಂತಾಗಿ । ಜಲಚರಾದಿಯ ಜನ್ಮ ಬಯಸಿಪ್ಪರು । ಒಲಿಸುವ ರಿತ್ತವೊಂದು ರೂಪದಿಂದಲಿ ತೋಂ । ಬಲು ಆಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಸಮ್ಯೋಗವಾಗೆಲ್ಲ । ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲದಿಪ್ಪ ವಾದ್ಯಂಗಳ ಘೋಷ ಪರಿಜನದ। ಗಲಭೆ ನೋಡಿದರಷ್ಟದಿಕ್ಕು ತುಂಬೆ । ಮಲ ವಿರಹಿತರಾಗಿ ಮುಕ್ತಾಮುಕ್ತರು ತಮ್ಮ । ಬಳಗದೊಡನೆ ಕ್ರೀಡೆಯಾಡುವರೂ। ಚಲುವ ತಿರುವೆಂಗಳ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲವೆಂಕಟ|ನೆಲೆಯಾಗಿ ಇಪ್ಪ ಶುದ್ಧ ಭಕ್ತರ ವಶನಾಗಿ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ದರ ಸುದರುಶನ ಕಟಿ ಅಭಯಾಹಸ್ತ । ವರಮಣಿ ಮಕುಟ ಕುಂಡಲಕರ್ನ ನಾಸಾ । ಸರಸಿಜನಯನ ನೊಸಲಕಸ್ತೂರಿತಿಲಕ । ಸಿರಿ ಉರ ಸಿರಿಗಂಧಾ ಕೌಸ್ತುಭ ಮಣಿಪೊನ್ನಾ । ಸರಿಗೆ ಮುತ್ತಿನಹಾರಾವಳಿ ಪದಕ । ಮಿರಗುವ ಪೊಂಒಟ್ಟೆ ಕಿಂಕಿಣಿ ಉಡಧಾರ । ಬಿರಿದಾವಳಿ ತೊಡರು ಚರಣದಂದಿಗೆಗೆಜ್ಜೆ । ಸರಪಳಿಘನ್ನ ಮೆರೆವದೇವಾದಿ ಮೂರುತಿ ಚಲುವ । ಶರಣರ ಪರಿಪಾಲ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯ । ನಿರುತ ಸ್ವಾಮಿ ಸರೋವರ ವಾಸತಿರ್ಮಲಾ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ನೀನೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗನಾಗಿ । ನಾನಾ ರೂಪನಾಗಿ ತುಂಬಿರಲೂ| ನಾನೆ ಬಂದವನೆಂದು ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಕೊಂಡು| ಕಾಣಲಿಲ್ಲಾವೆಂದು ಚಿಂತಿಸುವೆ ಏನಂಬೆನಯ್ಯಾ ನಿನ್ನಾ ಮಾಯತನವನ್ನು । ಮಾನವನಿಗೆ ಸುತ್ತೆ ಅಡಿಗಡಿಗೆ । ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವೆನು ನಿನ್ನ।ಕಾಣಿಸೊ ಎಂದು ಪೇಳಿಕೊಂಡೆನೊ। ಜ್ಞಾನವಂತನಾದಡೆ ಇನಿತು ಸೊಲ್ಲುಗಳುಂಟೆ । ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಎನ್ನನು ಪೊರೆವವನೆ । ಅನಾಥ ಮಿತ್ರ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ | ನೀನೆಂದು ನುಡಿದವಗೆ ನಿಜಭಕ್ತರ ಕೂಡಿಪ್ಪೆ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಈತನ ನಾಮವು ಪಾಪವಿಮೋಚನ। ಈತನ ನಾಮವು ನರಕಭಂಜನ। ಈತನ ನಾಮವು ಗತಿಗೆ ಸಾಧನವು । ಈತನ ನಾಮವು ಸುಖಕೆ ಪೊಂದಿಸುವದು । ಭೂತಳದೊಳಗೆಲ್ಲಿ ಈತನ ನಾಮಕ್ಕೆ ಸರಿಪೊಂದಾದರೆ ಇಲ್ಲ । ಯಾತಕ್ಕೆ ಸಂಶಯ ಪದತಿಳಿದವರಿಗೆ । ಪಾತಕಿ ನಾನಾಗಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು। ಈತೆರದಲಿ ನಿತ್ಯ ಮರಗುವೆನೋ । ಈತನು ನಿನ್ನಾಧೀನವಾದ ಮೇಲೆ । ಗಾತುರ ನೋಯಿಪೆ ವಂದಲ್ಲದೆ । ಧಾತ ಜನಕ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ಪ್ರ । ಖ್ಯಾತ ಮೂರುತಿ ತಿರುವೆಂಗಳೇಶರಂಗ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಅಮೃತ ಬೇಕಾದರೆ ನಿನ್ನಂಘ್ರಿ। ನಮ್ಮದೆ ದೊರಿಯದು ಎಂದಿಗೂ । ಒಮ್ಮನ ದಲಿ ನಿನ್ನ ಪೂಜಿಪೆನೆಂದಡೆ । ಅಮ್ಮಹ ಭಕುತಿ ಪುಟ್ಟದು । ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದಲಿ ದಿವಸ ಪೋಗಾಡಿದೆ, ಈ ಮಹಿಯೊಳು ಚರಿಸುತ್ತ । ನಮ್ಮಯ್ಯಾ ನೀನೆ ಸಲಹಬೇಕು । ದುಮ್ಮಾನಂಗಳು ಕಳವುತ್ತ । ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ। ಬೊಮ್ಮಾದಿಗಳು ನಿನ್ನ ಅರಿಯರು ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಧರೆಗಿದೆ ವೈಕುಂಠವಾಗಿ ಮೆರೆವ ಚನ್ನ । ತಿರುಮಲೇಶ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ನಿಪ್ಪಾ ॥ ೬ ॥

(ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು)

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಗಿರಿ ಮಹಿಮಾ - ಸುಳಾದಿ ೭

ರಾಗ **ಧೃವತಾಳ**

ಮೆರಗುವ ಉರಗಗಿರಿಯ ಶಿಖರವನು ಕಂಡೆನಾ। ಪರಮ ಧನ್ಯನಾದೆ ಗುರುಗಳ ಕರುಣದಿಂದ । ಧರಣಿಯೊಳಗಿದಕೆಲ್ಲಿ ಸರಿಗಾಣೆ ನಾನಾಬಗೆ । ಅರಿಸಿದರು ಸರ್ವಶ್ರುತಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿದೂ । ಅರರೆ ಮತ್ತಾವನೋ ಈ ಯಾತ್ರಿಯ ಪುಣ್ಯ । ಬರೆದು ಕಡೆಗಂಡು ಗುಣಿಸೆಣಿಪನಾರು। ತಿರುವೆಂಗಳಪ್ಪ ನಿಪ್ಪಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆ

ಯನು । ಇರಳು ಹಗಲು ವರ್ಣಿಸಲಿ ಸವೆಯದು । ಸುರರು ಮೊದಲಾದವರು ರೂಪಾಂತರವ ತಾಳಿ । ಹರುಷ ಬಡುವರು ನೋಡಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳು । ತರುಲತೆ ಖಗಮೃಗ ಜಲಚರಾದಿಗಳಾಗಿ । ಚರಿಸುತಿಪ್ಪರು ಸಾಧನವ ಮಾಡುತಾ । ದುರುಳ ಜನಕೆ ಇಲ್ಲನಂತಜನುಮಕ್ಕೆ । ಕರುಣ ಶುದ್ಧ ಭಕ್ತಿ ಪುಟ್ಟಿದಯ್ಯಾ । ಮರುಳೆ ದೊರೆತರೆ ಲೋಹದ ಮೇಲೆ ಹೇಮದ । ಯರಕ ಹೊಯಿದಂತೆ ನಿಂದಿರಲರಿಯದು। ವರ ತತ್ವ ತಾರತಮ್ಯವ ತಿಳಿದು ವಂದೆ ವಾ। ಸರದೊಳಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಈ ಗಿರಿಯನೆನಸೆ। ದುರಿತರಾಶಿಗಳೆಲ್ಲ ಪರಿಹಾರವಾಗುವದು। ಪರಗತಿಗೆ ಬಲುಸುಲಭ ಸಂತತದಲ್ಲಿ । ಶರಣರಿಗೊಜ್ರ ಪಂಜರ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ । ಮೆರೆವವ ಬಹುಬಗೆಯಿಂದ ವರಗಳನೆ ಕೊಡುತ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕೋಡಗಲ್ಲಿನ ನೋಡೆ ಬಲದೇವನಂದು । ಮಾಡಿದ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಓಡಿ ಪೋಯಿತು ನಿಲ್ಲದೆ । ಆಡಲೇನು ಇದಕೆ ಅನುಮಾನವೆ ಸಲ್ಲಾ । ನಾಡೊಳಗೆ ಮಹಭಕುತಿ ದೊರೆಯದಲೆ । ಕೂಡದು ಈ ಯಾತ್ರಿ ಅವನಾದರೇನು। ಬಾಡಿ ಪಣಗಿ ಪೋದ ಮರಕೆ ನದಿಯ ಉದಕ । ಗೊಡೆಯಿಂದಲಿ ಯೆತ್ತಿ ಕಾಲವಕಳೆದಂತೆ । ಮೂಢ ಜ್ಞಾನಗಳಾಗಿ ಪರಿಪರಿಯಿಂದ । ಕೊಂಡಾಡಿ ಕುಣಿಯಲೇನು ಗತಿಸಾಧನವಲ್ಲ। ಕೇಡಿಲ್ಲದ ದೈವ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯ। ಪಾಡಿದ ಮನುಜಂಗೆ ಪಾವಿನ ಮತಿಯೀವ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಹರಿದ್ರುವರೂಪದಲಿ ಕಪಿಲತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ । ನಿರುತದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪ ತನ್ನಾಮಕನಾಗಿ । ಸ್ಮರಿಸಿ ನೈಮಿತ್ಯಕ ತನ್ನ ವಂಶಗಳ ಉದ್ಧರಿಸಿ । ಭೂಸುರರ ಸುಖಬಡಿಸಿ ದಾನಗಳಿಂದ ಗುರುಹಿರಿಯರ ಸಹಿತ ಗಿರಿಯ ಪ್ರಾದೇಶಕ್ಕೆ । ತೆರಳಿ ಬಂದೂ ನಿಂದು ಸೌಪಾನದೆಡೆಯಲ್ಲಿ । ವರ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮವನು ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು । ಕರವ ಜೋಡಿಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರವನು। ಭರದಿಂದ ಮಾಡಿ ಕುಳಿತು ಉತ್ತಮವಾದ । ಹರಿಕಥೆಯನು ಕೇಳಿ ತತ್ವಗಳನುಸರಿಸಿ । ಪರಮ ಭಾಗವತರಿಂದ ಗಾಯನವ ಲಾಲಿಸಿ । ಕರದು ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗಡಲೆ ಕುಣಿದು। ಬರುತಾ ನೂರು ನೂರು ಪಾವಟಿಗಿಯಲ್ಲಿದೇ। ತೆರದಿಂದ ಮಾಡುತ ತಡವಾಗದಂತೆವೇ। ನರಸಿಂಹ ಮೂರುತಿಯ ದರುಶನವು ಮಾಡಿ ಸು।ದರುಶನ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ತುತಿಸೆ

ನಿಂದು ಕರತಳ ಶಬ್ದದಲಿ ಹೋಯೆಂದು ನಲಿದಾಡೆ । ಸಿರಿವಂತಾರರಸಾ
ತಿರ್ಮಲ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ಪರದೈವವೆಂದು ಪೊಗಳಿ ಹಿಗ್ಗಲಿಬೇಕು ॥ ೩ ॥

ಝಂಪಿತಾಳ

ಏರುತೇರುತ ಬಂದು ಮಾರುತನ್ನ ನೋಡಿ ಮಹ । ದ್ವಾರದ ಬಳಿಯ
ಸಾರ್ದು ಅತಿ ಮೋದದಿ । ಸಾರಿ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಗುಣಾವಳಿಯ ಉಚ್ಚರಿಸಿ ।
ಈರಾರು ಪ್ರದಕ್ಷಣೆಯನು ಮಾಡಿ । ಭೋರನೆ ಮತಿಕೊಡುವ ಸ್ವಾಮಿ
ಪುಷ್ಕರಣಿಯಾ । ತೀರದಲಿ ನಿಂದು ಸ್ನಾನವನು ಮಾಡಿ । ಚಾರು ಮನಸಿಂದ
ಸವ್ಯದಲಿ ಬಂದು ವಿ । ಸ್ತಾರ ಭಕುತಿಯಲ್ಲಿ ದ್ವಾರವನೆಪೊಕ್ಕು । ಭೂರಮಣನ
ಪಾದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಆಮೇಲೆ । ಆರಾಧಿಸು ಗುಪ್ತದಲ್ಲಿ ಬಿಡದೆ । ಮೀರಿದ ಮಹಾ
ಮೂರ್ತಿ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ವೆಂಕಟ ಸೂರೆಗಾಣೊ ಕಂಡ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನ॥೪॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಮೂರೊಂದು ಬೀದಿಯ ತಿರುಗಿ ವೆಂಕಟನ ಮಹಾ । ದ್ವಾರವ ಪೊಕ್ಕು
ಗರುಡಗಂಬದ ಬಳಿಯಾ।ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕನಾಗಿ ಕುಳಿತು ಹರಿಯಾ। ವ್ಯಾಪಾರವ
ಚಿಂತಿಸು ಅಡಿಗಡಿಗೆ । ತಾರತಮ್ಯದಿಂದ ಸುರರಾದಿ ಗುಣ ತಿಳಿದು । ಚಾರು
ಪೀಠಾವರ್ಣ ಪೂಜೆ ವಿಧವ । ಪೂರೈಸಿ ಮಾಡಿ ಸಮ್ಮೊಗದಿ ನಿಂದು ಬಂ।ಗಾರ
ಬಾಗಿಲನೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ । ಹಾರೈಸು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊನ್ನ ಹೊಸ್ತಲ ಬಳಿಯ ।
ಸೇರಿ ಸಾಕಲ್ಯದಲಿ ಹರಿಮೂರ್ತಿಯಾ । ಕಾರಣಿಕವ ಗ್ರಹಿಸಿ ಗೋಳಕವ
ಚಿಂತಿಸಿ ಗಾರುಮಾಡದೆ ನಿನ್ನ ಒಳಗೆ ಇಪ್ಪ । ಮೂರುತಿಯ ಇಟ್ಟು ಏಕಿಭೂತ
ವೆಂದು । ನಾರಾಯಣನ ವ್ಯಾಪ್ತತ್ವ ತಿಳಿದು । ಶಾರದಪತಿ ಪ್ರಿಯ ವಿಜಯ
ವಿಠ್ಠಲ ತಿಮ್ಮನ । ಪಾರ ಗುಣಗಳು ತುತಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರನೆ ರಣರಂಗಧೈರ್ಯನೆ । ತೇಜೋಮಯಕಾಯ ಬೊಮ್ಮಾದಿ
ಗಳಿಂದ। ಪೂಜಿತ ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕ ಮುಕ್ತಿ । ಬೀಜನೇ ಭವದೂರ ಬಲು ಲೀಲಾ
ವಿನೋದ। ಮೂಜಗತ್ಪತಿ ಮೂಲಪುರುಷ ಪರಮೇಶ । ಸೋಜಿಗ ತೋರುವ
ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಹಿಮಾ ಸ । ರೋಜನಯನ ಬಲಜ್ಞಾನಾನಂದ ಪೂರ್ಣ । ಹೇ

ಬಿರಿ । ದಂಕನ ಧ್ಯಾನ ನಿಲ್ಲಿಸಿದವಗೆ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕನಕಗಿರಿ ದರುಶನ ಕಂಡಕಂಡ ಮನುಜರಿಗಾಗದು ಕಾಣೊ । ಅನಿಮಿಷಾ ಗಂಗಾ ಯಮುನೆ ಗೋದಾವರಿ । ಮಣಿಕರ್ಣಿಕೆ ಕೃಷ್ಣ ತನುಜಸಂಭವೆ ವರಹ । ತನುಜ ಕಾವೇರನ್ನ ತನಯ ಗೌತುಮ ರೇವಾ । ಮಿನಗುವ ಸರಸ್ವತೀ ಮಣಿ ಮುಕ್ತಿ ನಂದನಿ ತಪತಿಕಪಿಲಾ । ಗಣಪತೀ ಭೀಮರಥೀ ಕನಕವತೀ ಸಿಂಧು । ಕನಿಕಿ ವೇದಾವತಿ (ವನತಿ ವೇಗವತಿ) ಘನಗೌಮತಿ ಕಾ । ಗಿಣಿ ವಂಝರಿ ವರದ ಪುನಹ ಕುಂ । ತಿನಯ ನಾಮಾವತಿ ನರಸಿಂಹ ತನುಜ ಶ್ರೋಣೀ ಭದ್ರ ಇನಿತು ನಾನಾತರಂಗಿಣಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಮ । ಜ್ಜನಗೈದು ಮತ್ತೆ ವನಧಿ ಬಂಧನ ಕಾಶಿ ಹನುಮನೊಡಿಯ ನಗರಿ ಪ್ರಣವ ವಿಮಾನ ಭೂಮಿ । ಯನು ತಂದ ಕ್ಷೇತ್ರ (ಇನಿತು ನಾನಾಕ್ಷೇತ್ರ) ವನಜನಾಭನುನೀರಿನಗಿರಿ ಜಗಕೆಭೂಷಣ ಪಾಂಡುರಂಗ । ಕನಕಮುನಿ ವರದ ಚಿನುಮಯ ಜಗನ್ನಾಥ । ಮನಮೆಚ್ಚಿ ಪ ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನಾ ದ್ವಾರಕಿ । ಜನಾರ್ಧನ ಹರಿಹರ ನಾರಾಯಣ ನಿಧಿ । ಮನ್ನಾರಿ ವರಜಾಕ್ಷನು ಹಸ್ತಿನಪುರ ಗಜಶೈಲ । ತೃಣ ಶೈನಾನು ವಾಮನ ನವ ತಿರುಪತಿ । ಗುಣನಿಧಿ ಸರಸಿಜ (ಮನೆವಂದುಕಾಗಿ) ಮುನಿವಂದ್ಯಕಾಗಿ । ಕನಕ ವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮುನಿಗಳು ಇದ್ದ ಭೂಮಿ । ರಣಮಂಡಲ ಧರಣಿ ಧನುಘಣಿ ಕುಲದರಣ । ಋಣವ ತಿದ್ದುವಕ್ಷೇತ್ರ (ವಿಭೂತಿ ಕ್ಷೇತ್ರಾ) । ಮಣಿಕುಲ ವೃಂದಾವನ ಮಥುರಾ ಪ । ಟ್ಟಣ ಗಂಡಿಕೆ ಮಾಯಾವತಿ ಪುಷ್ಕರಕ್ಷೇತ್ರ । ಫಣಿಶಾಯಿ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ ಗೌತುಮ । ಮುನಿವರದ ವನುತೆರಿಗೆ ಮೋಹನ ವಾದ ಉಡಪಿ।ಉಣಬಡಿಸಿದ ನಾರಾಯಣಿ ಕ್ಷೇತ್ರ। (ಅನು ಬದರಿನಾರಾಯಣ ಕ್ಷೇತ್ರ) ಪಾ । ವನ ಪ್ರಯಾಗ ಕೂರ್ಮನಹೋಬಲ ಧ । ರಣಿಧರ ವಿಷ್ಣು ವರ್ಧನ ಗೊಲಿದ ಚನ್ನ । ಮಣಿಮಯ ಮಕುಟಾನು ವಂದಿನ ಧರಿಸುವ ಚಲ್ವ ಮನ್ಮಥ ಕೋಟಿ ಕಿರಣ ಪೊಳೆವ ಗೋಪಾ। ಲನು ಸುಮಂಗಳಗಿರಿ ಷಣುಮೊಗ ಪಂಚಮೂರ್ತಿ । ಗಣನೆ ಇಲ್ಲದ ಕ್ಷೇತ್ರುವನು ನಾನಾವರ್ತಿ । ಎಣಿಕೆ ಇಲ್ಲದಲೆ ಆವ ಮನುಜನು । ಅನಂತಾನಂತ ಜನ್ಮವೊಂದು ಕ್ಷಣಬಿಡದಲೆ ಮಾಡಿ । ಫಣಿ ಶೈಲದ ಯಾತ್ರೆ ಅಣುಮಾತರವನಿಗೆ ದೊರಕುವದು । ಭಣಗು ಮಾನವಗೆ (ಮನುಜಗೆ) ಸಾಧನ ಬಾರದು ಕಾಣೊ।ಗುಣಗಣ ನಿರ್ದೋಷ ವಿಜಯವಿಠಲ। ತನ್ನನೆ ಸ್ಮರಿಸಲು ಕಾವನು ಶ್ರೀನಿವಾಸ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಮೆರೆವ ಕಪಿಲತೀರ್ಥ । ಎರಡೊಂಭತ್ತು ತೀರ್ಥನಿರುತ ವಾಸವುಂಟು । ನರರು ಮಿಂದು ಗೋತುರಗಳ ಉದ್ಧರಿಸಿ । ಹಿರಿದಾಗಿ ಧಾರುಣಿ ಸುರರ ತೃಪ್ತಿಯಬಡಿಸಿ। ಪರಮ ಹರುಷದಲ್ಲಿ ಗಿರಿಯ ಸೋಪಾನವ ಭರದಿಂದಲೇರುತ್ತ ಎರಡೈವತ್ತು ಮೆಟ್ಟು । ಪರಿ ಮೀರದೆ ಕುಳಿತು ಹರಿಕಥಾ ಶ್ರವಣವ । ತಿರುವೆಂಗಳೇಶನ ಚರಿತೆ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ । ಬರುತ ನರಸಿಂಹನ ದರುಶನ ಕೈಕೊಂಡು । ತೆರಳಿ ಗುಡಿಗೋಪುರ ಶಿಖರವನ್ನೆ ಕಂಡು ನಿಂ ।,ದಿರದೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ತಿರುಗಿ ಗುಡಿ ಪೌಳಿಯಲ್ಲಿ । ಧರವರಹ ದೇವಗೆ ಎರಗಿ ಪುಷ್ಕರಣಿಗೆ। ಸರಸದಲ್ಲಿ ನಮಿಸಿ ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿ ದೇವ । ದ್ವಾರವನ್ನೆ ಪೊಕ್ಕು ಗರುಡಗಂಬದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ । ಪರಿತವಿಸಿ ಪೂರ್ವೋತ್ತರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಶ್ರೀ । ಹರಿಯ ಚಿಂತಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಮರುತಾಂತರ್ಗತನೆಂದು । ಪರಮಾತ್ಮದನಾದ ಸುಂದರ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ನ । ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ತನ್ನೊಳಗಿರತಕ್ಕ ಮೂರ್ತಿಯ । ಅರಿದು ಆತನ ಗುಣೋತ್ಕರಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ। ಸ್ಮರಿಸಲು ಬೇಗ ದುಸ್ತರವನ್ನು ದಾಟಿಸುವ ಪರಮ ಮಂಗಳರೂಪ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ತಿಮ್ಮ । ಕರೆದರೆ ಕರಪಿಡಿದು ಕರ ದೊಯ್ವ ಮುಕುತಿಗೆ ॥ ೩ ॥

ಝಂಪಿತಾಳ

ಸ್ವಾಮಿ ಪುಷ್ಕರಣಿಯ ಸ್ನಾನವನ್ನ ಮಾಡಿ ಸು । ತ್ರಾಮಾದಿ ತೀರ್ಥಗಳ ಇರುಹು ತಿಳಿದೂ ನಾಮದ ವಿಚಾರ ಧರಿಸಿ ಕೇಳು ಉತ್ತಮೋ । ತ್ತಮ ರೊಡನೆ ಹಾರಿ ಹರಿದಾಡುತ್ತ । ಕಾಮಕ್ರೋಧಂಗಳ ಬೇರರಿಸಿ ಕೀಳಿ । ಹೇಮ ರಜಿತವಸನ ನಾನಾವರ್ಣ ಸಾಲಿ।ಗ್ರಾಮ ಮೊದಲಾದವು ದಾನವನಿತ್ತು।ನೇಮ ನೈಮಿತ್ಯಂಗಳ ಚನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹರಿ । ನಾಮಂಗಳಡಿಗಡಿಗೆ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತ । ಕೋಮಲಾಂಗ ತಿಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ನಿತ್ಯ । ಸಾಮಗಾಯನಲೋಲ ಭಕ್ತ ಪರಿಪಾಲ (ಪ್ರಿಯಾ) ॥ ೪ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಅಪರಾಧಿ ನಾನೆಂದು ತನ್ನವ ಗುಣಂಗಳ । ಸ್ವಪನದಲಿ ಬಿಡದೆ ಮಾಡಿದವು । ಕಪಟದಲಿ ನಡದು ಪರರ ವಂಚಿಸಿ ದ್ರವ್ಯ । ಅಪಹರಿಸಿ ನಾನ ಮಾಯಗಳ ತೋರಿ । ಕೃಪಣನಾಗಿದ್ದು ಇರಳು ಹಗಲು ಕಾಮ । ಕುಪಿತ ಪುಂಜದಲ್ಲಿ ಕಾಲವನ್ನೇ ಕಳದು । ಜಪಗಳ ಜರಿದು ಜಗದೊಳು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ । ತಪಸಿಗಳ

ನಿಂದಿಸಿದ ತರುವಾಯುವು । ಉಪಕಾರ ಅರಿಯದೆ ಉಚಿತಾರ್ಥ ತಿಳಿಯದೆ । ಅಪಹಾಸದಲಿ ನಿರಂತರ ತಿರುಗೀ । ಅಪರಿಮಿತವಾಗಿ (ದ) ದೋಷಕಾರಿ ನಾನು । ಕೃಪಣವತ್ಸಲ ತಿರುವೆಂಗಳೇಶಾ । ಕೃಪೆ ಮಾಡುವದೆಂದು ಈಪರಿ ನಮಿಸಲು । ಗುಪಿತ ಮಹಿಮನೀತ ಪರಿಪಾಲಿಪ । ಚಪಲನಯನ ತಿಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸದಾ । ದಿಪುತನಾಗಿ ತನ್ನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ (ಭಜಕರಿಗೆ) ಪೊಳಿವನು ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಶಿವನ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯ ಚಂದ್ರನ ಗುರುತಲ್ಪ । ಕವಿಯ ಸುರಾಪಾನ ಬಲಿಯ ಸ್ವರ್ಣಸ್ತೇಯಾ । ದಿವಿಜಪತಿಯ ಪರಯುವತಿ (ಸತಿಯ) ಗಮನದೋಷ । ಅವರಿವರ್‍ಯ್ಕಿನ್ನು ಬಲಭದ್ರನ ಪಾ।ಪವನು ಪರಿಹಾರ ಜವನು ಮೊದಲಾದ। ದೇವತೆಗಳ ಪಾಪನಿವಹ ಬಿಟ್ಟು ಪೋಯಿತೀ ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ । ಭವಗಿರಿಗೆ ವಜ್ರಾ ವಿಜಯವಿಠಲ (ರೇಯಾ) ಬಾರ । ದವಗೆ ದಯಮಾಡಾನೆಂದಿಗೂ (ಎಂದಿಗಾದರೂ ನೋಡೆ) ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಮುಕುತಿ ಬೇಕಾದವಗೆ ಮುಕುತಾರ್ಥ ಕೇಳುವದು । ಭಕುತಿ ಪೂರ್ವಕದಿಂದ ಸಕಲ ಸಂಪದವಿಗ । ಧಿಕವೆಂದು ತಿಳಿದು ಆಹಿಕವನ್ನು ಬಯಸದೆ । ತ್ವಕು ಇಂದ್ರಿಯಾದಿ ಹರಿಪಾದಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸುತಲಿ । ಸುಖವಸುರಿದು ಬಾಷ್ಪೋದಕ ದಲ್ಲಿ ನೆನೆನೆನದು । ಅಖಿಲದಾಸರ ಕೂಡ ಅಕಟಾ ನಲಿದಾಡಿ ಕುಣಿದು । ಸಕಲ ಸುರರೊಡೆಯ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸ್ವರ್ಣ । ಮುಖರಿ ನಿವಾಸನ ಯಾತ್ರೆ ಗೈಯ್ಯುವದು ॥ ೭ ॥

ಜತೆ

ಮತ್ಸರವನು ಅಳಿದು ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನ ಯಾತ್ರೆ । ಉತ್ಸಹದಲಿ ಮಾಡೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪೊಲಿವಾ (ಕಾಯ್ವಾ) ॥ ೮ ॥

* * *

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ ಸುಳಾದಿ ೯

ರಾಗ-ಮುಖಾರಿ

ಧೃವತಾಳ

ನಮೊನಮೊ ನಾರಾಯಣ ಮೂಲಶ್ರುತಿ ಪಾರಾಯಣ । ನಮೊನಮೊ ವೆಂಕಟ ಸಂಕಟಹರಣ । ನಮೊನಮೊ ಪರತಂತ್ರಕರಣಿ ಸರ್ವಸ್ವಾತಂತ್ರ । ನಮೊನಮೊ ವೈಕುಂಠ ಭಕ್ತರ ಭಂಟ । ನಮೊನಮೊ ದಹರಾಕಾಶವಾಸ ಸುಪ್ರಕಾಶ । ನಮೊನಮೊ ಸಪ್ತಸಾಮ ಗುಣನಿಸ್ಸೀಮ । ನಮೊನಮೊ ಅಪ್ರಮೇಯ ಸುರಗೇಯ ಗಿರಿರಾಯ । ನಮೊನಮೊ ಅಪ್ರತರ್ಕ್ಯ ಆಘತಿಮಿರಾರ್ಕ । ನಮೊನಮೊ ಉಪಜೀವ್ಯ ನವನವ ನಿತ್ಯಭವ್ಯಾ । ನಮೊ ನಮೊ ಲೋಕಾಶ್ರಯ ನಿರಾಶ್ರಯಾ । ನಮೊನಮೊ ಸರ್ವಾಕಾರಾ ಸಮರ್ಥ ನಿರ್ವಿಕಾರಾ । ನಮೊನಮೊ ಕರುಣಾಸಿಂಧು ದೀನಬಂಧು । ನಮೊನಮೊ ನಿಜಾನಂದ ಮೂರುತಿ ಮುಕುಂದ । ನಮೊನಮೊ ದಾನ್ನವಾರಿ ಭಯನಿವಾರೀ ನಮೊನಮೊ ದೈವಕಾಲಾಗುಣಕರ್ಮಾಭಿದಸೀಲ।ನಮೊನಮೊ ಮನೋರಥವೆ ಗತಿಸತ್ಪಥವೆ । ನಮೊನಮೊ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿರುವೆಂಗಳಪ್ಪ ಕೋಲಾ । ನಮೊನಮೊ ನಮ್ಮನ ಸಾಕುವ ಸೊಬಗೆ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಅಪ್ಪಾರಮಹಿಮ ಅನುಪಮ್ಮ ಚರಿತ । ಸುಪ್ಪಾರಸನ್ನ ಸುಪ್ಪರನ ವಾಹನ್ನ । ಅಪ್ಪಾ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಎನ್ನಪ್ಪ ತಿರುವೆಂಗಳಪ್ಪ । ಅಪ್ಪಾರ ಮಹಿಮ ಸುಪ್ಪಾರ ಸದಾ (ಸುಪ್ರಸಾದ) । ಅಪ್ಪಾ ಇತ್ತರೆ ತಪ್ಪಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸಾ । ರಪ್ಪ ಗಿರಿವಾಸ ಸುಪ್ಪಾರವಾರ್ಣೇಶಾ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಆಯಾಸ ದುಃಖ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ ಚಿಂತಾ ಸಂತಾಪದಿ ಅ।ಸೂಯ ಈರಿಷ ಪೀಡಾ ಕಾಮ ಕ್ರೋಧಾ । ಮಾಯಾ ಮದ ಮತ್ಸರ ಲೋಭ ಮಾಂದ್ಯಾಲಸ್ಯಾ । ಸೂಯ ದುರ್ಗುಣ ರೋಗ ಭಯಾ ಅಜ್ಞಾನ। ವೈಯಾರ ದುರಿತ ಪುಣ್ಯಲೇಪ ಪರಾಭವ । ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ವಿರೋಧ ಆಯಾಸ ಆಶಾ । ಶ್ರೇಯ್ಯಹಾನಿ ನಿದ್ರಾ ಪಿಪಾಷ ಕ್ಷುಧಿ ಅ । ನ್ಯಾಯ ಕಂಪನ ಶೋಕ ನಾನಾ ಇನಿತು । ಕಾಯದೊಳಗೆ ಉಳ್ಳ ಮಂದಮತಿಗೆ ಮತ್ತೆ । ಜಾಯಾದಿಗಳಿಂದ ಬರುವ ಮಮತೆ । ಪ್ರಾಯ

ಜರತ ಬಿಡದೆ ಶಿಕ್ಕಿದವಗೆ ಎಂತೊ । ಶ್ರೀಯರಸ ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದು ಕಾಣೆ । ವಾಯು ಪೊರಟು ಒಳಗೆ ಪೋಗುವಾನಿತಮಧ್ಯ । ಆಯು ನೆಚ್ಚಿಕೆ ಇಲ್ಲ ಈಪರಿ ಇರಲು । ಈ ಯುವನಿಯಲ್ಲಿ ಒಹುಕಾಲ ಬದಿಕುವ ಉ । ಪಾಯ ಮಾಡುವೆ ನಯ್ಯಾ ನೆರೆಹೊರೆಯಲಿ । ಮಾಯಾವರ್ಜಿತ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ । ರಾಯಾ ನಿನ್ನಂಘ್ರಿಯು ಎನ್ನಲಿ ನಿಲಿಸೊ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಅರಿ ದರ ಗದ ಪದ್ಮ ನಾಮ ಶರಶಕ್ತಿ । ವರ ಅಂಕುಶ ಪ್ರಾಸ ತೋಮರ ಹಲಅಮೃತ । ಮುರಳಿ ಗೋ ವಿದ್ಯಾ ತಿಲ ಗೋಧುಮ ಚಾ । ಮರ ಛತ್ರ ತೋರಣ ಧ್ವಜ ಊರ್ಧ್ವವ್ಯಜನವ । ಜ್ವರ ಕರಿ ಆಂಧೋಳ ವಾಜಿ ಮತ್ಸ್ಯ ಕೂರ್ಮ । ಹರಿ ವೃಷ ರತ್ನ ಧನಧಾನ್ಯ ಕಾರ್ಮುಖಾ । ಪರಿಪರಿ ಮಂಗಳಕರ ವಾದ ರೇಖಿಗ। ಳಿರುತಿಪ್ಪ ಇಂಥ ಸುಂದರ ಪಾದ ಎನ್ನ । ಹೃತ್ಸರನಿಜ ಕರ್ಣಿಕೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು । ನಿರುತ ಚಂಚಲವಾಗಿ ಪೋಗುವ ಮನಸು ನಿಂ।ದಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ದುಸ್ತರ ದುರಿತರಾಸಿ । ಪರಿಹರಿಸುವದು ವ್ಯವಧಾನ ವಾಗದಂ । ತರ ಭವಾಬ್ಧಿಗೆ ತರಿಯೆ ಶಿರಿಯೆ ಎನ್ನ। ಧೊರೆಯೆ ನಿನಗೆಲ್ಲಿ ಸರಿಯೆ ಎಂದಿಗೆ ನಿನ್ನ। ಮರಿಯೆ ವೊಬ್ಬರ ಹೀಗೆ ಕರಿಯೆ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ । ಬರಿಯೆ ಹರಿಯೆ ಈಪರಿಯ ನಂಬಿಹೆ ನಾ । ನರಿಯೆ ಅನ್ಯರನ್ನಾ ಸರ್ವಥ ಸರ್ವದ ಶೇಷ । ಗಿರಿರಾಯಾ ವೆಂಕಟ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಕರುಣಿಸು ಎನಗೆ ಪೊಳೆವ ನಿನ್ನ ಚರಣಾ॥೪॥

ಆದಿತಾಳ

ಅಪಾಪ ಅಪ್ರತಿ ಚರಣ ಅಪೂಪವಂದಿತ ಚರಣ । ಅಪೂರ್ವ ಅನಾದಿ ಚರಣ ಆಪಾರ ಪ್ರಕಾಶ ಚರಣ । ಅಪೂಟ ಸದ್ಗುಣ ಚರಣ ಅಪಾತ್ರದಲ್ಲಣ ಚರಣ । ಅಪೂರ್ತಿವಾಗದ ಚರಣ ಅಪಾಪ ಅಪ್ರತಿ ಚರಣ । ಅಪ್ರಾಕೃತ ಚರಣ ಅಪ್ಪಾ ಅಪಾಗ ವೆಂಕಟಗಿರಿನಾಥ । ಆಪತ್ತಿನಾಶ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಮಗೆ । ಅ ಪದ (ಮುಕ್ತಿ) ಕೊಡುವದೀ ಚರಣ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ನಮೋನಮೊ ನಿನ್ನ ವಾರ್ತೆಗೆ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಮೂರ್ತಿಗೆ । ಸುಮನಸಾದ್ರಿ ರಾಯ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ ॥ ೬ ॥

(ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು)

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ - ಸುಳಾದಿ ೧೦

ರಾಗ–ಭೈರವಿ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ವಸುದೇವ ಅತ್ರಿಸುತಪ ಜಮದಗ್ನಿ ವಿಶಾಲಾ । ದಶರಥ ಪರಾಶರ ಕರ್ದಮ ಶುಭಾ । ವಿಶಜ ಕರ್ದಮನಾರಿ ಯಮಧರ್ಮ ರುಚಿ ವಿಷ್ಣು । ಯಶ ಪ್ರಿಯವೃತ ಬ್ರಹ್ಮದೇವ ಗುಂಹ್ಯಾ । ವಶು ನಂಬೋ ದೋಷ (?) ವೇದ ಶಿರ ಆಯುಷ್ಮ ಆರ್ಯಕ । ಬೆಸಸುವೆ ಇವರ ತರುವಾಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ । ಪ್ರುಸನಿ ದೇವಕಿ ಸತ್ಯವತಿ ರೇಣುಕ ಕೌಸಲ್ಯಾ । ವಿಶಿಚು ವಿಕುಂಠ ಅವಿತಿ ಆಕುತಿ ಅನಸೂಯಾ । ತುಷಿತ ತಾರ್ವಾದಿ ಮೇರು ಸಂಭೂತಿ ಸರಸ್ವತಿ । ಮಿಸುಣಿಪ ದೇವಹುತಿ ಅಂಬುಧರ ವೈಧೃತ । ಕುಶಲ ಸುಕೃತ ಬ್ರಹತಿ ವೀತಾದ್ಯರು । ವಸುಧಿಯೊಳಗೆ ಏಸು ಪ್ರಣ್ಯ ಮಾಡಿದರೊ।ಎಣಿಸಲಾರರು ಮಹಜ್ಞಾನಿಗಳೂ। ಅಸಮಾ ದೈವಾವೆ ನಿನ್ನಾ ಪೊಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಡದೆ। ಶಿಶುವು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು ಆಡಿಸುತ್ತಾ । ಹಸಿವೆ ನೀರಡಿಕೆ ತೊರದು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಬೇವೊ । ಬಸಲೊಳು ಕುಳಿತು ತಪಸಿದ ಕಾಲಕ್ಕೂ । ಬಿಸಿಜನಾಭನೆ ನಿನ್ನಾ ಸುಳುವು ಕಾಣಾರು ಎಲ್ಲಿ। ಹಸುಳೆಯಾದದೆಂತೊ ಇವರಿವರಿಗೆ । ಬಿಸಿಜಾಕ್ಷ ಲಕುಮಿ ನಿನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ಮಾ । ನಿಸದಲ್ಲಿ ಕಾಣಳು ಅರಸೀ ಅರಸೀ । ಶಶಿಕೋಟಿ ಲಾವಣ್ಯ ವಿಜಯವಿಠಲ ಶೇಷ । ವಸುಮತಿಧರ ತಿರುವೆಂಗಳೇಶ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಬಲರಾಮನು ನಿನಗೆ ಅಣ್ಣನಾದನು ನೋಡಾ । ಫಲ್ಗುಣ ನಿನ್ನ ಸೂತನ ಮಾಡಿಕೊಂಡ। ಕುಲದವರಾಗಿ ಯಾದವ ಜನರೆಲ್ಲ । ನಲಿನಲಿದು ನಿನ್ನಾ ಕೂಡ ಉಂಡರಲ್ಲಾ । ಗೆಳೆಯರೆಂದೆನಿಸಿದ ಗೋಪಾಲಕರಂದು । ಗೆಲವು ಸೋಲಾಟಗಳು ನಿನ್ನ ನೊಡನಾಡಿದರು । ಇಳಿಯೊಳಗೆ ಇವರ ಸುಕೃತವೇನೆಂಬೆ।ಕಲಕಾಲ ಗುಣಿಸಿ ಎಣಿಕೆ ಮಾಡಿದರಾಗಿ । ನೆಲಯುಗಾಣುವರಾರು ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದಕ್ಕೆ । ಸುಳಿವ ಮಿಂಚಿಗೆ ನರನ ಪ್ರಯತ್ನಗಳುಂಟೆ । ಜಲಜನಾಭನೆ ನೀನೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕತನದಿ । ಒಲಿದಾದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಕಾರಣವಲ್ಲ । ಸುಲಭ ಗಿರಿ ವೆಂಕಟ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ । ಫಳಿಸಿದ ತಪೋಧನವೆ ಭಕ್ತರ ಕುಲಕೋಟಿಗೆ ॥ ೨ ॥

* * *

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಗೋಪಿಕಾ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ । ಭೂಪಾಲಕರ ಮಕ್ಕಳು ಹಗಲಿರುಳು । ಶ್ರೀಪತಿ ನಿನ್ನೊಡನೆ ನೆರದರಂದೂ ಬಿಡದೆ । ವ್ಯಾಪಾರದಲಿ ಮನಸು ತೆಗೆಯದಲೆ । ಭೂಪ ಉಗ್ರೇಸನ ಸಮುಖನ್ನ ಮಾಡಿದ । ಅಪಾರ ಮಹಿಮ ಅಸುರೂಹವಂದ್ಯನೆ । ದ್ರೌಪದಿ ಸೊಲ್ಲಿಗೆ ನೀಪೋದದೆಂತೊ । ನಾ ಪೇಳಲಾಪೆನೊ ನಿನ್ನ ಕರುಣ । ರೂಪ ಹೀನಾಳದ ಕುಬುಜಿ ನಿನ್ನರಮಿಸಿ । ತಾ ಪ್ರೀತಿಯಾದ ನುಡಿಪೊಂದುವ ದೆತ್ತ। ಪಾಪರಹಿತ ಪರಿಪೂರ್ಣಸುಖಾತ್ಮಕ ಈಪರಿ ಇದ್ದವರ ಭಾಗ್ಯವೇನು । ಭಾಪುರೆ ಇವರಿವರ ತಪಸಿಗೆ ಈ ಫಲವೆ । ವ್ಯಾಪುತಾ ದೈವವೆ ನೀನೆ ಬಲ್ಲೀ । ದೀಪಕ್ಕೆ ಸರ್ವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕಾಣಿಸಿದಂತೆ । ನೀ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿದಿಯಲ್ಲಾದೆ । ಸುಪರ್ಣಗಿರಿರಾಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ ತಾಪಸಿಗಳಿಗೆ ಮೈದೋರದ ಧೊರಿಯೆ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಪಶುವಿಂಡು ಗೋಪಾಲಕರು ನಂದ ವ್ರಜ । ವಸುಧಿ ಎಲ್ಲಾವೆ (ಎಲ್ಲೆವರು) ಸುಸಾಧನ ಗೈದಿದರೊ । ಹಸುಗೂಸುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನಂತೆ ಮಾತಾಡಿ । ದಿಶಿದಿಶಿಗೆ ಬಾಲಾಟ ಕಲಿತರಲ್ಲೊ । ಮೊಸರು ಪಾಲು ತುಪ್ಪಾ ಬೆಣ್ಣೆ ತುಂಬಿದ ಭಾಂಡಾ ಹೃಷಿಕೇಶಾ ನಿನ್ನ ಹಸ್ತಗಳ ಸ್ಪರ್ಶಾ । ಮಿಸಕದಲೆ ಆಯಿತು ಈ ಜಡಗಳ ಪುಣ್ಯಾ । ಶಶಿಧರಗಾದರು ಸೋಜಿಗವಯ್ಯಾ । ಉಸರಲೇನು ಮುನ್ನೆ ಗೋಪ ಪಳ್ಳಿಯೊಳಗಿದ್ದ । ಕಸಕುಪ್ಪಿಸಕವಾಗಿ ಧನ್ಯ ಮಹಾಧನ್ಯ । ಬಸಿಜಸಂಭವನ ಲೋಕಕಿಂತಧಿಕ ರಂಜಿಸುವದು ನೀನವತಾರನಾಗೆ । ಬೆಸಸೀದ ಮಾತುಗಳಂತಿ ರಲಿ ಸರ್ವಕ್ಕು । ಯಶೋದಾ ದೇವಿ ನೋಪೀಯಂತೊ ಯಂತೊ । ದಶರಥ ಮೊದಲಾದ ಋಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಜ । ನಿಸಿದ ಕಾಲಕೆ ದೇವಾ ನಿನ್ನ ಕೂಡಾಡಿದಾ । ಅಸುಗಳು ಏನು ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿದರೊ । ವೃಷಭಗಿರಿಯ ವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ । ಅಸಮ ದೈವವೆ ನಿನ್ನ ಕರುಣತನ ಎಂತೊ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಇದು ಎಂತಿರಲಿ ಇಂದಿನ ದಿನದಲ್ಲಿ । ಪದುಮನಾಭನೆ ಸಪ್ರ್ಯೋಗವಾಗಿ । ಹೃದಯಾಕಾಶಾದಿ ನಿನ್ನ ಮೂರುತಿ ಇಟ್ಟು । ಒದಗಿ ಗಾಯನ ನೃತ್ಯ ನಾನಾ ಪರಿಸೇವೆ। ಮುದದಿಂದ ಮಾಡುತ ನಿಜಶರಣರ ಪುಣ್ಯ। ಉದಯಾಸ್ತಮಾನವು

ಎಣಿಸೆವುಂಟೇ । ಇದೆ ಇದೆ ಸಿದ್ಧವೊ ಕೃತಾದಿಯುಗದಲ್ಲಿ । ಪದೊಪದಿಗೆ ತುಂಬಿಹರೊ ಇಲ್ಲಿ। ವಿಧುವೊಗಾ ಇವರೆಲ್ಲ ನಾನಾ ತಪಸುಮಾಡಿ। ಚದುರತನದಿಂದ ಒಲಿಸಲಿಲ್ಲ । ಮದನ ಜನಕ ನೀನೆ ಅನುಕಂಪನಾಗಿ ಪೊ । ಲಿದೆ ಎಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಇಲ್ಲಾ । ಉದಯಗಿರಿಯವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ । ಅದು ಭೂತದೈವಾವೆ ಬಹುವಿಧ ಚರಿತಾ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಮನಸು ಬಂದಂತೆ ಮಹಾಮಹಿಮೆ ತೋರುವ ದೇವ । ಅನಿಮಿಷಾ ಗಿರಿವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ ॥ ೬ ॥

ಸುಳಾದಿ ೧೧

ರಾಗ–ಕಲ್ಯಾಣಿ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಕಾಯದಿಂದಲಿ ಭಕ್ತ ಮಾಡೀದಪರಾಧ। ತಾಯಿಯಂದದಿ ತಾನೆ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ। ಘಾಯವಾಗದಂತೆ ದಂಡಿಸಿ ಪಾಲಿಸುವ । ಶ್ರೀಯರಸನ ಗುಣಕೆ ಏನೆಂಬೆನೋ। ಸ್ತ್ರೀ ಯೋಗಾ ಮೊದಲಾದ ಪಾಪಂಗಳು ಮಾಡಿರೆ । ಕಾಯಿದು ಕೊಂಬವ ನೈಯ । ವಾಸನಮಯದಿಂ । ಆಯಿತೆಂದೆನಿಸುವ ಸ್ವಲ್ಪಾನುಭವದಿಂದ । ನೋಯಾದಂತೆ ಪಾಪಾ ತೀರಿಸುವನು । ಈರು ವನಿಯೊಳಗೆ ಎಣಿಸಿದರು ಇಂಥ ಉ । ಪಾಯ ಬಲ್ಲಂಥ ದೈವವಂದೂ ಇಲ್ಲಾ । ಬಾಯಲ್ಲಿ ಆಡಿದರು ಕೋಪದಿಂದಲಿ ಅವನ । ಸಾಯಾಬಡುವರಲ್ಲೊ ಮುಂದೋರದೆ । ಕಾಯಜಪಿತನ ಮಹಿಮೆ ಕೇಳಿರೊ ತನ್ನವರು । ಕಾಯಾದಲ್ಲಿ ಪಾಪಾಮಾಡೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಉಣಿಪಾ । ಛಾಯಾದಂತೆ ಪುಣ್ಯ ಮನದಿಂದ ಮಾಡಿದರೆ । ಕಾಯದಲಿ ಉಣಿಸುವ ಖ್ಯಾತಿ ಇತ್ತು । ಮಾಯಾಕಾರನ ಮಾಯ ತಿಳಿದವನಾರು ದೈ । ತೇಯ ಜನರಿಗೆ ಇದರ ವಿಪರೀತವೊ। ವಾಯುವಂದಿತ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟಗಿರಿ । ರಾಯ ತನ್ನ ಶರಣರಿಗೆ ಭೀತಿಬರಗೊಡನು ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಧರಣಿಯೊಳಗೆ ತನ್ನ ಶರಣರ ಸೌಭಾಗ್ಯ।ನಿರುತರ ಶ್ರುತಿತತಿ ಪರಿಪರಿಯಿಂದಲಿ ವರದೊರವು ಪೇಳಿ ಬೆರಗಾಗುತಲಿವೆ । ಸರಿಗಾಣೆನಯ್ಯಾ ಹರಿ ತನ್ನ ವರನ।

ಚರಣದಲಿ ಇಟ್ಟು ಪರಿಪಾಲಿಸುತಿಪ್ಪ। ದುರಿತದ ಭಯವಿಲ್ಲ ದುರುಳ(ರ)ಟ್ಟುಳಿ ಇಲ್ಲ । ಉರಗಗಿರಿ ವೆಂಕಟ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ । ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂದು ಕರದು ವರವಕೊಡುವ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಆವಾವ ದೈವಗಳ ನಂಬಿದರೇನಯ್ಯಾ । ಭಾವದಲಿ ನೋಡಿದರು ಸುಖವೇ ಇಲ್ಲ । ನೋವಾಗುವದು ಕೇಳಿ ಬಾಯಿಲಾಡಿದದಕ್ಕೆ । ಕೇವಲ ಬಾಧಿಯ ಬಿಡಿಸುವರು । ದೇವದೇವೇಶನ ಕರುಣತ್ವ ಇಂತಲ್ಲ । ನೋವಾಗೊಡದಂತೆ ಉಣಿಪ ಪಾಪಾ । ಆವಾವಗಾದರು ಇಂಥ ಶಕುತಿ ಉಂಟೆ। ತ್ರಿವಿಧಗುಣದಿಂದ ಪ್ರತಿಬದ್ಧರೂ । ಭೂವಲ್ಲಭ ಚೋರರ ದಂಡಿಸಿದಂತೆ ದೈ । ತ್ಯಾವಳಿಯ ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ನಿರ್ದೋಷನೊ । ದೇವ ನಾರಾಯಣಗಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ । ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟನಾಥ ನಮ್ಮನು ಕಾವಾ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಭಾರವೊಹಿಸುವ ದೀನವತ್ಸಲ ಅಚ್ಯುತ। ಸಾರಿಸಾರಿಗೆ ತನ್ನ ಸಾರಿದವರು ಸಂ। ಸಾರದೊಳಗೆ ಇರೆ ಕರುಣದಿಂದಲಿ ಸಂ। ಸಾರಿಗ ತಾನಾಗಿ ಇವರನ್ನ ತಗದು ಉ । ದ್ಧಾರಮಾಡುವನಯ್ಯಾ ಸುಲಭ ಮೂರುತಿ ಇದು । ವಾರಿಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಮನುಜಗಾಗಿ ತಾನು । ವಾರಿಯಾ ತುಡಿಕಿ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ತಂದವನ । ತೀರ ದಲಿಟ್ಟು ಪಾಲಸಿದಂತೆ ಕಾಣಿರೊ । ಮಾರಜನಕ ನಮ್ಮನು ಭವದಿಂದಲಿ । ಪಾರುಗಾಣಿಸುವನು ಪಾವನ್ನ ಶರೀರ । ನಾರದವಂದ್ಯ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸರ್ವಾ। ಧಾರ ವೆಂಕಟ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ವಾರಿಜಪಾದ ವಾರಿಜನಾಭ । ವಾರಿಜ ಹೃದಯ ವಾರಿಜ ಕಂಧರ । ವಾರಿಜ ಪಾಣಿಕರ ವಾರಿಜ ನಿಜ । ವಾರಿಜ ಲೋಚನ ವಾರಿಜ ಪತಿ ವಾರಿಜ । ವಾರಿಜ ಹಾರಾ ವಾರಿಜ ಮಿತಾ । ಪಾರಕೋಟಿ ತೇಜಾ ವಿಬುಧ । ವಾರಿಜ ನಮಗೆ ವಾರಿಜ ಸುರ ವಾರಿಜ । ವಾರಿಜ ಸಂಭವ ನೆನೆವರ ಹೃ । ದ್ವಾರಿಜ ಪೀಠವಾಸ ವಾರಿಜನಿಲಯ ವಿಜಯವಿಠಲ ದಯ । ವಾರಿಧಿ ವೆಂಕಟಗಿರಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ॥೫॥

ಜತೆ

ಶರಣರಿಗಾಗಿ ನಿರ್ಜರರ ಪಾಲಗಬಿಟ್ಟು । ಉರಗಾದ್ರಿಯಲಿ ನಿಂದಾ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ವೆಂಕಟ ॥ ೬ ॥

(ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು)

ಸುಳಾದಿ ೧೨

ರಾಗ-ಮುಖಾರಿ **ಧೃವತಾಳ**

ಅರಸಿನ ಭೀತಿಯಿಂದ ಆತನ ಪಾದರಕ್ಷ । ಪರಿಚಾರಕನೊಬ್ಬ ಸತತ ಬಿಡದೇ । ಪರಮ ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಜೋಕೆ ಮಾಡಿದಂತೆ । ಹರಿ ನಿನ್ನ ಶರಣಾರ ಸರಸಿಜ ಭವಾದ್ಯರು । ನಿರತರವಂದಡಿ ತೊಲಗಿ ಪೋಗಾದೆ । ಪೊರವಾರು ಪರಿಪರಿ ಬಗೆಯಿಂದೊಲಿದೂ । ದುರಿತದ ಕಡಿಗೆ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದವನ । ಕರಣಗಳೆರಗ ಗೊಡದೆ ಆವಾಗ।ಹರಿಭೀತಿ ನರನಿವ ನೀಚಾನಾದಾಡಾಗಲಿ।ಕರುಣಪಯೋನಿಧಿ ಭಕ್ತರಾಧೀನವಾದ । ಧೊರಿಯೆ ನಿನ್ನಾ ಬಲು ಲೀಲಿಗೆ ನಮೋನಮೊ । ಮರ ದೊಮ್ಮೆ ನೆನದಾಡೆ ಚನ್ನಾಗಿ ಚನ್ನಾಗಿ । ಬರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಚಿನ್ಮಾತ್ರ ಮುನಿಸ್ತೋತ್ರ । ಧರೆಯೊಳು ನಿನ್ನಾ ಸರಿಯಾದ ದೈವವ। ಕುರುಹ ಕಾಣೆಸೊ ಕುಜನರಿಗೆ ಕುಠಾರ । ತಿರುವೆಂಗಳಪ್ಪ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಶ್ರೀನಿವಾಸ । ಗಿರಿವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟತಂದೆ । ಶರಣಾರು ಕರೆವ ಸೊಲ್ಲಿಗೆ ಸೋಲುವ ಮಹಿಮ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಹುಲ್ಲ(ನೆಲ್ಲು)ಸರಿವೆರುವ್ವಿಗೆ ಸಲ್ಲಾದು ಬೆಲೆಮಾಡಲು ಮಲ್ಲನರನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರಲದೆ । ಸಲ್ಲುವದು ಬಿರಿದು ಎಲ್ಲ ಲೋಕದ ಮಧ್ಯ । ಹುಲ್ಲಿಗೆಯಾದರೂ ಬಲ್ಲಿದನ ಬಳಿ । ಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರಿಂದ ಬಲ್ಲಿದರ್ತವದಕೆ ಬರುವದು ಕಾಣಿರೊ । ಕಲ್ಲುನಾರಿಯು ಮಾಡಿದ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ । ಎಲ್ಲಿದ್ದರು ನಿನ್ನವಗೆ ಭೀತಿ ಇಲ್ಲ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ನಾನಾ ಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬೆಳೆದುಬಿಡದೆ । ನಾನಾ ದೇಶದ ಮ್ಯಾಲೆ ತಿರುಗಿ ತಿರುಗೀ।ನಾನಾ ಠಾವಿನಲಿ ವಾಸವಾಗಿ ಇದ್ದು।ನಾನಾ ಉದಕ ಧಾನ್ಯ ಸವಿದು

ಉಂಡು । ನಾನಿದ್ದರು ದೇವ ಅಲ್ಲಲಿ ಪೊಂದಿದ । ಆ ನಿರ್ಜರರು ನಿನ್ನ ಪೊಂದಿದವ । ಜ್ಞಾನವೆ ಕೆಡದಂತೆ ರಕ್ಷಿಸುವರು ಸತತಾ । ಏನೆಂಬೆನೈ ನಿನ್ನ ಧೊರೆತನಕೇ।ನಾನೆಲ್ಲಿ ಸರಿಗಾಣೆ ತ್ರಿಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜಗತ।ಪ್ರಾಣನ್ನಾ ವಡಿಯಾನೆ ದಿವ್ಯಕಾಯ । ಜ್ಞಾನಾದ್ರಿ ವೆಂಕಟ ವಿಜಯವಿಠಲ ರೇಯಾ । ನೀನೆಂದವನಿಗೆ ನಿತ್ಯ ನೀನೆ ಬೆನ್ನು ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಕಾಮಂಜುತಲಿದೆ ಕ್ರೋಧಂಜುತಾಲಿದೆ । ಅಮದ ಮೋಹ ಮತ್ಸರ ವಂಜುತ ಲಿದೆ । ತಾಮಸ ಜನಗಳು ವಮ್ಯಾದರೂ ನಿನ್ನ । ನಾಮಾವೆ ಕೇಳುತಲಂಜುತ ಲಿಪ್ಪರು । ಸ್ವಾಮಿ ತೀರ್ಥವಾಸಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ । ಈ ಮಹಿಯೊಳು ನಿನ್ನ ಧೊರೆತನಮಿಗಿಲೊ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಜಗತ್ಪಾವನ ಜಗಜ್ಜೀವನ । ಜಗತ್ಕವನ ಕಾವನೈಯ್ಯಾ। ಜಗದ ಜಗದ ಜೀವನ ಜಗವ ಸೃಜಿಸಿ ಜಗವ ನಿಲಿಸಿ । ಜಗವ ಆಡಿಸುವೆ ಜಗವೆ ನಿನ್ನ ಭೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುತಿಪ್ಪದು । ಜಗವ ಬಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಾ ಸರ್ವ ಜಗವರಿಯದು । ಜಗವೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತನ ಪಾಲಿಸುತಿಪ್ಪದು । ಜಗವೆ ನಿನ್ನಯ ಗುಣಂಗಳೆಣಿಸುವದೂ । ಜಗದಾ ಜಗದಾ ಧೊರಿಯೆ ಖಗಗಿರಿ ವೆಂಕಟವಿಜಯ ವಿಠಲ ಪರಮದಯಾನಿಧಿ । ಜಗವೇ ನಿನ್ನಾಧೀನವಯ್ಯಾ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಅರಸಿನಿಂದಲಿ ಅಧಿಕ ಭೃತ್ಯನಿಗೆ ಪಾಲಿಸುವ । ಹಿರಿಯಾರಿಪ್ಪರು ಬಿಡದೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ಧೊರಿಯೆ ॥ ೬ ॥

(ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು)

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ ಸ್ತೋತ್ರ ಸುಳಾದಿ ೧೩

ರಾಗ–ನಾಟಿ **ಧೃವತಾಳ**

ವೆಂಕಟೇಶನೆ ಚಕ್ರ ಶಂಖ ಕೌಮೋದಕಿ । ಪಂಕಜಾಕಿತನೆ ಮೀನಾಂಕನ ಪಿತನೆ ಭ । ಯಂಕರ ದೈತ್ಯರ ಬಿಂಕಪತರಿದ ಕ।ಳಂಕ ಮಹಿಮ ನಿಶ್ಯಂಕ ಪುಣ್ಯನಾಮ।

ಪಂಕಜಭವನಾಗಾ ಕಂಕಜನುತ ಪಾದಾ । ಪಂಕಜ ಶಿರಿವತ್ಸಾಂಕಿತ ಫಣಿ ಪರಿ।
ಯಂಕನೇ ಲಂಕೇಶ ಪೋಷಾ ವೆಂಕಟಧೀಶಾ । ಸಂಕಟಹರ ಸುರಲಂಕೃತ
ಮನೋಹರ । ಟಂಕಿನೆ ನಾಮದೇವಾ ವಿಜಯವಿಠಲಯನ್ನ । ಸೋಂಕಿ
ಸಂಸಾರದ ಶೃಂಖಳ ಪರಿಬರಿಸೊ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ನಿರಾಧಾರ ನಿಸ್ಸಂಗ ನಿರಮಲಾಂಗ । ನಿರಾಮಯ ನಿರ್ದೋಷ ನೀರದಭಾಸ ।
ನಿರಂಜನ ನಿರ್ಗುಣ ನಿರಾವರಣ ನೀರಜರಮಣಾ ನಿರಾಶ್ರಯನೆ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ।
ನಿರ್ವಿಕಾರಾ ವಿಜಯವಿಠಲ । ತಿರುವೆಂಗಳೇಶ ತಿರುಪತಿವಿಾಸ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಮಂಗಳಮಹಿಮ ತಿರುವೆಂಗಳನಾಥ। ಸುರಂಗಳ ಪಾಲಾ ಜನಂಗಳವೊಡಿಯಾ।
ಹೆಂಗಳೆಯರ ವಸನಂಗಳಾ ಕದ್ದು ಸು । ಖಿಂಗಳಾ ತೋರಿಸಿದ ದಿಕ್ಕಂಗಳೊಳಗೆ
ತಿಂಗಳಾನಂದದಲಿ ಕಂಗಳಿಗೆ ನಿನ್ನ ಪಾ । ದಂಗಳ ತೋರು ನಾಮಂಗಳ
ಉಣಿಸುತ । ಮಂಗಳಕಾಯ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಹೃದ । ಯಂಗಳ ಮಧ್ಯ
ರೂಪಂಗಳ ನೆಸಗುತಾ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ನಾರಾಯಣ ಕೃಷ್ಣ ಅಚ್ಯುತಾನಂತ । ಘೋರದುರಿತ ಸಂಹಾರ ನಾನಾಕವ ।
ತಾರಲಕುಮಿ ರಮಣಾಪತ್ತು ನಾಶನಾ । ಚಾರುಚರಿತ್ರ ಮುನಿಸ್ತೋತ್ರ
ಪಾತ್ರಾ । ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ತಿಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಭವ । ತಾರಕ ಪರಗಿರಿ ವಾಸ
ತಿರುಪತೀಶಾ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ತಿರುಗುವಂತೆ ಮಾಡು ಮನಸು । ಕರಗುವಂತೆ ಮಾಡು ಮನಸು । ಮಿರಗು
ವಂತೆ ಮಾಡು ಮನಸು । ಸೊರಗುವಂತೆ ಮಾಡು ಮನಸು । ಸುರಳಿತವಾಗಿ
ಈ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಗತಿಗೆ । ತಿರುವೆಂಗಳೇಶ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಮೇಲ್ ।
ಗಿರಿಯವಾಸ ಸಿರಿವೆಂಕಟೇಶ ಮಹಾಮಹಿಮಾ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಧರೆಯೊಳು ಮೆರವಸಿರಿ ತಿರುವೆಂಗಳಪ್ಪ । ತಿರುಮಲ ವಿಜಯವಿಠಲ ಜಗನ್ಮೋಹನ ॥ ೬ ॥

(ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು)

ಸುಳಾದಿ ೧೪

ರಾಗ-ನಾಬ **ಧೃವತಾಳ**

ಸಮ್ಮುಖನಾಗು ಗಿರಿಯ ತಿಮ್ಮ ನಾತುಮ್ಮ ಪುರುಷೋ । ತುಮ್ಮ ಆ ಮಹಾ ಮಹಿಮಾ ರಮ್ಮೆಯರಸ ಸರ್ವೋ । ತುಮ್ಮ ಅಂತರಾತುಮ್ಮ ಬೊಮ್ಮಾಜನಕ ಪರಮಾ । ತುಮ್ಮ ರೇವತಿರಮಣ ತಮ್ಮ ದೇವೊ । ತುಮ್ಮ ಜ್ಞಾನತುಮ್ಮ ವೈಷಮ್ಯ ಇಲ್ಲದ ಪರ । ಬೊಮ್ಮ ರಮ್ಮೆನುತಾ ಅನುಪಮ್ಮ ಚರಿತಾನಮಿತ । ಸಮ್ಮಂಧ ಸರ್ವದಾಗಮ್ಯ ಹಮ್ಮಿನ ದೈವ। ಖಮ್ಮಹಿಯೊಳಗೆ ಆಹಂಮತಿಯುವ ನಾನೆ । ದಮ್ಮಯ್ಯಾ ಇಮ್ಮಯ್ಯಾ ಲಾಲಿಸು ನಮ್ಮಯ್ಯಾ । ನಿಮ್ಮನವಾಗಿ ನಿನಗೆ ನಮೋನಮೋ ಎಂಬೆ । ಹಮ್ಮು ಭಕ್ತರ ಕೂಡಾ ಸಮ್ಮಂಧಾವಲ್ಲವೊ। ಹೆಮ್ಮೆ ಯಿಂದಲಿ ನಿನ್ನ ನೆಮ್ಮಿದೆ ನೇಮದಲಿ । ಅಮ್ಮಾಲಾ ವನಮಾಲಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಎನ್ನ । ಮಮ್ಮುಳಿಕೆ ಹರಿಸು ಅಮೃತಾ ದಾರಿ ತೋರೂ ॥೧॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಪಂಚನಾಡಿಯೊಳಿಪ್ಪ ಪಂಚಮೂರುತಿ ದೇವಾ । ಪಂಚಭೂತದ ಪ್ರಪಂಚ ವುಳ್ಳವನಯ್ಯಾ । ಪಂಚಪರ್ವದಲ್ಲಿ ಪಂಚೈವರ ಕೂಡ । ವಂಚನೆ ಇಂದಲ್ಲಿ ಚಂಚಲಮನದಿಂದ । ಹಿಂಚಮುಂಚ ತಿಳಿಯೆ । ಪಾಂಚಜನ್ಯಪಾಣಿ ವಿಜಯ ವಿಠಲನೆ ವಿ । ರಂಚಿ ದೇವತೆಗಳ ವಂಚಿಸಿದ ದೈವ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಷೋಡಶೋಪಚಾರ ಮಾಡಲಿ ಬಲ್ಲಿನೆ । ಮೂಢಾನು ನಾನು ಈ ನಾಡಿನೊಳ ಗೆಲ್ಲಾ । ಕಾಡಿಬೇಡುವೆನೆಂಬ ಹೇಡಿತನವಲ್ಲದೆ । ನಾಡಿವಂದಾದರು ಬಾಡಿ ಬತ್ತದೆ ಮನ । ಹಾಡಿಪಾಡಿನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಅರ್ಥಿಯಿಂದ । ಲಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಕೂಡಾಡಲಿಲ್ಲ। ಗೋಡಸಂಗಡ ಸರಸವಾಡಿದಾರಾ ಗೋಡೆ । ನೋಡಿ ಹರುಷ ದಿಂದ ಲಾಡುವದೇ ಮಾತು । ಆಡಾಲೇನೂ ನಿನಗೆ ಈಡಿಲ್ಲಾದ ಮಹಿಮ । ಬೀಡಿನೊಳಗೆ ಈಗ ರೂಢಾತನವೆನೊ । ಗೂಢ ಕರುಣೆರಂಗ ವಿಜಯವಿಠಲ ಇತ್ತಾ । ಮಾಡು ಮೊಗವನು ಗಾಡಿಕಾರಾ ದೈವಾ ॥ ೩ ॥

ಝಂಪಿತಾಳ

ದೀಪಕ್ಕೆ ನೆಳಲುಂಟೆ ನಿನ್ನ ಪರಿಚಾರ ಕರಿಗೆ। ಪಾಪಗಳುಂಟೆನೊ ಪರಮಪುರುಷ ಕೋಪತಾಪಗಳಿಂದ ನಾನಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ । ಶ್ರೀಪಾದ ನೆನಸೀದ ಜನರಿಗೆಲ್ಲಾ । ಅಪಾರ ಜನುಮದ ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳು ಇರಲು । ಪೋಪದೆ ಇರಬಲ್ಲವೇನೊ ಪೇಳೊ । ಶ್ರೀಪತಿ ನಾನೊಬ್ಬ ಮಾಡಿದ ದೋಷಕ್ಕೆ । ನೀಪರಿಹರಿ ಕಾಣಲಾಪದೆ ಸರಿಯೈಯ್ಯಾ । ಆಪತ್ತಿಗಾಗುವ ಶಕ್ತ ನಿಂತಾದಡೆ । ತಾಪಕಳವರಾರು ಪತಿತಾರೊಡಿಯಾ । ಗೋಪಾಲರೊಡನಿಪ್ಪ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಕಾಪಾಡುವ ದೈವ ಎನ್ನ ಅನುದಿನ ಬಿಡದೆ ॥ ೪ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಕರಗಿಸಿದ ಬೆಣ್ಣೆ ಘೃತವಾದ ಮ್ಯಾಲೆ । ತಿರಗಿ ನವನೀತ ನೆನಿಸುವಾದೆ । ಹರಿ ನಿನ್ನ ದಾಸರ ಚರಣಯುಗಳವನ್ನು । ನೆರೆನಂಬಿದ ಮ್ಯಾಲೆ ನರರೊಳು ಗಣಣೆ। ಅರೆಮರೆ ಮಾಡದೆ ಎನ್ನ ಕಡಿಗೆ ಮೊಗ । ತಿರುಹು ಸುಂದರಮೂರ್ತಿ ತಿರ್ಮಲೇಶಾ । ಅರಿಗಳದಲ್ಲಣ ವಿಜಯವಿಠಲ ನೀನೆ । ಕರುಣ ಮಾಡದಿರೆ ಮುಂದೆ ಸಾಕುವನ್ಯಾರೊ ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಭಕುತ ಪ್ರಲ್ಹಾದ ನಿನಗೇನು ತಂದಿತ್ತ । ಶುಕಮುನಿ ನಿನಗೇನು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ ಸುಖಬಡಿಸಿದನೆ ನಾರದ ಬಂದು ಅನುದಿನ । ರುಕುಮಾಂಗದ ತೃಪ್ತಿ ಬಡಿಸೀದ ನಿನಗೇನೂ । ಶಿಖರ ಪೆತ್ತಿದನೆನೊ ಲಂಕಾಧೀಶನು ಬಂದು। ಮುಖ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ ಧನವಿತ್ತಾನೆ ನರ ಪುಂಡ । ರಿಕನು ನಿನಗೆ ಏರುವ ರಥವಿತ್ತನೆ। ಭಕುತಿಗೆ ಘಳಿಸಿ ಹಾಕಿದನೇನೊ ಧೃವ ಶೌ । ನಕ ಮಿಗಿಲಾದವರೇನು ಮಾಡಿದರು । ಭಕುತಿ ಇದ್ದನಿತು ಭಜಿಸಿದರಲ್ಲದೆ । ಅಕಟ ನಾನೊಬ್ಬನೆ ನಿನಗಾಗದವನೆ । ಲಕುಮಿರಮಣ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ । ಮುಖವಾ ತೋರು ಎನ್ನ ಭಕುತಿ ಇದ್ದನಿತೂ ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಒಳ್ಳಿತಾದರೆ ಏನು ಇದಕೆ ಕಡೆಯಾಗುವದೆ । ಬಲುಕಾಲಾದಲ್ಲಿ ಎನಗೆ ನಿನಗೆ ಸಂಬಂಧವೊ । ಮಿಳಿತವಾಗಿರಲಾಗಿ ನೀ ಪೋಗುವದು ಎತ್ತ । ತಿಳಿಯಪೇಳು

ವದು ಕೈಯಾಮುಗಿದು ಬಿನ್ನೈಸುವೆ। ಪೊಳವ ವಸ್ತುಕೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಗಾದರೆವಂದು। ಹುಳುಕು ಇದ್ದರೆ ನೋಡಿ ತೆಗೆದು ಬೀಸಾಟು ಅದ । ಮೆಲುವನಲ್ಲದೆ ಬಿಡದೆ ವಿವೇಕನಾದವನು। ಕೆಳಕೆ ಈಡ್ಮಾಡನೊ ಕೇಳೊ ದೇವ। ಹುಳುಕು ಕರ್ಮಗಳು ಎನ್ನಲ್ಲಿ ಅಪಾರವುಂಟು । ನೆಲೆಯ ಬಲ್ಲ ಮಹಿಮಾ ತೆಗಿದು ಕಳಿಯೊ । ಸುಳಿವ ಸುಲಭವಾಗಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಭಕ್ತಾ । ವಳಿಗೆ ಸೂರೆಕಾಣೊ ತಪ್ಪದೆ ಕಲಕಾಲ ॥ ೭ ॥

ಜತೆ

ಇತ್ತಮುನ್ನಾ ಎನ್ನೊಳಿರಸಲ್ಲದಾದಾಡೆ । ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡೊ ವಿಜಯವಿಠಲ । ೮ ॥

(ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು)

ಸುಳಾದಿ ೧೫

ರಾಗ–ಶಂಕರಾಭರಣ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಮುಪ್ಪು ಇಲ್ಲದ ಅಪ್ಪ ತಿರುಪತಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ । ಮುಪ್ಪು ಇಲ್ಲದ ತಾಯಿ ಆಲುಮೇಲು ಮಂಗಾಯಿ । ಮುಪ್ಪು ಇಲ್ಲದ ಗುರು ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು। ಮುಪ್ಪು ಇಲ್ಲದ ಬಾಂಧವರು ಹರಿಭಕ್ತರು। ಮುಪ್ಪು ಇಲ್ಲದ ಧನ ಹರಿನಾಮ ಸಾಧನ । ಮುಪ್ಪು ಇಲ್ಲದ ಸದನ ದಿವ್ಯಾನಂತಾಸನ । ಮುಪ್ಪೆ ಮುಪ್ಪೆ ಇಲ್ಲ ಎಮ್ಮ ಸೌಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ । ಮುಪ್ಪುರದೊಳಗೆ ಹರಿದಾಸರಿಗೆ ಎಣೆಯೆ । ಮುಪ್ಪುರ ವಗೆಲ್ಲಿದ ಅನಘ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ । ಅಪ್ಪಾ ಭಕ್ತರ ಒಡನಾಡುವದು ತಪ್ಪಾ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಉಡಲಿ ಉಣಲುಂಟು ಕೊಡಲು ಕೊಣಲುಂಟು । ಅಡಗಾಣಿಪ ಭವ ಗಡಲಾ ಯಾಸವನು । ಬಡದೆ ದಾಟಲಿವುಂಟು ಸಡಗರದಲಿ ದ । ಟ್ಟಡಿ ಹರಿನಾಮವ ಹಡಗವೆಂಬುದು ಕೈ । ವಿಡಿದು ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆದು ವಿಜಯವಿಠ।ಲೊಡಿಯನ ಪಾದವ ಬಿಡವೆ ನಿರೆನಂಬೆ । ಕೆಡುವದು ವಿಪತ್ತು ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಅಚ್ಚುತನ್ನ ನಾಮಾ ಅಚ್ಚು ಹೊಯಿದಂತೆ| ಅನಂತನ ನಾಮಾ ಕೊನಿ ನಾಲಿಗಿ ಯಲ್ಲಿ । ಪಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಪರಮಾನಂದದಿಂದಾ । ಕೆಚ್ಚೆದಿಯ ಯಮಭಟರ ತಾವಿಗೆ । ಕಿಚ್ಚು ಬೀರುತಲಿ ವೈಷ್ಣವರ ಸುಮತವೆಂಬೊ । (ವ) ರಚ್ಚಿಯಾ ಬಿಡದೆ ಬಲು ಬಿಂಕಾದಲ್ಲೀ । ವಾಚಸ್ಪತಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಭಕುತಿಗೆ। ಚೊಚ್ಚಲ ಮಗನಾಗಿ ಚರಿಸು ಜಾಣನಾಗಿ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಈತನು ಈತನು ಈತನು ಪುಟ್ಟಿಸಿದ । ಈತನು ಈತಗೆ ಸಂತರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ । ಈತನು ಪೂಜಿಪ ದೂತರ ಬೆರದಾಡು । ಈತನು ವೊಳಗಿದ್ದ ವಿಷಯಾದಿಗಳ ಬಿಟ್ಟು । ಈತನು ನೆಚ್ಚದೆ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ನೀವ ಪು । ರಾತನ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಪಾದದಲಿ । ಈತನು ವಿಡದು ವರಗಳ ಬೇಡೂ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಹರಿಸರ್ವೋತ್ತಮ ನಹುದೆಂದು । ಅರಮರೆ ಇಲ್ಲದಲೆ ಬಿರದನು ವೊಹಿಸಿ । ಉರಗನ ತುಳಕಿ ತೊರಿಯದೆ ಬಿಂಕವ । ಧರೆಯೊಳಗೆ ಡಂಗುರವನು ಸಾರಿ । ಪರಮೇಶ್ವರ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ । ಶರಣರಿಗೆ ಭಯಗಳು ಇಲ್ಲೆಂದು ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಮಾತುಮಾತಿಗೆ ತಿರುವೆಂಗಳೇಶಾ ಯೆನ್ನು । ಭೂತಕೃತು (ನಾಮಾ) ವಿಜಯವಿಠಲನ ಪಾದವಕಾಣೋ ॥ ೬ ॥

(ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು)

ಸುಳಾದಿ ೧೬

ರಾಗ–ಭೈರವಿ **ಝಂಪಿತಾಳ**

ಎಸವೊ ಪೊಸರತುನ ರಂಜಿಸುವ ಮಕುಟಮೌಳಿ । ಅಸಿತ ಸುಳಿಗುರುಳ ಶೋಭಿಸುತಿರೆ ಮಧುಪನಂತೆ।ನೊಸಲಲ್ಲಿ ಮೃಗನಾಭಿ ತಿಲುಕ ತಿದ್ದಿದ ಸೊಬಗು

ದಶಕಕುಂಭಕಾಂತಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವ ಕುಂಡಲ ಛವಿ । ಯಸಳು ಕಂಗಳು ಕುಸುಮಾ ಚಂಪಕನಾಸನ ಕಂಡೆ । ಶಶಿವದನ ನಸುನಗೆ ರಸಸುರಿವ ಮಾತು । ಮಿಸುಣಿ ಪಾವಳಿದಂತ ಕಂಬುಕೊರಳ ರೇಖೆ।ಹಸನಾದ ಉರನಾಭಿ ನಡಿವೆ ಸರ್ವಲೋಕ ಬಸುರೊಳಗೆ ವೊಪ್ಪುತಿರೆ ಕಂಡೆ ಕಟಿಕರ ಯುಗ್ಮಾ । ಪಸರಿಸೂವ ಊರು ಜಾನುಜಂಘೆ ಪದನಖಾ । ನಿಶಿಚರನಾಶಾ ಲೋಕಾತ್ರಯಾಶ್ರಯಾ ನಾಮಾ । ಝಷಕೇತನಯ್ಯಾ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ । ಅಸಮಸ ಮೂರ್ತಿಯಾ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡೆ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ವೀರಮುದ್ರಿಕೆ ಬೆರಳ ಚಾರು ಶೋಭಿತಪೆಂಡೆ। ಭೋರಗರವ ಗೆಜ್ಜೆ ತಿರಿತಿರಿಲಿ ಝುಂಕಾರದನೂಪೂರ ಶೃಂ। ಗಾರದ ಉಡುದಾರ ಹೀರ ಕೌಸ್ತುಭ ತುಲಸೀ। ಹಾರಾ ಪುಲಿಯುಗರು ಹೇರೂರಾದಲ್ಲಿ ಕೇಯೂರ ಸಿರಿದೇವಿ । ವಾರಣದಿಂದ ಬಂಗಾರ ಕಂಕಣ ಮುದ್ರೆ । ತೋರುವ ಸರ್ವಾಲಂಕಾರ ಚಲುವನಾ । ಪಾರಾ ನೋಡಿದೆ ನಖಾ ಶಿರಸ ಪರಿಯಂತಾ। ಪಾರಮಹಿಮಾ ಸವಿೂರಣ ನಾಮಕನು ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನಾ । ಪಾರನನೋಡಿದೆ ಸಂಸಾರಹರವಾಗಿ। ಸೇರುವೆ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಆರಾಧನೆಯಿಂದ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ವೊಂಬಟ್ಟೆ ವಸನವ ನಂದೆಮಹಿಮನ ಕೈಯ್ಯ । ಕೊಂಬು ಕೊಳಲು ಕೋಲು ತುತ್ತೂರಿ ಮವ್ವರಿ । ಭೊಂ ಭೊಂ ಭೋಂ ಎಂದು ಧ್ವನಿಮಾಡಿ ಊದುವ ರತ್ನ । ಗಂಬಳಿ ಕೊಪ್ಪಿಲಿ ತ್ರಿಭಂಗಿಯನ್ನು ಹೂಡಿ। ತುಂಬಿದ ಗೋವಿಂಡಿ ನೊಳು ನಿಂದು ನಲಿದೊಲಿದು। ರಂಭೆರಾಮನೆ ಕಾಲಾರಂಭಾ ತೊರವಾ ಪೆಚ್ಚಿಸಿ । ಹಂಬಲಾಗೊಳಿಸಿದ ಗಂಭೀರ ಪುರುಷ ಕು । ಟುಂಬ ಪಾಲಕ ವಿಶ್ವ ನೆಂಬೋದು ಶತಸಿದ್ಧ । ನಂಬಲು ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಪಾಲಿಪ ಪ್ರತಿ । ಬಿಂಬ ಹೇಮಾಂಗ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಗಿರಿಯ ಧರಿಸಿ ನಿರ್ಜರರ ಪೊರದಾ ನೀತ । ಗಿರಿಜೇಶಗೆ ಬಂದ ಉರಿಯ ಕಳದ

ನೀತ । ಗಿರಿಯ ಬೆರಳಲೆತ್ತಿ ತುರವ ಕಾಯಿದವನೀತ । ಗಿರಿಯ ವೈರಿಯ ನಂದನನ ಪ್ರೀತನೀತ । ಗಿರಿಯ ತಂದವಗತಿ ಕರುಣ ಮಾಡಿದ ನೀತ। ಗಿರಿಯ ಬಾಯಲಿಕಟ್ಟಿ ಜಗವ ಸಾಕುವನೀತ । ಗಿರಿಯ ಸುತ್ತ್ರಪನ ಪೆಸರೊಳೊಬ್ಬಾ ನೀತ । ಗಿರಿ ಪಾಶಾ ಶಾಯಿ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲ ನೀತ । ಗಿರಿಯಾ ಕಿತ್ತಿದವ ನಳಿದನಂದ ಧೀರ ನೀತ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಶ್ಯಾಮವರ್ನ ಕೋಮಲಾಂಗ। ಸಾಮಗಾಯನ ವಿಲೋಲ।ಕಾಮ ಪರಿಪೂರ್ಣ ತಿರ್ಮಲಾ ಮೇಲಗಿರಿನಿಲಯ । ರಾಮರಂಗ ರಾಜೀವಾಕ್ಷಾ ವಾಮನಾ ಇಂದಿರಾ ಪ್ರಾಣ । ಪ್ರೇಮಾ ಯದುಕುಲ ಲಲಾಮ ಭಕ್ತವಾರ್ಧಿಸೋಮ । ಭೂಮಿ ವಾಯು ತೇಜಾ ರಾಪೂ ಯೋಮಂತ ಬಾಹ್ಯದಿಪ್ಪ । ನೇಮಕನು ನ್ಯಾಮಕ ನೀಯಾಮಕನು ಗುಣಕರ್ಮಾ । ನಾಮಕನ ನೆನಿಯೆ ತ್ರಿಧಾಮಾದಲಿ ಸೇರಿಸುವ । ಭೀಮಾ ನಾಮಾ ದಾತಾನೀತಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಲೋಕ। ಸ್ವಾಮಿ ಯನ್ನು ಕಂಡೆ ಕಂಗಳ ಮನೋಹರವಾಯಿತು ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಪಾವಿತ್ರನಾನಾದೇ ಪರಮಪುರುಷನ ನೋಡಿ । ಪಾವಿತ್ರನಾಮಕ ವಿಜಯ ವಿಠಲರೇಯಾ ॥ ೬ ॥

(ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು)

ತಿರುವೆಂಗಳೇಶ ಸುಳಾದಿ ೧೭

ರಾಗ-ಸಾರಂಗ **ಧೃವತಾಳ**

ಈತನಾತುಮ ಮೂರುತಿ ಈತನಂತರಾತುಮಾ । ಇತನೆ ಪರಮಾತುಮ ಈತನೆ ಜ್ಞಾನಾತುಮ। ಈತನೆ ಅನ್ನಮಯಾದಿ ಮೂರುತಿ । ಈತನೆ ಪ್ರಾಜ್ಞಾದಿ ಮೂರುತಿ ಕಾಣೊ । ಈತನೆ ಅಂಗುಷ್ಟ ಪರಿಮಿತ ಮೊವಲಾತ(ದ) । ಈತನೆ ಹೃದಯಾಂಬುಜ ನಿವಾಸ ಪ್ರ'ಖ್ಯಾತ ಮೂರುತಿ ಜಗಕಾಶ್ಚರ್ಯ ಮೂರುತಿ। ಈ ತಿರುವೆಂಗಳ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಎನ್ನಪ್ಪ । ವಾತವಂದಿತ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ

ಪರಮಾ । ಪ್ರೀತನು ಸಕಲಸುರ ವ್ರಾತಕನುದಿನ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಹರಣದೊಳಗೆ ನೀನು ಇರಳುಹಗಲು ಬಿಡದೆ । ತರುಣಿ ಪುರುಷವೇಷ ಧರಿಸಿದೆ ಪ್ರತಿದಿನ । ಮೆರದು ಉನ್ನತದಲ್ಲಿ ಸುರರೊಳು ಪೆಸರಾದ । ವರಗಿರಿಯ ವಾಸ ತಿರುವೆಂಗಳೇಶ ವಿಜಯವಿಠಲಧೀಶಾ । ಕರುಣಾಕರ ಸುಜನರ ಮನೋರಥ ದೇವಾ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಅನಿರುದ್ಧಾದಿ ಮೂರುತಿ ಅಜಾದಿ ಮೂರುತಿ । ಅನಿಮಿಷರೊಳಗೆ ಬಲು ಪೊಳವ ಮೂರ್ತಿ । ಮನ ಮೊದಲಾದ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳವರಲ್ಲಿ । ಮಿನಗುವ ಮೂರುತಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮೂರುತಿ। ಪುನಗು ಮಘಮಘಿಸುವ ತಿರುವೆಂಗಳೇಶ ಸಾ । ಧನ ತೋರಿಕೊಡುವ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಕೇಶವಾದಿ ತತ್ವನ್ಯಾಸದವರೊಳು । ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಹೃಷಿಕೇಶ ಮೂರುತಿ । ಸಾಸಿರ ಮೂರುತಿ ವಾಸುದೇವಾ ಆ । ಕಾಶ ಹೃದಯದೊಳು ಸುಸೂವಾ ಮೂರುತಿ । ಸಾಸಿರಾಸೀತಿ ಭೂಷಣಂಗುಲಿಪರ್ವ ಈ ಸಮಸ್ತ ಮೂರ್ತಿ । ಶೇಷಗಿರಿ ವೆಂಕಟೇಶ ವಿಜಯವಿಠಲ । ಲೇಶ ಮೂರ್ತಿ ಪಂಚಕೋಶದ ಮಹಿಮಾ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಶರೀರದೊಳಗೆ ನಖ ಶಿರಸಾ ಪರಿಯಂತ । ಭರಿತವಾಗಿ ರೋಮಾಂತರದ ಮಧ್ಯದಲಾವಾಂ । ತರದ ಸಹಿತ ನಿರಂತರ ಮಾಯವಾಗಿಪ್ಪೆ । ಹರಿಯೆ ನೀನೆ ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಮಲನಾಗಿ ಮೆರವೆ । ವರಗಿರಿವಾಸ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವೆಂಕಟೇಶ । ಸುರತರುವೆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಿರ್ಜರನಿಕರಪಾಲಾ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ತಿರುವೆಂಗಳೇಶನಂತರದೊಳು ಚಿಂತಿಸಿ । ವರಗಿರಿ (ಸಿರಿ) ವಿಜಯವಿಠಲನ ಮನದಲ್ಲಿ ಕಂಡೆ ॥ ೬ ॥

(ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು)

ಶ್ರೀ ತಿರುವೆಂಗಳೇಶ ಸುಳಾದಿ ೧೮

ರಾಗ–ಶಂಕರಾಭರಣ **ಧೃವತಾಳ**

ತರಣಿ ಶತಕೋಟಿ ರುಚಿಗಧಿಕವೆಂದೆನಿಸುವ । ತಿರುಪತಿವಾಸನ ವರಕಿರೀಟವ ಕಂಡೆ । ಶಿರದಲ್ಲಿ ಮುಡದಿದ್ದ ಪರಿಪರಿಯ ಕುಸುಮಗಳು । ಅರಳಿ ಪರಿಮಳಿಸುತ್ತ ಹರಿಯುತಿವೆ ದೆಸಿದೆಸಿಗೆ । ಹರಿಣ ಕುರುಹಿನ ತೆರದಿ ನೊಸಲ ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲುಕ । ಸರಸಿಜ ದಳವ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವ ನಯನನನ ಕಂಡೆ । ಸ್ಮರನಕರದಿಂದ ನ್ಯಾಪರಿಸಿದ ಚಾಪವನೆ । ಎರಡು ಪೆರ್ಬುಜ್ಜುಗಳು ತಿರುಹು ತಿಪ್ಪದಕಂಡೆ । ಭರದಿಂದ ತೂಗುಪತಿ ಮಕರಕುಂಡಲಕಾಂತಿ । ಮಿರಗುತಿರೆ ಗಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಸರಳ ನಾಸಿಕ ಕಂಡೆ । ಎರಡುಸಾಲ್ ಪಂಕ್ತಿದಂತಗಳೆಸಿಯೆ ಕರ್ಪೂರ । ಕರಡಿಗೆ ಎಂದದಲಿ ವದನ ಎಳೆನಗೆ ಕಂಡೆ । ಗಿರಿಯ ತಿರುಮಲ (ಸಿದ್ಧ) ಸಿಂಧು ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ । ಸುರಿವಧರಾಮೃತ ಕಂಡೆ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ । ಕಿರಿ ಬೆವರು ಮೊಗದಲ್ಲಿ ಬರಲು ಮೌಕ್ತಿಕದಂತೆ । ಶಿರಸ ಮೊಗಪರಿಯಂತೀಪರಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡೆನಾ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕಂಭುಕಂಠ ಕೊರಳ ತ್ರಿರೇಖೆ । ಕಂಬುಚಕ್ರ ಪಿಡಿದ ಹಸ್ತತಾಮ್ರಮಯದ ಕರತಳ ಕಾಂತೆ । ಅಂಬುಜನಾಭ ವಿಜಯವಿಠಲ । ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಪೊಳವದು ಕಂಡೆ । ಅಂಬುಜ ನಾಭಾರತುನ ಭಾಸಾಪೊಳವದು ಕಂಡೆ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಕಡಗ ಕಂಕಣ ಮೇಲುಕೈಯ್ಯ ಸರಪಳಿ ಬಳೆ । ಜಡಿತದುಂಗುರ ಬೆರಳೊಳಗೆ ಒಂದೊಂದು । ನಿಡಿದೋಳು ಬಂದಿ ತಾಯತ ಪಂಕಿ ರಂಜಿಸಿ । ಕೊಡುವ

ಮಾಣಿಕಹಸ್ತ ಕಟಿಕರ ಶೃಂಗಾರ। ಪಡಿಗಾಣೆ ನಾನು ಮತ್ತಾವಲ್ಲಿ ಚತುರ್ದಶ। ಪೊಡಿವೇಶ ಸುಂದರ ವಿಜಯವಿಠಲನ। ಕಡುತೇಜ ವಿಗ್ರಹನ ಬಿಡದೆ ನಾಕಂಡೆ। ॥ ೩ ॥

ಝಂಪಿತಾಳ

ಸೋಲುಮುಡಿಯ ಪೂವ ಸಿರಿದೇವಿಯ ನಿಜ। ಮಾಲೆ ಕೌಸ್ತುಭಹಾರ ಉರ ವಿಶಾಲನ ಕಂಡೆ। ತಾಳೆಸರ ಎಳೆದುಳಿಸಿ ಹೀರಹಾರಾ ಪದಕ। ಏಳುಸರಿಗೆ ಉದರ ಏಳುಲೋಕವ ಕಂಡೆ। ಸಾಲತ್ರಿವಳಿ ಡೊಳ್ಳುಕಿರಿ ಬೊಜ್ಜೆ ಕೆಳನಾಭಿ। ಮೇಲಾದ ಕಿಂಕಿಣಿ ಕಾಂಚಿದಾಮನ ಕಂಡೆ। ವಿಲೋಚನಾ ನಾಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಭಕ್ತಾ। ಪಾಲಾಯ ದಯಾಳಿನ ಆಳುವವನ ಕಂಡೆ ॥ ೪ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಪೀತಾಂಬರ ಕಿರಿದೊಡೆ ಜಾನುಜಂಘೆ। ಜೋತಿರ್ಮಯದ ಪೆಂಡೆ ಸರಪಳಿ ಪೊಂಗೆಜ್ಜೆ। ಜಾನಿಪರ್ಣದಂದಿಗೆ। ದುಷ್ಟದನುಜರ ಘಾತಿಸಿದ ಪಾದ ಗಂಗೆ ಪಡದ ಪಾದ। ಜೋತಿ ಗಣೇಶ್ವರೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪ್ರ ಖ್ಯಾತ ಮೂರುತಿಯ ಪ್ರಜೋತಿಯ ಕಂಡೆ ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಅನಂತ ಜನುಮಕ್ಕೆ ಯಾದಡಂ। ಮಾನುಷೋತ್ತುಮನಾಗಿ ನೋಡಿದಡಂ। ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಪಮ್ಮೆ ಪಾಡಿದಡಂ। ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಪಮ್ಮೆ ಕೂಡಿದಡಂ। ಮೌನದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಕರದಡಂ। ಪಾಸ ಚರಣಾಂಬ ಕೊಂಡಾದಡಂ। ಶ್ರೀನೈವೇದ್ಯವ ಮೆದ್ದುದಡಂ। ಏನು ಕೊಡದಲೆ ನೆನದಡಂ। ಈ ನಿಧಿಯಲ್ಲೀಗ ಇದ್ದಡಂ। ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ದ್ವಾರ ಕಾದಡಂ। ಹೀನ ಭವರೋಗವಾದಡಂ। ಬೇನೆ ಬಡಿ ಸುತ್ತಲಿದ್ದಡಂ। ಆ ನರಗೆ ಪಂಚಪ್ರಾಣವಾಗಿ ಇಪ್ಪ। ಅನಂತಾತ್ಮ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನೀತಾ। ಕಾಣುತ ಲಪವರ್ಗ ಕೊಡುವನಂ ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಅಂಬಾರಾವನ್ನು ಮೀಟಿ ಅಂಬುಜ ಜಾಂಡವನೊಡದು। ಅಂಬುಜ ಚರಣದಲ್ಲಿ

ಅಂಬುವೇಗದಿಂದ ಪಡಿಯೆ। ಅಂಬುಜ ಸಂಭವ ತೊಳಿಯೆ । ಅಂಬಕತ್ರಯನು ಧರಿಸೆ । ಅಂಬರಾದ್ಯರುವೊಲಿಸೆ ತುಂಬರಾದ್ಯರು ತುತಿಸೆ । ಎಂಬ ಮೂರುತಿ ಇದೆ ನೋಡಿ । ಅಂಬುಧಿಯೊಳಗೆ ಚರಿಸಿದ (ವ) ಧರಿಸೀದ । ಕುಂಭಿಣಿಯ ಅಣುಗನ ಉದ್ಧರಿಸಿದ। ಕುಂಭಿಣಿಯೆಳದ ನೃಪರನಳಿದ । ಅಂಬುಧಿ ಮಾರ್ಗವ ಬಿಗಿದು ಪೋದ । ಅಂಬರ ಪುರಗಳು ಹುತ ರಾವುತ । ಎಂಬ ದಶಾವತಾರ ನೀತ । ಸಂಭ್ರಮ ವಿಭುವೆ ವಿಜಯವಿಠಲ । ನಂಬಿದವರಿಗೆ ಗತಿ ಪ್ರದಾತ।೭॥

ಜತೆ

ವೈಕುಂಠ ಇದೆಯೆಂದು ಮೆರೆವ ತಿರುವೆಂಗಳ । ವೈಕುಂಠನಾಮ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ವರದಾ ॥ ೮ ॥

(ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು)

ತಿರುವೆಂಗಳೇಶ ಸುಳಾದಿ ೧೯

ರಾಗ–ಕಲ್ಯಾಣಿ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಕಂಡೆಕರುಣಾಕರನ ಕಣ್ಣಾರೆ ಮನದಣಿಯೆ।ಮಂಡೆಯಲಿ ಮಕುಟ ಝಗಝಗಿ ಸುತಿರೆ ಬಲುಕರ್ನಾ । ಕುಂಡಲದ ಬೆಳಗು ಕುಂದದೆ ಶೋಭಿಸೆ ಎರಡು । ಗಂಡ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುವ ನಯನನಾಸ । ಚಂಡಪ್ರಕಾಶ ಅಳಿಗುರುಳು ನಸಲಲಿ ತಿಲುಕ । ತಂಡತಂಡದ ದಂತ ಅಧರ ಕೊರಳಲಿ ತುಲಸಿ । ದಂಡೆ ಕೌಸ್ತುಭ ಮಣಿ ಉರದ ಸಿರಿವತ್ಸವು । ದಂಡ ಬಲುಪದಕ ಮುತ್ತಿನಸರ ರೇಶಿಮೆ । ಗೊಂಡೆ ತೋಳಲಿ ವಪ್ಪೆ ಚತುರ್ಭುಜದ ಚನ್ನಿಗ । ದುಂಡ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಉಳದ ಪೂವಾದಿಗಳು ಎಸಿಯೆ । ತೋಂಡರಿಗೆ ಬಿಡದೀವ ಅಭಯಕರ ಶಂಖಚಕ್ರ । ಗಂಡುಗಲಿ ಕಟಿಕರ ಘನವುಡುಗೆ ಶೃಂಗಾರ । ಡಂಡಣದ ಘಂಟೆ ಕಿಂಕಿಣಿಜಾನು ಜಂಘೆ ವೀರ । ಪೆಂಡೆ ಪಡದಂದಿಗೆ ಛಂದವಾದದು ಕಂಡೆ । ತೊಂಡಿಗೆ ಗತಿಯು ನಿತ್ಯ ವೆಂಕಟ ವಿಜಯವಿಠಲ । ಕುಂಡಲಗಿರಿವಾಸ ತಿರುವೆಂಗಳೇಶ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಗರುಡ ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನ ವರ ಸುದರುಶನ । ಪರಮಪುರುಷನ ಎದುರಿಲಿ ಚತುರ

ಬೀದಿ । ಮೆರೆವುತಲಿ ಸುತ್ತ ಬರುವದು ನಾನಾಕ। ಪರಿವಾರ ಕೂಡ ಭರದಿಂದ ಲಿ ಕಂಡು ದುರಿತದೂರನಾದೆ । ಉರಗಗಿರಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ । ಪರಿಪರಿ ವೈಭೋಗದರಸೆ ಪರಬೊಮ್ಮಾ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಇಂದು ಧ್ವಜಾರೋಹಣವೆಂದು ತಿಳಿದು ವನಜ । ನಂದನ ಇಂದುಶೇಖರ ನಿರ್ಜರ | ಸಂದೋಹ ಸನಕಸನಂದಮುನಿ ನಾ । ರಂದ ತುಂಬರ ಗಂಧರ್ವ ಸೊಬಗತಿ । ಛಂದದಿಂದಲೊಪ್ಪುವ ಅಂದವಾದನಾರೇರು । ಬಂದಿವಾಗದರು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ । ನಿಂದೆಡಬಲದಲ್ಲಿ ವಂದೆ ದೈವಾವೆಂದು । ವಂದಿಸಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗಂದವಾಗಿ ಪೊಗಳೆ | ಚಂದಿರವದನ ತಿರ್ಮಲ ವಿಜಯವಿಠಲ । ತುಂದಿಯಿಂದಲಿ ನೆನಿಯೆ ಅಂದ ವರವನೀವ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಎಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರಿಲ್ಲ ಇದರ ಸರಿ । ಎಲ್ಲ ನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಬಲ್ಲಿದ ನಿಧಿಯನ್ನಿ । ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದು ನಿಲ್ಲದೋಂದೆ ಸಾರೆ । ಸಲ್ಲಲಿತ ಮನದಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರೆಮಾಡೆ । ಸಲ್ಲಾನು ನರಕಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಜನ್ಮದ ಪಾಪ । ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಎದ್ದುನಿಲ್ಲದೆ ಓಡೋವು । ಯಳ್ಳನಿ ತರ್ಕಿತ ಸೊಲ್ಲಿನಿಂದಲಿ ಎನೆ । ಸಲ್ಲಿಸಿ ಈ ಮಾತ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸಿರಿ। ವಲ್ಲಭ ತಿರುವೆಂಗಳೆಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಲಿವಾ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅನಿರ್ಜರರು ಎಣಿಸಿ । ಕಾಣಾರು ಎಣಿಕೆ ಗಣಣೆ । ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗುಳ್ಳ ನಿಧಿಗೆ। ಮಾಣಿಕವಾಗಿದ್ದು ಮೆರದು। ಧ್ಯಾನಮಾಡಿದವನ ಮಾತಿಗೆ । ತಾನಿಲುಕ ತಿಪ್ಪದೈಯ್ಯಾ । ವಾಣಿಯರಸ ಜನಕ ತಿಮ್ಮಾ ವಿಜಯ ವಿಠಲ್ಲಾರತುನ । ತಾನು ತಿರಗಿದ ಫಲವನೀವನು ಮನ್ನಿಸಲೂ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ದಿಲೀಪಾ ವರದ ಪನ್ನಂಗ ಮಹಿಧರ ಧೀಶ । ಲೋಲಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿಮ್ಮ

ರಾಯನ ಕಂಡೆ ॥ ೬ ॥

(ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು)

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ ದೇವರ ಮಹಿಮಾ

ಸುಳಾದಿ ೨೦

ರಾಗ–ಭೈರವಿ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಮೀನನಾಗಿ ಕಮಠನಾಗಿ ಸೂಕರನಾಗಿ । ಮಾನವನಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಸಿಂಗನಾಗಿ । ದಾನವ ಬೇಡುವನಾಗಿ ಇದನೆ ವೀವನಾಗಿ ಕಾ । ತನ ವಾಸಿಯಾಗಿ ಗೊಲ್ಲನಾಗಿ ದಿಗಂಬ । ರನಾಗಿ ರಾವುತನಾಗಿ ತಿರಿಗಿ ತಿರಿಗಿ । ನಾನಿಪ್ಪೆ ಬಲುಜನುಮಾ ಧರಿಸಿ ಬಿಡದೆ । ಈ ನಾಗಾಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಗೋಸುಗ । ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕ ದಿಂದ ಸಂಚರಿಸುವೆ । ಶ್ರೀನಾಥ ಭೂನಾಥ ಸುರನಾಥ ಜಗನ್ನಾಥ । ದೀನ ಬಾಂಧವ ದಾನವಸೂದನ । ಏನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಎನಗಿದೆ ಕರುಣಿಪದು । ನಿನ್ನೀ ದರವಿನಾ ವರವೆಗ್ಗಳ । ಧ್ಯಾನಾದಲ್ಲಿ ಬೇಡಿನೊ ನಿನ್ನ ಪಾದವೆ ಸಾಕ್ಷಿ । ಹಾನಿ ವೃದ್ಧಿಗಳಿಗೆ ಅಂಜುವದೇನೊ । ನೀನೆ ತಂದೆಯಾದರೆ ತನಗೆ ತಾನೆ ಬಾರವು । ಅನಿರ್ಜರಾದ್ಯರಿಗೆ ಒಮ್ಮ್ಯಾದರೂ । ಧೇನು ಕರಿಯುವದೆ ಬಂದು ಬಾಯೊಳಗೆ ಪಾಲು । ತಾನಾಗಿ ಕರವುತಿರೆ ಗುಟಕರಿಸಾದೆ । ಓಣಿಯೊಳಗೆ ಪರಿಮಾ ಕುಕ್ಷಿತೋದಕಬಯಸಿ । ಪಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಪಿಡಿದು ಕುಡಿವ ಮಂದ । ಮಾನವ ನಾನಾಪೆ ನಿನ್ನ ದಾಸರ ಚರಣ । ರೇಣು ಸೋಕಿದಮೇಲೆ ಎಂದಾದರೂ । ಶ್ರೀನಿವಾಸಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ । ಪ್ರಾಣಾನಾಗಿಪ್ಪ ಪ್ರೀಯಂಗ ಪ್ರೀಯ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಆವಾವ ಜನುಮುಗಳು ಬಂದರಾಡದೆ ನಿನ್ನ । ಸೇವೆಯೊಳಗಿಪ್ಪ ಜ್ಞಾನವೆ ಪಾಲಿಪದು । ಪೂವು ಫಲ ಮಿಕ್ಕಾ ದ್ರವ್ಯಂಗಳಿಂದಲಿ । ದೇವ ನಿನ್ನ ಪದಕ ಸಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡಿ । ಪಾವನ ಮಾಡುವದು ಪತಿತನ ಉದ್ಧರಿಸಿ । ಶ್ರೀವರ ತಿರುವೆಂಗಳ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕೃಷ್ಣಾ । ಕಾವಕರುಣನಿಧಿ ನೀಲಗಿರಿಯವಾಸ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ದಯಮಾಡಿದೆನ್ನೊಡಿಯಾ ದಾಸಗೊಲಿದು ಬಂದು । ಭಯವೆ ಬಿಡಿಸುತಿಪ್ಪ ಭವವೆಂಬ ಮಾರಿಯ । ಭಯಕೆ ವಳಗಾಗಿ ಇದ್ದ ಮಾನವಂಗೆ ಅಭಯವಿತ್ತು ವಿಪತ್ತು ಪರಿಹರಿಸುವೆ । ತ್ರಯಲೋಕದೊಳು ನಿನಗೆ ಈಡಾರು ಭಕ್ತರ । ಹುಯಲಿಗೆ ವೊದಗಿ ಬಂದಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ । ಕ್ರಯವಾಗಗೊಡದಂತೆ ಅವನ ಪಾಲಿಸುವೆ ಅ । ಕ್ಷಯ ಮೂರುತಿ ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಏನು ಬಲ್ಲೆ । ಬಯಲಾಗಿ ಪೋಗೋವು ಕ್ರೂರ ಗ್ರಹಗಳೆಲ್ಲ । ಆಯುತವಾದರೆ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ । ಜಯ ಜಯ ಜಯದೇವ ನಿನ್ನವರಿಗೆ ಅಪ । ಜಯ ಉಂಟೆನೋ ನೂರುಕಲ್ಪವಾಗೆ। ಭಯದೂರ ವೆಂಕಟಗಿರಿವಾಸ ಸಿರಿ ವಿ । ಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ಪುರುಷ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ದೇಶದೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ದಾಸನೆಂದರು ದಾವದಾವದು ಭಯವೊ । ಲೇಶ ಬಿಡದೆ ಎನ್ನ ಪಾಲಿಸಿದರೆ ಲೇಸು । ಲೇಸು ನಿನಗೆಂಬದು ಭೂಷಣ ಒಪ್ಪುವದು ಸಕಲ ಸುರರೊಳು । ದಾಸರ ಪೊರೆವ ಕರುಣಿ ಎಂದು । ಏಸೇಸು ಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಇದಕನ್ಯವಾದ । ಕೋಶ ಮತ್ತಾವದು ಕಾಣೆನೊ । ಶೇಷಾದ್ರಿವೆಂಕಟ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಕ್ಲೇಶವ ಕ್ಲೇಶವಿನಾಶನ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಇಂದೆಯಾಗಲಿ ಮುಂದೆಯಾಗಲಿ । ಎಂದೆಂದಿಗೆಯಾದರು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಅನೇಕ ಜನುಮ । ಬಂದು ಪ್ರಾಪುತವಾದರು ಇಂದಿರೇಶ ನಿನ್ನವರಂಘ್ರಿ । ಪೊಂದೊದು ಜ್ಞಾನ ದೃಡವಿರಲಿ। ಮಂದನಾಗಿ ದುರ್ಜನರೊಡನೆ । ಸಂದುವ ಮಾರ್ಗವಕೊಡದಿರು । ಸುಂದರ ಗಿರಿವಾಸ ವೆಂಕಟಾದ್ರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ದಾತಾರ । ವಂದಿಸುವೆ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಖ ಸಿಂಧುನೊಳಗಿಡು ಎನ್ನ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ರಕ್ಷಿಯಾದರು ವೀರವೈಷ್ಣವರ ಪಾದಕಾಹೆ । ಮೋಕ್ಷಾದ್ರಿವೆಂಕಟ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ॥ ೬ ॥

॥ (ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು)

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ ದೇವರ ಸುಳಾದಿ ೨೧

ರಾಗ-ಮುಖಾರಿ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಸೂರಿಯಾ ಪುಟದಂತೆ ಝುಗಝುಗಿಸುವ ದಿವ್ಯ । ಕಿರೀಟ ಕೀಲಿಸಿದ ಮಣಿ ಪ್ರಕಾಶ । ಸಾರ ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲಕ ಫಾಲ ಕಪೋಲ ಶ್ರೀ । ನಾರಿಯೊಡೆದ ಕುಸುಮ ನಯನ ಚಲುವ । ಕಾರುಣ್ಯಾಮೃತ ಸುರಿವ ನೋಟ ಪೊಪ್ಪುವ ಮಾಟ । ಮಾರ ಕಾರ್ಮುಖ ಪುಬ್ಬು ಪರಿಮಳನಾಸ । ಸ್ಮೇರಾನನ ಮುದ್ದು ಮಂದರೋದ್ಧಾರ ವಿ । ಸ್ತಾರ ಚಂದ್ರಿಕೆ ಕಾಂತಿ ದಿಗ್ಗೊಳಿಪಾಭ ಸ । ಚಾರು ಕುಂಡಲಕರ್ನ ಸಮದಂತ ಪಂಕ್ತಿಯು । ಭಾಗಿಭಾರಿಗೆ ನುಡಿವಾಶ್ಚರ್ಯ ಸೊಲ್ಲು। ಹೀರ ಥೋರ ಹಾರ ಸರಿಗೆ ಬಂಗಾರಮಣಿ ವನಮಾಲೆ ವೈಜಯಂತಿ। ಊರುವರಿತ (ಉರ್ವರಿತ) ವರ್ನ ಕೌಸ್ತುಭ ವೇದೋ । ಚ್ಚಾರ ಕಂಧರ ನವವಾರಿಜ ಪೋಲುವ। ಪೇರೂರದಲಿ ಲಕುಮಿ ನಾನಾ ಶ್ರೀಗಂಧ ಶೃಂ ।ಗಾರ ಪದಕ ಪರಮಪುರುಷ ಸರ್ವಾ । ಧಾರನಿಗೂಢ ಜಠರನಾಭಿ ತ್ರಿವಳಿ । ಸಾರಿ ಸಾರಿಗೆ ಪೊಳೆವಾ ತ್ರಿಗಂಗಿಯೋ । ವೈರಿದಲ್ಲಣ ಚಕ್ರ ವೇದಮಯದ ಶಂಖ । ತೋರುವ ವರ ಅಭಯ ಚತುರ ಹಸ್ತ । ಈರೈದು ಹಸ್ತಾಂಗುಲಿ ಮುದ್ರೆ । ಕಂಕಣ ಕೇಯೂರ । ಕೀರುತಿ ಚಿತ್ರಕರ ತಳಕೆಂಪು'ಮೀರಿದ ನ।ಖರ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಕಾಣಿಸುತಿರೆ। ಹಾರೈಸುವ ಮನಕಾಗೋಚರನೊ। ವೀರಾಜಿಸುವ ಪೀತಾಂಬರ ಕಟಿಸ್ವರ್ಣಾ ಮುಂ। ಜೀರ ಜಘನ ಊರು ಜಾನು ಜಂಘೆ । ವೀರಪೆಂಡಿಯೊ ಕಡಗ ಪೊಂಗೆಜ್ಜೆ ಸರಪಳಿ । ಧಾರುಣಿ ಪಾವನ ಹೆಜ್ಜೆ ಸೊಬಗೂ । ವಾರಿಜ ಧ್ವಜಾಂಕುಶ ವಜ್ರರೇಖ ಅ । ಪಾರ ಮಹಿಮ ದೇವಾ ದೇವಾವಂದ್ಯಾ । ಜಾರನಾರಿಯರೊಡನೆ ನಲಿದಾಡಿದಾ ನಿರುತ । ಜಾರ ಭಕ್ತರ ಮಾತಿಗೆ ಎಂದೆಂದಿಗೇ । ಘೋರಾದುರಿತಹಾರಿ ವೆಂಕಟಾಚಲ ವಿಹಾರ ವಿಜಯವಿಠಲ । ಸಾರಿದವರ ಮನೋಹರ ಮಾಡಿದ ಕರುಣಿ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಈಶ ನಿನ್ನಯ ಪಾದ ನೋಡದವನು ಪಾಪಿ । ಈಶರೆಂಬುವರೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ತರುವಾಯ । ಈಶ ಈಷಣತ್ರಯವೆಂಬೊ ಮಹಾ ಮಮತೆಯನ್ನು । ಈ ಶರೀರದಲಿ ಬಿಡಿಸು ಮುಂತೆ ಇಂತು । ಈಶವಂದಿತ ಪಾದ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ । ಲೇಶವಾದರು ನಿನ್ನ ಬಿಡದಿಪ್ಪನೆ ಧನ್ಯಾ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಕಣ್ಣೀಗೆ ಕಾಣಿಸದ ಪರುಸ (ಪರಶು) ಕಂಡಲಿದ್ದ । ಅನಂತವಾಗಿಪ್ಪ ಲೋಹ ಖಣಿಗೇ । ಮುನ್ನೆ ಸಂಬಂಧವಾದದೆಂತೂ ತಿಳಿಯದು । ಘನ್ನತೆ ಏನೆಂಬೆ ವಿಚಾರಿಸೆ ನಿನ್ನ ಸರಿ ಕೃಪಾಂಬುಧಿ । ಇನ್ನಿಲ್ಲ ಇನ್ನಿಲ್ಲ ಎನ್ನಂಥ ಪಾಪಾತ್ಮ ಮುನ್ನಿಲ್ಲ ಆವಲ್ಲಿ । ಇನ್ನೀತೀರ್ವರಿಗೆ ಘಟಣೆ ಮಾಡಿದ ಬುದ್ಧಿ ಸಂ । ಪನ್ನ ಗುರುಗಳ ಕರುಣಕ್ಕೆ ಎಣೆಗಾಣೆನೋ । ಘನ್ನ ಮಹಿಮ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ರೇಯ ಧನ್ಯನಾದೆ ನಿನ್ನ ಪಾದದ್ವಯುವ ಕಂಡೂ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ನರಿ ಮೇರು ಗಿರಿ ಶಿಖರಾಗ್ರದಿ ಕುಳಿತು । ಕರದಲ್ಲಿ ಪೀಯೂಷ ಪಾತ್ರಿಯ ಪಿಡಿದು । ಸುರಿದು ಸುಖಿಸುವ ತೆರದಂತೆ ಎನಗಿಂದು । ದೊರಕಿತು ಹರಿಯ ಚರಣ ನಾಮಾಮೃತ । ಸುರಿದು ಸುಖಿಸೀದೆ ಗುರುಗಳನುಗ್ರಹ । ಪಿರಿದಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿತು ವೆಂಕಟ ಸಂಕಟ । ಹರಣಾ ಹರಿ ಹರಿಣಾಂಕ ಗಿರಿರಾಯ । ನರಿಗೆ ವಂಚಕನಾಮ ಉಂಟಾಗಿದ್ದದ್ದು । ಪರಿಹಾರವಾಯಿತು ನೋಡಿನೋಡಿರೋ। ಧರೆಯೊಳು ನಾನೊಬ್ಬ ವಂಚಕನಾಗಿದ್ದೆ । ಕರುಣವಮಾಡಿದ ಹರಿ ತನ್ನವನಿವ ನೆಂದು । ಸುರಪಾಲಕ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ । ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಭವ ತಾರಕನಾದೆ । ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಪರಮಪುರುಷ ಪರಂಜೋತಿ ಪರಮ ಬ್ರಹ್ಮನಾಯಕ । ಪರಮಾತ್ಮ ಪರಮ ಪೂಜ್ಯಾ ಪರತರ ತಮ ಗುಣಪರಿಪೂರ್ಣ । ಪರಮ ಮುಖ್ಯ ಪರಮೋದ ಪರಮೇಶ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯ । ಪರಮತತ್ವ ಪರಮಶರೀರ ಪರಮಪಾವನ । ಪರಮ ಸುಹೃತ ಪರಮ ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿ । ಪರಮ ವೈಚಿತ್ರ ವಿಜಯವಿಠಲ ವರದ ವೆಂಕಟಗಿರಿರಾಯ ಶರಣರ ಮನೋರಥ ಸಂತತ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಗಿರಿರಾಯ ಸುರರಾಯ ಸುಖಪೂರ್ಣ ಮಹಾರಾಯ । ಉರಗಾದ್ರಿ ವೆಂಕಟ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೊಲಿದ ॥ ೬ ॥

(ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು)

ತಿರುವೆಂಗಳೇಶನ ಸುಳಾದಿ ೨೨

ರಾಗ–ಭೈರವಿ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಕೆಂದಳದ ಸೋಲಿಸುವ ನಖಗಳಾನಂತ । ಇಂದು ಕ್ರಾಂತಿಗಳುಳ್ಳ ಪಾದವನು ಕಂಡೆನಾ। ನಂದುಳ್ಳ ಧ್ವಜ ವಜ್ರಾಂಕುಶ ಮಂಗಳ ಸುಧಾರ। ವಿಂದ ಕುಂಕುಮ ರೇಖೆಯುಳ್ಳ ಪದತಳವಕಂಡೆ । ಒಂದೊಂದು ಬೆರಳ್ಗಳಲಿ ಎಸೆವ ಪಂಕ್ತಿ ಬೆರಳಗಳಾಧಾರ್ತ । ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪುವ ಜಗವ ಚಿತ್ರವಕಂಡೆ । ಅಂದಿಗೆ ಕಿರಿಗೆಜ್ಜೆ ಕಾಲುಗಗ್ಗರಿಪೆಂಡೆ । ಮುಂದೊಲಿವ ಮುಂಜರಗು ತೊಡರಬಿರುದನ ಕಂಡೆ । ಛಂದವಾದ ಜಾನು ಜಂಘೆ ಕದಳಿಯ ಮಾಟ । ದಂದಲಿ ವೊಪ್ಪುವ ದ್ವಯ ಉರವನು ಕಂಡೆನಾ । ಮಂದಗಮನಿಯರ ಬಲು ಸೋಲಿಸುವ ಸಂಪಿನಲಿ।ಒಂದೊಂದು ಬೆರಗಿನ ಸ್ವರಮಣನ ಕಂಡೆನಾ। ಮುಂದೆ ಪೀತಾಂಬರ ಪೊಳೆವ ವಢ್ಯಾಣಕರ । ಒಂದು ಕರ ಮತ್ತೊಂದು ಕಟಿಯು ಹಸ್ತನ ಕಂಡೆ । ಮುಂದೊಲಿವ ಹಾರಾದಿ ನಾಭಿತ್ರಿವಳಿಲೀಲೆ । ಇಂದುರತುನಾ ಕಂಕಣಕಡಗ ಪೊಳೆಯೆ ನಲು । ವಿಂದು ಉಂಗುರಗಳ ಧರಿಸಿದ ಬೆರಳಕಂಡೆ । ಬಂದಿನಳಿ ತೋಳ ಭುಜಕೀರ್ತಿಗಳು ಗಲ್ಲದಲಿ । ಅಂದಾಗಿ ತೂಗುವತಿ ಕುರಳುಗೂದಲಿನ ಕಂಡೆ । ನಿಂದು ತ್ರಿಜಗವಿದ್ದ ಉದರ ಬದಿಯನು ಕಂಡೆ । ಸಿಂಧುನಂದನೆ (ಸಿಂಧುನಯನೆ) ತುಲಸಿಮಾಲಿ ಕೌಸ್ತುಭ । ಸಿರಿಗಂಧಲೇಪಿಸಿದವುರ ವೈಜಯಂತಿಯ ಕಂಡೆ । ಸುಂದರ ಪಂಬುಗೊರಳರ್ಕ್ವಾಖಿ ಎಡಬಲಾ। ದ್ವಂದ್ವ ಹಸ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಶಂಖಚಕ್ರವ ಕಂಡೆ । ಚಂದ್ರುಟಿಯು ನಗೆಮೊಗದಂತೆ ಪುಂಕ್ತಿಯು ನಾಸ । ಛಂದಾಗಿ ವಲಿವ ಕುಂಡಲಕರ್ಣ ಪೆರ್ಬುಬ್ಬು । ಗಂಧಕಸ್ತೂರಿತಿಲುಕ ನಸುಲಸತ್ತುದ್ವಿಪ । ಕುಂದದಲೆ ಬೆಳಗುತಿಪ್ಪ ನಯನಂಗಳನು ಕಂಡೆ । ಮಂದಾರ ಮಾಲೆಮಲ್ಲಿಗೆ ಪಾರಿಜಾತ ಸೊಬ । ಗಿಂದ ಕುಸುಮವ ಮುಡಿದ ಚಲುವಮುಡಿಯನು ಕಂಡೆ । ವಂದೊಂದು ಮಣಿಗೆ ಮೂಲೋಕ ಹರಿಗೊಂಬ ಗೋ । ವಿಂದನ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಕಂಡು ಧನ್ಯನಾದೆ । ಇಂದೆನ್ನ ಮಂದಮತಿ ಬೆಂದುಪೋಯಿತು ನಿಲ್ಲದೆ । ಇಂದೆನ್ನ ಕುಲಕೆ ಹರಿಮಂದಿರವೆ ಫಲಿಸಿತು । ತಂದೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿರುವೆಂಗಳೇಶನಾ । ಬಂದು ಕಣ್ಣಲಿ ನೋಡಿ ನಾನಿಂದು ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನಾ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಮುಕುಟಮಂಡಿತ ತಿಲುಕನ ಕಂಡೆ । ಮಕರಕುಂಡಲ ಧಾರನ ಕಂಡೆ । ಮುಖ

ಚಲುವನ ಕಂಡೆ ಮುಂಗುರಳನ ಕಂಡೆ । ವಿಕಸಿತಚಕ್ಷು ನಾಶಿಕವದನನ ಕಂಡೆ । ಪ್ರಕಟಿತ ಕೌಸ್ತುಭ ಯಳೆದುಳಸಿ ಮಾ । ಕ್ತಿಕಹಾರನ ಕಂಡೆ ಸಿರಿದೇವಿಯ ಕಂಡೆ । ಸಂಕರುಷಣನ ಕಂಡೆ ಚತುರ್ಭುಜನನ ಕಂಡೆ। ಪೊಕ್ಕಳಮಣಿಯ ಕಂಡೆ ವರವಸನನ ಕಂಡೆ । ಸಕಲ ಭೂಷಣ ಕಂಡೆ ಭಕುತಜನಕೆ ವೇಗ । ಮುಕುತಿ ವೀವನ ಕಂಡೆ ಅಖಿಳ ಜೀವೇಶನ ಅನಂತವೇಶನ । ಶಿಖಿನಖ ಪರಿಯಂತ ನಖಶಿಖವನು ಕಂಡೆ । ಮಖಜವಂದಿತ ಪಾದ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕ । ಸಕಾಚಲ ತಿರುವೆಂಗಳೇಶ ತಿಮ್ಮನ ಕಂಡೆ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ತಿರುಮಲ ತಿರುಪತಿವಾಸ ನಿರಮಲ ನಿಸ್ಸಂಗ ಭೂಷ|ಶರಣಜನರ ಪರಿತೋಷ ತರಣಿ ಪ್ರಕೋಟಿ ಸಂಕಾಶ । ಜರಮರಣ ನಿರ್ದೋಷ ಪರಿಪೂರ್ಣಗುಣ ವಿಲಾಸ। ಪರಮಮಾನಸರಹಂಸ ಹರಿ ವಿಜಯವಿಠಲೇಶ । ಸಿರಿದೇವಿಯ ಪ್ರಾಣದರಸ ಉರಗಿರಿಯ ವೆಂಕಟೇಶ । ಹರಿಯೆನಲು ದೋಷನಾಶ ॥ ೩ ॥

ಧೃವತಾಳ

ಆರಿಗಂಜನೊ ನಾನು ಆರಿಗಳಿಕೆನೊ ನಾನು । ಆರನಾದರು ಲೆಕ್ಕಿಸದಿಪ್ಪೆನೊ ನಾನು । ಮಾರಿ ಮೃತ್ಯುಗಳು ಕೇಲಸಾರದಲೆ ಬಂದರೆ । ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮಾತಾನಾಡಿಸುವೆನೊ।ಶೇರಾಗೊಡೆ ದುಷ್ಟರನ ನೂರಾರೋಜನದೊಳಗೆ। ಕಾರುಣ್ಯ ನಿಧಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಬಳಿಕಾದಲ್ಲಿ । ಘೋರಾದೂತರು ಎನ್ನಾ ಕಡಿಗೆ ಬಾರದಂತೆ । ದಾರಿ ಮೆಟ್ಟಾದಂತೆ ಮಾಡಿ ಬಿಡುವೆನೊ ನಾನು । ಭೂರಿ ದೈವವ ಗಂಡ ವಿಜಯವಿಠಲ ದಿವ್ಯಾ । ಮೂರುತಿಯ ಪೊಗಳಿ ಉದಾ ರ ನಾನಾದೆ ॥ ೪ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ನಾರಾಯಣಂತ ನಿರ್ದೋಷ ಗುಣಪೂರ್ಣ । ಸಾರನಿತ್ಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರಾಸ್ವಸ್ವ ರಮಣ ವೇದ । ಪಾರಾಯಣ ನಾಶರಹಿತ ಶಾಮವರ್ನ । ಧಾರುಣಿಯೊಳ ಗೀತಗಧಿಕ ಸಮರಿಲ್ಲ । ತೋರುವನಲ್ಲ ಕಂಡವರ ಮನಕೆ ಭಕ್ತ । ಧಾರಾನು ಭವರೋಗ ವೈದ್ಯ ಚೈದ್ಯ ಮಥನ ನಾರದವಂದ್ಯ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲ

। ಉ । ದಾರಿ ಕಾಣೆಲವೊ ಸಮಸ್ತ ದೇವರೊಳಗೆ ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಶಂಕಸುರನ ಕೊಂದ ನಿಶ್ಯಂಕನೀತ । ಪಂಕಜಸುತನ ಪಡದ ದೈವನೀತ । ಶಂಕರನ್ನ ಪ್ರಾಣವನು ಕಾಯಿದನೀತ । ವೆಂಕಟಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಮೆರೆವಾತನೀತ । ಪಂಕಜೋದರನೀತ ಪಂಕಜಾಪತಿ ಈತ । ಲಂಕಪುರ ವಿಭೀಷಣಗಿತ್ತ ನೀತ । ಕಿಂಕರಿಗೊಲಿದಂಥ ಕೈಟಭಾರಿ ಈತ । ಓಂಕಾರನಾಮ ಉಳ್ಳಾತನೆ ಈತ । ಶಂಖಚಕ್ರಾವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾತನೀತ । ಬಿಂಕಾದ ಬಿರುದನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ನೀತ । ಶಂಖಪಾಣಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಆತಂಕವಿಲ್ಲದ ಪೌರುಷದಾತ ನೀತ ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ನಂಬಿರೈಯ್ಯ ನೀವು ಜಗದಂಬಿಕೆರಮಣನಾದ । ಅಂಬುಧಿಶಯನ ಪಾದಾಂಬು ಜಾಗಳಾನುದಿನಾ । ಬೆಂಬಿಡಾದೆ ಭಜಿಸಲು ಉಂಬುವಾದಕ್ಕುಡಲುಂಟು । ಹಂಬಲೀಸಾದೀರಿ ಹೀನವೆಂಬ ದೈವಗಳಭಕುತಿ।ಡಂಬಕತನದಲಿಂದ ಡಿಂಬವನು ಕೆಡಿಸಿಕೊಳದೆ। ಗಂಭಿರನ್ನಾ ನೋಡಿ ಬಲು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಲಿ ಪಾಡಿ। ಇಂಬು ತೋರುವನು ದಯಾಂಬುಧಿ ವಿಜಯವಿಠಲ । ಕಾಂಬೆನೆಂಬಾ ದಾಸರಿಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ॥ ೭ ॥

ಜತೆ

ಆನಂದಮಯ ಸಕಲಾಮಾನಂದ ಮಹಿಮಾನೆ । ಆನಂದಗಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿಮ್ಮನ ಕಂಡೆ ॥ ೮ ॥

(ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು)

* * *

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನ ಅಪರೋಕ್ಷ-ಸುಳಾದಿ ೨೩

ರಾಗ–ಭೈರವಿ **ಧೃವತಾಳ**

ಅಂತರಂಗದೊಳು ಪೊಳೆವವನು ಶ್ರೀ । ಕಾಂತನೊ ಬೊಮ್ಮನ ಪಡದ ದೇವಾನೊ । ಕಂತುಜನಕಾನೊ ಅನಂತನದಿಯಪಿತನೊ । ಅಂತಕಾಂತಕನ ಪೆತ್ತಯ್ಯನೊ ಅಯ್ಯನೊ । ಸಂತತ ಚಿಂತಿಪ ಭಕ್ತರ ಮನೋಹರನೊ । ಅಂತಕನೊ ದೈತ್ಯಸಂತತಿಗೆ । ದಂತಿಯ ಪಾಲಿಸಿದ ಪರಮಪವಿತ್ರನೊ । ಕುಂತಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಿಡದ ಬೆಂಬಲನೊ । ದಂತವಕ್ತ್ರಾದಿಯ ಕೊಂಡ ಬಲವಂತನೊ । ಹೊಂತಕಾರನೊ ಜಗದಂತರಿಯಾಮನೊ । ತಂತುಗಾರನೊ ಶೃಂಗಾರವರನೊ । ಪಂಥದ ದೈವಾವೆ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಎಂಥಾವರನ ಭ್ರಾಂತಿಗೊಳಿಸುವ ಧಿಟ್ಟನೊ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಶ್ರೀಶ ಈಶ ಶೇಷ ಭೂಷಾಧೀಶ ದಾಸ । ದಾಸ ಪಾಶ ಕ್ಲೇಶನಾಶ ದಾಶವೇಷ ದಾಶಧೀಶಾ । ಕಾಶವಾಸ ಹೃಷಿಕೇಶ ವಿಜಯವಿಠಲ। ಶೇಷಪೋಷ ಲೇಸವೆನಿಸ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಅಲೌಕಿಕ ವಸ್ತುವೊ ಅಮುಂದನಂದಾನೊ । ಮೂಲಾಧಾರನೊ ಸಕಲಗುಣ ಪರಿಪೂರ್ಣನೊ । ಕಾಲಾದಿಗಳಧಿಷ್ಠಾನವಾದ ಮಹಿಮನೊ। ಮೂರುಲೋಕದಲಿ ಮೆರೆವ ಮುದ್ದು ಲಾವಣ್ಯನೊ । ಬಾಲಕ್ರೀಡೆಯ ತೆರದಿ ಆಡುವ ಅಗಣಿತನೊ । ಏಳು ಕಮಲದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದವನೊ । ಏಳು ಗೂಳಿಯನು ವಂದೇಬಾರಿ ಬಿಗಿದವನೊ । ಲಾಲಿಪಾಡಿಸಿಕೊಂಡ ನಾಗಾರಿಗಮನನೊ । ಮೇಲುಗಿರಿಯವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ ಶೈಲದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪ ಸರ್ವರಾಭೀಷ್ಟನೊ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ವೀರಮುದ್ರಿಕೆ ಬೆರಳರವಿಂದ ಪಾದನೊ । ಭೋರಗರುವಗೆಜ್ಜೆ ಚಾರುಹೇಮ

ಪೆಂಡೆ । ವಾರಣ ಜಾನುಜಂಘೆವುಳ್ಳ ಚಲುವಾನೊ । ಊರರಂಭ ಉಡದಾರ ಪೀತಾಂಬರ । ಧಾರನೊ ನಾಭಿಕಮಲ ವೈಯಾರನೊ । ಹಾರಕೌಸ್ತುಭ ಹೀರತಾರಾದಿಸರನೊ । ಶ್ರೀರಮಣಿವಕ್ಷ ಸಿರಿಗಂಧಲೇಪ ಶೃಂ । ಗಾರದ ದರಹಸ್ತ ಸಾರಿಕಂಬುಧರನೊ । ಚಾರುಮೊಗದಂತ ನಾಸನಯನ ಕರ್ನಾ । ಪಾರಭೂಷಣವಾದ ಕಿರೀಟಾಂಗದ ನೂ । ಪೂರ ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ ತೋರುವ ಜಾಣನೋ । ಸಾರ ಹೃದಯವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕಂ । ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಸಾರಿಗೆ ಪೊರೆವವನು ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅಭಯಹಸ್ತವನು ಇಟ್ಟಬಲು । ಅಸ್ತಮಾನ ಉದಯದಾವಸ್ತಿಯನು ಹರಿಸುತ್ತಾ । ಸ್ವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯೆನ್ನ ಪ್ರಸ್ತುತವನ್ನು ನಡಿಸಿ । ಹಸ್ತಕನ್ನ ಮಾಡು ಪರವಸ್ತುವೆ ವಿಜಯವಿಠಲ । ವಿಸ್ತಾರಮಹಿಮನೊ ಕಸ್ತೂರಿಮೃಗ ದಂತಂ । ತಸ್ತವಾಗಿ ಪೊಳವಾನೊ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಇಂದು ಸುಳಿದಂತೆ ಅನುಗಾಲ ಎನ್ನೊಳಗೆ । ಬಂದು ಉದ್ಧರಿಸೋದು ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ॥ ೬ ॥

(ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು)

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನ ಸ್ತೋತ್ರ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ

ಸುಳಾದಿ ೨೪

ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ **ಧೃವತಾಳ**

ಆದಿ ದೈವವೆ ನಿನ್ನ ಪಾದವೆ ನೆರೆನಂಬಿದೆನು ಬಿಡದಲೆ । ಆದರಿಸು ಕಾದು ವಖಳರು ವಾಮದಲ್ಲಿ ಹುಗಿಗೂಡಿ। ಬಾಧೆಬಡಿಸುವದು ನಾದಾರಿಗೆ ದೂರಲಿ। ಪೋದವನೇಕ ಜನನವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ । ಈ ದೇಹದ ಸುಖವಾದದ್ದು ಕಾಣೆನೊ । ವೇದಾರಸಿ ಕಾಣದ ಬಲು ಮಹಿಮಾನೆ । ಯಾದವಶಿರೋಮಣಿ

ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿನ್ನ । ಮಾಧುರ್ಯನಾಮವ ಉಣಿಸಿ ಬೀದಿ ಬಸವನ ಮಾಡೊ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಅಪ್ಪನ ಅಪ್ಪಾನೆ ಗಿರಿಯ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನೆ । ಸರ್ಪನತಲ್ಪನೆ ಸರ್ವರೊಳಿಪ್ಪನೆ । ಇಪ್ಪುಲು ತಪ್ಪಾನೆ ಕರದರೆ ಬಪ್ಪಾನೆ । ದರ್ಪಣರೂಪನೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿನ್ನ ಕಪ್ಪನೆ ಚರಣದಲಿ । ಧೊಪ್ಪನೆ ಹೊರಹೊರಳುವೆನೊ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಕಟಕನ ಕೈಯ್ಯ ಶಿಲಿಕಿದ ಗೋವೊಂದು ಸಂ । ಕಟ ಬಡುವಂತೆ ನನ್ನೊಳಗೆ ನಾನೆ ಬೀಳುವೆ ಅ । ಕಟಕಟ ನನಗಿನ್ನು ಕರುಣಬಾರದೆ ಸುರ । ಕಟಕದೊಡಿ ಯನೆ ನಿರಾಕರಿಸಿ ಎನ್ನನು ಯಿರಾ (ಇಕ್ಕಟು) । ಕಟಿಕದೊಳಗೆ ಇಟ್ಟು ಯೆಳಸು ವರೆ ಅ । ಕಟಕಟಾ ನಾನಾರಿ ಗಾಲಪರಲಿ ಮರ । ಕಟ ಕುಣಿವಂತೆ ಮನಸು ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ವ । ಕ್ಕಟವಾಗಿ ಕುಣಿದು ಕಂಗೆಡಿಸುತ್ತಿದೆ ವೆಂ । ಕಟಾಚಲ ವಾಸಾ ವಿಜಯವಿಠಲನೆ ಚೊ । ಕ್ಕಟ ಮಾರ್ಗವ ತೋರಿ ವಿಕಟಮತಿಕಳಿಯೋ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ದಾಸರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದವ । ದಾಸರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡವ ನಾನೊ । ದಾಸರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೀರುಪೊತ್ತವನಾನು । ದಾಸರ ಮನೆಯಂಜಲೆಡೆ ತೆಗೆದವನಾನು । ದಾಸರುಂಡದ್ದು ಉಂಡುಬೆಳೆದವನಾನು । ದಾಸದ ಮನೆ ಮುಂದೆ ರಾತ್ರಿ ಜಾಗರನಾನು । ದಾಸರ ಪಂಚೆಲಿ ದಿನ ಕಳದವನಾನು । ದಾಸರ ನಂಬಿದ ದಾಸನು ನಾನು । ದೋಷಿ ನಾನಾದಡೆ ದೋಷರಹಿತಪುಣ್ಯ । ರಾಶಿ ಪುರಂದರ ದಾಸರ ಮ್ಯಾಲೆ ದಯಶರಧಿಯಿಟ್ಟು । ನೀ ಸಲಹುಯೆನ್ನ ಪಾಶವ ಬಿಡಿಸುತ್ತ । ಲೇಸುಪಾಲಿಪ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ । ಬೀಸಿಬೀಸಾಟ ದಿರು ಬಿಂಕದ ದೈವ ॥ ೪ ॥

* * *

ಆದಿತಾಳ

ನಿನ್ನನ ಪೊಂದಿದೆ ನಿನ್ನನೆ ಸೇರಿದೆ । ನಿನ್ನನೆ ಪಾಡಿದೆ ನಿನ್ನ ಕೊಂಡಾಡಿದೆ । ನಿನ್ನಂಘ್ರಿಯುಗಳವನ್ನು ನಂಬಿದೆ ಪಾ । ವನ್ನ ಚರಿತ ರಂಗ ಎನ್ನ ಸಲಹದಿರೆ । ನಿನ್ನಾರು ಪೊಪ್ಪುವರು ಪನ್ನಗಾರಿವಾಹನ್ನ ವಿಜಯವಿಠಲ । ಯನ್ನ ಬಿಡದೆ ಕಾಯೊ ಅನ್ನಾಥರೊಡಿಯಾ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ದುರುಳನೆನದೆ ದುರ್ಜನರಿಗೆ ಪೊಪ್ಪಿಸದೆ । ಪರಿಪಾಲಿಸಿ ಸಾಕು ವಿಜಯವಿಠಲ ರೇಯಾ ॥ ೬ ॥

(ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು)

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ-ಸುಳಾದಿ ೨೫

ರಾಗ–ಭೈರವಿ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ತನುವಾರೋಪಿಸಿದೆನೊ ಮನವಾರೋಪಿಸಿದೆನೊ । ದಿನ ಪ್ರತಿದಿನ ಬಿಡದೆ ಮಾಳ್ಪ ಲಾಭವಲಾಭ । ಗುಣವಾರೋಪಿಸಿದೆನೊ ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಯೆನ್ನ । ಜನುಮಜನುಮಾದಲ್ಲಿ ನೆನೆದು ಮಾಡಿದವೆಲ್ಲ । ನಿನಗೆ ತಪ್ಪದುಕಾಣೊ ವನಜ ನಾಭನೆ ನಮಗೆ । ಜನನಿಜನಕ ನೀನೆಂದಿಸಿದ ತರುವಾಯ । ಅನುಮಾನವಿನಗೆ ಯೆಳ್ಳನಿತು ಪುಟ್ಟದುಕಾಣೊ । ಗುಣ ಅವಗುಣನೆಂದು ಯೆಣಿಸಿ ದೂರಿಟ್ಟಾರೊಳಿತೆ । ಘನವೆ ನಿನ್ನದು ಯಮುನು ಮುನಿಯಾಮಿಕ್ಕಾಮಾತಿಗೆ । ಮಣಿವೆನೆ ವಜ್ರದಖಣಿ ಶಿಕ್ಕತೆರನಾಗೆ । ಕನಕಾದ್ರಿಸದನ ವೆಂಕಟ ವಿಜಯವಿಠಲ । ನಿನಗಲ್ಲದನ್ಯತ್ರಜನಕೆ ಶರಣುಪೋಗೆ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಬಂಟರ ಮನೋಹರ ಬಂಟರಿಗೆ ವೈ । ಕುಂಠಪತಿ ನೀನೆ ಬಂಟನಾಗಿ ಅವರ ಕಂಟಕ ಕಳವುತ್ತ। ಅಂಟಿಸಿದ ಮಾತು ಉಂಟುಮಾಡಿಕೊಳುತ । ಗಂಟುಬಡ್ಡಿಗೆ ಸೋತ ನೆಂಟನಂತೆ ದುಡಿವ । ಬಂಟನೊ ಅಸುರರ ಗಂಟಲಗಾಣನೊ। ಎಂಟು ದಿಕ್ಕಿನೊಳು ವಂಟಿರಗಾರ ವೈ । ಕುಂಠ ಶೈಲವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕಂಬು

ಕಂಠ ತಿರ್ಮಲ ನಿತ್ಯಾಭಂಟರ ಬಲುಕಾವ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಎನ್ನಯ್ಯ ಎನ್ನಪ್ಪ ಎನ್ನ ಜೀವನದೊಡಿಯಾ । ಎನ್ನಪಾಲಿಪ ಘನ್ನರನ್ನ ಸಂಪನ್ನನೆ । ಇನ್ನು ನಿನ್ನವನೆಂದ ಮನುಜಾ ಮರೆದಿರೆ । ಅನಂತಜನುಮ ಜನುಮದೊಳಗೆನ್ನ । ನಿನ್ನಗೇನೆ ನೆನಪನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡಂತೆ । ಚನ್ನಾಗಿ ಇಪ್ಪ ಪ್ರಸನ್ನ ವದನ್ನಾ । ಚನ್ನಾಗಿ ಕರುಣಾವನ್ನಿಧಿ ತಿರ್ಮಲಾ । ಪನ್ನಗಾ ಗಿರಿವಾಸನೆ ವಿಜಯವಿಠ । ಲನ್ನು ಮಾನಾವಿಲ್ಲದವನ್ನು ಮನೋಹರ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಭಕುತರುಂಡದ್ದು ನೋಡಿ ಭಕುತರುಟ್ಟದ್ದು ನೋಡಿ । ಭಕುತರಿಟ್ಟದ್ದು ಭಕುತರಂದದ್ದು ನೋಡಿ । ಭಕುತಾರು ಭುಂಜಿಸೆ ಭಕುತೀಲಿನೀನಾದ । ಭೋಕುತನಾಗುವೆ ವಿರಕುತಿಗಳಿಂದಲಿ । ಭಕುತರಿಚ್ಛಿದ ಸದ ಭಕುತರುದ್ಧರನೆ। ಭಕುತರಂದದ್ದೆ ಸತ್ಯ ಭಕುತರಾಡಿದ್ದೆ ಸತ್ಯ । ಭಕುತರಂದದೆ ಅಂಬೆ ಭಕುತ ರುಂಬುದೆ ವುಂಬೆ । ಭಕುತರಿಗಿದ್ದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ನಿನಗಿಲ್ಲ ಭಕುತರಿಚ್ಛೆಗಾರ । ರಕುತಾದ್ರಿ ಆಗಾರ ಅಖಿಳೇಶಾ ವೆಂಕಟ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿಜ । ಭಕುತರ ಗಲದಿಪ್ಪ ಭಕುತರ ದೈವ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಜನನಿತ (ಜನಿತ) ವಾದಿನೊ ನಿನ್ನಿಂದ ಬಿಡದಲೆ । ಜನುಮ ಜನುಮ ದೇಹ್ಯ ತೆತ್ತು ತವಕದಿಂದ । ಮನುಜ ದೇಹಕೆ ಬಂದೆ ಮಾಧವರಾಯಾ ಕೇಳು । ವನಚರ ಮೊದಲಾದ ತನುವೆ ಬಂದಾಗಲಿ। ಮನದಣಿಯೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಸಾದವನು ಉಂಡವನಲ್ಲ। ವನಜಾಕ್ಷ ಬಹುದಿನದ ತಪವೆ ಫಲಿಸಲು ಈ। ಮನುಜಕಾಯವೆ ನೀನು ತಂದಿತ್ತ ಕಾರಣ । ಯನಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರವು ನಿನಗಿತ್ತೆ ದ್ರವ್ಯವೆಲ್ಲ । ತಿನಲಿ ಕರ್ತಾನೆಂಬೊದೆ ನೀನರಿದದು ಕಾಣೆ । ಅನುಮಾನ ಎನಗಿಲ್ಲ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿಮ್ಮ । ನಿನಗಂಜುವೆವು ದಯಮಾಡಿ ಪಾಲಿಸೊ ॥ ೫ ॥

* * *

ಜತೆ

ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ನಿನಗೆ ಕಡೆ ಹುಟ್ಟಿ ಮಗ ನಾನು । ಬೇರೆ ನೋಡದೆ ಕಾಯೋ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿಮ್ಮ ॥ ೬ ॥

(ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು)

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ ದೇವರ ಮಹಿಮಾ ಅಪಾದ ಮೌಳಿಸ್ತೋತ್ರ - ಸುಳಾದಿ ೨೬

ರಾಗ–ಭೈರವಿ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಮುಕ್ತಾ ಆಮುಕ್ತಾರಿಂದರ್ಚನೆಗೊಂಬ ಚರಣ ವೀ । ರಕ್ತಾರ ಮನದಲ್ಲಿ ನಿಂದಿಪ್ಪ ಚರಣ ಸೂ । ರಕ್ತಾ ವರ್ನ ನಖದಿಂದ ಲೊಪ್ಪುವಚರಣ । ಭಕ್ತಿಗೆ ವೊಲಿದೊಲಿದು ಭಾಗ್ಯಕೊಡುವ ಚರಣ । ಭಕ್ತಾವತ್ಸಲನೆಂಬೊ ಮಹಾ ಪ್ರತಾಪದ ಚರಣ । ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಲೋಕಾ ಪೂರ್ಣವಾದಾದಿ ಚರಣ । ಉಕ್ತಿಗೆ ಮೈದೋರದ ಉನ್ನತೋನ್ನತ ಚರಣ । ಶಕ್ತಿಪ್ರದವಾದ ಜ್ಞಾನಾನಂದ ಚರಣ ತ್ರಕ್ತಾವೈದಿಕಾಸಿದ್ಧ ಸಾರಸುಂದರ ಚರಣ । ಭುಕ್ತಿ (ಭಕ್ತಿ) ಭೂಷಣವಿತ್ತು ಪಾಲಿಸುವ ಚರಣ । ಶಕ್ತಿ ಉದರದಲ್ಲಿ ಅಂಕಿತವಾದ ಚರಣ । ಸಿಕ್ತೋದಕ ಧರಿಸೆ ಸಿರದಲ್ಲಿ ಪೊಳೆವಾ ಚರಣಾ । ಮುಕ್ತಿ ಕೊಡುತಿಪ್ಪ ಮದನಲಾವಣ್ಯ ಚರಣ । ನಕ್ತೀ(ಚಂದ್ರ)ಶನಂದದಲಿ ಥಳಥಳಿಸುವ ಚರಣ । ಮುಕ್ತಾಭರಣ ರಂಗಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಮುಕ್ತಗಿರಿಯ ವೆಂಕಟ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಚರಣ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಈ ಚರಣ ಸಮಸ್ತರಿಗೆ ಸುಲಭಸಾಧ್ಯ । ಈ ಚರಣ ಜ್ಞಾನ ಭಕುತಿ ಕೊಡುವದು । ಈ ಚರಣ ಅಹಂಕಾರ ಬಿಡಿಸುವದೂ । ಈ ಚರಣ ಕರಣಶುದ್ಧಿಯ ಮಾಡುವದು । ಈ ಚರಣ ದುರಿತರಾಶಿಯ ದಹಿಸುವದು । ಈ ಚರಣದಿಂದ ಪ್ರಸಾದತ್ರಯವೊ । ಈ ಚರಣಾರ್ಚನೆಯು ಮಾಡಿದ ಅಜಭವರು । ಗೋಚರಿಸುವರು ತಮ್ಮ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ । ಈ ಚರಣ ನೆನಿಸಿದವನ ಭಾಗ್ಯವೆಭಾಗ್ಯ । ಈ ಚರಣ ಕರ್ಮಜ್ಞಾನಾನಂದಕೆ । ಸೂಚನೆಕಾಣಿರೊ

ಗುರುಗಳ ಕೃಪೆಯಿಂದ । ಈ ಚರಣವೆ ದೈತ್ಯವನ ಸವರುವ ಕೊಡಲಿ । ಈ ಚರಣ ದೋಷ ವಿರಹಿತ ಸಂಪೂರ್ಣ । ಈ ಚರಣೇಚರಣಾ ಆಲೋಚನೆಯು ಮಾಡೆ । ಮೋಚಕವಾಗುವದು ಲಿಂಗಾಶರೀರವು । ವಾಚಸ್ಪತಿ ಜನಕ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ । ಲೋಚನಕೆ ಪೊಳವ ಅಪ್ರಾಕೃತ ಚರಣ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿರೊ ಜನರು ಭಾಗ್ಯಪ್ರದಾತನ್ನ । ಘನ್ನ ಚರಣಾವಿಡಿದು ಮೌಳಿಯ ಪರಿಯಂತ । ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು ಧ್ಯಾನವಮಾಡಿ ವೆಂಕಟನ್ನ । ರನ್ನ ಮಕುಟ ಕುಂಡಲ ಕರ್ನ ನಸಲಾನಾಮಾ । ಬಣ್ಣಿಸಾಲರಿದು ಮುಖನಯನನಾಸಾವದನ ಕೆನ್ನೆ ಕಪೋಲಾ ಸುರಿಪಲ್ಲು ಸುಧಾಸುರಿಯೆ । ಚಿನ್ನದ ಸರಿಗೆ ನಾನಾಹಾರಾ ಕೌಸ್ತುಭಾ । ಸನ್ನಿಭಾ ರವಿಯನ್ನೆ ಕೊರಳ ತ್ರಿವಳಿಕಾಂತಿ । ಕನ್ನೆಲಕುಮಿ ಇಪ್ಪ ಉರ ಚತುರ್ಭುಜಬಾಹು । ಉನ್ನತಕೇಯೂರ ಹಸ್ತಕಂಕಣಂಗೂಲಿ । ಹನ್ನೆರಡು ಎರಡುಲೋಕಾ ಉಳ್ಳವುದರ । ಘನ್ನಂಗನಕಾಯ ಸೋಲಿಸುವ ಕಟ್ಟಿಸೂತ್ರಾ । ಗಣ್ಯಾಗಣದ ಪೀತಾಂಬರವೂರು ಪಾ । ವನ್ನಾ ಜಾನುಜಂಘೆ ಪರಡುಪಾದಾಂಗುಲಿ । ಬನ್ನಾದಿ ಪಡದ ನಖಾ ರೇಖಾಂಕಿತ ಬಲುಪರಿ । ಭಿನ್ನಾವಿಲ್ಲದೆ ಇಪ್ಪ ಸರ್ವಾವಯಂಗಳೂ । ಇನ್ನೂ ಈ ವಿಧದಲಿ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಸಂ । ಪನ್ನ ಈ ಮೂರ್ತಿಯ ನಿಲಿಸಿ ಆತ್ಮನೆಂದೂ । ಬನ್ನಾ ಬಡದಿರಿ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಇಹನೆಂದೂ । ಕಣ್ಣು ಮಂದಾಡುವ ಪರಿಮಳ ಯಸವುತ್ತ । ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕರಾಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕಟ । ಮನ್ನಿಸಿ ಮುದದಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನ ನಾಗುವ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ವಿಶ್ವಮಂಗಳನೀತ ವಿಶ್ವಕಾಯನೀತ । ವಿಶ್ವಕುಟುಂಬ ಪಾಲಕನೀತ ಪ್ರಭು ನೀತ । ವಿಶ್ವಧಾರಕನೀತ ವಿಶ್ವವಿಶ್ವನೀತ। ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನೀತ ವಿಶ್ವಾಸಗುಣನೀತ। ವಿಶ್ವನಾಟಕನೀತ ವಿಶ್ವಪ್ರೇರಕನೀತ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನೀತ ವಿಶ್ವಕಾಲನೀತ । ವಿಶ್ವದ್ರುವ್ಯನೀತ ವಿಶ್ವನೀತ । ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪ್ತನೀತ ವಿಶ್ವಭಿನ್ನನೀತ । ವಿಶ್ವ ಮೂರುತಿ ಈತ ವಿಲಕ್ಷಣನೀತ । ವಿಶ್ವಾಂಭರೆಯೊಳಗೆ ವಿಶ್ವಾಸದಲಿ ಶ್ವೇ । ತಶ್ವನ್ನ ಮಿತ್ರನ್ನ ಸುಸ್ವರದಲಿ ಪಾಡಿ । ಈಶ್ವರ ನಾನೆಂಬ ನಶ್ವರ ಮತಿಬಿಟ್ಟು । ಭಾಸ್ವರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಐಶ್ವರ್ಯನಾಗೋ । ವಿಶ್ವಗಿರಿವಾಸ

ವಿಜಯವಿಠಲ ವೆಂಕ । ಟೇಶ್ವರ ಭಕ್ತರ ವ್ಯಾಧಿಗಳ ಕಳವಾ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ದ್ರವ್ಯಪೂರ್ತಿ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿ ಭವ್ಯಫಲದ ಭಯಹಾರಿ। ನವ್ಯಾಭೂಷಣನಂದ ಪೋಷಣ । ಅವ್ಯಕ್ತವ್ಯಕ್ತಗಾತ್ರ ದಿವ್ಯತೇಜ ದಿವಿಜರಾಜ । ಅವ್ಯಯ ಆನಂದ ಮಯ ಹವ್ಯಾದಿಕ್ರಿಯಾ ನಿಯಾಮಕ । ಸವ್ಯಸಾಚಿಪ್ರೀಯ ಜೀಯ್ಯ ಭವ್ಯ ಗಿರಿರಾಯ ವಿಜಯವಿಠಲ್ಲಾ । ಸೇವ್ಯಮಾನನೊ ಸುರರಿಂದ ವೆಂಕಟ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ವೆಂಕಟಗಿರಿಸ್ವಾಮಿ ಪುಷ್ಕರಣಿನಿವಾಸ । ಪಂಕಜಾಪತಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ಕೊಂಡಾಡು ॥ ೬ ॥

(ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು)

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನ ಪಾದ - ಸುಳಾದಿ ೨೭

ರಾಗ-ಮಾರಾವಿ **ಧೃವತಾಳ**

ಧ್ವಜವಜ್ರಾಂಕುಶ ಪಂಕಜ ಕುಂಕುಮಾಂಕಿತ । ನಿಜರೇಖೆಯಿಂದೊಪ್ಪುವ ಸೃಜಿತರಹಿತಪಾದ । ದ್ವಿಜಪನ್ನ ಪೆಗಲಲ್ಲಿ ಚರಿತವಾದ ಪಾದ । ದ್ವಿಜರಾಜ ನಂದಾದಿ ವಿರಾಜಿಸುವ ಪಾದ । ಭುಜಗನ್ನ ಶಿರದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯವಾಡಿದ ಪಾದ । ಅಜಹರಾದಿಗಳಿಂದ ಭಜನೆಗೊಂಬುವ ಪಾದ । ಸುಜನರ ಮನದಲ್ಲಿ ಚಂಚಲಿಸುವ ಪಾದ । ವ್ರಜನಂದನವನಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದ ಪಾದ । ತ್ರಿಜಗ ಮೋಹನ್ನ ಪಾದ ತ್ರಿಗುಣರಹಿತ ಪಾದ । ವಿಜಯಾತ್ಮಾನಾಮಾ ಸಿರಿ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ತಿಮ್ಮ । ಭುಜಗ ಗಿರಿಯಮೇಲೆ ಶೋಭಿಸುವ ಪಾದ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಧರಿಯನಿತ್ತು ನೃಪನ ಬೆರಗುಮಾಡಿದ ಪಾದ । ಕುರು ಸಭೆಯನ್ನು ಹೇರುರು ಳಿಸಿದ ಪಾದ। ದುರುಳ ಶಕಟನ್ನ ಮುರಿಯಲೊಡೆದ ಪಾದ । ಮರುತನ

ಕರದಲ್ಲಿ ಮೆರೆವ ಸುಂದರ ಪಾದ|ಕರಿವರದ ವಿಕ್ಷರ ವಿಜಯವಿಠಲ| ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮೂರುತಿಯ ಅರುಣವರ್ಣ ಪಾದ । ಸುರ ವಿರೋಧಿಗಳ ಶಿರದಿ ಹಾವಿಗೆ ಮೆಟ್ಟಿ । ಭರದಿ ನಡೆವ ಪಾದ ಅರವರ್ಜಿತ ಪಾದ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ರಣದೊಳಗೆ ವೇಗಫಲ್ಗುಣನ ವರೂಥವ । ಅಣಗೊತ್ತಿ ಫಣಿಬಾಣಕಣೆಯ ಮುರಿದ ಪಾದ । ಇನತನುಜನನುಸರಿಸಿ ದನುಜನ ಕಳೆವರ । ತೃಣವಹಾಡಿ ಗಗನಾಂಗಣಕೆ ಮೀಟಿದ ಪಾದ | ಫಣಮಣಿಸದ ಕಂಸನ ತನುವಿನ ಮೇಲೆ | ಅಣಕಪಾಡುತ ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡಿದ ಪಾದ | ಗುಣಗಣನಿಲಯ ನಿರ್ಗುಣ ವಿಜಯವಿಠಲ ಅಣೋರಣಿ ಮೂರ್ತಿ ಎಂದೆನಿಪನ್ನ ಪಾದ ॥ ೩ ॥

ಝಂಪಿತಾಳ

ಪೊಂಗೆಜ್ಜೆ ಪೆಂಡೆ ನೂಪುರ ಪೂರಿತದಿಂದ । ಶೃಂಗಾರವುಳ್ಳ ಸೊಬಗದ ಪಾದ । ಗಂಗೆಯನು ಪಡೆದು ಗಾಂಭೀರ್ಯದಲಿ ತ್ರಯ ಜ । ಗಂಗಳ ನುದ್ಧಸಿರಿದ ಪಾವನ್ನ ಪಾದ । ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ತುಂಬರ ನಾರದರಿಂದ । ಹಿಂಗದೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಕೈಕೊಂಬ ಪಾದ| ಮಂಗಳ ಮಹಶ್ರಿಂಗ ವಿಜಯವಿಠಲ ಎನ್ನ । ಸಂಘ ದುರಿತ ಕಳೆವ ಸೌಖ್ಯವಾದ ಪಾದ ॥ ೪ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಮುನಿಪತ್ನಿ ಶಿಲೆಯಾಗಿ ಘನದಿನ ಬಿದ್ದಿರೆ । ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದೊಳು ಮಾನಿನಿಯ ಮಾಡಿದ ಪಾದ | ಅನುವಾರದೊಳು ಗುರುತನುಜನ ಅಸ್ತ್ರವಬಿಡೆ । ಅನಲದ ನಡಿಗಿಸಿ ಜನರ ಸಾಕಿದ ಪಾದ। ಪ್ರಣವ ಮೂರುತಿ ಸಿದ್ಧ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ಪ್ರಣತ ಜನರು ಬಿಡದೆ ಎಣಿಸಿ ಪಾಡುವ ಪಾದ ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ವರಳನೆಳಿದು ಅತ್ತಿ ಮರವ ಮುರಿದ ಪಾದ । ಶಿರಿದೇವಿ ಉರದಲ್ಲಿ ಕುರುಹ ರೋರುವ ಪಾದ। ಕರುಣಾದಿಂದಲಿ ಭಜಕರನ ಪೊರೆವ ಪಾದ। ಧರಣಿಯೊಳಗೆ

ಗಯಾಸುರನ ಮೆಟ್ಟಿದ ಪಾದ । ಕರದವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಸುರಿಸುವದೀ ಪಾದ । ಪರಕೆಪರಾ ತತ್ವವಾಗಿ ಪೊಳೆವ ಪಾದ । ಪರಮ ಕ್ಷಿತಿಶನೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸರ್ವ ಸುರರೊಳು ಮೆರೆದು ಸದ್ಭರಿತವಾಗುವ ಪಾದ ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಯೋಗಿಗಳ ಮನಕೆ ಅಗೋಚರವಾದ ಪಾದ। ಆಗಮ ತುತಿಸಲಾರದ ಪೊಗಳೆ ಹಿಗ್ಗುವ ಪಾದ । ಭಾಗವತ ಜನರಿಗೆ ವೇಗ ನಿಲಕುವ ಪಾದ । ಆಗಾಮಿ ಸಂಚಿತಭವ ರೋಗ ಓಡಿಪ ಪಾದ । ರಾಗ ದ್ವೇಷಗಳ ಕಳೆದು ಆಗತವಾಗುವ ಪಾದ । ಜಾಗರದಿಂದಲಿ ಸರ್ವ ಭೂಗೋಳ ವ್ಯಾಪಿಪ ಪಾದ । ಶ್ರೀ ಗರ್ಭಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಜಾಗುಮಾಡದೆ ಪೊಳೆವ ಪಾದ । ಶ್ರೀಗಂಧಪುಷ್ಪವೈ ಭೋಗ ದಿಂದ ನಲಿವ ಪಾದ ॥ ೭ ॥

ಜತೆ

ತಿರ್ಮಲೇಶನ ಪಾದ ಶ್ರೀಮತೇಯನ ಪಾದ । ಕರ್ಮನಾಶನ ಮಾಡುವ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಪಾದ ॥ ೮ ॥

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ ದೇವರ ಚರಣಸ್ತೋತ್ರ

ಸುಳಾದಿ - ೨೮

ರಾಗ–ಭೈರವಿ **ಧೃವತಾಳ**

ಧ್ವಜ ವಜ್ರಾಂಕುಶ ಸುಧಾಂಬುಜದಿಂದೊಪ್ಪುವ ಚರಣ । ಅಂಬುಜಪಾಣಿ ಹಸ್ತಾದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಗೊಂಬೊ ಚರಣ । ಅಜನ ಪೊಕ್ಕಳಿಂದಲಿ ಸೃಜಿಸಿ ಆರಿಸಿದ ಚರಣ । ರಜತಗಿರಿವಾಸನು ಭಜಿಪ ಸುಂದರ ಚರಣ । ತ್ರಿಜಗದೊಳಗೆ ವಿರಜ ವಾಗಿಪ್ಪ ಚರಣ । ಭುಜಗಿರಿವಾಸ ತಿರುವೆಂಗಳೇಶ । ವಿಜಯವಿಠಲ ಪೂರ್ಣಾ ದ್ವಿಜರಾಜನಂತೆ ಪೊಳುವ । ಅಜಸುತಾರ್ಜಿತ ಚರಣ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕಾಳಿಂಗನ ಪೆಡಿಯ ತುಳಿದ ಚರಣ । ಬಾಲಿಯರ ಕೈಯ್ಯಾವಾಲಗಗೊಂಬೊ ಚರಣ । ಮೇಲುಲೋಕವ ವಡದಲೋಲವಾದ ಚರಣ । ಘಾಳಿನಂದನನ ಕರದಿ ಮೆರೆವ ಚರಣ । ಮೇಲುಗಿರಿ ತಿಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಊಳಿಗ ದವರನ್ನ ಉದ್ಧರಿಪ ಚರಣ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ದಾನವಾರದೆಯಲ್ಲಿ ವದಘುನಲಿದ ಚರಣ । ಕಾನನವೆಂಬೊ ದುರಿತ ದಹಿಸಿ ಬಿಡುವ ಚರಣ । ವಾಣಿ ಸ್ತುತಿಸಲಂದು ಲೇಶತೋರದ ಚರಣ । ಮಾಣದೆ ಭಕುತರಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗುವ ಚರಣ । ದಾನವಬೇಡಿದ ಗಗನವಡೆದ ಚರಣ । ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಪೊಳೆವ ಶೋಭನ ಚರಣ । ಏನೆಂಬೆ ಚತುರ್ದಶ ಲೋಕಬೆಳಗುವ ಚರಣ । ದೀನನಾ ನೆಂದೆನಲು ದಯಮಾಡುವ ಚರಣ । ಭಾನುವಿನನಂತಕಿರಣ ಮೀರಿದ ಚರಣ । ಭೂನಾಥವರಗಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿಮ್ಮಾ । ಆನಂದ ಕೊಡುತಿಪ್ಪ ಐಶ್ವರ್ಯಕರ ಚರಣ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಅಸುರನ್ನ ಕೊಂದ ಸುಧಾಮಯವಾದ ಚರಣ । ಎಸಳು ಬೆರಳು ಪಂಕ್ತಿಯಿಂದ ಲೊಪ್ಪುವ ಚರಣ। ಶಶಿಮುಖಿಯ ಪಾವನಗೈಸಿದ ಚರಣ। ಹಸುಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಕುಣಿದಾಡಿದಾ ಚರಣ । ವಿಷವರ್ಜಿತನಾದ ವೈಲಕ್ಷಣ ಚರಣ । ಮಿಸುಣಿಪ ಪೊಂಗೆಜ್ಜೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಚರಣ । ನಸುನಗೆ ತಿರ್ಮಲ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕರುಣಿ । ಸಿ ನಂಬಿದವನಿಗೆ ಫಲವೀವ ಚರಣ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಕಾರುಣ್ಯಸೋನಿಯ ಗರೆವದು ಈ ಚರಣ । ಆರಾದರಾಗಲಿ ಭಕುತಿಗೆ ವಲಿವಾ ಚರಣ । ಬಾರಿಬಾರಿಗೆ ಜಗವ ಪಾಲಿಸುವ ಚರಣ । ಸಾರಲು ಸಂಸಾರ ಬಿಡಿಸುವ ಸಿರಿ ಚರಣ । ದೂರಕ್ಕೆ ದೂರವಾಗಿ ನಿಲುಕದಿಪ್ಪ ಚರಣ । ಮಾರಿ ಗಳಿಗೆ ಮಸೆದ ಶೂಲವಾದ ಚರಣ । ಭೇರಿದುಂದುಭಿಯಿಂದ ವಾಲಗವವಾದ

ಚರಣ । ವಾರವಾರಕೆ ಎನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನವಾದ ಚರಣ । ಶ್ರೀ ರಮಾರಮಣ ತಿಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸರ್ವಾ । ಧಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಚರಣ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಗರುಡನ ಶೃಂಗಾರ ಕರದಿವಪ್ಪುವ ಚರಣ । ಗಿರಿಯ ತಿಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ರೇಯನ ಚರಣ ॥ ೬ ॥

ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಿತ

ಪ್ರಮೇಯ ತೀರ್ಥಾಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳ ವಿಚಾರ
ಸುಳಾದಿ - ೨೯

ರಾಗ–ನಾಟಿ ಧ್ರುವತಾಳ

ತಿಮ್ಮಯ್ಯಾ ನಿನ್ನ ಪಾದವ ಪಮ್ಮೈಸಿದೆನೊ ನಾನು । ಸುಮ್ಮನಿರದಿರು ರಮ್ಮೆಯರಸಾ । ನಮ್ಮದು ಎಂದೆಂದು ಈ ಮನದಲಿ ಬಲು । ಹಮ್ಮಿಲಿ ತಿರಿಗಿದೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟದೆ। ಹೆಮ್ಮನೆ ಹಿತ್ತಲಿ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳ ಹೊನ್ನು । ಹೆಮ್ಮೆಣಿವುಳ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ। ಒಮ್ಮಾದರೂ ನಿನ್ನ ನೆಮ್ಮದೆ ಆವಾಗ । ವಿಮ್ಮಡಿ ದುಷ್ಕರ್ಮ ರಮ್ಮಿಸಿದೆ । ಉಮ್ಮಡಿಕೆಯಿಂದ ಹಮ್ಮತಿಯೊಳಗಿದ್ದು । ಗಿಮ್ಮನೆ ಸುತ್ತಿದೆ ಮಮ್ಮಾಡಿಯಲಿ । ನಮ್ಮಯ್ಯಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಪ್ರಿಯ ವಿಜಯವಿಠಲ ದಮ್ಮಯ್ಯ ನಮಿಸುವೆ ಎಮ್ಮನುದ್ಧರಿಸೊ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ನಿನ್ನ ಚರಣ ಮೋಹನ್ನ ಚರಣ ನಿನ್ನ ಚರಣ ಸಂಪನ್ನ ಚರಣ ನಿನ್ನ ಚರಣ ಬಲನಂತಚರಣ ನಿನ್ನ ಚರಣ ಪ್ರಸನ್ನ ಚರಣ । ನಿನ್ನ ಚರಣ ರತುನ್ನ ಚರಣ ನಿನ್ನ ಚರಣ ಪಾವನ್ನ ಚರಣ । ವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಲು ಎನ್ನಘಪಾಶ ಕಣ್ಣಿನ ಕಣಿಕೆ । ತನ್ನಿಂದಲಿ ತಾನೆ ಭಿನ್ನವಾಗುವದು । ಅನಂತರೂಪ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕಣ್ಣಿಗೆ ತೋರೊ ನಿನ್ನ ಚರಣ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಜಗದೊಳಗುಳ್ಳ ನದಿಗಳು ಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳು । ಗಗನ ನಾಗಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದವೊ । ಅಗಣಿತಮಹಿಮ ನಿನ್ನುಗರಾಶ್ರಯವ ತೊ । ಲಗದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಪ್ಪದೆಂದು। ನಿಗಮತತಿಗಳು ಪೊಗಳುತಲಿವೆ ಹಿಂ । ದೆಗಿಯದೆ ಮನಬಲು ಉಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ । ಭಾಗಘ್ನನಾಮ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಾನು । ಮಿಗಿಲಾವದು ಕಾಣೆ ನಿನ್ನ ಪಾದವಲ್ಲದೆ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಮೂರುವರೆ ಕೋಟಿ ಥೀರಥದಲ್ಲಿ ಪೋಗೆ । ವಾರವಾರ ಒಂದೆಸಾರಿಗೆಯಲಿ ಮುನ್ನಾರು ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ । ಮೀರದೆ ಸ್ನಾನಾದಿ ಪೂರೈಸಿ ಮಾಡಲು । ಧಾರುಣಿ ಸುರನಾಗಿ ನಾರಾಯಣನ ಶ್ರಿಂ । ಗಾರದ ಪಾದವ ಧಾರಣೆಯಿಂದಲಿ ಸಾರಿದ ಮಾತುರ । (ತೀರಿಥಗಳಿಗೀಗ) ಪಾರ ಫಲವುಂಟು । ಆರಾದರು ಸಾರ ಲಾಪರೊ ಶ್ರೀ । ನಾರಾಯಣನ ವಿಸ್ತಾರ ಮಂಗಳವಾರ್ತಿ।ಕೀರುತಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿನ್ನ । ಶೇರಿದೆ ಎನ್ನಯಭಾರ ವಿನ್ನಾರದು ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಅಚ್ಚುತ ನಿನ್ನ ಚರಣ ನಿಚ್ಚಬಿಡದೆ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡೆ । ಬೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದ ಪಾಪಗಳು ಕೊಚ್ಚಿ ಹರಿದುಪೋಗುವವು । ಅಚ್ಚಗತಿಗೆ ನೆನದಾಗ ನಿಚ್ಚಣಿಕೆ ಎನಿಸುವದು । ಅಚ್ಚುತ ಅಚ್ಚುತ ನಿನ್ನ ನೆಚ್ಚದಾಗದೆ ಬರಿದೆ ಪೋಪೆ।ಅಚ್ಚದೈವ ವಿಜಯವಿಠಲ ಬಚ್ಚಲಗಲ್ಲನು ಮಾಡಿ । ಮೆಚ್ಚಿನಿಂದ ನಿನ್ನ ನಿತ್ಯಮೆಚ್ಚಿ ಭಜಿಸುವಂತೆ ನೋಡೋ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ತೀರ್ಥಾದಿಗಳು ನಿನ್ನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಉಂಟಯ್ಯಾ । ಅರ್ಥಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿನ್ನ ಚರಣ ಬಿಡೆನಯ್ಯ ॥ ೬ ॥

ಅಳಗಿರಿವಾಸನ ದೇವರ ಚರಣ ಮಹಾತ್ಮೆ

ಸುಳಾದಿ ೩೦

ರಾಗ–ಭೈರವಿ **ಝಂಪಿತಾಳ**

ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕದಲಿ ಪೂಜೆಗೊಂಬು ಚರಣ । ಸುಧಾಕರ ನಂದದಲಿ ಪೊಳೆವ ಸುಂದರ ಚರಣ । ಪದೋಪದಿಗೆ ನಾರದನ ವದನದಿ ನೆನೆವ ಚರಣ । ಮೃದುವಾದ ದಿವ್ಯಚರಣ । ಕದನದಲಿ ನರನ ರಥ ಮುಂಬಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಚರಣ । ಅಧೋ ಭುವನಕಾಶ್ರಯವಾಗಿದ್ದ ಚರಣ । ನಿದುರುಶನವಾಗಿ ನಿತ್ಯತೋರುವ ಚರಣ । ಸದಮಲವಾದ ಚರಣ । ಚದುರರಳ ಅಳಗಿರಿ ತಿಮ್ಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸಾರ । ಹೃದಯರಿಗೆ ಪೊಲಿದು ಸಂಪದವಿ ಕೊಡುವ ಚರಣ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಸನಕಸನಂದರ ಮನಕೆ ಪೊಳವ ಚರಣ । ಧನುಜಕುಲ ಸಂಹರಣ ಮಾಡುವ ಚರಣ। ಕನಕಮಯವಾಗಿ ಪೊಲುವ ಸಿರಿಚರಣ। ಘನ ವೃಷಭಾದ್ರಿಯಲಿನಿಂದ ವಿಜಯವಿಠ । ಲನುಗಾಲ ಎನ್ನ ಸಾಕುವ ಶುಭಚರಣ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಗಗನ ಪಾತಾಳ ಭೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಚರಣ । ಅಗಣಿತ ಗುಣದಿಂದ ಪೊಪ್ಪುವ ನಿಜಚರಣ । ಮೃಗಮದಾದಿಯಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಗೊಂಬುವ ಚರಣ । ಅಘಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಅಶನಿಯೆನಿಸುವ ಚರಣ। ಜಗದೇವ ಅಳಗಿರಿ ತಿಮ್ಮ ವೃಷಭಾದ್ರಿ। ನಗರಾವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ದೇವನ ಚರಣ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಎಂಥವರನ್ನ ಚಂಚಲಗೊಳಿಸುವ ಚರಣ । ಸಂತರಿಗೊಲಿದು ಮೇಲೆ ಬಿಡದ ಚರಣ । ಅಂತಕನಾಳಿಗೆ ಶೂಲವಾದ ಚರಣ । ಚಿಂತನೆಮಾಡಲು ನಿಲಕುವ ಚರಣ । ಸಂತತ ವೃಷಭಾದ್ರಿ ಅಳಗಿರಿ ತಿರ್ಮಲ । ಶಾಂತ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ಶ್ರೀ ಚರಣ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಮುನಿಪ ಮುಂಡೂಕಗೆ ವರವಿತ್ತಾದೀ ಚರಣ । ಜನಪ ಪುಣ್ಯನಿಧಿಗೆ ವೊಲಿದ ಚರಣ । ಪ್ರಣಿತಾರ್ತಹರನಾದ ಬಲು ಪಾವನ ಚರಣ । ಪ್ರಣವಪೂರ್ವಕ ದಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಚರಣ । ಹನುಮವಂದಿತವಾದ ವಜ್ರರೇಖಿಯು ಚರಣ । ಘನವರ್ಣದಂತೆ ನಿತ್ಯರಂಜಿಸುವ ಚರಣ । ಮಣಿಭೂಷಣವಾದ ವೃಷಭಾದ್ರಿಶೈಲವಾಸ । ಎನಗೊಲಿದ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿಮ್ಮನ ಚರಣ ॥ ೫ ॥

ಜ ತೆ

ಪಾಂಡ್ಯರಾಯಗೆ ವೊಲಿದ ಪರಮ ಪಾವನ ಚರಣ । ಚಂಡಕೋಟಿ ತೇಜ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಚರಣ ॥ ೬ ॥

ಶ್ರೀ ದೇವರ ನಖದಮಹಿಮಾ - ಸುಳಾದಿ ೩೧

ರಾಗ–ಭೈರವಿ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಇಂದಿರಾ ದೇವಿ ಗುಣಿಸಿ ಎಣಿಸುವೇನೆಂದು । ಎಂದುಸಾರಿ ನೋಡಲು ಬೆಡಗು ತೋರಿದ ನಖ । ಅಂದು ಒಂದೊಂದು ಪರಿಪರಿ ವರ್ಣಂಗಳ ತೋರಿ । ಅಂದ ವಾಗಿ ಪೊಳದ ಮಯಾ ಲೀಲಾದ ನಖ । ಮಂದಮತಿಗಳು ನಮಿಸಲವರ ಪಾಪ । ವೃಂದಾವ ಕಳೆದು ಸುಜ್ಞಾನಕೊಡುವ ನಖ । ಕುಂದದನಾಮಾ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿನ್ನ । ಸುಂದರ ನಖಗಳಿಗೆ ನಮೊನಮೊ ಎಂಬೆ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಬಲಿಯುಮನಿಗೆ ಪೋಗಿ ನೆಲನ ದಾನವಬೇಡಿ । ಜಲಜಾಂಡಕೆ ಬೆಳೆದು ಬಲಿದ ಖರ್ಪರವನ್ನ । ಪ್ಪಳಸಿ ಸೀಳಿದ ನಖ । ಕಿಲಿಕಿಲಿನಗುತ ಗೋವಳ ಸತಿಯರ ವೊಗ್ಗ । ಮೊಲೆಯುಮೇಲೆ ತುಳಿವುತ್ತಲಿದು ವತ್ತಿದ ನಖ । ಕಲಕಾಲ ಮುನಿಗಳು ವೊಲಿಸಿಪೊಲಿಸಿ ನೋಡೆ ನೆಳಲಗಾಣದೆ ಪೋಗಿ ತೊಳಲಿ ತುತಿಪ ನಖ । ಸುಲಭ ಮಹಾವೀರ್ಯ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿನ್ನ । ಪೊಳೆವನಖಗಳಿಗೆ ಗೆಲುವದಾವದು ಇಲ್ಲ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಬಣ್ಣಾ ಬಣ್ಣಾವಾಗಿ ಬಲುಸೋಜಿಗದ ನಖ। ಕಣ್ಣಿಂದನೋಡಲು ಥಳಥಳಿಸುವ ನಖ । ಚಿಣ್ಣತನದಲಿ ಗೋಮಕ್ಕಳ ವೊಡಗೂಡಿ । ಚಿನ್ನಾಟಕೆ ಗೋಲಿನೆಗದು ಚಿಮ್ಮಿದ ನಖ । ಪನ್ನಗಶಯನ ವ್ಯಕ್ತ ವಿಜಯವಿಠಲ । ಚನ್ನಿಗನಪಾದ ಪಾವನ್ನವಾದ ನಖ ॥ ೩ ॥

ಝಂಪಿತಾಳ

ಸಕಲ ಬೊಮ್ಮಾಂಡಗಳ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡ ನಖ । ಅಕಳಂಕ ಚರಿತವಾದ ಆದಿ ಅನಾದಿ ನಖ । ಭಕುತಿಭಕುತಿ ಯುಕುತಿಶಕುತಿ ಕೊಡುವ ನಖ । ಮುಕುತಿ ಬೇಡಿದರೆ ಚಚ್ಚಾರದಲ್ಲಿ ನೀವ ನಖ।ಕಕುಭಾ ಹತ್ತಿಕೆ ಮೀರಿ ಬೆಳಗುತೋರುವ ನಖ । ಸಕಲೇಶ ಚತುರ್ಭುಜ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ । ವಿಕಸಿತ ಕೆಂದಳಕೆ ಸದೃಶವಾದ ನಖ ॥ ೪ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಮಂದಾಕಿನಿಯ ಪಡದು ಮಹ ವೇಗದಿಂದಲಿ । ಇಂದುಮೌಳಿಯ ಕಾಯ ಪಾವನ್ನ ಮಾಡಿದನಖ । ಹಿಂದೆ ಕುರುರಣದಲ್ಲಿ ಸುತ್ರಾಮನಂದನನ। ಶ್ಯಂದನ ಎಳೆವ ವಾಜಿಯ ನಡಿಸಿದ ನಖ । ಸಂದೋಹ ಭಕ್ತರು ನಮಿಸಿ ಸ್ತೋತ್ರವ ಮಾಡೆ । ಚಂದದಿಂದಲಿ ಕೇಳಿ ಹಿಗ್ಗಿ ನಗುವ ನಖ । ಕುಂದನಾಮಾ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿನ್ನ । ನಂದದಾ ನಖದ ಲೀಲೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವೇ ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಗೋಕುಲ ಭೂಮಿಯ ಯಮುನಾನದಿಯತೀರ । ಸೋಕಿ ರಜದಿ ಪಾವನ್ನ ಮಾಡಿದ ನಖ । ಆ ಕಮಲಾಜಾಂಡವನಂತಾ ನಂತಾ । ನೇಕಬಗೆಯಿಂದ ವೊಳಗೆತೋರುವ ನಖ । ಪಾಕಶಾಸನಾದಿ ಮಕುಟಮಣಿಯ ಶಾಂತಿ । ನೂಕಿ ಹಿಂದುಮಾಡಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವ ನಖ । ನೈಕಾದ ವಿಜಯವಿಠಲ ಗುಣಪೂರ್ಣ ರ । ತ್ನಾಕರವಾಗಿ ರಂಜಿಸುವ ಭದ್ರನಖ ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಮುಕ್ತಾಮುಕ್ತಾ ಬೊಮ್ಮಾದಿಗಳು । ಸಿಕ್ಕಾದೆಂದು ಜಪಿಸುವನಖ । ಅರ್ಕಾಸೋಮ ಕೋಟಿಕಿರುಣಾ । ನಕ್ಕು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವನಖ । ರಕ್ಕಸರ ಸಮುದಾಯದಾಯದಾ । ಸೊಕ್ಕು ಮುರಿದು ಕಳವನಖ । ಅರ್ಕನಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲ । ಭಕ್ತರಿಗೆ ವೊಲಿದನಖ ॥ ೬ ॥

ಜತೆ

ಅರ್ಚಿಪರ ಹೃದಯದೊಳಗೆ ಮಿನಗುವನಖ ಅರ್ಚಿತ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ ನಖ ॥ ೮ ॥

ದೇವರ ಹಸ್ತಮಹಿಮಾ - ಸುಳಾದಿ ೩೨

ರಾಗ–ಶಂಕರಾಭರಣ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಮಣಿ ಮಯೂತಿ ಕಿರುಣ ಕಂಕಣ ಶೋಭಿತದ ಹಸ್ತ।ಘನಮಹಿಮ ಲಕುಮಿಯ ತಕ್ಕೈಸುವ ಹಸ್ತ । ಮನಜ ವಿಗ್ರಹನಾಗಿ ನಂದವ್ರಜದಲ್ಲಿ ಮಾ । ನುನಿಯರ ಮನಿಯಾ ನವನೀತ ಕದ್ದ ಹಸ್ತ । ಅನುವಾರದೊಳು ಫಲ್ಗುಣಗೊಲಿದು ದಿವ್ಯತೇ । ರನು ಪಿಡಿದು ವಾಜಿಯನು ನಲಿದು ನಡಿಸಿದ ಹಸ್ತ । ಘನಗಿರಿಯ ವಾಸಾ ಸರ್ವೇಶ ತಿರ್ಮಲೇಶ । ಎನಗೊಲಿದಾ ವಿಜಯವಿಠಲದೇವನ ಹಸ್ತ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಬಿಲ್ಲು ಮುರಿದ ಹಸ್ತ ಚಳ್ಳಗುರಿನ ಹಸ್ತ।ಪಲ್ಲ ವಾರುಣ ಹಸ್ತ ಮಲ್ಲಮರ್ದನ ಹಸ್ತ। ತಲ್ಲಿ ಸವದ ಹಸ್ತ ಜಲಧಿ ಎಚದ ಹಸ್ತ। ಬಲ್ಲಿದ ವಿಜಯವಿಠಲದೇವನ ಹಸ್ತ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಕಮಲಸಂಭವಗೆ ಆಗಮವನಿತ್ತ ಹಸ್ತ । ರಮಣಿಗೋಸುಗ ಪಾರಿಜಾತ ತಂದ ಹಸ್ತ । ಸುಮನಸರಿಗೆ ಸುಧೆ ಉಣಬಡಿಸಿದ ಹಸ್ತ । ಸಮರದೊಳಗೆ ದಿನಕರನ

ಮುಚ್ಚಿದ ಹಸ್ತ। ಹಿಮಕರನ ಪಿಡಿದು ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಳುಹಿದ ಹಸ್ತ । ಸಮಯಾತ್ಮ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲನ್ನ ಹಸ್ತ । ಅಮಿತಗುಣಪೂರ್ಣವಾದ ಹಸ್ತ ಹೃ। ತ್ಕಮಲ ದೊಳಗೆ ನಿಂದು ಪೊಳೆವ ಹಸ್ತ ॥ ೩ ॥

ಝಂಪಿತಾಳ

ದಾನವನುದರ ಬಗದು ಕರಳ ಕಿತ್ತಿದ ಹಸ್ತ । ದಾನವನು ಕೈಕೊಂಡ ದಿವ್ಯ ಹಸ್ತ । ಆನೆಯನು ಸೀಳಿ ರಜಕನ್ನ ಮಡುಹಿದ ಹಸ್ತ । ವಾನರೇಶಗೆ ಬೊಮ್ಮಪದವಿ ಕಟ್ಟಿದ ಹಸ್ತ। ನೀವೆ ಗತಿ ಎಂದೆನಲು ಬಿಡದೆ ಸಾಕುವ ಹಸ್ತ। ಶ್ರೀನಾಥ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲತಿಮ್ಮನ ಹಸ್ತ । ಮಾನಸ ಪೂಜೆಯಲಿ ಧ್ಯಾನಕೆ ನಿಲುವ ಹಸ್ತ । ಮಾನಿನಿ ಪತಿವ್ರತದಿ ತೃಪ್ತಿ ಬಡಿಸಿದ ಹಸ್ತ । "(ಪಾಠಾಂತರ) ಮೌನಿಗೆ ಪಂಚಾಮೃತದಿ ತೃಪ್ತಿ ಬಡಿಸಿದ ಹಸ್ತ" ॥ ೪ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ವಿದುರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷುಧಿಗೆ ಪಾಲ್ಗುಡಿದ ಹಸ್ತ । ಸುದರುಶನ ಕಂಬುಗದ ಪದುಮದ ಹಸ್ತ । ಸುಧಾಮನ ಅವಲಿಗೆ ಚದುರವೊಡ್ಡಿದಾ ಹಸ್ತ। ಇದೆ ಕುಬಜೆಯ ತಿದ್ದಿದ (ಚದುರ) ಸುಂದರ ಹಸ್ತ । ಸುಧಾ ತಿರುವೆಂಗಳಾ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ಸೂ । ಹೃದಯರಿಗೆ ಕೈವಲ್ಯ ತೋರುವ ಹಸ್ತ ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಮುದ್ರಿಗಳಿಂದಲಿ ಒಲುರಮ್ಯವಾದ ಹಸ್ತ । ಅದ್ರಿಯ ನೆಗಹಿದ ಅಗೋಚರ ವಾದ ಹಸ್ತ । (ಕಾ) ಕದ್ರುವೆ ತುಳಿವಾಗ ಅಭಿನಲಿಸುವ ಹಸ್ತ । ಅದ್ಭುತ (ಅದ್ವೈತ) ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ತಿರುವೆಂಗಳ । ಭದ್ರ ಗಜರಾಜ ವರದನ್ನ ಹಸ್ತ ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ವೈಕುಂಠವೆಂದು ತೋರುವ ಹಸ್ತ । ಲೋಕವ ಪಾಲಿಪ ಲಾವಣ್ಯ ಹಸ್ತ । ಸಾಕಾರವಾದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಹಸ್ತ । ಏಕಮಯನ ಹಸ್ತ ಆ ಕಟಿಕರ ಹಸ್ತ ।

ಶ್ರೀಕರ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ಸನಕಾದಿಗಳ ಪಾಲಿಪ ಹಸ್ತ ॥ ೭ ॥

ಜತೆ

ದುಷ್ಟಮರ್ದನ ಹಸ್ತ ಶಿಷ್ಟಪಾಲಕ ಹಸ್ತ । ಶ್ರಿಷ್ಟೇಶ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ತಿಮ್ಮನ ಹಸ್ತ ॥ ೮ ॥

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ ಉದರ - ಸುಳಾದಿ ೩೩

ರಾಗ-ಭೈರವಿ

ಧೃವತಾಳ

ಕಮಲಾ ಕಮಲಾಸನದಿಂದೊಪ್ಪುವ ಪೊಕ್ಕಳಮಲವಾಗಿ । ಮೆರೆವ ಬಲುಕಾಂತಿಯಾದ ಉದರ। ಸಮ ವಿಷಮವಿಲ್ಲದ ನೋಳ್ಪಪರ ಕಂಗಳಿಗೆ । ಸಮತಳವಾಗಿ ವಿರಾಜಿಸುವ ಉದರ । ಶಮದಮವಾನಂತ ಗುಣಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ । ಪ್ರಮೆಗಳು ತುಂಬಿದ ಕಲುಷಹರ ಉದರ । ದಮುನಾಮ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲೇಶನ ನಮಿಸದವರ ಮನಕೆ ಬೆಡಗುತೋರುವ ಉದರ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕುವರತನದಲ್ಲಿರೆ ವಡಲವಳಗೆ ಅವನಿಯನ್ನು ಸವರಿದ ಉದರ । ಪವಳತಿ ಮಾಣಿಕ ನವ ಮೌಕ್ತಿಕ ಹಾರ । ರವಿಯಂದದಲಿ ತೂಗುವ ಶೃಂಗಾರುದರ । ನಿವರ್ತಾತ್ಮಾ ನಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಭುವನತ್ರಯದೊಳಗೆ ಧವಳವರ್ಣ ಉದರ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಗುಣತ್ರಯಗಳ ಬಿಡದೆ ಪೊಂದಲಿಟ್ಟಾ ಉದ್ದರ । ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿದ್ದುದರ । ಅನುವರಿತು ವೇದಗಳು ಸ್ತುತಿಸಿಕಾಣದ ಉದರ । ಮುನಿಗಳ ಮತಿಗೀಗ ನಿಲಕಾದಿಪ್ಪ ಉದರ । ಜನನಿ ಗೋಪಿಗೆ ಒಳಗೆ ಲೋಕಾತೋರಿದ ಉದರ । ಅನಿಮಿಷರು ನೋಡಿ ಬೆರಗುಬೀಳುವ ಉದರ । ಗುಣಸಾಂದ್ರ ಸಪ್ತೈಧಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಮಣಿ ಕಾಂಚನದಂತೆ ಮಿನಗುವ ಚಲುವ ಉದರ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಎಂದಿಗೆಂದಿಗೆ ಕ್ಷುಧಾರಹಿತವಾದ ಉದರ । ಗಂಧಕುಸುಮದಿಂದ ಪೂಜೆಗೊಂಬ ಉದರ । ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಲಿ ಬೆಳಕಾಗುವ ಉದರ । ಮಂದಮತಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನೀವ ಉದರ । ಅಂದು ಪರ್ವತ ಪೊತ್ತು ಮೃದುವಾದ ಉದರ । ತಂದರ್ಪಿಸಿದ ಮಿತಾಶನದ ಉದರ । ಸುಂದರ ಶ್ರೀರಂಗ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ನಿನ್ನ । ಚಂದಾದ ತ್ರಿವಳಿ ಎಸೆವಂಥ ಉದರ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಜೊಲ್ಲು ಜೊಲ್ಲು ಸುರಿವಧಾರಿಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವ ಉದರ । ಸಲ್ಲಲಿತವಾದ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರಭೀಷ್ಟಯ ಉದರ । ಕಲ್ಲಿಬೋನಾ ಸವಿದು ಸವಿದು ಡೊಳ್ಳುಬೆಳಸಿ ಕೊಂಡ ಉದರ । ಬಲ್ಲಿದ ಸಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕರ್ತುವಿನ ಉದರ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಅನಂತ ಜಾಂಡದೊಳಗೆ ಬದಕುಮಾಡುವ ಉದರ । ಅನಂತ ವಿಜಯವಿಠಲ ರೇಯನ ಉದರ ॥ ೬ ॥

ಶ್ರೀ ದೇವರ ವದನಮಹಿಮಾ - ಸುಳಾದಿ ೩೪

ರಾಗ–ರೇಗುಪ್ತಿ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಶ್ರೀ ರಮಣಿ ಕೂಡ ಏಕಾಂತವಾಡುವ ವದನ । ಸಾರ ಸುಂದರವಾದ ವೇದ ವದನ । ಚಾರು ಶೋಭಿಪ ದಂತಪಂಙ್ತಿ ಎಸವ ವದನ । ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಸೋನೆಗರವ ವದನ । ವಾರಿಜೋದ್ಭವಗೆ ಉಪದೇಶ ಪೇಳಿದ ವದನ । ಚೋರತನದಲ್ಲಿ ಬೆಣ್ಣೆ ಸವಿದ ವದನ । ಸಾರಿಸಾರಿಗೆ ನಗಲು ರತ್ನ ಉದರುವ ವದನ । ನಾರಿಯರದರವ ಚುಂಬಿಸುವ ವದನ । ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಕಾಮಿಕಾಂತ ವಿಜಯವಿಠಲ । ಶೌರಿಯ ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರವದನ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಯಶೋದೆ ದೇವಿಯು ಅಮ್ಮೆ ಉಂಡ ವದನ । ಅಸುರ ಪೂತನಿಯ ವಿಷವ

ಹೀರಿದ ವದನ । ಶಿಶುವ ಲೀಲೆಯಲಿ ಮಣ್ಣುಮೆದ್ದ ವದನ । ಬಸುರೊಳಗೆ ವನಜಜಾಂಡ ತೋರಿದ ವದನ । ಪಶುಗಳು ತೊರದಾ ಮೊಲಿ ಚಪ್ಪರಿಸಿದ ವದನ । ಹಸುಮಕ್ಕಳಮೇಲೆ ಉಗುಳುಗಳಿದ ವದನ । ವೃಷಪರ್ವನಾಮ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ । ಶಶಿಬಿಂಬದ ವದನ ಆನಂದದ ವದನ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಕರಾಳವದನ ಕರ್ಪೂರವನ್ನೆ ತುಂಬಿದ । ಕರಡಿಗೆ ಎಂದದಿ ಪೋಲುವ ವದನ । ಪರಮಭಕ್ತಿಗೆ ವೊಲಿದು ಪಣ್ಣು ಸವಿದ ವದನ। ವರವೇಣು ಚನ್ನಾಗಿ ಊದಿದ ವದನ । ತರುಣೆರಿಂದ ಅನ್ನ ತರಿಸಿ ಉಂಡ ವದನ । ಧರೆ ಚತುರ್ದಶವನ್ನು ನುಂಗಿದ ವದನ ಸುರಧ್ಯಕ್ಷನಾಮ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲದೇವ। ಪರಮದಾಸರ ಕೂಡಲಾಡುವ ವದನ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಜನನಿಗೆ ತತ್ವವ ಪೇಳಿದ ವದನ । ದನುಜ ಸುರಿಯಾಗೆ ನುಂಗಿದ ವದನ । ವನಧಿಗಳೆಲ್ಲ ಘೋಷಣೆಗೊಂಬ ವದನ । ಘನ ಸುಕರ ತುರಂಗದ ವದನ । ಕನಕಾಚಲವನ್ನು ಕಚ್ಚಿದ ವದನ । ತನಿ ಮಧುರಾಮೃತ ಸೋರುವ ವದನ । ಅನಿರ್ವರ್ತಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ರಂಗರಾಯಾ । ತನಯನಾಗಿ ಜೊಲ್ಲುಸುರಿಸುವ ವದನ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ತಾಂಬೂಲರಸದಿಂದ ಥಳಥಳಿಸುವ ವದನ । ಅಂಬುಜಜಾಂಡವನೇಕ ಕ್ಷಣ ಕುಗುಳುವ ವದನ । ಕಾಂಬೆನೆಂದು ಬಂದ ಮೈತ್ರನ್ನ ವಲಕ್ಕಿತಿಂದ ವದನ । ಅಂಬೆ ಅಂಬೆ ಎಂದು ಗೋಸಂಕುಲವ ಕರದ ವದನ । ಬೆಂಬಿಡದೆ ಸರ್ವವಸ್ತ ಮೆಲ್ಲುವನ ಪೆತ್ತ ವದನ। ಅಂಬರೀಷ ಪಾಲ ಮಹ ಹೃದಯ ವಿಜಯವಿಠಲ। ಅಂಬುಜ ಭವಾದಿಗಳ ಪಾಲಿಸುವ ದಿವ್ಯ ವದನ ॥ ೫ ॥

* * * *

ಜತೆ

ವಿಶ್ವತೋವದನ ವಂದಾನಂತವದನ । ವಿಶ್ವಬಾಹು ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ ವದನ ॥ ೬ ॥

ದೇವರ ಕರ್ಣಮಹಿಮಾ - ಸುಳಾದಿ ೩೫

ರಾಗ–ಕಲ್ಯಾಣಿ **ಧೃವತಾಳ**

ಮಕರಕುಂಡಲದಿಂದ ಝಗಿಝಗಿಸುವ ಕರ್ಣ। ಲಕುಮಿ ಬಿನ್ನೈಸಲು ಲಾಲಿಸುವ ಕರ್ಣ । ಅಖಿಳಜೀವರು ಮೊರೆಯಿಡಲು ಕೇಳುವ ಕರ್ಣ । ಮುಕುತಾಮುಕುತದಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿಕೊಂಬ ಕರ್ಣ । ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಿಂದಲಿ ಲಚ್ಚಿ ಪಿಡಿಸಿದ ಕರ್ಣ । ಸುಖಸಾಂದ್ರವಾಗಿದ್ದ ಸುರಳತವಾದ ಕರ್ಣ । ಮಕ್ಕಳ ಮಣಿ(ಸರ್ವ)ಸುನಿಲಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲ । ಭಕ್ತರಿಗಾಗೋಚರವಾದ ಸೊವರ್ನ ಕರ್ಣ ॥೧॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಪಂಜರ (ದೊಡಿಯನು ಧರಿಸಿದ) ಶುಭ ಕರ್ಣ । (ದೋಲಿಯನುದ್ಧರಿಸಿದ) ಕುಂಜರಪತಿ ಕೂಗೆ ಕೇಳಿದ ಮಹ ಕರ್ಣ] ಅಂಜನೆಯನ ಕೂಡೆ ಕಾಂತವಾಡಿದ ಕರ್ಣ । ನಂಜೇಶನ ಮೈಗೆ ಪೊಂದಿಪೊಳೆವ ಕರ್ಣ । ಮುಂಜಿಕೇಶಾಕ್ಷಮಣ ವಿಜಯವಿಠಲನ ನಿ । ರಂಜನ ನಿರ್ಗುಣನಿರಾಧಾರ ಕರ್ಣ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ವನಜ ಸಂಭವನು ಸ್ತೋತ್ರವಮಾಡೆ ಕರುಣದಲಿ । ಅನವರಿತು ಲಾಲಿಸುವ ಅಗಣಿತಗುಣ ಕರ್ಣ । ತೃಣಮುನಿಜರು ಕೈಮುಗಿದು ವಂದನೆ ಮಾಡೆ । ಅನುಮಾನ ಇಲ್ಲದಲೆ ಪಾಲಿಸುವ ಕರ್ಣ । ಅಣುಮಹತ್ತಾದರು ಒಂದೇ ಸಮಾನವಾಗಿ । ವಿನಯದಿಂದಲಿ ಕೇಳಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಕರ್ಣ। ದನುಜಾರಿ ಹುತ್ತುಭುಜಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ರಾಜಾ । ಮನದಂತೆ ಮಾಗಾಯಿಲಿಂದ ಪಪ್ಪುವ ಕರ್ಣ ॥೩॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಸಾಧುಜನರು ನಿಂದು ಆದರಣೆಯಿಂದ। ಆದರಿಸೆ ಜ್ಞಾನಯಾದಿ ಪಾಲಿಪ ಕರ್ಣ

ಕ್ರೋಧದಿಂದಲಿ ವಿವಾದವನ್ನು ಪೇಳೆ। ಪೈದು ನರಕದಲ್ಲಿ ಬಾದೆಗಿಡುವ ಕರ್ಣ। ಕಾದಬಂದ ಸುರರ ಮಾತಿನಿಂದಲಿ ಶಕ್ತಿ । ಸೇದಿಕೊಂಡು ನಿತ್ರಾಣಗೈಸುವ ಕರ್ಣ । ಆದಿ ಮೂಲಸ್ವಸ್ತಿಕೃತೆ ವಿಜಯವಿಠಲ । ಆದಿತ್ಯಗಣದವರು ಪೋಗಿ ಬರುವ ಕರ್ಣ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಉರವಣಿಸಿ ಸಾಸಿರ ಸಾವಿರ ವೇದಗಳು ನಿಂದು । ಕರದುಕೊಂಡಾಲೂ ಪರವೆ ಮಾಡದ ಕರ್ಣ । ಸರಿಬಂದವರು ಕೂಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಕೇಳುತ । ವರಗಳ ನಿತ್ತು ಮನೋಬಯಕೆ ಸಲ್ಲಿಪ ಕರ್ಣ । ಸರಿಬಾರದವರೆಷ್ಟು ಕರದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದರೆ । ಅರಿದು ಅರಿಯಾದಂತೆ ಸುಮ್ಮನಿಪ್ಪ ವಾಯು ಕರ್ಣ । ಹರಿ ಕೂರ್ಮ ಮತ್ಸವರಹ ತಂರಗವೇಷದ ಕರ್ಣ । ಸರಸಿಜ ತನುಜಾಂಡ ಧರಿಸಿದದ್ಭುತ ಕರ್ಣ । ವರದೈವ ಯಜ್ಞಗುಹ ವಿಜಯವಿಠಲ ಮಹ । ಪುರುಷ ಚೌಕಳಿ ಬಿಡಿ ಮುತ್ತಿನೊಂಟ ಇತ್ತ ಕರ್ಣ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ದುರ್ಜನರಿಗೆ ನಿತ್ಯ ನರಕಕೊಡುವ ಕರ್ಣ । ಊರ್ಜಿತ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಸುಂದರ ಕರ್ಣ ॥ ೬ ॥

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ ಲೋಚನ - ಸುಳಾದಿ ೩೬

ರಾಗ–ಭೈರವಿ **ಧೃವತಾಳ**

ಚಂದ್ರಮಂಡಲಪೋಲುವ ಇಂದಿರಾ ಮೊಗವನು । ಚಂದದಿಂದಲಿ ಬಿಡದೆ ನಿಕ್ಷಿಸುವ ಲೋಚನ । ಮಂದಹಾಸ ಶೀತಳವಾಗಿ ಪಾದವನು । ಪೊಂದಿದ ಭಕ್ತರನ ನೋಡುವ ಲೋಚನ । ವಂದಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಒಂದೇ ಭಕುತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವನ ನಂಬಲು । ನಂದದಿಂದಲಿ ಸುಧಾ ಬಿಂದುಗರೆವ ಲೋಚನ । ಅಂದು ಪ್ರಲ್ಹಾದಗೆ ಕಂಭದಿಂದಲಿ ಪೊಳಿದು । ಬಂದು ಪೇರಳವಾಗಿ ಕಿಡಿ ತೋರಿದ ಲೋಚನ । ವೃಂದಾದೊಳಗೆ ಸಕಲ ವೃಕ್ಷಜಾತಿಗೆ ಮಿಗಿಲು । ಎಂದೆನಿಸುವ ತುಲಸಿಪೆತ್ತ ಲೋಚನ । ಕರಿದರ್ಪಪಿತ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿನ್ನ ।

ದ್ವಂದ್ವಾನಂತ ಪೊಳೆವ ಸುಲೋಚನ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಸರಸಿರುಹ ದಳಮರಿಸಿದ ಲೋಚನ । ಕರಿಯ ಮೇಲೆ ದಯಾಹರಿಸಿದ ಲೋಚನ । ಕುರು ಬಲದಾಯುಷ್ಯ ಹರಿಸಿದ ಲೋಚನ । ಅರುಣವರುಣದ ರೇಖೆ ಸ್ಫುರಿತದ ಲೋಚನ । ಕರುಣಿ ಜಿತಾಮನ್ಯು ವಿಜಯವಿಠಲ ಸರ್ವ । ವರಣಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭರಿತ ಲೋಚನ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಜಲನಿಧಿಯ ಮೇಲೆ ತಿರಹಿದ ಲೋಚನ । ಸುಲಲಿತವಾಗಿದ್ದ ಸುಂದರ ಲೋಚನ । ಜಲಜಾಪ್ತಶಶಿಯಂತೆ ಒಪ್ಪುವ ಲೋಚನ । ಕಳಂಕವಿಲ್ಲದ ನಿರ್ದೋಷ ಲೋಚನ । ಒಳಗೆ ಹೊರಗೆ ನೋಟತುಂಬಿದ ಲೋಚನ । ಸಲೆ ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಮಿರಗುವ ಲೋಚನ । ಬಲುದೈವಾ ಸಂಕೃತ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿಮ್ಮ । ಕಲಕಾಲ ಜಾಗರವಾಗಿದ್ದ ಲೋಚನ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ದಟ್ಟದಾರಿದ್ರನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಿ ನೋಡೆ । ಅಷ್ಟಭಾಗ್ಯದ ನೀವಾಭೀಷ್ಟದ ಲೋಚನ । ಕಷ್ಟವಾದರು ಮನ್ನಿಸಿದರು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ । ಶ್ರೇಷ್ಟನ್ನ ಮಾಡುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಲೋಚನ । ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಸಗರಕುಲ ಹೆಣಗಲು । ಸುಟ್ಟು ಕಳದ ಪರಾಕ್ರಮ ಲೋಚನ । ಶ್ರೇಷ್ಟನಾಮಾ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಇಷ್ಟಾರ್ಥಪಾಲಿಪ ಶುಭಕರ ಲೋಚನ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಸರ್ವಬೊಮ್ಮಾಂಡಗಳನ್ನು ಒಳಗಿಟ್ಟ ಲೋಚನ । ಗೀರ್ವಾಣ ಮುನಿಜನಕೆ ಮಹಿಮೆತೋರಿದ ಲೋಚನ। ಊರ್ವಿಯಾ ಪತಿಗಳನು ಪುಟ್ಟಿಸಿದ ಲೋಚನ। ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕಲ್ಯವಾದ ಲೋಚನ। ಚಾರ್ವಾಕ ಖಳರನ್ನ ಜರುವಂತ ಲೋಚನ । ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯವೆ ಹಾಕದಿದ್ದ ಲೋಚನ । ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಾ ಭೃತ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ । ಗೀರ್ವಾಣ ಭಜನೆಯರಿತು ಭಕ್ತರಿಗೀವ ಲೋಚನ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಗುರುತನುಜನಾ ನಡುಗಿಸಿಕೊಂಡ ಲೋಚನ । ಸಿರಿರಂಗ ಪ್ರಭುರಂಗ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಲೋಚನ ॥ ೬ ॥

ಅಹೋಬಲ ನರಸಿಂಹ ಕ್ಷೇತ್ರ - ಸುಳಾದಿ ೩೭

ರಾಗ–ಕೇದಾರಗೌಳ **ಧೃವತಾಳ**

ಅನಂತಾನಂತಶಯನಾ ಅಂಬುಜದಳನಯನ । ಉನ್ನಂತ ಗುಣನಿಲಯಾ ಪನ್ನಗಗೇಯ । ಘನ್ನ ಕಾರುಣ್ಯ ಮೂರ್ತಿ ಸತತ ಮಂಗಳಕೀರ್ತಿ । ಚನ್ನ ಪ್ರಸನ್ನ ರನ್ನ ಶಿರಿ ಸಂಪನ್ನ । ಚಿನ್ನಾಂಬರ ಚಿನ್ನರೂಪ ಚಿನ್ಮಯಕಾಯ । ಭಿನ್ನ ಜೀವರ ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಾ। ಪನ್ನಗನಾಗಾತಲ್ಪಾ ನಾಗಭಯ ವಿನಾಶ। ಜುನ್ನಾ ಚೋರಾ ಚತುರಾ ಚತುರ್ಮೋಗನ್ನೈಯ್ಯಾ। ಅಣೋರಣೀ ಅಜರಾ ಅನಾದಿದೇವ ಪಾ । ವನ್ನಾ ಜೀವನ್ನಾ ದುಷ್ಟಜನ ಮರ್ದನಾ । ಬಣ್ಣಾ ಬಣ್ಣಾದ ಘನ್ನಾವರ್ನಾ ಸುಪರ್ನ ವಾ । ಹನ್ನಾ ಭವಾರಣ್ಯಾ ದಾಹನ್ನ ನಿತ್ಯಾ। ಜೊನ್ನ ಪ್ರಕಾಶ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವ ತೇಜಾ ಪ್ರ। ಸನ್ನಾ ಕೇಶವ ಭಂಜನ್ನಾ ಸುನಿರಂಜನ್ನಾ । ಎನ್ನಂತರಂಗದೊಳಗಿಪ್ಪ ವಿಜಯವಿಠಲಾ। ಅನಂತಗಿರಿವಾಸಾ ನರಕೇಸರಿವೇಷಾ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕಲ್ಪಾಯು ಪಡೆದ ಮುನಿ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಾ। ಸರ್ಪಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ನೋಡಿ। ತಪ್ಪದೆ ದೇವನ್ನ ವರವ ಸಂಪಾದಿಸೆ। ವಪ್ಪದಿಂದಲಿ ಈ ಗಿರಿಯಾ ಕಡೆ ಭಾಗಾ। ತಪ್ಪಾಲಲ್ಲೀ ಪೋಗಿ ತಪವನು ಮಾಡೆಂದು। ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಲಾಗಿ

ಶುದ್ಧನವೊಡಗೂಡಿ। ಸುಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಭುವನವ ಸಂಚರಿಸೀ। ಅಪ್ರತಿಯಾಗಿದ್ದ ಸ್ಥಳವನೆ ನೀಕ್ಷಿಸುತ । ಮುಪ್ಪುರದೊಳಗಿದಕೆ ಎದರುಗಾಣನೆಂದು । ಅಲ್ಪ ಮನಸುಮಾಡದೆ ವಾಸವಾದನು ಇಲ್ಲಿ । ಮುಪ್ಪುಯಿಲ್ಲದ ದೇವ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನಾ । ವರ್ಷಗಳು ಗುಣಿಸಿ ಧ್ಯಾನವ ಐದಿದನೂ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಹದಿನಾಲ್ಕುಸಾವಿರವರುಷ ಬಕುತಿಯಿಂದ । ಒದಗಿ ತಪವಮಾಡಿ ಆಹಾರ ತೊರದೂ। ಮುದದಿಂದ ವೊಂದು ನೇಮವಮಾಡಿಕೊಂಡಿಪ್ಪ। ಸದಮಲವಾದ ಅಹೋಬಲರಾಯನ । ಪದದರುಶನ ಮತ್ತೆ ಭುವನಾಶಿ ಮಜ್ಜನ । ಬುಧನು ಬಿಡದೆ ಬಂದು ಗುಹಾದಿಂದ । ಉದಯಕಾಲಕೆ ಪೋಗಿ ಬಲಗೊಂಡು ಒಲವಾ ಪ್ರಾಂ। ತ್ಯದಲಿ ಬಂದಾಯಿತು ಕೇಳಿ ಜನರೂ। ಅದು ಭೂತಾದಿವಸ್ತ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು । ಮೊದಲು ಚಾತುರ್ಮಾಸ್ಯ ಏಕಾದಶೀ । ಅದರ ತರುವಾಯ ಕಳವಮಾತ್ರಸಾಧನ । ಪದವಿಗೆ ಕೇವಲಾ ಶುಚಿಮಾರ್ಗವೋ । ಇದು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದರೆ ಪಾಪ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಾದೊ । ಇದ್ದಾರೆ ಎನ್ನಾ ನೇಮ ಭಂಗ । ಹದುಳ ತೋರದೇ ಮೌನಿ ಉಭಯಸಂಕಟದಿಂದ । ಪದುಮನಾಭನ ಚರಣನೆನಸಿ ಗುಣಿಸೆ । ಅದೆ ಅದೆ ಸಮಯದಲಿ ದೇವ ನುಡಿದ ತಾನೆ । ಉದಯವಾಗದ ಮುನ್ನೆ ಅರುಣನ ಗತಿಗೆ । ನದಿ ಭವನಾಶಿಯಾ ಕರಕೊಂಡು ಪಾರಿಜಾ । ತದ ವೃಕ್ಷ ಸಮೇತಾ ಬರುವೆನೆಂದೂ । ಹೃದಯದೊಳಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಪೇಳಿದಂತೆ ಬಂದು । ಉದುಭವನಾದನು ಅಹೋಬಲರಾಯಾ । ಗದಗದನೆ ನಡುಗುತ್ತಾ ಅಂಜಳಿ ಪುಟದಿಂದ । ತೊದಲು ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಹರಿಯ ಸ್ತುತಿಸಿ। ತ್ರಿದಿಶಾದಿ ವಂದ್ಯ ನಾರಸಿಂಹನೆ ಪರಮಾ ಸು । ಹೃದಯನೆ ಅನಂತನಾಮಕ ದೇವನೆ । ಮುದಡಮತಿಗೆ ವೊಲಿದು ಉದ್ಧರಿಸಿದೆ ಎಂದು । ಹದನವರಿತು ವುಣ್ಮ ಘಳಿಸಿಕೊಂಡ । ಮಧುವೈರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಇಲ್ಲಿ ಪೊಳೆಯಲು । ವಿಧಿ ಶಿವಾದ್ಯರು ಬಂದು ವಾಲಗ ಮಾಡಿದರು ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಅನುಗ್ರಹಮಾಡಿದೆ ಅನಿಮಿತ್ತ ಬಂಧುವೆ। ಎನಗೊಂದು ವರವ ಪಾಲಿಸುವದು ನೀನಿಲ್ಲಿ । ಅನುಗಾಲಾ ವಾಸಾವಾಗಿರಬೇಕು ತೊಲಗಾದೆ । ವನದಿಸಂಭವೆ ಟೊಮ್ಮ ಶಂಭುಸುರರು ಮಿಕ್ಕ । ಮುನಿಮನುಗಳು ತೀರ್ಥಾಭಿಮಾನಿಗಳಾ ।

ಜನರೆಲ್ಲಾ ಸನ್ನಿಧಿಯಾಗಿ ಇರಬೇಕು । ಮನುಜನಾವನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರವನಿಗೆ। ಘನ ಪಾಪಾ ಓಡಿಸಿ ಪುಣ್ಯವೆ ತಂದಿತ್ತು । ಜನುಮಾಜನುಮಾದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವೆ ಕೊಟ್ಟು ನಿ । ನಿನ್ನನೆ ಧೇನಿಸುವಂತೆ ಕೃಪೆಮಾಡು ಎನಲಾಗಿ। ಮುನಿಗೆ ವಲಿದು ವರವನು ಇತ್ತನು ಇತ್ತಾ । ಕನಕಮಯವಾದಾ ಗಿರಿ ಇದೆ ಇದೆ ಇದೆ । ವಸಧಿ ಬಂಧನ ಕುರು ಜಾಂಗುಲಿ ವಿಶಾಲಾ । ಮಣಿಕರ್ಣಿಕೆ ಕಾಶಿ ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಷೇತ್ರ । ಮಣಿಯಾಗಿಪ್ಪಾದೆಂದು ಅತಿಶಯವಾದಾ ಮಾ । ತನು ಕೊಟ್ಟಾ ಪರಮಾತ್ಮ। ದಿನ ಒಂದು ಮೂರೈದು ಏಳೆಂಟು ಒಂಭತ್ತು । ಇನಿತರಮೇಲೆ ವೆಗ್ಗಳವಾಗಿ ಇದ್ದರು । ಅನಿಮಿಷ ಗಂಗಾತೀರದಲ್ಲಿ ಶತವತ್ಸ । ರನುಸರಿಸಿ ಇದ್ದ ಫಲಕೆ ಮಿಗಲಯ್ಯಾ। ಎಣಿಕೆ ಮಾಡುವರ್‍ಯಾರು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಯಾತ್ರಿ। ಜನುಮದೊಳಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಸಾರಿದಾನಂತ । ಜನನಕೆ ಯಾತ್ರಿ ಮಾಡಿದಂಥ ಫಲವಕ್ಕು । ಕನಸೀಲಿ ಮನಸೀಲಿ ಚಿಂತಿಸೆ । ಧನವಂತನಾಗುವಾ ಇಹ ಪರದಲ್ಲಿ ಸೌಖ್ಯ । ಹನುಮಾ ವಂದಿತ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಸನತ್ಕುಮಾರ ನಾರದರಿಗೆ ವೊಲಿದ ಕಾಣೋ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಎಸೆವಾ ತೀರ್ಥಂಗಳುಂಟು ಶೇಷ ಮಾರ್ಕಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾ । ಬಿಸರುಹನಾಭಾ ಲಕುಮಿ ಹನುಮಾ ರುದ್ರ ರುದ್ರಾಣಿ । ಋಷಿ ಗೌತುಮಾ ವಿಭಾಂಡಾ ಸ್ಕಾಂದ ಅಂತರಗಂಗೆ । ಬೆಸಸುವೆ ಭೈರವ ಪಾಪವಿನಾಶನ । ವಸುಧಿಯೊಳಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ತೀರ್ಥಗಳಕ್ಕು। (ಬೆಸನೆ) (ಬೆಸಸೆ) ಲೋಕದ ಜನರು ಬಂದು ವಿಧಾನ ತಿಳಿದು। ಕುಶಲ ಮತಿಯಿಂದಾ ಸತ್ಕರ್ಮಾಚರಿಸಲು । ವಶವಾಗಿಪ್ಪಾರು ಸರ್ವದೇವತೆಗಳು । ವಿಷಯುಗಳಲಿ ಬಿದ್ದು ಕೆಟ್ಟುಪೋಗದೆ ರ । ಕ್ಕಸ ಯೋಗ ಮಾಡದಿರಿ ಗತಿಗೆಮಾರ್ಗವಾಗದು । ಅಸುರ ವಿರೋಧಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ನಸುನಗುತ ಗಂಡಿಕಿ ಶಿಲೆಯೊಳುಗಿರುತಿಪ್ಪ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಪರಮಾಯು ಸಿದ್ಧಿಪದು ಮಾರ್ಕಂಡ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಾ । ನರಸಿಂಹಾನಂತಾ ವಿಜಯ ವಿಠಲವಾಸಾ ॥ ೬ ॥

* * * *

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲವಿಠಲಕೃತ

ಅಹೋಬಲ ನರಸಿಂಹ ದೇವರ - ಸುಳಾದಿ ೩೮

ಅಹೋಬಲನೃಸಿಂಹಸ್ಯ ಮಹೋಬಲಮುಪಾಶ್ರಿತಾಃ ।
ಅಸಕೃನ್ಮಿಶ್ರ ಸಂಮಿಶ್ರಾಂ ಗಣಯಾಮೋ ನ ಸಂಸೃತಿಮ್ ॥

ರಾಗ-ಭೈರವಿ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಅನಂತನ್ನ ನೋಡಿ ಅಗಣಿತಗುಣಗಣನ। ಅನಂತನ್ನ ಪಾಡಿ ಆಗಮಾದಿನುತನ। ಅನಂತನ್ನ ಬೇಡಿ ಅನಿಮಿತ್ಯಬಾಂಧವನ । ಅನಂತನ್ನ ತಿಳಿ ಅಧಿಕಾರಾನುಸಾರ। ಅನಂತ ಜನರ ಪೊರೆವ ಅನಂತರೂಪನಾಗಿ । ಅನಂತಸೇವೆ ಅಹೋಬಲ ನರಸಿಂಹನಾಗಿ । ಅನಂತಪರಿಯಾ ತುತಿಪೊ ಆ ಮಾರ್ಕಾಂಡೇಯಾಗೊಲಿದು । ಅನಂತಮೂರ್ತಿ ತೋರಿ ಆತನ ವೃತವಗೆಲಿಸಿ। ಅನಂತಸಿರಿ ಅಜಭವಾದ್ಯರಿಂದ ಲಿನ್ನು । ಅನಂತ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳತಿಪ್ಪ । ಅನಂತಗಿರಿವಾಸ ಗೋಪಾಲ ವಿಠಲ । ಅನಂತನಿಂದಲಿ ಅನಂತತೀರ್ಥವುಂಟು ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಭವನಾಶನವಾಳ್ವಾ ಭಾಗೀರಥಿಯ ಜನಕ । ಭವನಾಶನಿ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ತಾನೆ ನಿಂದು । ಅವನಿಯೊಳಗೆ ಒಬ್ಬಾ ಚಂಡಶಾಸನನು ಯೆಂಬವನುತಾನು ಬಲು ಕವಿಗಳ ದೂಷಿಸುತ । ಭವದಿ ಪೀಡಿತನಾಗಿ ಬಹುವಿಪ್ರರ ದ್ರೋ । ಹವನು ತಾಕಿ ಶವನು ಆಗಿ ಬೀಳೆ।ಜವನ ದೂತರುಬಂದು ಜಬರಿಸಿ ವೈಯ್ಯುವಸಮಯ ಕ್ಕವನ ಅಂಗುಟಿ ಬೆರಳು ಭವನಾಶಿಲಿಬೀಳೆ । ಭವತರಿದು ಅನುಭವಕೆ ತಂದು ಯಿತ್ತು । ಭುವನದೊಳಗೆ ದಶರಥರಾಯನೆ ಆದ । ಭವರೋಗದ ವೈದ್ಯ ಗೋಪಾಲವಿಠಲನು । ಪವನಂತರನಿಂತು ಪಂಡಿತರನು ಪೊರೆವ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಸಿರಿದೇವಿಪೆಸರಿನ ತೀರ್ಥ ಇಲ್ಲ್ಯುಂಟು । ಗರುಡತೀರ್ಥವುಂಟು ಉರಗತೀರ್ಥ ವುಂಟು । ನರರವುದ್ಧರಿಸಲಿ ವಾಯುತೀರ್ಥವುಂಟು । ಪರಿಪರಿ ಪೆಸರಿನ ತೀರ್ಥ ದಿಯಿದ್ದು । ಧರಿಯುಮೇಲಿದ್ದ ಜನರ ಪೊರವ ತಿಳಿದವರಿಗೆ । ಕರುಣಾಕರ ದೇವಗೋಪಾಲ ವಿಠಲ ತನ್ನ । ಶರಣರ ಪೊರಿಯುಲ ಇರುತಿಪ್ಪುವನಿಲ್ಲಿ ॥೩॥

ಝಂಪಿತಾಳ

ಸಿರಿವತ್ಸ ಕೌಸ್ತುಭ ಸಿರಿಗಂಧಕೊರಳ | ಅರಳಿದ ಪೂಮಾಲೆ ಆವುದರವ್ಯಾಲೊಲಿಯೆ । ಕರುಣಕುಂಡಲ ಕಸ್ತುರಿನೊಸಲ ಥಳಥಳಿಸೆ । ಕಿಗಿದಂತ ಕಪ್ಪುರದ ಕರಡಿಗೊದನ|ಸಿರಿಕಿರೀಟವು ಸಿರಿನಾಮಕಸ್ತುರಿ ತಿಲುಕ| ಕರ ಚತುರ್ಭೂಭುಜಾ ಶಂಖ ಚಕ್ರಾಯುಧಾ । ಪರನಾಭಿಯಿಂದೊಪ್ಪವೆರಡ್ಭಾಗ (ಧ್ಯಾನ) ಕಟಿ । ತರವ್ಯಾಲೆ ಉಡಿಗೆ ಕಿಂಕಿಣಿಯಾ ಘಂಟೆ । ಊರು ಜಾನು ಜಂಘೆ ಜಘನ । ಶರಣರ ಮೋಹಿಪರೂಪ ಸಿರಿನಾರಾಯಣ ಶ್ರೀಂ । ಗಾರಮೂರ್ತಿ ಗರುಡ ವಾಹನ ಗೋಪಾಲವಿಠಲ । ಪರಿವಾರದೊಡಿಯ ಪರಬೊಮ್ಮಕಾಣೊ ॥೪॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಇಲ್ಲಿವುಂಟು ಅಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲ್ಯುಂಟು ಇಲ್ಲೇಯಿಲ್ಲ । ಸೊಲ್ಲಾನಾಡ ಸಲ್ಲದಿನ್ನು ಬಲ್ಲವರಿಗಲ್ಲೆ ಕೈವಲ್ಯ।ಬೆಲ್ಲದಚ್ಚು ಆವಕಡಿಯಿಂದಾದರು ತಿನ್ನಲು। ಬೆಲ್ಲವೊಂದು ಕಡೆಯಾಗಿ ಕಲ್ಲುವಂದುಕಡಾಗೋದೆ । ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಾ ಹರಿ ಇರಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದದ್ಯಾಕೆನಲು । ಸುಲಭದಿ ತಿಳುವಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ಮೆಯುವುಂಟು । ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದುದುಯೇನಾ । ಇಲ್ಲಿಂದಾ ಕೊಂಡೋಯ್ದುದಾದೇನು । ಬಲ್ಲ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮನದಲ್ಲಿ ಗುಣಿಸಿ ನೋಡಿ | ಮಲ್ಲರ ಮರ್ದನರಂಗ ಗೋಪಾಲ ವಿಠಲ | ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ವಿಶ್ವಮೂರ್ತಿ ತಾ ಪೊಳೆವ ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ನೋಡುವ ತನ್ನ ತಾ ಒಬ್ಬರಲ್ಲಿ ನಿಂತು । ಬೇಡುವ ತನ್ನ ತಾ ಒಬ್ಬರಲ್ಲಿ ನಿಂತು। ಮಾಡುವ ತನ್ನ ತಾ ಒಬ್ಬರಲ್ಲಿ ನಿಂತು| ನೀಡುವ ತನಗೆ ತಾ ಒಬ್ಬರಲ್ಲಿ ನಿಂತು । ಕೇಡು ಲಾಭಂಗಳಕೂಡಿ ಉಣಿಸುವನು ಗೂಡುಮಾಡಿದಂಥ ಜಡ ಜೀವರಿಗೆ । ಗಾಡಿಕಾರ ದೇವಗೋಪಾಲವಿಠಲ । ಕೂಡಿ ಆಡುತ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸುತ್ತುತಲಿಪ್ಪ ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಇಲ್ಲೆ ಅನಂತಾನಂತವಾಗಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ತಾ ತೋರುತಿಪ್ಪ । ಇಲ್ಲೆ ಅನಂತಾಯುಧಗಳು ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ತೋರುತಿಪ್ಪ। ಇಲ್ಲೆ ಅನಂತರೂಪಗಳು ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ತೋರುತಿಪ್ಪ । ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕರ್ಮವುಮಾಡೆ ಅನಂತ ಮಡಿ ಆವರಿಗೀವ । ಎಲ್ಲಿ

ನೋಡಾ ತೀರ್ಥಂಗಳು ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಾ ದೇವತೆಗಳು । ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಾ ಮುನಿಗಳು ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಾ ತಾಪಸಿಗಳು । ನಿಲ್ಲಿಸಿಪ್ಪರೊಂದು ವೊಂದು ಬಳ್ಳಿ ವೃಕ್ಷಾ ರೂಪದಿಂದ । ಪಲ್ಲವಿಸುತಾ ನಾನಾ ಪಕ್ಷಿ ಜಾತಿ ರೂಪದಿಂದ । ಹುಲ್ಲು ಕಾಷ್ಟಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಛೇದಿಸುವದಕೆ । ಮೆಲ್ಲನೆ ತಿಳಿದು ಹರಿಗಲ್ಲಿ ಇನ್ನರ್ಪಿಸಬೇಕು । ಎಲ್ಲ ಪುಷ್ಪ ಫಲವು ಶ್ರೀ ವಲ್ಲಭನ್ನ ಸೇವಿಸುತ್ತ । ಇಲ್ಲಿ ಇರುತಿಪ್ಪವಾವು ಬಲ್ಲವರು ತಿಳಿದು ನೋಡ । ಎಲ್ಲರಂತರಿಯಾಮಿಯಾದ ಬಲ್ಲಿದ ಗೋಪಾಲ ವಿಠಲ । ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಹಲ್ಲಾದಗೊಲಿದು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ ದೈವ ನೋಡಿ ॥ ೭ ॥

ಜತೆ

ಅನಂತನ ನೋಡಿ ಅನಂತನ ಬೇಡಿ । ಅನಂತ ವಂದೆ ದೈವ ಗೋಪಾಲವಿಠಲ ನೆನ್ನಿ ॥ ೮ ॥

ಶ್ರೀಶೈಲಕ್ಷೇತ್ರ - ಸುಳಾದಿ ೪೯

ಶ್ರೀಪರ್ವತ ಕೃತಾವಾಸೋ ಭಾತೀಶೋ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಃ ।
ಬದ್ಧಸ್ವೀಯಜಟಾಜೂಟ ಮಧ್ಯಸ್ಥ ಇವ ಚಂದ್ರಮಾಃ ॥

ರಾಗ–ಶಂಕರಾಭರಣ **ಧೃವತಾಳ**

ಶ್ರೀಶೈಲಾ ಪಂಚಪಂಚಕ್ರೋಶಾ ಯಾತ್ರೆಯಂಟು । ಶೇಷಾದ್ರಿ ಪುಚ್ಛಭಾಗಾವೆಂದು ತಿಳಿದೂ । ಶೇಷಭೂಷಣ ನಿಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿಪ್ಪನು । ಶ್ರೀಶನ ದಯದಿಂದ ತೀರ್ಥಾಸವ ನೀವುತ್ತ । ದೇಶದೊಳಗೆ ಭೂಕೈಲಾಸಕಧಿಕವಿದು । ಕಾಶಿ ರಾಮೇಶ್ವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೀ । ದೋಷವಿಬಂಧನಾ ಪಾಶಾವೆ ಹರಿಸೋದು । ಏಸುಜನ್ಮದ ಕ್ಲೇಶನಾಶನವಾಗುವಾದೂ । ಕೇಶವನ ದೀರ್ಘದ್ವೇಷಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ । ವಾಸಾವಾದರು ಫಲಾ ಲೇಶವಿಲ್ಲ । ವಾಸುದೇವನಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ । ದಾಸಾನಲ್ಲಾದವಗೆ ಈ ಸುಲಭ ದೊರಕೋದೆ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಸುತನ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಪಿತಮಹನು ಬಂದ । ಅತಿಶಯದೀಶಾನಾ । ಹಿತವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿದ। ಸತತ ವಲ್ಮೀಕದೊಳು ಮಿತಿ ಇಲ್ಲದ ವರುಷಾ। ಹುತನೇತ್ರ ನಿರಲು।

ಜಿತಮನ್ಯುನಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ಅ । ಮೃತನಾಮವನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ನೆನೆಸುತ್ತ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನೃಪನಾ ಮಂದಿರದಿಂದಲ್ಲಿ । ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದಾ ಅಂದಾ ವೃಳ್ಳಾಕಳೂ । ಬಂದು ನಿರಂತರ ಚಂದವಾಗಿ ಕ್ಷೀರ । ಬಿಂದುಮಾತುರ ಇಡದೆ ಅಂದು ಕರವುತಿರೆ । ಒಂದು ದಿನ ನೃಪತಿ ಅಂದು ಗೋವನ ಕರ । ತಂದು ದಂಡಿಸಲಾಗ ಬಂದಾಗ ಪರಿಕ್ಷಿಸಿದ । ಸಂಧಿವಾತೆ ನಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲನಾ ಕೃಪೆ । ಯಿಂದ ಪೆಸರಾದಾನೆಂದು ತಿಳಿವದೂ ॥ ೩ ॥

ಝಂಪೆತಾಳ

ಈತೆರದಲಿರುತಿರಲು ಭೂತನಾಥನು ಮುಂದೆ । ಸೀತಾಂಶಳಾಗುಪ್ತಜಳು ಮಲ್ಲಿಕಾ ಎಂಬುವಳು । ಚಾತುರ್ಯವಂತೆ ಯವ್ವನಾತುರದಿ ವೆಪ್ಪತಿರೆ । ಸೋತನಾಗವಳ ಪಿತ ಕೈದುಡುಕಲು । ಕಾತುರದಲಿ ಪಿತನ ಶಾಪಿಸಿ ವೇಗದಲಿ। ಭೂತೇಶನೊಳಗೆ ಗೋಪಾಲ ಸಮ್ಮೇತಾ । ತಾ ' ತವಕ ' ದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ವಾದಳಂದು । ಮಾತು ಪುಶಿಯಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯವೆನ್ನಿರೊ । ಜ್ಯೋತಿರಾದಿತ ಶಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ । ಪ್ರೀತಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಲಾಲಿಸುವದಿದನೂ ॥ ೪ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಇಲ್ಲಿ ಈವರು ಬಂದು ಪೊಕ್ಕಾ ಕಾರಣದಿಂದ । ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೆಂಬ ನಾವಾದಲ್ಲೀ । ಎಲ್ಲ ಲೋಕದಲೀಶಾ ಕರಸಿಕೊಂಡನು ಸುರಾ । ರೆಲ್ಲರು ಕೊಂಡಾಡೆ ವಿನಯದಿಂದಾ । ಬಲ್ಲಿದ ಶಶಿಗುಪ್ತಾ ಕೂಪಿತಾದಲ್ಲಿ ಗಿರಿಜಾ । ವಲ್ಲಭಗೆ ಶಪಿಸೀದಾ ನಿನ್ನಾ ನೋಡಲು ಗತಿ । ಇಲ್ಲಾದೆ ಪೋಗಲಿ ಎನುತಾ ಪೇಳಲು ಗಿರಿಜಾ । ವಲ್ಲಭ ಕರುಣದಲಿ ಶಿಖರಕ್ಕೆ ವರವಿತ್ತಾ। ಖುಲ್ಲಾದಲ್ಲಣ ಶ್ರೇಷ್ಟಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಸಲ್ಲಿಸುವನು ಭಕುತಿ ಎಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ ಪುಣ್ಯ ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ನವಭಕುತಿಯಲಿಂದ ನವನದಿಯಲಿ ಸ್ನಾ । ನವನು ಮಾಡಿದ ಮಾನವನ

ಪುಣ್ಯಕೆ ಇ । ನ್ನ ವನಿಯೊಳಗಾವನಾವನು ವಿಧಿತ ಸಾಧ । ನವನು ತೀರಿಸಿದ ಮಾನವಗೆ ಪಡೀಯುಂಟೆ। ನವನೀತ ಚೋರ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ಧ್ಯಾ। ನವನು ಕೈಕೊಂಡಾಗ ನಯ ನೀತರಾಗಿ ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಶ್ರೀಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿ ಒಂದು ನಿಮಿಷಾ ನಿಜಾ । ಭಾಗವತರೊಡಗೂಡಿ ಜಾಗರತನದಿಂದಲಿ । ಆಗಮ ಸಿದ್ಧಾಂತವುಳ್ಳ ಸಾಗರಾದೊಳಗೆ ವೀ ।ಯೋಗ ವಾಗಲೆ ಯಿದ್ದು ಸಾಗರಶಯನನ ಸೇವೆ । ಜಾಗು ಮಾಡದತಿಮಾಡಿ ನೀಗಿ ಭವರೋಗಗಳು । ಯೋಗಿಗಳು ಬಲ್ಲರಿದು ಈಗಿನ ಮಾತಲ್ಲವಲ್ಲ । ಭೂಗರ್ಭ ನಾಮ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಬಲ್ಲಾ। ಕಾಗಿಯಂತೆ ಮುಣಗಿದರು । ಆಗದಾಗದು ಕೈವಲ್ಯಾ ॥ ೭ ॥

ಜತೆ

ಎಂದಿಗಾದರೂ ಒಮ್ಮೆ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲಿ ನೋಡೆ । ಬಂದು ಮಹವೀರ್ಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲನೊಲಿವಾ ॥ ೮ ॥

ಮಹಾನಂದಿನಿಕ್ಷೇತ್ರ - ಸುಳಾದಿ ೪೦

ರಾಗ–ಕಲ್ಯಾಣಿ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಮಹಾನಂದಿನಿಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಿಯೊಳು ಪ್ರತಿಗಾಣೆ।ಅಹಿಪತಿ ವರ್ಣಿಸಲಾರನೈಯ್ಯಾ। ಮಹ ಪುರುಷಾರ್ಥಪರ ಇಹದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧ । ಅಹಿಭೂಷಣ ನಿಲ್ಲಿ ನಲಿಯುತಿಪ್ಪ ಅಹಂಕಾರವ ನಳಿದು ವಿಹಿತದಿಂದಲಿ ಯಾತ್ರಿ। ರಾಹಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ನರಗ। ದೇಹ ನಿರ್ಮಳ ಪಂಚದ್ರೋಹಗಳೊಡೋವು । ಶ್ರೀಹರಿ ದಯದಿಂದ ಪಾಲಿಸೂವ। ಮಹ ಯಜ್ಞನಾಮ ವಿಜಯವಿಠಲನ ದಾ। ಸೋಹಂ ನಾಗದಲೆ ಫಲವಾಹದೆ ಮರುಳೆ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಶಿಲವೆಂಬೋವಿಪ್ರಾ ಬಲುಕಾಲಾದಲಿ । ವಲಿದು ತಪವಮಾಡಿ ವುಲಿದೊಗ

ಲಾಂಬರನಾ । ವಲಿಸಿ ಮಕ್ಕಳಪಡದ ಬಲವಂತರೀರ್ವರನು । ಇಳಿಯೊಳ 'ಪೆಸರಾದಾ' ಬಲವಂತ ಮಹಕರ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನಾ । ವಲಿಮೆಯಿಂದಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರಾಪೊಳವದು ನಿತ್ಯದಲಿ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ನಂದನರಾದರು ಸಿಲನೆಂಬೊ ಭೂಸುರಗೆ । ನಂದನಾಪರ್ವತರೆಂಬೊರಿಬ್ಬರು ಮಹಾ । ನಂದ್ರಾದಿಂದಲಿ ತಪವ ಮಾಡಲು ಪರ್ವತ । ನೆಂದೆಂಬುವನು ಪೋಗಿ ಶ್ರೀಗಿರಿಯಲಿನಿಂತ । ನಂದನನೆಂಬುವ ಮನಸು ದೃಢವಾಗಿ । ನಂದಾ ನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದಾಪೇಕ್ಷಿಸಿ । ವಂದೆ ಭಕುತಿಯಲ್ಲಿ ತಪವನ್ನು ಮಾಡಲು । ಕಂದರ್ಪಪಿತ ಮಹಶಕುತಿ ವಿಜಯವಿಠಲ।ನಂದಾ ಮೂರುತಿಯಾ ಕೃಪೆಯಿಂದ ವಾಯತು ಸಾಧ್ಯ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಭೂಸುರ ನೆಸಗಿದ ತಪಸಿಗೆ ಬಲುಮೆಚ್ಚಿ । ಕಾಶಿಯಲಿದ್ದ ಉತ್ತರವಾಹಿನಿ ವಾರ । ಣಾಸಿ ಗಂಗೆಮಧ್ಯ ಬೊಮ್ಮನಾಳದಿಂದ । ತಾ ಸುಲಭಾದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತ ಗಾಮಿನಿಯಾಗಿ । ಶೇಷಪರ್ವತಕೆ ಬಂದಳು ವಿನಯದಿಂದ । ವಾಸರ ನಾಲ್ವತ್ತರೊಳಗೆ ಕೃಷ್ಣಭವ । ನಾಸಿಮಿಕ್ಕಾದ ಪಂಚತೀರ್ಥವೊಡಗೂಡಿ । ದೋಷವರ್ಜಿತ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಪಾ । ದಾ ಸಲೀಲಲ್ಲಾದೆ ಅನ್ಯತ್ರವಿಲ್ಲಾ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಅಂದಿನಾರಭ್ಯವಾಗಿ ವೃಂದಾರಕಾ ಸರ್ವಸಿದ್ಧ ।ಗಂಧರ್ವರೆಲ್ಲ ನಾರಿ ವೃಂದಗಳು ನಿತ್ಯನಿತ್ಯ । ಬಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪರಮಾನಂದದ ಲೀಲೆಯಾಡುತ್ತ। ಇಂದು ಧರಾ ಸಹಿತಾ ಗೋವಿಂದನಾ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಅಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಮಹಾನಂದಿನಿ ಪೆಸರಿನಿಂದ । ಮಂದಾಕಿನಿ ಕರಸಿಕೊಂಡು ಚಂದದಿಂದಲಿ ನಲಿವಳು । ಬಂದು ನಿಂದು ಮಿಂದು ವಂದು ವಂದನೆ ಎಂದವರಿಗೆ । ಬಂದು ವಿಜಯವಿಠಲನು । ಎಂದೆಂದಿಗೆ ಬಿಡದೆ ಪೊರೆವ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಧೇನುಗರುದುದೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಈ ಕಥೆಯನು ತಿಳಿದೂ । ಈ ನಿಧಿಯಲಿ ವಿಜಯ ವಿಠಲನ್ನ ಕೊಂಡಾಡೀ ॥ ೬ ॥

ಕನಕಗಿರಿ ಮಹಾತ್ಮೆ - ಸುಳಾದಿ ೪೧

ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ರುದ್ರಾಂತರ್ಯಾಮಿ ನಾರಸಿಂಹ ಮಹಾಸಿಂಹ| ರೌದ್ರಾವತಾರ ತರಣಿಕೋಟಿ ಭಾಸ । ಭದ್ರದಾಯಕ ಭಕ್ತರಾಧೀನ ಅನುದಿನ । ಉದ್ರೇಕಮತಿ ಕೊಡುವ ಉದಧಿಶಯನ । ಕ್ಷುದ್ರದಾನವ ತತಿಯ ಧರಣಿಗೆ ಕೆಡಹಿಸು| ನಿದ್ರರವಮಾಡುವ ಧೀರಶಾಲಿ । ಹೃದರೋಗ (ಹೃದ್ರೋಗ) ಮೂಲಕಿತ್ತಿ ಕೀರ್ತಿಯ ಪೊತ್ತ ಗುಣ ಸ । ಮುದ್ರ ವಜ್ರನಖ ನಿಟಿಲನೇತ್ರ । ಸದೃಶರಹಿತ ರೂಪ ಬಲು ಬಹುಪ್ರತಾಪ । ವಿದ್ರುಮ ನಯನ ವಿಚಿತ್ರರದನ । ರುದ್ರಾಂತರ್ಯಾಮಿ ಸ್ವಾಮಿ ಭಳಿರೆ । ಛಿದ್ರಾನೇಕ ಇಪ್ಪದೇಹ ಬರುವ ಉ । ಪದ್ರವ ಪರಿಹರಿಸೊ ಎನಗೆ ಒಲಿದು । ಮುದ್ರಾಧರರ ಒಡನೆ ಭಕ್ತಿಯ ಕೊಟ್ಟು ಜ । ಗದ್ರಮಣ ಕಾಯಬೇಕು ನಾರಸಿಂಹ । ನಿದ್ರಾರಹಿತ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕನ| ಕಾದ್ರೀಶ ಕರುಣಾಳೆ ನಮೊ ನಮೊ ನಿನಗೆ ॥ ೧ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಪ್ರಲ್ಹಾದ ದೇವನ್ನ ಅಹಲ್ಲಾದ ನೋಡಯ್ಯಾ । ಮಹದಾದಿ ಜನಕೆ ಅಹೋ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ । ಸೋಹಂ ಎಂದ ಮನುಜನನ್ನ ಇಹಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ । ಗಹಬಾಧೆಯಲ್ಲಿ ದಹಿಸುತಿಪ್ಪನು ಗಡ । ಪ್ರಹಲ್ಲಾದ ದೇವನ್ನ ಅಹಲ್ಲಾದ ನೋಡಯ್ಯಾ । ಮೋಹನ ಕನಕಾದ್ರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿನ್ನ । ದ್ರೋಹಿಗೆ ತಮಸು ಸಂದೇಹ ಎಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಧರೆಯೊಳು ಮೂರು ಲಿಂಗಾಕಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀ । ಹರಿಯೆ ಮೆರವುತಿಪ್ಪ ತಿಳಿಯ

ಬೇಕು । ಪರುಶ ರೂಪಾತ್ಮಕ ರೂಪಗಳೀಪರಿ । ಕರಿಸಿಕೊಂಡವು ಕೇಳಿ ನಾಮ ನಿತ್ಯ । ಪರಮ ಶೋಭಿತವಾದ ವಾರಣಾವತಿ ಎಂಬ । ಪುರದಲ್ಲಿ ಜಯಂತ ನಾರಸಿಂಹ। ಮರಳೆ ಲಾಲಿಸಿ ಇದನೆ ಕನಕನಾಮಕನೆನ್ನಿ। ನರಸಿಂಹನೆಂಬೋದೆ ನಿಜಕಾಣಿರೊ । ಶರಧಿತೀರದಲೊಂದುಕಡೆ ಸಿಂಹಾಲಯವೆಂಬ । ಪುರದಲ್ಲಿ ನಿಂದಿಹ ನಾರಸಿಂಹನೊ । ಎರಡೊಂಡು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಗೊಳತ ಇನಿತು । ಮೆರವುತಿಪ್ಪನು ನೋಡು ನಾರಾಯಣಾ । ಹರರೂಪ ತಾಳಿದ ಮೋಹಕ ಜನರಿಗೆ । ನಿರಯವಾಗಲಿ ಎಂಬ ಕಪಟದಲ್ಲೀ। ಪರಮ ಪಾವನವಾದ ಪೊಂಪಾ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸುತ್ತ । ಹರಹಿಕೊಂಡಿದೆ ಪಂಚಕ್ರೋಶ ಧರಣೀ । ಮಿರಗುತಿದೆ ಇದೆ ಆದರೊಳಗೆಣಿಸಿ । ಕರಣ ಶುದ್ಧದಿ ಪುಣ್ಯಪಡಕೊಳ್ಳಿರೋ । ಸುರನುತ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕಾಂಚನರಾಯಾ । ವರವ ಕೊಡುತಲಿಪ್ಪ ಬೇಡಿದ ದಾಸರಿಗೆ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಕನಕರಾಯನ ದರುಶನ ಮಾಡಿದವನಿಗೆ । ಮನದೊಳಗಿದ್ದ ಮಹಾಭಿಷ್ಟೆ ಸಲ್ಲುವದು । ಅನುಮಾನವಿದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಪೂರ್ವದ ಕಥೆ ಕೇಳಿ । ಕನಕಮುನೇಶ್ವರ ತಪವಮಾಡಿದನಂದು । ಕನಕಾವರುಷ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕರವದು ನಿತ್ಯ । ಇನಿತು ಮಹಿಮೆ ಉಂಟು ಅದರಿಂದ ಲಕುಮೇಶ। ಕನಕರಾಯನೆಂದು ಕರಿಸಿಕೊಂಡಾನು ಇಲ್ಲೆ । ವನಜಸಂಭವ ಮೊದಲಾದ ದೇವತಿಗಳು । ಘನವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡಿದರು ಕೇಳಿ । ಮನುಜ ಕೇಸರಿ ರೂಪ ಲಿಂಗಾಕಾರದಲ್ಲಿ । ಜನರಿಗೆ ತೋರುವ ನಾನಾರೂಪಾತ್ಮಕ। ಕನಕ ಕೊಡುವ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ಅನುತಾಪ ಬಿಡಿಸಿ ಆನಂದ ಸುಖವ ಕೊಡುವ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ನರಸಿಂಹತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಶುಚಿಯಾಗಿ। ಹರಿವಾಯುಗಳ ಭಕ್ತಿ ಸಂಪಾದಿಸೀ। ನಿರುತ ಸೇವೆಯು ಮಾಡಿ ಕನಕನರಸಿಂಹನ । ಚರಣಾಂಬುಜಯುಗಳ ಬಿಡದೆ ನೀವು । ನರ ಓರ್ವನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿದರೆ । ಸುರರು ಮೆಚ್ಚುವರು ಅನಂತಕಲ್ಪಾ । ಅರೆಮರೆ ಇಲ್ಲವಿದಕೆ ತುಂಗಾಮಹಾತ್ಮ್ಯೆಯೊಳಗೆ । ವಿರಚಿಸಿದೆ ನೋಡಿ ಶತ ಅಧ್ಯಾಯ । ಹರನ ಸುತನ ಪುರಾಣದಲಿ ಸಿದ್ಧ । ವರದೊರದು ಪೇಳುತಿಪ್ಪರು ಜ್ಞಾನಿಗಳು । ನಿರಯದೂರ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ ।

ಶರಣ ಶುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ನಲಿದಾಡಿ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಜಯಂತಿ ನದಿಸ್ನಾನಾತನಕ ನರಸಿಂಹನ । ಪ್ರೀಯರಾಗಿ ನೋಡುವದು ವಿಜಯವಿಠಲ ಒಲಿದಾ ॥ ೬ ॥

ಹಂಪಿಕ್ಷೇತ್ರ - ಸುಳಾದಿ ೪೨

ಪಂಪಾಧ್ಯಕ್ಷೋ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಃ ಸಂಪದೇಸ್ಯಾತ್ಸತಾಂ ಸದಾ ।
ಯೋ ಹೇಮಗಿರಿ ಸೀಮಾಯಾಂ ರಾಜತೇ ರಾಜಶೇಖರಃ ।
ಪಂಪಾಸಂಪತ್ಕರೀಸೇಯಂ ಕಿಂ ಪಾಪಂನಹರೆ ನೃಣಾಮ್ ।
ಯ್ಯಾಧೋಮುಖೀಕರೋತ್ಯೇತನ್ನಾಮೋಚ್ಚಾರಣಮಾತ್ರತಃ ॥

ರಾಗ–ಸುರಭಿ ಧೃವತಾಳ

ದಕ್ಷಿಣ ವಾರಣಾಸಿಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸುವದು । ಯಕ್ಷೇಶನಾಸ್ತ ಇಲ್ಲಿ ವಾಸವಯ್ಯಾ । ಅಕ್ಷರ ವಂದು ನುಡಿವಹೊತ್ತು ಮನುಜಾ ಬಂದು । ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಫಲಕೆಯಲ್ಲಿ । ನೀಕ್ಷಿಸಿನೋಡಲು ಎಣಿಸಲಿನ್ನಾರಳವೆ । ನಿಕ್ಷೇಪವೆನ್ನಿಸದಾ ವಂಶಾವಳಿಗೇ । ನಕ್ಷತ್ರಮಳಲು ಮಳಿಯಹನಿ ಕಡಲಫೆರೆ । ವೃಕ್ಷಜಾತಿಗಳೆಲೆ ಎಣಿಸಬಹುದು । ಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳ ಪುಣ್ಯಗಣಣೆ ಮಾಡುವರಾರು। ಅಕ್ಷಯವಾಗುತಿಪ್ಪದು ದಿನದಿನಕೇ । ಕುಕ್ಷಿಗೋಸುಗ ಇಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲವಿದ್ದರೂ । ಮೋಕ್ಷಸಾಧನವಲ್ಲ ದುರುಳರಿಗೆ। ದಕ್ಷಣಧೀಶ ಈ ಪರಿ ಇದ್ದವರಪೈದು।ಶೀಕ್ಷಿಸುವನು ಜನುಮಜನುಮದಲ್ಲಿ। ಚಕ್ಷುಶ್ರವಣಶಾಯಿ ವಿಜಯವಿಠಲನಂಘ್ರಿ । ರಕ್ಷೆಯಿಂದ ದಾಸನ್ನ ರಕ್ಷಿಸುವ ಉಮೇಶ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಒಂದುದಿವಸ ಮುಕುಂದನು ತನ್ನಯ । ಮಂದಗಮನೆ ಸಹಿತಾನಂದದಲ್ಲಿ ಖಗೇಂದ್ರವಾಹನನಾಗಿ। ಬಂದನು ಸಕಲ ವಸುಂಧರೆ ಚರಿಸುತಲಿ।ಅಂದವಾದೀ ಧರೆಯ ಅಂದು ನೋಡಿದನಲ್ಲು । ವಿಂದ ಶಿರಿಯೊಡನೆ ನಿಂದನು ಕರಕಮಲ ।

ದಿಂದ ಗುಲಗುಂಜಿ ವಂದು ಪಿಡಿದು ಕಾಶಿ । ಗಿಂದಧಿಕಫಲವು ತಂದುಕೊಡುವೆ ನೆನುತ । ನಂದನಗೊಲಿದ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲ ಮಾಧವ । ನೆಂದೆಂಬೋ ನಾಮದಲಿ ಇಂದ್ರಾದ್ಯರು ಪೊಗಳೆ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಶ್ರೀ ತರುಣೇಶನು ವಿನಯದಿಂದಲೀ ಬಂದೀ । ಭೂತಳದಲಿ ನಿಂದ ವಾರ್ತಿಯನ್ನು । ಭೂತಾಧಿಪನು ನಾರದನಿಂದಲಿ ಕೇಳಿ । ಕೌತುಕವಹುದೆಂದು ತಲೆಯದೂಗಿ । ಕಾತುರದಲ್ಲಿ ಹರಿಯಸೇವೆ ಮುಟ್ಟಿಪೆನೆಂದು । ಪಾತಾಳೇಶ್ವರನಾಗಿ ಇಲ್ಲಿನಿಂದ । ಈ ತೆರದಲಿ ಇತ್ತಲಿರುತಿರೆ ಆಪರ್ನಾ । ಭೂತಳಗೋಸುಗ ಹರಿ ವರಹನಾಗೇ । ಆತನಾದಾಡಿಂದಬಂದತುಂಗೆ ಇರಲು । ಆ ತೀರದಲಿ ಪೊಂಪನಾಮದಿಂದ । ತಾತಪಷನೆ ಮಾಡ ತೊಡಗಲಾಕ್ಷಣ ಅತ್ತ । ಜಾತವೇದಸನೇತ್ರ ಪ್ರತಿರೂಪದೀ । ಚಾತುರ್ಯದಲಿ ಬಲು ಬ್ಯಾಟಿ ಮಾರ್ಗದಲಿ। ಕಿರಾತನಂದದಿ ಬಂದ ಹಂಪನೆನಿಸೀ । ಗೋತುರಜಾತಿಯ ಕಂಡು ಮಾನವನಂತೆ। ಸ್ತೋತು ನೀನಾರೆಂದು ಮಾತಾಡಿಸೇ। ನೀತವಲ್ಲೆಂದು ಆಪೊಂಪನಾಮಕ ಗಿರಿಜೆ । ಭೀತಿ ತೋರಿದಳು ಅನ್ಯರೋಪಾದಿಲಿ । ಯಾತಕೆಸಂಶಯ ಎನ್ನಲ್ಲಿ ವುಳ್ಳ ಮಹ। ಭೂತಿ ನಿನ್ನದು ಎಂದು ಸತಿಯಾಮದನಾ । ರಾತ್ರಿ ಪಡಂಬಡಿಸಿ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವ ಮಾಡೆ। ಭೂತಪ್ರಥಗಣ ಪೊಗಳುತಿರೆ । ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯಾರೂಪ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ । ಮಾತು ಮಾತಿಗೆ ನೆನಿಸಿ ಪುಳಕೋತ್ಸವದಲ್ಲಿದೆ ॥ ೩ ॥

ಝಂಪಿತಾಳ

ಹರಿಯ ನಿರೋಪದಲಿ ಪರಮೇಷ್ಟಿ ಸುರನಿಕರ। ಪರಮ ಹರುಷದಲಿ ನಿಂದಿರದೆ ಬಂದು । ನೆರೆದು ಸಕಲರು ವೇದ ಹಿರಿದು ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ । ಚಿರವಕ್ಕುಮಾ ಮಹೇಶ್ವರಗೆ ಶಾತಿಯದಳಿದು। ಮೊರಗಿದವು ಭೇರಿ ಅಬ್ಬರಿಸಿ ನಾನಾವಾದ್ಯ । ಸುರರು ಕುಸುಮ ವರುಷ ಗರಿಯೆ ಮಹೋತ್ಸಹದಲ್ಲಿ । ಕರಿಸಿಕೊಂಡನು ಪುರಹರ ನಂದಿನಾರಭ್ಯ । ವರಪೊಂಪಾರಣ್ಯ ಪೆಸರಿನಿಂದಲಿ । ಮೆರೆದುದೀ ಭೂಮಿ ವಿಸ್ತರದಿಂದ ಪೊಂಪಾಕ್ಷೇ । ತ್ರರ ಆದಿಯುಗವಿಡಿದು ಕರಿಸಿತಿದಕೊ । ಸರಿ ಇಲ್ಲವೆಂದಿದರ ಅರಿದು ಶಂಖಶಕಟ । ಶರಭ ಮಾರ್ಕಾಂಡೇಯ ದೇವರತಿ ಕಪಿಲಾ । ಪರಿಪರಿ ಮುನಿಗಳು ಪರಮ ಸಮಾಧಿಯಲಿ । ಹರಿಹರರ ಪೂಜಿಸಿ

ದರು ಗುಣಗಳ ತಿಳಿದು । ಸುರಪಾಲ ವಿಜಯವಿಠಲನೆ ಸರ್ವೋತ್ತುಮಾ । ಅರಿದವಗೆ ಕೈವಲ್ಯ ಸರಿಸದಲೆ ಉಂಟು ॥ ೪ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಪಿತ ಮಹದೇವನು ಅತಿಶಯದಲಿ ಇಲ್ಲಿ । ಕೃತವಮಾಡಿ ಅಮಿತಬಗೆಯಲ್ಲಿ । ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಿ ಐವರು ಪರ್ವತದೆಡೆಯಲಿ ರಚಿಸಿ । ಚತುರಾಸ್ಯ ಪೋಗೆ ಕಾಲತೀತ ವಾಗಲು ಒಹು । ಕ್ಷಿತಿಪರಾಳಿದರು ಉನ್ನತಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು । ಗತವಾದ ತರುವಾಯ ಶತಮೋದನಂದನನು । ಪ್ರತಿವಿಲ್ಲವೆನಿಸಿ ಸಪುತದ್ವೀಪದೊಳು ಮೆರಿಯೆ । ದಿತಿಸುತ ನಿಂದರ್ಕಸುತರೊಡನೆ ವಾಲಿ । ಹಿತತಪ್ಪಿ ನಡೆದು ದುರ್ಮತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸೆ। ಪತಿತರಾವಣ ವಿಬುಧತತಿಗಳಟ್ಟಲು ಅವರ । ಸ್ತುತಿಗೆ ಪುಟ್ಟದ ಸಿರಿಪತಿ ದಶರಥನಲ್ಲಿ । ಚತುರ ಮಾರುತ ತನ್ನ ಪತಿ ಸೇವೆ ಗೋಸುಗ । ಸುತನಾದಂಜನಿಗೆ ಸಂಗತಿಯೆಲ್ಲ ತಿಳಿದು । ಸತಿಪೋದ ವ್ಯಾಜದಲಿ ಕ್ಷಿತಿಪನಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು । ನತನಾಗಿ ಭಾಸ್ಕರನಾ ಸುತನ ನೆರಹೆ ವಾಲಿಯ । ಹತವಮಾಡಿ ರಘುಪತಿ ಇಲ್ಲಿ ಮೆರದ ಪ । ರ್ವತ ಮಾಲ್ಯವಂತದಲ್ಲಿ ವ್ರತ ತೊಟ್ಟ ನರನಂತೆ । ನುತಿಸಿ ವರವಬೇಡಿ ಘುತಿ ತಾರತಮ್ಯದಲಿ । ಮತವನ್ನೆ ಬಿಡದೆ ಶಾಶ್ವತ ಫಲವನುದಿನ । ಯತಿಗಳ ಮನೋಹರ ವಿಜಯವಿಠಲ ಹರಿಯ । ಕೃತದ್ವಂಶಿ ತನ್ನೊಳಗೆ ಪ್ರತಿಕಾಲ ಜಪಿಸುವ ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಮನುಮಥ ಕೊಂಡ ವಶಿಷ್ಟ ಲೋಕ ಪಾ । ವನೆ ಅಗಸ್ತ್ಯತೀರ್ಥ ಪೊಂಪಾ ಸಾಗರ ಸೀತಾ । ಋಣ ಮೋಚನ ತೀರ್ಥಪೊಳವದು ಸುದರು । ಶನ ತೀರ್ಥ ಕೋಟಿ ಕಪಿಲತೀರ್ಥ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಾ । ಮುನಿತೀರ್ಥ ನಾನಾ ತೀರ್ಥಂಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಉಂಟು । ಅನುಮಾನ ಬಿಡಿ ಸಾಧನ ಮಾನವರೆಲ್ಲ । ಮನಶುಚಿಯಾಗಿ ನಾನುನೀನೆಂಬ ಮಾ । ತನು ಪೇಳಲಾಗದು ಹಣಮಣ್ಣು ಒಂದೆಯಾದರೆ ಅಂಗಡಿಗೆ ಮ । ಣ್ಣನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉದರಕ್ಕೆ ತರಬಾರದೇ ಧಾನ್ಯ । ನಿನಗೆ ಅವಗೆ ಭೇದಾ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಿನ್ನಾ । ವನತೆಯಾ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹಿಡಿದು ವೈದರೇನು । ಗುಣ ಪರಿಪೂರ್ಣವ ಬೊಮ್ಮಗೆ ಪೇಳಿ ನಿ । ರ್ಗುಣನೆಂದು ನುಡಿವದು ಅಪಸಿದ್ಧಾಂತವು । ಜನನಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಗರ್ತಿಯೆಂದು ಪೇಳಿ । ಜನರ ಮುಂದೆ ಹಾದರಗಿತ್ತಿ ಎಂದಂತೆ । ಗುಣವುಂಟು ಗುಣವಿಲ್ಲಾವೆಂದು

ಯಮನ ಯಾ । ತನೆಯಿಂದ ಬಹುಕ್ಲೇಶವನು ಬಡುವದು ಸಲ್ಲಾ । ಕನಸು ಎಂದರೆ ಇದು ಮನಕೆ ತಾರಕಾಂಣ್ಯಾ । ಕಣೆತಂದು ಬಿತ್ತಲು ಜನಿಸಂವದೆ ಸಸಿ ಬಿನಗುಮಾರ್ಗವಬಿಟ್ಟು ಗುಣವಂತನಾಗಿ ಭ । ಜನೆ ಮಾಡು ಸರ್ವತೀರ್ಥವನೆ ಮಿಂದು ವಟತರು । ವಿನಲಿ ಗೋತ್ರ ಏಳನು ಉದ್ಧರಿಪದು । ಅನಲಾಕ್ಷಗೆ ಬಿಂದನು ತಂದು ಅಭಿಷೇಕ । ವನೆ ಮಾಡಲವನೆ ಧನ್ಯನುಕಾಣೊ ಜಗದೊಳು। ಎಣಿಸಲು ಸುತ್ತಯೋಜನ ಕ್ಷೇತ್ರವೆನ್ನಿ । ಹನುಮವಂದಿತ ನಮ್ಮ ವಿಜಯ ವಿಠಲನ ಶ । ರಣಗಲ್ಲದೆ ಪುಣ್ಯ ಭಣಗುಗಳಿಗುಂಟೆ ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ನರನೊಂದುಸಾರಿ ಇಹಪದರಲ್ಲಿ ಹರಿಗೆ ಕಿಂ । ಕರನೆನಿಸಿಕೊಂಡವ ಹರಿದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು । ಗಿರಿಸುತ ರಮಣನ್ನ ದರುಶನವನು ಮಾಡಿ । ಕರಣ ಶುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತೋತ್ತ್ರಗೈದು ಮತಿಯಲ್ಲಿ ವರ ಪೊಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದ ಅರಸು ಗುಲಗಂಜಿ ಧರ ಮಾಧವಂಗೆ ನೀರೆರದು ಸಮರ್ಪಿಸೆ । ಕೊರತೆಯಾಗದಂತೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವನು ಮಾಡಿ । ಪೊರವನು ಯಾತ್ರಿಯ ಚರಿಸಿದ ಮಾನವನು । ಹರನು ಪರಮ ತಾರಕ ಗುರುವೆಂಬೋದೆ ಸಿದ್ಧಾ । ಅರಿತವಂಗ ಮನಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವ। ಧರೆಯೊಳಗಿದು ಭಾಸ್ಕರ ಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸೋದು। ಸುರರು ಇಲ್ಲಿಪ್ಪರು ವಾಸರ ಒಂದು ಬಿಡದಲೆ । ಪರಮಪುರುಷ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಹರಿಯ । ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆ ತಿಳಿವದು ॥ ೭ ॥

ಜತೆ

ಜನುಮದೊಳಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಪೊಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದ ಯಾತ್ರಿ । ಮನಮೆಚ್ಚಿ ಚರಿಸಲು ವಿಜಯವಿಠಲ ವೊಲಿವಾ ॥ ೮ ॥

* * * *

ಹಂಪಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಯಂತ್ರೋದ್ಧಾರಕ ಪ್ರಾಣದೇವರ - ಸುಳಾದಿ ೪೩

ವಾಸಿನಂ ಚಕ್ರ ತೀರ್ಥಸ್ಯ ದಕ್ಷಿಣಸ್ಥ ಗಿರೌಸದಾ ।
ತುಂಗಾಂ ಬೋಧಿತರಂಗಸ್ಯ ವಾತೇನ ಪರಿಶೋಭತೇ ।
ವ್ರಜಾಮಿ ಹನುಮತ್ಪಾದಂ ಹೇಮಕಾಂಚನ ಸನ್ನಿಭಮ್ ।
ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥ ಯತೀಂದ್ರಾಣಾಂ ಪೂಜಿತಂ ಪ್ರಣಿಧಾನತಃ ॥

ರಾಗ–ಮುಖಾರಿ **ಧೃವತಾಳ**

ಯಂತ್ರೋದ್ಧಾರಕ ಹನುಮಾ ಸುರಸಾರ್ವಭೌಮಾ । ಮಂತ್ರಧಾರಕ ಎನಗೆ ಮನಸಿನೊಳಗೆ। ಯಂತ್ರ ವಾಹಕನ ಪೂರ್ಣದಯದಿಂದ ಸಕ। ಲಾಂತರಿಯಾಮಿಯಾಗಿ ಚರಾಚರದಲ್ಲೀಯ । ತಂತ್ರವನು ನಡಿಸುವ ಮಂತ್ರಿ ಈತನು ಕಾಣೊ ಸ್ವಾ । ತಂತ್ರ ಪುರುಷ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ನಿಜ ಭಕ್ತ । ಅಂತ್ರವಿಲ್ಲದ ತನ್ನ ಸ್ತುತಿಪರಿನ್ನ ಪೊರೆವ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ವ್ಯಾಸರಾಯರು ತಮ್ಮ ಮೀಸಲ ಮನದಲ್ಲಿ ನಿಜ । (ಆ) ಧ್ಯಾಸನ ಧ್ಯಾನದಲಿ ಶ್ರೀಶನ ಪೂಜಿಸಲು । ಆ ಸಮಯದೊಳು (ನೀ) ಸುಳಿದು ನಿಂದು । ಈ ಶಿಲೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರಕಾಶ ಮಾನವಾಗೆ । ತ್ರಿಸಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಸೇವೆ ಹಾ।ರೈಸಿ ಇಲ್ಲೆಮೆರದೆ ದಾಸರನ ಪೊರದೆ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಮೂರು ಕೋಟಿ ಬೀಜಾಕಾರ ಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸಿ । ಧಾರಿಯನು ಎರದು ನಿನ್ನಯ ಸುಂದರ । ಮೂರುತಿಯನು ನಿರ್ಮಾಣವನು ಮಾಡಿದರು । ಆರು ಕೋಣೆ ವಲಯಾಕಾರಾ ವಾನರಬದ್ಧ । ಚಾರುಶೋಭಿತ ತುಂಗಾ ತೀರದಲ್ಲಿ ವಾಸ । ವೀರಾ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ । ಕಾರುಣ್ಯದಲಿಗನುಗುಣ್ಯವಾಗಿನಿಂದೆ ॥೩॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಒಂದು ಕೋಟಿ ಬೀಜ ಮಂತ್ರ । ದಿಂದ ಸುತ್ತ ಯಂತ್ರವ ಬರಿಸಿ । ಅಂದು

ಪ್ರಾಣ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಯಮಾಡಿ । ನಿಂದಿರಿಸಿದರು ನಿನ್ನ ಮಂದಹಾಸದಿ ವ್ಯಾಸಮುನಿಗಳು । ಒಂದು ಕರದಲಿ ಜಪದಮಾಲೆ । ಒಂದು ಕರಾ ನಾಭಿ ಕೆಳಗೆ । ಚಂದದಿಂದ ಕುಳಿತು ನಿತ್ಯ ನಿತ್ಯಾ । ನಂದ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ । ವಂದಿಸಿ ವರಗಳ ಕೊಡುತ । ಬಂದ ನರರ ಪಾಲಿಸುತ್ತ ॥ ೪ ॥

ಅದಿತಾಳ

ಭೂತ ಪ್ರೇತ ಪಿಶಾಚಿ ಪೀಡೆ । ವಾತ ಶೀತ ಜ್ವರ ಮಿಕ್ಕಾದ । ಯಾತನೆ ನಾನಾ ಕಠಿಣ (ಭೀತರಣ) ಭೀತಿ ಮತ್ತೆ। ಯಾತರ್ಮಾತರರ್ಥಪೇಕ್ಷಿತ ತೆರದಲೆ। ಆತುರದಿಂದಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಪಾತಕವ ಹರಿಸಿ । ಭೂತಭೃತೆ ವಿಜಯವಿಠಲನ । ದೂತರೊಳು ಶ್ರೇಷ್ಠನೀತಾ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ವ್ಯಾಸ ಮುನಿ ಪೂಜಿಪ ಯಂತ್ರೋದ್ಧಾರಕ ಹನುಮಾ । ಈಶಾನಾ ವಿಜಯ ವಿಠಲನ ದಾಸರ ಪ್ರೇಮಾ ॥ ೬ ॥

ನಿವರ್ತಿ ಸಂಗಮ - ಸುಳಾದಿ ೪೪

ನಿವೃತ್ತಿಸಂಗಮೋ ಭಾತಿ ಯತ್ರ ಮರ್ತ್ಯಮುಪಾಶ್ರಿತಾಃ ।
ನಿವರ್ತಂತ್ಯೇಖಿಲಾ ದೋಷಾಃ ಸಂಯುನಕ್ತಿಶುಭಾವಲಿಮ್ ॥

ರಾಗ-ದೇಶಾಕ್ಷಿ ಧ್ರುವತಾಳ

ನಿವರ್ತಿಸಂಗಮಕ್ಕಾವನಾದರು ಬಂದು । ಭಾವಶುದ್ಧದಲಿನ್ನು ಸೇವಿಸಲೂ । ಹ್ಯಾವರಿಕೆ ಸಂಸಾರಿವಸ್ತಿ ಪರಿಹಾರ। ಋಷಿವಾದೊಳಗೆ ಮಾನವನುತ್ತಮಾಗೆ। ಜೀವನಮುಕ್ತಿ ಸಿದ್ಧವಾ ಪಾಪಬಗೆಯಲ್ಲಿ । ಕಾವಕರುಣದಿಂದ ಕಾವನಯ್ಯಾ । ಈ ವಸುಧೆಯೊಳೀ ಪಾವನಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ । ಸಾವಿರಾಕ್ಷನು ಬಯಸುವನು ವಾಸ । ದೇವಋಷಿ ಗಂಧರ್ವಾವಳಿಗಳು ನಿತ್ಯವಾಲ। ಗವ ಬಿಡದೀ ವಿಧಿ ಮಾಡುವರು। ವೈವಸ್ಥನಾಮ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ । ದೇವನು ಮನಮೆಚ್ಚಿ ಫಲವೀವನು ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕಾಶಿಯ ಪುರದಲ್ಲಿ ಭೂಸುರನ ಮಡದಿ । ಹೇಸದೆ ನಿತ್ಯ ಒಬ್ಬ ಶ್ವಬಿಚನ ಪೋಗಿ । ವಾಸರೋಸರದಲ್ಲಿ ದೋಷರಾಶಿಯ ವಾರ । ಣಾಸಿಯೊಳಗೆ ಮಿಂದು ನಾಶವಗೈಸುತಿರೆ। ಭಾಸುರ ಸುರಗಂಗೆ ದೋಷಕೆ ಗದಗದಿಸಿ। ಲೇಶಾದ ಊರ್ಜಿತ ಶಾಸನಾಮಕ ವಿಜಯವಿಠಲನ । ಮೊಸಲ ಮನದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಿ ಪಡದಳಭಯಾ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಶೃತಿವಾಕ್ಯವೆಂದು ಶ್ರೀಪತಿ ಪೇಳಿದನು ತನ್ನ।ಸುತೆಗೆ ನಿವೃತ್ತಿ ಸಂಗಪಖ್ಯಾನ। ಅತಿ ವೇಗದಲಿ ಸಮ್ಮತವಾಗಿ ಪೋಗಿ ಸ । ನ್ನುತಿಸಿ ಮಿಂದು ಪಾಪಾಹತ ಗೈಸುವದೆನಲು । ಪತಿಕರಿಸಿ ಮಾತು ಹಿತವೆಂದರಿದು ಭಾಗೀ । ರಥೀ ಬರಲು ದ್ಯೋಗ ಮಾಡಿದಳು ಅ । ಮಿತ ವಿಕ್ರಮ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ । ಸತತ ಹೃದಯುದೊಳು ಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೆನವುತ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಅಂದು ಮಂದಾಕಿನಿ ಪಂದಿಸಿತಾ (ವಂದಾಸಿತಾ) ವಾಯಿ । ಸಂದಾದಿಂದಲಿ ನಿತ್ಯ ಗಂಧವಾಹನ ಯೋಗಾ । ದಿಂದಲಿ ಬಿಡದಲೆ ಬಂದು ಶುಚಿಯಾಗಿ । ಮಿಂದು ಪೋಗುತಲಿರಲ್ಲೊಂದು ದಿವಸ ಮು।ನೇಂದ್ರಾನು ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಸಂದರುಶನ ಮಾಡಿ । ಅಂದಾಗ ನುಡಿಸಿದ ಇಂದು ನಿನ್ನರೂಪೇ । ನೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲಂದು ಪೇಳಿ ಪಾಪ । ದಿಂದ ಮುಕ್ತಳಾದಳೆಂದು ತಿಳಿದು ಭಕ್ತಿ । ಇಂದಾನುಸರಿಸಿ ವಂದಿಸಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಲಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ । ಬಾಂಧವನೆಂದು ಮುಂದಣವನು ಕೇಳಿ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಯಮುನ ತನುಜಾದಿಗಳು ಸಮರದೊಳಗೆ ಭೀ। ಷಣ ಮೊದಲಾದ ಪರಾಕ್ರಮರ ಸದ ಬಡಿದಾ ಉ । ತ್ತುಮ ಪಾಪವನ್ನು ಉಪಶಮನವಾಗುವದಕ್ಕೊಂದು । ಅಮಲ ಶುಭ್ರವಸನ ತಮಕೇರಿನೊಳಗದ್ದಿ ।ಶಮದಮೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಕ್ರಮದಿಂದ

ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ। ಅಮಿತದಲ್ಲಿ ಚರಿಸಿ ಅಮಲೊಸನಾಗದಿರೆ । ನಮಿಸಿ ಪಾಂಡವರು ನಿಗಮದರ್ಥ ತಿಳಿದು । ಸಮ್ಮುದದಲ್ಲಿ (ಸಂಗಮ) ವಿೂಯೆ ದೋಷ ತಿಮಿರ ಪೋಯಿತು ಪ।ರಮಶುಭ್ರವಾಗಿ ವಸ್ತ್ರ ಹಿಮಕರನಂತೆ ಪೊಳಿಯೆ । ಅಮರರು ಬೆದ್ದು ಕುಸುಮವೃಷ್ಟಿಗರಿಯೆ ಮುನಿ।ಸಮವಿಷಮರೆಲ್ಲ ಸಂಗಮವಕೊಂಡಾಡುತಿರೆ । ಕ್ಷಮಿಹನಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ । ಸಮಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ನೆನದು ಹಿಮಕರ (ನ್ವಯರೊಲಿಯೂ) (ಸ್ವಯಾನ್ವಯರೊಲಿದು) ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಸಪ್ತಗಂಗಿಯ ಸ್ನಾನಾಗೈಯೆ ಕ್ಲಿಪ್ತಾವರಿತು ಸಿರಿ। ಆಪ್ತನಾಗುವ ಸಪ್ತಜಿಂಹ್ವಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ।

ಕಂಚಿ ವರದರಾಜ - ಸುಳಾದಿ ೪೫

ರಮ್ಯೋ ವರದರಾಜೋಽಯಂ ರಸಿಕಾಗ್ರೇಸರೋಧ್ರುವಮ್ ।
ಕಥಮಾತ್ಮವಧೂಶ್ಲಾಘ್ಯಕಾಂಚೀದೇಶೆ ನಚೇದ್ವಸೇತ್ ॥
ಯಾಚೇವರದರಾಜತ್ವಾಂ ಕಾಂಚೀಶೇಹನ ಕಿಂಚನ ।
ಚೇತನಾಚೇತನ ಜಗದ್ವರಂ ತ್ವಾಮೇವ ದೇಹಿಮೇ ॥

ರಾಗ–ಕೇದಾಳಗೌಳ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಭಕ್ತರನ ನೋಡುವ ರಾಜಾ । ಎಡಿಗೆಡಿಗೆ ಭಕ್ತರನ ಪಾಲಿಸುವ ರಾಜಾ । ನುಡಿನುಡಿಗೆ ಭಕ್ತರನ ನುಡಿಸುವ ರಾಜಾ । ನಡಿಗಡಿಗೆ ಭಕುತರನ ಬಿಡದಿಪ್ಪ ರಾಜಾ । ಜಡಿತಭರಣದಲ್ಲಿ ಝಗಝಗಿಪ ರಾಜಾ । ಮುಡಿಗೆ ಪರಿಮಳ ಕುಸುಮಾ ಮುಡದಿದ್ದ ರಾಜಾ । ಕುಡತಿಪಾಲ ವಲಿಗೆ ವಲಿದ ವರದರಾಜಾ। ಪಡಿಗಾಣೆ ಕಡಿಗಾಣೆ ಈತನ ವೈಭವಕ್ಕೆ। ಪೊಡವಿಯೊಳಗೀತನ ವಡೆತನಕ್ಕೆ । ಒಡಒಡನಾಡುವ ವಿಜಯವಿಠಲನೀತ । ಬಡವರಾಧಾರ ಕಂಚಿ ವರದರಾಜಾ ॥ ೧ ॥

* * * *

ಮಟ್ಟತಾಳ

ರಾಜಾಧಿರಾಜಾ ರಾಜವಿರಾಜಿತ । ರಾಜಪೂಜಿತ ರಾಜಶಿರೋಮಣಿ । ರಾಜ ರಾಜಾಧೀಶ ರಾಜವಿಗ್ರಹಪೂರ್ಣ। ರಾಜಮಂಡಲವದನಾ ರಾಜರಾಜವಿನುತಾ। ರಾಜಶೇಖರ ತಾತಾ ರಾಜರಾಜಾಗ್ರಣಿಯೆ । ರಾಜೀವದಳನಯನ ರಾಜ ಮೂರುತಿ ಖಗ । ರಾಜಗಮನ ಕರಿರಾಜವರದ ದೇವ। ರಾಜ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ರಾಜ ಕಾಂಚೀನಗರ । ರಾಜ ವರದರಾಜಾ ರಾಜರಾಜೋತ್ತುಮಾ । ರಾಜ ರಾಜ ರಾಜಾ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಒಂದು ದಿನ ವೈಕುಂಠಮಂದಿರದಲಿ ಹರಿ । ಇಂದಿರಾ ಸಹಿತದಲಿ ವಂದಾಗಿ ಇರುತಿದ್ದು । ಮಂದಹಾಸದಲಿ ವಸುಂಧರೆದೊಳಗಿಂಥ । ಮಂದಿರಾ ರಚಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದೂ । ಸುಂದರ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ಕಾಂಚಿಯಾ। ಮಂದಿರ ವರದ ತಾನೆಂದು ಮೆರೆವೆನೆಂದು ॥ ೩ ॥

ಝಂಪೆತಾಳ

ಲೋಕೇಶನಿಂದಲಾರ್ಚನೆಗೊಂಬೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿ।ವೈಕುಂಠನಗರಕ್ಕೆ ಸರಿ ಎಂದೆನಿಸುವೇನೂ ಭೂ । ಲೋಕದೊಳಗೆ ಚಿತ್ರಮಯವಾಗಿ ವಿರಚಿಸಿ । ಶ್ರೀ ಕಾಂಚಿ ಎಂಬ ಅಭಿಧಾನದಲ್ಲೀ । ಲೋಕೇಶಾದ್ಯರು ಪೊಗಳಲಾಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ಅ । ಲೌಕಿಕವೆಂದು ತಲೆತೂಗುವಂತೆ। ಸಾಕಾರ ಕಾಂಚೀವರದ ವಿಜಯವಿಠಲಾನೇಕದಿನಕ್ಕೆ ಅಜನಿಂದಲರ್ಚನೆಗೊಂಡಾ ॥ ೪ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಇಂದಿರಾ ಭೂದುರ್ಗಭಾಗ ವಿರ್ಪಾಟಿಸಿ । ಒಂದೊಂದು ಅಧಿಕಕ್ಕೆ ಅಧಿಕ ಸೋಪಾನವು । ಒಂದೆಂಟು ಚತುರವಿಶಂತಿ ದಶಾಪರಿಮಿತ । ಕುಂದಣಬಲು ಮಣಿಗಳಿಂದಲಿ ಥಳಥಳಿಸಿ। ಒಂದೂಂದು ಸೋಪಾನ ಮೆಟ್ಟಿಪೋಗಲು ಅವನ। ನಂದಕ್ಕೆ ಸುರರು ವರ್ಣಿಸಲಾರರು । ತಂದು ಕೊಡುವದು ಜ್ಞಾನ ಭಕುತಿ ವೈರಾಗ್ಯವ । ಹಿಂದಾಗವದು ತಮೋರಾಜಸ ಗುಣವು । ಪೊಂದುವಾದು ಸತ್ವ

ಗುಣ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದು । ಇಂದಿರಾಪತಿಯ ಸಂದರುಶನಕ್ಕೆ । ಸಿಂಧುರಾದ್ರಿ ಕಾಂಚಿವರದ ವಿಜಯವಿಠಲ । ಬಿಂದಾಡಿದ ಸಕಲ ವೇದಾ ತುತಿಸುತಿರಲೂ ॥ ೫ ॥

ಧೃವತಾಳ

ಸುತ್ತಾಲು ಪಾವನ ವಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ತುಳ । ಕುತ್ತಲಿವೆ ನಾನಾ ವೃಕ್ಷಂಗಳೂ । ಮತ್ತೆ ಸರೋವರ ಮಹಾನಿರ್ಮಳವಾಗಿ । ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಮನೋಹರವಾಗುತಿದೆ । ಎತ್ತ ನೋಡಿದರತ್ತ ಪ್ರಾಕಾರ ಗೋಪುರ। ಕತ್ತಲೆ ಬಡೀದೂ ಅಂಜಿಸೂತಿದೆ। ತೆತ್ತಿಸಕೋಟಿ ದೇವತ್ತಿಗಳು ನೆರದು । ಚಿತ್ತವಧಾರೆಂದು ಪೇಳೂತಿದೆ । ಎತ್ತ ಪಿಡಿದ ಪತಾಕಿ ಸೂರೆ ಪಾನಾ । ಮುತ್ತಿನ ಸತ್ತಿಗೆ ಪೊಳವುತಿದೆ । ನರ್ತನೆ ಊರ್ವಶಿ ರಂಭಾದಿಗಳು ನಿಂದು । ತತ್ತತ್ತಥೈ ಎಂದು ಪೊಪ್ಪುತಿದೇ । ಜತ್ತಾಗಿ ಸ್ವರದಿಂದ ತುಂಬೂರ ನಾರದ । ರಿತ್ತಂಡ ಬಿಡದಲೆ ಪಾಡುತಿದೆ । ಉತ್ತಮ ರಸೆ ಕಾಂಚಿ ವರದಾ ವಿಜಯವಿಠಲ । ದೈತ್ಯರಿಗೆ ಭಯಭೀತಿ ಮೆರೆವಾ ದೇವ ॥ ೬ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಚತುರಾಶ್ಯಾದಿಗಳು ಚತುರತನದಲ್ಲಿ। ಚತುರಯುಗದಲ್ಲಿ ಚತುರ ತಪವಮಾಡಿ। ಚತುರ ಪೆಸರಿಸಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪ್ರತಿನಾಮಾ ಪ । ರ್ವತ ವೆಂದೆನಿಸುತ್ತ ಕ್ಷಿತಿಯಾ ಜನರಿಗೆ । ಗತಿಯ ಕರುಣಿಸುತ್ತ ಪತಿತಪಾವನ ಕಾಂಚೀ । ಪತಿ ವರದರಾಜಾ ವಿಜಯವಿಠಲಭೋಜಾ । ಸತತ ನೆರವನಾಮಿತರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ॥ ೭ ॥

ಝಂಪೆತಾಳ

ಬಣ್ಣಿಸಲೆನ್ನಳವೆ ಭಕತರಾಧಾರನ । ಹೆಣ್ಣು ಶಿಶುವಿನ ಬಾಲಕನ ಮಾಡಿದಾ ! ಮುನ್ನೆ ಸೂಳಿಗೆ ವಲಿದು ಪ್ರತಿವರುಷ ದಯದಿಂದ । ಚನ್ನರೂಪದಲಿ ಸಂಚರಿಸುತಿಪ್ಪ। ಮುನ್ನೆ ರಾವುತರಾಯ ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಹಿಡಿ । ಹೊನ್ನು ಕೊಡುವನು ತನ್ನ ನಂಬಿದಂಥ । ಶಾರಣ್ಯರಾದವರಿಗೆ ಒಂದು ಘಳಿಗೆ ತಪ್ಪದಲೆ । ಪುಣ್ಯಕೋಟಿರಾಜಾ ಅಮಿತತೇಜಾ। ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾಂಚಿವರದ ವಿಜಯವಿಠಲ। ಕಣ್ಣಿಗೆ ತೋರಲು ಮಣಿವೆ ಕುಣಿವೆ ದಣಿವೆ ॥ ೮ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಪಾಂಚಜನ್ಯ ಚಕ್ರಗಧಾ ಅಭಯಹಸ್ತಾ । ಕಾಂಚಿಯ ವರದ ಹಿಮಂತದ ರಾಜಾ ಪ್ರ । ಪಂಚದಲ್ಲಿ ಲೋಕಾ ವಂಚಿಸೂವ ಮೃಗ। ಲಾಂಚನ ತಿಲುಕದಲಿ ಮಿಂಚುವ ರತುನಾ । ಕಾಂಚಿಧಾಮನೆ ವಿರಿಂಚಿಗಿರಿಯವಾಸಾ । ಕಾಂಚಿವರದ ರಾಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಪಾಂಚಾಶ್ಯವಿನುತಾ ವಿರಿಂಚಿಯ ತಾತಾ ॥ ೯ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ವರದಾನಂತಾ ಸರೋವರದ ತೀರದ ಕರಿ । ವರದಾ ರಾಜಾ ಜೀವವರದ ಅಂಬರೀಷ । ವರದಾ ಫಣಿ ವರದಾ ಭರದಿಂದ ಭಕ್ತರು । ಕರದಬ್ಬರಕ್ಕೆ ವರ ಗರದು ಸುಖ ಸುರಿದ । ಮೆರದಾ ಜಗದ ಕೂಡ ನೆರದ ದುರುಳರ । ಜರಿದ ದುರಿತ ಪಾಶಾ ಪರಿದಾ ನಿಬ್ಬರದಾ । ಪರಮಾದರದಾ ಕಾಂಚಿವರದಾ ವಿಜಯವಿಠಲಾ । ಧುರಧೀರಾ ವೈಕುಂಠಪುರದ ರಾಶಿರಂಗಾ ॥ ೧೦ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಈ ಸೊಗಸು ಈ ಸೊಂಪು ಈ ಸೊಬಗು । ಈ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಈಸುಮಹಿಮೆ ಈಸುಲೀಲೆ । ಏಸೋಬಗ ಲೇಸುಲೇಸು ಈ ಸುಲಭಯಾತ್ರೆ ದೇಶ । ದೇಶಾ ದೊಳಗೆ ಕಾಣಿಸೊ ಕಾಶಿಗಿಂದಧಿಕಫಲಾ । ಸೂಸುವದು ಸಾಸಿರಕ್ಕೆ ಮೊಸಲ ಗತಿಗೆ ಮಾರ್ಗ । ಸಾಸಿವಿನಿತು ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲಾ । ಶ್ರೀಶ ಕಾಂಚಿವರದ ದೋಷ ನಾಶಾ ವಿಜಯವಿಠಲನು । ವಾಸವಾಗಿ ಪುರಂದರದಾಸರ ಮಗನ ಪೊರೆದ ॥ ೧೧ ॥

ಜತೆ

ವೇಗಾವತಿಯತೀರದೊಡಿಯನೆ ವೈಕುಂಠ । ದಾಗಾರಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕಾಂಚಿ ವರದಯ್ಯಾ ॥ ೧೨ ॥

* * * *

ಕಂಚಿ ವರದರಾಜ - ಸುಳಾದಿ ೪೬

ದ್ವಿಜೇಷ್ಟದಾತೃತ್ವಮಜಾರ್ಚಿತತ್ವಮಜನ್ಮತಾಂ ಸ್ವಾಂ ಮಖಭೋಕ್ತೃತಾಂಚ।
ವ್ಯನಕ್ತ್ಯಯಂ ಶ್ರೀಪತಿರಗ್ರಹಾರ ಪರೀತ ಧಾತೃ ಕೃತುವೇದಿಜಾತಃ ॥

ರಾಗ-ಭೈರವಿ **ಧೃವತಾಳ**

ತಮ್ಮನನ್ನ ಕೊಂದು ಆಗಮನ ಬಿಡಿಸಿತಂದು । ಸುಮನಸರಿಗೆ ಸುಧೆ ಕ್ರಮ ದಿಂದಲೆರದೇ । ಕುಮತಿ ಹೇಮಾಕ್ಷನ ಗಮಕವ ಮುರಿದೆ । ಸಮತಿಯ ಮೊರೆ ಕೇಳಿ ಅಮರಾರಿಯ ಸೀಳಿ। ಅಮಮ ಯೋಮಕೆ ಬೆಳದು ನಮಿತನ್ನ ತುಳಿದು। ಜಮದಗ್ನಿ ನಿಜಜಾತಾ ಸಮರದೊಳು ನಿರ್ಭೀತಾ । ಉಮೆ ಅರಸನ್ನ ಪ್ರೀತಾ ಕಮಲಾಪ್ತ ಕುಲಜಾತಾ । ಯಾಮಾದಿಯಾಗೆದ್ದು ಸುರದ್ರುಮವತಂದ ಗಂಭೀರ । ರಮಣೀರ ವ್ರತವಾಕ್ರಮಿಸಿದ ಬಲುದೇವಾ । ವಿಮಲಾ ತುಂಗಾ ತುರಂಗಾ ಗಮನ ದುರಿತಭಂಗಾ। ಅಮಿತಮಹಿಮ ಕಂಚಿವರದ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸಮರಾರು ನಿನಗನುಪಮಚಿತ್ರಚರಿತ್ರಾ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕರಾಯಾ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿರಾಯಾ । ಪುಣ್ಯವಂತರಾಯಾ ಪುಣ್ಯ ಕೀರ್ತನೆರಾಯಾ । ಪುಣ್ಯಮಹಿಮರಾಯಾ ಪುಣ್ಯಸಾಧನರಾಯಾ । ಪುಣ್ಯ ಪೂರುತಿರಾಯಾ ಪುಣ್ಯಕೋಟಿರಾಯಾ। ಪುಣ್ಯರಿಗೆ ಸತ್ಪುಣ್ಯಕೊಡುವರಾಯಾ। ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥರಾಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲರಾಯಾ। ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಕಂಚಿ ಪುಣ್ಯವರದ ರಾಯಾ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಅಜನು ಸಭಾಸ್ಥಾನಾ ನೆರಸಲು ವಾಲಗಕೆ । ಭುಜಗಭರಣ ಇಂದ್ರ ಸುರಮುನಿ ವೃಜವೆಲ್ಲ। ನಿಜವಾಗಿ ಬಂದು ವಾರಿಜ ಕರವನೆ ಮುಗಿದು । ಅಜನ ಪೊಗಳಲಾ ನೀನೋಡಿ ಹರುಷದಿಂದ । ತ್ರಿಜಗದೊಳಗೆ ಉತ್ತುಮಸಾಧನಕೆ । ಸುಜನ ರೊಂದಾಗಿ ಬೆಸಸೆನಲು ವಶಿಷ್ಠಮುನಿ।ಅಜಗರುಹಿದನು ಭೂತಳದೊಳಿಗಿದನು। ವಿಜಯವಿಗ್ರಹ ಕಂಚಿವರದ ವಿಜಯವಿಠಲ । ಭಜಿಸಲು ವೊಲಿವನು ಭಕ್ತರಿಗಾವಾಗಾ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಮುನಿನುಡಿದ ಮಾತನು ಮನ್ನಿಸಿ ಬಂದು । ವನಜಸಂಭವನು ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಮನೋರಥ । ವನು ಮಾಡುವೆನೆಂದು ನೆನದು ಯಾಗವಮಾಡೆ । ದನುಜಾರಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಂದನು ಝಗಿಝಗಿಪ'ರ । ತುನಮಯ ಪುಣ್ಯಕೋಟಿಯನು ಏರಿ ಕೊಂಡು । ಝಣಝಣಝಣ ಡಂಢಣವೆಂಬೊ ಘಂಟೆ । ಘಣಲೆಂದು ಕೂಗಲು ಅನಾಲಾಮಧ್ಯದಿಂದ । ತನಗೆತಾನೆ ಪೊಳೆದಾ ಅನಿಮಿಷರಾಡಲು । ಘನ ಕಂಚಿವರದ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಮನಕೆ ಬಂದರೆ ಸಾಧನವಾ ಪೂರೈಸುವ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಅಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಚಂದದಿಂದ ಉದುಭವಿಸಿ । ಬಂದಬಂದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ನಂದದಿಂದವರನೀವುತ್ತಾ । ಕುಂದಾಗೊಡದೆ ಭಕ್ತರನ್ನ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಪೊರದು । ಪೊಂದಾಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಪಾದದ್ವಂದ್ವದಾಸೇವಿಯ ನೀವಾ । ಕಂದರ್ಪನಯ್ಯಾ ಕಂಚಿವರದ ವಿಜಯವಿಠಲಾ । ಎಂದೆಂದು ಗುಣಪೂರ್ಣ ಸಾಂದ್ರ ಸುಖದ ದಯಾಳು ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಕಂಚಿಯನಿಲಯಾ ನೀಲವರ್ನ ಶ್ರೀ ವತ್ಸ । ಲಾಂಛನ ವರದಾ ಶ್ರೀ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ಮೆರದಾ ॥ ೬ ॥

ಶ್ರೀ ಮುಷ್ಣವರಹಾದೇವರು - ಸುಳಾದಿ ೪೭

ವರಾಹ ವರದಂಷ್ಟ್ರಯಾ ಕುಟಿಲಯಾ ಕಠೋರಂ ರಿಪುಂ ।
ವಿದೀರ್ಯ ಸುರಧುರ್ಯಗಾಂ ನಿಜಪದಾರವಿಂದಾನುಗಾಮ್ ।
ಉಪೇತ್ಯಸುಖಿಚಿತ್ತನುಃ ಸರಸಲೀಲಯಾऽऽಲಿಂಗ್ಯತಾಂ
ಸಿತಾಂಗ ಜಗತಾಂಗತೇ ವಿಹರಸೀಹಪುಣ್ಯಸ್ಥಲೇ ॥

ರಾಗ–ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ **ಧೃವತಾಳ**

ಜೀವನ್ನ ಭಿನ್ನ ಗಗನಾವನ್ನಾ ಜನಕಾ ತ್ರಿ।ಭುವನ್ನ ಸಂಜೀವನ್ನ ಕಾವನಯ್ಯಾ।

ಪಾವನ್ನ ಕಾಯ ಕಂಬುಗ್ರೀವನ್ನ ವರವಾ । ನೀವನ್ನ ಅಘವನ ದಾವನ್ನ ಧರುಣಿ । ಧಾವನ್ನ ಸುರತತಿ ಕಾವನ್ನ ಸರಸಿಜಾ । ಭಾವನ್ನ ನಾಸದುದು ಭಾವನ್ನಾ ನಮಿತರ । ನೋವನ್ನು ಕಾವನ್ನ ಶ್ರೀ ವನ್ನಜಾ ನಯ । ನಾ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ದೇವನ್ನ ಪಾದ। ರಾಜೀವನ್ನವಾ ನಂಬಲು । ಜೀವನ್ನಾದ್ಮಾ ರೊಪ್ಪುವರೂ । ಈವನ್ನಾ ನುತಿಸೆ ಮತ್ತಾವನ್ನ ವಶವೆ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕನಕಾಕ್ಷನ್ನ ಮಡುಹಿ ಅನಿಮಿಷ ಗಣದವರ । ಕ್ಷಣದೊಳು ಪಾಲಿಸಿ ಮನದಿಚ್ಛೆ ಯಲ್ಲಿ । ಮನಸುಖಿರಾಯನು ಜನರಗೋಸುಗ ಡುಳ್ಳಿ । ವನದ ಮಧ್ಯದಲಿ ಮನೋಹರವಾಗುತ್ತ ತನಗೆ ತಾನೆ ನಿಂದಾ । ಘನ ಹರುಷದಲಿ ಪುತ್ತನು ವೊಪ್ಪುತಿರಲು । ಅನಿಲಾವಂದಿತವರಹಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ರಾಜಾ। ನನ ಮಂಡಲ ದಂತೆ ಮಿನಗುತ ಮುದದಿಂದ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಪದಜಾ ಸುಶರ್ಮನು ಸದರಾವಿಲ್ಲದೆ ಧಾನ್ಯ । ವದಗಿ ಬೆಳಿಸುತಿರೆ ಅದನರಿದು ಲಕುಮೇಶ । ವಂದವಾದಾ ರೋಮಾ ಶಾಬದದಂತೆ ಪ್ರತಿದಿನ । ಮೆದದು ಪೋಗುತಲಿರಾಲದನೋಡಿ ಅವನಂದು । ಕದನಾವಮಾಳಿಪೆನೆಂದು ಹುದುಗಿ ಕೊಂಡಿರಲಾಗಿ । ತ್ರಿದಶಾವಂದಿತ ಶ್ವೇತವರಹಾ ವಿಜಯವಿಠಲಾ । ಪದಜಾಗೆ ವಲಿದು ತೋರಿದನು ಆನಂದವಾ ॥ ೩ ॥

ಝಂಪೆತಾಳ

ಪೆಸರಾದನಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಸೂಕರನು ಈ । ವಸುಧಿಯೊಳಗೆ ಸ್ವಯಂ ವ್ಯಕ್ತನೆಂದೂ । ಹಸನಾಗಿ ತೋರಿದನು ಅಬುಜಭವಾದ್ಯರಿಗೆ । ಮಿಸುನಿಪ ಕಾಂತಿಯಲಿ ಶೋಭಿಸುತಲೀ । ಪಸರಿಸಿದವು ಬೀದಿ ಪ್ರಾಕಾರ ಗೋಪುರ, ಗ। ಳು ಸರಲಳವೆ ಉರಗಾಧಿಪಗಾದರೂ । ಶ್ವಸನ ದೇವರು ತನ್ನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪೂ । ಜಿಸಿದ ಶ್ವೇತವರಹ ವಿಗ್ರಹವನೂ । ನಸುನಗುತ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಸುರುರುಧೇ ಎಂದಚ್ಚ । ಕುಸುಮ ವರುಷಾ ಗರಿಯೆ ಗಮುಕದಲ್ಲೀ । ಅಸುರಾರಿ ಶ್ರೀ ಮುಷ್ಟವರಹಾ ವಿಜಯವಿಠಲ । ವಸತಿಯನು ಬಿಡದೆ ಕಲ್ಪಕಲ್ಪಾದಲ್ಲಿ ॥೪॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಪಾವನ್ನಾ ವಿಮಾನಾ ಪವನಾ ಸಂಬಂಧವೆನ್ನಿ । ದೇವನಂಗದಾ ಬೆವರೇ ತೀರ್ಥಾವೆನ್ನಿ । ಪಾವನವಾದಾ ವೃಕ್ಷವೆ ಎಡಗಣ್ಣಿಂದ । ತಾ ಉದುಭವಾವಾದ ಶ್ವತ್ಥವೆನ್ನಿ । ಪಾವನಕ್ಷೇತ್ರವಿದು ಪರಮಪವಿತ್ರವೆನ್ನಿ । ಜೀವನಮುಕ್ತರಿಗೆ ಸಿದ್ಧಾವೆನ್ನಿ । ದೇವರದೇವ ವಿಜಯವಿಠಲ ವರಹಾ । ಪೂವಂದೇರಿಸಿದರು ಗತಿಯಾ ಪಾಲಿಪಾನೂ ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ತ್ರಯಯೋಜನ ಸುತ್ತ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿ ಕಾಣೊ । ಭಯಭಕುತಿಲಿಂದ ಅವನಾದರು ಬಂದು । ತ್ರಯದಿನದಲ್ಲಿ ನುತಿಸಿ ಪಾಡಲು ಜಗ । ತ್ರಯದೊಳಗಾವನು ಶುದ್ಧಾತ್ಮನೆನಿಸುವ । ಗಯ ಪ್ರಯಾಗ ಕಾಶಿ ಮಾಡಿದ ಫಲಗಳು । ಕ್ರಯಕೆ ಕೊಂಬುವದು ಕೊಂಒವದು ಶತಸಿದ್ಧಾ । ಲಯ ವಿವರ್ಜಿತ ಪಂಚ ಸೂಕರ ದೇವ ವಿ । ಜಯವಿಠಲನ್ನ ನಿಜಯಾತ್ರಿಗ್ಯಯಾಲು। ಅಯೋನಿಜವಾಗಿ ಆರ್ಚಿಸುವಾ ಹರಿಯಾ ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ನೀತಿಯಿಂದ ಮಣಿಮುಕ್ತ ಶ್ವೇತಸಂಗಮದ ಸ್ನಾನ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಶನದಿ ತೀರಥವನು ಮಾಡಿ । ಶ್ವೇತವರಹ ದರುಶನ ವಾತನಂತರ್ಗತವೆಂದು ಮಾತು ಪೇಳುವನಿತರೊಳು ಪಾತಕವೆ ಪರಿಹಾರಾ । ನೇತುರವದನನಾಸಾ ಶೋತುರಹಸ್ತಾಸಿರುವ। ಗಾತುರ ಪವಿತೂರವೋ ಯಾತರ ದುಶ್ಚಿತ್ತಾವಣು। ಮಾತುರ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಗೋತುರಕ್ಕೆ ಗತಿ ಉಂಟು । ಶ್ವೇತದ್ವೀಪದ ರಾಶಿ ವರಹ ವಿಜಯವಿಠಲನು ಈ । ಕ್ಷೇತುರ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಲು ಕಾತುರವ ಬಿಡಿಸುವ ॥ ೭ ॥

ಜತೆ

ನಿತ್ಯ ಪುಷ್ಕರಣಿಯಾವಾಸಾ ಶ್ರೀನಿವಾಸ । ಭೃತ್ಯವರ್ಗವ ಪಾಲಾ ವರಹಾ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ॥ ೮ ॥

ಕುಂಭಕೋಣೆ ಮಹಿಮೆ - ಸುಳಾದಿ ೪೮

ಕುಂಭಘೋಸವಾಣಿ ಶ್ರೀಶ ಶಾರ್ಙ್ಗಮಾಚ್ಛಾದಯಪ್ರಭೋ ।
ತಥಾಪ್ಯತುಲಲಾವಣ್ಯೈರ್ಜನಾಸ್ತ್ವಾಂ ಜಾನತೇಽಚ್ಯುತಮ್ ।
ಹತಭೂಭಾರದೈತೇಯ ಕೃತವಿಶ್ವಜನಾವನ ।
ಶಾರ್ಙ್ಗಪಾಣೇ ಶರಣಾಂ ತೇಲಕ್ಷ್ಯಂ ಪಾಪಾನಿಮೇಽಧುನಾ ।

ರಾಗ–ಸಾರಂಗ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಗೆಲ್ಲೊದರದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆಲ್ಲಿ ಎದುರು ಇಲ್ಲ। ಕೊಲ್ಲೊದರಲ್ಲಿ ನೀನಲ್ಲಾದೆ ಒಬ್ಬರಿಲ್ಲ ಬಲ್ಲಿದಾರೊಳಗೆ ನೀನಲ್ಲಾದೆ ಒಬ್ಬರಿಲ್ಲ । ಎಲ್ಲಾ ಭಕ್ತಾರೊಳು ನೀನಲ್ಲಾದಿನ್ನಾರಿಲ್ಲ । ಬಲ್ಲೂರಾ ದೈವವೆ ಬಿಲ್ಲು ಕರದಲ್ಲಿಪಿಡಿದು । ಇಲ್ಲಿ ಪವಳಿಸಿಪ್ಪ ಉಲ್ಲಾಸವೇನಯ್ಯಾ । ಮಲ್ಲರಾ ಎದೆದಲ್ಲಾಣ ವಿಜಯವಿಠಲಶಾರಂಗಪಾಣಿ । ಬಿಲ್ಲಗಾರರಸೆ ಎಲ್ಲೆ ವೈಕುಂಠ ನಿನ್ನಗೆಲ್ಲಿ ಈ ಪುರವೊ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಹೇಮಗಿರಿಯಂಥ ಹೇಮವಿಮಾನದೊಳು ಹೇಮಪುಟಿವಾಗಿ । ಹೇಮಮಯದ ಮಕುಟಾ ಹೇಮಕುಂಡಲ ಕರ್ನಾ।ಹೇಮಹಾರ ಕೊರಳಾ ಹೇಮಕಟಿಸೂತ್ರಾ। ಹೇಮಾಂಬರ ಚಿತ್ರ ಹೇಮನೂಪುರ ಗೆಜ್ಜೆ । ಹೇ ಮಹಾಮಹಿಮಾನೆ ಹೇ ಮಲಗಿಪ್ಪನೆ । ಹೇಮಮುನಿಗೆ ವಲಿದ ಹೇಮತೀರಥವಾಸ । ಹೇಮಪುರಿ ನಿಲಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಕೋಮಲವಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಯಾ ಕೋಮಲಾಂಗನೆ ರಂಗ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಕಾಡುವರಿಲ್ಲೆಂದು ಕೈದು ಇಳಹಿಕೊಂಡು। ಮೇದಿನಿಯೊಳಗಿಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದಿಯಾ। ಕಾದಾಲಾರಿನೆಂದು ಕೈಯಾಸೋತವನಂತೊ । ಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮಲಗಿದ್ದಿಯಾ । ಕಾದುವದರಿದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಕ್ರೋಧರಬಡಿವೆನೆಂದು । ಮೇದಿನಿಪತಿಯಿಂದ ದಾನವಾ ಬೇಡಿದ ಕರದಲಿ । ಕೈದುಪಿಡಿಯೆನೆಂದು ಮಲಿಗಿದ್ದಿಯಾ । ಸಾಧುಗಳಿಗೆ (ಬಾಧೆ) ಬರಲಾಡಗಿ ಬಿಲ್ಲೂ । ಸೇದಿ ಬಾಣವ

ನೆಸಿದನೆಂದು ಮಲಗಿದಿಯಾ । ವೇದಾತೀತನೆ ಕಲಿಗಿತ್ತಭಾಷಿಗೆ ಅವನ । ಹಾದಿ ಪೋಗೆನು ಎಂದು ಮಲಗಿದ್ದಿಯಾ । ಶ್ರೀಧರರಮಣ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ಶಾರಂ । ಗಾ ಧನುಸ್ಸು ಪಿಡಿದು ನಗುತಾ ಮಲಗಿದ ದೇವಾ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಕುಂಭಿಣಿಯೊಳಗೊಬ್ಬಾ ಕುಂಭಾ ಮುನೇಶ್ವರ । ನೆಂಬೊ ಮಹಾತುಮಾ ಶಂಭುವಿನೊಲಿಸಾಲು।ಸಾಂಬಾಸು ಬಂದು ನೀಲಾಂಬುದನೆ ದೈವ ವೆಂಬೋದೆ ಸರಿ ಎಂದೂ । ಕುಂಭಾಗೆ ಪೇಳಲಾಗಂಬುಜಾಕ್ಷನ ಚರಾ। ಣಾಂಬುಜ ಪರ್ಚಿಸಿ ಇಂಬಾದನರಿಪಾಣಿ । ಎಂಬೋ ನಾಮದಲ್ಲಿ ಕುಂಭಜನಾ ನಿಜರಂಭೆ ತೀರದಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮದೀ ಶತಕುಂಭ ರಥಾದೊಳು। ಗಂಭೀರ ಕರತಲೆಗಿಂಬಾದ ದೈವಾವೆ। ಕುಂಭಾಗೆ ವಲಿದು ಗುಂಭಾದಿಂದ ವರವಿತ್ತೆ । ಜಂಭಾ ಭೇದಿ ಪಾಲಾ ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯಾ । ಕುಂಭಕೋಣಿ ಪುರಾವೆಂಬ ನಿವಾಸ । ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಮುನಿಭಗವಾನೆಂಬಾತನ ಗುರುವಿನ ಅಸ್ಥಿ । ಯನು ಸುರನದಿಗೆ ಶಿಷ್ಯನ ಸಹಿತಾ ಪೋಗುತಲಿ । ವಿನಯದಿಂದಲಿ ವಸ್ತಿಯನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾ । ತನ ಶಿಷ್ಯನು ಹಸಿದು ಗಂಟನು ಬಿಚ್ಚಲಾಗಲಾ । ವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕುಸುಮವಾಗೆ । ಘನನದಿ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನ ತೋರಲಾಗಿ । ಮುನಿಗೆ ನುಡಿಯಲಂದಾ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮರುಳೆ ಬಂದಾ । ತನುಪರೀಕ್ಷೆಯು ಮಾಡೆ ಮನಕೆ ಸುಖವಾಗಲು । ಮುನಿ ಸಕಲಾ ಪುಣ್ಯನಿಧಿಗೆ । ಮಣಿ ಎಂದದನು ಪೊಗಳಾ । ಲನುಮಿಷಾರೊಲಿದು ಮನಾ । ದಣಿಯಾ ಕೊಂಡಾಡಿದರು । ಘನ ಶಾರಂಗಪಾಣಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ರೇಯಾ । ಫಣಿ ಪರಿಯಂಕ ಕುಂಭಘೋಣಪುರದಲ್ಲಿ ಮೆರೆವಾ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಗಂಗಾಜನಕ ಶಾರಂಗ ಸಾಯಕ ಹಸ್ತಾ।ರಂಗ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ವಿಕಸಿತಾಂಬುಜ ಚರಣಾ ।

ಅರುಣಾಚಲಮಹಾತ್ಮೆ - ಸುಳಾದಿ ೪೯

ಫಣಿಗಣವರಭೂಷಃ ಪಾರ್ವತೀಶ್ಲಾಘ್ಯವೇಷಃ ।
ಖಲಜನಕೃತರೋಷಃ ಖಂಡಿತಾತ್ಮೀಯದೋಷಃ ॥
ಸದರುಣಗಿರಿನಿವಾಸ ಶಕ್ರಸೂರ್ಯಾದ್ಯಧೀಶಃ ।
ಪರಿಹೃತಭವಪಾಶಃ ಪಾತುಮಾಂ ಪಾರ್ವತೀಶಃ ॥

ರಾಗ–ಭೂಪಾಳಿ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಅರುಣಾಚಲೇಶ್ವರಾ ಕರುಣವ ಮಾಡಯ್ಯ । ಹರಣಾ ನಿನ್ನದು ನಾಗಾಭರಣ ದೇವ । ತರುಣ ಭಕುತಿಯಲ್ಲಿ ಶರಣು ಪೋಗುವೆ ನಿನಗೆ । ಮರಣ ಕಾಲಕ್ಕೆ ದೈತ್ಯಾಹರಣ ಹರಿಯಾ । ಚರಣ ಯುಗಳ ದಿವ್ಯ ಸ್ಮರಣೆ ಒದಗುವಂತೆ । ಕರಣ ಶುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಧರಣ ಮಾಡೋ।ಧರಣಿಧರಾ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಶ್ರೀ । ಚರಣಾ ಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟ ಅರುಣ ಕರ್ಪದಾ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಏಳು ಯೋಜನ ಉದ್ದ ಶೈಲವಿಪ್ಪದು ಕಾಣೊ । ಏಳು ಯೋಜನೆ ಸುತ್ತಾ ಲೋಲಪುಣ್ಯಭೂಮಿ । ಭೂಲೋಕದವಳಗೆ ಕೇಳಿರಿ ಇದಕ್ಕಲ್ಲ । ಮೇಲಾದ ಯಾತ್ರಿ ಪೇಳುವರಾರ್ಯೆಯ್ಯಾ । ಏಳುವಾಸರವಿದ್ದ ಆಳುಗಳ ಪುಣ್ಯ । ಪೇಳಲಿ ಯನ್ನಳವೆ ಏಳೇಳು ಜನ್ಮಕ್ಕೆ । ಪಾಲಸಾಗರಶಯ್ಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನಾ । ಆಳಾಗಿಲ್ಲಪ್ಪಾ ಶೈಲಜಪತಿ ಶಿವನೂ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಗೌರಿ, ಅರುಣ, ಗೌತುಮ ಭಕ್ತರಲ್ಲಾ । ಧರಣಿಯೊಳಗೆ ತಿರಿಗಿ ಈ ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ತಪಮಾಡಿ । ಹರುಷಾದಿಂದಲಿ ತಮಗೆ ಸರಿಬಂದ ಮನೋಭೀಷ್ಟಾ । ಭರದಿಂದಲಿ ಪಡೆದು ಶ್ರೀ ಹರಿಯಾಕರುಣಾದಲ್ಲಿ । ಮೆರದು ಮೈಮರದು ವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಇದ್ದರು। ಸುರರು ವರ್ಣಿಪಲರಿದು ವರಗೌತುಮ ಕ್ಷೇತ್ರಾ।ಚರಿಸುವದೇಕ ಸೌರಂಭ ಮನದಲಿ । ಕುರಬಲಾ ಸಂಹಾರಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ । ಪರಮ ಭಕುತನಾದ ನರಗೆ ಸಿದಿ ಪದು ॥ ೩ ॥

ಝಂಪೆತಾಳ

ಸುದರುಶನ ಶೈಲ ಮುದದಿಂದ ಜ್ಞಾನದಲಿ । ಪದಗಿ ಒಂದಾದರು ಪ್ರದಕ್ಷಣೆ ಹೃದಯದಲಿ ಆ । ನಂದ ಉದಧಿಯೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿ । ಪದೋಪದಿಗೆ ನರ ಹರಿಯ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ । ಚದುರತನದಲೀ ಗಿರಿಯ । ದಧಿಯಾ ಮರ್ದಿಸಿದ ತೆನದಿ ನಿನ್ನ ಮನಸು । ಮರ್ದಿಸಿಕೊಳುತಾ । ಹದುಳನಾಗಿ ಸುತ್ತಿ ಬರಲೂ। ವಂದಡಿಗಶ್ವಮೇಧ ಮೇಧಾ ಫಲವಕ್ಕು ಸದಮಲರಿಗೆ । ಸುದರುಶನ ಪಾಣಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ । ಪದಗಳರ್ಚಿಸಿ ಸಂಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರೋ ॥ ೪ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಅರುಣ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಹರನು ಶ್ರೀ ರಾಮನಾ । ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತಲಿಪ್ಪ ಹರುಷದಲ್ಲಿ। ವರ ಚಿದಾಂಬರದಲ್ಲಿ ಗೋವಿಂದರಾಯನಾ । ಚರಣ ದೆಶೆಯಲ್ಲಿ ಈಶಾ ಕುಣಿಯುತಿಪ್ಪ । ನರಸಿಂಹನ ಧ್ಯಾನವಾವಾಗ ಜಂಬುಕೇ । ಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಉಮಾಪತಿ ಮಾಳ್ಪನಯ್ಯಾ । ಭರದಿಂದ ಮಾವಿನ ತರುವಿನಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ । ಇರುತಿಪ್ಪ ಹರಿಮಹಿಮೆ ಲಾಲಿಸುತ್ತ । ವರಕಾಳಹಸ್ತಿ ಏಂಬೋಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಿವನು । ಅರುಹುವಾ ಹರಿಚರಿತೆ ವೈಧಾತ್ರಗೇ । ಧರಣಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಈಪರಿ ಐದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ । ಹರಿಯ ಸೇವಿಯಾ ಹರನು ಮಾಡುವನೂ । ಹರಿಯೆ ಗತಿಹರಗೆ ನಿಜವೆಂದು ತಿಳಿದು ತೀ । ವರದಿಂದ ವಡಂಬಡುವದು ಜನರೂ । ಪರದೈವ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ಸೂ । ವರ್ಣಗಿರಿ ವಾಸಾ ಸರ್ವೇಶಾ ಸಕಲ ಸುರರ ಪೋಷಾ ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಇಂದ್ರಾದಿ ಅಷ್ಟತೀರ್ಥದಲಿ ಪೋಗಿ। ಮಿಂದು ಮುದದಲಿ ಅಚ್ಯುತನ ಧ್ಯಾನಾ। ದಿಂದ ಸಾಧನಗೈದು ಶುದ್ಧ ಭಕುತಿಯಲ್ಲಿ । ಕುಂದದಲೆ ಮಾಡಿ ಹಿಂದಿನ ಕರ್ಮ ಗಳೊಂದಾದರಿರದಂತೆ । ವಂದಿಸಿ ಜನರು ವರಗಳನು ಪಡೆವದು । ಮಂದರ ಧರ ಸಿರಿವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಮಂದಮತಿಯ ಬಿಡಿಸಿ ನಂದದಿ ಸಲಹುವಾ ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಅರುಣಗಿರಿಯ ಯಾತ್ರೆ ಇನ್ನು ಸುರರಿಗೆ ದುರ್ಲಭವೊ । ಹರಿಯ ಭಜಿಸಿ ಮುಪ್ಪುರಹರನು ಈ ಗಿರಿಯಾದ (ಯಂಬಿಯಾದ) । ನರನೊಬ್ಬ ಬಂದು ಅಂತಃಕರುಣದಿಂದಲಿ ಯಾತ್ರಿ।ಭರದಿಂದ ಮುಗಿಸಲು ಹರಿ ಸಂತೃಪ್ತನಾಹನು। ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಈ ಗಿರಿಗೆ ಹರಿದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲೂ । ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಸುಖಾಂತರ ದೂಳುಲೊಲಾಡಿ । ಮಿರುಗುವ ಕಾಯಾದಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವಾ ಸರ್ವದಲ್ಲಿ । ಶರಜನ್ಮನಯ್ಯಾನೊಡಿಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಎರವುಮಾಡದೆ ತನ್ನವರ ಸಂಗಡಾಡಿಸುವಾ ॥ ೭ ॥

ಜತೆ

ಅರುಣಾಚಲದ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿದ ನರರಿಗೆ । ಅರುಣಾಚಲವಾಸಾ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ವೊಲಿವಾ ।
(ಪಾಠಾಂತರ)
ಆವಾಲ್ಲಿದಾದರೂ ನೆನಿಯೆ ಅರುಣಾಚಲ ವಾಸಾವಾಗಾ । ಕೈವಲ್ಯ ನೀವಾ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ॥ ೮ ॥

ಅಥ ದಕ್ಷಿಣಪ್ರಬಂಧ

ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನಮಹಿಮೆ - ಸುಳಾದಿ ೫೦

ರಾಗ-ಸಾರಂಗ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಏನು ಪೇಳಲಿ ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನದ ಮಹಾಮಹಿಮೆ । ಏಣಿ ಸಾಲಳವೇನು ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ । ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗೆ ಪುಟ್ಟಿ ಅನಂತಾಜನುಮಾದಲ್ಲಿ । ಮಾಣಾದೆ ಮಾಡಿದಾ ದುರಿತಾವೆಂಬೊ । ಕಾನನಾ ರಾಸಿಗೆ ಹವ್ಯವಾಹನನಾಗಿ। ತಾನಿಗಾಲಿ ಪ್ಪಾದು ತವಕದಿಂದ । ಗೇಣಿ ಗೇಣಿಗೆ ನಿಂದು ಯಾತ್ರಿಯಾ ಪತಿಕರಿಸಿ । ಆನಂದಾವಾಗುವದು ಅನುಗಾಲವೊ। ಭಾನು ಕೋಟಿತೇಜಾ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ। ನೀನೆಂದು ನಿತ್ಯ ಸ್ತುತಿಸೆ ಸಾನುಕೂಲಾವೆನ್ನಿ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕಶ್ಯಪ ವಿಭಾಂಡ ಋಷಿಗಳಿರ್ವಾರು । ಹೃಷಿಕೇಶನ ಒಲಿಸುವೆವು ಎನುತಲಿ । ಕುಶಲ ಮತಿಯಲ್ಲಿ ವಸುಧಿಯೊಳಗೆ ಯಮುನಾ । ದೆಶೆಯಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ತೃಷಿ ಯಾದಿಯ ತೊರೆದು । ಹಸನಾಗಿ ಇರುತಿರೆ । ವಸುದೇವ ತನಯಾ ವಿಜಯ ವಿಠಲರೇಯಾ । ಶಿಶುವಿನಲಾಟಾರ್ಚಿಸಿ (ಶಿಶುತನಲಾಟ) ನೋಡುವೆವೆಂದು ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಈಪರಿ ತಪಸನು ಮಾಡಾಲು ಈರ್ವರಿಗೆ । ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ಅರ್ಜುನ ಮರದೆಡಿಯಾ । ತಾ ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ತನ್ನಯಾ । ರೂಪವನ್ನು ತೋರಿ ರಚನೆಯಿಂದ । ತಾಪಸಿಗಾ ಮನೊ ಬಯಕಿಯ ಸಲ್ಲಿಸಿ । ದ್ರೌಪದಿ ವರದನು ಮರದಾ ಮಧ್ಯ । ರೂಪವಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಪೋದಾನಂದಿನಾರಭ್ಯ । ಭೂಪರಾದೊಳಗೆ ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನನೆಂಬಾ। ತಾ ಪೆಸರಾಗಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪೆಸರಾಗಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಗುರುತಾದರೂ । ನಾ ಪೇಳಾಲಿಂನ್ನಿನು ವಿಚಿತ್ರಾ ಉ । ಮಾಪತಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ಅನಂತ । ರೂಪಾನಗಣಿತಮಹಿಮಾ ಮೆರೆದಾನಿಲ್ಲಿ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಕಾರುಣ್ಯಾಮೃತಾತೀರ್ಥ । ಪಾರಮಾರ್ಥದ ಕಾವೇರಿಯಾ ಸ್ನಾನವು । ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನಾ ಶ್ರೀಪಾದಪದುಮವ । ಚಾರುಮನದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ಮಾಡಲು । ಮೀರಿದ ದುರಿತದ ವಾರಿಧಿ ಬತ್ತಿ ಸಂ । ಸಾರದಿಂದಲಿ ಉದ್ಧಾರ ವಾಗುವದು । ಅ (ವಾ) ರುಣೇಂದ್ರುವಂದ್ಯ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಾನೆ । ಭಾರಕರ್ತನಾಗಿ ಸಾರೆದಲಿಪ್ಪಾ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಎಲ್ಲಿ ಪೋಗದಿದ್ದ ಪಾಪ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಪೋಪವು। ಎಳ್ಳನಿತು ಯಾತ್ರಿ ಬಿಡದೆ। ಉಳ್ಳದ್ದು ಮಾಡಿ ಇದ್ದಲೀ ವೇಗಾದಲ್ಲಿ । ಸಲ್ಲಾದ ಸಂಶಯು ಹರಿಯು ।

ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಇದರ । ಸೊಲ್ಲು ಒಂದು ಕೇಳಾಲು ಕೈ । ವಲ್ಯಾವಾಗುವದು ಸಿದ್ಧಾ । ಬಲ್ಲದ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿ । ಠಲನ ಕರುಣದಿಂದ । ಚುಲ್ಲಿಕ ನಡತಿ ಪೋಗಿ । ಒಳ್ಳೆ ಫಲ ದೊರಕುವದೂ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನದ ಯಾತ್ರಿ ಮಾಡಾಲು ಮನವರಿತು । ಬಿದ್ದು ಹೋಹದು ಫಲಾನೀವ ವಿಜಯವಿಠಲ ॥ ೬ ॥

ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥ ಮಹಾತ್ಮೆ - ಸುಳಾದಿ ೫೧

ಕಾವೇರೀ ಹೃದಯೇವರ್ಸ್ಕ ಕಮಲ ಭೂತಾತಃ ಕೃಪಾವಿಕ್ಷಣ್ಯೈಜೀವಾಂಹಃ ।
ಶಮಯಂಚಿಯಾ ಚ ಧರಯಾ ಸೇವ್ಯೋಽತಿ ಭಾವ್ಯೋವಿಭುಃ ।
ದೇವ್ಯೈರಾವರಣಸ್ಥಿತೈಃ ಕೃತನತಿಃ ಶೇಷಾಂಗಶಾಯೀಸದಾ ।
ಭಾವೇಮೇವಿಧುಪುಷ್ಕರಿಣ್ಯಧಿಪತಿಃ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥೋಽಸ್ವಯಮ್ ॥

ರಾಗ–ವರಾಳಿ **ಧೃವತಾಳ**

ರಂಗರಂಗ ವಿಹಾಗತುರಂಗ ತು । ರಂಗವದನ ತುರಂಗಖಳರ ಮರ್ದನ । ರಂಗ ಭಕ್ತರಂಗದೊಡಿಯಾ ಶಾ। ರಂಗ ಚಾಪಾಪಾಣಿ ಸಂಗೀತಲೋಲ। ಮಂಗಳಂಗ ಪ್ಲವಂಗನಾಯಕ ತಾ । ರಂಗಮಹಿಮ ಪಾತಂಗ (ಕುಲೋದ್ಧಾರ) (ಕುಲೋದ್ಭವ) । ರಂಗ ನಿಸ್ಸಂಗ ದೋಷಾಸಂಗಾ ಸತತದೂರಾ । ತುಂಗ ವಿಕ್ರಮ ಭುಜಂಗಶಯನಾ, ಮಾ । ತಂಗ ವರದ ದೈತ್ಯಭಂಗ ಹೃತ್ಸರಸಿಜ । ಭೃಂಗ ಭಾನುತೇಜ ಗಂಗಾಜನಕ । ಜಂಗಮ ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗುಳೀ ಪರಿಪಾಲ । ರಂಗ ಮಂದಿರ ವಾಸರ ರಂಗ ರಂಗೇಶಾ । ರಂಗ ಮೂರುತಿ ನೀಲಾಂಗ ವಿಜಯವಿಠಲ । ಡಿಂಗರಿಗೊಲಿವ ತಿರುವೆಂಗಳೇಶಾ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಸರಸಿಜ ಭವನಿಂದ ನಿರುತ ಪೂಜೆಗೊಂಬ । ವರ ಶ್ರೀರಂಗದೇವಾ ಧರಣಿಯೊಳಗೆ ಸವಿತರವಂಶಕೆ ಬಂದು। ಪರಿಪರಿ ವಿಧದಲಿ ಮೆರೆದು ಪಾರಂಪರೆಯ।

ಅರಸರಸರ ಕೂಡ ಪರಮತೋಷದಲಿದ್ದ । ಕರುಣಾಂಬುಧಿರಂಗ ವರಮಂದಿರ ವಾಸ । ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಶರಣರ ಮನಕೆ ಗೋಚರವಾಗುವಾ ದೈವಾ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಅಜರಾಯನುದರದಲಿ ಸೃಜಿಸಿ ದಶರಥರಾಯಾ । ಭಜಿಸಿ ಪಡದಾನಂದು ತ್ರಿಜಗದ ಒಡಿಯನ್ನ । ಅಜನ ತಾತನು ಪುಟ್ಟ ರಜನಿ ಚಾರನು ಕುಟ್ಟಿ । ನಿಜ ಸತಿಯಾ ಕೂಡ ಪಂಕಜನೇತ್ರ ಮೆರದಾನು । ರಜದೂರ ವಿಜಯವಿಠಲ ರಂಗ ರಾಮಾ । ಭಜಿಸುವರ ಮನೋವ್ರಜಾಪಂಧದೂರ ॥ ೩ ॥

ಝಂಪೆತಾಳ

ಭಕ್ತ ವಿಭೀಷಣನ ಭಯವನ್ನೆ ಪರಿಹರಿಸಿ । ಉತ್ತರೋತ್ತರಿರುವಂತೆ ಅಭಯ ವಿತ್ತು । ಭಕ್ತಿಗೆ ಒಲಿದು ತಿರುಗಿ ಪೋಗು ಎಂದೆನಲು । ಉತ್ತರಕೆ ತಲೆವಾಗಿ ಬಿನ್ನೈಸಿದಾ । ಚಿತ್ತದೊಡಿಯಾ ರಾಮಾ ನಿನ್ನನಗಲಿ ಕಾಲಕಳ । ವುತ್ತ ಇರ ಬಹುದೆ ನಂಬಿದ ದಾಸರೂ। ಭೃತ್ಯ ನುಡಿದದನು ಲಾಲಿಸಿದಾ ಸರ್ವೋತ್ತುಮಾ। ಇತ್ತಾನು ವರ ಮೂರ್ತಿಯನು ಪಾಲಿಸೀ । ಸತ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪರಾಮ ರಂಗ ವಿಜಯವಿಠಲ । ಹತ್ತಾವತಾರದ ಪುರುಷ ಸಿರಿ ಅರಸಾ ॥ ೪ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಪೊಡವಿಗೀಳಹದಲೆ ನಿನ್ನ ಪುರಕೆ ವೈದು । ಕಡುಪೂಜೆ ಮಾಡೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ। ಪೊಡವಟ್ಟು ವಿಭೀಷಣ ಶಿರಸಾವಹಿಸಿಕೊಂಡು । ನಡದು ಬರುತಿರಲು ಹರಿ ಮಾಯದಿಂದ । ತಡಥಾದಿಯಲ್ಲಿ (ದಾದಿಲ್ಲಿ) ಬಂದು ಸಾಗದಂತಾಗಲು । ಒಡನೆ ಸಾಹಸಮೀರಿ ಕೀಳಾಲೇಳಾದಿರೆ।ಧೃಡಾಗುಂದಿ ವಿಭೀಷಣ ನಿಂದಿರಲೂ। ಒಡಿಯಾ ಪುಷ್ಕರಣಿಯವಾಸಾ ರಂಗರಾಯಾ । ಬಡವರ ದಾತ ಶ್ರೀ ವಿಜಯ ವಿಠಲರೇಯಾ । ಸಡಗರದ ಮಹಿಮಾಮೆರದಾನಂದು ಮೊದಲೂ ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಭಕುತಿಗೆ ವರವಿತ್ತು ಸುಖ ಸಾಂದ್ರರದೇವ । ವಿಕಳಾನಾಗಾದೆ ನೀಸಕಲ

ಕಾಲಾದಲಿ ಅರ್ಚಿ (ತ)(ಕ) ನಾಗಿರು ಎಂದು। ಕಕುಲಾತಿ ಬಿಡಿಸಿ ಸಾರೆ ಕರೆದು ಪೇಳಿದ । ರಕ್ಕಸರ ಪುರವಾಸಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಾ ಎನಗಿರತಕ್ಕದಲ್ಲಾವೆಂದೂ। ಲಕ್ಕುಮಿ ರಮಣ ಪೇಳೆ । ಅಕಳಂಕ ರಂಗೇಶಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಾ । ರಕವಾ ವಿಮಾನ ದಲಿ ಮುಕುತಾರ್ಥನಲಿವಾ ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ತೇಜೋಮಯನು ಇಲ್ಲಿ ರಾಜಿಸುತ ಪವಳಿಸಿದ । ರಾಜಾ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ರಾಜಾ ರಾಜಾರಂಗರಾಜಾ । ರಾಜಶೇಖರ ಮೊಮ್ಮಾಸುರರಾಜ ಗಂಧರ್ವಾ ದಿಯಿಂದ । ಪೂಜೆಗೊಳುತ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿ । ಕೂಜಿದವರ ಪೊರವುತ್ತಾ । ಮೂಜ್ಜಗದೊಡಿಯಾ ರಂಗಾರಾಜಾರಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲ । ಯೋಜನ ಪಾರಕ್ಕೆ । ನೆನಿಯಮಾಜಾದೆ ಸತ್ಪುಣ್ಯನೀವಾ ॥ ೭ ॥

ಜತೆ

ಉಭಯಾ ಕಾವೇರಿಯಾ ವಾಸಾ ಅನಿಮಿಷಾಧೀಶಾ । ವಿಭುವೆ ರಂಗರಾಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ॥ ೮ ॥

' ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥಮಹಿಮಾ - ಸುಳಾದಿ ೫೭

ನವಾಂಭೋದನೀಲಃ ಸ್ಫುರದ್ಧೇಮಜಾಲಃ
ಸ್ಮರಚ್ಚಿತ್ತಲೋಲಃ ಸುರಶ್ರೇಣಿಪಾಲಃ ।
ಶ್ರಿಯೇರಂಗಧಾಮಾಽ ಸ್ವಯಂಪ್ರಣ್ಯನಾಮಾ
ಮಹೈಶ್ವರ್ಯಸೀಮಾ ಗುಣಸ್ತೋಮ ಭೂಮಾ ॥
ಹಿತ್ವಾಹರಜಟಾಗಂಗಾ ಯಂತ್ರೇಂದುರತಪತ್ತ್ರಪಃ ।
ಚಂದ್ರಪುಷ್ಕರಣೀ ಸೇಯಂ ಮಂದಭಾಗ್ಯೈರ್ನಸೇವ್ಯತೇ ॥

ರಾಗ–ಭೈರವಿ **ಧೃವತಾಳ**

ಇಂದ್ರಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂದಣಿಯಾ (ಸಾರೆ, ತಾ) (ಸರ್ವ್ಯೇತಾ) । ವಂದಾರು ಪ್ರಕಾರಾ ಒಂದಾರು ಬೀದಿಯೊಳು। ನಿಂದು ನಿರ್ಮಳರಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಪರಿ

ರಂಗ। ಮಂದಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಇಂದಿರೇಶನ ಪಾದ। ದ್ವಂದ್ವವ ಎಣಿಸಿ ಒಂದೊಂದು ಗುಣಗಳ। ನಂದವ ನೆನವುತ್ತ ಮುಂದುಗಾಣದ ಸುಖಿ। ಸಿಂಧುವಿನೊಳಿಪ್ಪರು ಕಂಧರವನ್ನು ತೂಗಿ। ಗಂಧರ್ವತುಂಬರ ನಾರಂದನು ಮಹತಿ। ಯಿಂದ ನುಡಿಸಿ ತಾರಾ ಮಂದರದಿಂದಲಿ। ಕಂದೆರೆದೂ ಮುಚ್ಚಿ ಕಂದನ ನುಡಿಯಂತೆ। ಒಂದೊಂದು ಕೀರ್ತಿಸಿ ವಂದನೆಮಾಡಲು। ಬಂದ ಶರೀರ ಸಾಲಾದೆಂದೆಂಬೊ ಗಾದೆಯಾಗೆ। ಮಂದರಧರ ಗೋವಿಂದ ವಿಜಯವಿಠಲ। ಸುಂದರವಿಗ್ರಹ ಒಂದೆ ದೈವವೆ ರಂಗ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ರಂಗ ರಂಗ ರಂಗಾಧಾಮಾರಂಗ ಕಸ್ತೂರಿರಂಗ ಕಾವೇರಿ। ರಂಗ ವೈಭೋಗ ರಂಗ ಜಗದಂತರಂಗ ರಂಗರಂಗನಾಥಾ। ರಂಗಶಾರಂಗ ದುರಿತಸಂಘ ದೂರ ರಂಗ ದನುಜ। ಭಂಗಶೌರಿ ರಂಗರಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲ। ರಂಗೇಶ ರಂಗು ಮಂದಿರವಾಸ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಸಪುತ ಪ್ರಾಕಾರವೆ ಸಪುತಾವಾರಿಧಿ ಎನ್ನಿ। ಸಪುತ ಬೀದಿಗಳು ಸಪ್ತಾದ್ವೀಪ ಎನ್ನಿ। ತಪುತಕಾಂಚನಮಯ ಸುಮೇರು ಪರ್ವತ। ಗುಪುತ ಮಹಿಮಾನಿಪ್ಪ ಸ್ಥಾನವೆನ್ನೀ। ಸಪುತಾಶ್ವ ಚಂದ್ರಮಾಬಿಡದೆ ತಿರುಗುವರೆನ್ನಿ। ಸಪುತಾ ಋಷಿ ಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಾವೆನ್ನಿ। ಸಪುತೆರಡು ಲೋಕದಲಿ ಇದು ವೆಗ್ಗಳವೆನ್ನಿ। ಶಪುತ ಮಾಡುವರೊಡಿಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ। ಕುಪಿತರ ಸಂಹಾರಾ ಭಕುತರ ಉದಾರಾ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಆವಾನಾದರು ಬಂದು ಭಾವಾಶುದ್ಧದಲ್ಲಿ। ರಾವಣಾಂತಕನಿದ್ದ ಈ ವೈಕುಂಠದ। ಸೇವೆಯ ಮಾಡಾಲು ಸಾವಿರಬಗೆಯಿಂದ। ಶ್ರೀ ವಾಸುದೇವನು ತಾವೊದಗಿ ಬಂದು। ಕೋವಿದರನ ಮಾಡಿ ಪಾವನರೊಳಿಡುವ। ಕಾವೇರಿನಿವಾಸಾ ವಿಜಯವಿಠಲರಂಗ। ದೇವನಕ್ಷೇತ್ರವ ಆವಬಂಣಿಪನು ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಬಯಸಾದಿರು ಮೇಲು ಲೋಕ ಬಯಸಾದಿರು ನಾಗಲೋಕ । ಬಯಸದಿರು ಸ್ವರ್ಗ ಸಕಲ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ಸುಖಗಳ । ಬಯಸು ಮನುಜಾ ರಂಗಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದುದಿವಸಾದಿದ್ದು। ದಯಪಯೊನಿಧಿಯ ಪಾದ ಭಯಭಕುತಿಲಿಂದ ನೋಡೆ। ಬಯಲಾಗುವದು ಪಾಪಾತ್ರಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೊಲಿದು। ಜಯಾ ಮೂರ್ತಿರಂಗಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸಿರಿರಮಣಾ । ಈಯಬಲ್ಲ ಈ ಪರಿಗಾಯನ ಮಾಡಲುವೇಗ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ವಿಧು ಪುಷ್ಕರಣಿಯಾ ನಿವಾಸ ಶೇಷಶಾಯಿ । ಮಧುವೈರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ರಂಗಧಾಮಾ ॥ ೬ ॥

(ಅಳಿಗಿರಿ) ಮಧುರೆ - ಸುಳಾದಿ ೫೩

ಯಸ್ಯಾಂತಕೋಽಪಿ ಶಿರಸಾ ಧತ್ತೈಧಾಸ್ಯಂ ತಪಸ್ತಪನ್ ।
ಸಸ್ಯಾದ್ವೃಷಭಶೈಲೇಂದುರಸ್ಮಾಕಂ ಶ್ರೇಯಸೇ ಹರಿಃ ॥

ರಾಗ– ಧೃವತಾಳ

ವೃಷಭಾಚಲ ನಿವಾಸಾ ಋಷಿಜನ ಮನೋಲ್ಲಾಸಾ (ಹಂಸಾ) । ಪಶುಪತಿ ಪಾಲಕ ರಕ್ಕಸ ಮಸ್ತಕ ಶೂಲಾ । ನಿಶಕರವದನ ರಂಜಿಸುವ ಸಿರಿ (ಪತಿ) ಸದನ । ಅಸಮ ಪ್ರತಾಪ ಸಂತಾಪ ಸಜ್ಜಾನಾದಿನಪಾ । ನಿಶಿಚಕ ದಾಹಕ ನಾಗಶಯನಾ ವಾಹನ ಗಹನ । ವೃಷಭಾಸುರಮರ್ದನಾ ಶೋಭಿಸುವಗಿರಿ ವರ್ಧನ । ಬಿಸಿಜದಳನಯನ ಕುಸುಮೇಶಾನಯ್ಯನೆ । ವಸಂಧಿಗಧಿಕ ಅಳಿಗಿರಿ ವಾಸ ತಿರ್ಮಲೇಶ । ಪೆಸರಾದ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸೌಂದರ್ಯನೆ ನ । ಮಿಸುವೆ ನಿತ್ಯಾ ಪಾಲಿಸು ಎನ್ನಾ ಒಡಿಯಾ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಮುನಿ ಮಂಡುಕ ನಂಬುವನು ಬಲು ಹರುಷದಲಿ । ವನಜಾಕ್ಷನ ಪಾದಾವನು

ಕಾಂಬುವೆನೆಂದೂ | ಅನುನಯದಲಿ ಸಾಧನ ಕೇವಲವಾಗಿ | ಮನ ಮಾಡಿದನು ಪ್ರಾ (ಪಾ) ವಣ ಗತಿಯಿಂದಲಿ | ಘನ ವೃಷಭಾದ್ರಿ ಸಾಧನ ಅಳಗಿರಿ ತಿಮ್ಮಾ| ಎನ್ನ ಮನದೊಡಿಯಾ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ನೆನವರ ಮಾತನು ಸಲ್ಲಿಸುವನೂ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಮುನಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲಾ ಕುಳಿತು ತಪವನೆಸಗೆ | ವನಜನಾಭನು ಬಂದನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕರುಣದಲ್ಲಿ| ಮಣಿಮಯವಾದ ಭೂಷಣವಾಸಾದಿಂದ ದರು।ಶನವಿತ್ತ ತ್ರಿರೂಪವನು ತೋರಿಸುತ್ತಲಿ । ದನುಜಾರಿ ಅಳಗಿರಿ ತಿಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ । ಮಿನುಗುವ ಮಧುರಿ ಪಟ್ಟಣ ನಿಲಯ ದೇವ ॥ ೩ ॥

ಝಂಪೆತಾಳ

ಇತ್ತಲೀಪರಿ ಇರಲಿತ್ತ ಬೊಮ್ಮನು ತನ್ನ । ತೆತ್ತಿಗರ ಕೂಡಾಲಿತ್ತ ವಾಲಗ ಒಂದು । ಸುತ್ತಿಬರುತಾ ಮುನಿಪೋತ್ತುಮಾ ನಾರದನೂ । ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಈ ಪೃಥ್ವಿ ಮಹಿಮೇ । ಉತ್ತುಮಾಂಗಾ ತೂಗಿ ತೆತ್ತಿಸಕೋಟಿ ದೇ । ವತಿಗಳ ಕೂಡ ನಲಿಯುತ್ತ ಬಂದೂ । ಹತ್ತುಮಡಿ ಎಂದದಲಿ ಕೃತ್ತುಮಾಡಿದನು ನ । ಗುತ್ತಲಿ ವೃಷಭಪರ್ವತದೆಡಿಯಾ । ತೊತ್ತಿನಾ ಮಗಗೊಲಿದ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ದೇ । ಮೋತ್ತುಮ ಅಳಗಿರಿಯಾ ಅತ್ಯಂತಮಹಿಮಾ ॥ ೪ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಮೊದಲು ಶ್ರೀಹರಿ ದಾನಾವದಗೀ ಬೇಡಿದಂದೂ | ತುದಿನಖಾ ಪೋಗಿ ಸೋಕಿದಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ | ಮುದದಿಂದ ಬಹಿರಾ ವರುಣುದಕಾಬರಲು ಅಜನೂ| ಪದವತೊಳಿಯೆ ನೂಪುರದಾವಳಗೆ ಜಲಾನಿಲ್ಲೇ | ಸದರ ವಿಲ್ಲಾದಲೆ ಉಳಿದ ಜಲವಿತ್ತ ಪ । ರಿದುದ ಶಿವ ನಿರ್ಮಲ್ಯಾ ನದಿ ಜಾನ್ಹವಿ ಎನಿಸೀತೀ । ಉದುಕಾವೆನಿಸಾಲಿಲ್ಲಾ ಸದಮಲ ವೆನ್ನಿರೋ । ಪದುಮಾ ಸಂಭವನಾ ಯಾಗದಾ ಉಪಚಾರಕ್ಕೆ । ವದಗೀದಾಳಿಂದಿ ಶೈಲದ ತಪ್ಪಾಲಲ್ಲಿಗೇ । ಪದುಮ ನಾಭನು ಕರುಣಾದಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲೂ । ಚದುರಾ ಅಳಿಗಿರಿರಾಯಾ ವಿಜಯ ವಿಠಲರೇಯಾ । ಮಧುರಾಪುರದ ಸೌಂದರ್ಯದ ಪುರುಷ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಾ ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಕೃತುವಮಾಲಾವಾದಾಳು ಪಿತಾಮಹಾ ನೋಡಲು । ಅತಿಶಯದಲಿ ವೇಗವತಿ
ಎನಿಸಿಕೊಂಡು। ಕ್ಷಿತಿಯೊಳೊಬ್ಬಾ ಮಂದಮತಿ ಬಂದು ಸೇವಿಸೆ। ಚತುರಾರ್ಥಾ
ಸುಲಭ ಭಕುತಿಯಿಂದ ಮಾಡಲು । ಪ್ರತಿಗಾಣೆಯಲ್ಲಿ ಭರತಖಂಡದೊಳದಿಕ್ಕೆ।
ಶ್ರುತಿ ರಾಮಾಯಣಾ ಭಾರತ ಪಂಚರಾತ್ರಾಗಮಾ । ತತಿಯೊಳರಿದಾರು
ಮತಿವಂತಾರಿಗರಿದೂ । ಗತಿಪ್ರದಾಯಕ ಸುರತತಿಪಾಲಕ ದಿತಿ । ಸುತ
ವೃಷಭಾಸುರಹತ ಅಳಗಿರಿವಾಸ । ಪತಿತಪಾವನ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।
ಸತತ ಸೌಂದರ್ಯಾ ಮೂರುತಿ ಎನಿಸುವ ನಾಮಾ ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ವಟಬೀಜಾದಂತೆ ಪುಣ್ಯಾ ಘಟಿಸೋದು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು । ಘಟಿಕಾವಿದ್ದರೆ ಇಂದು
ಸಟಿಯಲ್ಲಾ ಶುದ್ಧಾ ವೆನ್ನಿ । ನಿಟಿಲನೇತ್ರನು ಸುರಕಟಕ ಹರುಷಾದಲ್ಲಿ । ನಟಣೆ
ಮಾಡುತ್ತ ಸ್ತವ ಪಠಿಸುತ್ತ ಪಾಡುವರೂ । ಪಟುತರವಾಗಿ ಜ್ಞಾನಕುಟಿಲ
ರಹಿತದಿಂದ । ಧಿಟ್ಟ ಅಳಗಿರಿ ಮಧುರಾ ಪುಟಾಭೇದನಿ ನಿವಾಸ । ವಟಪತ್ರ
ಶಾಯಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನಾ ನಾಮರಸಾ । ತ್ರಿಪಟಿಯಾದರೂ ಬಿಡದೆ ಗುಟು
ಗುಟು ಸವಿದುಂಡು । ಕಠಿಣ ಪದವೀಯ ಸಂಕಟ ಒದದು ಸುಖಿಯಾಗೀ ॥೭॥

ಜತೆ

ಮೂರು ಯೋಜನಾ ಕ್ಷೇತ್ರ ಯಾತ್ರಿ ಮುದದಿಂದ ಮಾಡುವದು। ಚೋರಾರ
ಗುರು ವಿಜಯವಿಠಲಾ ತಿರ್ಮಲ ವೊಲಿವಾ ॥ ೮ ॥

ಅಳಗಿರಿ - ಸುಳಾದಿ ೫೪

ರಾಗ–ನೀಲಾಂಬರಿ

ಧೃವತಾಳ

ನೀಲಾ ಮಾಣಿಕ ವಜ್ರಾ ರತ್ನಾ ಪಚ್ಚಾ ವೈಢೂರ್ಯ ಪ್ರ। ವಾಳ ಗೋಮೇಧ
ಮೌಕ್ತಿಕ ಪುಷ್ಯರಾಗಾದಿಂ। ಕೀಲಿಸಿದ ಮಲಕು ಝಳಝಳ ಥಳಥಳಾಯಮಾನ

ಮೌಳಿಯಾ ಕಂಡೆನಾ ಕಣ್ಣಲಿ ತಿಮ್ಮನಾ । ಫಾಲಾ ಮೃಗನಾಭಿ ಸುತ್ತಿವ ಪಟ್ಟಿ ಸುತ್ತಾ ಪೂ । ಮಾಲಿಗಳು ತೂಗುತಿರೆ ನವಪರಿಮಳವೂ ಕ । ಪೋಲಾ ಚಿತ್ರಾಬರದಾ ಕದಪು ಪಚ್ಚಿದಾ ಕಪ್ಪು । ನೀಲಾ ಕುಂತಳ ಕೇಶ ಮೃದ ಕೋಮಲಾಕಾಂತಿ। ಭ್ರೂಲಲಿತಾ ಬಾಲಾ ಲತೆ ಚಿಗುವಾರುಯೊ ಕಂಡೆ । ಮೇಲು ಕುಂಡಲಾ ಮಕರ ಕರ್ನಂತಾದಿಪ್ಪಾ ವಿ।ಶಾಲಾಯುತ ಶೀತಳ ಕರುಣ ರಸ ಪೂರ್ಣ। ಥಾಳಿಸುವ ನಯನಾ ಕಾಂಚಾನ ನಾಸಾನನ ಕಂಡೆ। ಸಾಲುದಂತ ಪಙ್ಕ್ತಿ ಬಿಗಿ ಮುಗುಳುನಗೆ ಚಂದ್ರಿಕ । ಏಳೇಳು ಲೋಕವನು ಮುಸುಕಿರಲೂ ಬಿಂಬೋಷ್ಠ । ವಾಲಾಯ ರವಿ ಚಂದ್ರ ವಂದೆಶೆಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ । ಪೋಲುತಿದೆ ಸ್ವರ ಎಳೆ ವತ್ಸರನ ಸೋಲಿಸೆ । ಬಾಳೆತಿಳಕೈಳಸಾಗೆ ಬೆನ್ನು ಒಪ್ಪಾಲು ಕಂಡೆ ನೀಲ ಲೋಹಿತ ವರದ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ವೃಷಭ।ಶೈಲವಾಸಾ ಅಳಗಿರಿರಾಯನ ಕಂಡೆ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಚತುರಭುಜ ಬಾಹು ಹಸ್ತಾಂಗುಲಿ ಮುದ್ರೆ ।ರತುನ ಕಂಕಣ ಕಡಗ ಕೇಯೂರ ಸತತ ಧರಿಸಿದ ಶಂಖಾರಿಗದ । ಶತಪತ್ರಾಯುಧಾ ಶೋಭಿಸುತಿರೆ ಕಂಡೆ । ಶತ ಧೃತಿ ಜನಕ ಶಿರಿವಿಜಯವಿಠಲ ವೃಷಭಾ । ಕ್ಷಿತಿಧರ ನಿವಾಸಾ ನಿಗಮ ವಂದ್ಯನಕಂಡೆ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಉರ ಉದರಾ ಸೂನಾಭಿ ಕಂಬುಕಂದರ ದಿವ್ಯ । ಶಿರಿ ವತ್ಸ ಕೌಸ್ತುಭ ತುಲಸೀ ದಾಮಾಹಾರ । ಸರಿಗೆ ನ್ಯಾವಳ ವನಮಾಲೆ ವೈಜಯಂತಿ । ಹರ ಹೀರ ಪಚ್ಚ ಪದಕಾ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ । ಧರಿಸಿದವನ ಕಂಡೆ ನಾನಾ ಪುಷ್ಪವ ಕಂಡೆ । ಕಿರಿ ಘಂಟೆ ಗೆಜ್ಜ ಕಾಂಚಿ ಪಡ್ಮಾಣಾ ವಸನ । ಕಿರಿ ಬಟ್ಟನಾಕೆಳಗೆ ಒಪ್ಪುತಿರಲೂ। ಮಿರಗೂವಾ ಕಠಾರಿ ನಡುವಿನಲಿ ಶಿಕ್ಕಿರಲೂ । ಬಿರಿದು ಮಲ್ಲರ ಗಂಡ ಮಲ್ಲಾಗಂಟೂ।ಭರದಾ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಪು ವುಲಿವಾಬಾ ವಲಿಧೀರಾ । ಪುರುಷ ಪರಾಕ್ರಮನ ಕಂಡೆ ಮನದಿ । ಆರೆರೆ ಚೋರರ ಗುರು ವಿಜಯವಿಠಲ ವೃಷಭಾ । ಗಿರಿವಾಸಾ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಅಳಿಗಿರಿರಾಯಾ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಊರು ಜಾನು ಜಂಘೆ ಗುಲ್ಫ ಪ್ರಪದ ಪಾದ । ತೋರುವಾ ನಖಕಾಂತಿ

ಸುರಗಣ ಶಿರದಲ್ಲಿ । ಭಾರಣೆಯಾಗಿದ್ದ ಮಕುಟ ಪ್ರಕಾಶವ । ಮೀರಿ ತಿರೋಭಾವ ಗೈಸಲು ಸಂದಣಿ। ತಾರು ದಟ್ಟಡಿಯಾಗೆ ಉದರಿದರವೆ ವಿಸ್ತಾರವೇಗ । ತಿರುಮಳಲಂತೆ ಶೋಭಿಸಿ । ಚಾರು ಮುತ್ತಿನ ಪೆಂಡೆ ನೂಪುರಾ ಕಡಗಾ ಬಂ। ಗಾರದ ಗೆಜ್ಜೆ ಸರಪಳಿ ಪದ ತಳ । ವಾರಿ ಜಾದಿ ರೇಖೆ ಪರಿಪರಿಬಗಿಯಿಂದ । ಸಾರ ಸುಂದರ ನಿತ್ಯ ಬೇಡಿದಾರ್ಥವನೀವ । ಆರಾಧಿಪರಿಗೆ ಅನುಗಾಲಾ ತಪ್ಪದೆ । ಕಾರುಣ್ಯ ಮೂರುತಿ ವಿಜಯವಿಠಲದೇವ । ವರೇಣ್ಯಾ ವೃಷಭಾದ್ರಿ ನಿಲಯಾ ಶುಭಕಾಯಾ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಸುಂದರಾ ರಾಜಾ ರಾಜತೇಜಾ । ಇಂದಿರಾ ನಾಥಾ ಪಾವನ ಪಥಾ । ಅಂದಿಗೆ ಇಂದಾಲಿ ಆನಂದದಲಿ । ಅಂದು ಪಡದನಾ ಕಂಡೆ । ಸುಂದರ ರಾಜಾರಾಜಾ ತೇಜಾ । ಇಂದು ತುರಗ ವಾಹನನಾಗಿ । ಅಂದಾ ವಿವಶಾನದಾ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ । ಚಂದಾದಿ ಮೆರೆಯುತ ಬರುವನಕಂಡೆ । ಮುಂದೆ ಉರಗ ವಾಹನನಾಗಿ । ಬಂದನು ಪೂಜಿಯಗೊಳುತಾಲಿ ಅಲ್ಲಿಂ । ದಾಂದದೊಳು ಕುಳಿತದು ಕಂಡೆ । ವೃಂದಾವನ ಪ್ರೀಯ ವಿಜಯವಿಠಲ ದೀನಾ । ಬಂಧು ವೃಷಭಾದ್ರಿ ವಾಸನ ಕಂಡೆ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಋಷಿ ಮಂಡೂಕ ವರದ ವಿಜಯವಿಠಲ ತಿಮ್ಮಾ । ವೃಷಭಾದ್ರಿ ನಿಲಯ ಅಳಗಿರಿರಾಯನ ಕಂಡೆ ॥ ೬ ॥

ಕುರಂಗಕ್ಷೇತ್ರ ಪಂಚತಿರುಪತಿ-ಸುಳಾದಿ ೫೫

ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ **ಧೃವತಾಳ**

ಬಲಿಗೊಲಿದು ಬಂದದೊಂದು ಮೂರುತಿ । ಕಳಸಾಜಾಗೊಲಿದದೊಂದು ಮೂರುತಿ । ಭಳಿರೆ ಭೃಗಗೊಲಿದದೊಂದು ಮೂರುತಿ । ಚಲುವ ಸಪ್ತರಿಗೊಲಿದದೊಂದು ಮೂರುತಿ । ಇಳಿಯೊಳು ಮಹೇಂದ್ರಾಚಲದಲ್ಲಿ ಮೆರೆವಾ। ಗ್ಗಳಿ ದೈವವಾದ ಪಂಚ ಮೂರುತಿ । ಒಲಿದವರಿಗೆ ಸುಲಭವಾ ಮಾನಾದಿ

ರೂಪಾ । ಛಲದಂಥಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಮೂರುತಿ । ಬಲಗೊಳಿದು ಬಂದಾನೊಂದು ಮೂರುತಿ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಲೋಕಮೋಹಕನಾಗಿ ಕಾಕುಸ್ಥ ವಂಶಜನು ಸ್ವಕಾಂತಿಯುನಗಲಿ ಲೌಕಿಕನ ತೆರದಿ। ವ್ಯಾಕುಲದಲಿ ದಿವಾಕರ ನಂದನನತಾಕಲತಾ ನೆನಿಸಿ। ಆ ಕಪಿ ಬಲವನು ಸಾಕಾರವಾಗಿ । ಭೂ ಕುಮಾರಿಯನು ಏಕವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಪೇಳಲು। ಶ್ರೀಕಾಂತನಾದ ವಿಜಯವಿಠಲಾರ।ಘು ಕುಲೋತ್ತಮನಾ।ವಾಕು ಕೇಳುತಲಿವೆ ಶಾಕಮೃಗಾದಿಗಳು। ಮೇಖಿಗೆ ಹರಿದು ಜೋಕೆಯಿಂದಲು ಬರಲು । ಲೋಕ ಮೋಹಕವಾಗೀ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಹನುಮಾಂಗದ ನೀಲ ವನಜಸಂಭವನಂದನ ಜಾಂಬುವಂತಾನು । ಘನವಾದ ಕಪಿಗಳು ಇನತನಯನ ಆಜ್ಞಾ । ವನು ಕೈಕೊಂಡು ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿಗೈದಿರೂ । ಜನಕ ಸುತೆಯ ನೋಡಾಲನುವಾಗಿ ಹತ್ತೊಂದ್ಯೋ । ಜನವುಳ್ಳ ಮಹೇಂದ್ರಾವನ ಸರೋವರ ಲಕ್ಷಣ ಉಳ್ಳಕ್ಷೇತ್ರ । ಮನಕೆ ಶೋಭಿಸಲಾಗಿ ಹನುಮಾದಿಗಳು ನಿಂದು । ಮಣಿದು ಪೊಗಳಿದರು (ನೀ) ವಾಮನ ಮಿಕ್ಕಾದ ಮೂರ್ತಿಗಳ । ಗುಣನಿಧಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪಂಚತಿರುಪತಿ । ನೆನೆದವರಿಗೆ ನಂಬಿ ಎನಿಸುವಾ ದೈವ ॥ ೩ ॥

ಝಂಪೆತಾಳ

ವೇಗದಲಿ ಹನುಮಂತ ದಿಕ್ಕು ನೋಡುವೆನೆಂದು । ಈ ಗಿರಿಯಮೇಲೆ ತುಳಿದು ನೀಕ್ಷಿಸಿ । ಆಗಲೀ ಪರ್ವತ ಹತ್ತುಯೋಜನವಿಳಿದು । ಪೋಗಲಾಯಿತು ಧರಿಗೆ ಎನಂಬೆನೋ। ಆಗ ಪುಟ್ಟಿತು ಕ್ಷೀರನದಿ ಹನುಮನದಿ ಎಂದೂ । ಯೋಗಿಗಳು ಭಜಿಸಿದರು ವಿನಯದಿಂದ । ಭಾಗವತರಿಗೆ ಒಲಿದ ನಂಬಿ ವಿಜಯವಿಠಲ । ಸಾಗರಶಯನ ಪಂಚ ತಿರುಪತಿವಾಸಾ ॥ ೪ ॥

ಶ್ರೀವಿಡಿತಾಳ

ಕೂರಂಬನೆಂಬುವ ಕ್ರೂರಾ ದೈತ್ಯನು ಇಲ್ಲಿ । ಶೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತಲಿರೆ । ಧಾರುಣಿಯೊಳಗೊಬ್ಬ ಪರಮಭಾಗವತನು । ವಾರವಾರಕ್ಕೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬರುತಿರಲು । ಕ್ರೂರದೈತ್ಯನು ಬುಧನಹಾರ ಮಾಡುವೆನೆನಲೂ। ಮಾರಿಗಭಯನಿತ್ತು ಶ್ರೀರಮಣನಾ ಚರ। ಣಾರವಿಂದವು ನೋಡಿ ಪೋಗಿ ನಿಲ್ಲಲು ದೈತ್ಯ । ಮೇರೆದಪ್ಪಿದ ಲೀನಾ ನಾರದಾವಿನುತಾನು । ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ನಿಂದು ಮೂರುತಿ ತೋರಿದಾ । ಸಾರಾ ಹೃದಯಗೊಲಿದು ಘೋರತನವೆ ಬಿಡಿಸಿ । ಕೂರಂಗನಾ ಸಾಕಿ ಧಾರುಣಿಯೊಳಗಿದ್ದು । ಕೂರಂಗ ಕ್ಷೇತ್ರ ವಿಸ್ತಾರ ವೆಂದೆನಿಸಿದ । ಕಾರುಣ್ಯಕೋಟೀಯಾ ತೀರತವಾಸಾ । ಮಾರಾರಿವಿನುತಾ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಸಾರಿದವರ ಪೊರೆವ ಕ್ಷೀರಸಾಗರನಂಬಿ ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ವಾಯಸ ಬಂದು ಕೋಟಿತೀರ್ಥದೊಳು । ಮಿಯಾಲು ಹೇಮಾ ವಾಯಸ ವಾದುದು ಕೇಳಿ । ಆ ಇಂದ್ರಸೇನನು ಮೊದಲಾದವರಲ್ಲಿ । ಶ್ರೀ ಅರಸನ ಒಲಿಸಿದರು ಭಕುತಿಯಲ್ಲಿ । ಭೂಯೋಮಾ ಪಾತಾಳನೊಳಗೆ ಎದುರುಗಾಣೆ। ಈ ಯವನಿಗೆ ನೋಡಿದರು ಅನುಗಾಲಾ । ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಪೊರದಂತೆ ಪೊರವುತ್ತಾ। ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ತಂದುಕೊಡುವದು ಶುಭದಲ್ಲಿ । ಬೀಯಗೆ ವೊಲಿದ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ಕುರಂಗ ಕ್ಷೇತ್ರನಿವಾಸ ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ನಿಂದಮೂರುತಿ ಕುಳಿತಮೂರುತಿ । ಇಂದುಧರಗಭಿಮುಖವಾಗಿ । ಚಂದದಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಮೂರುತಿ । ಸಿಂಧು ತಡಿಯದಲ್ಲಿ ಅಂದುಬಂದಾನಿಂದ ಮೂರ್ತಿ । ಕುಂದದಲೆ ಮಹೇಂದ್ರಗಿರಿಯೊಳು। ನಂದವಾಡುತಾ ತಾಪೊಳೆವಾ ಮೂರುತಿ। ಸಿಂಧುರಿಪು ಭೃಗುಮುನಿ ಪರನಾರಂದಾ ಬಲಿ ಸಪ್ತ ಋಷಿಗಳಿಗೆ । ವಂದನೆ ಗೈಯಲು ದಯದಿಂದಲಿದ್ದ ಐದು ಮೂರ್ತಿ । ಒಂದೆ ಕಾಣೊ ವಿಜಯವಿಠಲ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ನರಹರಿ ಮೂರುತಿ ॥ ೭ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಋಷಿಯ ಮನಕೆ ಹರುಷಾವನ್ನು ತೋರಲು। ನಿಶವನ್ನು ಕಳೆದು ದಿವಸ ನೋಡಿದಂತೆ। ಪಸರಿಸೀತು ಜ್ಞಾನ ಕುಶಲಾದಿಂದಲಿ ಕ। ಲುಷಹರನ ರೂಪ ವೆಸದದ್ದು ಅರ್ಥಿಲಿ। ಬಿಸಿಜನಯ್ಯನ ದೇವ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪಂಚ। ವಸತಿ ಯಾದನು ಪಾಲಿಸುತ ಎಲ್ಲರನೂ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಪಂಚಾಮೃತದ ನದಿಯಾ ಸ್ನಾನ। ಪಂಚಮೂರುತಿ ದರುಶನ। ಪಂಚಾರಳಿದು ಮಾಡಿದರೆ। ಹಿಂಚಿನಘ ಪೋಗುವದು। ಪಂಚಭೇದವನ್ನು ತಿಳಿದು। ಮಯಂಚ ಸಾಧನ ಪೂರವಾಗಿ। ಕಾಂಚನ ಮಯದಿಂದ। ಮಿಂಚುದನು ತೇಜಾದಲ್ಲಿ। ಪಂಚರಹಿತ ವಿಜಯವಿಠಲ। ವಂಚನೆ ಇಲ್ಲಾದಂತೆ। ಪಂಚರಾತ್ರಿ ಇಟ್ಟು ವಿ। ರಂಚಿ ಕೂಡಾ ಕರಸುವಾ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಪಂಚ ತಿರುಪತಿ ಯಾತ್ರೆ ಯತಾರ್ಥದಲಿ ಮಾಡಿ। ಪಾಂಚಜನ್ಯ ಪಾಣಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪೊರೆವಾ ॥ ೬ ॥

ದರ್ಭಶಯನ - ಸುಳಾದಿ ೫೭

ಯತ್ರ್ಯಗ್ಜಘಾನ ತೃಣಾಮಪ್ಯಸ್ತ್ರೀ ಭೂಯಾಪರಾಧಿನಮ್।
ದಯಾಲುರಬ್ಧೌ ತೇನಾಭೂದ್ದರ್ಭಶಾಯಿಹ ರಾಘವಃ ॥

ರಾಗ–ತೋಡಿ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಮಬ್ಬು ಬದಲಾಯಿತು ಉಬ್ಬಿತು ಎನ್ನ ಮನ। ಹಬ್ಬಿತು ಎಳೆಬಳ್ಳಿ ಅಬ್ಬರ ದಿಂದಲಿ। ಅಬ್ಜನಾಭನ ಪದಾಬ್ಜವೆಂಬದಕೆ ಬಲು। ದೊಬ್ಬ ದೊಲಗಾದಂತೆ ಲುಬ್ಧತನವಿಲ್ಲಾದೆ। ಹಬ್ಬವಾಯಿತು ಇಂದು ಗುಬ್ಬಿಗೆ ಮಣಿಗುಂ(ಜೆ)ಪೆ। ಸುಬ್ಬಿತ ತೆರದಿಂದ ಅಬ್ಬಿತಯ್ಯಾ। ಬೊಬ್ಬಿರಿವಾ ದೋಷಾ ಇಬ್ಬಾಗಿ ಯಾಯಿತು। ನಿಬ್ಬರದ ಪುಣ್ಯ ಇಬ್ಬಡಿ ಫಲಿಸಿತು। ಒಬ್ಬರೆನರಿವರು ಶಬ್ದಗಾ

ಗೋಚರ । ದರ್ಭಶಯನನಾದ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಅಬ್ಬುಧಿವಾಸ ವಾದಾ ಹೆಬ್ಬಾಗೆ ಮಹಿಮೆ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ವಿಶ್ವಸೃಜಿ ಬಂದು ವಿಶ್ವಂಭರೆಯೊಳು। ಅಶ್ವನೆಯರಗೂಡ ಅಶ್ವತ್ಥದ ಬೀಜಾ। ವಿಶ್ವಾಸದಿ ತರಿಸಿ ಈಶ್ವರ ಮೊದಲಾದ। ವಿಶ್ವದೇವರೊಳು ಸಪ್ತಶ್ವನಂತೆ ಮೆರೆದಾ । ಐಶ್ವರ್ಯದಲಿ ಸ್ವೇತಶ್ವಸಾರಥಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಅನಾ । ದಿ ಸ್ವಾಭಾವ ದರ್ಭಶೇನಾವಾಸಾ । ಅಶ್ವಮೇಧದ ಪುಣ್ಯಾಪಶ್ವಾದಿಗೆ ಈವಾ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

(ಅ) ಅನಾಸತ್ಕರು ಬಂದು ಧ್ಯಾನವ ತಂದೀಯೆ। (ಅ) ಆನಂದಾದಲಿ ವನಜಾ ಸೂನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಾನು । ಈ ನೆಲದಲಿ ವೃಕ್ಷ ತಾನೆಗಳಾಲಿದರ । ಭಾನುಸುತ್ರ ಹರಿಯೆ ಏನಂಬೆ ಸೋಜಿಗವ । ತಾನೊಲಿದು ಸುರಜೇಷ್ಟವಾಣದಲೆ ತಪ । ವಾನು ರಚಿಸಿದನು ಈ ನಿಧಿಯಲಿ ಕುಳಿತು । ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣದೇವಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಾಬೇಕೆಂದು ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಕಾಲಾಂತರಕ್ಕೆ ದಶಮೌಳಿ ಜನಿಸಾಲು।ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮಾ ತಾಳಿದನವತಾರ। ಭೂಲೋಕದಲಿ ನರಲೀಲೆ ಮಾಡುತ ಬಂದು । ಆ ಲೋಕೇಶನು ಪಾಲಿಸಿದ ಶ್ವತ್ಥ । ಮೂಲದಲ್ಲಿ ರಾಮಾ ವಾಲಗವಾದನು । ಶ್ರೀಲೋಲ ವಿಜಯವಿಠಲ ದರ್ಭಶಯನಾ । ಈ ಲವಣಾಬ್ಧಿಯಲಿ ವೇಲಾಗಿ ಮೆರೆದಾ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

। ತೃಣತಲ್ಪನಾಗಿ ವರುಣನ್ನ ಭಂಗಿಸಿ ರಾ । ವಣನ ಪುರಕೆ ಪಥವನೆಬಿಗಿದು ವೇಗ ದಲಿ । ಮಣಿದಕಿಂಕರ ವಿಭೀಷಣಗೆ ಪಟ್ಟವಗಟ್ಟಿ । ಇನಕುಲೋತ್ತಮ ರವಾನಿಲ್ಲ ಮಣಿಮಯಪೀಠದಲ್ಲಿ । ಜನಕಾಸುತೆ ಸಮೇತ ಅನಿಮಿಷರೊಡನೆ

ಅ । ಗಣಿತಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಘನಪದವಿಯಾಳುತ್ತ । ಹನುಮವಂದಿತರಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ದ। ಕ್ಷಿಣ ವನನಿಧಿವಾಸಾ ಮುನಿಸುರ ಪರಿಪಾಲಾ । ಮಿನಗುವ ದರ್ಭಶಯನಾ ಶೇತುವಿನ ಧೊರೆಯೆ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಪುಲ್ಲಾಮುನಿಗೆ ಪೊಲಿದಾ ಬಲ್ಲಿದಾ ಜಗನಾಥ । ಹುಲ್ಲುಹಾಸಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪ ವಿಜಯವಿಠಲ್ಲಾ ॥ ೬ ॥

ರಾಮೇಶ್ವರ ಮಹಾತ್ಮೆ - ಸುಳಾದಿ ೫೮

ರಾಗ–ಕಾಂಬೋಧಿ **ಧೃವತಾಳ**

ಅನಿಲತನುಜರಿಂದ ವನನಿಧಿಯಮ್ಯಾಲೆ । ಮುನಿದು ಅಗಸ್ತ್ಯನು ಆಪೋಷಣವೆ ಗೊಳಗಾಗಿ। ವನಚರಾದಿಗಳು ನೀರನುಕಾಣಾದೆ ಬಳಲೆ। ಅನಿಮಿಷ ಮಿಗಲಾದ ಗಣದವರು ಚಿಂತಿಸೆ । ಮುನಿಸುತಿ ನದಿಯಾಗಿ ವಿನಯದಿಂದಲಿ ಬಂದು । ಮುನಿ ಪುಂಗವಗೆ ಪಂದಿನಿಯಾ ಮಾಡಾಲಾಗಿ। ಘನವಾಗಿ ಪಳಿದು ಲವಣ ಸಾಗರೆನಿಸಾಲು । ಅನುಪಾನದಲ್ಲಿ ಪರುಣದೇವರು ನಿರುತಿದೆ । ಮುನಿ ಸುರ ಪಾಲಕ ವಿಜಯವಿಠಲರೇ। ಯನ ದಯದಿಂದ ಉದ್ಧರಣೆಯಾದ ವನಧಿ ॥೧॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕೋಪದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಲೋಪಮುದ್ರಾಪತಿ । ಕೂಪಾರಗೆ ಇತ್ತಾ ಶಾಪವ ಪರಿಹರಿಸಿ, ವಿ । ಶಾಪವನೆ ಕೊಟ್ಟು ಅಪಾರದಯದಿಂದ । ಆ ಪಾವಕಜರಿಗೆ ತಾಪಸಿಗನು ಮುನಿದು । ಶಾಪವನೀಯೆ ಕಪಿರೂಪವನು ಧರಿಸಿ । ಶ್ರೀಪತಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಸೇವೆ । ಅಪಾರವಾಗಿ ಲೋಪವಾಗದೆ ರಚಿಸೆ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಒಂದುದಿನ ವೈಕುಂಠ ಮಂದಿರಕೆ ಸನಕಳ । ನಂದನರೂ ವೇಗ ಬಂದು ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ । ನಿಂದಿರಲಾಗಿ ಬ್ಯಾಡೆಂದು ಜಯವಿಜಯರು । ಅಂದು ಪೇಳಲಾಜ

ನಂದನರೂ ಶಾಪಾ । ತಂದು ಇತ್ತರು ಕೋಪದಿಂದ ಖಳರಾಗನೆ । ಒಂದು ಜನ್ಮವ ತೆತ್ತು ಹಿಂದಾದ ತರುವಾಯ । ಸಿಂಧುನಡುವೆ ದಶಕಂಧರನೆಂದೆನಿಸೀ। ಇಂದ್ರಾದ್ಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಂದುಗೆಡಿಸಿ ಶೋಕದಿಂದವರ ಬಳಲೀಸಿ । ಮಂದರ ಧರ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲನಿಗೆ । ಬಂದು ಭಿನ್ನೈಸಿದರಿಂದ್ರಾದಿಗಳಾಗ ॥ ೩ ॥

ಝಂಪೆತಾಳ

ಮನುಜವೇಷವಧರಿಸಿ ಜನಪತಿ ದಶರಥಗೆ । ತನುಜನಾಗಿ ಜನಿಸಿ ಮುನಿಯ ಕಾಯ್ದೂ. ಶಿವನ । ಧನುವನು ಮುರಿದು ಜನಕಜಿಯಕೂಡ ಮೆರೆದೂ । ಅನುಜನೊಡನೆ ಚರಿಸಿ ಅನಿಲಜನ ನೋಡಿ । ಇನಸುತನ ಕಾಯ್ದು ವನಧಿಯ ಬಂಧಿಸೀ ವಿಭೀಷಣನ ಮನ್ನಿಸಿದ ರಾವಣನಕೊಂದೂ । ದಿನಕುಲೋತ್ತುಮ ರಾಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ತನ್ನ । ವನತೆ ಸಹಿತಲಿ ಮೆರದ ಅನಿಮಿಷರು ಸುಖಿಸೆ ॥ ೪ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಹಿಂದೆ ಬೊಮ್ಮನ ಸಿರ ಇಂದು ಶೇಖರನೀಗೆ । ಬಂದು ಬಿಡದಿರಲು ಬೆಂದು ವ್ಯಾಕುಲದಿಂದ । ಇಂದಿರಪತಿ ರಾಮಚಂದ್ರನ್ನ ಪಾದಾರ । ವಿಂದ ತುತಿಸಿ ದೇವ ಅಂದು ವಲಿದು ಇತ್ತ । ಅಂದ ಭಾಷಿಗೆ ಹರಿ ಗೋವಿಂದ ಜನಸಿ, ದಶ । ಕಂಧರಾದಿಯಾ ಕೊಂದು ಸಿಂಧು ತಡೆಯಲ್ಲಿ । ಅಂಧಕ ರಿಪುವಿನ ಕಂದ ನಂತೆ ಮನ್ನಿಸಿ । ದಂಡದಲ್ಲಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ಈಶನ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ । ಬಂದ ಬೊಮ್ಮ ಹತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪಥವ ತೋರಿ । ಸಿಂಧುವಿನಲಿ ಸೇತೂ ಬಂಧನದಲಿ ಶಿವ । ನಿಂದರೆ ದೋಷವು ಹಿಂದಾಗುವದೆಂದು । ಗಂಧ ಮಾದನಾದ್ರಿವಾಸಾ ವಿಜಯ ವಿಠಲ । ಮಂದಮತಿಗಳಿಗೆ ಪರನೆಂದು ಶಿವನತೋರಿದಾ ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ರಾಮನೆ ಬಂದು ಸಂಚರಿಸಿದ ಕಾರಣ । ರಾಮೇಶ್ವರವೆಂಬೊ ನಾಮದಿಂದೀ ಕ್ಷೇತ್ರ । ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಯಿತು । ಈ ಮಹೋದಧಿ ಸದ ಪವಿತ್ರವೆನಿಸಿತು। ಆ ಮಹ ಚತುರ ವಿಂಶತಿ ತೀರ್ಥಂಗಳೂ । ಕಾಮಿತಾರ್ಥವ ನಿತ್ಯ ಸಲಹುತಲಿಪ್ಪವು । ರಾಮನೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪರದೈವ, ನಿ । ಸ್ಸೀಮ

ಕೋದಂಡ (ಕ್ಷೇತ್ರ) ದೀಕ್ಷಾಗುರು ಗುಣನಿಧಿ ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಕೋತಿಗಳಿಂದಲಿ ರಘುನಾಥ ಗಿರಿಗಳ ತರಿಸಿ । ಸೇತು ಲಂಕೆಗೆ ಬಿಗಿಸಿ ಖ್ಯಾತನಾದಾ ಜಗದೊಳಗೆ। ಪೂತೂರೆ ಈತನ ಮಹಿಮೆ। ಭೂತನಾಥ ಕಾಣಲರಿಯೆ ದ್ವೈತಮತದವರಿಗೆ । ಪ್ರೀತಿಯಹುದು ಪಾಯಿಗೇನೂ । ಸೇತುಮಾಧವ ರಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಸೇತುಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿದವರಾ ವಾತನಿಂದ ಪಾಲಿಸುವಾ ॥ ೭ ॥

ಜತೆ

ಏನು ಸೋಜಿಗವೊ ಸೇತು ಮಹಾತ್ಮೆಯನ್ನು । ದ್ಯುನಾಥ ಎಣಿಸುವ ವಿಜಯ ವಿಠಲನಿಂದ ॥ ೮ ॥

ಸೇತುಮಾಧವ - ಸುಳಾದಿ ೫೯

ರಾಗ-ತೋಡಿ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಚಿತ್ರವಿದೇನೊ ಶತಪತ್ರನಯನ ಪಾ । ವಿತ್ರನಾಮಕ ಶ್ರೀ ಕಳತ್ರ ಮುನಿ ಸ್ತೋತ್ರ। ಸೂತ್ರಧಾರಕ ಲೋಕತ್ರಯವಂದಿತ। ಪಾತ್ರರಿಗೆ ಸತ್ಪಾತ್ರ ತ್ರಿದಶ ಮಿತ್ರ। ಶತ್ರು ಸಂಹಾರ ವೀತಿಹೋತ್ರ। ನೇತ್ರ ಪ್ರತಿಷ್ಟ ಛತ್ರಗದಾದಿ(ಹಸ್ತಾ) ಽದ ಪರ । ಮಿತ್ರಪ್ರಕಾಶ ಶ್ವೇತಗಾತ್ರ ಮಾಧವಸೇತು । ಕ್ಷೇತ್ರದಧಿಪತಿ ಧಾತ್ರಿಶಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ, ಸಾ । ರ್ವತ್ರರ ಮನೋಹರ ಸುತ್ರಾಮ ವಂದ್ಯ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಜಗದದೇವನು ನೀನೆ ಜಗವಮೋಹಿಸುವಾನೆ । ಯುಗಳ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಿಗಳ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡಬಗೆ ಮತ್ತಾವದು। ಅಗಣಿತ ಹರಬೊಮ್ಮಾದಿಗಳನು ಪಾಶದಲಿ ನಗುತ ನಗುತಲಿದ್ದು ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟುವ ಚ । ನ್ನಿಗ ಬಲು ಚಪಳಿಗನೆ ಅಘಹರಾ

ವಿಜಯಂವಿಠಲ ಶೇತು ಮಾದವಾ|ರಘುಕುಲದಲಿ ಬಂದು ಮಗನಾದ ದೈವ॥೨॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಮಧುರಿಯಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯನಿಧಿ ಎಂಬೊ ಭೂಪತಿ | ಉದಸಿ ಈ ದೇಶವ ವೊದಗಿ ಆಳುತಲಿರಲು । ಉದರಲಿ ಸಂತಾನದುದಭವ ಕಾಣದೆ | ಮುದದಿಂದಲಿ ಚಿಂತಾ ಉದಧಿಯೊಳಗೆ ಮುಳುಗೆ । ಬಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾರಹೃದಯರು ತಿಳಿದು, ಪೇ । ಳಿದರು ಈಸು ಸಂಗತಿಯಾ ಸುದತಿಯಳ ಸಹಿತ | ಆದನರಿದರಸು ಬಂದೊದಗಿ ಗಂಧಮಾದನ । ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಲು ಪದೊಪದಿಗೆ ಲವಣ । ಉದಧಿ ತೀರದಲ್ಲಿ ಸಿರಿ ಮದನನಯ್ಯನ ನೆನಸುತ । ಸುಧಾ ಶೇತುಮಾಧವ ವಿಜಯವಿಠಲ ನೆನಿ । ಸಿದ ಕಾಮ್ಯರ್ಥವ ನೀವ ಮದಗರ್ವವನ ದಾವ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಶಪಥವಮಾಡಿ ಸಮೀಪದಲಿ ನಿಲ್ಲಾದೆ। ನೃಪತಿಗೆ ಮಗಳಾದಳ ಪರಮಿತೆ ಬಂದು । ತಪವೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿತೆಂದು ನೃಪವಿಂದ್ಯಾವಳಿಗೆ । ಕೃಪೆಯಿಂದರಹಲು ಉಪಚರಿಸಿದಳೆಂದೂ| ಗುಪಿತ ಸೇತುಮಾಧವ ವಿಜಯವಿಠಲ | ಕೃಪಣವತ್ಸಲ ಬಂದ ಕಪಟ ಭೂಸುರನಾಗಿ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ನಂದವನದಲ್ಲಿ ದೇವಿ ಇಂದಿರೆ ಸುಖಿಸುತಿರೆ। ಮುಂದಿಳಿಯಾದಂತೆ ಪೋಗಿ । ಇಂದಿರೇಶಾ ನೃಪತಿಯಾ । ನಂದನಿಯಾ ಕರವ ಪಿಡಿಯೆ । ಸಂದೋಹವಲ್ಲಾ ನೀಡಿ ತಂದು ನಿನ್ನ ಕಾಲಗಳಿಗೆ। ಬಂಧಿಸಿದರು ನಿಗಳಾ । ಅಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ । ನಿಂದು ಪುಣ್ಯನಿಧಿಗೆ ವೊಲಿದು । ವಂದಿಸಿದವರಿಗೆ ಬೇಕೆಂದು ಪಾಲಿಸುವೆ ಬಿಡದೆ। ಇಂದುಧರ ವಂದ್ಯಾ ಶೇತುಬಂಧ (ಶ್ವೇತು) ಮಾಧವನೆ। ತಂದೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸಂಬಂಧಿಗನೆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಕೆಂಡ ಮಾತುರದಲ್ಲಿ ಭವದ ಶೃಂಖಳವನ್ನು । ಖಂಡ್ರಿಸುವ ಶ್ವೇತು ವಿಜಯ ವಿಠಲ ಮಾಧವ ॥ ೬ ॥

ಸೇತು ಧನಸ್ಸು ಕೋಟಿ ಮಹಿಮೆ-ಸುಳಾದಿ ೬೦

ಯದ್ರಾವಣವಧೆ ಹೇತುಃ ಸೇತುಂ ಜೇತುಂ ಕ್ಷಮಸ್ತಮಃ ॥
ತದಘಂತದ್ರಿಪೊರಾಸೀದಸಂಗಸ್ಯ ಕಿಲಾದ್ಬುತಂ ।
ಯದ್ಗಾರ ತಸ್ಮ ಬಹತೀರ್ಥನಿಷೇವಣೇನ ।
ಲಭ್ಯಂ ಫಲಂ ದಿಶತಿ ತನ್ಮಮ ಸೇತುಖಂಡಃ ।
ಇತ್ಥಂ ಧಿಯೈವ ವರಿವರ್ತಿತ ಚಾಪಕೋವ್ಯಾತ್ ।
ಚಿಚ್ಛೇದಸೇತುಮಧಿಕಂ ರಘುಪುಂಗವೋऽತ್ರ ॥ ೨೬ ॥

ರಾಗ–ಶಂಕರಾಭರಣ **ಧೃವತಾಳ**

ಸೀತಾರಾಮನು ಬಂದು ಸೇತು ಬಂಧಿಸಿ ಖಳರಾ । ಕೋತಿಗಳಿಂದಲಿ ಘಾತ ಮಾಡಿಸಿ । ಪಾತಕ ರಾವಣನ್ನ ಯಾತನಿಗೆ ಕಳುಹಿ । ಚಾತುರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸುರವ್ರಾತ ವನು ಪಾಲಿಸಿ ಭೂತನಾಥನ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿ । ಸಿ ತಾನು ಪೆಸರಾದ ಭೂತಳನೊಳಗೆಲ್ಲ ಭೂತ ಪ್ರಮಥ । ಮಥ ಪೇತಾವೃತಗಳಿಂದ ಜಾತವೇದಸನ ಮನ । ಭೂತಳಾಧಿಪ ರಘುನಾಥನ ಚರಣಾಂಬುಜ । ತಾ ತುತಿಸುತಿರೆ ಪೀತಾಂಬರಧರ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಸೇತುಮಧ್ಯದಲಿ ಒಪ್ಪುತಾ ಪೊಳೆದನಾಗ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಮಾಧವನು ಗಂಧಮಾಧನಗಿರಿಯಲ್ಲಿ। ವೇದಗಳು ತುತಿಸೆ ವೇಧನು ಕೊಂಡಾಡೆ। ವೇದಪುರುಷಾ ಲವಣೋದಧಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ । ಸಾಧುಸಜ್ಜನರೊಡನೆ ಮೋದ ವಾಲಗವಾದನು ಹರುಷದಲಿ । ಶ್ರೀದೇವಿಯರಸಾ ವಿಜಯವಿಠಲರಾಮಾ । ಕ್ರೋಧರಸದೆ ಒಡೆದು ತ್ರಿಧರೆಯೊಳು ಮೆರೆದಾ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಈಪರಿಯಲಿ ವಾಲಗ ಪರಮಪುರುಷ। ಅಪಾರ ಬಗೆಯಲಿ ತಾ ಪ್ರೀತನಾಗಿರೆ। ಆಪತ್ತಿಗೆ ಬಂದು ಶರಣೆಂದು ಮೊರೆಹೊಕ್ಕ । ಅಪನ್ನ ವಿಭೀಷಣಾ ಕರವನ್ನು (ಕಾರಾವಾದಾ) ಮುಗುಚಿ । ಭೂಪಾರಾ ಶಿರೋರತುನ ಬಿನ್ನಹಾ ಕೇಳೆಂದು।

ಪಾಪರಹಿತ ಭಕ್ತ ಪೊಗಳಿದನೂ । ಶ್ರೀಪತಿ ರಘುರಾಮಾ ನೀ ಸೇತು ಉಳುಹಿದರೆ । ಆಪತ್ತ ಅಡರುವದು ಧರಿಗೆನಲೂ । ಚಾಪಧರಾಗ್ರಣಿ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ಲಂಕಾ । ದ್ವೀಪ ಪತಿಯಾ ಮಾತನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದನು ॥ ೩ ॥

ಝಂಪೆತಾಳ

ಸೇತುವಿನ ಛೇದಿಸಿ ಮೂರುಭಾಗವ ಮಾಡಿ । ಸೇತು ಮಾಡಿದನು ಸುರನರ ದಾನವ । ವ್ರಾತಗಳು ಮಿಂದು ಕೃತಾರ್ಥನಾಗುವದಕ್ಕೆ । ಸೀತಾರಾಮನು ಬಲು ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ । ಪ್ರಾತರಾ ಮಾಧ್ಯಾನ್ಹಾ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಕಾಲಾ । ಶೀತಾಗಗೊಡದೆ ಬಲು ಭಕುತಿಯಲ್ಲೀ । ಜಾತ ಉತ್ತಮರೆಲ್ಲ ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ಯ ಗಳು । ಶಾತದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಸರ್ವೋತ್ತುಮಾ । ವಾತ ನಿಜಗುರು ರಘುನಾಥ ವಿಜಯವಿಠಲಾ । ಸೇತುಯಾತ್ರಿಗೆ ಬರಲು ಪ್ರೀತಿಮಾಡುವನು ॥ ೪ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ರತ್ನಾಕಾರ ಮಹೋದಧಿ ಸಂಗಮದಲಿ (ಅಪರಿ) ಅಪಾರಾ । ಮಿತವಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯರು ವಾಯುಜನ ಸ । ಹಿತಾ ಶೃತಿ ನುತೆ ಲಕುಮಿ ಎಂದೆನಿಸುವ ವೈದೇಹಿ । ರತಿ ಪತಿ ಪಿತ ನಾರಾಯಣಗೆ ರಾಮಾ । ಅತಿಶಯದಿಂದ ಶೀರಥ ದೊಳು ಸನ್ನಿಧ । ಪ್ರತಿದಿನದಲಿ ಬಿಡದೆ ಇರುತಿಪ್ಪರು । ಹಿತದಿಂದ ನಿಂದು ವಂದನೆ ಗೈದವರಿಗೆ । ಮತಿಯಾಗವದು ಸೌಭಾಗ್ಯವ್ಯಾಲೆ । ಗತಿಯಾಗುವ ದಿದಕೆ ಸಂಶಯ ಲೇಶವಿಲ್ಲ । ಚತುರಾತರು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷರಾಗಿ । ಸತುದೈವ ರಾಘವ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಪತಿಯಾಗಿಪ್ಪನು ಇಲ್ಲಿ ಪಿತಮಹಾದ್ಯರಿಗೆಲ್ಲಾ ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಹತ್ತುಸಾವಿರ ವಿಪ್ರವಧೆ ಕನಕಸ್ತೇಹಾ । ಮತ್ತೆ ಇದರಷ್ಟು ಸುರಾಪಾನಾ ಗುರುತಲ್ಪಾ । ಇಂತ್ತಡಾದಲಿ ಸಂಸರ್ಗಿಕೋಟಿ ಇರೆ । ಎತ್ತಲಾದರು ಏನು ನರರು ಒಮ್ಮೆ ಬಂದು। ಚಿತ್ತಶುದ್ಧನಾಗಿ ನಿಂದು ತುತಿಸಿದಾರು । ಸೋತ್ತುಮ ನಾಗುವ ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ। ಕತ್ತಲೆ ಹರನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ದೇ।ವೋತ್ತುಮಾ ನೊಲಿದು ಮುಕ್ತಿಯನೀವನು ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಪುಸಿ ಎನದಿರಿ ಧನುಸುಕೋಟಿ ಮಹಿಮೆ ಪ । ೧ಸಿ ಕೇಳಿದವಗೆ ಲಾಲಿಸಿ ಪೇಳಿದವಗೆ । ವಿಷಯಾದಿಗಳ ಮಹಾಪ್ರಸರವಳಿದು ಯಮನ । ಘಸಣಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿ ಗತಿಗೇರಿಸುವದು ಶುಭದಿಂದ । ವಸುಧಿಯೊಳಾವ ಮಾನಿಸನಾದರೂ ಸೇ । ವಿಸಿದರು ಪುಣ್ಯಸಿದ್ಧಿಸುವದು ವೇಗದಲ್ಲಿ । ಅಸುರ ವಿರೋಧಿರಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ । ಪೆಸರಾದ ಸೇತು ಬಂಧಿಸಿ ಶೃತಿ ಸ್ಮೃತಿಯೊಳು ॥ ೭ ॥

ಜತೆ

ಮೊದಲು ನರರು ಮಧ್ಯಾ ದೇವಾಂತ್ಯದನುಜರುತ್ರಿ । ವಿಧಿಮಾಡಿದ ರಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲನೊಲಿದು ॥ ೮ ॥

ತಾಂಬ್ರಪರ್ಣೀ - ಸುಳಾದಿ ೬೧

ತಾಂಬ್ರಪರ್ಣೀ ಸರಿತ್ತೋಯಂ ಸೇವನೀಯಂ ಮುಮುಕ್ಷುಭಿಃ ।
ಮುಕ್ತೀಕರೋತಿ ಯತ್ರತ್ಯಾಶುಕ್ತಿಶ್ಚ ಪತಿತಂ ಜಲಮ್ ॥

ರಾಗ– **ಧೃವತಾಳ**

ಲೋಕಾದೊಳಗೆ ಸಾಧನ ಬೇಕೆಂಬೊ ಮಹಾತ್ಮರು । ಲೌಕಿಕವನ್ನೆ ಬಿಟ್ಟು ಏಕಮನದಲ್ಲಿ । ಸಾಕಾರಾ ಭಕುತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥವನ್ನೆ ತಿಳಿದು । ಶೋಕಂಗಳೀಡಾಡಿ ಜೋಕೆಯಿಂದ । ಭೀಕರಗೊಳಿಸುವ ವಾಕು ಮರೆದು ವಿ । ವೇಕತನದಲ್ಲಿ ಈ ಕಲಿಯೊಳಗೆ । ವೈಕುಂಠಪುರದ ಬಯಕೆ ಉಳ್ಳವರು ಶ್ರೀ । ವೈಕುಂಠ ಯಾತ್ರಿಯ ಮಾಡಿರೆಂದೂ । ವೈಕುಂಠ ನಾಮಾ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿಜ । ವೈಕುಂಠ ಪುರದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಮೆರದ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ತ್ರಿಜಗದೊಳಗೆ ತನ್ನ ಭಜಿಸುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ। ಭಜನೆಗೆಡದಂತೆ ನಿಜವರ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಅಜಹರ ಗಿರ್ವಾಣ ವೃಜದೊಳಗಾನೆಂದು । ಭುಜಗಾಧಿಪಶಯನ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ವಿಜಯಾಸನವಿಟ್ಟ ಮಜಭಾಪುರೆ ಈತ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವರಾ ನಿಲ್ಲದಲೆ ಸಾಕುವೆ । ನಲ್ಲಾದಲ್ಲಿದಲೆ ಬಿಡೆನೆಂಬಾ ಹರುಷದಲ್ಲಿ । ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಸುತ್ತಿ । ಎಲ್ಲಾ ಕಥಿಕವೆಂದು ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದು । ಬಲ್ಲಿದಾ ಭೂಮಿಪಾಲಕ ವಿಜಯವಿಠಲಾ । ಬಲ್ಲವರಾಡಿದ ಸೊಲ್ಲು ಪಾಲಿಸುವನೂ ॥ ೩ ॥

ಝಂಪೆತಾಳ

ಗೀರ್ವಾಣ ಮೊದಲಾದ ತೃಣಜೀವರಿಗಳಿಗೆ। ನಿರ್ವಾಣವನು ಕೊಡುವೆ ನಾನೇ ಎಂದೂ । ಊರ್ವಿಯೊಳಗೆ ಒಂದನ್ಯಥಾವಿಲ್ಲೆಂದು । ಪರ್ವತದರುವಂತೆ ಬಿರಿದು ಹೊಯ್ದಾ । ಸರ್ವರೊಳು ಕರ ನೆಗಹಿ ಸಾರಿಸಾರಿರೆಂದು । ಸಾರ್ವಭೌಮ ವಿಜಯವಿಠಲದೇವೇಶ। ಸರ್ವೋತ್ತಮಾ ನೆನಲು ಸರ್ವಸಂಪದವೀ॥೪॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಇಂತು ನುಡಿದವರ ಶಾಂತದಿಂದಲಿ ನೋಡಿ । ಕಾಂತಾರವೆಂಬೊ ಪಾಪವನೆ ಸವರಿ । ಪಿಂತಿನ ದುಃಖಾ ಪರಿಹರಿಸಿ ಅನುದಿನ । ಸಂತೋಷವನೆ ಕೊಡುವೆ ಮರೆಯಾದಂತೆ । ಕಂತುಜನಕ ಅಬ್ಜಲೋಚನ ವಿಜಯವಿಠಲಾ । ಸಂತರಿಸುವನು ಇಹಪರದಲ್ಲಿ ವೊಲಿದೂ ॥ ೫ ॥

ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ಸಪುತ ದ್ವಿಪದೊಳು ನಂಬಿದ ಜನರಿಗೆ । ಅಪರಿಮಿತವಾಗಿ ಪಾಪವು ಬಂದಿರೆ। ಕೃಪಣನು ನಾನೆಂದು ಒಮ್ಮೆ ನೆನಸಿಡಡೆ। ಕೃಪೆಮಾಡಿ ಅವರ ಪಾಪವೆಂಬವಿತ್ತ। ಅಪಹರಿಸಿ ಶುದ್ಧಾತ್ಮರನು ಮಾಡುವ । ಚಪಳ ಚೋ(ರ)ಳಾನಾಟ್ಯ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ವಿಪುಳದೊಳಗೆ ಬಲ್ಲಿದನಾಗಿ ಮೆರದ ॥ ೬ ॥

ಝಂಪೆತಾಳ

ಅನಂತಮಹಿಮನು ಅನಂತ ಅವತಾರ। ದಾನಿಗಳರಸ ನಿಧಾನ ಪುಣ್ಯಪುರುಷ। ಈ ನದಿಯಲಿ ಬಂದು ಸ್ನಾನಾದಿಗಳ ಮಾಡಿ। ಜ್ಞಾನಿ ಆದವ ಬಂದು ಏನೇನು ಅರ್ಪಿಸಲು। ತಾನೊಲಿದು ಪುಣ್ಯನಿಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು। ಅನಂತ ಜನುಮಕ್ಕೆ ಉಣಿಸಿ ಉಡಿಸುವನೂ । ಶ್ರೀನಾಥ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿಕ್ಷೇಪಸ್ವಾಮಿ । ತಾನಾಗಿ ತಾರತಮ್ಯದಿಂದ ಕಾಯ್ವಾ ॥ ೭ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಭಕುತ ನಿಕರ ಬಲು ಸುಖಬಡುವಂತೆ ಸಿ। ದ್ಧಾಕರಸ್ನಾವಮಾಡಿ ಪರಕ್ಕೆ ಕರದೊಯ್ದಲ್ಲಿ। ಮಕರಕುಂಡಲ ಮಹಾಮಹಾಮುಕುಟ ವಿಹಾರ ಪ। ದಕ ನಾನಾಭರಣ ಕರಕೆ ಶಂಖಚಕ್ರ ರೂ। ಪಕನಾಗಿ ತನ್ನಂತೆ ಅಕಳಂಕನಾಗಿ ಉರಕೆ ಸಿರಿಇಲ್ಲದೆ। ಮುಕುತನ್ನ ಮಾಡುವೆ ಮುಕುತಾರ್ಥವೆಂದು। ಮಕರಾಯುತ ಕರ್ನಪಾಶ ವಿಜಯವಿಠ। ಲ ಕುಟಿಲಾಹೃದಯಾ ಕರ್ನಿಕೆ ಕಂಜಾವಾಸ ॥ ೮ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಚತುರದಿಕ್ಕಿನೊಳಗೆ ಚತುರಸಾಗರ ಮಧ್ಯ। ನುತಿಸಿದವಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಗತಿಈವೆ ಗಮಕದಿಂದ। ಚತುರರೊಳಗೆ ಬಲುಚತುರನೆ ನಾನೆ ಎಂದು। ಸತಿ ಮೂವರೊಡನೆ ಸಂತತ ಸುರ ಸಾರ್ವಭೌಮಾ।ಚತುರಾದಿನಾಥ ಸ್ವಾಮಿ ಪತಿತಪಾವನ ಸಿರಿ। ಪತಿ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ತೀರತಜನಕಾ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ। ಹಿತವಾಗಿ ಪಾಲಿಸೂವ ॥ ೯ ॥

ಜತೆ

ತಾಮ್ರಪರ್ಣೆಯ ಸ್ನಾನ ನವ ತಿರುಪತಿಯಾತ್ರಿ। ಸಂಭ್ರಮದಲಿ ಮಾಡೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೊಲಿವಾ ॥ ೧೦ ॥

ತಾಮ್ರಪರ್ಣೆ - ಸುಳಾದಿ ೬೨

ರಾಗ– **ಧ್ರುವತಾಳ**

ತ್ರಿಭುವನದೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ವೈಭವಕ್ಕೆದಿರಾರು। ನಾಭಿಯಲಿ ಮಗನ ಪೆತ್ತ ಶೋಭನದೇವ। ಶ್ರೀ ಭೂದುರ್ಗೇರ ಕೂಡ ವೈಭೋಗದಿಂದ ಮೆರೆದ। ವಿಭುವೆ ವಿಶ್ವಮಹಿಮಾವಿಭವ ವರದ। ವಿಭುಧರ ಕೈಯಾ ಶುಲಭವಾದರ ಗಿಳಿಯಾ। ಅಭಿಮುಖಿದವರಿಗೆ ಅಭಯ ಪರಿಪಾಲಿಪನೆ। ಲೋಭಿಗಳರಸೆ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ। ದ್ವಿಭುಜನಾಗಿ ಹೃದಯಾಂಬುಜದ ನಿಲಯಾ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ವೈಕುಂಠನಾಥ ವಿಜಯಾಸನ ದೇವ । ಲೋಕಪರಿಪಾಲಾ ದೇವದೇವೇಶ । ಆ ಕಂಜದಳನಯನಾ ಶ್ರೀ ಚೋರನಾಟ್ಯ। ಶ್ರೀಕರನಿಕ್ಷೇಪ ಮಕರಾಯತ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಕಾಂತ ಶ್ರೀ ಆದಿನಾಥಸ್ವಾಮಿ । ನೀ ಕರುಣದಿಂದ ಕಾಪಾಡುವದು । ಲೋಕರಕ್ಷಾಮಣಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ನೇಕಮಹಿಮನೆಂದು ವಾಕುವಾಣದೆ ಪೇಳಿ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಈ ತಾಮ್ರ ಪರನಿಯಾ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ ನರನ । ಪಾತಕಾ ಓಡಿ ಘೋಳಿಡುತ ಪೋಗುವದು । ಭೂತಳದೊಳಗಿದರ ಸರಿಸಮಾನವಿಲ್ಲ । ಯಾತಕ್ಕೆ ಸಂಶಯ ಮಾಡಸಲ್ಲ । (ಪ್ರೇ) (ವಿ) ತ ಸಂಸ್ಕಾರವಿಲ್ಲದವರ ವಂಶಜಾ । ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಲವರೂ । ಪೀತಾಂಬರದುಡಿಗೆ ಶಂಖಚಕ್ರವ ಧರಿಸಿ । ನೀತಿ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಸುಖಬಡುವರು । ದಾತಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ನವತಿರುಪತಿವಾಸಾ । ಮಾತಿಗೆ ಮನಸೋತು ಮಹಪುಣ್ಯನೀವನು ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಅನಂತಜನುಮದ ಪುಣ್ಯ ಫಲಿಸಿದರೆ । ಈ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ನಾನ ದೊರಕುವದು । ಈ ನಿಧಿಗಳಾದ ನವತಿರುಪತಿ ದರು । ಶನವಾಗುವದು ಒಂದೆ ವಾಸರದಲ್ಲಿ । ಮಾನುಷೋತ್ತುಮರಿಗಿಲ್ಲಾದಲೆ ಮೊದಲಾದಾ । ಹೀನಜನರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆನ್ನಿ । ಈ ನುಡಿ ಸತ್ಯವು ವಿಜಯವಿಠಲ ಬಲ್ಲಾ । ಜ್ಞಾನಾದಿಂದಲಿ ಸರ್ವರಿಗೆ ಸಾಕಲ್ಯಾ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಹರಿ ಸಿರಿ ವಿರಿಂಚಿ ಮರುಂತ ಗರುಡ ಶೇಷಾ । ಹರ ಇಂದ್ರ ಸ್ಮರಾದ್ಯರ ತರು ವಾಯ ತಿಳಿದು । ತಾರತಮ್ಯ ಮನದಿಂದ ಟರಿಸಿ ಯಾತ್ರೆಗೈಯಾಲು । ಮರಳೆ ಬಾರನು ಇಹಕ್ಕೆ ವರವೇದ ಸಿದ್ಧಾ ವೆನ್ನಿ । ಪರತತ್ವನಾದ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನವ । ತಿರುಪತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಪೊರೆವ ನಂಬಿದವರ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ವೈಕುಂಠಾದೀ ಧ್ಯಾನಾ ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿಯ ಸ್ನಾನಾ । ಏಕಚಿತ್ತದಿ ಮಾಡಲು ವೊಲಿವ ವಿಜಯವಿಠಲ ॥ ೬ ॥

ನವತಿರುಪತಿ ಮಹಾತ್ಮೆ (ತಾಮ್ರ ಪರ್ಣಿತೀರ)

ಸುಳಾದಿ ೬೩

ರಾಗ-ಭೈರವಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಉತ್ತರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೈತ್ರಾವರಣ ಮುನಿ । ಪೋತ್ತುಮನ್ನಾ ಶಿಷ್ಯ ವಿಂಧ್ಯಾಯೆಂಬುವನೂ। ಮಿತ್ರಾತಾರಾಗಣ ಮೀರಿ ಬೆಳೆದು ಜಗಕೆ। ಕತ್ತಲೆ ಮಾಡಲು ಸುರರು ಕಂಗೆಡಲು। ಎತ್ತ ನೋಡಿದರತ್ತ ನಿತ್ಯಾನೈಮಿತ್ಯಗಳು । ತತ್ತಳಗೊಳುತಿರೆ ಹೊತ್ತು ತೋರದಾಲೆ । ಚಿತ್ರಪಲ್ಲಟರಾಗಿ ಸರ್ವಜೀವಾದಿಗಳೂ । ಎತ್ತಣದದ್ಭುತವೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತ । ಚಿತ್ರ ಚಾರಿತ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲದೇ । ವೊತ್ತುಮಾ ಕಾಶಿವಾಸ ಬಿಂದುಮಾಧವ ಎಲ್ಲಾ । ರುತ್ತುಮಾಂಗವೆಬಾಗಿ ತುತಿಸಾಲಿನಿತಾ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕರಿಸಿಕೊಡನ ಮಗನಾ ಕರುಣದಿಂದಲಿ ಬಂದಾ । ದುರಿತವ ಹರಿಸೆಂದು ಹರಿ ನಿರೂಪಿಸಲು। ವರಮುನಿ ಕೇಳುತಲೆ ಕರಗಳನೇ ಮುಗಿದು । ನಿರುತದಲಿ ಮಣಿಕರಣಿಕೆ ಸ್ನಾನ । ಪರಮ ಲಾಭವನು ಬಿಟ್ಟಿರಲಾರೆನು ಎಂದು । ಹರಿಯ ಶ್ರೀ ಚರಣಕ್ಕೆ ಎರಗಲು ನಸುನಗುತ । ಶರಣರ ಮನೋಹರ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಪರಮಮುನಿಗೆ ಉತ್ತರವನು ಕರುಣಿಸಿದ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಕಮಂಡಲದ ವಳಗೆ ಈ ಮಣಿಕರಣಿಕಿಯಾ । ಕಮಲಾವನ್ನು ತುಂಬಿ ಗಮಕಾದಿಂದಲಿ ನೀನು । ಯಮುನ ದಿಕ್ಕಿನಲಿ ತಪೊಕ್ರಮೆಯನ್ನು ಮಾಡೆಂದು । ರಮೆಯರಸಾ ಪೇಳಲಾಗ ಮುನಿ ಅಗಸ್ತ್ಯ । ಗಮನವಾದನು ಅನುಕ್ರಮದಿಂದಲಿ

ಬರುತ | ಕುಮತಿಯನು ವಂಚಿಸಿ ಶ್ರಮವೆಲ್ಲ ಪರಿಹರಿಸಿ । ಹಿಮಕರ ಚರಣ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲನಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಆತನ ಗುಣಸಮುದಾಯಾ ಪೊಗಳುತ್ತಾ ॥೩॥

ಝಂಪೆತಾಳ

ಕಾಶಿಯಿಂದಲಿ ಬಂದು ಮಲಯಾಚಲದಲ್ಲಿ । ವಾಸವಾಗಲು ಭೂಮಿ ಸಮನಾಯಿತೂ । ಲೇಸಾಗಿ ದೇವಗಣ ಭೇರಿಗಳು ಹೊಯ್ಯೆ, ಮುನೀಶನು ಮೌನವಾದನು ಪುನರಪಿ। ಆ ಸಲಿಲ ದಿವ್ಯ ಕಮಂಡಲದೊಳಗಿರಲು। ಸೂಸಿತೊಂದು ಜೀವ ನಿರ್ವಾಣವಾಗಿ । ಈಶಾದ್ಯರು ಬಂದು ಮನ್ನಿಸಿ ತಾಮ್ರ ಪ । ರ್ಣಿಸರಿತೆಂದು ಪೆಸರಲೀ ಕರೆಸಿದರು। ದೇಶಾಧಿಪತಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕರು | ಣಾಶರಧಿ ಎಂದು ಮುನಿ ಕೊಂಡಾಡಿದ ॥ ೪ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಪೊಗಳಿ ಹರಿಯಾ ಚರಣಯುಗಳಕ್ಕೆ ವಂದಿಸಿ । ಯುಗದಲ್ಲಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಕಲಿ । ಪೊಗದಿರಲೆಂದು ತಪಸಿಗಳನು ತವಕದಿಂದ । ನಗುತ ಮನದೊಳಗ ಗಣಿತಾರ್ಚನೆಮಾಡೆ । ನಗಧರ ವೈಕುಂಠ ನಗಧೀಶ, ನವ । ಬಗೆ ರೂಪನಾಗಿ ಮುನಿಗೆ ವರವನಿತ್ತಾ । ಸುಗುಣ ಸಾಹಸಮಲ್ಲ ವಿಜಯವಿಠಲನು, ತ್ರಿ । ಜಗದೊಳಗೀ ಧರೆಯಾಮಿಗೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿದಾ ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಕಳಸಜನಿಂದ ವೆಗ್ಗಳವಾಯಿತೀ ನದಿ ಮಲರಹಿತವಾಗೆ ಪೊಳವುತಿದೆ ನೋಡಿ। ಕಲಿಯಾ ಸಂಚಾರ ಘಳಿಗೆಯಾದರು ಇಲ್ಲ । ಇಳಿಯೊಳು ಇದು ಪುಣ್ಯನೆಲವೆನ್ನ, ನೆಲವೆನ್ನಿ। ಕಲಿಯುಗಾಂತ್ಯದಲಿ ಹಲವು ಕಡೆ ಧರ್ಮ|(ಗ)(ವ)ಳಿವಾದು ಇಲ್ಲಿಗ ಉಳದಿಪ್ಪದೇ। ಕಲಿಹನ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೈಕುಂಠಾಧೀಶಾ| ಸಲಹುವಾ ಕಲಕಾಲಾ ಮಲಿದು ಸಜ್ಜನರ ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಏಳು ಯೋಜನ ತೀರದಾ । ಗಾಳಿ ಬೀಸಿದರೆ ಮೂರು । ಏಳು ಕುಲದವರು ತಮ್ಮ । ಗ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಹಿತದಲ್ಲಿ । ಕಾಲನಯಾತನೆ ಭಂಗಾ । ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಪೋಗ್ಗಿ ಸಿರಿ । ಲೋಲನ್ನಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ । ಖ್ಯಾಳಿಮ್ಯಾಳವಾಗುವರು । ಹೇಳಲೇನು ಜ್ಞಾನಿಬಂದು । ಕಾಲಘಳಿಗೆ ಪಾಸ್ವಾಗಿ । ಮೇಲುಲೋಕಾ ಕೊಡುವ

ದಕ್ಕೆ । ಸಾಲದೆಂಬಾ (ಬರ) ರಾವಲೋಕ । ಕೇಳಿಬಲ್ಲವರಿದರ । ಆಲೋಚನೆ ಸಲ್ಲ ಪುಣ್ಯದ । ಮಾಲೆ ಹಾಕಿದಂತೆ ಅನು । ಗಾಲಾ ಶುಚಿಯಶಾ ಕಂಠದಲ್ಲಿ । ನಾಳಿಗೆಂಬಾಲಶ್ಯವಿಲ್ಲ ವಿಜಯವಿಠಲ ತನ್ನ । ಊಳಿಗವನಿತ್ತು ನಿಜದಾಳಿನೊಳು ಕೂಡಿಸುವ ॥ ೬ ॥

ಜ ತೆ

ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲಿ ಯಾತ್ರೆ ತಿಳಿದು ಪುಣ್ಯರಾಗಿ। ಅದ್ವೈತಾ ಬಿಡಿನಮ್ಮ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ಸುಳಿವ ॥ ೮ ॥

ಶ್ರೀ ಸುಧೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಮಹಿಮೆ-ಶುಚಿ ಇಂದ್ರ ಸುಳಾದಿ - ೬೪

ಇಂದ್ರಶೌಚವಿಧಾನತ್ತೆ ನ ಶುಚಿಂದ್ರಾತಿ ಪೌರುಷಮ್ ।
ಅನಿಂದ್ರಸ್ಯ ಮನಶ್ಶೌಚಂ ಮಮಕೃತ್ವಾತದಾರ್ಜಯ ॥

ರಾಗ- **ಧೃವತಾಳ**

ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಕಿದು ಜಾಗರ ಉಳ್ಳ ಕ್ಷೇತ್ರ । ಆಗಮ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಯೋಗಿ ಜನರು ಇಲ್ಲಿ ಭೋಗದಾಶಿ ತೊರದೂ । ಲಾಗಿಸುವರು ಭವರೋಗ. ವನಧಿ । ಭೂಗೋಳಾದಳಿಗೋರ್ವರಾಗದ್ವೇಷವೇ ಬಿಟ್ಟು । ಜಾಗು ಮಾಡದಿಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಗೀ ಬಂದೂ। ಬಾಗಿ ಕೇವಲ ಧೃಡವಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞಾತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ತಾ ಗುಪ್ತದಲ್ಲಿ ಮಿಂದಾಗಲೆ ಕರ್ಮನಾಶ ಭಾಗೀರಥಿನಿಧೆ । ಸಾಗರದಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ಪುಣ್ಯಾಪಡದೂ । ಯಾಗಾದಿಗಳ ಮಾಡಲಾಗಿ ಆವ ಫಲ । ವಾಗುವ ದದಕೆ ನೂರಾಗುವದು ಸಿದ್ಧ । ಮೂಗೊಣ್ಣನೊಬ್ಬ ಬಲ್ಲ । ನಾಗಶಯನ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸುಧೇಂದ್ರ । ಆಗರಾ ವಾಸನ ನಾಗ ಗಮನ ಭಜಿಸೀ । ನೀಗಿ ಕೊಂಡನು ಬಂದ ಭೋಗವ್ಯಾಕುಲಾ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಪರಸತಿಗೆ ಅಳುಕಿ ಹರಿಹರನು ಶಾಪಾ। ಧರಿಸಿದನು ತನ್ನ ಶರೀರಾವಾದ್ಯಂತಾ।

ದುರಿಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಪರಮ ದುಶ್ಚಿತ್ತನಾಗಿ । ಧರವಲ್ಲದೇ ಪೋದಾ ವರಸಭಾ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ । ಮರಳೆ ತನ್ನೊಳು ತಾನೆ ಮರಿಗಿಕೊಳ್ಳುತಲಿರೇ । ಸುರಮುನಿ ನಾರದನು ಭರದಿಂದಲಿ ಬರಲೂ । ಎರಗಿದ ಚರಣಕ್ಕೆ ಕರಗಳನು ಮುಗಿದು । ಪರಮಪುರುಷರಂಗ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ । ಶರಣಗೆ ತನ್ನಯಾ ಪರಿಯಲ್ಲಾ ಬಿನ್ನೈಸಿ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಬೆಸನ ಕೇಳುತ ಮೌನಿ ನಸುನಗುತಾ ಪರಸತಿಯಾ । ಘಸನಿ ಪೋದಪನ ಮನ್ನಿಸದಲ್ಲ ಜಗವೆಲ್ಲ । ಹಸಗೇಡಿಯಾಗಿ ಸುಮನಸ ತತಿ ಕೇಳಿದ । ಕುಶಲಕ್ಕೆ ಉಪಾಯ ಪುಶಿಯದಂತ್ತೀಗಾಲ।ವಸುಧಿಯೊಳಗೆ ರಂಜಿಸುವ ಮಹೇಂದ್ರಾದ್ರಿ। ಪಸರಿಸುತ್ತಾ ಬಲು ಪೆಸರಾಗಿದೆ ಅತ್ರಿ । ಋಷಿ ಆಶ್ರಮಾ ಉಂಟು । ಉಸರಿ ಕ್ಕಾದಲೆ ಪೋಗಿ । ಏಸವಾಮನದಲ್ಲಿ ಭಜಿಸು ಮಧುಸೂದನನ । ಹಸನಾಗಿ ವಿಶಾಪ ವಶದಿಂದ ಕಡಿಬಿದ್ದು । ಲಸತು ಕಾಯದಲಿ ಶೋಭಿಸು ಪೋಗು ಎನಲಾಗಿ । ಬಿಸಜನಯನ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನ ನೆ । ನಸುತ ಬಂದನು ಅತ್ರಿಋಷಿ ಇದ್ದ ಭೂಮಿಗೆ ॥ ೩ ॥

ಝಂಪೆತಾಳ

ಬಂದು ಇಂದ್ರನು ತಪಸಿಗೆ ಕುಳಿತನು ಗ । ಜೇಂದ್ರನ್ನ ಕರದು ಉದಕವ ತರ ಪೇಳಲು । ಅಂದು ಐರಾವತನು ಕೈಕೊಂಡು ಮಲಯಾದ್ರಿ । ಲಿಂದ ಪುಟ್ಟಿದ ತಾಮ್ರುಪರ್ಣಿದಂತ್ತದಾ । ಲಿಂದ ಮಾರ್ಗವ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಒಡಿಯನಿದ್ದಾ । ಮುಂದೆ ಬಿಟ್ಟದು ಬಲು ಭಕುತಿಯಿಂದ । ತಂದ ವಿಚಾರವನು ನೋಡಿ ವೃತ್ರ ವೈರಿ । ಮಿಂದು ಶುಚಿಯಾಗಿ ಮುದದಿಂದಲಿ ಕೊಂಡಾಡಿ । ಮಂದರಧರದೇವ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸೂ । ಧೇಂದ್ರು ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದ ದ್ವಂದ್ವವನು ನೆನಸುತ್ತ ॥ ೪ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಆಸನವನುಹಾಕಿ ಶ್ವಾಸೋಛ್ವಾಸವ ಬಂಧಿಸಿ । ಲೇಶವಾದರು ಕಾಯದಾಶಿಯಾ ಮಾಡದೆ । ಬ್ಯಾಸಿಗಿ ಬಿಸಿಲೆನದೆ ಬ್ಯಾಸರಕಿಯು ಬಡದೆ । ವಾಸವ ಕುಳಿತು

ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ । ಕೇಶವ ಮಧುಸೂದನ ಶ್ರೀಶನಂಘ್ರಿಯ ಒಂದು । ವಾಸರ ಬಿಡದಲರ್ಚಿಸಲಾಗೀ । ದೇಶಾಧಿಪ ಸುಧೇಂದ್ರವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ। ದಾಸಗೆ ವಲಿದು ಬಂದ ಸತಿಯ ಕೂಡ ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಗೌತುಮನ್ನ ಸತಿ ಪತಿವ್ರತೆ ಅಹಲ್ಯಾ । ಕಾತುರದಲ್ಲಿ ಪುರಹೂತನ ಶಾಪಿಸಿರೆ। ಸೋತ್ತುಮರಿಗೆ ಬಲು ಪಾತಕ ಬಂದರೆ । ಚಾತುರ್ಯದಲಿ ಅಜಾತು ಮಹಾ ವಿಷ್ಣು । ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದ ತಾನು ಭಕುತರ । ಭೀತಿಯ ಹರಸುವ ಮಾತು ಪೇಳದಮುನ್ನ । ಭೂತಳದೊಳು ಮಧು ಘಾತಿಸುಧೇಂದ್ರಾನೀ । ಕೇತನ ವಿಜಯವಿಠಲಾತುಮದೇವ ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಪೊಂದಿದ ಕಲುಷ ಕಳದು ಇಂದ್ರನುದ್ಧರಿಸಿದ।ಅಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ದೇವೇಂದ್ರ ಸಾಸಿರ ನಯನಾ। ನೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಸುಖದಿಂದ ವಾಲಗವಾದ। ಸಂದೇಹ ತೊರದು ನರರು ಬಂದು ಯಾತ್ರಿ ಮಾಡಲು ಗೋ । ವಿಂದನು ಕರುಣಾರಸ ದಿಂದ ಸಾಕುವನವರ । ಎಂದೆಂದು ಬಿಡದೆ ಸುಧೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಮಧುವೈರಿ । ವೃಂದಾವನ ಪ್ರೀಯ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ । ಸಂದರುಶನವಾಗೆ ಮಂದ ಬುದ್ಧಿ ಪೋಪುವಾವೂ ॥ ೭ ॥

ಜತೆ

ದಕ್ಷಣ ಸಾಲಗ್ರಾಮ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸುಧೇಂದ್ರಾ । ಅಕ್ಷಯಾಬ್ಧಿವಾಸಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಧೀಶಾ ॥ ೮ ॥

ಆದಿಅನಂತ - ಸುಳಾದಿ ೬೫

ಶೇಷೇಶಯಾನ ಶರದಿಂದು ಸಮಾನ ವಕ್ತ್ರ
ಶ್ರೀಶಾದಿ ಕೇಶನ ಸಿತೋದಕ ಜಾತನೇತ್ರ ।
ದೋಷಾತಿ ದೂರಗತಪಾರ ಗುಣಾಂಬುರಾಶೇ
ದಾಸೇದಯಾಂಕುರು ಮಯೀಶ ಗತೇತರಾಶೇ ॥

ರಾಗ– **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಶ್ರೀಮದನಂತಾ ಶ್ರೀ ಲಕುಮಿಕಾಂತಾ ಆ। ದಿ ಮಧ್ಯಂತರಹಿತ ಪರಮಕಾಂತ ತಾಮಸ ಖಳಹಂತ ಸರ್ವರಿಗೆ ಬಲವಂತ। ರೋಮ ರೋಮ ಗುಣವಂತ ಬಲುನಿಶ್ಚಿಂತ। ನಾಮ ಪೊಗಳುವಂಥ ಜನರಿಗೆ ದಯವಂತ। ಕಾಮಜನಕ ಅನಂತ ತಲ್ಪಾನಂತ ನಾಮಾ। ಆದಿ ಆನಂತ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸಂತ। ತಾಮನ್ನಿಸುವಂತ ರಂಗ ನಿಶ್ಚಿಂತ ॥೧॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಜಯ ಜಯ ಜಯದೇವಾ ಜಯ ಸಂಜೀವಾ। ಜಯ ಜಯ ಶ್ರೀಧವ ಜಯ ಭಕ್ತರಕಾವ। ಜಯ ಅಘವನದಾವ ಜಯ ವರಗಳನೀವ। ಜಯ ಭುವನ ಜೀವ ಜಯಗೋಕುಲ ಗೋವ। ಜಯ ಜಯ ಜಯ ವಿಜಯವಿಠಲದೇವ। ಜಯ ಜಯ ಅನಂತ ಜಯ ಜಯ ಧನಂ। ಜಯ ನಾಗ್ರಜ ಪ್ರೀಯಾ ಜಯಜಯ ಮುನಿಗೇಯಾ ॥೨॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿಶಯನಾ ನೀರಜದಳನಯನಾ। ಕಾರುಣ್ಯಮೂರುತಿ ಮೆರವ ಸತ್ಕೀರೂತಿ। ವಾರುಣಭಯಹಾರ ವಾರುಣಸಂಹಾರ। ಕಾರಣ ಪುರುಷಾ ಭವತಾರಣಬಲುದೈವಾ। ಚಾರುನವನೀತ ಚೋರನಾರಿಯರ ಜಾರಾ। ವಾರವಾರಕ್ಕೆ ಕೃಪಾಪಾರಾವಾರವೆನಿಪಾ। ಪಾರಮಹಿಮ ಗುಣವಾರಿಧಿ ನಿರ್ಗುಣ। ಕಾರಾ ಶ್ರೀಮದಾನಂತಾ ತೋರುವಾನಿಜಾನಂತಾ। ಸಾರಾ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ದೂರಿದವರ ಕುಟಲಾ। ಹಾರಿಸುವಾ ಕರುಣಿ ಸುರರಮಸ್ತಕ ಮಣಿ ॥೩॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ವೃದ್ಧ ಭೂಸುರನಾಗಿ ಕೌಂಡಣ್ಯ ಮುನಿಪನ್ನ। ಶ್ರದ್ಧರಸಕೆ ಪೊಲಿದ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧ। ಶುದ್ಧಾತ್ಮರು ಬಂದು ಯಾತ್ರಿಯಾ ಮಾಡಾಲು। ಬಿದ್ದುಹೋಹದ ಫಲಗಳನ್ನು ಇತ್ತು। ಉದ್ಧಾರ ಗೈಸುವ ಉದಧಿ ಮಥನಸಿರಿ। ಮುದ್ದುರಮಣ

ಶ್ರೀಮದನಂತರೂಪ । ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಫಲವೀವ ವಿಜಯವಿಠಲ ಬಂದು । ಸದ್ಭಾವ ದಲ್ಲಿರೆ ಭದ್ರವಾಗುವದೂ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಜ್ಞಾನಾವಂತಾ ಗುಣವಂತಾ । ಧ್ಯಾನನಂತಾ ದಾನಾನಂತಾ । ಮಾನನಂತಾ ಮೌನಾನಂತಾ । ಅನಂತ ನಂತಾನಂತಾ । ಅನಂತವರ್ನ ವಿಜಯವಿಠಲಾ । ಅನಂತ ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣಾನಂತಾ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ನಮೊ ನಮೊ ಅನಂತಾ ಆದಿ ನಿ । ಗಮ ಪಾಲಾ ವಿಜಯವಿಠಲನಂತಸ್ವಾಮಿ ॥ ೬ ॥

ಅನಂತ ದೇವರ ಮಹಿಮೆ - ಸುಳಾದಿ ೬೬

ಶ್ರೀಭೂಭ್ಯಾಂ ಕೃತಪಾದ ಸೇವನಮನರ್ಘ್ಯೋರು ಸ್ಫುರದ್ಭೋಷಣಮ್ ।
ಶೇಷಾಂಗೆ ಸತತಂ ಶಯಾನ ಮುದರ ಪ್ರೋದ್ಭಾಸಿ ಪದ್ಮಂ ಪ್ರಭುಮ್ ॥
ಧಾತ್ರಾ ಸ್ತೋತ್ರಚಯೈಃ ಸ್ತುತಂ ಫಣಿ ಫಣೈ ಶ್ಛತ್ರಾಪಮೈರ್ಮಂಡಿತಂ ।
ಸೇವೇನಂತ ಪುರೇಶ್ವರಂ ಮುನಿವರ ಪ್ರೇಮಕರಂ ಶ್ರೀಕರಮ್ ॥

ರಾಗ- **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಕೇಶವ ಕೃಷ್ಣ ತ್ರಿಲೋಕೇಶ ಕೈಟಭಾರಿ । ಸಾಸಿರಫಣಾವುಳ್ಳ ಶೇಷ ಶಯನಾ । ಕ್ಲೇಶ ನಾಶನಾ ನರಕೇಸರಿ ವೇಷಾನೆ। ಮೀಸಲಾಭರಣಾ ವಿಭೂಷಣ ಸರ್ವದ। ಶ್ರೀಸತಿ ಉರದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿ ನಿತ್ಯ । ತಾ ಸೇವಿಸುವಳು ಸಂತೋಷಾಬ್ಧಿ ಯೊಳು ಮುಳುಗಿ । ಪೂಸಿದಾ ಶ್ರೀಗಂಧ ವಾಸನಿಯಾ ಕಮ । ಲಾಸನ ಜಪಿಸಿ ಎಣಿಸುವನನುದಿನ । ಈ ಸುಖವಿನ್ನಾವ ದೇಶ ದೈವಂಗಳಲ್ಲಿ । ವಿಸೇಸು ಪರಿಯು ನಿಕ್ಷಿಸಲು ಕಾಣೆನೋ। ಈಶಾದ್ಯಾ ರೊಡಿಯಾದಿ ಕೇಶಿಖಳಮರ್ದನಾ ಶ್ರೀಶಾ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ಸುಲಭಾ ಆದಿ । ಕೇಶವಾ ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿವಾಸಾ ಲೋಕೇಶಾ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಚತುರಾನನ ಭಜಿಸಿ ಅತಿದುರುಳಾ ಕೇಸಿ । ಸತತ ತಪಸಿಯಾಗಿ ಮಿತಿಇಲ್ಲದ ದಿವಸ । ಅತಿಶಯದಲಿ ವರವ ಇತರಾದಿಗಳಿಂದ । ಹತವಾಗದಂತೆ ನುತಿಸಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡ । ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆದಿನಪ್ರತಿದಿನದಲಿ ಸುರರ । ಖತಿಗೊಳಿಸಿದನುನ್ನತ ಬಲುಗರ್ವದಲಿ । ಪತಿತಪಾವನನಾದ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ಭ । ಕುತ ಜನರಿಗೆ ಅಹಿತನಾಗಿ ಮೆರವುತಿರೆ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಆದಿಕೇಶಾನೆಂಬ ದೈತ್ಯಾನ ಉಪಹತಿಗೆ । ಆದಿದೈತ್ಯರು ಬಳಲಿ ಬಲುಬಗೆ ಯಿಂದಲಿ । ಆ ದೈತ್ಯನುಪಟಳ ತಾಳಾಲಾರೆವು ಎಂದು । ವೇದಗಳಿಂದಲೀ ವೇಧಾಗೆ ಮೊರೆ ಇಡಲು । ಅದರಿಸಿ ತನ್ನಿಂದಾದ ಮೊದಲಿಗೇ । ಕ್ರೋಧರಿಗೆ ಇತ್ತದಪರಾಧಾವೆನ್ನದು । ಎಂದು ಕಾದುವದರಿದವದರಿದೂ ಮಿಕ್ಕಾದವರಿ ಗನುತಾ । ಶ್ರೀದೇವಿ ಅರಸನ್ನಾ ಪಾದದಲ್ಲಿಗೆಸಾರಿ । ಖೇದಿಗನು ಮಹೇದ್ರಾ ಪ್ರದೇಶಾದಲ್ಲಿದ್ದು। ಬಾಧಿಯಾ ಬಡಿಸುವದು ವಿಧಿ ತಾ ಬಿನ್ನೈಸೆ। ಮೇದಿನಿಪತಿ ವಿಜಯವಿಠಲಾದಿ ಕೇಶವಾ । ತಾದಯಾದಿಂದಲಜಾದಿಯಾ ಕಳುಹೀ ॥ ೩ ॥

ಝುಂಪೆತಾಳ

ಅಸುರನಿದ್ದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಂದೊಮ್ಮೆಲೇ ರ । ಕ್ಕಸರ ರಿಪು ಎದುರಾಗಿಬಂದು ನಿಂದ । ಬಿಸಿಜಸಂಭವನ ರೋಮಾದಿಂದ ಜನಿಸಿದ । ಅಸಮ ನೀನಹುದೆನುತ ಅವನ ಪಿಡಿದೂ । ಕುಶಿಯನುಗೊತ್ತಿ ವಿಳದಂತೆ ಮಲಗಿಸಿ । ಅಸುರಾರಿ ಖಳನ ಮೈಮೇಲೆ ಪವಡಿಸಿದ । ನಿಶಾಚರಾ ಸಾಯದಂತುಪಾಯವನು ಕ । ಲ್ಪಿಸಿದ ಹರಿಮಹಿಮೆಗೆ ಏನೆಂಬೆನೋ । ಕುಸುಮಶರನಯ್ಯನೆ ವಿಜಯವಿಠಲನ ತು । ತಿಸುತ್ತಿರಲಿತ್ತ ಅಸುರನ ಮಡದಿ ಮುನಿದೂ ॥ ೪ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮೇಲೆ ಪನ್ನಗಶಯನನನ್ನು । ಸಣ್ಣವನತೆರದಿನ್ನು ಮಲಗಿರೆ । ಮುನ್ನೆ ಕೋಪವ ತಾಳಿ ಭಿನ್ನಾವಾಳಿಪೆನಿರವ । ರನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಎಂದು ಪುಣ್ಯಾ ಗಂಗಿಯಾ ಬಾರಾ । ವನ್ನು ಹಾರೈಸಾಲು ತನ್ನಿಂದಾದ ಸೇವೆ । ಯನ್ನು

ಮುಟ್ಟಿಪೆನೆಂದು ಘನ್ನಾತೀವರ ತಾಮ್ರ। ಪರ್ನಿಯಾ ವಡಗೊಂಡು ಬಿನ್ನಾಣಾ ದಲಿ ಭೋ । ರನ್ನೆ ಪರಿದು ಬಂದಳಾನಂತನ ನೋಡಿ। ಸನ್ಮಾನಾಧಿಂದಲಾತನ್ನ ಸುತ್ತಲು ಗಂಗೆ । ರನ್ನದ ವನಮಾಲೆಯನ್ನು ಆದಳು ಸುರರೂ । ಬಣ್ಣಿಸಿ ಪೊಗಳಾಲು ಕಣ್ಣಿವೆ ಇಡದಲೆ । ಅನಂತ ಶಯನ್ನಾ ವಿಜಯವಿಠಲದೇವಾ । ಗ್ರಣ್ಯನ ಲೀಲೆಗೆ ಅನಂತಾ ನಮೊ ನಮೊ ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಅಂದು ಪ್ರಭಾಕರಾ ಬಂಧುವಿನ ನಿಜಾ।ನಂದನ ಗರುಡ ಪುರಂದರ ಉಳದಾದ। ವೃಂದಾರಕ ಬಲ ಒಂದಾಗಿ ಎದಿರಿಲಿ।ಬಂದು ಜಯಜಯವೆಂದು ಪೇಳುತಲಿರೆ। ನಿಂದ ವರನ ದಯದಿಂದಲಿ ನೋಡಿ ಮು । ಕುಂದನು ವರಗಳ ಕುಂದಾದೆ ಬೇಡೆನೆ । ಸಂದೇಹ ತೊರದು ಕಾಯೆಂದಾ ಶಿರವಾಗಿ । ಇಂದೀಖಳನ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಂದು ನೀನು ನಾ । ಗೇಂದ್ರ ಸಹಿತಾಲಿದ್ದಂದಾದಿ ಪವಳಿಸಿ। ಒಂದು ಕಲ್ಪವಿರು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿ । ನ್ನೊಂದು ವರವಕೊಡು ಮಂದಮತಿಗಳಿಗೆ । ಸಂದರುಶನದಿಂದ ಪೊಂದಲಿ ಕೈವಲ್ಯಾ।ಇಂದು ವಂದಿತ ಪಾದಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ನೀನೆ । ಒಂದೆ ದೈವ ಜಗತ್ತಂದೆ ಕೃಪಾಸಿಂಧೂ ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ತುತಿಸಾಲು ತೃಪ್ತನಾಗಿ ಚತುರ ಮೊಗಾದಿಗಳ। ಅತಿ ವೇಗದಿಂದ ನೋಡುತಲಿ ನೀವಂದತೆರದೀ । ಹಿತವಾಗುವದದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕೂಲಾವಿಲ್ಲಾವೆಂದು । ಪಿತಾ ಮಹನಯ್ಯಾ ನಗುತ ಭರವಸವಿತ್ತಾ । ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗಾವಾನರ ಮತಿವಂತನಾಗಿ ಬಂದು । ಸಿತ ಮನದಲಿ ಯಾತ್ರಿ ಮಿತಿತಪ್ಪದಂತೆಮಾಡಿ । ಸಿತನದಿ ತಾಮ್ರ ಪರ್ನಿ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಗೈದು।ಚತುರನಾದವಗೆ ಶಾಶ್ವಿತವೆನ್ನಿ ಮೇಲುಲೋಕ। ಪುಥಮಾಂಗನೊಡಿಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲನಂತಾ । ರ್ಪಿತವೆಂದು ಮಾಡಿ ಕುಲ ಸಹಿತ ಗತಿಗೆ ಪೊಂದುವದು ॥ ೭ ॥

ಜತೆ

ಆದಿಕೇಶವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ । ಸಾಧು ಇರಲು ವೊಲಿವ ವಿಜಯ ವಿಠಲನಂತಾ ॥ ೮ ॥

ಪದುಮನಾಭ ಅನಂತ - ಸುಳಾದಿ ೬೭

ಯಾ ತೈತ್ತಿರೀಯು ನಿಗಮಾಂತಗ ಕಿಂ ವದಂತೀ ।
ಸೇಪಾತ್ರಯೋ ಚಿತಫಲ ತ್ರಿತಯಂ ವದಂತೀ ।
ತತ್ರತ್ಮ ಸಂಶಯುಮಪಾ ಕುರುತೇಂಽಘ್ರಿಮಧ್ಯವಕ್ತ್ರಂ ।
ಕ್ರಮೇಣ ಘಟಯುನ್‌ದೃಶಿ ಪದ್ಮನಾಭಃ ॥

ರಾಗ–

ಧ್ರುವತಾಳ

ಅನಂತ ಪರಮಪುರುಷ । ಅನಂತ ಅವತಾರ ಅನಂತ ಗುಣಾರ್ಣವ । ಅನಂತ ಮಹಿಮ ಅನಂತ ಪರದೈವ। ಅನಂತಾದ್ಭುತ ಲೀಲಾ ಅನಂತ ಅಪ್ರಮೇಯಾ। ಅನಂತ ವರ್ನ ಆನಂತ ವೇದಾವಂದ್ಯ। ಅನಂತಾಜಾಮರರು ಅನಂತಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ। ನಿನ್ನಾಂತಾ ನೋಡಲಾಗಿ ನಿನ್ನಂತ ತಿಳಿಯರೊ । ಅನಂತಶಯನ ನಿನ್ನಾವಂತ ಬಲ್ಲೆನೆ । ಅನಂತ ಶ್ರೀಮದಾ । ಅನಂತ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪ್ರಸನ್ನವದನಾ । ಅನಂತನಂತ ಅವಾಂತರರಸೆ । ಅನಂತ ಪದುಮನಾಭಾ ಶ್ರೀನಾರಸಿಂಹ ಅನಂತಾನಂತ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಹರಿಹರ ದೇವತಿಯಾ ನಿರಿಕ್ಷಿಸುವೆಂದು। ಪರಮ ಭಕುತಿಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕವನಾಗಿ। ಧರಣಿಯೊಳಗೆ ದಿವಾಕರ ಯತಿ ದ್ವಾರಕಾ । ಪುರಿಯಲ್ಲಿ ತಪಸಿಗೆ ನೆರೆನಂಬಿದ ನೆಂದು । ಪರಚರಿತ ರಂಗ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ತರುಳನಾಗಿ ಬಂದು ಸರಸ ದಲಿ ಸುಳಿದ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಹರಿಸುಳಿಯಲು ದಿವಾಕರಮುನಿ ವೈರಾಗ್ಯ। ಮರದು ಮರುಳಾಗಿ ಪರವಾ । ಮೋಹದಿಂದ । ಕರದು ತೊಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬೆಸಗೊಳಲು। ಹರಿ ಮಾಯಾ ಕಲ್ಪಿಸೆ ಚರಿತೆಯ ತೋರಿದ । ಜರಿದು ಅಲಿಂದಲ್ಲಿ ಬರುತ ಬರುತ ಮುನಿಗೆ । ಕರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದಂತೆ ಸರಿದು ಬಂದನು ದೂರಾ । ಶರಣರ ಕರುಣಾಳು ವಿಜಯವಿಠಲನು ಕಿಂ । ಕರನ ಮನೋಭಾವಾ ಅರಿದು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ॥ ೩ ॥

ಝಂಪೆತಾಳ

ಗಿಡ ಒಂದು ಮೂರು ಯೋಜನ ಪರಿಮಿತವಿರಲು । ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದ ಬಾಹಿರರಂತರಾತ್ಮಕನು । ಅಡಗಿದನು ಯತಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಿರಲು । ನಡುಗಿದನು ಅಕಟಕಟ(ಯೊಂದು) ಮನದೊಳಗೆ । ಕಡುಪಾಪಿ ನಾನೆಂದು ದಿವಕರನು ಮರುಗಲು । ಒಡನೆ ತೋರಿದ ತನ್ನ ನಿಜರೂಪವ । ಸಡಗರದ ದೈವ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನಂತಾ । ತೊಡೆವನು ನಂಬಿದವರ ಫಣಿಯ ದುರ್ಲೇಖಾ ॥ ೪ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಬೇರರಿಸಿ ಕಿತ್ತಿ ಬೀಳಲದರ ಪ್ರಮಾಣ। ತೋರಿದ ಭಕ್ತನ ಮನಕೆ ಸಂತೋಷ। ಮೂರು ಯೋಜನದುದ್ದ ಶ್ರೀರಮಣನುದರಾ । ಮೂರುತಿಯಾಗಿ ಪವಳಿಸಿದಾನಂದುವೇಗ।ಭಾರಕರ್ತಾನಂತ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ। ಆರು ಬಲ್ಲರೈಯ್ಯಾ ಕಾರಣಿಕ ತನವೂ ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಬೆರಗಾಗಿ ಮುನಿನಿಂದು ಕರವ ಮುಗಿದು । ಶಿರಿಧರನ್ನ ರೂಪವನ್ನೂ ನೋಡಿ। ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯವಾನಿರುವ ನೋಡುತ ವಿ । ಸ್ತರದಿಂದ ಪೊಗಳಿದಾ । ಹರಿ ನಿನ್ನ ರೂಪವೀಪರಿಯಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳಾರೆ । ಧರೆ ಮನುಜರು ನಿನ್ನ ಅರಿವದೆಂತೆನ್ನಲಾಗಿ । ಹರಿ ಅಣೋರಣಿರೂಪ ಕರುಣಾದಿಂದಲಿ ದಿವಾ । ಕರನ ಕರದಲಿಂದ ವರದಂಡಾ ಪರಿಮಿತ । ಎರಡೊಂದರೊಳಗೆ ಆಕಾರತಂದು ನಿಲಿಸಿದ । ನರಸಿಂಹ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪದುಮನಾಭಾ । ವರ ಅನಂತಾ (ಶಯನ) ಕ್ಷೇತ್ರ ನಿವಾಸಾ ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ವರವಿತ್ತು ಒಂದುಕಲ್ಪಾ ಪರಿಯಂತ ನಿನ್ನಾ । ವರಕರದಿಂದರ್ಚನೆಗೊಂಡು ಮೆರೆವೆಯಲ್ಲೆನುತಾ । ನಿರುತಾವ ನರನೊಮ್ಮೆ ಕರುಣಶುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ । ಚರಿಸಿ ಯಾತ್ರಿಯ ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ತೀರಥದಲ್ಲಿ। ಪರಮನಿಷ್ಠೆಗೆ ಮನವೆರಗಿ ಯತಾರ್ಥ

ವಾಗಿ । ಹರಿಗೆ ಕುಡತಿಜಲವೆರದು ಬಚ್ಚಿಡಲಾಗಿ । ಪರಮ ಪದವಿಗಲ್ಲಿ ನೆರ ವಾಗಿ ಉಣಿಸೋದು। ಪರಮಪಾವನನಂತ ವಿಜಯವಿಠಲಬಲ್ಲ । ಧರೆಯೊಳೀ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸರಿಗಾಣೆ ಎಣಿಸಾಲು ॥ ೭ ॥

ಜತೆ

ಪದುಮನಾಭಾನಂತಾ ನರಸಿಂಹ ವೈಕುಂಠ । ಸದ್ಮನೆ ವಿಜಯವಿಠಲದಾಸರ ಪ್ರೇಮಾ ॥ ೮ ॥

ಭೋಗಾನಂತ ದೇವರ ಮಹಾತ್ಮೆ-ಸುಳಾದಿ ೬೮

ಯಥಾಗುಹಾಮುಖೇನಾಥ ಶೇಷೆ ಶೇಷೆ ರಮಾಪತೆ ।
ತಥಾಹಾರ್ದಗುಹಾಮಧ್ಯಮಧ್ಯಾಸೀನೆ ರಮಸ್ವಮೇ ॥
ಸುರಗಣಪರಿವಾರಃ ಶೋಭಮಾನೋರುಹಾರಃ ।
ಕರಿಕರ ಸಮಹಸ್ತಃ ಕಾಂಚನೋದ್ದೀಪ್ತವಸ್ತ್ರಃ ॥
ಶುಭಜನ ಕೃತಗಾನಃ ಶೇಷಭೋಗೇಶಯಾನಃ ।
ಪ್ರಭುರಯಮವಿನಾಶಃ ಪ್ರೀಯತಾಮಿಂದಿರೇಶಃ ॥

ರಾಗ- **ಧೃವತಾಳ**

ಮಲಯಾ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಪ್ಪದೇನೊ ಪಾವಿನಮೇಲೆ । ಮಲಗಿ ಮುದದಿಂದ (ನಸುನಗುವದೇನೊ) । ಪೊಳವ ವೈಕುಂಠಾದಿ ಹೊಳಲಾ ತೊರದು ಈ । ನೆಲದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿಪ್ಪದೇನೊ । ವಲಯಾಕಾರದ ಜಂಬುದ್ವೀಪದೊಳಗೆ ಉತ್ತುಮ । ನಿಲಯಾ ನೋಡಿಕೊಳದೆ ಬಂದಾಬಗೀ ಏನೋ । ಜಲಜ ಸಂಭ ವಾದ್ಯರು ವೊಲಿದು ಪೂಜಿಸುತಿರಲು । ಇಳಿಯೊಳೀ ನರರಿಂದ ಪೂಜೆಗೊಂಬು ವದೇನೊ । ಸುಲಭಸಾಧ್ಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಭೋಗಾನಂತ । ಚಲುವ ದೇವರ ದೇವ ವಲಿದವರಿಗೆ । ಗಲಭೆ ಮಲಿಯಾಮಧ್ಯವಿಪ್ಪದೇನೊ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಯವೆ ಇಡದಲೆ ನಿನ್ನಾ ನೋಡುವ ಭಾಗ್ಯ।ಅವನಿಯೊಳಗೆ ನಿನ್ನಾ ನೋಡುವ

ಭಾಗ್ಯ । ಯಾವತ್ತು ನಿನ್ನಾನೋಡುವ ಭಾಗ್ಯ । ಅವಯುವಂಗಳು ಇಂದು ನೋಡುವ ಭಾಗ್ಯ । ದಿವಿಜಾದಿಗಳಿಗೆ ಮನಕೆ ದೂರ । ಭವ ಮನುಜಾ ನಿನ್ನಾ ನೋಡುವ ಭಾಗ್ಯ। ಮಾಣ (ಪವಣ) ವಾದದು ಪಾವನಕಾಯ।ನವಮೋಹನ ವಿಜಯವಿಠಲಾನಂತ। ಕವಿಗಳ ಮನೋಹರಾ ಭಯಭಯವಿದೂರ। ದಿವಾಕರ ವರದ ದಿವಾಕರಕುಲಜಾತ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಒಂದು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಆನಂದವಾದಾ ಪಾದಾ । ದ್ವಂದರವಿಂದವಾ ಬಿರುದಿನ ಪೆಂಡೆಯಾ । ಅಂದಿಗೆ ಪೊಂಗೆಜ್ಜೆ ಪರಡು ಬೆರಳಾಮುದ್ರೆ । ಇಂದು ಲಜ್ಜಿತ ನಾದ ಚಂಥಾ ಪಾದದ ಉಗರು । ಮಂದಾಕಿನಿಯ ಪಡದಾ ಉಂಗುಟಾಗ್ರ ಜಂಘೆ । ಪೊಂದಿ ಪೊಳವಾಜಾನು ವಸನಪಾಟಿಸಿ ನೋಡುವ । ಇಂದಿರೆಯರಸಿ ಪಾದಾರ್ಚನೆ ಮಾಡುತ್ತ । ಒಂದೊಂದು ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಎಣಿಸಿ ಗುಣಿಸುತಿರೆ । ಇಂದಾನಂತತಲ್ಪ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ । ಸಂದರುಶನವಾಗಿ ಇಂದು ಈಪರಿ ಕಂಡೆ ॥ ೩ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಮಧ್ಯಬಾಗಿಲಲನಿರುದ್ಧನ್ನ ನಾಭಿಯಾ। ಪದ್ಮವನ್ನು ಕಟಿ ತಿದ್ದಿದ್ದ ಉಡಧಾರಾ। ಮುದ್ದು ತ್ರಿವಳಿಹೇಮಾ ಅದ್ದಿದ ಶರಗು, ಪ್ರ । ಸಿದ್ಧ ಉದರವಕ್ಷ ಶುದ್ಧ ಕೌಸ್ತುಭಮಣಿ । ಪದ್ಧತಿ ಸರಕರ ಪದ್ಮವನ್ನು ಪಿಡಿ । ದಿದ್ದು ಮನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ವನಾ ಕಂಡೆ ಉದ್ದಂಡ ವಿಜಯವಿಠಲ ಭೋಗಾನಂತ । ಉದ್ಧಾರವಾಳ್ವ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ ಶಯನನೀತಾ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಎರಡೊಂದನೆ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಶಿರಸಾಪೊಳವ ಮುಕುಟಾ । ಸರಸಕುಂಡಲ ಕರ್ನ ಧರ ವಕ್ತ್ರನಾಸಕಿದ ಪೂ ಸರಸಿಜನಯುನ ಕಸ್ತೂರಿನಾಮ ಫಣೆಯಲ್ಲಿ। ವರಪುಬ್ಬು ಮತ್ತೆ ಒಂದುಕರವು ಶೃಂಗಾರದೀದ । ಪರಿಶೋಭಿಸಲು ಈ ಪರಿಯಲ್ಲೀ । ಉರಗನ್ನ ಪರಿಯಂಕದಲ್ಲಿ ಮಲಾ । ಗಿರುತಿಪ್ಪ ಪರಮಾತ್ಮ ಸಿರಿಯರಸಾ ವಿಜಯವಿಠಲ । ಪರಮಭೋಗಾನಂತ ಪರಮರೂಪಶಾಂತ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಪೊಕ್ಕಳಿಂದಲಿ ಮಗನಾ ಪೆತ್ತಪದುಮನಾಭಾ | ರಕ್ಕಸರಿಪು ವಿಜಯವಿಠಲ್ಲಾ ಭೋಗಾನಂತಾ ॥ ೬ ॥

ಅನಂತ ದೇವರ ವ್ರತಕಥೆ - ಸುಳಾದಿ ೬೯

ರಾಗ– **ಧೃವತಾಳ**

ವ್ರತವೆ ಉತ್ತಮ ವ್ರತವು ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ನೋಡಲು । ಮತಿವಂತರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಪಥಕೆ ಮೊದಲೂ । ಲತೆ ಪಲ್ಲವಿಸಿದಂತೆ ಸತತದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ । ಪ್ರತಿದಿನ ವೆಚ್ಚುವದು ಅತಿಶಯದಲ್ಲಿ । ಖತಿಗೊಳದಿರಿ ಶಾಶ್ವಿತವೆನ್ನಿರೋ ಜನರೂ । ಪತಿತ ರಾಗದೆ ಸಮ್ಮತ ಬಡುವದೂ । ಶತಕೋಟಿ ಅನ್ಯದೇವತಿಗಳ ವ್ರತವಾಡೆ । ಹತವಾಗುವದು ಸುಕೃತವಿದ್ದದ್ದೂ । ಚತುರ ಮೂರುತಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಂತಾ । ವ್ರತಕಾವಾದುಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಗಾಣೆ ಶ್ರುತಿಯೊಳು ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಸುಮಂತ ಭೂಸುರನಾ ಕುಮಾರಿ ಸುಶೀಲೆ| ವಿಮಲಾ ಗುಣವಂತೆ ಶಮದಮೆ ಎಲ್ಲಿರಲು । ಸುಮಂತ ವಿಪ್ರಾ ಉತ್ತುಮ ಕೌಂಡಣ್ಯಗೆ । ಸುಮತಿಯಳಾ ನಿತ್ತಾ ಸುಮನಸರುವೆಚ್ಚೆ । ರಮೆಯರಸ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನಾ । ತುಮದೊಳಗೆ ನೆನೆದು ಯಮುನಾ ತೀರಕೆಬರಲೂ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಮೌನಿ ಕೌಂಡಣ್ಯನು ಮಧ್ಯಾನದಾ ಆನ್ಹಿಕೆಯನು । ಪ್ರಣವ ಪೂರ್ವಕದಿಂದಾ ರ್ಚನೆ ಮಾಡಪೋದಾ ಯ । ಮುನ ನದಿ ಸಲಿಲಿಗೆ ಘನತೀವರದಿಂದ | ವನಿತೆ ಸೂಶೀಲಿತಾ ವನಜಾಕ್ಷಿಯರು ವ್ರತಾ । ವನು ಮಾಡುತಿರೆ ಆ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಗಮನಿಸೀ । ಎನಗೆ ಪೇಳೆಂದವರನನುಸರಿಸಿ ಕೇಳಲೂ । ಸನುಮಂತ ಅನಂತನ ವ್ರತವೇದೆನಲೂ । ವಿನಯದಿಂದ ನಮಿಸಿ ಮನದಿಚ್ಛೆಲಿ ನೋಪಿ । ಏನುನೋ ತಾಳೆಂದಾನಂತನ ಸೂತ್ರ ತೋಳಿಲಿ । ದಿನ ಭದ್ರಪದ ಶೋಭನ ಶುಕ್ಲ

ಚತುರ್ದಶಿ । ದಿನದಲ್ಲಿ ವಾಮಲೋಚನೆ ಕಟ್ಟಿದಳೊಲಿದೂ । ಪ್ರಣುತಾರ್ಥ ಹರ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ । ನೆನದು ಪತಿಯಾ ಕೂಡಿ ಮನೆಗೆ ಬರುತೀರೆ ॥ ೩ ॥

ಝಂಪೆತಾಳ

ದಾರಿಯೊಳಗೆ ಮದವಾರುಣಾ (ಶ್ವದ್ಧನಾ) ಶ್ಯಂದನಾ । ವಾರು ಗಂಗಳು ಪರಿವಾರಾವೊಪ್ಪುತಲಿರೇ । ಸಾರರತುನಾ ಬಂಗಾರಮಯದಾ ಶ್ರೀಂ । ಗಾರದಾ ಮಂದಿರಾ ತೋರುತಿರಲು ಮನಕೆ । ಕಾರಣೆಕವು ಮುಂದೆ ನಾರಿಯೊಡನೆ ಮುನಿ । ವರೇಣ್ಯ ತನ್ನಯಾ ಕುಟಿರಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗಿ । ಕಾರಣಾ ಪುರುಷಶಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನಾ । ದೋರದಾ ಮಹಿಮೇಲಿ ಪೂರೈಸಿತು ಭಾಗ್ಯಾ ॥ ೪ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಎತ್ತನೋಡಿದರತ್ತ ತತ್ತುಳಕಲುಭಾಗ್ಯ । ನಿತ್ಯಸಂದಣೆಯಿಂದ ಇತ್ತಮುನಿ ಇರುತಿರೆ । ಚಿತ್ತುದೊಲ್ಲಭಕರದಿ ಸೂತ್ರವಿರಲೂಮುನಿ। ಪೋತ್ತುಮಾನುಡಿಸಿ ಅದರುತ್ತರವತಿಳಿದು ಎತ್ತಣವೃತವೆಂದು ಮಿತ್ರಿಯಜರದು ದೋರಾ । ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಟನಾಗಾ ಪಿತ್ತದೊಳಗೆ ತೆಗೆದು । ಉತ್ತುಮಗುಣವಂತೆ ಎತ್ತಿ ಮನದಿ ಹಾ, ಯೆ। ನುತ್ತ ಪಾಲಿನೊಳದ್ದಿ ತುತಿಸಿ ಗತಿ ಹರಿಯೆ। ನುತ್ತ ಜತನ ಮಾಡಿ ಚಿತ್ರಜಾಪಿತ। ನಂತ, ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯಗೆ । ಹತ್ತದವನಾಗಿ ಮುನಿ ವೊತ್ತಕ್ಲೇಶದೊಳಾದ ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಬಡತನ ಬಂದು ಬೆಂಬಿಡದಲೆ ಕಾಡಲು । ಒಡನೆ ಬಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಬಡದರು ಪಗೆಯಾಗಿ । ಪಡೆದ ಪರಿಚಾರಾ ಕಿಡಿಗೆಡಿಗೆ ಮುನಿ । ದಡಿಗಡಿಗೆ ಬೈದೊಡಂಬಡದಿಪ್ಪಾರು । ಕಡುನೊಂದು ಯತಿ ತನ್ನ ಮಡಡಿ ವಿನಯದಿಂದಾ । ನುಡಿದ ಮಾತನು ತನ್ನೊಡಲೊಳು ಚಿಂತಿಸಿ । ಸುಡು ಎನ್ನ ಶರೀರ ಬಿಡುವೆ ರಂಗನ ದಿವ್ಯಾ । ಅಡಿಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ತಡಿಯದಲೆ ಪೋಗಿ । ಕೊಡುವೆನೆನುತ ನೀರು ಕುಡಿಯದೆ ಪೊರಮಟ್ಟಾ । ಅಡಿವಿ ಗಿಡಗಳು ಪಿಡಿದು ಕ್ಲೇಶದಿಂದ । ಮಿಡಕು ತಾಳಲ್ಲಿ ಕಾಲೊಡದು ನೆತ್ತರಧಾರಿ । ಇಡುತಲಿ ಬಲುದೂರಾ ಹುಡುಕುತಾ

ಮಹೇಂದ್ರ । ದೆಡಿಗ ಬಂದನು ಋಷಿ । ಕಡು ಕೃಪಾಸಾಗರಾ ನಮ್ಮ ವಿಜಯ ವಿಠಲನಂತಾ । ತಡಿಯ ಕೌಂಡಣ್ಯನು ನಡುಗೀ ಬಾಯಾರೀ ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಬರುತಾ ಚೂತಾ ತರುವು ಸರೋ । ವರಾವೆರಡು ಗೋ ವೃಷಭಾ । ಖರ ಮದಕುಂಜರಗಳನು । ನಿರಿಕ್ಷಿಸಿ ಅನಂತನಾ । ಕುರುಹವಾನಿವು ತೋ । ರಿರಿ ಎಂದು ಬೆಸಗೊಳಲು । ಅರಿಯಲಿಲ್ಲಂದು ಉ । ತ್ತರ ನೆರದಾವು ಕೊಡಲು । ಪರಮ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ । ವರಗಿದ ಧರಿಗೆ ಮುನಿ । ಹರಿ ಅರಿದು ವೃದ್ಧ ಭೂ । ಸುರನಾಗಿ ಬಂದು ವಿ । ವರಿಸಿ ತಿಳಿದು ತಡ । ವರಿಸಿ ಕಿಂಕರ ನೋಡಿ ರದೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ। ಕರತಂದು ತನ್ನ ನಿಜ। ಸ್ವರೂಪವಾ ತೋರಿ ಮುನಿಯಾ। ಪರಿಶ್ರಮ ಪರಿಹರಿಸಿ ಕರುಣವ ಮಾಡಿದನು ಸುರರಿಗಸಾಧ್ಯವು । ಮರಿಯದೆ ಪದಿನಾಲ್ಕೋ । ತ್ಸರಾ ನಂತನಾ ವೃತ । ಚರಿಸಿ ಸುಖದಿ ಬಂದು। ವರ ಪುನರ್ವಸು ಸ್ಥಾನಾ। ಇರ ಹೇಳಿ ಹಿಂದೆ ಕಂಡಾ। ದರಾ ಶಂಕೆಯನು ಪೇಳಿ । ಹರಿ ಅಂತರ್ಧಾನನಾದಾ । ತಿರುಗಿ ಕೌಂಡಣ್ಯ ಮುನೀಶ್ವರಾ ಅಕ್ಲೇಶದಲ್ಲಿ । ತರುಣಿ ಜ್ಞಾನವಾ ನೆನದು ಹರಿಯಾ ಕೊಂಡಾ ಡುತ್ತ । ಭರದಿಂದ ತನ್ನ ಮಂದಿರಕೈತಂದು ವೃತವ । ಚರಿಸಿದ ಮನಃಪೂರ್ವಾ ದರ ಭಕುತಿ ತಪ್ಪದಲೇ । ಸರಿ ಇಲ್ಲಾದೈಶ್ವರ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಾಳಿ । ಮರಳೆ ಸೇರಿದ ತನ್ನವರ ಸ್ಥಾನದಲಿ ಪೋಗಿ । ಶಿರಿ ಶ್ರೀಮದನಂತ ವಿಜಯ ವಿಠಲರೇಯಾ । ಸ್ಥಿರವಾದಾನಂದು ಮೊದಲು । ಶರಧಿ ದಕ್ಷಣಾದಲ್ಲಿ ॥ ೭ ॥

ಜತೆ

ಯಮ ಸುತನ (ಸೂನು) ನೋತು ಬಲು ಶ್ರಮದಿಂದ ದೂರಾದ । ತಮರಿಗೆ ಸಲ್ಲಾದಿದು ವಿಜಯವಿಠಲ ಬಲ್ಲಾ ॥ ೮ ॥

ತೋತಾದ್ರಿ - ಸುಳಾದಿ ೭೦

ರಾಗ–ಭೈರವಿ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಅಚ್ಯುತಾನಂತ ಮುಕುಂದ ಭಾರ್ಗವಿರಮಣ । ಎಚ್ಚರಾದ್ಯೆವ ಜಗದೇಕ ಮೂರ್ತಿಯಾ ಕಂಡೆ । ಅಚ್ಚಾ ಮುತ್ತಿನ ಮಕುಟಾ ಅರುಣೋದಯ ಕೆಂಪು ।

ಪಚ್ಚಿದನಸುಲ ಕಸ್ತೂರಿತಿಲಕನ ಕಂಡೆ । ಅಚ್ಚಾ ಪೂವಿನಸರಾ ಕೊರಳೊಳು ತೂಗುತಿರೆ। ಪಚ್ಚದಪದಕಾ ಉರದಲ್ಲಿ ಪೊಳೆವದು ಕಂಡೆ।ನಿಚ್ಚಟ ಮದವಣಿಗ ತೋತಾದ್ರಿ ಪುರವಾಸ । ಹೆಚ್ಚಿನದೈವ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನಂಘ್ರಿಗೆ । ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾ ಪೇಳಿ ಶಿರವಾಗಿ ತುತಿಸಿಕಂಡೆ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕುಂಡಲದ ಬೆಳಗು ಚಂದನ ಶುಚಿಯಂತೆ । ಗಂಡ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಂಡೆನೊ ಎಳೆದು ಳಿಸಿ । ದಂಡೆ ಕೌಸ್ತುಭಮಣಿ ದುಂಡುಮುತ್ತಿನ ಹಾರ । ಕೊಂಡಾಡಲೇನು ಮಂಡಲದೊಳಗುದ್ದಂಡ ತೋತಾದ್ರೀಶಾ । ಖಂಡಪುರುಷ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲ ನ್ನಾ , ತಂಡತಂಡದಲಿಂದ ಕಂಡೆನು ಮನದೊಳಗೆ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಮಂಜುಭಾಷಣ ತೇಜೋಪುಂಜಾಪುಷ್ಕರಾಜಾಕ್ಷಾ।ಕಂಜಾರಿಹಸ್ತಾ ಶೋಭಂಜ ಯಾ ಕಟಿ ಚತುರ । ಮುಂಜಾರಾಗೆಳವಾ ನಿರಂಜನವಾಸಾ, ಕಾ। ಳಂಜಾಯಾ ದೇವಾ ಪ್ರಬಂಜನ್ನ ನೊಡಿಯಾ । ಕುಂಜಾರವರದ ತೋತಾದ್ರಿನಿಲಯಾ, ಪ್ನ । ತ್ಯಂಜಯನುತಾ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ವಜ್ರಾ । ಪಂಜರ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಪ್ರಾಂಜಲಿಯಲಿ ಕಂಡೆ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಇಂದ್ರವಂದಿತ ಪಾದ ಚಂದ್ರವಂದಿತ ಪಾದ । ಸ್ಕಂದವಂದಿತ ಪಾದ ಸುಂದರ ಪಾದದ। ಇಂದುರವಿ ಖಗೇಂದ್ರ ವಂದಿತ ಪಾದ । ವೃಂದಾರಕ ವೃಂದವಂದಿತ ಸಿರಿ ಪಾದ। ಅಂದಿಗೆ ಗೆಜ್ಜೆಲಿ ಅಂದವಾದ ಪಾದ। ಇಂದು ತೋತಾದ್ರಿಲಿನಿಂದ ದೇವನ ಪಾದ । ಮಂದರಧರ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಪೊಂದಿದವರ ಭವಬಂಧನಾಶನ ಪಾದ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ನಖಾಶಿಖ ಪರಿಯಂತ ಸಕಲಾಭರಣವಿಟ್ಟಾ । ಸುಖಸಾಂದ್ರ ಲಕುಮಿನಾಯಕ

ನಾಟಕಧಾರಾ । ಅಕುಟಿಲರಾಪ್ತ ಕುಹಕರ ಸಂಹಾರಕನೆ । ಮುಕುಟಧಾರ ನಮ್ಮ ತೋತಾದ್ರಿ ಪುರವಾಸಾ । ಧಿಕಾದೈವ ವಿಜಯ ವಿಠಲರೇಯನ, ಮ । ನಕೆ ತಂದು ಇಂದು ನಾಮು ಧನ್ಯನಾದೆ ಧರೆಯೊಳಗೆ ॥ ೫ ॥

ಜ ತೆ

ಭೂಮಿಯೊಳಾವಾವಾಸಾದರು ಮನ್ನಿಸೆ । ಸ್ವಾಮಿ ತೋತಾದ್ರೀಶಾ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ಕಾಯ್ವಾ ॥ ೬ ॥

ತೋತಾದ್ರಿ ಮಹಿಮೆ - ಸುಳಾದಿ ೭೧

ರಾಗ- **ಧೃವತಾಳ**

ದೀನಬಂಧು ನಿನ್ನನೆ ನೆರೆನಂಬಿದೆ । ಜ್ಞಾನಾಂಬುಧಿ ಯೊಳಗಾನಂದ ವಾಡಿಸು । ಭಾನುವಿನ ಕೋಟಿ ಭಾನುವಿನಂತೆ ದಿ । ಕ್ಕನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಮೌನಿಗಳೊಡಿಯಾ। ಏನು ಪೇಳಲಿ ನಿನ್ನ ನಾಟಕತನವು। ಕಾಣುವರಾರು ಗೀರ್ವಾಣರೊಳು। ಅನಂತ ಜನುಮದಲಿ ನಾನೆ ನಿನ್ನವನಯ್ಯಾ । ಮಾಣಾದೆ ಸಾಕುವದು ಮಾನದಿಂದ । ಈ ನಾಡಿನೊಳಧಿಕ ತೋತ ಪರ್ವತವಾಸ । ಶ್ರೀ ನಾರಿಯರಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸುರ । ಧೇನು ಚಿಂತಾಮಣಿ ನೀ ನೊಲಿದವರಿಗೆ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ತೋತನೆಂಬುವ ಕಿರಾತನು ಪ್ರತಿದಿನ । ಭೂತಳದೊಳು ತನ್ನ ಜಾತಿ ಧರ್ಮದಿಂದ । ತಾ ತಿರುಗುತಲಿರೆ ಸೂತನ ತಾತನು । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಬರಲಾತಗೆ ಅವನಂದು । ಭೀತಿಯು ತೋರಿದನು ಭೀತಿಯ ತೋರಿದನು । ನೂತನಾಂಗ ದೇವ ವಿಜಯ ವಿಠಲನ್ನ । ಮಾತು ಮಾತಿಗೆ ನೆನೆದ ಮಾತುರ ಭೀತಿಹರ ॥೨॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಮುನಿರೋಮ ಹರುಷನ ತನುಮನವನು ಕಂಡು । ವನಚರ ತಿಳಿದು ಕರುಣವ ಮಾಡಿದನು । ಎನಗೆ ನೀನು ನಿಂದು ನೆನೆದಾತನ ತೋರಿ । ಮನಕೆ ಸಮ್ಮತ ಬಡಿಸೆಂದನಲಾಗಿನಸುನಗುತ । ವನ ಕರೆದು ಹರಿಮಹಿಮೆಯನು ಪೇಳಿದನು

ಇತ್ತ | ಮುನಿ ಸಮಾಧಿಯಲಿ ಸಾಧನದಿಂದ ವೊಪ್ಪಿದನು । ಅನಿಮಿಷರೊಡಿಯಾ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ । ವನಜ ಯುಗಳ ಚರಣಾವನು ಮನದರಿನೆನಿಸಿ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಬಲುಕಾಲಾಮುನಿ ಇಲ್ಲಿ ವಲಿಸಿ ಧ್ಯಾನವಮಾಡೆ | ಜಲಜ ಲೋಚನ ಮೆಚ್ಚಿ ವೊಲಿದು ಬಂದನು ತಾ । ಇಳಿಯೊಳು ಮಹೇಂದ್ರು ಚಲದ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ| ಲಲಿತ ವಿಗ್ರಹನಾಗಿ ಥಳಥಳ ಪೊಳೆವುತ್ತ । ದಳದಳಸುರರು ಪೂಮಳೆಯನ್ನು ಕರಿಯಲು । ತಿಳಿಯ ಕಸ್ತುರಿಯ ತಿಲಕ ಮುಕುಟ ಕುಂಡಲ । ಸುರಿಗುರುಳು ಕೊರಳಹಾರ ಕೌಸ್ತುಭ । ಥಳಕು ಪದಕ ಪಚ್ಚೆವಳಿತ್ರಯ ಸುಳಿನಾಭಿ । ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲದುಡಧಾರಾ ರುಳಿಗೆಜ್ಜೆ ಅಂದಿಗೆ । ಘುಲುಕೆಂಬೊ ಪೆಂಡೆಯು | ಚಲುವ ದೇವ ದೇವ ತೋತಗಿರಿಸದಾ | ನಿಲಯಾನೆ ವಿಜಯ ವಿಠಲನೆ ಹಮ್ಮಿನದೈವ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಆ ಮುನಿಗೆ ವರವಿತ್ತಾ । ಭೂಮಿಯೊಳಗಾವ ಮನುಜಾ । ತಾಮಸವ ಕಳೆದುನಿ । ಷ್ಕಾಮದಲಿ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ | ಯಾಮವಾದರು ವಾಸವಾಗಿ । ರೋಮ ಹರುಷ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ । ರೋಮಾ ಒಂದಾದರದ್ದಲು| ರೋಮಾಂಚನುಬ್ಬಿ ಕ| ಣ್ಣಾ ಮನಕೆ ಸುಖಾ ಬಪ್ಪುದು| ಆ ಮಹಾ ಮೂರುತಿಯನ್ನು| ಪ್ರೇಮದಿಂದ ನೋಡಲಾಗಿ । ತಾ ಮರಳಿ ಬಾರನಯ್ಯಾ । ಭೂಮಿ ಮೇಲಣ ಲೀಲೆಗೆ । ಶೀಮೆಯೊಳು ತೋತಶೈಲಾ । ಧಾಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನಾ । ನಾಮ ನೆನಿಯೆ ಪಾದವೆಂಬಾ | ರಾಮಾ ದಹಿಸಿ ಪೋಗುವಾದು ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಪರಮೇಷ್ಟಿಯಿಂದಾರ್ಚನೆಗೊಂಡ ತೋತಾದ್ರಿ ವರ ಮಂದಿರವಾಸ ವಿಜಯ ವಿಠಲಧೀಶಾ ॥ ೬ ॥

ಘಟಿಕಾಚಲ - ಸುಳಾದಿ ೭೨

ರಾಗ– ನಾಟಿ **ಝಂಪೆತಾಳ**

ಜಯಜಯಾ ಜಯಜಯತು ಜಯದೇವಿ ಸಂಭವನೆ । ಜಯಜಯಾ ಜಯ

ಕರೆದು । ಚಕ್ರವ ಕೊಡಲಾಗ ಸೊಕ್ಕಿದ ದೈತ್ಯರನ। ಪಕ್ಕಿಯು ತಿವಿದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿಸಿ ಅವರ । ಕುಕ್ಕರಹಾಕಿ ನರಕಕ್ಕಸಾಗೀಸಿ ಪವನ । ನಕ್ಕು ಹರಿ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಚಕ್ರವಾ ತಂದಿಡಲು । ಭಕ್ತನ ಭಕ್ತಿಗೊಲಿದು ಅಕ್ಕರದಿಂದಲಿ ಮೆಚ್ಚಿ । ಚಕ್ರವ ಧರಿಸೆಂದು ಚಕ್ಕಾನೆ ದಯದಿ ಪೇಳೆ । ಮುಕ್ತರ ಪ್ರಿಯನಾದ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಪಾ । ದಕ್ಕೆರಗಿನಿಂದ ದಿಕ್ಕಿನೊಳು ಮೆರವುತ್ತ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಕರಚತುಷ್ಟಯಲಿಂದ ಮೆರೆವ ಹನುಮಶಾಘಟಿಕಾ । ಗಿರಿವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಪರಮದಾಸ ॥ ೬ ॥

ಮನ್ನಾರಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ - ಸುಳಾದಿ ೭೩

ರಾಗ–ಕಲ್ಯಾಣಿ **ಧೃವತಾಳ**

ಬಾಲಾ ಗೋಪಾಲ ಗುಣಶೀಲ ವಿಶಾಲಾ ಮಹಿಮಾ। ಕಾಲಾ ದೇಶತ ಪೂರ್ಣ ನೀಲವರ್ಣಕಾಳಿಂಗ ಮದಭಂಗ । ಕಾಳಿಂದಿಯಾ ರಮಣ ಮೂಲಾವತಾರಾ ಭೇದ । ಲೀಲಾವಿನೋದ ಏಳೇಳು ಲೋಕವ ಆಳುವ ಬಲು ದೈವ । ಪಾಲು ಮೊಸರು ಕದ್ದ ಲಾಲಾಸುರಿವ ಶುದ್ಧ । ಆಳಿನ ಮನೋರಥ ಫಾಲಲೋಚನ ವಿನುತ । ಬಾಲೆರ ಮಾನಭಂಗ ಮೌಳಿಮುಕುಟ ತುಂಗ । ಲೋಲ ಮನ್ನಾರಿ ಗುಡಿಪಾಲಾ ವಿಜಯವಿಠಲಾ। ಸೋಳಾಸಾಸಿರ ವಾಮಲೋಚನೇರ ಪ್ರೀಯಾ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಅರಿಧರ ಶಿರಿಧರ । ಧರಧರ ಗಿರಿಧರ । ಸುರಹರ ಸುರವರ । ಮುರಹರ ನರ ವರ । ಕರಿವರತ್ಪರಾತ್ಪರ । ವಿಜಯವಿಠಲಪೀತಾಂ । ಬರ ಧರ ಧಾರ । ನಿರುತರ ಪರಿಪೂರ್ಣ । ಶಿರಿ ಮನ್ನಾರಾದ್ರಾ । ವರನಿಲಯಾ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಋಷಿ ಹರಿತಾನೆಂಬಾಂಗಿರಸ ಕುಲದುದಭವಾ । ವಸುಧಿಯ (ಎಲ್ಲ) ನು

ಶೋಧಿಸಿಕೊಳುತ । ಹಸನಾದ ನೆಲವೆ ಕಾಣಿಸದೆ ಇರಲು ತಾ । ಪಸಿಗಾನು ಬಂದಿಲ್ಲಿ ನಸುನಗುತ । ವಸುದೇವ ಸುತನ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೆಂದು ಮನಸು । ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಚಿಸಿದನು ತಪವನು (ತ) । ವಸುಮತೀಶ್ವರ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನಾ ಸ್ಮ । ರಿಸುತಲೀಪರಿಯಾ ದಿವಸ ಕಳೆಯುತಿರೆ ॥ ೩ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಮನ್ನು ಅಧಿಕವಾದ ಮನ್ನಾಸುರ ದೈತ್ಯ । ತನ್ನೆದುರಿಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಕಾಣೆನೆಂದೂ । ಉನ್ನತ್ತದಿಂದ ಸನ್ನು ಮುನಿಯ ತಪ । ವನ್ನೆ ಕೆಡಿಸಲಾಗಿ ಖಿನ್ನ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ । ತನ್ನೊಳು ತಾನೆ ಕಾವನ್ನ ನಯ್ಯನಪಾದ । ವನ್ನು ನೆನಿಸಲು ಸನ್ನಿಧಿಯಾದನು । ಅನ್ನಾಥರೊಡಿಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲನು ಬಂದು । ಮನ್ನಿಸಿದನು ಋಷಿ ಅನ್ನವಾದವನು ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಮರುಳ ಮನ್ನಾಸುರನ । ವರಿಸಿ ಮುನಿಯಕಾಯ್ದಾ । ಹರಿಪೆಸರಾದ ಮನ್ನಾರ ಕೃಷ್ಣನೆಂದು ಇಲ್ಲಿ । ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೆರದನು । ತೆರುಣೇರ ಸಹಿತದಲ್ಲಿ । ಹರಿದ್ರಾ ನದಿಯೊಳು । ಪರಿಪರಿ ಲೀಲೆ ಅ । ಪರಮಿತವಾಗಿ ಆಡಿ ಸುರರು ಭೂಸುರರಿಂದ । ಓರಿದು ಸೇವೆಕೊಳುತ್ತ ಧರಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣದ್ವಾರಾ (ಕಾಪುರ) ವೆಂದೆನಿಸಿದೆ । ಸರಿಯಾರು ನಿನಗೆ ಸುರತರುವೆ ಕಿಂಕರರಿಗೆ । ಕರುಣಿ ಮನ್ನಾರಿ ಗುಡಿ ವರರಾಜಗೋಪಾಲಾ । ಮುರವಿಭುವ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ಅರಿದವರೊಡನಿಪ್ಪ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಮಾವಾರಿ ಮನ್ನಾರಿ ನಿಲಯಾ ರಾಜಗೋಪಾಲ । ಗೋವ ಋಷಿಗೆ ವೊಲಿದ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ॥ ೬ ॥

ಕಧರಿಮಹಾತ್ಮೆ - ಸುಳಾದಿ ೭೪

ರಾಗ–ಭೈರವಿ **ಧೃವತಾಳ**

ಜಗದೊಳಗಿದಕೆಲ್ಲಿ ಮಿಗಿಲುಗಾಣೆನೊ ಸರ್ಪ । ನಗದ ಪ್ರದೇಶ ಇದರ ಅಗಲಾ

ಸುತ್ತ ಯೋಜನ । ಯುಗ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರೆಗಳ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯ । ಹಗಲೊಂದು ಕ್ಷಣವಿಲ್ಲಿ ಸುಗುಣನಾಗಿ ಇರಲು । ಅಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಗೆ ತಂದು ಕೊಡುವದೂ । ನಿಗಮಾಸನತಹರಿ ಮೊಗನ ಹಗೆಗಳಿಗಿಲ್ಲ । ಖಗರಾಜಾನಿಲ್ಲಿ ತಪಸಿನಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನ । ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಪೊತ್ತು ತಿರಗುವ ವರವನ್ನು ಪಡೆದು । ಪೊಗಳಿದ ಜನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸುಳಿವ ಸುಲಭಾನರ । ಮೃಗರೂಪ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ಕದರಿನಿವಾಸಾ । ಬಗೆಬಗೆಯಿಂದ ಚೆನ್ನಿನನಾಗಿ ಮೆರೆವ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಪ್ರಲ್ಹಾದಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಶ್ರೀಹರಿ ಉದುಭವಿಸಿ । ಅಹಿತದಿತಿಸುತನ ಆವಹದೊಳು ಕೊಂದು। ಸಾಹಸವುಳ್ಳ ಸುರರ ದಾಹನವಾಡುವೇನೆಂದು। ಆಹೋಬಲದಿಂದ ಲಿ ಈ ಮಹಿಯೊಳಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ। ಮಹಿಧರಕೆ ಬಂದು ವಹಿಲದಲ್ಲಿ ಕೆಡಹಿಖಳರ ಕೊಂದೂ , ಗಹಗಹಿಸಲು ವಾರಿರುಹ ಭವಬಂಧು ಬಿಂ । ನ್ನಾಹ ಮಾಡು ತಿರಲು ಬಹುಮಹಿಮನಾದ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಮಹಸಂತೋಷದಲಿ ಬಾಹುಬಲದಿ ಮೆರೆದಾ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಈ ತೆರದಲಿ ಇಲ್ಲಿ ನರಹರಿ ಇರುತಿರೆ । ಶ್ವೇತ ಮುನೇಶ್ವರ ಬಂದು ವೇಗ। ತಾ ತಪವನೆ ಮಾಡಿ ಚಿತ್ತ ನಿರ್ಮಳದಲ್ಲಿ । ಖ್ಯಾತ (ನಾದ) ಪಡದ ಪರಿವಿನಿಂದ । ಭೂತಳದೊಳಗಿದ್ದು ಅಂದಾರಭ್ಯವಾಗಿ । ಶ್ವೇತಾರಣ್ಯಕಾನೊ ನಾಮದಲ್ಲೀ । ಭೀತಿಯಿಂದಲಿ ಭೃಗುನು ಇಲ್ಲಿ ತಪವನೆ ಮಾಡಿ । ಪಾತಕ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡ । ಶ್ವೇತವಾಹನನಂದು ಯಾತ್ರಿಮಾಡುವಾಗ । ನೀತಿಯಿಂದಲೆ ಇಲ್ಲೆ ಶುದ್ಧನಾದ । ಭೂತಾಧಿಪನೆ ಬಲ್ಲ ಇದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ನಾರದಗರುಹೀದ । ಮಾತುಳಾವೈರಿ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ಮಾಂ । ಧಾತಾ ನಿಂದಲಿ ಪೂಜೆಗೊಂಡು ವರವನಿತ್ತ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಶ್ವೇತಪುಷ್ಕರಣಿಯು ಭವನಾಶಿ ಭೃಗುತೀರ್ಥ। ಶ್ವೇತವಾಹನ ವಶಿಷ್ಟ ನಾರದ ತೀರ್ಥ।ಧಾತಾ ನರಶಿಂಗ ಇಂದ್ರಾದ್ಯಪ್ಪ ತೀರ್ಥ। ಪಾತಕಪರ ಋಣಮೋಚನ

ತೀರ್ಥ ಮ । ಹಾತಿಶಯವುಳ್ಳ ರಾಮ ಶಂಖಾಚಕ್ರ । ಶ್ವೇತ ನಾನಾ ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯತೀರ್ಥ ಅ । ಷ್ಟೋತ್ತರ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟು ಶು । ದ್ಧಾತುಮಾ ಬಂದೊಂದು ಮಜ್ಜನವಾಡಲು । ಜ್ಞಾತಿಗಳ ಕೂಡ ಸದ್ಗತಿ ಐದುವ। ವಾತಾ ವಿನುತ ಸ್ವಾಮಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಮಾತುಮಾತಿಗೆ ನೆನಿಸೆ ವಲಿದು ಸಂಗಡಬಪ್ಪ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಅರ್ಜುನನದಿಯಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜನರ ಕೂಡ । ಮಜ್ಜನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ನಿ । ರ್ಲಜ್ಯರಾಗಿ ಹರಿಯಾ ಗರ್ಜನೆಯಲಿ ನುಡಿದು । ಮೂರ್ಜಗದೊಳು ಬಲು ಪೂಜ್ಯವಂತರಾಗಿ । ಅರ್ಜುನ ಮರದೆಡಿಯಾ ಇಪ್ಪ ವಿಜಯವಿಠಲ । ನಿರ್ಜರಾಗಣದೊಡನೆ ಪಾಲಿಸುವಾ ಫಲವರಿತು ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಖಾದ್ರಿ ಪುರನಿಲಯಾ ನರಶಿಂಗಾ ಭವಭಂಗ । ಭದ್ರಾ ಮೂರುತಿ ಜನಾರ್ಧನ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ॥ ೬ ॥

ಶ್ರೀ ವಲ್ಕಲಕ್ಷೇತ್ರಸ್ಥ ಜನಾರ್ಧನಸ್ವಾಮಿ ಮಹಾತ್ಮೆ - ಸುಳಾದಿ ೭೫

ರಾಗ– **ಧೃವತಾಳ**

ಅರ್ಥವಂನವಿಯಾಧಿರು ಬಿದ್ದೆ ನಿನ್ನ ಪಾದಕ್ಕೆ। ಉದ್ಧರಿಪದು ಸಮುದ್ರಶಯ್ಯಾ। ಹದ್ದು ಹಾವಿಗೆ ಹರಿದೆದ್ದು ಕವಿದಂತೆ । ಕೃದ್ಧಾ ಗಳಿಂದಲಿ ಪೊಂದಿಪ್ಪನೊ । ಒದ್ದು ಕಡಿಗೆ ನೂಕೊ ಸದ್ದಡಗಿಸಿ ಖಳರ । ಸದ್ದಾಗದಂತೆ ಒಳಗೆ ತಿದ್ದಿಡುವದು। ಶುದ ಸ್ವಭಾವ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಜ । ನಾರ್ಧನ ರಕ್ಷಣ ಅಬ್ಧಿನಿವಾಸಾ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಒಂದು ದಿನದಲಜನು ಚಂದದಿಂದಲಿ ಆ । ನಂದ ವೈಜಯಂತಿ ಎಂದೆಂಬೊ

ಸಭೆಯಲ್ಲಿ । ವೃಂದಾರಕ ಸಿದ್ಧಗಂಧರ್ವ ಸರ್ವ । ಸಂದಣಿಯಲ್ಲಿ ನವನಂದನರ ಸಹಿತ । ಅಂದು ವಾಲಗವಾಗೆ ಮಂದಹಾಸದಲಿನಾ । ರಂದ ಮುನಿಪ ನಡೆ ತಂದನು ಎದುರಾಗಿ । ಇಂದಿರಾಪತಿ ಗೋವಿಂದ ವಿಜಯವಿಠ । ಲಂದಾಗಿರು ತಿರಲು ಬಂದನು ಪಾಡುತಲಿ।ಬಂದು ಜನಾರ್ಧನನ ಮಂದರದಲಿನುಡಿಸಿ ॥೨॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಬರಲು ನಾರದಮುನಿ ಪರಮೇಷ್ಟಿ ಆತ್ಮಜನ । ನೆರವಾಗಿ ಬರುತಿಪ್ಪ ಹದಿ ಮೂರುತಿಯ ನೋಡಿ । ಸರಸರನೆ ಎದ್ದು ನಿಂದರಲಾಗಿ ನವಪ್ರಜೆ । ಶ್ವರರು ಹಾಸ್ಯವಮಾಡೆ ಹರಿದು ಶಾಪಿಸಿ ನೀವು । ನರರಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ ಸಂಚರಿಸಿಂ ಎಂದೆನ ಲಾಗಿ । ಮರಗಿ ತವ್ಮೊಳಗೆ ತತ್ತರಿಸೀದರವರಾಗ । ಸುರಪಾಲ ವಿಜಯವಿಠಲ ಜನಾರ್ಧನನೆಂಬೊ। ಸುರಮುನಿಯಾ ಕೊಂಡಾಡಿ ವರದಾರೀವಾರ್ತಿ ॥ ೩ ॥

ಝಂಪೆತಾಳ

ಕೇಳಿ ಕೌತುಕವೆಂದು ತಲೆದೂಗಿ ಹರಿಲೀಲೆಗೆ। ಪೇಳಲಾರಳವೆ ಶೃತಿವಚನದಿಂದ ಭೂಲೋಕದಲಿ ಪರುಶ (ಪುರುಷ) ರಾಮಕ್ಷೇತ್ರ ಉಂಟು । ವಾಲಯಾಲಿಪ್ಪ ಅಶ್ವತ್ಥದವಲ್ಲೀ । ಮೇಲಾದ ಕಣ್ವಮುನಿ ಆಶ್ರೈಸಿ ಇರುತಿಪ್ಪ । ಪೇಳುವೆನು ಮನಶುದ್ಧರಾಗಿ ಕೇಳಿ । ಆಲಸಾ ಗೈಸದಲೆ ಪೋಗಿ ನಿಮ್ಮಯಶಾಪ । ಬೀಳೂ ಹಾಕುವದಕುಪಾಯವೆಂದು । ಶ್ರೀಲೋಲ ವಿಜಯವಿಠಲ ಜನಾರ್ಧನನೆಂದು ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು ನವ ಪ್ರಜೇಶರಿಗೆ ॥ ೪ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ನಾರದ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಭೈರವಾಸದಜನೀ। ವಾರವ ಕೊಡಲಾದರ ಸಂಗಡದಲ್ಲೀ ಶರೀರ ಧರಿಸಿ ಬಂದರು ನಾರವಸನ । ಘೋರಾನೆತಂದಿಲ್ಲಿ ಕೇಡಾದದಂದು ಮೊದಲು ಧಾರುಣಿಯೊಳಗೆ ವಲ್ಕಲಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದಿದು । ಕಾರಣವಾಯಿತು ಪಂಚಕ್ರೋಶಾ । ಸಾರಸುಂದರ ವಿಜಯವಿಠಲ ಜನಾರ್ಧನ । ಮೀರಿದದೈವದ ಮಾಯಾ ವಿನ್ನೆಂತುಂಟೊ ॥ ೫ ॥

ಝಂಪೆತಾಳ

ಒಂಭತ್ತುಮಂದಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಕ್ಕಳು ಬಂದು। ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನೂ।

ಅಂಬಕಾದಿಂದಲ್ಲಿ ನೀಕ್ಷಿಸಲು ಸ್ವರ್ನಮಯ।ಅಂಬರಕೆ ತುಳುಕುತಿದೆ ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲೀ। ಕೊಂಬಿಕೊಂಬಿ ಎಲೆಮೂಲಾಗ್ರ ಪರಿಯಂತ । ತುಂಬಿಹರು ಸುರರಾದಿ ತೆರವಿಲ್ಲದೆ । ಜಂಬುದ್ವೀಪದೊಳಗೆ ಇದಕೆಣೆ ಇಲ್ಲೆಂದು । ಇಂಬು ಮಾಡಿದರದರ ಛಾಯದಲ್ಲೀ । ಕಂಬುಧರ ವಿಜಯವಿಠಲ ಜನಾರ್ಧನ ಪರ । ನೆಂಬ ಮುನಿಪನು ಬಂದ ಕುಂಭಿಣಿಸುರನಾಗಿ ॥ ೬ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಪ್ರಚೇಶ್ವರರಿಗೆ ಉಪದೇಶವ ತಿಳಹಿದ । ದ್ವಿಜನಾಗಿಬಂದ ನಾರದಮುನಿ ಅಂದೂ । ದ್ವಿಜಗಮನನಬಳಿಗೆ ಪೋಗಿ ತುತಿಸಿ ಚಕ್ರ । ನಿಜವಾಗಿ ಕಳುಹಿ ಚಕ್ರ ತೀರ್ಥವೆನಿಸಿದ । ಭಜಿಸುತ್ತ ಮನದೊಳು ಹರಿಯಚರಣವನ್ನು । ಅಜನ ಬಳಿಗೆಯ್ದಿದ ಭಾಗವತರಮಣಿ । ತ್ರಿಜಗ ಮಧ್ಯದಲೊಂದು ಯಾಗಮಾಡುವದಕ್ಕೆ । ರುಜುವಾದ ನೆಲ ನೆನಗರುಹೆನಲು । ಅಜನ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಕರವ ಜೋಡಿಸಿನಿಂದು । ಸುಜನರಾಗ್ರಣಿ ಪೇಳಿದನಿದರಮಹಿಮಿಯಾ । ಗಜವರದಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಶ್ರೀಜನಾರ್ಧನ । ಎಜಮಾನನಾಗುವ ಮೇಧದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೂ ॥ ೭ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಬಂದು ಪರಮೇಷ್ಟಿಯಾಗವ । ಸುರರಸಹಿತವಾಗಿ ಸರಿಯಿಲ್ಲದವಧಾನಾ । ಸರಿಯಾದೆ ಕೊಡುತಿರೆ ನಿರುತಾದಲ್ಲಿ ವೈಶ್ವಾ । ನರಗೆ ವೆಖ್ಯಸವಾಗೆ ಪರಿಹಾರಾ ಕಾಣಾದೆ । ಭರದಿಂದಲಿ ಅಗ್ನಿ ಹರಿಯಾ ಮೋರೆಯೋಗೆ । ಕರುಣಾದಿಂದಲಿ ಕೇಳಿ ಹರಿಬಂದಾ ಬಾಲಾ ಭೂ । ಸುರ ವೇಷವನು ತಾಳಿ ಇರಲದೆ ಕ್ಷುಧಿಪರಿ । ಹರಿಸೆಂದು ಗ್ರಾಸವಾ (ನೀಡಿಸುವನೆ) ತರಿಸಿವಾದರಿಸಿ । ಪರಮಸೋಜಿಗವೆಂದು ಸುರಜೇಷ್ಠ ತಲೆದೂಗಿ। ಹರಿಮಾಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಜನಾರ್ಧನ । ಕರುಣಿಂಯಾ ಮನದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಿ ಮನ್ನಿಸಿದ ॥ ೮ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಎಲ್ಲೆ ಓದನಾರಾಶಿ ಎಲ್ಲೆ ನಾನಕರಾಶಿ।ಎಲ್ಲೆ ಘೃತದ ಮಡುವು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಇದ್ದವೆಲ್ಲಾ। ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಬಯಲು ನಿಲ್ಲದಡಗಿದವು । ಎಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವೆಂದು ತಲ್ಲಣಿಸಲು

ಇತ್ತಲು । ಬಲ್ಲಿದ ದೈವ ಕರದಲ್ಲಿ ಆಪೋಷಣೆಯಾ । ನಿಲ್ಲದೆ ಪಿಡಿದು ಗ್ರಾಸಾ । ಇಲ್ಲಾವೆಂದರೆ ನಾನು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವನೆಂದು । ಸೊಲ್ಲು ಪೇಳಾಲೆಂದು ಅಜನು । ಮೆಲ್ಲಾನೆ ತುತಿಸಿ ಸಿರಿ ವಲ್ಲಭನ ಲೀಲೆ ತಿಳಿದು । ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಯಾಗ ವನು ಇಲ್ಲಿ ನವ ಪ್ರಜೇಶನು । ಫುಲ್ಲನಾಭನ ವೊಲಿಸಿ ವೇಗದಲಿ ಮನುಜ ದೇಹಬಿಟ್ಟು । ಸಲ್ಲಿದರು ಪೂರ್ವದಂತೆ ಎಲ್ಲರಿಂದ ಪೂಜೆ । ಗೊಳ್ಳುತ ವಳ್ಳಿ ತಿದು ಭಾಗೀರಥೀ। ಉಳ್ಳ ತಾಮ್ರ ಪರ್ಣಿ ಸಲಿಲಾ।ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿಪ್ಪ। ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಧರೆ ನರರೂ । ವಲ್ಲೆವೆನದೇ ಇಂದು ಕ್ಷಾಯಾದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಶುದ್ಧನಾಗೆ । ಎಲ್ಲ ದೋಷಂಗಳು ಇರದೆ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಪೋಗುವವು । ಖುಲ್ಲರರಿ ಜನಾರ್ಧನ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಎಳ್ಳನಿತು ಬಿಡದೆ ಸಾರೆಗೆಲ್ಲಿಸುವ ಶೋಕದಿಂದ ॥ ೯ ॥

ಜತೆ

ವಲ್ಕಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಾ ವಾಸ ಜನಾರ್ಧನ । ಬಲವಂತ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪಾವಕ ಪಾಲ ॥ ೧೦ ॥

ಅಥ ಪಶ್ಚಿಮಪ್ರಬಂಧ

ಉಡುಪಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಿಮೆ ಭಾರ್ಗವಕ್ಷೇತ್ರ

ಸುಳಾದಿ - ೭೬

ರಾಗ–ಬಿಲಾರಿ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಆದಿಮೂರುತಿ ಪರಶುರಾಮನು ಸರ್ವ । ಮೇದಿನಿಸುರರಿಗೆ ಧಾರಿಯರದೂ ।

ಮೋದದಿಂದಲಿ ಸಿಂಹಾಚಲದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿ। ಕೈದು ಶಳದು ವಾರಿನಿಧಿಯಿಂದಲೀ । ಮೇದಿನಿ ಬಿಡಿಸಿದ ಪ್ರತಾಪವೆನ್ನೆ ತೋರಿ । ವೇದಪಾಲಕ ಮೆರದ ಸ್ತುತಿಗಳಿಂದ । ಈ ಧರಿಗೆ ರಾಮಾ ಭೋಜನೆಂಬೊ ಭೂಪನಾ । ಆದರ ದಿಂದಲಿ ಇರಪೇಳಲೂ । ಮೇಧಾವರಚಿಸಿ ಭಾರ್ಗವನ ಸತ್ಕರುಣ ಸಂ। ಪಾದಿಸುವೆನೆಂದು ಧಾರುಣಿಯಾ। ಶೋಧಿಸೆ ಆದರೊಳು ಒಂದಹಿ ನೇಗಲಿಗೆ। ಭೇದಾವಾಗಿಬರಲು ನಡುಗಿ ನೃಪತೀ। ಏ ದಯಾಂಬುಧಿ ಏನ್ನಾಪರಾಧಾ ಕ್ಷಮಿಸೆಂದು। ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಿಸಿ ಬಿನ್ನೈಸಿ । ಸಾಧುಜೀವನು ರಾಮಗೆ ಮೊರೆಯಿಡಲೂ ವಿ । ನೋದದಿಂದಲಿ ಬಂದು ತಿಳುಪಿದನು । ಸಾಧನಾನಿನಗಿದೆ ಪಾಪಾ ಮತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು । ಮೈದಡವಿ ಉಪದೇಶಿಸಿದಾ । ಕ್ರೋಧದನುಜಭಂಗ ವಿಜಯವಿಠಲಪ್ಪಾ । ಬೋಧಶರೀರ ಕ್ಷತ್ರವರ್ಗಾಸಂಹಾರ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಅರಸುರಾಮಭೋಜಾ ದ್ವಾರದಸಭೆಯಲ್ಲಿ । ಪರಶುಧರಗೆ ಒಂದು ಹರಿವಾಣ ತೆತ್ತಿಸಿದ । ಪರಮ ರಜತವಿಷ್ಟರವನ್ನು ನೇಮೀಸಿ। ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಲಿಯಾಗ । ವಿರಚಿಸಿ ನಿತ್ಯ ಭೂಸುರರ ಸುಖಬಡಿಸಿ । ಮರಳೆ ಸಿಂಹ ನಾಮಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ । ಮೆರೆವ ಸೂ–ವರ್ನಾ ಸರಿತೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದು । ಪರಿಪರಿ ಬಗೆಯಿಂದ ಇರುತಿರೆ ಇತ್ತಲು । ಧರೆಯೊಳಗಿದು ಪೆಸರು ರಜಿತಪೀಠ ಪುರವೆಂದೆನಿಸಿತು । ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಇದಕೆ ಕರಿಸಿತು ಭಾರ್ಗವನ । ಕರುಣದಿಂದಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸರಸಿಜ ಸಂಭವ । ಪುರಹರ ಸುರನಿರಕ ನೆರೆದು ಪೂಜಿಸುವರೂ । ನಿರುತದಲಿ ಬಿಡದೆ ಕರುಣಾಕರ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ । ಚರಣವ ನೆನದಾ ದಾಸರಿಗೆ ಬಲುಸುಲಭ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಒಂದು ಕ್ರೋಶ ಉದ್ದ ಅದರಷ್ಟು ಅಗಲಾ ಆ । ನಂದವಾಗಿಪ್ಪ ಒಪ್ಪುವ ಗದ್ದುಗೇ । ಕುಂದಾದೆ ತನ್ನಿಂದಾ ತಾನೆ ಇಳದು ವ । ಸುಂಧರದೊಳಗಡಿಗಿತು ಸೋಜಿಗ । ಪೊಂದಿತು ಲೋಕವು ಇತ್ತರಾಮಭೋಜಾ । ಒಂದು ಕನಕ ಶೇಷಾಸನ ಮಾಡಿಸೀ। ತಂದು ಇಡಿಸಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದ ಭಾರ್ಗವ । ಬಂದಿದರ ಮಧ್ಯ ನಿಲಬೇಕೆಂದೂ । ಅಂದಾಪಾತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪರಶುರಾಮನು ಲಿಂಗಾ । ದಂಡಾದಿ ನೆಲಸಿದ ಆಹಿ ನಡುವೆ । ಅಂದಾರಭ್ಯವಾಗಿ ಇದೇ ಅನಂತಾಸನಾ

ಎಂದೆನಿಸಿತು । (ಇಂದೆನಿತು) ಈತ ಹರಿ ಕಾಣಿರೊ । ನಂದಿವಾಹನನಂತೆ ತೋರಿದ ಬಲುಹೀನ।ಮಂದಾಜನಕೆ ತಮವಾಗಲೆಂದೂ' ಸಂದೇಹಬಡಸಲ್ಲಾ। ಸುಜನರು ಈತನೆ । ಇಂದಿರಾಪತಿಯೆಂದು ವಂದಿಸಿರೋ । ಮಂದಹಾಸವದನ ವಿಜಯವಿಠಲನಿಪ್ಪ । ಇಂದು ಕ್ಷೇತ್ರವಿದು ವಿವರಿಸಿ ತಿಳಿವದೂ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಜಲಜ ಸಂಭವನಪುತ್ರ ದಕ್ಷನು ಶಪಿಸಲು । ಕಳೆಗುಂದಿ ಚಂದ್ರಮ ತಿಳಿದು ಭಾರ್ಗವಕ್ಷೇತ್ರ। ದೊಳಗೆ ಇದೇ ವೆಗ್ಗಳಿಯಾ ಸ್ಥಳವೆಂದೂ। ಕುಳಿತಾಜಾರಣ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಪಮಾಡಿ। ವಲಿಸಿ ತನ್ನನು ಧರಿಸಿದ ದೇವನ ಪಾದ । ಜಲಜಾವ ಕಂಡು ಶಾಪವನ್ನು ಪೋಗಾಡಿ । ಕಳೆವೇರಿದನು ದಿನಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಪೊಳವುತ್ತ । ಪುಲಿದೊಗಲಾಂಬರನರ ಅನಂತಾಸನ್ನ । ಒಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದನು ಸಮುಗವಾಗಿ ನಿ । ಶ್ಚಲ ವರನೀವುತ ಬಂದ ಭಕ್ತರನ್ನ । ಸಲಹುತ್ತಾ ಚಂದ್ರಮೌಳೀಶ್ವರ ನೆಂದೆಂಬಾ । ಸಲೆ ಪೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮೆರೆವುತಲಿಪ್ಪದು । ಕಲಿಯುಗದಲಿ ಬಂದಾ ಕೃಷ್ಣ ವಿಜಯವಿ । ಠಲ ನಾನಾ ಮಂಗಳಾ ನೆನೆಯುತ್ತ ನಲಿವುತ್ತ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಪರಶುರಾಮನು ತನ್ನ ಸಿರಿಯಕೂಡಾ ವಿಮಾನ । ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದಾನು ಸೂರ ರಿಂದರ್ಚನೆಕೊಳ್ಳುತ್ತ । ಅರಸು ತಾನಾಗಿ ನಿರಂತರದಲ್ಲಿ ಪೊಪ್ಪುತಿಪ್ಪ। ಪರಮ ಪುರುಷನೀತ ನರನೆಂದು ಪೇಳಸಲ್ಲ । ಪರಮಶುದ್ಧನಾಗಿ ನರನು ಬಂದು ಈ ಕ್ಷೇ । ತುರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮಹಿಮೆ ಅರಿದು ಆತುರದಿಂದ । ಪುರುಷಗದಚಾಪ ಶರಬೊಮ್ಮ ಚಂದ್ರ ಶಂ । ಕರ ವಶಿಷ್ಟ ಸೂದರುಶನಶಂಖಪದುಮಾ । ಪರಿ ಪರಿ ತೀರ್ಥಂಗಳು ಚರಿಸಿ ಜ್ಞಾನದಲಿ ಮಿಂದರೆ ಬಹುಜನ್ಮದ । ಹರಿದು ಪಾಪಗಳು ಪರಿಹರಿಪೋಗುವವು । ಭರತಖಂಡದೊಳು ಸರಿಯಿಲ್ಲಾ ಇದಕೆಲ್ಲಿ । ಸ್ಮರಣೆ ಮಾತ್ರದಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ । ಪಠಶುಧರ ಕೃಷ್ಣ ವಿಜಯ ವಿಠಲರೇಯಾ । ಪರಿಣಾಮಕೊಡುವನು ಪರತತ್ವ ತಿಳಿವದೂ ॥ ೫ ॥

ಜ ತೆ

ಭಾರ್ಗವಕ್ಷೇತ್ರದೊಳಿದೆ ಕೇವಲಧಿಕ । ದುರ್ಗರಮಣ ವಿಜಯವಿಠಲನಮನ್ನು ಪೊರೆವ ॥ ೬ ॥

ಉಡುಪಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಿಮಾ - ಸುಳಾದಿ ೭೭

ರಾಗ- ಧ್ರುವತಾಳ

ಮಧ್ವಮತದ ಭಾಗ್ಯ ಎಂಥಾದೊ ಎಂಥಾದೊ । ದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಯಂತೆ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿ । ದಿಗ್ದೇಶದೊಳು ತುಂಬಿ ಸೂಸುತಲಿದೆ ಇದೇ । ಸಿದ್ಧಾಂತ ಪ್ರಮೇಯವನು ಪ್ರತಿದಿನದಲಿ । ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ಗುಣಿಸಿ ಪೇಳುವದಕೆ ನಿತ್ಯ । ರುದ್ರಾದಿಗಳಿಗಿದು ಅದ್ಭೂತವೊ। ಭದ್ರಗತಿಬೇಕಾದ ಮನುಜ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು । ಶುದ್ಧಾತ್ಮನಾಗಿ ಒಮ್ಮೆ ಸ್ಮರಿಸಲಾಗೀ । ನಿರ್ದೋಷನಾಗುವನೇನಂಬೆನಯ್ಯಾಕರು । ಣಾಬ್ಧಿಯೇ ಕಾಣೊ ನಮ್ಮ ಗುರುರಾಯರು । ಅಬ್ಧಿಮೇಖಳದೊಳು ಅಜ್ಞಾನವ್ಯಾಪಿಸಿ। ಬದ್ಧಭವದೊಳು ನೆಲೆಗಾಣದೇ । ಬಿದ್ದು ಹೊರಳುತಿರೆ ಜೀವೇಶ ಒಂದೆಂದು । ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸುಜನ ಬಳಲುತಿರಲು । ಉದ್ಧರಿಸುವೆನೆಂದು ಅತಿ ತೀವ್ರದಲಿ ಅ । ವಿದ್ಯಾ ಕಾಮುಕರ್ಮ ತತಿಗಳನು । ಒದ್ದು ಕಡಿಗೆ ನೂಕಿ ಭೇದಾರ್ಥಮಾರ್ಗ ತೋರಿ। ಸದ್ವೈಷ್ಣವರಾಗಿ ಮಾಡಿ ನಗುತ ತಪ್ತಾ। ಮುದ್ರೆಯನಿತ್ತು ಮೋದದಿಂದಲಿ ಪರಮ ಮುಖ್ಯ । ವಿದ್ಯರಚಿಸಿ ವಿಶೇಷ ಮಾರ್ಗದ । ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೋರಿ ಪರಿಪರಿ ಮತವೆಂಬೊ । ದಿಗ್ದಂತಿಗಳಿಗೆ ಅಂಕುಶವೆನಿಪ। ಮಧ್ವರಾಯರ ಮತದ ಭಾಗ್ಯವೆ ಸೌಭಾಗ್ಯ । ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಸುಧಾವರ್ಷ ಗರೆವುತಿದಕೋ। ಖದ್ಯೋತ ಉದಿಸಲು ಸರ್ವಜಾತಿಗೆ ನೋಡು । ಉದ್ದಿನಷ್ಟು ಖೇದ ಪುಟ್ಟದು ಕಾಣೋ । ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿ ತಮತಮ್ಮ ಸಾಧನ। ಇದ್ದದ್ದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಖಿಸುವರು। ಈ ಧರೆಯೊಳು ಕೇಳು ತನ್ನಿಂದ ಉಪಕಾರ । ಪದ್ಮಬಾಂಧವನಿಗೆ ಅಣುಮಾತ್ರವು ಇಲ್ಲ । ತದ್ವೇಷವನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಅಪಕಾರದಿಂದ ರವಿಗೆ। ಬದ್ಧಗೈಸುವ ಶಕ್ತಿ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲ , ಪೊದ್ದಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಹೊದರಿನೊಳಗೆ ಅಡ । ಗಿದ್ದಾಗಿ ತರುವಾಯಾ ಇದೆ ನಾಮದ । ಇದ್ದ ಶಕುನಿ ವ್ಯರ್ಥ ದೂಷಿಸಲೇನಹುದೊ ಹೃದರೋಗವಲ್ಲದೆ ಆದರಂತೆ ವೋ । ಮಧ್ವರಾಯರ ಮತದ ಭಾಗ್ಯವೆ ಸೌಭಾಗ್ಯ । ನಿದ್ರೆಯೊಳಗಾದರು ಎಚ್ಚತ್ತು ನೋಡಿದರು। ಉದ್ರೇಕ ಆನಂದ ಮುಂದೆ ವರ್ಣಿಸಲರಿಯೇ । ಶಬ್ದಮಾತುರ ಕೇಳಿ ಬರಲು ಈ ಪರಿ ಸಾ । ನಿಧ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಜನರ ಪುಣ್ಯವೆಂತೊ । ಮಧ್ವವಲ್ಲಭ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿಲ್ಲಿ। ಇದ್ದ ಸೊಬಗು ನೋಡು ಆನಂದತೀರ್ಥರಿಂದ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ತತ್ವವಿಚಾರವನು ತಿಳಿದ ಮನುಜ ಮನುಜಾ । ಉತ್ತುಮ ಉತ್ತುಮನು

ಆವಾವ ಜನುಮಕ್ಕೆ । ವ್ಯತಿರೂಪದಲ್ಲಾದರು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನು। ನಿತ್ಯನಿತ್ಯವನು ಧ್ಯಾನವಮಾಡುವನು । ತತ್ತ್ವತಿಳಿಸುವ ಮಧ್ವಮತವ ಪೊಂದಿದನು । ಮೃತ್ಯುವಿ ಗಂಜಕಾಲಕೆ ಭಯಪಡನು । ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವನೇ ಸಿದ್ಧಪುರುಷ । ಎತ್ತಲಾದರು ಅವನು ಇದ್ದದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹಸ್ತಾ । ವೆತ್ತಿಮುಗಿದು ಮಹಾ ಧನ್ಯನಾಗ ಲಿಬೇಕು। ಇತ್ತ ಕೇಳು ಮನವೆ ಶ್ರುತಿ ಪುಶಿಯೆಂಬುವನ। ಉತ್ತರ ನಿಜವೇನೊ ಗರ್ತಿ ಮಗನೊ ಎಂದರೆ ವಾದಿಸುವನ ಕೂಡ । ಹೊತ್ತುಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಡದಾಡಿ ದರೇನುಂಟೋ । ಕೀರ್ತಿಪುರುಷ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ್ನ । ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಮಧ್ವರಾಯರೆ ಗುರುಗಳೆನ್ನಿ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಎಂಥಾ ಕರುಣಾಳೊ ಸರ್ವಜ್ಞರಾಯರು! ಚಿಂತಾಮಣಿಯಕಾಣೊ ಚಿರಕಾಲ ನಪುಗೆಲ್ಲ । ಶಾಂತರಾಗಿ ಲೋಕಮಲಿನ ದರ್ಪಣದಂತೆ । ಭ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಮುಳುಗಿರಲು । ಮಂತ್ರೋಪದೇಶಿಸಿ ಅಮೃತಗರೆವ ಮಹಾ । ಗ್ರಂಥಗಳ ಮಾಡಿ ಮಂದಜನಕೆ । ಕಿಂತು ಪೋಗಾಡಿಸಿ ಅನಾದಿಯಿಂದ ಬಂದಾ । ಗ್ರಂಥಿ ಯನು ಬಿಡಿಸಿ ತತ್ವಾನುಸಾರ । ಎಂತೆಂತು ಮನಸೀಗೆ ಸೌಕರಿಯವಾಗುವಾ । ಪಂಥ ತೋರಿದರಯ್ಯಾ ಭೇದಾರ್ಥದಿ । ಪಿಂತೆ ಮುಂತೀಗ ನೂರಾರುಕೋಟಿ ಕುಲಕೆ । ಅಂತಕನ ಬಾಧೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ವೆ । ಸಂತೋಷವಿತ್ತ ಎಂದಿಗೇ ಪ್ರತಿ ಕೂಲಾದ । ಕಾಂತಾರ ಕಡಿವ ಕುಠಾರಕಾಣೊ । ಇಂತು ಸಜ್ಜನರನ್ನ ಪಾಲಿಸಿ ಅತಿ ತೀವ್ರ । ಸಂತರಿಗೆ ನವವಿಧ ಭಕ್ತಿ ಪುಟ್ಟು । ವಂತೆ ಕೇವಲ ಸಾಧನಕೆ ದ್ವಾರಕಿಯಲ್ಲಿ । ನಿಂತಿದ್ದ ನಿಗಮಗೋಚರ ರುಕ್ಮಿಣಿ । ಕಾಂತನ ವಿಗ್ರಹ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಲಕ್ಷಣದಿಂದ । ತಂತ್ರ ಸಾರೋಕ್ತದಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದರು । ಎಂಥ ಗುರುಗಳೋ ಮಧ್ವಮುನಿರಾಯರು । ಅಂತುಗಾಣೆನು ನಾನು ರಜತಪೀಠದ ಮಹಿಮೆ । ಎಂತೆಂತು ಪೊಗಳಿದರೆ ಪೊಸಬಗೆಯೂ । ಕಂತುಪಿತನು ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾದ ನಾನಾ । ವೃತ್ತಾಂತ ಸ್ಕಂದನಿಗೆ ಶಿವನು ಪೇಳಿಪ್ಪನೋ । ದಂತಕಥೆಯಲ್ಲ ಧರಣಿಯೊಳಗೆ ಆ । ದ್ಯಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿದೆ ಸಿದ್ಧವೆನ್ನಿ । ಅಂತರಂಗದ ಸ್ವಾಮಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸ್ವ । ತಂತ್ರಪುರುಷ ಮಧ್ವಮುನಿ ಹೃದಯಮಂದಿರ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಏನು ಸುಕೃತವೋ ಮತ್ತಾವ ಸಾಧನವೊ । ಆನಂದತೀರ್ಥರ ಕರವಾರಿಜದಿಂದ ಭಾನುವಿನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನನಾಗಿ । ಈ ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಬಾಲರೂಪ ।

ಮಾನವವೇಷ ಭಕತರ ಲಾಂಛನ । ಮಾನಸದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಧನ್ಯನಾದೆನೊ । ಎನ್ನಾ ಏನು ಸುಕೃತವೋ ನಾನು। ನನ್ನ ಗೋತ್ರರ ದೇಹ ಈ ಜನ್ಮ । ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಿ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮವು । ಅನಂತ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾಡಿದ ಬಗೆ । ಕಾನನ ಗಿರಿಗ್ರಾಮ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸರೋವರ । ಧನಭವನ ಮೃಗಪಕ್ಷಿ ವಾರಿ ಚರ । ಮಾನವ ತರುಜಾತಿ ನಾಮದಲ್ಲಿಪ್ಪವು । ಏನೆಂಬಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ । ಭಾನುಪ್ರಕಾಶದ ಪರಿಯಂತ ಚನ್ನಾಗಿ । ಆನೇನಾದದು ನೋಡಿ ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಆ । ಘ್ರಾಣಿಸಿಮೆದದ್ದು ಇದರ ವಿಸ್ತರವೆಲ್ಲಾ । ಪೂನೀತವಾಗಲಿ ನಿರಂತರ ಬಿಡದಲೆ । ಆನಂದತೀರ್ಥರ ಕರುಣಕೆ ಎಣೆಯೆ । ಜ್ಞಾನಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ । ಧ್ಯಾನವಮಾಡುವ ಜನಕೆ ಅತಿ ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಶ್ರೀ ಮದುಡುಪಿನ ಯಾತ್ರಿಯೆ ಯಾತ್ರಿ । ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥ ಗುರುಗಳೆ ಗುರುಗಳು । ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸಮಾ ಅಧಿಕ್ಯಕಾಣೆ । ರೋಮಾ ರೋಮಾದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವದು । ಶ್ರೀಮದ್ವೈಷ್ಣವ ಜನುಮವೆ ಜನ್ಮವೆನ್ನಿ । ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ ಶ್ರವಣವೆ ಶ್ರವಣವೆನ್ನಿ । ಶ್ರೀಮದ್ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತಿ ಇದೆ ಮಹ ಭಕ್ತಿಯೆನ್ನಿ । ಯಾಮಯಾಮಕ ಸ್ಮರಿಸೆ ಸಕಲ ಸಂಪದವಕ್ಕು । ಈ ಮನೋಉತ್ಸಹ ಇಲ್ಲೆ ಪುಟ್ಟಿಂದೆ । ಯೋಮ ಗಂಗಾದಿ ಕ್ಷೇತ್ರನೋಡಲು ಆಗದಿದಕೊ । ತಾಮರಸ ಪೀಠನ್ನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಮವಿಬುಧ । ಸ್ತೋಮ ಕೊಂಡಾಡದೆ ಸರ್ವಾಗಮದಿಂದ । ತಮಬುದ್ಧಿ ನಾಶವಹುದು ಚರಮಯಾತ್ರಿ ಇದೆ । ಶಮದಮ ಗುಣದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತರೊಳಗಿಪ್ಪ । ರಮೆ ಮನೋಹರ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ। ನೇಮ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನಸುಕೊಡುವನು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ॥೫॥

ಜತೆ

ಮಧ್ವರಾಯರ ಕರುಣಪಡೆದು ಪಾವನರಾಗಿ।ಸಿದ್ಧನಾಗುವದು ವಿಜಯವಿಠಲನ ಪೊಂದಿ ॥ ೬ ॥

ಉಡುಪಿ ಮಹಿಮಾ - ಸುಳಾದಿ ೭೮

ರಾಗ–ಕಲ್ಯಾಣಿ **ಝಂಪೆತಾಳ**

ಬದುಕಿದೆನು ಬದುಕಿದೆನು ಬಲುಜನ್ಮದಪುಣ್ಯ । ಒದಗಿತೆನಗಿಂದು ಗುರುಗಳ

ದಯದಿಂದ । ಸದಮಲ ನಾನಾದೆ ಸತತ ಮಾಡಿದದುರಿತ । ಉದಧಿ ಬತ್ತಿತು ಕಲ್ಲಾದಿಗಳು ನೋಡಿ । ಎದೆ ಪಡದು ಎತ್ತಪೋಗುವೆವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ । ಗದಗದನೆ ನಡುಗಿ ಭಯವೆ ಪೊಂದಿಪ್ಪರು। ತ್ರಿದಶರೆಲ್ಲರು ನೆರದು ತಮತಮ್ಮೊಳು ಕುಣಿದಾಡಿ । ಪದೊಪದೆಗೇ ಮಹೋತ್ಸಹದಲ್ಲಿಪ್ಪರು । ಇದೆ ಸತ್ಯ ಎನ್ನ ನೂರೊಂದು ಕುಲಗೋತ್ರಜರು । ಮುದದಿಂದ ಗತಿಗಭಿ ಮೊಗವಾದರೂ । ಬೆದರಲ್ಯಾತಕ ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಜನನಕ್ಕೆ । ಯದುಕುಲೇಶನ ದಿವ್ಯಪಾದಗಳೆಂಬೊ । ನಿಧಿಯ ದೊರಕಿದಮೇಲೆ ಆವನಾದರು ಪೋಗಿ । ಉದರಕ್ಕೆ ಎಂಜಲೆಡೆ ಶೋಧಿಸುವನೆ । ಹದುಳವೇಸರಿ ಇಲ್ಲಿ ಲೇಶಕ್ಲೇಶವು ಇಲ್ಲ । ಎದುರಿಲ್ಲ ಉಡುಪಿನ ಶ್ರೀಯಾತ್ರೆಗೆ । ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸುಖಕಿಂತ ಇಲ್ಲಿಯ ಸುಖ । ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ ನೋಡು ಎಲೋಮನವೇ । ಹೃದಯಾಂಬರನಿವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕೃಷ್ಣನ । ಪದಗಳನಂಬಿದ ವಿದುರನಭಾಗ್ಯವನೋಡು ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಹರಿದಾಸರಸಂಗ ಹರಿಕಥಾಪ್ರಸಂಗ। ಹರಿನಾಮಾಮೃತ ಹರಿಯಪಾಡಿದಗೀತ। ಹರಿಯಮನನ ಧ್ಯಾನಹರಿಯ ಸಂದರುಶನ । ಹರಿಸ್ತುತಿವಂದನೆ ಹರಿಯ ಪಾದಾರ್ಚನೆ । ಹರಿಪಾದೋದಕ ಹರಿಗುಣಿಸಿದಶಾಕ । ಪರಿ ಪರಿ ಓದನ ಪರಿಮಿತ ಸಾಧನ । ಧರೆಯೊಳಗಿಲ್ಲದಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿಂದಿನಲಿ । ನಿರಿಕ್ಷಿಸಿದೆ ಎನಗೆ ದೊರಕಿತು ಬಲುಲಾಭಾ । ಪರಮಪುರುಷ ಕೃಷ್ಣ ವಿಜಯವಿಠಲಹರಿಯಾ । ಕರುಣದಳತೆಯನ್ನು ಅರಿತವರಾರಯ್ಯಾ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ದುರನ್ನ ದುಷ್ಟಪರಿಗ್ರಹ ದುಸ್ಸಂಗ ದುರಾಚಾರ । ದುರವಾಕ್ಯ ದುಶ್ಚಿತ್ತಾ ದುರಾಶೆಯು ನಿರುತಬಿಡದೆ ಆಚರಿಸಿದ ಮನುಜಂಗೆ ಸುರರು ಸೇವಿಪಯಾತ್ರೆ। ದೊರತಾದೇನು ಮನವೆ ಹಿರಿದು ಜನ್ಮಾದಿ ನಮ್ಮ। ಹಿರಿಯರು ಪುಣ್ಯವಂತರು ಕಾಣೊ ಇದನೆಲ್ಲ । ಹರಿಬಲ್ಲನೊ ಬರಿದಾಗದು ಮತ್ತೆ । ಗುರುಗಳ ಕೃಪೆ ವಿಸ್ತರವಾಗಿದಿದಕಿದೆ ಗುರುತುಕಾಣೊ। ಸುರಗಂಗೆ ಮೊದಲಾದ ಸರಿತು ಸೇತು ಎಲ್ಲ । ತಿರುಗಿದ ಫಲಂಗಳ ಮರುತಾ(ದೇವ)ನಿಂದ । ಹರಿತಾನೆ ಕೈಕೊಂಡು ಕರುಣಿಸಲದರಿಂದ। ಮೆರೆವ ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದಾಜಾರಣ್ಯ । ಪುರದ್ಯಾತ್ರಿ ಫಲಿಸಿತೋ ಭರದಿಂದ ದಾಸರ । ಪೊರೆವ ಪುರುಷೋತ್ತುಮ ಸಗಿಸಾವಲ್ಲಿ ।

ಇರಳು ಹಗಲು ಇಪ್ಪ ಉಡಪಿನ ಕೃಷ್ಣನ್ನ । ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿ ಯಾವದೂ । ದುರುಳರಿಗತಿ ದೂರಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ। ಎರವು ಮಾಡದೆ ಕಾವಾಕರದು ಕಳೆವನೋವ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ ವಿಸರ್ಜನೆ ಬೆಳಗಿನ ಪೂಜೆ । ಪರಮ ಪಂಚಾಮೃತ ಉದ್ವಾರ್ತನೆ ಪೂಜೆ । ಶಶತ್ಕಾಲ ಚಂದ್ರನ ಸೋಲಿಪ ಬೆಣ್ಣೆ ಸಕ್ಕರಿ ನೈವೇದ್ಯ ಸುಂ । ದರ ತೀರ್ಥ ಪೂಜೆ ವಿಚಿತ್ರಲಂಕಾರವ । ಸರಪೂಜೆ ಮಹಪೂಜೆ ಮಹಪೂಜೆ ಈ ಬಗೆ ನವವಿಧ। ಮರುತವತಾರ ಮಧ್ವಮುನಿಗಳಿಂದು। ವಿರಚಿಸಿ ಪೂಜೆಮಾಡಿದ ಸಂಭ್ರಮವೊ । ವರಸತ್ವ ಸ್ಥಳವಿದು ಭಕುತಿಯಿಂದಲಿ ಬಂದು । ಎರಗಿವಂದೆ ಸಾರಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ತೃಣ ಮಾ । ತುರದಿಂದ ಯತಿಗಳ ಕರದಿಂದಾ ರಾಧನೆ । ಹರುಷದಿಂದಲಿ ನೋಡೆ ಮುಂದೆ ಆ ಮನುಜನು । ದುರತಕ್ಕೆ ಬೀಳನು ಹರಿಕಾವುತಲಿಪ್ಪ । ನಿರಯಾದೂರನು ಪುಣ್ಯತೊಲಗದೆ ಇಹನೂ । ಧರಧರವರ್ಣಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕೃಷ್ಣಾ । ಪರಣನಾಗಿ ಸಾಕುವ ಕೇಳು ಮನುವೆ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಷಡುರಸ ಕೂಡಿದ ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆ ಉಳ್ಳ । ಎಡೆಯ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಂಡಾಗಲೆ ದೋಷ । ಸುಡುವದು ಶುದ್ಧ ಬಹುಭಕುತಿ ಕೊಡುವದು । ತಡಿಯಾದೆ ಅಡಿ ಗಡಿಗೆ ಹರಿನಾಮಾ । ನುಡಿಸುವದು ಜ್ಞಾನಾದಲ್ಲಿ । ಒಡನೆ ವೊಂದು ತುತ್ತು ಕೊಂಡವನ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ । ಕಡೆಗಾಣೆ ಲೋಕದೊಳಗವನೆ ಮಹಾಧನ್ಯನು । ಒಡಲಾತುಂಬ ಮೆದ್ದವಗೆ ವರಗಳ ಹರಿ ಏನು। ಕೊಡಲಿ ಎಂದು ತನ್ನ ಸತಿಯ ಕೂಡಾಡುವ । ಪಡಿಗಾಣೆ ಭಾರ್ಗವ ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳಿದಕೆಲ್ಲಿ । ಉಡುಪಿ ಎಂದೆನಿಸಿತು ಚಂದ್ರನ್ನ ದೆಶೆಯಿಂದ । ದೃಢವಾಗಿ ಇದ್ದಂ ಮನನೆ ಯಾತ್ರಿಯ ಪೂರೈಸು। ಬಿಡನು ಯಾದವಕೃಷ್ಣ ಅನಂತ ಜನುಮಕ್ಕೆ । ಪೊಡವಿರಮಣ ನಮ್ಮ ವಿಜಯ ವಿಠಲರೇಯ । ಜಡಮತಿಗಾದರು ತನ್ನವನೆನಿಸುವ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಬೀಜ ಯಾತ್ರೆ ಇದು ಕರ್ಮದ ಘಸಣಕ್ಕೆ । ತೇಜೋಮಯ ಕೃಷ್ಣ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ಮನವೆ ॥ ೬ ॥

ಶ್ರೀ ಉಡುಪಿಯಯಾತ್ರೆ - ಸುಳಾದಿ ೭೯

ಆವಸುಕೃತವೊ ಮತ್ತಾವ ಗುರುಗಳ ದಯವೊ । ಆವಾವ ಗೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಫಲವೊ । ಆವಪುತ್ರನು ಸತ್ಕರ್ಮಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯವೊ । ಆವನಿಜ ರಾಣಿ ನಡಕೊಂಡ ಬಗೆಯೊ । ಆವಸುಜನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹರಸೀದ ಹರ ಕೀಯೊ । ಆವಬಾಂಧವನು ಪೇಳಿಕೊಟ್ಟ ಮಾರ್ಗವೊ । ಆವಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸಾಧನವೊ । ಆವ ತಾತ್ವಿಕರು ಪ್ರೇರಿಸಿದ (ಹರಿಸಿದ) ಭಾಗ್ಯವೊ । ಆವಾವದು ಎನಗೆ ಒಂದಾದರು ತಿಳಿಯದು । ಭಾವಜ್ಞರು ಬಲ್ಲರು ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಯಾ । ಈ ಉಡುಪಿನ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುವ ಗೋಸುಗ । ಪಾವಮಾನೀಯ ಮತದಲ್ಲಿ ಪೊಂದಿ ನಿತ್ಯ । ಪಾವನರಾಗಿ ನಡೆತಂದವರ ಸೌಭಾಗ್ಯ । ದೇವತಿ ಗಳು ಕೊಂಡಾಡುವರು । ಜೀವನಮುಕ್ತ ನಾನಾಕುಲಗೋತ್ರರೊಡಗೂಡಿ । ಕೈವಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಸುಖಿಸುವರು । ಜೀವೇಶ ಮಧ್ವಮುನಿಯಿಂದ ಪೂಜಿ ಯಗೊಂಡ । ಶ್ರೀವಾಸಾ ನಮ್ಮ ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಕಾವಾನು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗವು ತೋರಿ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಸಕಲ ಸಂರಕ್ಷಕರು ಮಾತೆಯು ತರುವಾಯು । ಸಕಲ ಬೋಧಕರೆಲ್ಲಾ ತಂದೆಯ ತರುವಾಯು।ಸಕಲ ಸುಖಗಳೆಲ್ಲಾ ಭಕ್ತಿಯ ತರುವಾಯು। ಸಕಲ ಭೋಗಂಗಳು ಸೌಖ್ಯದ ತರುವಾಯು । ಸಕಲ ವ್ರತಂಗಳು ಹರಿದಿನದ ತರುವಾಯು । ಸಕಲ ಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳು ಉಡುಪಿನ ತರುವಾಯು।ಸಕಲ ವಿಗ್ರಹಗಳು ಕೃಷ್ಣನ ತರುವಾಯು। ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳು ಸುಧಾದ ತರುವಾಯು । ಸಕಲ ವರ್ಚಸವೆಲ್ಲಾ ವೈಷ್ಣವ ತರುವಾಯು । ಸಕಲೇಶ ಉಡುಪಿಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾ ವಿಜಯವಿಠಲಾ । ಅಖಿಲ ವೈಭವದಿಂ ಮೆರೆದ ತರುವಾಯು ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಸದನಾ ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಸ್ಥಾನಾ । ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಮೂರ್ತಿ ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಕೀರ್ತಿ । ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಗಾಯನಾ ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಧ್ಯಾನಾ । ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಸ್ತೋತ್ರಾ ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಯಾತ್ರಾ । ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರಣಾಮಾ ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ನಾಮ । ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಾರಾಧನೆ ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಶ್ರವಣಾ । ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ

ಪಾದತೀರ್ಥ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಸಾದ । ಎಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ್ಯಾದರು ಇಲ್ಲವೋ ಈ ಸೊಬಗು । ಎಲ್ಲಿ ಈ ವೈಷ್ಣವರಾಗಮ ಕಾಣೆನೋ । ಸಲ್ಲುವದೂ ಕೀರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಾ ಚಾರ್ಯರಿ । ಗಲ್ಲಾದೆ ಮತ್ತೊಂದು ದೈವವಿಲ್ಲಾ । ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳ ಶಿರೋ ರತ್ನವಾಗಿದೇ । ಬಲ್ಲವಗೆ ಫಲ ದೂರವಿಲ್ಲ । ಬಲ್ಲಿದ ಉಡುಪೀನ ಕೃಷ್ಣ ವಿಜಯವಿ । ಠಲನ್ನ ಮಹಿಮೆಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಉಡುಪಿನ ಯಾತ್ರಿಯ ಮಾಡಿದವ ನಿತ್ಯಾ । ಪೊಡವಿಯೊಳಗುಳ್ಳ ಯಾತ್ರಿಯ ಚರಿಸಿದವ । ಉಡುಪಿನ ಯಾತ್ರಿಯ ಮಾಡಿರೋ ಮಾಡಿರೋ । ಕೊಡಬೇಡ ಕೊಡಬೇಡ ಕೊಟ್ಟರೊಂದೆ ಕಾಸು । ಅಡಿಗಡಗೆ ನೂರುಮಡಿ ಫಲವಾಹದು। ಉಡುಪಿನ ಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಪುಣ್ಯ । ಕೆಡುವದು ಮುದ್ರೆ ಇಲ್ಲದ ದ್ರವ್ಯದಂತೆ ।ಜಡಮತಿ ಕಳೆವ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ಕೃಷ್ಣ । ಬಿಡನೋ ಬಿಡನೋ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದವನ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಇದೆ ಇದೆ ಭಾಗ್ಯವಿದೆ ಇದೆ ಇದೆ ಭಾಗ್ಯವೆಂದು । ಯದುಕುಲೋತ್ತಮನ ಪದಗಳ ನೋಡುವದು ಭಾಗ್ಯ। ಇದೆ ಇದೆ ಇದೆಲಾಭ ಇದೆಎನಗೆ ಪರಮಲಾಭ ಸುಧಾ ಗ್ರಂಥ ಓದಿದವರ ಪದದರುಶನವಾಗೆ। ಪದ ಹಸ್ತ ನಯನ ನಾಸ ವದನ ಕರ್ನ ನಾಲಿಗೆ । ಸದಾ ಇದ್ದದಕೆ ಸಿದ್ಧ ಇದೆ ಸಾರ್ಥಕ ದಿವಸ । ಮುದ ದಿಂದ ಎನ್ನಯ ಹೃದಯಾನಂದವಾಯಿತು। ಮಧುಸೂದನ ಕೃಷ್ಣ ವಿಜಯ ವಿಠಲರೇಯನ । ನಿದರುಶನ ಯಾತ್ರಿ ಇಹದಲ್ಲಿ ಫಲವ್ಯಾಕೆ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಒಲಿದಾ ಉಡುಪಿನ ಕೃಷ್ಣ। ಶ್ರೀ ಮನೋಹರ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯಾ ॥ ೬ ॥

ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣದೇವರು - ಸುಳಾದಿ ೮೦

(ದಾಸರು ಉಡುಪಿ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿದಾಗ್ಗೆ ರಚಿಸಿದ್ದು)

ರಾಗ- **ಧೃವತಾಳ**

ಅಣು ಮೂರುತಿ ಪರಮಾಣು ಮೂರುತಿ ಇದೆ । ಘನ ಮೂರುತಿ ಮಹಘನ

ವಾದ ಮೂರುತಿ । ತೃಣ ಕಾಷ್ಠ ಮೊದಲಾದ ಪರಿಪೂರ್ಣಮೂರುತಿ । ಗುಣ ತ್ರಯಾತ್ಮಕವಾದ ಗುಣವಂತ ಮೂರುತಿ। ಮನುಜೋತ್ತಮರ ವಿಡಿದ ವನಜ ಭವಾದ್ಯರ । ಮನಕೆ ಪೊಳೆವ ಮೂರುತಿ ಚಿನುಮಯ ಮೂರುತಿ । ದನುಜ ಕುಲಕೆ ದಲ್ಲಣವಾದ ಮೂರುತಿ । ರಣದೊಳಗರ್ಜುನನ್ನ ತನು ಉಳುಹಿದಾ ವ ೞರ್ತಿ । ಕ್ಷಣವಲಗದೆ ಜೀವನ ಕೂಡಲಿಪ್ಪುದೆ । ಅನಿರುದ್ಧ ಮೂರುತಿ ಅಚ್ಯುತ ಮೂರುತಿ । ಜನನಿ ಗೋಪಿಯ ಮುಂದೆ ಮೊಸರು ಕಟುವಾಗ । ಕುಣದ ಮೂರುತಿ ಅಪ್ರಮೇಯ ಮೂರುತಿ ಇದೆ । ಪ್ರಣವ ಮೂರುತಿ ಮಧ್ವಮುನಿಗೊಲಿದ ಉಡು । ಪಿನ ವಾಸ ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ । ಎನ್ನ ಮೂರುತಿ ವಿಜಯವಿಠಲನಿರುತಿಪ್ಪ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ದ್ವಾರವತಿ ಎತ್ತ ಪಡುವಲ ದಿಕ್ಕಿನ । ವಾರಿನಿಧಿ ಎತ್ತ ಗೋಪಿಚಂದನದತ್ತ । ಮಾರಾಟದ ಹಡಗ ಪೋಗಿಬರುವದೆತ್ತ , ಭಾರತಿ ಪತಿಯಾದ ಮಧ್ವಮುನಿ ಎತ್ತ । ಈರೀತಿ ಸಂಗತಿಯಾ ಆವಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿಸೀ । ತೋರಿದಿಯೋ ದೇವ ಆರು ಬ । ಲ್ಲರು ನಿನ್ನ ಮಹಾ ವಿಚಿತ್ರವು । ಸಾರಲಾಪಿನೆ ನಿತ್ಯ ಉಡುಪಿನ ಶಿರಿ ಕೃಷ್ಣ । ಜಾರ ಚೋರ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ದ್ವಾರಾವತಿ ಎತ್ತ ಪಡುವಲ ದಿಕ್ಕಿನ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಅಂದು ದೇವಕಿದೇವಿ ದ್ವಾರಕಾ ಪುರದಲ್ಲಿ । ಒಂದು ದಿವಸ ನಿನ್ನ ಮಾಯಾ ಮುಸುಗೇ । ಕಂದ ನೀನಾಗಿ ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಗೋಪಿಯಾ । ಮುಂದೆ ಬಾಲಕ ನಾಗಿ ತೋರಿದಾಟಾ । ಒಂದಾದರು ನೋಡಿ ದಣಿಯಾಲಿಲ್ಲವು ಮನಸು । ಎಂದೆನೆ ಜನನಿಯಾ ಮಾತುಕೇಳಿ । ನಂದನನಾಗಿ ತೋರುವೆನೆಂದು ನೆನದು ಗೋ । ವಿಂದನು ಗೋಪಳ್ಳಿಯಲಿ ನಲಿದದ್ದು । ಒಂದೊಂದು ತೋರುತ್ತ ಬರಲಾದಾರೊಳಗಿದೆ । ಚಂದವಾದಾರೂಪಾ ಮನಕೆ ಪೊಳಿಯೇ । ನಿಂದಿರ ಪೇಳಿ ಮಗನ ಮುದ್ದಾಡಿನೋಡಿ । ತಂದೆ ಈ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಯೊಳಗೆ ಕುಂದಾದರ್ಚನೆಗೊಂಡು ಕೀರ್ತಿ ಮೆರೆವದೆಂದು । ಮಂದಹಾಸದಲ್ಲಿ ಪೇಳಲು ಕೈಕೊಂಡೂ। ಒಂದುಕೈಯಲಿ ಕಡಗೋಲು ಪಿಡಿದು ಮ। ತ್ತೊಂದು ಕೈಲಿ ನೇಣು ಧರಿಸಿ ಬಾಲಾ । ನಂದಾದಿ ಇರಲಿತ್ತ ಭೈಷ್ಮಿವಿಶ್ವಕರ್ಮಾ। ನಿಂದ

ಅದರಂತೆ ರಚಿಸಾಪೇಳಿ । ನಂದಾದಿಂದಲೆತನ್ನ ಮೂಗುತಿಯನು ಇಟ್ಟು ।
ಸುಂದರ ವಿಗ್ರಹ ದೊಡನಾಡುತ । ಇಂದಿರೆ ಇರ ಇತ್ತ ಕಲಿಯುಗಬರೆ
ಗೋಪಿ । ಚಂದನದೊಳು ನಿನ್ನ ಅಡಗಿಸಲೂ । ಸಿಂಧುವಿನೊಳಗೊಬ್ಬ
ಹಡಗದ ವಶಕೆ । ತಂದಿರೆ ತವಕದಿಂದಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದ । ನಂದಾತೀರ್ಥರಿಗೊಲಿದ
ಉಡುಪಿನ ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ । ಕಂದರ್ಪಪಿತ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಈ ಉಡುಪಿನ ಯಾತ್ರಿ ಶ್ರೀ ವೈಕುಂಠದ ಯಾತ್ರಿ । ಆವಾವ ಮನುಜನು
ಸೇವಿಸಾಲು ದುರಿ । ತವನ ದಾವನ ಪಾವನ ಮಾಡುವ । ಯಾವತ್ತು ಜನು
ಮದ ನೋವುಕಳದುತನ್ನ । ಸೇವಿಯೊಳಿಟ್ಟು ಅಪವರ್ಗ ಕೊಡುವಾನು ।
ದೇವಕಿ ನಂದನ ಕೃಷ್ಣ ಮೂರುತಿ ಕರು । ಣಾವಾರಿಧಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ
ಜೀವೋತ್ತುಮಾ ಮಧ್ವಮುನಿ ಮನದೈವವೇ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಇದೆ ಜನುಮಾ ಸಾರ್ಥಕಾ । ಇದೆ ಸರ್ವಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿ । ಇದೆ ಕುಲಕೋಟಿ
ಉದ್ಧಾರ । ಇದಕ್ಕಿಂತಧಿಕವಿಲ್ಲ । ಇದಕೆ ಸಮಾನವಿಲ್ಲ । ಇದೆಮುಖ್ಯಯಾತ್ರಿ
ಎನ್ನಿ । ಇದೆ ಇದೆ ಇದೆ ಸಿದ್ಧ । ಯದುಕುಲೇಶನ ದಿವ್ಯ । ಪದಗಳಒಮ್ಮೆ
ನೋಡೆ। ಪದವಿಗೆ ಸೋಪಾನ। ಮುದದಿಂದ ಸ್ಥಿರವಹದು । ಸದಮಲಾನಂದ
ಮುನಿಗೊ । ಲಿದ ಮುದ್ದು ಕೃಷ್ಣನು । ಹೃದಯರ ಮನೋವಾಸ । ವಿಜಯ
ವಿಠಲಪಡುವಲ । ಉದಧಿ ತೀರದಲಿಪ್ಪ ಇದೆದ್ವಾರಕಿಎಂದು ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಮಧ್ವಸರೋವರಸ್ನಾನ । ಮುದ್ದು ಕೃಷ್ಣನಧ್ಯಾನ । ಶುದ್ಧನಾಗಿ ಮಾಡೆ
ವಿಜಯವಿಠಲಕಾವಾ ॥ ೬ ॥

ಉಡುಪಿಕೃಷ್ಣ - ಸುಳಾದಿ ೮೧

ರಾಗ-ಭೈರವಿ ಧ್ರುವತಾಳ

ಸುಳಿನಾಭಿ ಸುಮನೋಹರವಾದ ಉದರ ತ್ರಿ । ವಳಿಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಲೋಕಾಶ್ರಯ

ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರೆ । ಎಳೆತುಳಸಿ ಕೌಸ್ತುಭಮಣಿ ಶಿರಿವತ್ಸ ಪರಿ । ಮಳ ದ್ರವ್ಯ ಸೂಸುತಿರೆ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ । ಬೆಳಗುವ ಎಳೆನಗೆ ಕುಂದ ಕುಸುಮದಂತೆ ನಳನಳಿಸುವ ನಳಿತೋಳು ಉನ್ನತ ಬಾಹು । ಗಳ ಕರ್ಪೂರಾದ ಕರಡಿಗೆ ಯಂದಾದಿ ಪನಾ । ಗಿಳಿವಿಂಡು ಸೋಲುವ ಧರ ಕಪೋಲಕರ್ನ । ಪೊಲಿಪೊ ಕುಂಡಲ ಮುಂಬಣೆಯಲ್ಲಿ ತೂಗುವ । ಅಳಿಯಗೂದಲು ವಿಸ್ತಾರ ನಸಲು ತಿಲಕ । ಚಲುವ ಕಂಕಣ ಕಡಗ ಬೆರಳಾನಾನಾ ಉಂಗರ । ಪೊಳವ ನವರತ್ನ ವೈಜಯಂತಿಮಾಲೆ ಸೊಬಗು । ದಳವಾದ ಪಾದ ಕನಕಸೂತ್ರಾ ನವಉತ್ತ । ತ್ಪಲದಳ ಲೋಚನಾ ಮಂಡಲಾ ಮಂಡಿತದೇವ । ಝಳಝಳಿಸುವ ಜಗನ್ಮೋಹಿಪ ವಿಚಿತ್ರಕಾಂತಿ । ಬಲುಸೂರ್ಯರ ಬೆಳಗಪಂಡಸಮಾಸವನೆ । ಅಲವಬೋಧ ಮುನಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಯಗೊಂಡ । ಸುಲಭ ದೇವರ ದೇವ ವಿಜಯವಿಠಲಕೃಷ್ಣ । ಜಲಧರ ವರ್ನ ಸುಗುಣ ಉಡುಪಿನಿವಾಸ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ತಿಳಲಾಗಾವಿಯ ಪೊಂಬಟ್ಟಿವಸನ । ಘಿಳಿ ಘಿಳಿಲುನಾದ ಕಿಂಕಿಣಿ ಕಟಿಸೂತ್ರ । ಮಲವಾರ ಗಂಡಾನೆಂಬೊ ಬಿರಿದೂ ಬಾವುಲಿ ಕಡಿ । ಇಳಿಯೊಳಗೆ ಮೆರೆವ ವಿಶ್ವತೊಮಯಮಹಿಮಾ । ನೆಲನ ಪಾವನವಾದ ಚರಣ ಭೂಷಣ ಮಪ್ಪೆ । ಪ್ರಳಯಾರಹಿತ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲಉಡುಪಿ । ನಿಲಯಾ ಯಾದವ ಕೃಷ್ಣ ಮಧ್ವಮುನಿವರದ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಮೊಲ್ಲೆಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿ ಮರಗುಮಂದಾರ। ಎಲ್ಲ ಪೂಗಳು ತುರುಬಿಲಿ ತುರ ಬಿದ ಜಾಣ । ಸೊಲ್ಲು ಕೊಳಲಾಧ್ವನಿಗೆ ಗೋಪಾಂಗನೆಯರ ಮನ । ಬಿಲ್ಲುಬಾಗಿಸಿ ದಂತೆ ನಿನ್ನ ತತ್ತರಿಸಿದೆ । ವಲ್ಲಡಿಯೊಳು ತುರುಗಳ ಕೂಡ ನಲಿದನೆ । ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಬಗೆ ಪೇಳು ಪರಮಾತ್ಮ। ಎಲ್ಲೆ ಗೋಕುಲ ವೃಂದಾವನ ಎಲ್ಲೆ ದ್ವಾರಕ। ದಲ್ಲಿ ಮೆರೆದು ವೈಭೋಗದಿಂದೊಪ್ಪದೆ । ಕಲ್ಲಿ ವಾಗರಾ ಮೆದ್ದ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸರ್ವಾ । ರಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪಾ ಉಡುಪಿಕೃಷ್ಣ ಮಧ್ವ ಮುನೇಶ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ನಿನ್ನ ಪಾದವೆ ಎನ್ನಾ ಶಿರಕೆ ಜೀವನ್ನಾ।ನಿನ್ನ ನೋಡುವದೆನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಜೀವನ್ನ।

ನಿನ್ನಾಶ್ರವಣ ಎನ್ನ ಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಜೀವನ್ನ । ನಿನ್ನ ಪಾಡುವದೆನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಕ್ಕೆ ಜೀವನ್ನ । ನಿನ್ನ ಎಂಜಲು ಎನ್ನ ವದನಕ್ಕೆ ಜೀವನ್ನ । ನಿನ್ನ ಸೇವೆ ಎನ್ನ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ಜೀವನ್ನ । ನಿನ್ನ ಯಾತ್ರೆಗಳೆನ್ನ ಚರಣಕ್ಕೆ ಜೀವನ್ನ । ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನವೆ ಎನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಜೀವನ್ನ । ನಿನ್ನ ಪಾದೋದಕ ಪೀಯೂಷ ಪ್ರ । ಎನ್ನ ಜೀವನವಯ್ಯಾ ಜೀವೇಶ । ನಿನ್ನವರ ದಾಸ ಒಮ್ಮೆನೆನಿಸಿದ್ದು । ಎನ್ನ ಸಾಸಿರ ಕುಲಕೋಟಿಗೆ ಜೀವನ್ನ । ಉನ್ನತ ಗುಣನಿಧಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । [illegible] ಉಡುಪಿನ ಕೃಷ್ಣ । ಬಣ್ಣಪ ಗುರು ಮಧ್ವಮುನಿಗೆ ಒಲಿದು ಬಂದ ॥ ೪ ॥

[illegible] ನೊಬ್ಬಾ । [illegible] ಸ್ತಭೆಗೆ ತಂಗದವಾನೊಬ್ಬ । ಸುರರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದವ [illegible] ಗೊಲಿದ ಕೃಷ್ಣ । ಸುರವರ ಪರಲೀಲಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಧರಣಿಗಧಿಕ ಉಡುಪಿನವಾಸಾ ದಯಾಂಬುಧಿ ॥ ೫ ॥

[illegible] ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೬ ॥

ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣದೇವರು - ಸುಳಾದಿ [illegible]

ನಿನ್ನಾಶ್ರವಣ ಎನ್ನ ಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಜೀವನ್ನ।ನಿನ್ನ ಪಾಡುವದೆನ್ನ ಜಿಂಹಕ್ಕೆ ಜೀವನ್ನ। ನಿನ್ನ ಎಂಜಲು ಎನ್ನವದನಕ್ಕೆ ಜೀವನ್ನ। ನಿನ್ನ ಸೇವೆ ಎನ್ನ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ಜೀವನ್ನ। ನಿನ್ನ ಯಾತ್ರೆಗಳೆನ್ನ ಚರಣಕ್ಕೆ ಜೀವನ್ನ। ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನವೆ ಎನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಜೀವನ್ನ। ನಿನ್ನ ಪಾದೋದಕ ಪೀಯೂಷ ಪ್ರ। ಪನ್ನ ಜೀವನವಯ್ಯಾ ಜೀವೇಶ। ನಿನ್ನವರ ದಾಸ ಒಮ್ಮೆನೆನಿಸಿದ್ದು। ಎನ್ನ ಸಾಸಿರ ಕುಲಕೋಟಿಗೆ ಜೀವನ್ನ। ಉನ್ನತ ಗುಣನಿಧಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ। ಮನ್ನುಜವಿಗ್ರಹ ಉಡುಪಿನ ಕೃಷ್ಣ। ಬಣ್ಣಿಪ ಗುರು ಮಧ್ವಮುನಿಗೆ ಒಲಿದುಬಂದ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಶರಧಿ ಆಪೋಷಣ ಮಾಡಿದನೊಬ್ಬಾ। ತರಣಿ ಸಂಗಡ ಕಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದನೊಬ್ಬಾ। ಪುರವನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಉಳಹಿದನೊಬ್ಬಾ। ಶರದಲ್ಲಿ ಹೊಳಿಯನು ಬಂಧಿಸಿದ ನೊಬ್ಬಾ। ಮುರಿವ ಮಾರಿಗೆ ಹಣಿಯದಿದ್ದವನೊಬ್ಬಾ। ಉರಗವ ಬಿಡಿಸಿ ಸಭೆಗೆ ತಂದವಾನೊಬ್ಬ। ಸುರರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದವನುನೊಬ್ಬಾ। ಉರಿವ ಗರಳವನುಂಗಿ ನಗುವಾನೊಬ್ಬಾ। ಹರಿನಿನ್ನ ಭಕ್ತರ ಶಕ್ತಿಗೆ ನಮೊ ನಮೊ। ಹರಿನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಅನಂತ ನಮೊನಮೊ। ಪರಮ ಗುರುಮಧ್ವಮುನಿ ಗೊಲಿದ ಕೃಷ್ಣ। ಸುರವರ ಪರಲೀಲಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ। ಧರಣಿಗಧಿಕ ಉಡುಪಿನವಾಸಾ ದಯಾಂಬುಧಿ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಅಡಿತೊಲಗದಲಿರು ಹೃದಯ ಸದನಮಧ್ಯ।ಕಡಗೋಲು ಪಿಡಿದ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೬ ॥

ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ದೇವರು - ಸುಳಾದಿ ೮೨

ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ **ಧೃವತಾಳ**

ಎಲ್ಲೆ ವೈಭೋಗಾವಿದು ಎಲ್ಲೆ ವೈಭವವಿದು। ಎಲ್ಲೆ ಆನಂದಾವಿದು ಎಲ್ಲಿ ಅದ್ಭೂತವಿದು। ಎಲ್ಲಿ ಸೌಖ್ಯಾವಿದು ಎಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರವಿದು। ಎಲ್ಲೆ ಐಶ್ವರ್ಯ ವಿದು ಎಲ್ಲಿ ನಾಟಕವಿದು। ಎಲ್ಲೆ ಅಮೋಘವಿದು ಎಲ್ಲಿ ಪರಾಕುವಿದು। ಎಲ್ಲೆ

ಸ್ತೋತ್ರವಿದು ಎಲ್ಲಿ ಪರಿವಾರವಿದು। ಎಲ್ಲೆ ವಾಲಗವಿದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು। ಇಲ್ಲವೊ ನಿನ್ನ ಸರಿ ಬಲ್ಲದರಳಿಯೊಳು । ಸಲ್ಲುವಾದಿದು ಇಂದೆ ಅಲ್ಲದೆ ದ್ವಾರಾವತಿ । ವಲ್ಲಭಾ ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ನಿಂದಾಡಿದಾಗ । ಗೊಲ್ಲರ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಕಳ್ಳತನಕೆ ಸರುವಾ । ದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದ್ದು ಎಲ್ಲ ದೇವರದೇವ । ಕಲ್ಲಿದಾಗರ ಪೆಗಲಿನಲ್ಲಿ ಪೊತ್ತುಕೊಂಡು । ಬಳ್ಳಿಉಡಿಗೆ ಉಟ್ಟ ಗುಲ್ಲಿಮಾಡುವ ಚೀಲ । ಸೊಲ್ಲುಸೊಲ್ಲಿಗೆ ಭಂಡುಸುಳ್ಳುಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ । ನಿಲ್ಲಾ ದಿನಕಳದಾದ್ಯೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ ಪೋಯಿತೊ । ಒಳ್ಳೆವನಾಗಿ ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಿಸಿ ಅರ್ಥಿ । ಯಲ್ಲ ಯತಿಗಳಿಂದ ಸಲ್ಲಲಿತ ಸಂಪೂಜೆ। ಗೊಳ್ಳುತ ಮೆರೆವದು ಭಳಿರೆಭಳಿರೆ ಹೊಹೊ। ಎಲ್ಲ ಉಪಾಯುವನ್ನು ಬಲ್ಲ ಬಲವಂತರೊಡಿಯಾ । ಬಲ್ಲವರಾರು ಗುಣವಲ್ಲಿಗಳು ನಿನ್ನವು । ಬೆಳ್ಳಿಗದ್ದುಗಿ ಪುರದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪ ವಿಜಯುವಿ । ಠಲ ಉಡುಪಿನ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ । ಪಳ್ಳಿಗೋವಳ ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೆರದೆ ನೀನು ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ನಾಕಜನರ ಸನಕಾದಿಗಳ ಶೌನಕಾದ್ಯರ ಮಾ।ನಕೆ ತೋರದ ಕನಕಾಂಬರಧರ। ನಾಕಾಣೆನೊ ನಿನ್ನ ಕಪಟತನಕೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಪಿ।ನಾಕಧ(ರಾ)ರಪ್ತ ಜ್ಞಾನಕಾಯಾಸಿದ್ಧ ವಿಜಯುವಿಠಲಕೃಷ್ಣ । ನಾ ಕರಮುಗಿವೆ ಘನಕಾರದೇವ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಜಾರಚೋರನಾಗಿ ಜಗದೊಳು ಪೆಸರಾಗಿ । ನಾರೇರಮನ ಅಪಹಾರಗೈಸಿದೆ ಅಂದು । ಪೋರರ ಸಂಗಡ ಕೆಲದಾಡಿ ಕಂಡಲ್ಲಿ । ಹಾರ್‍ಯಾಡಿ ಹಲಬರಿಂದಲಿ ಕೊಂಡಾಡಿ। ಊರಜನಕೆ ಎಲ್ಲ ತಲೆಹೊರೆಯಾಗಿ ಸಂ । ಸಾರವಕೊಂಡಿ ಎಲ್ಲೊ ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ । ಆ ರಾಸ ಕ್ರಿಡೆಯಲ್ಲಿತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ವನದೊಳೊಬ್ಬ । ನಾರೀಯ ಪೆಗಲೀಲಿ ಪೊತ್ತು ನಡದೆ । ಪೋರಾತನದಲ್ಲಿ ನೀಚೋಚ್ಚಾ ನೋಡದೆ । ಸಾರಿಸಾರಿಗೆ ಎಂಜಲು ಮೆಲುವುತ್ತ । ಈ ರೀತಿಯಲಿ ಇದ್ದೆ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ನಿನ್ನ । ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಾ ಕಾರುಣ್ಯ । ಮೂರುತಿ ಉಡುಪಿಯ ಕೃಷ್ಣವಿ । ಸ್ತಾರ ಮಹಿಮ ಸಿರಿ ವಿಜಯುವಿಠಲರೇಯಾ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ತಲು ವುರಿ ನಮಗೆಂದು ನಂದ ಗೋಪ ಗೋಪಿ । ತಿಳಿದು ನಿನ್ನ ಪೂಜಿಸಲಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ । ಗೆಳಿರಾವು ಎಂದು ಗೋಮಕ್ಕಳು ಅಂದು । ತಿಳಿದು ನಿನ್ನ ಪೂಜಿಸ

ಲಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ । ಬಲುನಾರಿಯರು ಕಾಮಾತುರದಿಂದ ತಿಳಿದು ನಿನ್ನ ಪೂಜಿಸಲಿಲ್ಲ
ವಯ್ಯಾ । ಕುಲದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದನೆಂದು ಯಾದವರು । ತೀದು ನಿನ್ನ ಪೂಜಿಸ
ಲಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ। ಇಳಿಯ ವಲ್ಲಭ ಉಗ್ರಶೇನನು ನಿನ್ನಸಾ। ಕೆಳಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ವಾಲಗಾ
ಕೊಂಡನಯ್ಯಾ । ತಿಳಿದಿಕೋ ನಿನಗಂದು ಒಬ್ಬರಾದರು ನಿ । ಶ್ಚಲ ಭಕುತಿ
ಯಿಂದ ಭಜಿಸಲಿಲ್ಲ। ಎಲೊ ದೇವ ಉಡುಪಿನ ಕೃಷ್ಣ ವಿಜಯವಿ। ಠಲ ನಿನಗೀ
ಪೂಜೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಪೊದಗೀತು ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಇದ್ದರಿದ್ದಾರಾದಾರು ಒಂದಾರೆ ಅರ್ಚಕಾರು। ಶುದ್ಧ ಯತಿಗಳಿಂದ ಪೂಜೆಗಳಂದು
ನಿನಗೆ । ಇದ್ದಿಲ್ಲವೆಂಬೋದು ಲೋಕವೆ ಬಲ್ಲೋದು । ಕದ್ದು ತಿಂದವನಿಗೆ ಬಲು
ಬಲು ಉಪಚಾರ । ಉದ್ದಿನ ಕಾಳಷ್ಟು ಕೊರತೆಯಾಗದಂತೆ । ಪದ್ಧತಿ ತಪ್ಪದೇ
ಉದಯಾಸ್ತ ಮಾನ ತನಕ । ತಿದ್ದಿ ಮಾಡಿದ ವಸ್ತ್ರಾದಿಪ್ಯ ವಸನರತುನ ।
ಗದ್ದುಗೆ ಮೇಲೆ ನಿಂದು ಮೇಲಾದ ಶಾಖಪಾಕ । ಮಿದ್ದು ಮಾಡಿದ ಭಕ್ಷಾ
ಪರಮಾನ್ನ ಓದನಾ । ಮುದ್ಗನ್ನ ಮಿಗಿಲಾದ ಷಡುರಸ ಪದಾರ್ಥ । ಮುದ್ದೆ
ಮುದ್ದೆ ಕವಳ ತಪ್ಪದೆ ನಿರಂತರ। ಮೆದ್ದು ಮಂಗಳಾರುತಿ ಬೆಳಗಿನಿಂದಲಿ ಪಪ್ಪಿ।
ಪೊದ್ದಿ ಕೊಂಡಿಪ್ಪೆ ಸುಖ ಪಳ್ಳಿಯೊಳಗಿನ್ನು । ಹೆದ್ದೈವತನ ಬಿಟ್ಟು ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳ
ಕೈಯ್ಯಾ। ಗುದ್ದಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಮರದಿಯೋ ಎಲೋ ದೇವ। ಬದ್ಧ ಪುಟಾಂಜಲಿ
ಹಸ್ತದಿಂದಲಿ ನಿಂದು । ಶುದ್ಧ ಯತಿಗಳು ಭಯಭಕುತಿಯಿಂದ । ಎದ್ದು
ಸಮ್ಮೊಗವಾಗಿ ತುತಿಸಿ ಕಾಲತ್ರಯಾ । ಸಿದ್ಧಾಂತದಲಿ ನಿನ್ನ ಭಜಿಸುವ ಲೇಸು
ನೋಡು । ಗೆದ್ದಿಯೋ ಅಂದಿನ ಬಟ್ಟ ಪಡಿಪಾಟಲು । ನಿದ್ರೆಕಾಣದ ಸ್ತ್ರೀಯರ
ಕೂಡಲಿದ್ದದು । ಬುದ್ಧಿವಂತರೊಡಿಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲಕೃಷ್ಣ । ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ
ಪಾಲಿಸುವ ಸಂತತ ನಿರ್ದೋಷ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಆವದಾದರು ನಿನಗೆ ವಹಿತಾವೆ ಸರಿಸರ್ವ। ದೇವೇಶ ವಿಜಯವಿಠಲ ಉಡುಪಿನ
ಕೃಷ್ಣ ॥ ೬ ॥

ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮಹಾತ್ಮೆ - ಸುಳಾದಿ ೮೩

ಕುಮಾರ ಧಾರೇ ತ್ವತ್ತೀರೇ ಮುಕ್ತಿದ್ವಾರೇ ಗುಣಾಕರೇ ।
ತಪಸ್ತಪಂತಃ ಸನ್ಮಂತ್ರಂ ಜಪಂತಃಸ್ಯಾಮ ಸಂತತಮ್ ।
ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಸ್ಯ ಮಹಿಮಾ ವರ್ಣಿತುಂ ಕೇನಶಕ್ಯತೇ ।
ಯತ್ರೋಚ್ಛಿಷ್ಟಮಪಿ ಸ್ಪಷ್ಟಂ ಶ್ವಿತ್ರಿಣಃ ಶೋಧಯತ್ಯಹೋ ॥

ರಾಗ–ಸಾವೇರಿ **ಧೃವತಾಳ**

ಪರಮಾಧಿಕಾರಿಗೆ ದೊನಕುವದೀ ಯಾತ್ರಿ । ಹರಿಗುರು ವಿಶ್ವಾಸಾನಿರುತ ಉಳ್ಳವರಿಗೆ । ಪರದೈವನಾದ ಸಿರಿ ಪರಶುರಾಮನ ಕ್ಷೇತ್ರ । ಧರೆಯೊಳಗಿದೆ ಕನ್ಯಾಕುವರಿ ಗೋಕರಣಾ । ಪರಿಯಂತ ಕುರುವಾಹದಿದರಮಧ್ಯ । ಪರಿಮಿತಿ ಉಂಟು ತೌಲಾ । ಅರಶಿನ ದೇಶ ತುಳಿವಾರ । ವಾರಿವರೆಂದು ಕರೆಸುವದು । ಮರಳೆ ಇದು ಸಿಂಹಗಿರಿ ಎನಿಸುವದು । ಸ್ಮರಣೆಮಾಡಿದರೆ ದುಸ್ತರ ಭವಾಂಬುಧಿ ಉ । ತ್ತರಿಸುವದಾಕ್ಷಣ ಕರುಣಶುದ್ಧನ ಮಾಡಿ । ಗರುಡನು ಜನನಿಯಾ ಸೆರೆಯುಬಿಡಿಸಿ ಪಗೆ(ಯಾ) । ಧರಿಸಿ ನಿರ್ದಯದಿಂದ ಉರಗಗಳನ್ನು ಸದೆದು । ಭರದಿಂದ ವಾಸುಕಿಯಾ ಎರಗಿ ತುಂಡದಿ ಕಚ್ಚಿ । ತೆರಳೆ ಗಗನಾದಲ್ಲಿ ಹರಿದುಪೋಗೆ ಕಶ್ಯಪ । ಕರೆದು ಬುದ್ಧಿಯ ಪೇಳೆ ಶಿರಿಬಾಗೆ ವೈನತೇಯ । ಅರಿಯಾ ಬಿಸಾಟು ಕಿರಾತರ ನುಂಗಿದೊಂದೆಶೆಯಲ್ಲಿ । ನಿರುಪಮ ನಿಸ್ಸಂಗ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ । ಚರಣಪೂಜಿಪ ಸಿದ್ಧರಲ್ಲಿ ವಾಸಕಾಣೊ ॥ ೧ ॥

ಮ್ಟಟತಾಳ

ಉರಗವಾಸುಕಿಯುನ್ನು ಕರೆದು ಕಶ್ಯಪಮುನಿ । ಕರದಿಂದಲಿ ತಡವರಿಸಿ ಮನ್ನಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ । ಗರುಡಕಂಡರೆ(ನಿನ್ನಾ) ತಿರಗಿಬಿಡನು ತೀವರದಿಂದಲಿ ಪೋಗಿ । ಹರನಕುರಿತು ಸಿಂಹಗಿರಿಯು ತೊಪ್ಪಲಲ್ಲಿ । ವರತಪವನೆ ಮಾಡಿ ಉರುಕಾಲ ಭೀತರಹಿತನಾಗೆಂದು । ಅರುಹಲು ಕೈಕೊಂಡು ಅರಿ ಉಪಟಳ । ಪರಿಹರ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂದು ಪರಮತ್ವರಿತದಲ್ಲಿ।ಬರುತ ಇದನೆಕಂಡ ಉರಗವಾಸುಕಿ ಅಂದು। ಸಿರಿ ಅರಸ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ್ನ । ಹಿರಿಯುಮಗನ ಕುವರನ ವಲಿವೆನೆಂದ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ವಾತೋದಕ ಪರ್ನಾಶನದಿಂದ ವಾಸುಕಿ । ತಾ ತಪವನೆ ಮಾಡಿ ಬಹುಕಾಲಕ್ಕೆ

ಭೂತನಾಥನ ವಲಿಸಿ ಚರಣಯುಗ್ಮಕ್ಕೆರಗಿ। ಶೀತಾ ನಾನಾಭೀತಿ ಬಿಡಿಸೆನಲೂ।
ಆತಕೇಳುತ್ತ ಶಿರದೂಗಿ ಸರ್ಪನಕೂಡ । ಮಾತನಾಡಿದ ಒಂದು ಕ್ರೋಶದಷ್ಟು
ಭೀತರಹಿತನಾಗಿ ಇಲ್ಲೆ ಇಪ್ಪದು ಎನ್ನ । ಜಾತಾಪೊಪ್ಪನು ಮುಂದಾಕಾಲಾಂತ
ರಕ್ಕೆ । ಆತನ ವಡಗೂಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಯಗೊಂಡು । ಭೂತಳದೊಳು ಖ್ಯಾತಿ
ಯಾಗೀರೆಂದೂ । ಭೂತ ಪ್ರಮಥರೊಡನೆ ಅಂತರ್ಧಾನನಾಗಿ । ಗೋತುರ
ಸುತೆ ಅರಸಾ ತೆರಳಲಿತ್ತ । ಆತುಮಂತರಾತ್ಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲಹರಿಗೆ । ಪ್ರೀತಿ
ಯಾಗಿಪ್ಪಾದೀ ಕ್ಷೇತುರಜಗದೊಳೂ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಇನಿತಿರೆ ಕಾಲಾಂತರಕೆ ತಾರಕನೆಂಬಾ । ದನುಜನು ಕ್ರೌಂಚ ಪರ್ವತದೆಡೆಯಲ್ಲಿ
ದ್ದೂ । ವನಜ ಸಂಭವನು ಮೆಚ್ಚುವಂತೆ ಮಹಾತಪ । ವನು ಮಾಡಿದನು ತಲೆ
ಕೆಳಗಾಗಿ ವಜ್ರದ । ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷ ವಾಸವಾಗಿ । ಅನಿಮಿಷನಿಕರ
ಮಿಕ್ಕಾದ ಜನರಿಂದ । ಅಣುಮಾತರ ಸೋಲದಂತ ಘೋರ ವೆಂ । ದೆನಿಸುವ
ವರವನ್ನು ಬೇಡಲು ನಿಲ್ಲದೆ । ನೆನದು ಮಹತತ್ವದ ಅಭಿಮಾನಿ ಈಶನಾ ।
ತನುಜಾನಿಂದಲಿ ನಿನಗಪಜಯವಾಗಲಿ।ಎನಲು ದಾನವನು ಲೋಕೇಶಗೆರಗಿದ।
ಎನಗ್ಯಾರು ಸಮನೆಂದು ಸ್ವರ್ಗಪಾತಾಳದ । ಜನರಿಗೆ ಮುನಿ ಸಮುಜಾಯಕ್ಕೆ
ಉಪಹತಿ। ಯನುಮಾಡೆ ದೇವಾದಿಗಳು ಪೋಗಿಕಮಲಾ । ಸನಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಲು
ಕೇಳಿಪೋದನು ತನ್ನ । ಜನಕಗೆ ಪೇಳೆ ನಗುತ ನುಡಿದನಂದು । ಮನುಮಥ
ನಿಂದ ಪುರಾರಿಯ ಹಿಮವಂತ । ತನುಜೆಯ ನೆರವಂತೆ ಮಾಳ್ಪದು ಅವರಿಗೆ ।
ತನುಜನಾಗಿ ಮನುಮಥಪುಟ್ಟಿ ಅ । ವನ ಸಂಹರಿಸುವೆನೆಂದು ಪೇಳಲು
ಅ । ಪ್ಪಣೆಗೊಂಡು ಬಂದಿತ್ತಸುರರೆಲ್ಲ ಒಂದಾಗಿ । ಅನಳಾಕ್ಷನಲ್ಲಿಗ ಪೂಶರ
ನಟ್ಟಲು। ವಿನಯದಿಂದಲಿ ಪೋಗಿ ಚಾಪವಹೂಡಿ ಸರನೆ । ಬಾಣ ಎಚಿಯಲು
ಪಿನಾಕಿ ಚಂಚಲ । ಮನದಲ್ಲಿ ಗೌರಿಯಕೂಡಿದ ಇತ್ತಲು । ಮನಸಿಜ ನೆನಿಸೀದ
ಕಾಮನೆಂದಾರಭ್ಯ । ಜನಸೀದಾ ನಾನಾ ಠಾವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕ । ಷಣ್ಮೊಗ
ನಾಗಿ ಇಂದ್ರಾದ್ಯರ ಸಹವಾಗಿ । ದನುಜಾ ತಾರಕನೊಳು ಕಾದಿ ಅವನ
ಕೊಂದು । ಅನಿಮಿಷ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ನಾಯಕನೆನಿಸಿದ । ಪಣವದುಂದುಭಿ ಭೇರಿ
ಮೆರಿಯಲು ಕೊಂಡಾಡೆ । ಗುಣನಿಧಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ ಪುತ್ರ ।
ಮನುಮಥನವತಾರ ಸ್ಕಂದನು ಕಾಣಿರೊ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ದಿತಿಜನಕೊಂದು ವೇಗದಲಿಂದ ಪಾರ್ವತಿ । ಸುತನು ತನ್ನ ಪೆತ್ತವನ ಕೇಳಲು

ಸಿಂಹ ಪ । ರ್ವತದಲ್ಲಿ ಪೋಗಿ ತಪವನು ಮಾಡೆನಲು ಹ್ರು । ದ್ಗತನಾಗಿದ್ದ ಹರಿಲೀಲೆ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ನಡೆತಂದ । ಅತಿಶಯದಿಂದಲಿ ತಪವ ಮಾಡೆನಲು ತಾರಾ । ಪಥದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದವಾಗೆ ಲಕ್ಷಭೋಜನ ಸು । ಘ್ರುತ ಸಮೇತ ವಿಕಾ ಪೋಷನ ಒಂದೆದಿನ । ಹಿತವಾಗಿಗ್ಯೆಸಿ ಉಚಿಷ್ಟದಲಿ ಹೊರಳಿ ನೀನು ಶಿತಮನ ನಾಗೆನಲು ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗಿದೆ ನಿ । ರ್ಮಿತವಾಯಿತು ತಿಳಿವದು । ಕೃತಭುಜರು ನಲಿದಾಡೆ ಚತುರಾದ್ವಿಮೊಗಸು ಇಲ್ಲಿ । ಪ್ರತಿವಾರ ಬಿಡದಲೆ ಮತಿವಂತನಾಗಿ ಶಾ । ಶ್ವಿತ ಕಾಲಾ ನೆಲಸೀದ ಖತಿಗೊಳ್ಳದರಿ ಶೋ । ಭಿತ ಮತ್ಸ್ಯ ಸುಪುಟ ತೀರಥ ರುದ್ರಪಾದ ಮೂರು । ಪಥದ ಕುಮಾರಧಾರಿ ರತಿವುಳ್ಳ ಶಂಖ ತೀ । ರಥ ನಾನಾ ಬಗೆ ಉಂಟು ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗದೇವಾ । ರಿತಿಯ ತಿಳಿದು ಭಕುತಿಯಿಂದಲಿ ಮಿಂದು ಅ । ಮೃತ ಭೋಜನ ದುಚಿಷ್ಟಾಗತಿ ಎಂದು ಹೊರಳೆ ಪ । ವಿತ್ರನಾಗುವ ಭಾಗೀರಥಿ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಒಂದು । ಶತಸಾರೆ ಪೊದ ಫಲ ಪ್ರಾಪ್ರುತವಾಗುವದು ಕಾಣೊ।ಶತಸಿದ್ಧ ವೆನ್ನಿ ಉನ್ನತ ಕುಷ್ಟರೋಗಗಳು। ಹತವಾಗಿ ಪೋಗುವದು ಪತಿತನಾದರುಬಂದು । ತತುವ ಮಾರ್ಗದಬ್ಯುಚಿತ ವುವನ್ನ ತಿಳಿಯೆ । ಮುಕುತಿವಂತ ಸತತದಲ್ಲಿ । ನುತಿಸಿದವರಿಗೆ ಶ್ರೀವಿಜಯ ವಿಠಲರೇಯಾ । ಚತುರದವರ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪೊಂದಿಸುವ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದಯಾತ್ರೆ ಎಂಥಾದೊ ತಿಳಿಯಾದು।ಶುಭ್ರಾವರ್ಣ ವಿಜಯವಿಠಲ ನರಹರಿಬಲ್ಲಾ ॥ ೬ ॥

ಪಶ್ಚಿಮಸಾಗರ ತೀರಸ್ಥ - ಧರ್ಮಪುರಿಸ್ಥ ಕೋಟೇಶ್ವರಮಹಿಮೆ - ಸುಳಾದಿ ೮೪

ಚಾರುಕೋಟೇಶ್ವರಸ್ಥಾನಂ ಶೋಭತೇ ಯತ್ಪುರತ್ರಯಮ್ ।
ಪುರಾರಿವ ನಿರ್ಜಿತ್ಯ ಧ್ವಜೆನದ್ಯಾಪಿ ಜ್ರುಂಭತೆ ।
ನಮಸ್ತೆ ಶಶಿಕಂಠಾಯ ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯರ್ಷಿ ತೋಷಣಾತ್ ।
ಯಃಕೋಟೇಶ್ವರಸಂಜ್ಞೋಽಭೂಸ್ಸಕಿಂ ನೈಕರ್ಷಿಕಾಮಧುಕ್ ॥

ರಾಗ–ಸಾವೇರಿ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ರುದ್ರೇಣ ಲವಣಾಂಭಸಿ ಎಂಬೊ ಪ್ರಮಾಣ ಈ ಸ । ಮುದ್ರದೊಳಗೆ ಹತ್ತು

ಮಹಾಕಲ್ಪಾ । ಇದ್ದು ಕ್ಷಾರೋದಕ ಪಾವನವಾಡಿ ಪದವಿ । ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡ ನರಸಿಂಹನ । ಹೃದ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಕೈಲಾಸಪತಿ ತಾನು । ತ್ರಿದ್ದಶರಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವಾ ನೆನಿಸಿ । ಪದ್ಮಜಾ ಪ್ರಧಾನಾ ವಾಯುಮುಖರಿಂದಲಿ ನೋಡೆ। ವಿದ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಮುಕ್ತೀಲಿ ಸಹ । ನಿರ್ಧಾರಾ ತಿಳಿದು ನಿತ್ಯಾಸ್ಮರಿಸೀ । ನಿರ್ದೋಷರಾಗುವರು ಸಜ್ಜನರೂ । ಶುದ್ಧಮೂರುತಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ರೇಯಾ । ರುದ್ರನಪಾಲಿಪ ಪ್ರಭುವೆ ಎನ್ನಿ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಗಿರಿಜಪತಿ ಶಿವನು ನಿರುತ ವೈರಾಗ್ಯದಲಿ । ಇರುತಿಪ್ಪನು ತನ್ನ ಪರಿವಾರದ ವೊಡನೆ। ಸಿರಿ ರಾಮನಾಮಾ ಸ್ಮರಣೆಮಾಡಿಕೊಳುತಾ । ಸುರರಿಗೆ ಗುರುವೆನಿಸಿ ಪರಮಪುರುಷ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನಿಂದಾ । ಶರಣರ ಭಯ ಉತ್ತಾರ ಮಾಡುವಾ ಕರುಣೆ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಭಸ್ಮಾಸುರನು ಮಹತಪಮಾಡಿ ಉಗ್ರದಲಿ । ಪಶುಪತಿಯಾ ವಲಿಸಿದ ಭಕುತಿ ಯಿಂದ । ಅಸಮನೇತ್ರನು ಬಂದು ನುಡಿದ ನಿನಗೇನು । ಕುಶಲಬೇಕೆನಲು ವಂದಿಸಿ ತಲೆವಾಗಿ । ವಸುಧಿಯೊಳಗೆ ಚಿತ್ರಾವರ ಒಂದು ಕೊಡು ಎಂದು । ಹೆಸಸೀದನು ಉರಿಹಸ್ತಾ ಕರುಣಿಸೆಂದೂ । ಎಸವ ಮಾತಿಗೆ ಸತಿಯಿಂದಾಡಗಲೆ ಅವನು । ಪುಶಿಯಿಲ್ಲದಾಗೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವೆನೆನಲೂ । ದಶೆಗೆಟ್ಟು ಮುಂದಾಣ ಯೋಚನೆ ತೋರದೆ। ದಶದಿಶಿಗೆ ಓಡಿದಾ ಭೀತಿಯಿಂದ । ಅಸುರಾ ಬೆಂಬಿಡದೆ ಬರುತಿರಲು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಾ । ವಸತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಅಡಗಿದಾನಲ್ಲಿ । ಅಸುರ ಸಂಹರ ಶಿರಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ನಸುನಗುತಾ ಐದಿದನಾರಿವೇಷನ ತಾಳಿ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಶಿವನು ಕೇಶವಗೆ ದಾನವನ ಅಟ್ಟುಳಿಗೆ ಗಾ । ತ್ರವನು ಬಳಲಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟೂ ಮಾತಿಗೆ ತ್ರಿ । ಭುವನ ಬೆರಗಾಗೆ ಯುವತಿರೂಪವತಾಳಿ । ನವನವ ಮೋಹಕ ಕೌತುಕವನೆ ತೋರಿ । ಅವನ ವಂಚಿಸಿ ಆಟವನು ಆಡಿದ ದಾ । ನವನ

ಸಂಹರಿಸಿದ ಪವನಗಿರಿಯಲ್ಲಿ । ಪವಿತುರ ಮೂರುತಿ । ಕವಿ ಮನೋಹರ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಆವನಿಯೊಳಗೆ ವೇಲಾಪುರದ ಚನ್ನಿಗಕಾಣೊ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಯಾಗಮಾಡಿದ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಮುನಿಗಳಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ । ಭಾಗಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ತಪೋದನಾ (ಧನ) ಉಳ್ಳಕೋಟಿ । ಯೋಗಿಶ್ವರರಕ್ಕೈಯ್ಯ ಪಾರ್ಥಿವ ಪೂಜಿಸಿ । ಆಗ ಕರಿಸಿದ ಶಿವನ ಕೂಪದಿಂದೂರ್ಧ್ವಕ್ಕೆ । ಭೂಗೋಳದೊಳಗಿದೆ ಕೋಟೀಶ್ವರ ಪಶ್ಚಿಮ । ಸಾಗರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಪೊಪ್ಪುತಿದೆ ಕೇಳಿ । ನಾಗಭೂಷಣ ಇಲ್ಲಿ ವಸುರಾಯನಿಂದ ಚ । ನ್ನಾಗಿ ಪೂಜಿಯಗೊಂಡ ಭಕುತಿಭರಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ । ಆಗಮ ವಂದ್ಯನಾದಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ । ಬಾಗಿದಾಜನಕೆ ಸದ್ಗತಿಯಾ ಕೊಡುವಾ ವಲಿದೂ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಧ್ವಜಪುರಿನಿಲಯಾ ಪಾರ್ವತಿಪತಿ ಪುರವೈರಿ। ವಿಜಯವಿಠಲನ ಪ್ರೀಯಪಾವನ ಕಾಯಾ ॥ ೬ ॥

ಹರಿಹರಕ್ಷೇತ್ರ - ಸುಳಾದಿ ೮೫

ಮುರಪುರಹರ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪಾರ್ವತೀಕೇಲಿಲೋಲ ।
ಸ್ಫುರದಶಿತ ಸಿತಾಂಗಾ ಸಹ್ಯಚಕ್ರತ್ರಿಶೂಲ ।
ಪರತರಗುರುಮೂರ್ತೆ ಪಾವನಾಪಾರಕೀರ್ತೆ ।
ಹರಿಹರತವಪಾದಾಂಭೋಜಯುಗ್ಮಂ ನತೋಽಸ್ಮಿ ॥

ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ವಿಹಂಗಗಮನ ದೇವ ವಿಶ್ವಸರ್ಪದ ಕಾವ । ಅಹಿಶಯ್ಯಾ ಕಾಮನಯ್ಯಾ ಭಕುತಾಪ್ರಿಯ । ಬಹು ಕ್ರೂರರೂಪ ಭವದೂರ ಫಾಲಲೋಚನ ಚನ್ನ । ಅಹಿಭೂಷಣಗೆ ಈಶ ಸತತ ದಯಸಾಗರ । ಗಹನಮಹಿಮ ಸದ್ಗುಣಗಣ

ಸಾಂದ್ರ ಸ । ನ್ನಿಹಿತನಾಗಿಪ್ಪ ದೇವೋತ್ತುಂಗಾ ಸಂಗ । ಮಹದೇವ ಜ್ಞಾನ ಕಾಯಾ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶುದ್ಧ ಮೂರ್ತಿ। ಬಹಿರಂತರ ನಿತ್ಯವ್ಯಾಪ್ತ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತ। ಮಹಿಯೊಳು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸುತ್ತು ಮೂರುಯೋಜನ । ಸಹಜವೋ ಹರಿಹರ ವೆಂಬೋ ಪೆಸರೂ । ಗುಹಶಯನನಾದ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯಾ । ಮಹಿಧರನಂದನೆ ವಾಸವಿಲಾಸ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಅಸುರ ಗುಹನಂದು ಪಸರಿಸಿ ತಪವನೂ । ಅಸುವ ದಂಡಿಸಿ ಮಹಪೆಸರಾಗೆ ನಿರುತದಲಿ। ಬಿಸಿಜ ಭವನು ಮೆಚ್ಚಿ ನಸುನಗುತ ಖಳಗೆ। ಅಸುರಾರಿ ಹರನಿಂದ ಅಸುವಳಿಯಾದಂತೆ। ಕುಶಲ ವರವನೀಯೆ ವಸುಧಿಯೊಳಗೆ ಇತ್ತಾ । ಮಸದು ಮತ್ಸರಿಸಿ ಅಂಜಿಸಿದಾ ಲೋಕೇಶ್ವರರ । ಅಸಮ ವೀರನಾಗಿ ವಶವಲ್ಲದ ಸುಮಾ ನ । ಸರು ಮೊರೆ ಇಡಲು । ಪಶುಪತಿಪ್ರೀಯಾ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲ ರೇಯಾ । ಬೆಸಸಿದ ಮಾತಿಗೆ ವಸುಧಿಯೊಳಗೆ ಮೆರೆದ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಮೂರುಯೋಜನ ಉದ್ದ ಹರಿಹರ ರೂಪದಲಿ ತೋರಿ । ಕ್ರೂರನ ಕೂಡ ಕಾಳಗವನು ಮಾಡಿ। ಸಾರಿಸಾರಿಗೆ ನಾನಾ ಶಸ್ತ್ರದಲಿ ಕಾದಿ । ಧಾರುಣಿಗೆ ಖಳನ ಬೀಳಗೆಡಹೀ । ಕಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವಗೆ ವರವಿತ್ತು ಕ್ಷೇತ್ರ ಗು । ಹಾರಣ್ಯವೆನಿಸಿ ಕರಿಸಿತಿದಕೋ । ವಾರಣಾಸಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಧಿಕವೆಂದೆನಿಸಿತು । ನಾರಾಯಣ ಸರ್ವ ಗುಣ ಪೂರ್ಣನೂ। ಜಾರುವಾದಾ ಗಿರಿ ಪೋಲ್ವಾತ್ಯೈರಾವತ । ಈಶಾ(ಎರಡು) ಶೋಭಿಸುತಿರೆ ತೀರ್ಥಾ ಸಹಿತಾ । ವಾರಣಾವಾದ ಭೃಕುಟಿ ಮುಚುಕುಂದ, ಕ್ಷೇ । ತುರದಲ್ಲಿ ಈಶಾ ಒಪ್ಪುತಿಹನೂ । ಈ ರೀತಿಯಲಿ ಉಂಟು ಪೂರ್ವಾದಿ ದಿಕ್ಕಿಲಿ । ಆರೈದು ಕೇಳ್ವುದು ಪುಣ್ಯಶ್ರವಣ । ಭೋರಗರುವ ಸರಿತೆ ಹರಿದ್ರ ಕುಮುದ್ವತಿ। ವಾರಾಹಿಯೊಳಗೆ ಸಂಗಮವೆನ್ನಿರೋ । ಕೋರಿದವರಿಗೆ ಆನಂದ ವರವನಿತ್ತು । ತಾರಕಾ ಮಾಳ್ಪರು ಭವಸಾಗರ । ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಹರಿಹರ ವಿಜಯವಿಠಲ್ಲಾ । ಆರಾಧಿಸಲು ಮುಕ್ತಿದಾರಿಯಹಾ ತೋರುವಾ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಪರಮೇಷ್ಟಿ ಬಂದು ಹರಿಹರರೂಪವ । ಧರಿಸಿದ ದೇವನ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಂದ।

ನಿರಮಾಣಗೈಸಿದ ಶೂಲ ಅಭಯಹಸ್ತ। ಅರಿಶಂಖದಿಂದ ಚತುರ ಹಸ್ತಾದಲ್ಲಿ। ಹರುಷವ ತಾಳಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಧನ್ಯನಾಗಿ । ಸುರರಿಗರುಹಿದ ಇದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು । ಮಿರಗುವ ತೀರ್ಥಗಳಿಲ್ಲ್ಯಂಟು ಬಹು ಪೆ । ಸರನು ಪೇಳುವೆ ಕೇಳುವದು ಸಜ್ಜನರು । ಪರಮೇಷ್ಟಿ, ಭಾರ್ಗವ. ಛಾಯಾ, ಪಿತರ, ವೈಶ್ವಾ । ನರ, ರುದ್ರಪಾಷಂಡ, ಶಿಲಿ, ಶಿಂಶುಮಾರ । ಅರಿಪಿಶಾಚಿ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಗಾಲವ, ವಿ । ಸ್ತರವಾದ ಸಂಗಮ, ಸರಸ್ವತಿ, ಭೈರವ । ನಿರ ಋಣಮೋಚನ ಈಪರಿ ತೀರ್ಥವು । ಪರಿಪರಿ ಉಂಟು ಪೆಸರು ಬಲ್ಲವರಾರು । ನರನೊಮ್ಮೆ ಬಂದು ಸ್ನಾನಮಾಡೆ ಮತ್ತೆ ಕು । ಳ್ಳಿರಿದೆ ವಟಾಶ್ವತ್ಥ ತರುವಿನ ನೆಳಲಲಿ । ಕರವ ಮುಗಿದು ಮಾಡಿದಾ ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ಯ। ಹರಿಹರಗರ್ಪಿತವೆಂದು ನುಡಿದರೆ। ದುರಿತಗಳದುರಿ ಪುಣ್ಯ ಶರಧಿಯೊಳು । ತೆರಹಿಲ್ಲದೆ ಲೋಲಾಡುವರು । ಧರಿಯೊಳಗಿದಕ್ಕೆಲ್ಲಿ ಎದುರುಗಾಣೆನು ಹರಿ । ಹರರೂಪಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪೊರಬೊಮ್ಮನು । ಹರರೂಪ ತಾನೆ ಮತ್ತಾವವನು ತಾಳಿದ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಭೇದಜ್ಞಾನದಿಂದ ಆದರಿಸಿ ತಿಳಿದು । ಸಾಧುಗಳೊಡನೆ ಪ್ರಸಾದ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ। ಕ್ರೋಧವ ತೊರೆದು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ಣಾ । ಬೋಧರ ಮತವಿಡಿದು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಸಮ್ಮತ । ವಾದದ್ದೆ ಪತಿಕರಿಸಿ ಮೋದಾದಿಂದಲಿ ನಲಿದು । ಗೋದಾವರಿ ಗಂಗೆ ಆದಿತ್ಯಸುತೆ ಮೊದಲಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಕೆ ನಿಲ್ಲಾದೆ ನೂರುಸಾರಿ। ಪೋದರೇನಯ್ಯಾ ಇಲ್ಲಿ ತಾ ಧರ್ಮಧರಿಸಿ, ಬಿಂ। ದೋದಕದಿಂದ ಮಹತ್ತಾದ ಫಲವೀವದೂ। ಮಾಧವ ಶಿರಿಧ(ರ)ವ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ವಿ। ನೋದಮೂರುತಿ ಕ್ರೀಡೆ ಆದಿತ್ಯರು ಬಲ್ಲಾರೆ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಎಂತು ಗ್ರಹಿಸಾಲಾರದಂತೆ ತೋರುವ ಹರಿ । ದಂತಿಚರ್ಮಾಂಬರ ವಿಜಯ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯಾ ॥ ೬ ॥

* *

ಹರಿಹರಭೇದ ವಿವರ - ಸುಳಾದಿ ೬೬

ಯದಕೇನ ನವಧ್ಯೋಽರಿಸ್ತತೋ ಹರಿಹರಾವುಭೌ ।
ಸಹಾಗತಾವರ್ಧದೃಶ್ಯಾವೈಕ್ಯಂ ಚೇಚ್ಛತೃಣಾಜಿತಮ್ ॥
ಅರ್ಧನಾರೀಶ್ವರಶ್ಶಂಭುರ್ಯಥಾ ಭೇದೇಪಿ ದೃಶ್ಯತೇ ।
ಮೂರ್ತೇರೇಕೈಕಭಾಗಸ್ಥೌ ತಥಾ ಹರಿಹರಾವುಭೌ ॥
ನಿರ್ವಿಷಂ ವತ್ಸನಾಭಿಶ್ಚ ಯಥೈಕಾವಲಾಶ್ರಿತೋಲತಾಂ ।
ತಥಾ ಹರಿಹರೌ ಭಿನ್ನ ತರಾವಪ್ಯೇಕಮೂರ್ತಿಗೌ ॥

ರಾಗ–ರೇಗುಪ್ತಿ **ಧೃವತಾಳ**

ಹರಿಹರರಿಬ್ಬರು ಒಂದೇ ರೂಪವ ಧರಿಸಿ । ದುರುಳ ಗುಹಾಸುರನ ಕೊಂದ ರೆಂದೂ। ಮರಳು ಮಾನವರು ತಿಳಿಯಾದೆ ನುಡಿವರು। ಹರಿಹರರಿಬ್ಬರು ಒಂದಾ ಹರಿಹರರೀರ್ವರು ಏಕವಾದರೆ ಅಂದು । ಹರನು ವೈಮುರದು ನಿಂದನ್ಯಾತಕೆ। ಧಾರುಣಿಯೊಳಗೆ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ದೈತ್ಯ। ಸುರರ ಓಡಿಸಿ ಪ್ರಬಲನಾಗಿರೆ। ಪರಮ ಪುರುಷ ಹರಿ ನರಹರಿರೂಪವನ್ನು । ಧರಿಸಿ ರಕ್ಕಸನ್ನ ಕೊಲ್ಲುವಾಗಲಿ, ಕೇ । ಸರಿಯಾಬಳಿಗೆ ಪೋಗಿ ಮಾರೆಯಾ ಬೇಡಿಕೊಂಡು। ಮೆರದಾನೇನೋ ಅವತಾರ ಮಾಡಿ । ಹರಿಯ ಅದ್ಭುತಶಕ್ತಿ ನಾನಾ ಲೀಲಾವಿನೋದ । ಚರಿಸೂವ ಪರಬೊಮ್ಮ ಗುಣಪೂರ್ಣನೂ। ತುರಗವದನ ಮತ್ಸ್ಯಕೂರ್ಮಸೂಕರ ವೇಷ। ಧರಿಸಿದಾತನು ಕಾಣೋ ಯುಗಯುಗದೀ । ಕರುಣಾಸಿಂಧು ನಮ್ಮ ವಿಜಯ ವಿಠಲರೇಯಾ । ಹರಿಹರರೂಪ ಧರಿಸಿದ ಕಾಣಿರೋ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ದೀಪದ ಉಪಕಾರ ದಿನಪಗೆ ಏನಾಹದು । ಭೂಪತಿಗಾಳಿನ ಅನುಸರಣ್ಯಾತಕೆ ಕೋಪವನು ತಾಳಿ ಭೃಗುಮುನಿ ಕೈಯಿಂದ । ಶಾಪವ ಕೈಕೊಂಡನಂದು ಭಸ್ಮಾಸುರನ । ಆಪತ್ತಿಗಾರದೆ ಮೊರೆ ಇಡಲು ಕೇಳಿ । ಶ್ರೀಪತಿ ವೇಗದಲಿ ಕಾಯದದ್ದು ಕಾಣರೆ । ಗೋಪಾಲ ವಿಜಯವಿಠಲ ಹರಿಹರ । ರೂಪವು ತಾನಾದ ಅನೇಕರೂಪನೊ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಕಂತು ಜನಕ ಶಿವನ ಬೇಡಿಕೊಂಡದ್ದು ಪುರಾ । ಕಾಂತರದಲ್ಲಿ ಪೇಳುತಿವೆ ನೋಡಿಕೊ । ಎಂತಾಹದೀನುಡಿ ಸಿದ ವಲ್ಲವೊ ಶ್ರೀ । ಕಾಂತ ನಖ ನಾಳಿ

ಅಭೆದಾನು। ದಂತಿ ದನುಜ ವೈರಿ ಅರ್ಧಂಗವನೆ ತಾಳಿ। ನಿಂತಿಪ್ಪ ಶ್ರೀಹರಿಯಾ ಕೂಡಾ । ನಂತಾಕಲ್ಪಕೆ ನಿಗಮಾ ಗೋಚರ ಸರ್ವ । ಸ್ವತಂತ್ರನು ಒಬ್ಬಾರ ಹಂಗಿಗಾನೆ । ಚಿಂತಾಮಣಿಯಾ ಬಳಿಯಾ ನಾಡಹರಳನೆ ತಂದು । ಸಂತತ ವಿಟ್ಟರೆ ಸರಿಯಾಗೋದೆ । ಸಂತೋಷ ಪೂರ್ಣಗೆ ದೈತ್ಯನ ಕೊಲ್ಲುವದಕೆ । ಚಿಂತೆಮಾಡಿದನೆಂಬೊ ವಾರ್ತಿಯೇನೂ । ಭ್ರಾಂತರಿಗೆ ನಿತ್ಮ ಮೋಹಕವನೆ ತೋರಿ।ಅಂತುಗಾಣದ ನರಕಕ್ಕೆ ಹಾಕೂವ।ದಂತಿ ವರದ ದೇವ ವಿಜಯವಿಠಲ ಜಗ । ದಂತರಿಯಾಮಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ ಒಂದಿಲ್ಲ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಹರಗೆ ಈ ಪ್ರತಾಪ ಉಳ್ಳರೆ ಭಸುಮಾ । ಸುರಗಂಜಿ ಹರಿಗೆ ಮೊರೆ ಇಡುವ ನೇನೊ। ಜರಸಂಧನಿಗೆ ಇತ್ತಾ ವರ ಮತ್ತೇನಾಯಿತು । ಮುರಳಿರಾಮನಕೂಡ ಶರಧನು ಪಿಡಿದು ವೈ । ಮುರದು ನಿಂದದ್ದು ಸರ್ವಜಗವೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲದು । ಕರಿ ರಾಜಾ ಆ ಮೂಲಾವೆಂದು ಕರುವಾಗ । ಪರಮೇಷ್ಟಿ ಶಿವನೊ ಮತ್ತಾವನೊ ಕಾಯ್ದವ । ಸುರರೊಳಗೀತಾಗಿಂದಧಿಕ ದೇವರು ಇಲ್ಲಾ । ಹರಿಹರರೂಪಾ ಶ್ರೀವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಚರಿತೆಯ ತೋರುವ ಅವರ ಯೋಗ್ಯತಾದಷ್ಟು ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ತ್ರಿಶೂಲ ಡಮರುಗ ಭಸಿತ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯು । ಪಶುವಾಹನನಾಗಿ ಇಪ್ಪದಿದೆ । ಅಸುರಾರಿಯಲ್ಲಾದೆ ಅನ್ಯರೂಪಗಳಲ್ಲ । ಹಸನಾಗಿ ತಿಳಿದು ಈತನ ಮಹಿಮೆ ಕೊಂಡಾಡಿ । ಕೆಸರು ಕಸ್ತೂರಿಯಾದರೆ ಕೌತುಕವಲ್ಲವೇನೊ । ಶಶಿಧರ ಹರಿ ರೂಪದೊಳೂ ಕೂಡುವನೆ। ವಶವಾಗಿ ಇಪ್ಪನು ತದ್ರೂಪಾದಂತೆ ಕಾಣೊ । ಕುಶಲ ಬಯಸುವನು ಸಮನನಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವನೆ । ಪಶುಗಳ ಕಾಯ್ದೆ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪ । ರಶುರಾಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಹರಿಹರ ರೂಪನಾದಾ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ತುಂಗಮಹಿಮೆ ದೇವೋತ್ತುಂಗಾ ತುಂಗಾವಾಸ । ರಂಗ ವಿಜಯವಿಠಲ ಹರಿ ಹರ ಮೂರುತಿ ॥ ೬ ॥

ಅಥ ಉತ್ತರ ಪ್ರಬಂಧ

ಛಾಯಾಕ್ಷೇತ್ರ - ಸುಳಾದಿ ೮೭

ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ತರಣಿ ತರುಣಿ ತನ್ನ ತವರಮನಿಗೆ ಪೋಪ । ಭರದಿಂದ ಸ್ವಚ್ಛಾಯಾವಾ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನೆ ಮಾಡಿ । ಸರಿಸಾದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಗುಪ್ತ ಮಾರ್ಗದಲಿಂದ । ತೆರಳಿ ಪೋಗಲು ಇತ್ತ ಛಾಯಾ ವೆಂಬೋನಾಮದಲಿ । ಕರಿಸಿಕೊಳುತಲಿಪ್ಪ ಪ್ರಮದ ಮಲಮಕ್ಕಳೊಡನೆ । ನಿರುತ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಮತ್ಸರ ಮಾಡಲಾಗೆ । ಅರಿತು ಆದಿತ್ಯದೇವ ನುಡಿದನವಳ ಕೂಡ । ಪರಿ ಏನೆಂದು ಪೂರ್ವೋತ್ತರ ತಿಳಪಲಾಗಿ ಕೇಳಿ । ಇರದೆ ಕೋಪವ ತಾಳಿ ಶಾಪವನಿತ್ತ ನಿನಗೆ । ನರಯೋನಿ ಬರಲಿ ಎಂದು ಗಹಗಹಿಸುತ್ತ ಬಂದು । ಮರಳೆ ಮಾತಾಡಿದಳು ಗಂಡನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ। ಕರುಣಿಸು ವಿಶಾಪವಾಗುವಂತೆ ಎನಲು । ಹರಿ ನಾರಿರೂಪ ಧರಿಸಿ ಬರಲಾಗಾ ಕಂಡ ಮಾ । ತುರದಿಂದಾ ಮೋಕ್ಷಾವೆಂದು ಅಭಯಾ ಕೊಡಲು, ಛಾಯಾ । ಪರಿಯಾಳಾಗಿ ಸಂಜ್ಞಾದೇವಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ । ಪೊರಟುಬಂದಳು ನಾನಾದೇಶಗಳ ಚರಿಸುತ್ತ । ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಎಂದು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬಂದು । ನರನಾರಾಯಣಾಶ್ರಮ ಸೇರಿ ಬಹುಕಾಲ । ತರಗೆಲೆ ಮೆದ್ದು ಬಲು ತಪವನೆ ಮಾಡಿದಳು । ಸುರರಾ ವರ್ಷ ನೂರಾರು ಹಿಂದಾದವಯ್ಯ । ಪುರುಷಪುರುಷ ನಮ್ಮ ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯ । ಶರಣಳ ಮನೋರಥ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಪಾಳ್ಪ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಶನೇಶ್ವರನ ಜನನಿ ತಪವನೆ ಮಾಡುತಿರೆ। ಮುನಿ ನಾರದನು ಬಂದು ವೃತಾಂತವ ತಿಳಿದು । ನಿನಗೆ ಬದರಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಪವಾದದು ಮೋ । ಚನವಾಗದಿಪ್ಪದು ಸಿದ್ಧಾಂತವ ತಿಳಿಪೆ । ಮನಕೆ ಬಪ್ಪಂತೆ ಮಾತನು ಪೇಳುವೆನು, ದ । ಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉತ್ತುಮಸ್ಥಾನ । ಗಣನೆ ಗಾಣೆನೊ ಅದಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನೀ ಪೋಗಿ । ಸನುಮತದಿಂದಲಿ ಹರಿಯನು ಒಲಿಸುವುದು । ವನಧಿಶಯನ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ನಿನಗೆ ಪೊಳೆವ ವೇಗ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂದೂ ॥೨॥

ರೂಪಕತಾಳ

ದೇವಹೃದಯವೆಂಬೋ ತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಬಂದಳಾ । ದೇವಿ ವಿನೋದದಲಿ ಭಕ್ತಿ

ಉದ್ರೇಕವ । ಆವಾಗ ತಾಳಿ ಈ ರಮ್ಯವಾದದು ನೋಡಿ । ಭಾವ ಶುದ್ಧದಲಿ ತಪವನೆ ಮಾಡಿದಳು ಅಂದು । ದೇವಕ ವರುಷ ಅರವತ್ತು ಸಾವಿರವಾಗೆ । ಕಾವನಯ್ಯನು ಮೆಚ್ಚಿ ಬಯಕೆ ಸಲ್ಲಿಪೆನೆಂದು । ಧಾವಂತಗೊಳಿಸಿ ಮಹರುದ್ರ ನೋಡ್ಯಾಡಿಸಿ । ತಾ ವಧುರೂಪದಲ್ಲಿ ಪೊಳದು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ । ಪಾವನ್ನ ಮತಿಯಿತ್ತು ಅವಳ ಉದ್ಧರಿಸಿ ಕೃ । ಷ್ಣಾವೇಣಿ ತೀರದಲಿ ಒಂದು ಪಾದವ ನಿಟ್ಟು । ಜೀವನ ಮುಕ್ತರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು । ಕಾವ ಕರುಣದಿಂದ ಒಂದುದಿನ ನೋಡಿದರೆ । ದೇವದೇವೇಶ ಸಿರಿವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಈ ವಸುಧಿಯೊಳು ಅಧಿಕವಾಗಿಲ್ಲಿಪ್ಪ ॥ ೩ ॥

ಝಂಪೆತಾಳ

ವರವ ಕೊಟ್ಟನು ದೇವ ಛಾಯಾದೇವಿಗೆ ವೊಲಿದು । ಧರಿಯೊಳಗೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ನಿನ್ನ ಪೆಸರಿನಲಿ । ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಪೇಳಿ ಅಂತರ್ಧಾನ । ಹರಿಪೋಗಲು ಇತ್ತ ತನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪ । ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಐದು ನರಜನ್ಮವನೆ ಬಿಟ್ಟು । ಪರಮಸೌಖ್ಯದಲಿ ಗಂಡನಕೂಡ ನಲಿದು।ಇರುತಿರೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸರ್ವದೇವತೆಗಳು। ಪರಿಪರಿ ಇಂದಲಿ ಪೊಗಳಿ ಪೂಮಳೆಗರೆದು । ಮರಳೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ವಾಸ ವಾದರು ಬ್ರಹ್ಮ ' ಗಿರಿ ಇದು ಎಂದು ಸಾಧನ ಮಾಡುತ್ತ । ಸರಿಗಾಣೆ ನಾನೆಲ್ಲಿ ಛಾಯ ಭಗವತಿಯೆ, ಶ್ರೀ । ಹರಿನಾರಾಯಣೀ ರೂಪವೆನ್ನಿ ಜನರೂ। ಸುರರೊಡಿಯ ರಾಮ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ತರತಮ್ಯ ತಿಳಿದವಗೆ ಗತಿಕೊಡುವನು ಇಲ್ಲಿ ॥ ೪ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಅನಘ ದೇವ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಕಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮ । ವನಜಸಂಭವ ವಿಷ್ಣುಯೋನಿ ಮತ್ತೆ । ಮುನಿವಶಿಷ್ಠ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ । ವನಜ ಸ್ವರ್ಗದ್ವಾರ ನರಕದ್ವಾರ। ಧನಸ್ಸುಕೋಟಿ ಕಪಿಲಾಗದಾರಾಮ ಸುದರು । ಶನ ಮೊದಲಾದ ತೀರ್ಥಂಗಳುಂಟೂ । ಇನಿತು ತಿಳಿದು ಇಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕದಿಂದ । ಕ್ಷಣ ಮಾತುರ ಅನುಷ್ಠಾನಮಾಡೆ। ಮನುಜನ್ನದುರಿತಗಳು ಜನಮಾ ಜನುಮದಿಂದ ಘನವಾಗಿ ಇದ್ದರೂ ಬಟ್ಟಾಬಯಲೂ।ಅನುಮಾನ ಇದಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಅಕ್ಷಯ ತ್ರಿತಿಯಾ । ದಿನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಹರಿ ಛಾಯಿಗೆ । ಮುನಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ಕೋಪಾ ಪೋಗಾಡಿ ವಂ । ದನೆ ಮಾಡಿದ ಅರುಂಧತಿಯ ಪತಿಗೆ । ಪ್ರಣವ

ಮೂರುತಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ | ನೆನಸಿದವಗೆ ಸೂರ್ಯ ಲೋಕ
ದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗ ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಚಿತ್ರಕೂಟದಿಂದ ರಾಮಚಂದ್ರನು ಬಂದು । ಪುತ್ರನಾದದಕೆ ದಶರಥರಾಯಗೆ
ನಿತ್ಯ ನೈಮಿತ್ಯಕ ಮಾಡಿದ ಜನರಂತೆ | ಸತ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯಕೂಡ ।
ಸುತ್ತ ಯೋಜನ ಒಂದು ಕ್ರೋಶಪರಿಯಂತ । ಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸುತಿದೆ ಛಾಯಾ
ವಿಡಿದು ಮುನಿ । ಪೋತ್ತುಮ ಮಯೂರ ತೀರ್ಥವೆ ಕಡೆಮಾಡಿ । ಇತ್ತಂಡ
ಇತ್ತಂಡವಾದ ಕೃಷ್ಣವೇಣಿ | ಚಿತ್ರ ಮಾರ್ಕಂಡೆಯ ಜಾತಿ ಸ್ಮೃತಿ ಅಗಸ್ತ್ಯ
ತತ್ತಳಿಸುವ ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿ। ಚಿತ್ರ ತೀರ್ಥಂಗಳುಂಟು ನಾಮ ನಾಮಂಗಳು
ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತಲಿದ್ದು । ಸ್ತುತಿಸಿದವರಿಗೆ ಮನ ನಿರ್ಮಳವಕ್ಕು ।
ಉತ್ತರವಾಹಿನಿ ಸಂಗಮದಲಿ ಇದ್ದು । ಸ್ತೋತುಮ ಜನಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಧನ್ಯ
ರಾಗಿ । ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ | ಹತ್ತಿಲಿ ಇರುತಿಪ್ಪ
ಇಲ್ಲಿ ಬಂದವನಿಗೆ ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಒಂದು ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡುವಾಗನು ಸಂ । ಧಾನವಿರಬೇಕು ಈಪರಿ
ಇರಬೇಕು। ಮಂದರಧರ ಶಿರಿಮುಕ್ತರು ದ್ರುವರೂಪ । ವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು
ಅಪ್ರಾಕೃತವಾಗಿ । ಪೊಂದಿ ಕೊಂಡಿಬ್ಬಾರು ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ । ದಿಂದಲಿ
ಎಂತೆಂತು ನೋಡಿದರದರಂತೆ|ಮುಂದೆ ಬೊಮ್ಮಾದಿಗಳು ಸಪರಿವಾರಸಮೇತ।
ಕುಂದದಲ್ಲಿಪ್ಪರು ಅಂಶ ಅಂಶಗಳಾಗಿ । ಒಂದಾನಂತರೂಪ ಧರಿಸಿ ಅಧಿಷ್ಠಾನ।
ಸಂಧಿಸಿಕೊಂಡಿಹರು ಚತುರವಿಂಶತಿಯಲ್ಲಿ । ಒಂದೆ ಪ್ರಾಕೃತ ದ್ರುವರೂಪ
ವಾದರುನೋಡೆ । ಅಂದವಾಗಿವೆ ಸರ್ವತತ್ವ ಮಿಳಿತವೆನ್ನಿ । ತಂದುಕೊಂಡು
ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದ। ವೃಂದಾರಕರ ಚಿಂತೆಮಾಡಿ ಏಕವಾಗಿ । ಸಂದೇಹ
ತೊರದು ಸರ್ವದಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದ । ಮಂದಿಯ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕಡೆ ಮೊದಲು ಇಲ್ಲ।
ನಿಂದಕಗೆ ಗತಿ ಇಲ್ಲ ವಿಜಯವಿಠಲಬಲ್ಲ । ಸಂದೋಹದೊಡನೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವ
ಯೋಗ್ಯ ॥ ೭ ॥

ಜ ತೆ

ಛಾಯಾವಾಗಿಪ್ಪ ಛಾಯಾಕ್ಷೇತ್ರನಿತ್ಯ । ತಾಯಿ ನಮಗೆ ಎನ್ನಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ವಲಿವಾ ॥ ೮ ॥

ಶ್ವೇತಶೃಂಗಿ ಮಹಾತ್ಮೆ - ಸುಳಾದಿ ೮೮

ರಾಗ– **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡದಗೋಸುಗ ಶ್ವೇತರಾಯ । ತನ್ನ ಮಾಂಸ ತಾನೆ ಕೆತ್ತಿ ಕೊಂಡೂ । ತಿನ್ನುತಿಪ್ಪನು ನಿತ್ಯಕ್ಲೇಶವ ಬಡುತಲಿ । ಬನ್ನದೊಳಗಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಾಸ। ಮುನ್ನೆ ಗತಿ ಕಾಣದೆ ಇರುತಿರೆ ನಾನ ಧರ್ಮ। ಅನಂತ ಮಾಡಿದ ಕಾಲಕ್ಕಾಗೇ । ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡದಗೋಸುಗ ಈ ಬಗಿಯು । ಇನ್ನೇನು ಪೇಳಲಿ ಇತ್ತ ನಾರಂದಮುನಿ। ಪನ್ನಗಶಯನನ ಪಾಡುತಲೀ । ಘನ್ನತೆಯಿಂದ ರಾಯಾನಿದ್ದೆಡಿಗೆ ಬರಲು । ಸನ್ನುತಿಸಿ ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯಾ ಪೇಳೆ । ಚನ್ನಾಗಿ ಲಾಲಿಸಿ ಆಹಹ ಹರಿಯ ಮಹಿಮೆ । ಬಣ್ಣಿಸಲರಿದೆಂದು ಶಿರವ ದೂಗಿ । ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೆ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ನುಡಿದನಾಗ।ಬನ್ನಣೆಯಿಂದ ಶ್ವೇತಭೂಪತಿಗೆ। ಅನಂತದೊಳಗೊಂದು ಕೃಷ್ಣ ಉತ್ತರವಾಹಿನಿ । ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಉಂಟು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ನೀ।ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ಪಾ ವನ್ನಮೂರ್ತಿಯ ಭಜಿಸಿ ನಿರ್ದೋಷ ನೀನಾಗೆನಲೂ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಸುರಮುನಿ ಮಾತಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಸಂತೋಷದಲಿ । ಭರದಿಂದಲಿ ಮತ್ತೆ ಬೆಸನ ಮಾಡಿದನಯ್ಯಾ । ಅರುಹಬೇಕು ಎನಗೆ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆ । ಪರಕೃಪೆಯಿಂದಲಿ ತಡಮಾಡದೆ ಎಂದು । ಅರಸು ಬಿನ್ನೈಸಲು ನಸುನಗುತ ಮೌನಿ । ವಿರಚಿಸಿದನು ವೇಗಾ ಪರಮಭಕುತಿಯಿಂದ । ಪರಮಪುರುಷ ನಮ್ಮ ವಿಜಯ ವಿಠಲರೇಯನ । ಚರಣವ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಆಗಮವ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಕಾರ್ಪಾರಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಕೆ ಅಪರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ । ಅಪ್ಪದು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪೂರ್ವದಲಿ । ತಪ್ಪದೆ ಭೃಗು ಜಾತ ಜಮದಗ್ನಿ ಮಹಮುನಿ । ಪಪ್ಪಾದಿಂದಲಿ

ತಪವಮಾಡಿ ವೇಗ । ಸರ್ಪತಲ್ಪನ ಮಗನಮಾಡಿಕೊಂಡಮೇಲೆ । ಸಪ್ತಋಷಿ
ಗಳ ಕೂಡ ತಿರುಗುತಿಪ್ಪ । ಗುಪ್ತಮಂತ್ರವಿದು ನೀನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ । ಸಿಪ್ಪಿ
ಎಂದದಿ ದೇಹಮಾಡಿಕೊಂಡೂ । ಅಪ್ಪಾರ ತಂತ್ರ ಶ್ರೀಹರಿಯ ವೊಲಿಸಿ
ನೀನು । ಇಪ್ಪ ದೋಷದಿಂದಾ ದೂರಾಗೆಂದಾ । ಅಪ್ಪಣೆಕೊಂಡು ಮುನಿ
ಅತ್ತಲು ಪೋಗಲು । ಸುಪ್ರೀತಿಯಲಿ ರಾಯಾ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೂ । ಇಪ್ಪತ್ತು
ಸಾವಿರ ವರುಷ ದೇಹ ಶೋಷಿಸಿ । ನಿಷ್ಪಾಪನಾದನು ಈ ನದಿಯಲ್ಲಿ । ಸರ್ಪ
ಭೂಷಣವಿನುತ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಸುಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಭೂಪತಿಯ
ಪಾಲಿಸಿದ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಶ್ವೇತರಾಯನು ಬಂದು ತಪವು ಮಾಡಿದರಿಂದ । ಶ್ವೇತಪರ್ವತವೆಂದು ಕರಿಸಿ
ಕೊಂಡಿತು ನೋಡ। ಸೀತಾರಮಣ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ವಾಸವಾದ। ಆ ತರುವಾಯ
ಶೃಂಗಿ ಎಂಬೊ ಮುನಿಪತಿ । ಈ ತಟಾಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಸಿದ್ಧನಾದ । ಭೂತಳ
ದೊಳಗಿದೆ ಉತ್ತಮನಿಧಿ ಎನ್ನಿ । ಮಾತಿಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಸ್ಮರಿಸಿದಕಾಲಕ್ಕೂ ।
ಪಾತಕ ಕೆಡಿಸೋದು ತಡಮಾಡದೆ ಪ್ರ । ಖ್ಯಾತನ್ನ ಮಾಡೋದು ಜ್ಞಾನ
ಭಕುತಿಕೊಟ್ಟು। ಪ್ರಾತಃಕಾಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಸ್ನಾನಾದಿಯ ಮಾಡೆ ಪ್ರ । ನೀತನಾಗಿ
ತನ್ನ ಕುಲಕೋಟಿ ಸಮೇತ । ಪೂತೂರ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಶತಗುಣಾಧಿಕ ವಿಶ್ವ ।
ನಾಥನಿಗಿಂತ ನುತಿಸಿ ಧ್ಯಾನವಮಾಡೆ । ಧಾತಾದಿ ಸುರರೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿನಿಂದು ಗುಣ।
ವ್ರಾತದಿಂದಲಿ ಕೇಶವನ ಪಾಡುವರಯ್ಯಾ । ಭೂತಳದೊಳಗಿದೆ ಶ್ವೇತಶೃಂಗ
ಕ್ಷೇತ್ರ । ಯಾತಕೆ ಸಂಶಯ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದೂ ಪುರು । ಹೂತ ಅಹಲ್ಯಾ ಸಂಗ
ದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ । ಪಾತಕ ಕಳಕೊಂಡ ಏನೆಂಬೆ ಏನೆಂಬೆ । ಶ್ವೇತಕಾನನ ವಾಸ
ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಭೀತಿಯ ಬಿಡಿಸುವ ಈಪರಿ ತಿಳಿದರೆ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಬಿಲ್ಲಕಾರಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಪರಾರಣ್ಯವಿಡಿದು । ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಯಂತ ಎನಿಸೋದು
ಸ್ಮೃತಿ ಉಕ್ತಿ । ಬಿಲ್ಲದ್ವಾರವೆ ಉಂಟು ಮುನಿಗಣ ಪೋಗಿ ಬರುವ । ಸಲ್ಲುವ
ಸಲ್ಲುವದಿದು ಪಂಚಕೋಶಕ್ಷೇತ್ರ । ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನದೇವ ಪರ್ವತದಸುತ್ತ ।
ಸಲ್ಲಲಿತವಾದ ಅಷ್ಟತೀರ್ಥಂಗಳುಂಟು । ಬಲ್ಲೀದ ಸೀತಾರಾಮ ಜಮದಗ್ನಿ
ಶೃಂಗಿಶ್ವೇತ । ಕಲ್ಮಷ ಹರರುದ್ರ ನರಸಿಂಹ ಮುಖ್ಯವೆನ್ನಿ । ನಿಲ್ಲದಲೆ ಬಂದು
ಮನುಜ ಸಮಸ್ತ ಸತ್ಕರ್ಮ । ದಲ್ಲಿ ಒಂದುದಿನವಾದರು ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ।

ಎಳನಿತಾದರು ನೆಸಗಿದರಾಗೆ ಶಿರಿ । ವಲ್ಲಭ ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಕರುಣಮಾಡುವ ಕಾಣೊ । ಮಲ್ಲಮರ್ದನ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲಿ ಬಿಡದೆ ಪೊರೆವ ಬಾಂಧವನಾಗಿ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಕೃಷ್ಣಾಚೋತ್ತಮರ ವಾಹಿನಿ ಶ್ವೇತಾದ್ರಿಯಾತ್ರೆಯು । ಶಿಷ್ಯನಾಗಿ ಮಾಡೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ವೊಲಿವ ॥ ೬ ॥

ಪಂಢರಪುರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸುಳಾದಿಗಳು

ಸುಳಾದಿ ೮೯

ರಾಗ- **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಬಂದನೊ ಎಲೊ ಹರಿಯೆ ಪಂಢರಪುರಿ ಧೊರಿಯೆ। ಇಂದೆನ್ನ ಪಾಲಿಸೊ ಬಿನ್ನಪವ ಲಾಲಿಸೋ। ಮಂದನು ನಾನಯ್ಯಾ ಮಹಾತ್ಮ ನೀನಯ್ಯಾ। ಮಂದಾಕಿನಿ ಜನಕ ಲಿಂಗ ಭಂಗದತನಕ । ಒಂದು ಸಾಧನಕಾಣೊ ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಣೆ । ಬಂಧು ಬಳಗ ನೀನೆ ಭಕ್ತಾರಮರಧೇನು । ಎಂದೆಂದಿಗೆ ನಿನ್ನ ಪಾಡಿದವಗೆ ಬನ್ನಾ । ಪೊಂದಪ್ಪವೆಂದು ಪ್ರತಿದಿನದಲಿ ನಿಂದು । ವೃಂದಾರಕ ವೃಂದ ಪೊಗಳೀದರಾನಂದ। ನಂದನಾಗಿ ಕೇಳಿ ಘನಸಂತಸ ತಾಳಿ। ಬಂದಿನೊ ಎಲೊ ಹರಿಯೆ ಪಂಢರಪುರಿ ಧೊರಿಯೆ। ಬಿಂದು ಮಾತುರ ಪುಣ್ಯ ಇಲ್ಲವೊ ಕಾರುಣ್ಯ। ಸಿಂಧು ಪುಂಡರೀಕವರದ ನಿಷ್ಕಳಂಕ ಚಂದಿರ ಭಾಗ ಭೀಮಾತೀರಗೋವಾಗಾ। ನಂದ ವಿಗ್ರಹ ವಿಜಯವಿಠಲ ಮುನಿಗೇಯ । ವಂದಿಸುವೆನು ನಾರಂದಮುನಿ ಹೃದ್ಭಾನು ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ದೋಷಿ ಮಾನವರಿಗೆ ದಯಮಾಡುವೆನೆಂದು । ದೇಶದೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಇಪ್ಪದು । ದೋಷ ವಿದೂರ ದುರ್ಜನಮಾರ । ದೋಷ ಭಾವಗಳೆಲ್ಲ ನದರಂತೆ ಕೈಕೊಂಡು । ಯೋಷಿ ಜನರ ಸಂಗಮಮಾಡಿ ಅವರ ಪಾಪ। ಲೇಶ ಉಳಿಯದಂತೆ ಅಪಹರಿಸಿದ ದೇವ । ಲೇಸು ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆ ಪೊಗಳಲು

ಅತಿ ಚಿತ್ರಾ । ಏಸು ಬಗೆಯಿಂದ ವಲಿಸಿದ ಕಾಲಕ್ಕು । ಆಶೆ ತೀರದು ಕಾಣೊ। ಅನಿಮಿತ್ತಬಂಧು। ವಾಸ ಪಂಢರಪುರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಗೋಪ । ಲೇಶ ಇಟ್ಟಗಿ ಮೇಲೆ ನಿಂದ ಮುಕ್ಕುಂದ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ದೇವರೆಂಬುವರೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ತರುವಾಯ । ಆವಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು । ಕಾವ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಕೊಂಬಲ್ಲಿ । ಭೂವಲಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಗಾಣೆನೋ । ಪಾವನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯೆ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆ ಇನ್ನಾವ। ದೈವಗಳನ್ನ ಸ್ತುತಿಸಲರಿಯೆ। ಪೂವಿನೊಳಗೆ ಇಟ್ಟು ಸನ್ಮಾನ ಸಲಹುವ। ಗೋವರ್ಧನನುದ್ಧರಣ ಕಲಿಹರಣ। ಭಾವೆ ವಂದನೆ ಕೇಳೊ ನಿರ್ವಿಘ್ನದಾಯಕನೆ । ದೇವಗಂಗಿಯ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಸಯ್ಯಾ । ಸೇವಕ ನುಡಿದದ್ದು ಸತ್ಯ ಮಾಡುವಿ ವಸು । ದೇವನಂದನ ಪಂಡರ ಪುರಿರಾಯನೆ। ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಛನ ವಿಜಯವಿಠಲ ಎನ್ನ। ಜೀವನೋಪಾಯವೇ ಜೀವ ಜೀವೇಶಾ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಹೂಣ, ಪುಳಿಂದ, ಪುಲ್ಕಸ, ಕುಂಕ, ಕಿರಾತ । ಕಾಣ, ಅಭೀರ, ಯವನ, ನಾನಾ ವಿಜಾತಿ । ಯೋನಿ ಜನರಿಗೆ ನೀನೇ ವಲಿದಂತೆ ಕರುಣಾಳೆ । ನಾನಂತು ವೈಷ್ಣವ ಸತ್ಕುಲ ಪ್ರಸೂತ । ಆನಂದ ತೀರ್ಥರ ಮತದಲ್ಲಿ ಪೊಂದಿಪ್ಪೆ । ಏನಾದರವಗುಣ ಇದ್ದರಾದಡೆ ನೀನೆ । ಎಣಿಸಾದೆ ಎನ್ನ ಪಾಲಿಸು ಪರದೈವ । ಕಾಣೆ ಮಿಕ್ಕಾ ದ್ರವ್ಯದಿಂದ ನಿನ್ನಂಘ್ರಿ । ಮಾನಸದಲಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಪ್ರಭುವೆ । ಮಾನಿಸವೇಷನೆ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಜ್ಞಾನವಕೊಡುವೆ ಮಹ ಭಾಗ್ಯವಕೊಡುವೆ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ನಿನ್ನ ನುಡಿದೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಪಾಡಿದೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಕಾಡಿದೆ ನಾನು।ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಎನ್ನ ಒಡತನ ಪೇಳಿಕೊಂಡು । ಅನಂತ ಬಗೆಯಿಂದ ಕೊಂಡಾಡುವೆನೊ ವಿಠಲಾ । ಎನ್ನಭಾರ ನಿನ್ನದು ಕ್ಷಣ ಅನಂತ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ । ಮುನ್ನೆ ಪೇಳುವದೆಲ್ಲಾ

ಉಪಚಾರವೊ ಸ್ವಾಮಿ । ಘನ್ನ ಪಂಢರೆರಾಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ರನ್ನ ಪ್ರಸನ್ನ ಸಂಪನ್ನ ಮತಿಯಕೊಡು ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಮನೋರಥ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಯ್ಯ ಮನ್ಮಥನಯ್ಯಾ । ಅನುಭವದಿಂದಲಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪಂಢರಿ ॥ ೬ ॥

ಪಂಢರಪುರಿ ಪಾಂಡುರಂಗನ ಮಹಿಮಾ
ಸುಳಾದಿ - ೯೦

ರಾಗ– ಧೃವತಾಳ

ನಾನಾಪರಿಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಚರಣಾಬ್ಜಾ । ಮಾನಸದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸೆ ಕಾಣಿಸದಿಪ್ಪ ಕಪಟವೇನಯ್ಯಾ । ನಾನು ಬಲು ಅಪರಾಧಿಯೋ ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾವಿಲ್ಲದಿರೇವಿಪ್ರ । ಯೋನಿಯಲ್ಲವೆ ? ಜಾತಿಯು ಭಾನುಕೋಟಿತೇಜಾಭಕ್ತರ । ದೇನು ಸಂತತ ದಯಾಂಬುಧಿ । ಹೀನಯೋನಿಜ ಮಾನವರು ನಿನ್ನ ಏನು ತುತಿಪಾರು ಕೇಳಿದಯ್ಯಾ । ನೀನೆ ತಾವೆ ಎಂದು ಭಜಿಸಿ ಇಂಥ । ಅಜ್ಞಾನದ ಕ.ಣೆವಾರತಿ ಏನೆಂಬೆ ನಿನ್ನ ಮಾಯಾಶಕ್ತಿಗೆ । ಆನು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗುವೆ ಶ್ರೀನಾರಿಪತಿ ಬೊಮ್ಮನಯ್ಯಾ ಕೃ । ಶಾನುನೇತ್ರನ ತಾತನೆ ಅನಿರ್ಜರಾದಿವಂದ್ಯ ಮಮ ಸ್ವಾಮಿ । ಈ ನುಡಿ ನಿನಗದೋ ಹಾಣೆ ನಿನ್ನ ಸ್ವಭಾವಯುಂದಿಗೂ । ಮಾಣೆಯಲ್ಲಾವ ಪಿರಿಯನೆ ಮಾಣೆತಾ ಕಾಣಿಕೆ ಇತ್ತ । ದೀನತನದಲ್ಲಿ ಬಾಯಿದೆರದು ಪ್ರಾಣನಾಗಿ ಇರು ಎಂದರೆ । ನಾನೊಲ್ಲೆನೆಂಬೋ ಗಾದಿಯೋ । ಕಾಣೆಗಾಗದ ಕಾಡಗಲ್ಲಾನು ಪಾಣೆಯೊಳು ತೋರಾಲು । ಮೌನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅವನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವಂತ ನಿಲಪಂತೆ । ಹೂಣ, ಕಂಕ ಕಿರಾತ ಪುಲಕಸ ಹೀನಜಾತಿಗಳಿಂದಾದ । ನೀನೆ ಪರದೈವ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟನೆಂಬೋ । ಜ್ಞಾನ ಒಂದಿರಬ್ಯಾಡವೇ ನಾನಾಪರಿಯಲಿ ನಿನ್ನ ಚರಣಾಬ್ಜಾ । ಏನೂ ತಿಳಿಯದಾ ಪಶುವಿಗಳಿಗೆ । ನೀನೆ ವೊಲಿದೆದ್ದು ಯಂತಯ್ಯಾ ಆನಂದ ಪಂಢರಿಪುರಿರಾಯಾ । ಮಾನಿಸರೂಪ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ನಾನು ನಿನಗಲ್ಲದವನೆನೊ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಭಕುತಿ ಭಾರಣೆಯಿಂದ ನಿನ್ನರ್ಚನೆ ಮಾಡಿದ। ಭಕುತ ಜನದಗಿಂತ ಮಾಯಾದ ಸೊಬಗೆ। ಅಖಿಳ ಶಕ್ತಿ ಉಳ್ಳ ಅನಿಮಿತ್ಯ ಬಂಧು ಲಕುಮಿವಲ್ಲಭ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ। ಮುಕ್ತಾ ಕೇಳಿಗೆ ವೊಲಿದ ಪಂಢರಪುರಿರಾಯಾ ॥೨॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಎಲ್ಲಾರಿಗೆ ಇಂತು ಮೋಹಾವೆ ಕಲ್ಪಿಸಿ। ಗಲಭೆ ಎಬ್ಬಿಸಿ ನಾನ ಪರಿಯಿಂದ। ಸೊಲ್ಲುಗಳಾಡಿ ಕಂಡಲ್ಲೆ ತಿರುಗುತಿಹರು। ಯಲ್ಲೆ ಮಾತಂಬಿಯಾ। ತ್ರಿವಿಧ ಜೀವರ ಭೇದ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವದಲ್ಲೋ ಜೀಯಾ। ಎಲ್ಲೆ ಸ್ತೋತ್ತರವಿದು ಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಕಠೋರ। ನಿಲ್ಲಾದೆಯಾಗುತಿನೆ ನಿರ್ದೋಷನೆ। ಬಲ್ಲೆನೋ ನಾ ನಿನ್ನ ವಂಚಕತನವು ಶ್ರೀ। ವಲ್ಲಭ ಕೇಳೆಲೋ ಜಾರಚೋರ। ಕೊಲ್ಲುವ ಮೃಗಗಳಿಗೆ ಪರಿಪರಿವಿಧದಿಂದ। ಹುಲ್ಲು ನೀರೆರೆದು ಸಂತೋಷಬಡಿಸಿ। ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಯಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ, ತಾ। ನೊಲ್ಲದೆ ಹಿಂಸೆಯಾಮಾಡುವಂತೆ। ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಮಾನವರಿಗೆ ಇದರಂತೆ। ಮೆಲ್ಲನೆ ಸವಿತೋರಿ ಅಹಿಕಸುಖವ। ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಇತ್ತು ಕಡಿಗೆ ಕೆಡಿಸುವಯೋಗಾ। ಮಲ್ಲಮರ್ದನ ನಿನ್ನದು ನಿಶ್ಚಯಾ। ಖುಲ್ಲಾ ಏಕಲವ್ಯ ಗುರುಭಕ್ತಿಮಾಡಿ ಘನ। ಬಿಲ್ಲುವಿದ್ಯವ ಕಲೆತು ಕೆಡಲಿಲ್ಲವೇ। ಹೊಲ್ಲೆ ಜೀವರು ಭಕುತಿಮಾಡಿದರು ಫಲವಿಲ್ಲ। ಇಲ್ಲವೋ ಏಸುಜನುಮಕ್ಕೆ ದೇವ। ಗೊಲ್ಲವಲ್ಲಭ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ ವಿಜಯವಿ। ಠಲ ಪಂಢರಿರಾಯಾ ನಿನಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಕಲಿಯುಗದೊಳಗಿಂದ ಧರ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿತು ಕಾಣೋ। ಹೊಲೆ ಹದಿನೆಂಟು ಜಾತಿ ಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದಾಗಿ। ತಲೆದೂಗಿ ಪಾಡೋದು ಪೂರ್ವೋತ್ತರಾ ಜ್ಞಾನ। ಕೆಲವು ಕೆಲವು ಇಲ್ಲದಲೆ ಸರಿಬಂದಂತೆ। ಜಲಜನಾಭನೆ ನೀನೆ ಇದರೊಳಗಾವವ। ನೆಲೆವಂತರಿಪ್ಪಾರೋ ತಿಳಿದಿಪ್ಪ ಚನ್ನಾಗಿ। ಚಲುವ ಅಪ್ರಾಕೃತಗಾತುರ ಎನ ಗಿಂತು ತಿಳಿದಿಪ್ಪದು ಪಂಚಭೇದ ತತ್ವಜ್ಞಾನ। ಒಳಿತಾಗಿ ವಲಿಸಿ ಸಂಪಾದಿಸದ ಉನ್ನತ। ಸುಲಭಮುಕುತಿಯಾಗದೆಂದು ಅನುದಿನ। ಬಲವಂತ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪಂಢರಿಪುರ। ನಿಲಯಾ ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆ ಮತ್ತಾವದೂ ಕಾಣೆ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಆವರಂತಿರಲಿ ನೀ ನನಗೆ ಸರಿಬಂದ ಗತಿಯಾ ಕೊಡು । ತವಕದಿಂದಲಿ ಎನ್ನ
ಬಿನ್ನಪ ಲಾಲಿಸಯ್ಯಾ ದಿವಸ। ದಿವಸಕ್ಕೆ ಕ್ರಮಾನುಸಾರವಾಗಿ । ನವನವರೂಪ
ವನ್ನು ತೋರುತ್ತ ಸಲಹಬೇಕೋ । ಅವಗುಣ ಎಣಿಸದಲೆ ಕರಪಿಡಿದು
ಉದ್ಧರಿಸು । ಭವದೂರ ಭಕುತವತ್ಸಲಾ ದಿವಿಗಂಗಾಸ್ನಾನ ಪಾದದರುಶನ ।
ಲವಲಿವಿಕೆಯಿಂದ ಸುಜನರ ಸಂಗವಿತ್ತು । ಪವನಾಂತರಿಯಾಮಿ ಮಾಡಿಸೋ,
ನಿರ್ವಿಘ್ನ । ಅವನಿ, ಜಲ, ತೇಜ, ವಾಯು, ಗಗನದಲ್ಲಿ ನೀನೆ । ವಿವರಿಸಿ
ಪೇಳುವದೇನು ವಿಶ್ವಂಭರ ಕೃಷ್ಣ । ಶಿವನಂದನ ವಾಸ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ।
ಕವಿ ಪುಂಡರಿಕ ವರದ ಪಂಢರಿಪುರರಾಯಾ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಶರಣು ಶರಣು ನಿನ್ನ ಚರಣಾಬ್ಜಯುಗಳಕ್ಕೆ । ಕರುಣಿ ಪಂಢರಿಪುರಿ ವಿಜಯ
ವಿಠಲರೇಯಾ ॥ ೬ ॥

ಪಾಂಡುರಂಗ ಅಪರೋಕ್ಷ - ಸುಳಾದಿ ೯೧

ರಾಗ- **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಅಂದು ಮಾನಿನಾಗೆಲೋ ಹಾಹ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ । ಬಂದು ಸುಳಿದು ಪೋದುದು
ಅರಿಯಾದೆ । ಮಂದಮತಿಗೆ ನಾನು ಮನುಷ್ಯನ್ನವ ಬಿಡದೆ । ತಿಂದ ಪ್ರಯುಕ್ತ
ದಲ್ಲಿ ಇನಿತಾಯಿತೋ । ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಾರ್ವರ್ಕವಾಗಿದ್ದ ಮರವೋ ।
ಸಂದೇಹಗೊಳಿಸುವದು ನಿನ್ನ ಬಗೆಯೋ । ಎಂದಿಗೆಂದಿಗೆ ತಿಳಿಯಾದಿದ್ದೆ
ವಿಷಯಂಗಳಿಗೆ । ಪೊಂದಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯಾ । ಇಂದು ನೀನೆ
ಕೃಪೆಯಿಂದ ಬಾಂಧವನಾಗಿ । ಬಂದು ತಿಳಿಪಿದ ಕಾರಣದಿಂದಲಿ । ನಂದ
ವಾಯಿತು ಮನಕೆ ಉತ್ಸಾಹವೆಂದೆಂಬೋ । ಸಿಂಧುವಿನೊಳಗೆ ಮುಣುಗಿ
ತೇಲಾಡಿದೆ । ಅಂದೆ ಈ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದರಾದರೆ । ಮುಂದಿಯೊಳಗೆ ತಲೆ
ಹೊರೆಯಾಗುವೆನೆ । ಇಂದಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮಾಯಾ ಅನಂತಕಲ್ಪಕ್ಕೆ । ಒಂದೊಂದು
ಪರಿಉಂಟು ಬೊಮ್ಮಗರಿದು।ಕುಂದದೆ ಸತ್ವರಿಗೆ ಮೊದಲು ವಿಷಯಾ ಆಮೇಲೆ।
ಸಂದುವಾದಾಮೃತ ನೋಡ ನೋಡೆ । ಎಂದು ನಿನ್ನಂಘ್ರಿದ್ವಯಪೂಜಿಪ

ಸಜ್ಜನರು । ಒಂದೆ ಮನಸಿನಲಿ (ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ) ಸಾರುವರೊ । ನಂದ (ವ್ರಜ) ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಗೋಪಾಲಕನಾಗಿದ್ದೆ ದೇವ । ಇಂದು ಕ್ಷೇತ್ರನಿವಾಸ ವಿಜಯ ವಿಠಲಕೃಷ್ಣ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಜ್ಯಾರಿಪೋದ ಜೀವ ಇಂದ್ರದೇವರ ಮನೆಯ । ದ್ವಾರದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ದಾಸ್ಯ ಭಾವವೆಂದು । ಕಾರುಣ್ಯವೆ ಮಾಡಿ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಇದೆ । ಮಾರುತಿ ಪೇಳಲಾಯು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡೆ । ಆರಾರ ಸಾಧನ ಆವದೊ ನಾನರಿಯೆ । ಘೋರಪಾತಕ ಹಾರಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಹದಿ । ನಾರು ಸಾವಿರ ಗೋಪಸ್ತ್ರೀಯರಾಳಿದ ಕೃಷ್ಣ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಈರ್ವರ ಕರಸುವದೆಂದವ ಪೇಳಿದ । ಗೀರ್ವಾಣಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನುಡಿದ ಮಾತು । ಊರ್ವಿಯೊಳಗೆ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಮೇಯ ಇದೆ ನಿಜವೆಂದು । ನಿರ್ವಾಧಿಕ ಬಾಲಾ ಪ್ರಾಯವೆನದೆ । ಗರ್ವವ ತಗ್ಗಿಸಿ ಕರದು ವೈಯಾದೆ ಬಿಡರು । ನಿರ್ವಾಹಕರ್ತರು ಮೇಲಿನವರು । ನಿರ್ವಹಿಸಲಾರರು ಮರ್ತ್ಯರೆಂದೆನುತ ಆ । ಪೋರ್ವನು ಕೂಗಿ ಸಾರಿಪೋದನು । ಸರ್ವಥಾ ನಾನಿದಕೆ ಶಂಕಿಸುವವನಲ್ಲಾ । ಸರ್ವದ ನಿನ್ನಾಜ್ಞದವನೋ ನಾನು । ಸರ್ವಶಕ್ತನೋ ಕೇಳೋ ಬಿನ್ನಪ ಒಂದುಂಟು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಮನಸ್ಸಿನಪೇಕ್ಷ । ಗೀರ್ವಾಣನದಿಸ್ನಾನ ಗಯಪಿಂಡದಾನಾ । ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಾಗಳಿಂದ ನಿನ್ನ ಸೇವೆ । ದರ್ವಿಭೂತಸ್ಥನಾಗಿವನೆಂದು ಮನ್ನಿಸಿ। ಪೂರ್ವಮತಿಯ ಕೊಟ್ಟು ಪಾಲಿಸುತ್ತ । ಇರ್ವಗೆ ಮಾಡಿಸು ಪುಸಿಯಗೊಡದೆ ಮಾತು । ದೂರ್ವಿನಾದರೂ ನಿನಗೆ ಕೊಡಲರಿಯೆನೋ । ಶರ್ವಾದಿಗಳ ವಂದ್ಯ ವಿಜಯವಿಠಲಕೃಷ್ಣ।ನಿರ್ವಾಣಗಿಂದಧಿಕ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಮುಕುತಿಸುಖ॥೩॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಕಸಗೊಂಡ ಭೂಪತಿ ತಿರುಗಿ ಕೊಡುವೆನೆಂದು । ವಸಿಕರನಾಗಿ ಒಡವಂಗೆ ವೊಲಿದಾರೆ । ವಸುಧಿ ಮಾನವರೆಲ್ಲಾ ಮಂದಾಗಿ ಪೋಗಿ ಮಾ । ಣಿಸಲಾಗಿ ಭೂಪತಿ ಕೊಡದಿಪ್ಪನೇ । ಬೀಜನಾಭನೆ ಕೃಪಾರಸಪೂರ್ಣದೃಷ್ಟಿಲಿ । ನಿಸು

ನಗೆಯಲಿ ನಿನ್ನ ಭಕುತನ್ನ ಸಂತಾಪ । ಕೊಸರಿದರಿವಾರೆಂದು ಇಚ್ಛೆಮಾಡಿದರೆ ನಿ । ಲ್ಲಿಸಲಾಪರೆ ಸರ್ವಲೋಕದವರು ಕೂಡಿ । ಪಶುಪತಿ ಮಿಕ್ಕಾದವರು ಈ ಮಾತಿಗೆ। ಕುಶಲವಾಗಲೆಂದು ನಿನ್ನ ಸ್ತುತಿಪಾರು । ವಿಷಭುಂಜ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕೃಷ್ಣ ವಲಿದಾರೆ । ಹಸಗೆಟ್ಟು ಪೋಗುವೆ ಅನಾದಿ ದುಷ್ಕರ್ಮ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಚಿತ್ತವಾದರು ಹರಿಯೆ ಚಿತ್ತಜನಯ್ಯಾ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತ ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ । ಹತ್ತರಾ ತುತ್ತು ಪುಣ್ಯಕೀರ್ತಿಯಂ ಬರುವಂತೆ । ವಾರ್ತಿಯಾಗಲಿ ಎನ್ನ ಅರ್ತವೆ ಪರಿ ಹರಿಸು । ಸೋತ್ತಮರ ಗುರುವೆ ಎತ್ತಿ ಕರವ ಮುಗಿವೆ । ಮತ್ತೊಂದಾವದು ಅರಿಯೆ ಮಿತ್ರಾನೆ ನಮಗೆ ನೀನು । ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಿಸು ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪಸಿದ್ಧಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಇದೇ । ಉತ್ತರ ಲಾಲಿಸೈ ಅರಿಷ್ಟ ನಿವಾರಣಾ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಸಂತಾಪ ಕಳೆವಲ್ಲಿ ನೀನಲ್ಲದಿನ್ನಿಲ್ಲ । ಶಾಂತಮೂರುತಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕೃಷ್ಣ ॥ ೬ ॥

ಶ್ರೀ ದೇವರ ಚರಣಸ್ತೋತ್ರ - ಸುಳಾದಿ ೯೨

(ಶ್ರೀ ಪಾಂಡುರಂಗನ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಮಾಡಿದ್ದು)

ರಾಗ– ಭೈರವಿ **ಧೃವತಾಳ**

ತರುಣ ಅರುಣ ಕಿರಣದಂತೆ ಪೊಳೆಯುವ ಚರಣ । ತರಣಿ ಹರಿಣಾಂಕರನು ಧರಣ ಮಾಡುವ ಚರಣ । ವರಣ ವಾರುಣ ನಿತ್ಯಾಚರಣೆ ಮಾಡುವ ಚರಣ। ತರುಣಿ ದ್ರೌಪದಿಯ ಭಯ ನಿವಾರಣಮಾಡಿದ ಚರಣ । ಧರಣಿಯೊಳು ಪುಟ್ಟಿ ಸಂಚರಣ ಮಾಡಿದ ಚರಣ । ಕರುಣದಲ್ಲಿ ದಾಸರನಾದರಣೆಮಾಡಿದ ಚರಣ । ಸ್ಮರಣೆಮಾಡುವರಿಗೆ ಸಾಭರಣವಾಗುವ ಚರಣ । ಕರುಣಾಗತಿ ಸತತ ಪಂಢರಿಪುರವಾಸ ಶರಣವಾಗಿ ಎನ್ನ ಕಾರಣ ಉಳ್ಳನಕ ನಿನ್ನ । ಚರಣ ಸಂದರುಶನ ಲೇಸಾಗಿ ಈವುತ್ತ । ಶಿರದಲ್ಲಿ ಇಡುವದು ಶಿರಿ ರಮೆಯು ಶಿರಿ ।

ವರಕರುಣಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ನಿರುತ । ಪರಣ ನಿನ್ನದು ಸದಾ ಪರಿಣಾಮ ನೆನಿಸೊ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಭಕುತರಾಪತ್ತು ಪರಿಹರಿಸುವ ಚರಣ । ಲಕುಮಿಯ ಮೊಗಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿಯಾದ ಚರಣ । ತ್ವಕುವೇಂದ್ರಿಗಳನ್ನು ತುಳಿದು ನಿಲ್ಲಿಪ ಚರಣ । ಮುಕುತ ವಂದಿತ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿನ್ನ ಚರಣ । ಸಕಲ ಪಾಪಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತದ ಚರಣ । ಭಕುತರಾಪತ್ತು ಪರಿಹರಿಸುವ ಚರಣ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಕಂಸನ ಉರದಲ್ಲಿ ನಾಟ್ಯವಾಡಿದ ಚರಣ। ಹಂಸಡಿಂಬರನಾ ಭೂತಳಕಪರಿಸಿದ ಚರಣ। ಹಂಸವಾಹನನ ಮನದಲ್ಲಿ ಪೊಳೆವ ಚರಣ । ಸಂಸಾರಾಂಬುಧಿಯನ್ನು ಉತ್ತರಿಸುವ ಚರಣ । ಪುಂಸಪುಂಗವ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕರುಣೀ । ಅಂಶಾದಿಂದಲಿ ಜಗವ ಬೆಳಗುವ ಸಿರಿಚರಣ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಇದೆ ಚರಣವು ಇದೆ ಚರಣವು।ಹೃದಯದೊಳಗೆ ಬಂದು ಪದನಕ್ಕೆ ವೊದಗಲಿ। ಇದೆ ಚರಣ ಸಕಲ ಸದಾ ಸಂಪದವಿಗೆ ಪರಿಪರಿ । ಸಾಧನ ತೋರಲು ಇದೆ ಚರಣವು । ಸದನವಾಗಲಿ ಎನಗೆ । ಅಧಿಕ ದೈವವೆ ರಂಗಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿನ್ನ ಸದಮಲಚರಣ ಸದಾನಂದ ಚರಣ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಇಟ್ಟಿಗೆ ಗದ್ದಿಗೆ ಮೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಚರಣ । ಜಟ್ಟಿಗಳೆಲ್ಲರ ಕುಟ್ಟಿ ಕೆಡಹಿದ ಚರಣ । ಪುಟ್ಟಗೆಜ್ಜೆ ಪೊನ್ನಂದಿಗೆಯಿಟ್ಟ ಚರಣ । ಕಟ್ಟುಗ್ರ ದೇವವೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ನಿನ್ನ ಚರಣ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಬೇಡಿದಿಷ್ಟಾರ್ಥವೇಗ ಕೊಡುವ ಚರಣ । ಗೂಢಮಹಿಮ ವಿಜಯವಿಠಲ
ರಂಗನ ಚರಣ ॥ ೬ ॥

ಶ್ರೀ ಪಾಂಡುರಂಗ - ಸುಳಾದಿ ೯೩

ರಾಗ–ಭೈರವಿ **ಧೃವತಾಳ**

ಸುಂದರಮಯವಾದ ದ್ವಂದ್ವ ಚರಣವನ್ನು । ಇಂದು ಕಂಡೆನು ಬಂದು ।
ಅಂದು ಕಾಳಿಂದಿಯಾ ಧುಮುಕಿ ನಾ।ಗೇಂದ್ರನಾ ಫಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡಲು
ದುಂದುಭಿರಭಸಾ ಮೊರಿಯೆ ಗಗನ । ದಿಂದಲೆ ಪೂಮಳೆ ಬಿಡದೆ ಸುರಿಯೆ ।
ವೃಂದಾರಕವೃಂದ ಚಂದಾಗಿ ಸರಸಿಜ । ನಂದನ ಸಹಿತ ವಂದನೆ ಗೈವುತಿರೆ ।
ನಂದನಂದನ ಗೋಪಿಯ ಕಂದ।ಅಂದಂದಾಡಿದ ಗೋವಿಂದ ವಿಜಯವಿಠಲಾ।
ನಿಂದು ನಲುವಿಂದಾ ಮೆರೆವೆನು ಇಲ್ಲಿ। ಇಂದಿರೆಯರಸನ ನ್ಸಂದಮೂರುತಿಯಾ
॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಇದೆ ವೈಕುಂಠಾ ಇದೆ ಶ್ವೇತದ್ವೀಪ । ಇದೆನಂತಾಸನ ಇದೆ ಗೋಕುಲವೋ ।
ಇದೆ ವೃಂದಾವನ ಇದೆ ದ್ವಾರವತಿ । ಇದೆ ನಮ್ಮಾ ಯದುಪತಿ ಇಪ್ಪಾನಗರಾ।
ಇದೆ ನಮ್ಮ ತಿರುಮಲಾ ವಿಜಯವಿಠಲನಿಪ್ಪಾ ಸಂಭ್ರಮವೋ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಧನ್ಯನಾನಾದಿನೋ ದಾನ್ನವಾರಿಯಾ ಕಂಡು । ಎನ್ನ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪಡೆಗಾಣೆ
ಪಡೆಗಾಣೆ । ಅನ್ಯಾಯಗೊಳಿಸುವ ದುರುಳವೃತ್ತಿಗಳೆಲ್ಲಾ । ಬೆನ್ನು ತೋರಿದ
ವಯ್ಯಾ ಬೀಳುವಾದರಿಯಾದೆ। ಅನ್ನಾ್ತದೇವರಿಗೆ ಶಿರವಾಗಿ ಶಿರವಾಗಿ ಶರಣು
ಶರಣೆನ್ನಿನೋ ಆವಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ । ರನ್ನ ಕೈಸೇರಾಲು ಗಾಜುಮಣಿ ಬಯಸು
ವನೆ। ತನ್ನಿಂದತಾವೊಲದ ವಿಜಯವಿಠಲ ಕರ । ವನ್ನು ಪಿಡಿಯೆ ಎನಗೆ ಇನ್ನು
ಯಾತರಭೀತಿ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಮೈಲಿಗಿಯುವ ನಾನಾದಡೆ ಜಗದಯ್ಯಾ । ಅಯ್ಯಾನೆ ನಿನ್ನ ಮಂಗಳವಾದ ನಾಮಕ್ಕೆ । ಮೈಲಿಗಿ ಉಂಟೇನೋ ಮದನಾರಿಯ ಒಡೆಯಾ । ಮೈಲಾರಿ ಚೊಕ್ಕನು ಆವ ಕುಲದವ । ಅಯ್ಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲಾನುದಿನ ನೀನೊಲಿಯೆ । ವೈವಾದು ಸದ್ಗತಿಗೆ ಒಂದೆ ನಾಮವೆನೆನಿಯ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಹರಿದು ಎಂತನ್ನರಿಯಾದ ನರರಿಗೆ । ಶರಣಜನರಿಗೆ ಬಲು ಮರುಳುಕಾಣೋ ಪಾಂಡುರಂಗಾ । ಪರ ಇಟ್ಟಂಗಿ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂದಾ । ಸಿರಿಧರಪತಿ ವಿಜಯವಿಠಲಾ । ಗುರು ಪುರಂದರನ ಪ್ರೀಯಾ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಪಂಢರಿರಾಯಾ ಪ್ರಾಕೃತ ವಿರಹಿತ ಕಾಯಾ।ಪುಂಡರೀಕ ವರದ ವಿಜಯವಿಠಲ ರೇಯಾ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀ ಪಾಂಡುರಂಗ - ಸುಳಾದಿ ೯೪

(ದಾಸರು ಪಾಂಡುರಂಗನ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋದಾಗ್ಯೆ ರಚಿಸಿದ್ದು)

ರಾಗ-ಭೈರವಿ **ಧೃವತಾಳ**

ಅಚ್ಯುತಾನಂತನ ಕಂಡೆ । ಸಚ್ಚಿದಾನಂದೈಕ ಸರ್ವೋತ್ತಮನ ಕಂಡೆ । ಅಚ್ಚ ಮಲ್ಲಿಗೆ ವನಮಾಲಾನ ಕಂಡೆ । ಪಚ್ಚಕಡಗ ವಿಹ್ವರಾ ಕಂಡೆ । ನೆಚ್ಚಿದ ಭಕ್ತರ ಪೊರೆವ ದಾತನ ಕಂಡೆ ಅಚ್ಯುತಾನಂತ। ಅಚ್ಚರಿಯಾ ದೈವಾವೆ ವಿಜಯವಿಠಲ ರೇಯಾ। ನಿಚ್ಚಾ ಪಂಢರಪುರಿವಾಸಾ ರಂಗನ ಕಂಡೆ। ವಾಸುದೇವನ ಕಂಡೆ॥೧॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ವಾಸುದೇವನ ಕಂಡೆ ವಾಮನನಾ ಕಂಡೆ । ಕ್ಲೇಶನಾಶನ ಕಂಡೆ ಕೇಶವನ ಕಂಡೆ ವಾಸವಾನುಜನಾಗಿ ವಾಗೀಶಪಿತನ ಕಂಡೆ । ಶ್ರೀಶ ವಿಜಯವಿಠಲೇಶ ಚಂದ್ರ ಭಾಗಾ । ವಾಸ ರಂಗನ ಕಂಡೆ ವರನಾ ಕಂಡೆ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಕುಲಾಯಾ ಶಿರದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಸೊಬಗುಕಂಠ । ದಲ್ಲಿ ಮೆರೆವ ಎಳೆ ತುಳಸಿಮಾಲೆ ನವ । ಮಲ್ಲಿಕ ಸುರಗಿ ಜಾಜಿ ದಂಡೆ, ಉಡಿ । ಯಲ್ಲಿ ಗುಲ್ಲಿಯ ಚೇಲಾ ಸಿಗಿಸಿ ಕೊಂಡಾ ಗೋವಾ । ಕೆಲ್ಲಾರು ವಂದಾಗಿ ತುರುವಿಂಡು ಕಾಯವ್ರುತಾ । ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭಾ ಯದುಪಾ । ಚಲ್ಲಾಗಂಗಳ ಚಲುವ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸ್ವಾಮಿಯಾ । ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಪ್ಪನ ಕಂಡೆ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಗೋಪಿಯನಂದನ ಗೋಪಿಯರರಸ। ಗೋಪಾಲಾರ ವೊಡಿಯಾ ಸಾಂದೀಪನ ಪ್ರೀಯಾ । ದ್ರೌಪದಿಯಾ ಮಾನವ ಪರಿಪಾಲಕಾ । ಕೋಪ ಕಾಳಿಂಗನ ತಾಪ ನಾಶನ ಸಂ । ತಾಪಹರ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ । ಈ ಪಾಂಡೊ (ಡು) ರಂಗಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಕಂಡೆ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಮನುಜನಾಗಿ ಧನುವನು ಮುರಿದು । ದನುಜನ ಕಾಲಿಲೆ ಒರಸಿದೆ । ಮನುಜ ನಾಗಿ ಮಡಿಯನ್ನು ಉಟ್ಟು । ತನುವಿಗೆ ಗಂಧವ ಪೂಸಿದಾ । ಮನುಜನಾಗಿ ಹರನ ಸೋಲಿಸಿ । ತನುಜ ತನುಜನ್ನ ಬಿಡಿಸಿದ । ಮನುಜನಾಗಿ ಮನುಜ ಧರ್ಮವ । ಜನರಿಗೆ ಸೋಜಿಗ ತೋರಿದ । ಮನುಜನಲ್ಲ ಇದು ಮಾಯಾದ ಬೊಂಬೆ । ಘನ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ಕಂಡೆ । ಮನುಜನಾಗಿ ಸೋಳಾ ಸಾಸಿರ ಗೋಪೇಶ । ಮನಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿದ ಮನುಜನಾಗಿ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಆವಾಗ ಬಿಡದಿಲ್ಲಿ ಆಡುವವನ ಕಂಡೆ । ದೇವೇಶಾ ವಿಜಯವಿಠಲರಾಯನ ಕಂಡೆ ॥ ೬ ॥

ಶ್ರೀ ಪಾಂಡುರಂಗದೇವರು - ಸುಳಾದಿ ೯೫

ರಾಗ-ವರಾಳಿ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಜನನಿ ರುಕುಮಿಣಿ ಜನಕ ವಿಠಲಾನನಚತುಷ್ಟನು ಭ್ರಾತಾನು। ಅನಲನೇತ್ರನು

ಆತನ ಸುತ । ಅನುದಿನ ನಿಜಬಾಂಧವ । ಅನಿಲದೇವನು ಮುಖ್ಯಿತಗುರು । ಅನಿಮಿಷರೂ ಬೆಂಬಲಾರೆನ್ನೀ । ದನುಜ ದೈತ್ಯರು ಹತ್ಯಾದವರು । ಮುನಿಯ ದಾಸಿಯರು ಮಾರಿ ಮೃತ್ಯುಗ । ಇನಿತು ಹರಿದಾಸರಿಗೆ ಅಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾ । ಜನನಿ ರುಕುಮಿಣಿ ವನಜಾಂಡದೊಳಗೆ ಇವರಿಗೆ।ಎಣೆ ಇಲ್ಲಾ ಅವಲ್ಲಿ ಎಂಬರೂ ಘನ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ । ನೆನವರ ಸುಕೃತವಿನ್ನೆಂತೋ ।। ೧ ।।

ಸುಟ್ಟತಾಳ

ಕಡಲಶಯನ ನಾಮಾ ನುಡಿ ಎಂಬೋ ಖಡ್ಗಾ । ವಿಡಿದು ದುರಿತರಾಶಿಯಾ ತಡದು ತರುಬಿ ನಿಲಿಸಿ। ಕಡಿಕಡಿ ಎನುತಾಲಿ ಕಡಿದೊಟ್ಟುವರಯ್ಯಾ। ಸುಡುವ ದಾವಾನನಾ ಉಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವರು । ಪಡಿಗಾಣೆ ಹರಿಯಾ ಅಡಿಗಳನಂಬಿದ ದೃಢಭಕ್ತರಿಗಿನ್ನು । ಮೃಡನೊಬ್ಬನೆ ಬಲ್ಲ ಒಡ ಒಡನಾಡುವಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ನ್ನ । ಒಡನಾಡಿಸಿಕೊಂಬ ಕಡುಗಲಿ ದಾಸರಿಗೆ ।। ೨ ।।

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಉರಿಮಾರಿ ತುತ್ತಿಗೆ ಜಡಭರತನಕಟ್ಟಿ । ದುರುಳಾ ಪಿಡಿದೊಯ್ಯೆ ತರಹಸ ಲಾರದೆ। ಮರಳೆ ಉಗಳಿತು ನೋಡಾ ಹರಿಯಾ ಮಹಿಮೆಯಂತೆ।ಕರದೊಯ್ಯೆ ಪುಷ್ಕರನ ಯಮುನಾ ದೂತರು ತಂದು । ನರಕಾವೆ ಬತ್ತಿ ಪೋಯಿತು ಮತ್ತೆ ದುರ್ವಾಸಾ । ಪರಿಕ್ಷಿತಾ ಬಳಲಿದ ತಪನ ಕುಲಜನಿಂದ । ಧರೆಯೊಳು ಕೀರ್ತಿ ಮಾನಿನಿ ಕೆಣಕಿ ಯಮರಾಯಾ । ಪರಾ (ರ) ಜಿತನಾದನು ನಿಜವೆಂದು ತಿಳಿ ವಾದು । ಹರಿಶರಣರ ಪ್ರತಾಪಾರು ಬಲ್ಲರು ಬಲೂ । ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಶೋಧಿಸಿ ನೋಡಲು ನೆಲೆ ಇಲ್ಲಾ । ಶರಣರಾಡಿದಂತ ಆಡುವಾ ಪ್ರಲ್ಹಾದ । ವರದ ವಿಜಯವಿಠಲ ಐಶ್ವರಿಯಾ ದೇವಾ ।। ೩ ।।

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಹರಿದಾಸರು ಒಂದು ಚರಣವಿಡಲು ರಜ । ಹರಿಯಲು ಸುತ್ತಲು ಧರೆಯೆಲ್ಲಾ ಪಾವನ । ಪುರವೆಲ್ಲಾ ಪಾವನ್ನ ನರರೆಲ್ಲಾ ಪಾವನ್ನ । ಕೇರಿಪಾವನ ಹೊಲಗೆರೆಲ್ಲ ಪಾವನ । ಹರಿ ತನ್ನ ಶರಣನ್ನ ಚರಣ ರಜಾವನ್ನು । ಉರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಶಿರಿ ವಾಸಾವಾದಳು । ಹರಿ ತನ್ನ ಶರಣರ ತಾನೆ ಉದ್ಧರಿಸುವ । ಪರಮಾತ್ಮ ಪಂಢರಪುರಿ ವಿಜಯವಿಠಲ್ಲಾ ।। ೪ ।।

ಆದಿತಾಳ

ಭಜಿಸು ಬೇಕಾದರೆ ಅಜನ ಪಿತನ ಪಾದಾಂ | ಭಜನನುದಿನಾ ಭಜಿಪಾರು ಭಜಿಪಾರು। ನಿಜವಾಗಿ ತರತಮ್ಯ ಭಾವ ತತ್ವದಿಂದಲಿ। ಭಜಿಸುವ ಸುರವ್ರಜ ಮುನಿಜಾರರಿದೂ । ಕುಜನ ಮತನು ಪೊದ್ದು ಭಜನೆಯುಗಡಿಸುವರು । ಸುಜನರಿಗೆ ಪಾದ ರಜವಾಗಿ ಇಪ್ಪಾರು । ತ್ರಿಜಗದೊಳಗೆ ನವಮ್ಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನಾ। ನಿಜದಾಸರು ಸದಾ ಪ್ರಜಾವಂತಾವೆನಿಸುವರೂ ।। ೫ ।।

ಜತೆ

ನಂಬಿದವಗಿಗೆ ಕಟಿ ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು ಭ । ಪಾಂಭುದಿಯಾ ತೋರುವಾ ಪ್ರೀಯ ವಿಜಯವಿಠಲ್ಲಾ ।। ೬ ।।

ಶ್ರೀ ಪಾಂಡುರಂಗನ ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸುಳಾದಿ ೯೬

ರಾಗ–ಭೈರವಿ **ಧ್ರುವತಾಳ**

ವ್ಯಕ್ತನಾಗಿ ಶಕ್ತನಾಗಿ ವ್ಯಾಪಕ ಪಾಂಡುರಂಗ । ಭಕ್ತರಿಗಾಗಿ ಭಾಗ್ಯನಾಗಿ ಬಂದಾ ಬಂದಾ ಪಂಢರಿರಾಯಾ । ಉಕ್ತಿಗಳೊಂದಂದು ಲಾಲಿಸಿದಾರೆ। ಮುಕ್ತಾರು ಬೆರಗಾಗುತಿಪ್ಪಾರು।ಮುಕ್ತಿಕ್ರೀಡೆ ಇಲ್ಲೆ ತೋರಿದಾ ತವಕಾದಿಂದಲಿ ಕುಣಿವುತ್ತ । ಮೌಕ್ತಿಕಹಾರಾ ನಾನಾಭರಣಾ ಧರಸೀ ಗೋವಳ ಕೊಡಗೂಡಿ। ತ್ಯಕ್ತಾ ವೈದಿಕ ಮಿಕ್ಕಾದವರು ನೆರೆದು ಜಯಜಯಾವೆನುತಿರೆ। ಯುಕ್ತಿವಂತರು ಯುಗಯುಗದಲಿ ಇದೆ ಪರಿನೋಳ್ಪರು । ಭಕ್ತಿಗೊಲಿಪಾದು ಈಪರಿ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿದಾ ಜನಕೆ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಕನಿಸಿನಲ್ಲಿ। ಭುಕ್ತಿ ಮೊದಲಾದಾ ಸಂಪತ್ತುನೀವ ಸುರಧೇನು ಇದ್ದಂತೇವೆ। ಭಕ್ತಿಗೊಲಿದು ಈಪರಿ ರಿಕ್ತಾರಿಗತಿಪ್ರೀಯಾ ಪ್ರತಿಕಾದೊಳಗೆ ಇದ್ದಾ । ವ್ಯಕ್ತನಾದಾ ಯೋಗೀಶ್ವರಾ । ಶಕ್ತಿಪ್ರದಾ ಚಂದ್ರಭಾಗ ನಿವಾಸಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸಕಲಾ । ಭಕ್ತಿಗೊಲಿವದು ಈಪರಿ ।। ೧ ।।

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಎಣೆಗಾಣೆನು ರಂಗನ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ । ಮನದಲ್ಲಿ ನೆನಿಸಿದ್ದು ಸಲಿಸುವ

ಸಂಭ್ರಮದಿ । ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡುವನು ಪದಗತಿಯನು ಬಿಡದೆ । ಮಣಿಭೂಷಣ ದಿಂದ ಗೋಪಿಯರೆಡಬಲದಿ । ಮಿನುಗುತಿರೆ ಗೋಗಳು ಸುತ್ತಲು ಪಪ್ಪೇ । ಮುನಿ ಪುಂಡರೀಕನಿಗೆ ಅಂದೊಲಿದು ಬಂದಾ । ತನೆ ಈತನೆ ಕಾಣೊ । ಅನು ಮಾನಗೊಳದೀರಿ ಆರ್ತಿಯ ಪೋಗಾದಿ । ಘನಮಹಿಮಾ ನಮ್ಮ ವಿಜಯ ವಿಠಲಾ । ಮನುಜರೊಳಗೆ ಮನುಜರೂಪ ಧರಿಸಿ ಮೆರೆವ ।। ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಎಲ್ಲಿದ್ದರೇನಯ್ಯಾ ಭಕ್ತರಿಗೆ ವಲಿವ ಶ್ರೀ । ವಲ್ಲಭನ ಪ್ರೀತಿ ಅತಿಮಿಗಿಲೂ । ಕಲ್ಲು ಎನಿಸಲ್ಲಾ ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಲ್ಹಾದನ್ನಾ। ಸೊಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಬಂದ ಕಾಣೋ। ವಲ್ಲಾವಜಾತಿಗಳು ಸುತ್ತಾ ಚಪ್ಪಳೆನಿಕ್ಕಿ । ನಿಲ್ಲಾದೆ ಕುಣಿವಾರು ದೇವನೊಡನೆ। ಒಲ್ಲಿದಾ ಹರಿ ಕಾಣೊ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೀತಗೆ । ಇಲ್ಲವೋ ಸಾಮ್ಯವಾಧಿಕ್ಯ ಇಹಪರದಲ್ಲಿ । ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಡಕ್ಕಿಂತ ಇದೆ ಉತ್ತಮಾವೆನ್ನಿ । ಬಲ್ಲಾರು ಬೊಮ್ಮಾದಿ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲ । ಗಲ್ಲಾ ಎರಡರ ಬೆಳಕು ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಮರಂತೆ । ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ತುಂಬಿದೆ ವೈಚಿತ್ರಿಕ। ಮಲ್ಲಾ ಮರ್ದನ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ವಿಠಲಾ। ಎಲ್ಲೆ ಮಾಯಾದಾ ಬೊಂಬಿಯೊ ವರ್ನಿಸಲಾರಿನೊ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ನಿತ್ಯಸತ್ಯಕಾಮಾ ಪರಿಪರಿರೂಪದಲಿ । ಭೃತ್ಯರ ಸತ್ಯಕಾಮರಮಾಡಿ ಮನ್ನಿಸಿ। ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ ಆಶಿಯ ಬಿಡಿಸುವ ಕೂಡ।ಹತ್ತೊಂದು ಇಂದ್ರಿಯಾ ಸುಖ ಬಿಡಿ ಸುವ ಜಾಣಾ । ತೊತ್ತಿನಿ ತೊತ್ತಿನ ಮಗನ ಮೊಮ್ಮಗ ನಾನು । ಎತ್ತಿ ಭವ ದಿಂದ ಕಡೆಗೆ ಹಾಕುವದಯ್ಯಾ। ಮೃತ್ಯುನಿವಾರಣಾ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ವಿಠಲಾ। ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪಾ ನೀನಹುದೊ ಮತ್ತಹುದೊ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಪಾವನ್ನ ನಾನಾದೆ ಪಾವನ್ನ ನಾನಾದೆ । ಪಾವನ್ನ ಮೂರುತಿಯಾ ಪಾದ ದರುಶನದಿಂದ । ಭಾವದಲಿ ಇಂದು ನೆನಸಿದ ಯಾತ್ರಿ ಫಲ । ಪೂವಿನೊಳಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತೊ ಎನಗೆ । ದೇವನ್ನ ನಿಜರೂಹಾ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಕಂಡೆ । ಆಪಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯ ಬಂದೊದಗಿತೊ ಸಿದ್ಧ । ಜೀವನ್ನಾಮುಕ್ತರೆಲ್ಲ ನಲಿದಾಡು

ವರು ಬಂದು । ಕೈವಲ್ಲ್ಯಾಗುವದಕ್ಕೆ ಸಂಶಯ ಇನ್ನುಂಟೆ । ಗೋವೆ ಗೋವಳ ರಾಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ವಿಠಲಾ। ಕಾವಾ ಕಲ್ಮಷ ಕಳಿದು ಕಳೆವರದೊಳಗಿದ್ದು ॥ ೫ ॥

ಜ ತೆ

ಕಂಡು ಧನ್ಯ ನಾನಾದೆ ಕುಲಕೋಟಿಗಳ ಸಹಿತ । ಪುಂಡರೀಕವರದಾ ವಿಜಯ ವಿಠಲಾ ವಿಠಲನಾ ॥ ೬ ॥

ಪ್ರಯಾಗದ ಮಹಾತ್ಮೆ - ಸುಳಾದಿ ೯೭

ತ್ರಿವೇಣೀಯಮಘಶ್ರೇಣೀ ಕೃಪಾಣೀ ಮುಕ್ತಿಕಾರಿಣೀ ।
ಮಮಾನೀಹಿತಮಾದದ್ಯಾದ್ಧಿ ಮಾನೀಮಂ ಶುಮಾನಿವ ॥
ಪ್ರಯಾಗ ಮಾಧವೋ ಭೂಯಾದ್ದಯಾವಾರಿ ನಿಧಿಹೃದಿ ।
ಪ್ರಕೃಷ್ಟಯಾಗಸದೃಶೀ ಸಕೃದ್ಯಸ್ಯಹಿ ಸಂಸ್ಮೃತಿಃ ॥

ರಾಗ-ಭೈರವಿ **ಧೃವತಾಳ**

ಇದು ಪುಣ್ಯ ಭೂಮಿ ಆರ್ಯಾ ವೃತ್ತಾಂತರ್ಗತ । ಇದು ಬ್ರಹ್ಮ ವೈವರ್ತಕ ದೇಶಾವೆನ್ನಿ । ಇದು ಅಂತರಂಗ ವೇದಿ ಘಟ್ಕಲಾ (ಕಮಲಾ) ಮಧ್ಯವೆನ್ನಿ । ಇದು ವರ ರಾಜಾತಿ ತೀರ್ಥಪ್ರಯಾಗವೊ । ಇದು ತ್ರಿವೇಣಿ ಎನಿಸುವಾದು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಧವರಾಯಾ । ಇದು ವಿಷ್ಣು ಪ್ರಜಾಪತಿ ಕ್ಷೇತ್ರವೆನ್ನಿ । ಇಡು ಗಂಗಾ ಸರಸ್ವತಿಯು ಯಮುನಾತೀರವೆನ್ನಿ । ಇದು ವೇದ ಸ್ಮೃತಿ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯವೆನ್ನಿ । ಇದೆ ಇದೆ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿಯಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣ । ಇದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕವಿಲ್ಲಾ ಸಾಮ್ಯವಿಲ್ಲಾ। ಇದೆ ಮಸ್ತಕಸ್ಥಾನ ನಾಭಿವಾರಣಾಸಿ । ಪದಸ್ಥಾನ ಗಯಾವೆನ್ನಿ ಸರ್ವದಲ್ಲಿ ।ಇದೆ ಇದೆ ಪ್ರಣವಕಾರ ತ್ರಯಾಕ್ಷೇತ್ರ ಕೂಡಿದರೆ । ಇದೆ ಪೂರ್ಣ ಯಾತ್ರೆವೆನ್ನಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೇ । ತ್ರಿದಶಗಣಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಮುನಿನಿಕರಕೆ ಕಾಶಿ ಮುದ ದಿಂದಾ ಮನಜೋತ್ತಮಕೆ ವಿಷ್ಣುಪಾದಾ। ಇದೆ ಮಂದೆರಡು ಕ್ಷೇತ್ರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕ । ಅಧಿಕಾರಿಗಳುಂಟು ತರತಮ್ಯದಿ । ಇದೆ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಾ ಕರ್ಮ ಯೋಗ್ಯ ಜನರೊಂದಾಗಿ । ವಿಧಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿದು ಪೂಜಿಸುವರೂ । ಪದುಮೆ ಬ್ರಹ್ಮೇಶ ಇಂದ್ರ ಮುಕ್ಯಾದ ದೇವತೆಗಳು । ಸದಮಲವಾಗಿ ವರವ

ಪಡದಿಪ್ಪರೂ । ಉದಧಿ ಸಪೂತ ಮಿಕ್ಕ ನದನದಿ ಸರೋವರ । ಹ್ರದ ನಾನಾ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ತ್ರಿಲೋಕದಿ । ಇದರ ತರುವಾಯಾ ಪೆಸರಾಗಿ ಮೆರವುತ್ತಿವೆ । ಪದೋಪದಿಗೆ ತೀರ್ಥರಾಜನ ಆಜ್ಞದಿಂದ । ಮಧುರಾ ಮಿಗಿಲಾದ ಸಪ್ತಪುರಿ ಉದ್ಭವಿ । ಸಿದವು ಏಳು ಧಾತುವಿನಿಂದ ದ್ವಾರಾವೆನಿಸಿ । ಇದೆ ಪುಣ್ಯನಿಧಿ ಸುತ್ತಾ ಏಳು ಪ್ರಾಕಾರ ಸಂ । ಪದವಿಗೆ ಮರಿಯಾದಿ ವಲಿಯಾಕಾರಾ । ಇದೆ ಪಂಚಕ್ರೋಶಾವಿಡಿದು ಅಯೋಧ್ಯಾಧಿಗಣಿತಾ । ಮದಮತ್ಸರವಳಿದು ಗುಣಿಸ ಬೇಕೂ । ಬದುಕಿದ ದಿವಸದೊಳಗೆ ಲೇಶವಾದರು ಬಿಂದು । ಉದಕ ಸ್ಪರ್ಶವಾದಾ ಸುಜ್ಞಾನಿಯಾ । ಪದ ಪರಾಗವನ್ನು ಆವಾವನಮೇಲೆ ಬೀಳೆ । ಸದಮಲವಾಗುವದು ಅವನ ದೇಶಾ । ವದನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಗ ವರತೀರ್ಥ ರಾಜಾರಾಜಾ । ಉದಯಾದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ನೆನದಡಾಗೇ । ಎದಿರಾರು ಅವನಿಗೆ ಸರ್ಗಪವರ್ಗನಿತ್ಯ । ಸದನದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪದು ಸತ್ಯವೆನ್ನಿ । ಮಧುವೈರಿ ಮಾಧವ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸ । ನ್ನಿಧಿಯಾಗಿಪ್ಪನು ದೇವಾದಿಜೀವಿಗಳಿಗೆ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಸರ್ವಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಶಿರೋಮಣಿಯಾಗಿಪ್ಪದು। ಧರಣಿಯೊಳಗೆ ಇದೆ ವರರಾಜಾ ತೀರ್ಥ । ತರು ತಳಿತವಟಾ ಪರಮಮುಖ್ಯವೆನ್ನಿ । ಚಿರಕಾಲಾ ಬಿಡದೆ ಮೆರವುತಲಿಪ್ಪಾದಯ್ಯಾ । ಎರಡೇಳು ಭುವನಾ ಭರಿತವಾಗಿಪ್ಪದು । ಸ್ಮರಣೆ ದರುಶನ ಸಂಸ್ಮರಿಶ ಪ್ರಣಮಸ್ತೋತ್ರ। ಅರಘಳಗೆಮಾಡೆ ಪರಿಪರಿ ಜನ್ಮಂಗಳ ದುರಿತದುರ್ಗತಿನಿಕರ ಪರಿಹಾರವಾಗುವದಯ್ಯಾ । ಪುರಹರ ಮಿಕ್ಕಾದ ಸುರ ಗಣದವರಿಲ್ಲಿ । ಹರಿಯ ವೊಲಿಸಿ ಉತ್ತಮ ವರವಾ ಪಡದು ಸುಖದಿ । ಇರುತಿಪ್ಪರು ಕೇಳಿ ಕರುಣಾ । ಕರಮೂರ್ತಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ । ಶರಣ ಜನಕೆ ಇದೆ ದೊರಕುವದೆ ಸಿದ್ಧ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಇಲ್ಲಿ ತಪಸುಮಾಡಿದ ರುದ್ರ ಕಾಶಿಪುರ । ದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾದ ಪಿರಿಯಾನೆನಿಸಿ । ಎಲ್ಲಾ ಪುರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚತ್ವ ಐದಾಡೆ । ಅಲ್ಲಿ ಪಾಪದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಕಾಣೋ । ಇಲ್ಲಾವಿಲ್ಲಾ ಮೋಕ್ಷಾ ಎಂದಿಗಾದರು ಕೇಳಿ । ಸೊಲ್ಲುಲಾಲಿಸಿ ಜನರು ಸಿದ್ಧಾಂತದಾ। ಬಲ್ಲಿದಾ ಕ್ಷೇತ್ರರಾಜನ ಮಹಿಮೆ ಸೋಜಿಗಾ। ಎಲ್ಲಿಂದಾದರೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಾರದತನಕಾ। ಸಲ್ಲಾರೈ ಸದ್ಗತಿಗೆ ಮಾತು ನಿಶ್ಚಯಾ ಗೌರಿ । ವಲ್ಲಭಾ

ಕಾಶಿಲಿ ಉಪದೇಶವ । ನಿಲ್ಲಾದೆ ಮಾಡುವ ಇನಿತು ತಿಳಿದು ಸರ್ವ । ದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಾಡುವದು ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ । ಚಿಲ್ಲರಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆವಾವಾ ಸತ್ಕರ್ಮ । ಎಳ್ಳನಿತು ಬಿಡದಲೆ ಮಾಡಲಾಗೀ। ಇಲ್ಲಿ ಲೇಶ ಚರಿಸೆ ಯಾವತ್ತು ಬಲುಜನ್ಮ। ದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದದಕ್ಕೆ ಬಲುವೆಗ್ಗಳ । ಸಲ್ಲುವಾದೆ ಸರಿ ಪುಸಿಯೆಂದ ಮನುಜರಿಗೆ। ಹಲ್ಲುಕೀಳುವ ನರಕವಾಗುವದೂ । ಕ್ಷುಲ್ಲಕಮತಿ ಬಿಟ್ಟು ವೈಷ್ಣವವ್ರತದಿಂದಾ। ಮೆಲ್ಲಾಮೆಲ್ಲಾನೆ ಕರ್ಮನೆಸಗಲಾಗೀ । ಮಲ್ಲಾಮರ್ದನ ನಮ್ಮಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ರೇಯಾ । ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬಾ ಮಾಧವರೂಪದಲಿ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ದಶತುರಗ ಮೇಧವಾಸುಕಿಹಂಸ, ಮಾ । ನಸ ಚಕ್ರಾ ಗರುಡೇಂದ್ರಾ ಶಂಖ ಲಕುಮಿ ಊ । ರ್ವಸಿ ರುದ್ರಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಗ್ನಿ ಪಾರ್ವತಿ ವರುಣಾರ್ಕ । ಬಿಸಿಜ ಚಂದ್ರಮ ಸರಸ್ವತಿ ಭೋಗಾವತಿ ಧರ್ಮಾ । ವಿಷಹರ ಪಾಪವಿನಾಶನ ಕೋಟಿಯು । ಮುಸವ ಗದಾ ಋಣ ಮೋಚನ, ಗೋಗಣ । ವಸು ವಾಯು ಕುಬೇರಾ ನೈರುತ್ಯ ಮಧು ಘೃತಾ।ಕುಶ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸೀತಾ, ಶನೇಶ್ಚರಾ। ರಸ ದೇವಗಣ ಕಾಮಾ ಭೈರವ ವಿಘ್ನೇಶಾ । ವಸುಮತಿ ದುರ್ಗ ತಕ್ಷಕ ಭಾರ್ಗವ ನಾನಾ। ಋಷಿಗಳ ತೀರ್ಥ ತುಂಬಿಹವು ಬಲುಪರಿ । ಪೆಸರುಗೊಂಡು ಸ್ನಾನಾ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಜಪ । ಮಿಸುಣಿ ಸಯಜ್ಞಾದಿ ಸತ್ಕರ್ಮ ಸದ್ಧರ್ಮ । ಪೆಸರ ನಮಸ್ಕಾರ ಸ್ತುತಿ ಸಂಕೀರ್ತನೆ । ವಸತಿಯಾಗಿ ಲೇಶಮಾತ್ರ ಮಾಡಿದ ವಗೆ । ಪಶು ಜ್ಞಾನಿಗಾದರು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಹ । ಹಸನಾಗಿ ಬದಕಿ ಸಮಸ್ತ ಸುಖದಿಂದ । ನಿಶಿ ಇಲ್ಲದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಾಳೂವ । ಅಸುರ ಸಂಹಾರಿ ವಿಜ ಯ ವಿಠಲರೇಯಾ । ಬೆಸನೆಲಾಲಿಸಿ ಬೇಗ ಮನೋಭೀಷ್ಟೆ ಕೊಡುವ ॥೪॥

ಆದಿತಾಳ

ವಟಕಟ ಛಾಯಾದಲ್ಲಿ ಓರ್ವಮಾನವ ಬಂದು । ಶಠನಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಆಭಾಸ ಮಾಡಿ ನಿಂದು । ವಟವಟವೆಂದು ಕೂಗಿ ಕರೆದರೆ ಅವನಿಗೆ । ಸಟೆಯಲ್ಲಾ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಅನಂತ ಜನುಮದಲ್ಲಿ। ಪಠಿಸಿದದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನ ಬರುವದಧಿಕವಾಗಿ। ಭಟನಾಗಿ ಇಪ್ಪನು ಮಾಧವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ । ತುಟಿ ಮಿಸಕಲು ಮುಕ್ತಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಉಂಟು । ನಿಟಿಲಲೋಚನ ಬಲ್ಲ ಬಗಿದೆ ಉತ್ತರವಲ್ಲಾ । ವಟಪತ್ರ ಶಾಯಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ಬಂದು । ತೃಟಿಯಾದರು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದವಗೆ ಲಾಭ ವೀವ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ತೀರ್ಥರಾಜನ ಯಾತ್ರಿ ಮಾಡಿದವಗೆ ಪುರು । ಷಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಸುವದು ವಿಜಯ ವಿಠಲನೊಲಿವ ॥ ೬ ॥

ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಮಹಾತ್ಮೆ - ಸುಳಾದಿ ೯೮

ರಾಗ– **ಧೃವತಾಳ**

ಪಂಚಗಂಗಿಯ ಯಾತ್ರಿ ಮಾಡುವದು ಚನ್ನಾಗಿ । ಕೊಂಚಾ ವಲ್ಲವುಕಾಣೊ ತ್ರಿಜಗದೊಳೂ । ಸಂಚಿತಾರಬ್ಧಗಾಮಿ ನಾಶವಾಗುವದು ವಿ । ರಂಚಿ ಜನಕ ರಂಗ ವಲಿವ ಬಂದು । ಮುಂಚುಮುಂಚಾಗಿ ಜ್ಞಾನಪೆಚ್ಚುವದೂ ಪ್ರಾ । ಪಂಚದೊಳಗಿದ್ದರು ನಿರ್ಲಿಪ್ತನೋ । ಕಿಂಚಿತು ಕಾಲಾ ಇಲ್ಲಿ ವಾಸಾವಾಗಿರಲು ಸಂ । ಕಿಂಚಿನನಾಗುವ ಜ್ಞಾನಧನದೀ । ಚಂಚಲತನಬಿಟ್ಟು ಏಕಭಕುತಿಯಿಂದ। ಸಂಚಗಾರವನೀಯೊ ಹರಿ ಭಟರಿಗೆ । ಪಂಚಭಗವದ್ರೂಪ ಮನದೊಳು ನಿಲಿಸಿರಿ । ಪಂಚಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಉತ್ತಮರೊಳಗೆ । ಸಂಚಾರವನೆ ಇದೆ ಸಾಧನವೇ ಎಂದು । ಮಿಂಚುವ ಕಾಯದಲ್ಲಿ ನಲಿದಾಡುತಾ । ಪಂಚಗಂಗಿಯ ಸ್ನಾನ ಸುಲಭಲ್ಲವೋ ಮರುಳೆ । ಪಂಚಪಾಗನ ಕರುಣಾ ಪಡಿಯಬೇಕು । ಅಂಚಿ ಅಂಚಿಗೆ ಈತ ವೊಲಿಯಾಧಲ್ಲದೆ ಅಹಿ । ಮಂಚಾವುಳ್ಳ ದೇವೇಶನೀಕ್ಷಿಸುವನು। ಪಂಚಪ್ರಾಣಾನೊಳಗೆ ಇಪ್ಪಾ ವಿಜಯವಿಠಲನ । ಮುಂಚಾಗಿ ನೆನಸಲು ಸರ್ವ ಸಾಧ್ಯಾ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಭೂತಳದೊಳು ಗಂಗಾ, ಯಮುನ, ಸರಸ್ವತಿ ಉಂಟು. ಕಾಶಿ । ಕ್ಷೇತ್ರವ ಮಧ್ಯಾ ಮಾತುಮಾತಿಗೆ ಇದನೆ ಕೊಂಡಾಡಿದ ನರನ । ಪಾತಕ ಪರಿಹಾರಾ ಪರಮಜ್ಞಾನವ ಪ್ರಾಪ್ತಿ । ಭೂತಪ್ರೇತಾದಿಗಳ ದೇಹ ಬಂದಿದ್ದಾರಾಗೆ । ವಾತ ಮುಖದಿಂದಾ ಕಣ ಸೋಕಿದರಾಗಲೆ । ಜೋತಿರ್ಮಯಾ ಕಾಯಾ ಬರುವದು ಸಿದ್ಧವಯ್ಯಾ । ಸೀತಾನದಿ ಜನಕಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ। ಕೌತುಕಮಾಡಿಪ್ಪ ಪುಣ್ಯಪಾಪಿಗಳಿಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಉರ್ಜಾಮಾಸಾದಲ್ಲಿ ಪಂಚಗಂಗಿಯಸ್ನಾನಾ । ಸಜ್ಜನರೊಡಗೂಡಿ ಮಾಡಲವಗೆ । ಮುರ್ಜಗದೊಳು ಬಿಡದೆ ಸರ್ವಪುಣ್ಯಗಳು ತಾ । ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೆ

ನೆಸಗೆ ಬಲು ಕಾಲಾವು । ತಜ್ಜಾತಿಗಿಂದಧಿಕಾ ದಶಮಡಿ ಪುಣ್ಯಗಳು । ಆರ್ಜವ ಗುಣದಿಂದ ಬರುವವಾದಕೊ । ನಿರ್ಜರಾವಳಿ ಇವನ ಕೊಂಡಾವನು ಪಾಪ । ವರ್ಜಿತನಾಗಿ ಬಾಳುತಲಿಪ್ಪನೊ । ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ನಾನಾ ದೇಶದಲಿ ಕೀರ್ತಿ । ಪರ್ಜನ್ಯ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿಹದೊ । ವಜ್ರಪಾಣಿಯಾ ಲೋಕಾಸೇರುವಾರು ವಿೂರಿ । ಘರ್ಜನೆಮಾಡುವ ಮೇಲು ಮೇಲೂ । ದುರ್ಜನ ಹರ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಮಜ್ಜನಮಾಡಿಸುವಾ ವಿರಜಾನದಿಯಲಿ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಭೂಸುರಜಾಮಿಳ ಜಾತಿಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ । ದಾಸಿಯಾನೆರದು ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ । ವಾಸಾವಾದನು ಪಂಚಗಂಗೆಯ ತೀರದಿ । ಲೇಶಾವಾದರು ಪುಣ್ಯಮಾಡದೆ ಬಲುಮಹಾ । ದೋಷಾಕಾರಿಯಾಗಿ ಇರುತಿರೆ ಕಾರ್ತಿಕಾ । ಮಾಸ ಪ್ರಾಪುತ ವಾಗೆ ಪಂಚತತ್ವಗೈಯ್ಯಲು । ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಮದೂತರು ಬಂದೂ । ಫಾಶೆಮಾಡುತಿರೆ ಪಂಚಗಂಗೆಯಲೀ । ವಾಸಾಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಸುಪ್ರಭಾವ ದಿಂದಾ । ಕೇಶವದೂತರು ಬಂದು ಕಟ್ಟಿದದುಷ್ಟಾ । ಪಾಶವಬಿಡಿಸಿ ದುರಿತ ದೂರನ ಮಾಡಿ । ಲೇಸು ಪಾಲಿಸಿದರು ಮುಕ್ತಿಪಥವ ತೋರಿ। ದೇಶದೊಳಗೆ ಇದೆ ಏನೆಂಬೆನಾಶ್ಚರ್ಯ । ವಿೂಸಲಮನದಲ್ಲಿ ಈ ಗಂಗೆಯಲಿ ಬಂದು ।ಲೇಶ ಸಾಧನಮಾಡೆ ಅಪಾವಾದೇಹಿಗೆ । ನಾಶವಿಲ್ಲದಾ ಪುಣ್ಯಬಾಹುದು ತಡಿಯಾದೆ। ಶ್ರೀಶಾ ಮೂರುತಿಪತಿ ವಿಜಯವಿಠಲ ಹ್ಯ । ದ್ದಾ ಸರೋವರದಲಿ ಕ್ರೀಡೆ ಯಾಡುವ ಬಂದು ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಆದಿ ಯುಗಾದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಾನದಿ ಶ್ರೈತಾ । ವೇದಶಿರನ ಮಗಳು ಧೌತಪಾಪ ರೆನ್ನಿ । ಆ ದ್ವಾಪರದಲಿ ಬಿಂದು ಸರೋವರ । ವಾದದ್ದು ಕಲಿಯುಗಕೆ ಪಂಚ ನದಿ ಎನಿಸುವದು । ಸಾಧುಜನಾ ಇನಿತು ತುತಿಸಿ ವಂದಿಸುವರು । ಈ ಧರೆ ಯೊಳಗಿದೆ ವಾಸಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವೆನ್ನಿ । ಮಾಧವನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿ ಕಾಶಿಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಧ್ಯಾ । ಸಾಧನಾ ಮಾಳ್ಪದಕೆ ಇದೆ ಮಹಾಪುಣ್ಯಭೂಮಿ । ವೇದಗರ್ಭಾ ದಿಗಳು ಈ ಮಾಘದಲಿ ಬಂದು । ವೈದಿಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸ ಖಿಸುವರು ನಿತ್ಯಾ। ಪಾದಾರ್ಘ ಕಾಲಾ ಪಂಚಗಂಗೆ ಎಂದು ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ । ಐದುವಾ ಸತ್ಕರ್ಮ ಭಯದೂರನಾಗುವ । ಆದಿಮೂರುತಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಮೋದಮತಿಕೊಡುತಿಪ್ಪಾ ಇದನು ನೆನಿಸಿದವಗೆ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಪಂಚಗಂಗೆಯ ಯಾತ್ರೆಮಾಡಿ ಭಕುತಿಯಿಂದ । ಪಂಚರೂಪಾತ್ಮಕಾ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ವಲಿವ ॥ ೬ ॥

ಕಾಶಿ ಬಿಂದುಮಾಧವ ಸ್ತೋತ್ರ -ಸುಳಾದಿ ೯೯

ಸಂಬಿಂದುಮಾಧವಹಃ ಪಾಯಾದ್ವಿಭೋರ್ಯಸ್ಯ ನಿಸೀಕ್ಷಣಾತ್ ।
ಅಪಾರೋಽಪಿಹಿ ಸಂಸಾರಸಿಂಧುರ್ಬಿಂದುತ್ವಮಶ್ನುತೇ ॥

ರಾಗ– **ಧೃವತಾಳ**

ಶ್ರೀ ಕೇಶಾಯಾದಿ ಯೊವದೊಂದಂಗಾ ಪೊತ್ತಾ । ಲೋಕೈಕಾ ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯ ಪೂರ್ಣಾಪೂರ್ಣಾ । ಸಾಕಾರಾ ಮೂರುತಿ ಪ್ರಾಣೇಂದಿರಾಪತಿ ಅ । ನೇಕ ರೂಪ ಶ್ರೀಯಾ ಗುಣಗಣನಂತಾನಂತ । ಶೋಕವಿನಾಶ ನಾರಸಿಂಹಾದಿ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ । ಲೋಕೇಶ ಮೊದಲಾದಾ ತತುಶಬ್ದದಿಂದ । ಓಕಾರಾ ಓಂಕಾರದಿ ವರ್ಣಾಶಭಿಧೇಯಾ । ಶ್ರೀ ಕಾಂತಾ ಸಮಸ್ತಶಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನಾತ್ಮಕ । ವೈಕುಂಠ ನಾಯಕ ವೈತರಣಿ ತಾರಕಾ । ಏಕಾರ್ಣವಾಸ ವಟಪತ್ರಶಾಯೀ । ಎಂಕಾತಿ ಗಳ ಮನೋರಥವೆ ರಾಕ್ಷಸಾರಾತಿ । ಗೋಕುಲಾ ಭೂಮಿಪಾವನ ಜೀವನಾ । ವೈಕಾರಿಕ ತೈಜಸ ತಾಮಸ ಕರ್ಮಪುಣ್ಯ । ಶ್ಲೋಕಾನೆ ನಿನಗೆ ಅರ್ಪಿತವಾಗಲಿ। ನಾಕ ನದಿಯ ಜನಕ ವಿಜಯವಿಠಲ ವಿ । ವೇಕಬುದ್ಧಿಯ ಕೊಡು ಬಿಂದು ಮಾಧವ ಕಾಶಿ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕಾಶಿಗೆ ಬಂದೆನಯ್ಯಾ ಕಾಶಿಗೆ ಬಂದ ಶತ। ಕಾಶಿಗೆ ಬಂದೆನಯ್ಯಾ ಕಾಶಿಗೆ ಬಂದ ರಾಗಾ ಕಾಸಾವಿಸಿ ಪೋಗದು । ಕಾಶಿನಿಂದಲಿ ದೇಹ ಕಾಸಿದಂತಾಯಿತು । ಕಾಶಿಜಪತಿವಂದ್ಯಾ ವಿಜಯವಿಠಲ ಯೇ । ಕಾಶಿಯ ಬಿಡಿಸೂ ಕಾಶಿಯಪುರ ಧೊರಿಯೆ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಆವಾವಾಬಗೆಯಿಂದ ಇದ್ದರಾಡಾನು। ದೇವಾ ನೀನೇ ಕರುಣಮಾಡಿ ಎನ್ನಾ। ಕಾವ ಮಾತಲ್ಲಾದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಯೋಚನೆ । ಆವಾವಾ ಜನುಮಕ್ಕೆ ಮಾಡೆ ನಯ್ಯಾ । ಪಾವನ ಪಾವನ ನಿನ್ನಾಧ್ಯಾನವೆ ಜಗ । ತ್ಪಾವನ ನಿನ್ನ ಪಾದೋ

ದದಕೆ ಉಂಟು । ಈ ವಿಧವಲ್ಲದೆ ಸಾಧ್ಯಾಸಾಧನವಿಲ್ಲ । ಕೋವಿದರರಸನೆ ಕೇಶವ ಮೂರ್ತಿ । ನೋವು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಕರತಂದು ನಿನ್ನಂಘ್ರಿ । ದಾವರೆ ಜಲದಲ್ಲಿ ಮಿಯೊಸಿದೇ । ಭಾವದಲಿ ಭಕ್ತರು ನೆನದದ್ದು ಪೂರೈಸಿ । ಸಾವ ಧಾನವಾಗಿ ಕೊಡುವವನೆ । ಪೂವಿಲ್ಲನಯ್ಯಾ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಠಲ ಮಾಧವ । ಶ್ರೀ ವಾರಣಾಸಿಯ ವಾಸಾ ನಾನಾವೇಶಾ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಅನಂತ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದ ಕಾಲಕ್ಕೂ । ನೀನೆಣಿಸುವನಲ್ಲಾ ಸತ್ಯಕಾಮ ನೆಂದು । ಶ್ರೀನಾರಿಬೊಮ್ಮಾ ಮಹೇಂದ್ರಾದ್ಯರು ನಿತ್ಯ । ಎಣಿಕೆಮಾಳ್ಪರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ । ಮಾಣಾದೆ ಮತಿಯಿಂದ ತಲೆದೂಗಿ ಅನುಭವ । ಏನೆಂಬೆ ನಿನ್ನಯ ಬಲು ಪ್ರತಾಪಕ್ಕೆ । ಮನವಾಗುಣಿಸಿ ನೆಲೆಗಾಣಬಲ್ಲನೆ । ಮೇಣು ಗಿರೀಶಗೆ ಕಾಶಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ । ನೀನಿಲಿಸಿದೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯವ ಪೋಗಾಡಿ। ಆನಂದ ವನವಾಸಾ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಜಾನ್ಹವಿಪಡದ ಜಗದಮೋಹನ ಸ್ವಾಮಿ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ನರಕತಾರಕ ನಾರಾಯಣ ನರಕಮಾರಕ ನಾರಾಯಣ । ನರನಾರಾಯಣ ನಾರದವರದ । ಹರಿ ವಾಸುದೇವ ಪರಮ ಮಂಗಳ ಪರದೈವ । ನೆರನಂಬಿದೆ ನಿನ್ನ ಚರಣ ಶರಣವರಣ । ಶರಣ ನರಕತಾರಕ ನಾರಾಯಣಾ ಕರುಣಾ ಶರಧಿ ತ್ರಿಪುರವೈರಿ ಕರಶರಸರಸಿಜಾಂಡಾಕರಾ । ವರಣ ಅಸಿ ಸಂಗಮನಿಲಯ। ನರಕೋದ್ಧಾರಕ ವಿಜಯವಿಠಲ । ನರಹರಿ ಬಿಂದುಮಾಧವ ಕಾಶಿ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಅಗ್ನಿ ಬಿಂದು ವರದಾ ಅನಾದಿಮೂರುತಿ । ಅಜ್ಞಾನಾ ಪರಿಹಾರಾ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ಕಾಶಿ ॥ ೬ ॥

ಕಾಶಿ - ಸುಳಾದಿ ೧೦೦

ರಾಗ– ತಾಳ–

ಕಾಶಿ ಕೇಶವ ನಿರ್ಮಿತಾ ಕೈವಲ್ಯಾ ನಿದ್ಧಾ ಸ್ವಪ್ನ । ಕಾಶವಾಗಿದೆ ಸತ್ವಾಭಾಗ ದಲ್ಲಿ । ದೇಶಾಮಧ್ಯದ ಅದಕ್ಕೆ ಎಣೆ ಮಿಗಿಲುಗಾಣೆ । ಈಶನಾ ಇಲ್ಲಿ ವಾಸಾ

ಹರಿಕೃಪೆಯಿಂದ । ವಾಸವಾದ್ಯಾ ಮಿಕ್ಕಾ ನಿರ್ಜರಾದಿಯಿಂದ । ಲೇಸು ಪೂಜೆ ಗೊಂಬ ಪಾರ್ವತೀಶಾ । ವಾಸಾವಾಗಿದ್ದ ಜನಕೆ ರಾಮನ್ನಾಮ ಉಪ । ದೇಶ ವನ್ನೆ ಮಾಡುವ ಮನದಿ ನೋಡಿ । ಕ್ಲೇಶವಿದೂರ ಶಂಭು ವಿಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿ। ಲೇಸುಲೇಸು ಎಂದೆನುತ ತಲೆದೂಗುವ । ರಾಶಿ ಗುಣಗಳಿಂದಾ ಹರಿಯನ್ನೆ ಹಾಡಿಪಾಡಿ । ದೋಷರಹಿತನಾದ ಜಗವರಿಯೇ । ಕಾಶಿ ಕೇವಲಾ ವಿಷ್ಣು ಕ್ಷೇತ್ರವಾ ಕಾಣೋ ಗಿ । ರೀಶಗೆ ದತ್ತಾ ಈ ಪುರದ ಪದವೀ । ಆಸುರವೃತ್ತಿ ಯಿಂದಾ ಪೇಳುವ ಮಾತು ನಿ । ಶ್ಚೈಸದಿರಿ ಮನದೊಳು ಮಹಾಧೀರಾರು । ಕಾಶಿಕೇಶವ ಆದಿಕೇಶವನೆಂದಾ ಮಾ। ನಿಸನ್ನ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಗಣಣೆ ಇಲ್ಲಾ । ಶೇಷಾಪೂರಿತ ಕರ್ಮಾ ಇಲ್ಲಿದ್ದ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ । ತ್ರಿಸಂಬಂಧಾದಿಂದ ಕಡೆ ಬೀಳೂವ । ಭೂಷಣವಾಗಿಪ್ಪದು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ವಾರಾ । ಣಾಸಿ ಆನಂದಾ ರಣ್ಯಾ ಆ ವಿಮುಕ್ತಿಯು । ಕಾಶಿ ಮಹಾ ಸ್ಮನಾಶಾ ರುದ್ರಪುರಿ ಪುಣ್ಯಪಂಚ । ಕ್ರೋಶವಿಸ್ತಾರ ಚತುರ್ದಿಕ್ಕುವಲಯಾ । ಈ ಸಮಸ್ತಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಪೆಸರಾಗಿ ಇಪ್ಪಾದು ದಿವೊ । ದಾಸಭೂಪಾಲಾನಿಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸಿ ಮೆರೆದಾ । ಕಾಶಿರಾಜಾ ಮಿಕ್ಕಾ ಸರ್ವರಾಯರು ಉ । ಲ್ಲಾಸಾದಿಂದಾಳಿದಾರು ಹರಿಭಜನೆಯಲ್ಲಿ। ಆಸುರಕರ್ಮ ಸ್ವಭಾವಿಕ ಪೌಂಡ್ರಿಕಾ। ವಾಸುದೇವಾನೆಂದೆಂಬವಾ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾ । ಮೋಸವಿಲ್ಲಾದೆ ಇವನ ಮತದಂತೆ ನಡಿಯಾದಿರಿ । ಕ್ಲೇಶವಾಹುದು ಕಾಣೊ ಎಂದೆಂದಿಗೇ । ದೋಷವರ್ಜಿತರಾಗಿ ಸುಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮಂದ। ಹಾಸ ದಿಂದಾಲಿ ಮುಕ್ತಿಯು ಸೇರಿದಾರೂ । ಕಾಶಿಯಾತ್ರಿಗೆ ಬಂದಾ ಜನರ ಸಂಗಡ ತನ್ನಾ । ದೇಶದಲ್ಯಾದರೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ । ಗ್ರಾಸಾಗೋಸುಗವಾಗಿ ಪೋದ ವನ ಕುಲದ ಸಂ । ತೋಷಾ ಪೇಳುವನಾರು ಅಜ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ । ಕಾಶಿನಿವಾಸ ಬಿಂದು ಮಾಧವಾತ್ಮಕ।ವಿಶೇಷ ಮೂರುತಿ ವಿಜಯವಿಠಲಾ ಪೊಳೆವನಿಲ್ಲಿ ॥೧॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಭಗೀರಥ ತನ್ನವರಾ ಉದ್ಧರಿಸುವದಕ್ಕೆ। ಹಗಲಿರಳು ಬಿಡದೆ ತಪವನ್ನೆ ಮಾಡಿ। ಜಗದ ವಲ್ಲಭನಾದಾ ಶ್ರೀಶನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ । ಗಗನ ನದಿಯ ತಂದಾ ಶಿವನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ । ನಿಗಮ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯಾ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಂದಲಿ । ಜಗದೊಳು ಪರಿದು ಈ ಕಾಶಿಯ ಮುಂದೆ । ಝಗಝಗಿಸುತ ಬಂದು ಯಮುನೆ ಸಂಗಡ ವಾಗಿ । ಮಿಗೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಮೆರದಾಳ್ಲೈ ಗಂಗೆ । ಮಗಳೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಾ ಖ್ಯಾತಿಯಾಗಿಪ್ಪದೂ । ಬಗೆಬಗೆಯಿಂದ ಸಾಧನವಾಗುವದಲ್ಲಿ । ನಗ ಧರ ನಾರಾಯಣ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಅಗಣಿತ ಗುಣಧಾಮಾ ಅಧಿಪತಿ ಯಾಗಿಪ್ಪಾ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಇದು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೂ ತ್ರಿಲೋಕಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ । ತ್ರಿದಶಗಣ ಮುನಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ವಾಸ । ಪದುಮನಾಭನ ಮೂರುತಿ ಒಂದೊಂದು ಪೆಸರಿನಲಿ । ಪದೊಪದಿಗೆ ಇಪ್ಪದು ಲಾಲಿಸುವದು । ಮಧುಸೂದನ, ಮತ್ಸ್ಯ, ಕೂರ್ಮ ಪರಶುರಾಮ। ಮದನಗೋಪಾಲ, ನರಸಿಂಹ, ವರಹ । ಮುದದಿಂದ ಮಾಧವ, ಕೇಶವ, ವ್ಯಾಸ, ವಾಮನ, ರಾಮ । ಮೊದಲಾದ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಸಾಕ್ಷಾದ್ರೂಪ । ಸದಮಲತನದಿಂದಾ ಭರಿತವಾಗಿಹವು । ಬುಧರು ಕೊಂಡಾಡುವದು ಭಕುತಿ ವಿಧಿರುದ್ರಾದಿ ರೂಪಾ ಬಹುವುಂಟು ಸರ್ವದ । ಹದುಳಕೊಡುತ್ತಿಪರು ನಂಬಿದವರಿಗೆ । ಇದೆ ವಾಸಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ಎಂದೆಂದಿಗೆ ಎಂದು । ತ್ರಿದಶ್ಯಾದರು ನೋಡೆ ಇಚ್ಛೈಪರು । ಹೃದಯಾದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಿ ಕಾಶಿಪಟ್ಟಣ ಮಹಾ । ನಿಧಿಯಾ ತಂದೀವರು ದಾರಿದ್ರಗೆ । ಬುಧರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವ ಪಾಲಿಸುವದು ಮುಕ್ತಿ। ಬದಿಯಲಿ ಉಂಟು ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ । ಬದಿಯಲಿಪ್ಪ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂ । ಪದವಿಗೆ ಮಾರ್ಗವ ತೋರಿ ಕೊಡುವ । ಒದಗಿ ವಂದಡಿ ಇಟ್ಟು ತಿರಗಿ ಪೋದರಾಗೆ । ವಿಧಿಕಲ್ಪ ಪರಿಯಂತ ಸುಖಿಸುವನೊ । ಸುದರಶನ ಪಾಣಿ ವಿಜಯ ವಿಠಲರೇಯಾ । ಎದಿರಿಲಿ ಪೊಳೆವ ಗತಿತಪ್ಪದಲೆ ಪಾಡಿ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಹರಿ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಶ್ವೇಶ ಇಂದ್ರ ಕಾಮಾದ್ಯರು। ಹರಿಪ್ರೀಯ್ಯ ಸರಸ್ವತಿ ಪಾರ್ವತಿ ಮಿಗಿಲಾದಾ । ಪರ ನಾರಿಯರು ಉಂಟು ಭೈರವ ಗಣನಾಥ ಸಮಸ್ತಜನ ವಾಸರ । ಒಂದು ಬಿಡದಲೆ ಬಹು ರೂಪಗಳಿಂದಾ । ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಇಪ್ಪರು ಮಿರುಗುತ ಮೆರವುತ್ತಾ । ವರಗಳ ಕೊಡುತಾ ಭಕ್ತರನಾ ಪಾಲಿಸೂತಲಿ । ತರಣಿ ಮಧ್ಯಾನ್ಹಕೆ ಬರಲು ಮಜ್ಜನಕೆ ತೀ । ವರದಿಂದಾ ಮಣಿಕರ್ನಿಕೆ ಸಾರುವರೈ । ಧರೆಯೊಳು ಐರ್ನಿಸಾಲರಿದು ನಾಲ್ಕನೆ ಕ್ಷೇತ್ರ । ಹರಿದುಪೋಗುವದಲ್ಲಾ ಪ್ರಳಯಕಾಲಕೆ ನಿತ್ಯಾ । ಹರಿ ಸಂಕರುಷಣಾತ್ಮಕಾ ನರಹರಿರೂಪ । ಧರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯರಾ ವೊಡಗೂಡಿ ಕುಣಿವಾನು । ಪರಮಮುಖ್ಯಕಾಣೊ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಾಡುವ । ನರನೆ ಮುಕ್ತಪ್ರಾಯ ದೇಹಾಂತ ಶುಭಪೂರ್ಣ । ಸುರಗಂಗಾಪಿತ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ತನ್ನ । ಶರಣಂಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಮಾಡಿ ಕೊಡುವಾ ಒಲಿದೂ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ವರುಣಸಂಗಮ ಪಂಚಗಂಗೆ ಮಣಿಕರ್ನಿಕೆ । ತುರಗ ಈರೈದು ಮೇಧಾ ಅಸಿ

ಸಂಗಮ ನಾನಾ । ವರ ತೀರ್ಥ ಜ್ಞಾನಾವಾಪಿ ವೃದಾ ಕಾಳಿ ಮಿಗಿಲಾದ । ಸುರಮುನಿ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಧನ್ಯರಾಗಿರಿ । ಪುರದೊಳು ನಿತ್ಯಾಯಾತ್ರಿ ಅಂತರಗೃಹಾ, ಉ । ತ್ತರ ದಕ್ಷಣ ಮಾನಸನಗರಾ ಪ್ರದಕ್ಷಣಾ । ತರುವಾಯ ಪಂಚಕ್ರೋಶ ಯಾತ್ರಿ ಮಾಡಿ ಸರ್ವ । ಕರಣ ಶುದ್ಧಿಯಿಂದ ದೇವಋಷಿ ಪಿತೃಗಳು ಹರುಷಾವಾಗುವಂತೆ ಸತ್ಕರ್ಮಾಚರಿಸಿ ಆ । ರ್ಯರ ಸಹವಾಸ ದಿಂದಾ ಕಾಲಕ್ರಮಣೆಮಾಡು । ದುರುಳಾ ಜನಾಹಾರಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ರೇಯಾ । ಪರಿಪರಿ ಸುಖಕೊಡುವಾ ಇಹಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಕಾಶಿಯೊಳೊಂದಡಿ ಇಟ್ಟುಪೋದಡೆ ವೇದ–। ವ್ಯಾಸರೂಪಾತ್ಮಕಾ ವಿಜಯ ವಿಠಲ ಬರುವಾ ॥ ೬ ॥

ಗಯಾದ ಮಹಾತ್ಮೆ - ಸುಳಾದಿ ೧೦೧

ರಾಗ- **ಧ್ರುವತಾಳ**

ಶ್ರೀ ಗಯಾದ ಯಾತ್ರಿಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯ ಮಾನವರು । ಅಗವೋಕ್ತಿಯಿಂದ ತಿಳಿದುನೋಡಿ । ಭೋಗದಾಸೆಯಬಿಟ್ಟು ಭಕುತಿಮಾರ್ಗದಿಂದ । ಯೋಗಿ ಜನರ ಸಂಗಡದಿಂದಲಿ । ಯಾಗ ಮೊದಲಾದ ಕರ್ಮಕಲಾಪಂಗಳು । ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದರು ದೋಷವಿಲ್ಲಾ । ಸಾಗಿಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ನೂರೊಂದು ಕುಲವ ಲೇ । ಸಾಗಿ ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕು ತ್ರಿಕರ್ಣದೀ । ಭಾಗಾದೆಯಾದವ ದ್ವೇಷದಿಂದಲಿ ಬರ। ಲಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯುಂಟು ಪಿತ್ರಾದಿಗೇ । ಈಗಲಾಗೆನ್ನದಿರಿ ಕಂಡ ಮಾತುಬರಲು। ವೇಗಾದಿಂದಲಿ ನರಕಾ ದೂರಾಗೋವ್ರೂ । ಸಾಗರ ಶಾಯಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯ ವಿಠಲನಂಘ್ರಿ । ಜಾಗುಮಾಡದೆ ನೆನೆಸೆ ಸಮಸ್ತ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಪರಮ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಫಲ್ಗುಣಿ ಶ್ರಾದ್ಧವನು । ವಿರಚಿಸಿ ವಿನಯದಲಿ ಪ್ರಥಮ ದಿವಸದಲ್ಲಿ । ತರುವಾಯ ಕಮಲಾಸನ ತೀರ್ಥಪ್ರೇತ ಶಿಲೆಯು । ಚರಿಸಿ ಚತುರನಾಗಿ ಎರಡನೆ ಸ್ಥಾನದ । ಲಿರಾಮ ಪರ್ವತರುಮಾ । ಸರೋವರ ಕಾಕಬಲಿ । ಎರಡೆರಡೂ ಒಂದೂಸ್ಥಳ ಒಂದೇ ದಿವಸ । ಕರಣಶುದ್ಧಿಯಿಂದ ಪಿಂಡಪ್ರದಾನವಗೈದು । ಸುರುಸಾರ್ವಭೌಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಗದಾ । ಧರನ ಪ್ರೀತಿಬಿಡಿಸಿ ಕುಲವನು ಉದ್ಧರಿಸಿ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ

ಉತ್ತರಮಾನಸ ಕನಕ ತೀರ್ಥಸೂರ್ಯ । ಹತ್ತಿಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಮಾನಸ ಮಧು ಕುಲ್ಯಾ । ಸತ್ಯವಾಗಿ ಐದು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ । ಪಿತೃಗಳನುದ್ಧರಿಸೆ ಅಲ್ಲಿಂದಾ ಮರುದಿವಸಾ । ಮಾತೆಮಾತಂಗ ಧರ್ಮಕೂಪ ಅಶ್ವಸ್ಥ ತತ್ತಳಿಸುವ ಬಹ್ಮ ಕುಂಡಕ ಕಾಸ್ನಾನ । ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಪಿಂಡಪ್ರದಾನವ ಗೈದು । ಪಿತೃಮಾತೃ ವಂಶಗತಿಗೆ ಪೊಂದಿಸುವದು । ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ । ಆತ್ಮ ಸಮ್ಮತ ಪಾಲಿಸುತಿಪ್ಪ ಪ್ರತಿದಿನಾ ॥ ೩ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಇನಿತು ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಪಿತೃಗಳ್ಗ ಪರಮಾನ್ನ । ಘನಕ್ಷೀರ ತರ್ಪಣದೀಪವ ವಿರಚಿಸಿ । ಅಣೋರಣಿಯಾದ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿಯ ಮತ್ತೆ। ವನಜಾಸನಾ ರುದ್ರ ಇಂದ್ರ ಸ್ಕಂದಾರ್ಕಬ್ಜಾ । ಅನಲೈದು ಗಣೇಶ್ವರ ಕ್ರೋಂಚಕಲಶೋ ದ್ಭವ । ಮುನಿಕಾಣ್ವದಧಿಚಿ ಮಾತಂಗಾ ಕಶ್ಯಪಮುನಿ । ಎಣಿಸಿ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ಪಾದದ ಮೇಲೆ ಸ । ದ್ಗುಗಣದಿಂದ ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಪ್ರಕಾರಮಾಳ್ಪದೂ । ಗುಣಪೂರ್ಣ ವಿಜಯವಿಠಲ ಗದಾಧರಗೆ ವಂ । ದನೆ ಮಾಡು ಗಜರೂಪ ದಲ್ಲಿಗೆ ದಂದುನಿಂದೂ ॥ ೪ ॥

ಝಂಪೆತಾಳ

ಭಕುತಿಯಿಂದಲಿ ಮೂಲವಟದಲ್ಲಿ ಶ್ರಾದ್ಧವನು । ಸಕಲ ಗೋತ್ರಗಳು ಉದ್ಧಾರಾರ್ಥವಾ । ಲಕುಮಿ ಕುಂಡ ಗದಾ, ಲೋಲಕರ್ನಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ ಸಮಾನಾದ ಪಿಂಡಗಳನಿಟ್ಟೂ ಭಕುತಿಯಿಂದಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಸಿಗಳ ಪೂಜಿಸಿ । ಸುಖ ಬಡಿಸಿ ವಟದಲ್ಲಿ ಪಿಂಡಪ್ರದಾನವಗೈದು । ಕಕುಲಾತಿಸಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆಲ್ಲಿ ಈ ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ। ದುಃಖದಿಂದ ಕಡೆಬಿದ್ದು ಪೋಪನರನು । ಅಖಿಳ ಲೋಕೇಶ ಸಿರಿ ವಿಜಯ ವಿಠಲರೇಯಾ । ಅಕಳಂಕ ಜನರೊಡನೆ ಇಡುವ ಕರುಣದಲಿ ॥ ೫ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಸೀತಾರಾನು ಗಯ ಗಯ ಶೀರ್ಷಗಯರೂಪ । ನೀತಾ ಮುಂಡ ಪೃಷ್ಠಗಿರಿ ಆದಿಗಯ ಮುಂದೆ । ಧೌತಪಾಪ ಭೀಮ ಗಯ ಗೋಪಾದವು । ವೈತರಣಿ ತೀರ್ಥ ಇನಿತು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ । ಕಾತುರದಿಂದಲಿ ಪಿಂಡಪ್ರದಾನವ ಮಾತಾಪಿತೃ

ಗಳಿಗೋಸುಗ ಸ್ವಾಮಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡಾಡಿ ಆ। ತುವಾರ್ಥವಾಗಿ ದಧ್ಯಾನ್ನದ ಪಿಂಡ । ದಾತ ಜನಾರ್ಧನ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ। ತಾ ತೃಪ್ತಿ ಯಿಂದಲಿ ತಿಲರಹಿತವಾಗಿ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡೀ। ಗಾತುರತೊಲಗಿದಾಗಲಿ ಮುದದಿಂದ ಪ್ರ । ಖ್ಯಾತ ವಿಷ್ಣು ಪಾದದಲ್ಲಿ ಹಾಕೆಂದು ಭಕುತಿಯಿಂದಲಿ ಪೇಳಿ । ಸಂತೋಷವಹುದು ಹೇಯದಾನವ ಹರ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ । ಭೂತಳದೊಳಗೆ ಈ ತೆರದಲ್ಲಿ ಮೆರೆವ ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಶ್ರೀ ಗಯಾ ಯಾತ್ರಿ ಸಾವಿತ್ರಿ ಸರಸ್ವತಿ ತೀರ್ಥವಿುಂದಿತ್ತ । ಈ ಗಿರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಬೇಡುವದು । ಯೋಗಿಜನರು ಇಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವರು, ಲೇ । ಸಾಗಿ ನಾನಾತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿ । ಭೋಗಭೂಷಣ ಬಹುರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿಂದು । ಸಾಗರತಲ್ಪನ ಧ್ಯಾನವಮಾಡುವನು । ಆಗವೋಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಿದ್ಧ ವಾಗಿದೆ ಕೇಳಿ । ನಾಗವಹನ ಮಿಕ್ಕಾ ದೇವಾದಿಗಳು, ಅನು । ರಾಗ ಮತಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿಯ ಪೂಜಿಸುವರು । ಈ ಗಯಾದಯಾತ್ರೆ ಮಾಡೆ ನೂರೊಂದು ಕುಲದ ವರು । ಸಾಗುವರು ಸರ್ವಬಾಧೆಗೆದ್ದು ಹರಿಪುರಕೆ । ಭಾಗಿರಥಿ ಜನಕಾ ವಿಜಯ ವಿಠಲನಂಘ್ರಿಗೆ । ಬಾಗಿ ಸಮಸ್ತ ಸೌಖ್ಯ ಪಡೆದು ಧನ್ಯನಾಗಿ ॥ ೭ ॥

ಜತೆ

ಪಿತ್ರಾದಿಕುಲ ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವದು , ಗೋತ್ರ (ಗಾತ್ರ) ದೊಳಗೆಇಪ್ಪ ವಿಜಯವಿಠಲ ದಂಘ್ರೂ ॥ ೮ ॥

ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುಪಾದ ಮಹಾತ್ಮೆ - ಸುಳಾದಿ ೧೦೨

ರಾಗ – ಭೈರವಿ **ಧೃವತಾಳ**

ಜಗವೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಬಲು ಅತೀಂದ್ರಿಯಪಾದ । ಪಗೆಗಳ ಮಸ್ತಕಾದ್ರಿಗೆ ವಜ್ರ ಪ್ರಹರಪಾದ । ಝುಗಝುಗಿಸುವ ಪರಮಮಂಗಳ ಖಣಿಯಪಾದ । ನಿಗಮಾ ವಳಿಗೆ ಇದು ನಿಲುಕದಪಾದ । ಅಪಣಿತಗುಣಪೂರ್ಣ ಸೌಖ್ಯಪಾದ। ತ್ರಿಗುಣಾ ತೀತವಾದ ಶೃಂಗಾರನಿಧಿಪಾದ । ಗಗನನದಿಯ ಪೆತ್ತ ಗಂಭೀರಪಾದ । ಖಗ ರಾಜನ ದಿವ್ಯ ಪೆಗಲಲ್ಲಿ ಪೊಳೆವಪಾದ। ಯುಗಯುಗದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಗೊಂಬ ವಪಾದ । ಬಗೆಬಗ ವರಗಳ ಕೊಡುವಪಾದ । ಮಿಗೆ ಸಹಾಸವುಳ್ಳ ಮಿಸಣಿ

ಯಾಭರಣಪಾದ । ಅಘದೂರಪಾದ ಅತಿಚಿತ್ರಪಾದ । ನಗವೈರಿನುತ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪ । ನ್ನಗಶಾಯಿಯ ಪಾದ ವಿಷ್ಣುಪಾದ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಧರ್ಮ ಶಿಲಿಯಮೇಲೆ ಮೆರೆವ ಮಣಿಯಪಾದ । ಕರ್ಮಖಂಡನೆ ಮಾಳ್ಪ ಕಲುಷವಿಗತಪಾದ । ಕರ್ಮವರ್ಮ ಮರ್ಮಕರ್ಮ ಸಂಗದೆಪಾದ । ವೇರ್ಮ ಯುನ್ನತವಾದ ಪ್ರೇಮ (ಪ್ರಮೆ) ಭರಿತಪಾದ । ಕೂರ್ಮರೂಪ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ । ಧರ್ಮಮೂರುತಿಯಪಾದ ಸಿರಿಪಾದ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿಡಿವಿತಾಳ

ದಹರಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುವ ಘನಪಾದ । ಬಹುಗಮನವಾಗಿದ್ದ ಭಾಗ್ಯಪಾದ ಅಹೋರಾತ್ರಿಯಲಿ ಬಿಡದೆ ಆನಂದದಪಾದ । ಮಹಪುಣ್ಯತಂದೀವ ಮಂತ್ರ ಪಾದ । ದ್ರೋಹಿಮಾನವರಿಗೆ ದೂರವಾದಪಾದ । ಗಹನವಾದಪಾದ ಗುಪ್ತ ಪಾದ । ಸ್ನೇಹಭಾವದಿಂದ ಸಾಕುವ ನಿಧಿಪಾದ । ರಾಹಸ್ಯವಾಗಿ ಜಪಿಸುವ ಪಾದ । ತ್ರಾಹಿತಾವರೆನಯನ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸರಸಿ । ರೂಹ ಪೋಲುವಪಾದ ಆರ್ಜವಪಾದ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಅಸುರಗಯನ ಶಿರದಲ್ಲಿನಿಂದಪಾದ । ಎಸೆವ ಹದಿನೆಂಟು ಪಾದದೊಳಿಪ್ಪಪಾದ ಶಶಿಮುಖಿ ಗೋಪೇರಮನಕೆ ಮೋಹನಪಾದ । ವಶವಾಗಿ ಭಕ್ತರಬಳಿಯಲಿಪ್ಪಪಾದ । ವಿಷವರ್ಜಿತ ವಿಲಕ್ಷಣಪಾದ । ಬೆಸನೆಲಾಲಿಸಿ ಲಾಲನೆಮಾಡುವ ಪಾದ । ಅಸಮದೈವ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಪೆಸರಾಡಪಾದ ಪರಮಸೌಖ್ಯ ಪಾದ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಎಲ್ಲರಿಂದಲಿ ಪಿಂಡಹಾಕಿಸಿಕೊಂಬಪಾದ । ಮಲ್ಲ ಮೊದಲಾದವರ ಖಳರ ಜೈಸಿದಪಾದ । ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಶುದ್ಧ ಸ್ತೋತ್ರ ಕೈಕೊಂಬಪಾದ। ಸಲ್ಲಲಿತಪಾದ ಸರ್ವಸೌ (ಸಾ) ಕಾರ್ಯಪಾದ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ–ನೋಡಿದರೂ ವ್ಯಕ್ತವಾದಪಾದ । ಬಲ್ಲದ ಹರಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ । ವಲ್ಲಭನಪಾದ ವಜ್ರಾಂಕಿತ ಪಾದ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಫಲ್ಗುಣಿ ತೀರದಲಿ ಮೆರೆವಮಹತ್ತುಪಾದ । ಫಲ್ಗುಣಸಾರಥಿ ವಿಜಯವಿಠಲನಪಾದ ॥ ೬ ॥

ತೀರ್ಥಾಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸುಳಾದಿ ೧೦೩

ರಾಗ–ಭೈರವಿ **ಧೃವತಾಳ**

ತೀರ್ಥಾಭಿಮಾನಿಗಳಿರೇ ವಂದಿಸುವೆನು ನಿಮಗೆ । ಸ್ವಾರ್ಥಕ ಮತಿಬಿಡಿಸಿ ನಿತ್ಯಚಾರ । ಮಾರ್ಥಿಕಜ್ಞಾನವ ಕೊಟ್ಟು ಕರುಣದಿಂದ । ಸಾರ್ಥಕವ ಮಾಡಿಸುವದು ಸಕಲಪುಣ್ಯ । ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಭಗವಂತ । ಸಾರ್ಥಿಯಾಗಲಿ ಎನಗೆ ದಿನ ಪ್ರತಿದಿನ । ಸಾರ್ಥಿಕನಂತೆ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಕಲಕಾಲ । ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವಪರಿ ಮಾಡದಿರೀ । ಅರ್ಥ ಆತುರಬಿಡಿಸಿ ಭಗವದ್ಗೋಸುಗಲಿ ನರ್ಥಾಂತರ ಜ್ಞಾನ ಪಾಲಿಸಬೇಕು । ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡುವೆ ಪ್ರಯಾಸವಾಗದಂತೀ । ಪಾರ್ಥಿವದೊಳಗಿದ್ದು ಧನ್ಯನ ಮಾಡೀ । ಅರ್ಥ ಪಂಚಮಿಕ್ಕ ಪಾನಿಗಳು ಯ । ತಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನವೆ ಕೊಡಲೀ ನಿಮ್ಮಿಂದಲೀ, ಮೂ । ಹುರ್ತವಾದರು ಕಾಲ ಬರಿದಾಗದಂತೆ, ಕೃ । ತಾರ್ಥನ್ನ ಮಾಡುವದೂ ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ। ತೀರ್ಥಪಾದ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ, ಸ । ಮಾರ್ಥ ಪ್ರದಾತನೆಂಬೊ ಮುಖ್ಯ ಜ್ಞಾನವೆ ಇರಲಿ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಆವಾವ ತೀರ್ಥದಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ । ದೇವತತಿಗಳಿರೇ ಧೈರ್ಯವನೆ ಇತ್ತು । ಪಾವನಮಾಡುವದು ಸ್ನಾನಾದಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದ । ದೈವವಶದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನೊ ನಿಮ್ಮ ನಾ । ಸಾಮಂಶರಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಯೋಗ । ಆವಾವಕಾಲಕೆ ಅಪ್ರತಿಯಾಗಿದೆ । ದೇವದೇವೇಶ ಸಿರಿ ವಿಜಯ ವಿಠಲನ್ನ । ಭಾವದಲ್ಲಿ ಭಜಿಪ ಭಾಗ್ಯವಂತರೆ ಸತತ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ದಶ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಲು ಬಗೆಬಗೆಯಿಂದ । ದಶದಿಕ್ಕುಗಳ ತಿರುಗಿ ಮರಿಯಾದೆ ಇಲ್ಲದೆ । ಅಶನ ಉದಕ ದ್ರವ್ಯ ವಸ್ತ್ರ ಮುಂತಾದಾಘ । ಪ್ರಸರ ಕೋಟಿಯೊಳಗೆ ಮುಣಿಗಿ ತೇಲಿ । ಕುಶಲಗತಿಯು ಮರದು ಕೈಕೊಂಡು ದೇಹ ಪಾ । ಲಿಸಿಕೊಂಡೆ ನಾನು ನನ್ನದು ಎನುತಲಿ । ಬೆಸನ (ನೆ) ಕೇಳಿ ಸವಾತೀರ್ಥವಾಸಿಗಳೆ ಮಹ । ಪುಶಿ ಮೊದಲಾದ ಪಾಪ ಪ್ರವರ್ತಕ । ತ್ರಿಸರೇಣು ಕಾಲವಾದರು ಪುಣ್ಯಮಾಧವ । ಪಶುಮನುಜನು ನಾನು

ಯಾಭರಣಪಾದ । ಅಘದೂರಪಾದ ಅತಿಚಿತ್ರಪಾದ । ನಗವೈರಿನುತ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲ ಪ । ನ್ನಗಶಾಯಿಯ ಪಾದ ವಿಷ್ಣುಪಾದ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಧರ್ಮ ಶಿಲಿಯಮೇಲೆ ಮೆರೆವ ಮಣಿಯಪಾದ । ಕರ್ಮಖಂಡನೆ ಮಾಳ್ಪ ಕಲುಷವಿಗತಪಾದ । ಕರ್ಮವರ್ಮ ಮರ್ಮಕರ್ಮ ಸಂಗದೆಪಾದ । ಪೇರ್ಮೆಯುನ್ನತವಾದ ಪ್ರೇಮ (ಪ್ರಮೆ) ಭರಿತಪಾದ । ಕೂರ್ಮರೂಪ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ । ಧರ್ಮಮೂರುತಿಯಪಾದ ಸಿರಿಪಾದ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿಪುಟತಾಳ

ದಹರಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುವ ಘನಪಾದ । ಬಹುಗಮನವಾಗಿದ್ದ ಭಾಗ್ಯಪಾದ ಅಹೋರಾತ್ರಿಯಲಿ ಬಿಡದೆ ಆನಂದದಪಾದ । ಮಹಪುಣ್ಯತಂದೀವ ಮಂತ್ರಪಾದ । ದ್ರೋಹಿಮಾನವರಿಗೆ ದೂರವಾದಪಾದ । ಗಹನವಾದಪಾದ ಗುಪ್ತಪಾದ । ಸ್ನೇಹಭಾವದಿಂದ ಸಾಕುವ ನಿಧಿಪಾದ । ರಾಹಸ್ಯವಾಗಿ ಜಪಿಸುವಪಾದ । ತ್ರಾಹಿತಾವರೆನಯನ ವಿಜಯವಿಠಲ ಸರಸಿ । ರೂಹ ಪೋಲುವಪಾದ ಆರ್ಜವಪಾದ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಅಸುರಗಯನ ಶಿರದಲ್ಲಿನಿಂದಪಾದ । ಎಸೆವ ಹದಿನೇಟು ಪಾದದೊಳಿಪ್ಪಪಾದ ಶಶಿಮುಖಿ ಗೋಪೇರಮನಕೆ ಮೋಹನಪಾದ । ವಶವಾಗಿ ಭಕ್ತರಬಳಿಯಲಿಪ್ಪಪಾದ । ವಿಷವರ್ಜಿತ ವಿಲಕ್ಷಣಪಾದ । ಬೆಸನೆಲಾಲಿಸಿ ಲಾಲನೆಮಾಡುವಪಾದ । ಅಸಮದೈವ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಪೆಸರಾದಪಾದ ಪರಮಸೌಖ್ಯಪಾದ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಎಲ್ಲರಿಂದಲಿ ಪಿಂಡಹಾಕಿಸಿಕೊಂಬಪಾದ । ಮಲ್ಲ ಮೊದಲಾದವರ ಖಳರ ಜೈಸಿದಪಾದ । ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಶುದ್ಧ ಸ್ತೋತ್ರ ಕೈಕೊಂಬಪಾದ। ಸಲ್ಲಲಿತಪಾದ ಸರ್ವಸೌ (ಸಾ) ಕಾರ್ಯಪಾದ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ–ನೋಡಿದರೂ ವ್ಯಕ್ತವಾದಪಾದ । ಬಲ್ಲದ ಹರಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ । ವಲ್ಲಭನಪಾದ ವಜ್ರಾಂಕಿತಪಾದ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಫಲ್ಗುಣಿ ತೀರದಲಿ ಮೆರೆವಮಹತ್ತುಪಾದ । ಫಲ್ಗುಣಸಾರಥಿ ವಿಜಯವಿಠಲನಪಾದ ॥ ೬ ॥

ಎನ್ನ ನೋಡಿ । ಉಸರಲೇನು ಇನ್ನು ನಾಲಿಗೆಂಬೋದಿಲ್ಲ । ಎಶಸು ನಿಮ್ಮದು ಮುಂದೆ ಪೊರೆವ ಭಾರ । ವಸುಧಿಯೊಳಗೆ ಆವಪರಿಯುಂಟೊ । ತಿಳಿಯೆ ಮಂ । ದಿಸುವೆನೊ ತಲೆವಾಗಿ ತವಕದಿಂದ । ಋಷಿ ಛಂದಸ್ಸು ದೇವತ ಗೋಳಕ ಚಿಂ । ತಿಸುವ ಮತಿಕಾಣೆನೊ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ । ಹಸಿವೆ ಗೋಸುಗ ಅನ್ನ ಉಂಡಂತೆ ಅಲ್ಲದೆ । ಬೆಸಸೂವೆ ಎನ್ನ ಕರ್ಮಾಚರಣೆ । ದಶಮೂರ್ತಿ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ ಪಾದ । ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡಿಪ್ಪ ಜ್ಞಾನಯೋಗಿಗಳೆ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಮುಗ್ಧ ಜನರೊಳಿದ್ದು ಮಾಡಿದಕರ್ಮವ । ದಗ್ಧ ಮಾಡುವದು ದಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ನೋಡಿ । ದಿಗ್ಧೇಶದೊಳು ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಗೆ ಎಣೆಗಾಣೆ । ದಿಗ್ದಂತಿಗೆ ಅಂಕುಶ ಒಂದು ಸಾಲದೆ । ದಿಗ್ದಂಡವಮಾಡುವ ಅತಿ ಪ್ರತಾಪ ರಿಗೆ ಈ । ಳುಗ್ದಳ ಹಿಂದುಮಾಡುವದು ಅರಿದೆ । ದುಗ್ದಾಬ್ಧಿಶಯನ ವಿಜಯವಿಠಲನಂಘ್ರಿ । ಹೃದ್ಗಣೆನೋಡುವ ದೇವದಾಸರೆ ನಮೊ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಪ್ರತಿಪ್ರತಿ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪ್ರತಿ ದಿವಸದಲ್ಲಿ । ಪ್ರತಿಪ್ರತಿ ಸ್ನಾನಂಗಳು ಮಾಡುವ ಜಲಂಗಳು । ಪ್ರತಿಕಾವೆ ನಿಮಗೆಂದು ತಿಳಿದು ಆಮೇಲೆ ಮಿ । ಳಿತ ಚತುರ್ಬಗೆ ಗ್ರಹಿಸಿ ಮತ್ತೆ ತೇಜೋಮಯ । ಗತಿ ತಪ್ಪದಂತೆ ನೋಡಿ ಆ ತರುವಾಯ ಮ । ರುತ ದೇವ ತದ್ಗತ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ । ಇತರಾಲೋಚನೆ ಸಲ್ಲಾ ದ್ರುಪರೂಪ ಸರ್ವವೆಂದು । ಮತಿಯಿಂದ ತಿಳಿವಂತೆ ಭಕುತಿಯ ಕೊಡುವದು ಮಜ್ಜನಾದಿ ಕಾಲಕ್ಕೆ । ನುತಿಸುವೆ ಎನ್ನ ಕಲಿಕಲ್ಮಷವ ಕಳೆದು । ಹಿತವಾಗಿ ಕಾವದೆಲ್ಲಾ ಸಾರ್ಥ ತ್ರಿಕೋಟಿ ದೇವ । ರತಿಪತಿಪಿತ ನಮ್ಮ ಪಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ । ಪ್ರತಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೊಳೆವಂತೆ ಕಾರುಣ್ಯವಾಳ್ವುದು ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಎನ್ನ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಇದ್ದು ಭೂ । ವಲ್ಲಭ ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ ತೋರಿಸುವದು ॥ ೬ ॥

ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಯಾತ್ರಾ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದಿಶ್ಯ

ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲ

೫೪ ಪದ–ರಾಗ–ಕಾಂಬೋಧಿ ತಾಳ–ಝಂಪೆ

ನಿನ್ನ ದರುಶನಕೆ ಬಂದವನಲ್ಲವೋ । ಪುಣ್ಯವಂತನ ದಿವ್ಯ ಚರಣ ನೋಡಲಿ ಬಂದೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತತನವಿರಲಿಕ್ಕೆ । ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಕಾರಣ ನಾವುದೊ ॥ ಸೊಲಿಗೆ ಕಂಭದಲಿ ತೋರಿದ ಮಹಮಹಿಮ । ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲೇ ನಯ್ಯಾ ಬಲ್ಲ ಭಜಕರಿಗೆ ॥ ೧ ॥ ಕರದಾಗಲೇ ಓಡಿಬಂದೊದಗುವ ಸ್ವಾಮಿ । ಮುರಳಿ ಗಾವುದ ಎಣಿಸಿ ಬರಲ್ಯಾತಕೋ ॥ ನೆರೆನಂಬಿದವರಿಗೆ ಆವಲ್ಯಾದರು ಏನು । ಅರಿದವರ ಮನದೊಳಗ ನಿಂದಾಡುವ ಚಂದವ ॥ ೨ ॥ ಕಠಿಣವೋ ನಿನ್ನ ಭಕತರನ ನೋಡುವ ಲಾಭ । ಸಠೆಯಲ್ಲ ವೇದಗಳು ಸಾರುತಿವಕೋ । ವಟು ಮೊದಲಾದವೈ ವೈಷ್ಣವಾ ಗ್ರೇಸರರಂಘ್ರಿ । ತೃಟಿಯಾದರೂ ಎನಗೆ ನೋಡಲೂ ಗತಿದಾರಿ ॥ ೩ ॥ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕುವನೆ ನಿನ್ನ ಕಾಣಲಿಬಹುದು। ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಯೆಂತು ಬರುವರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ॥ ಅನಂತಜನುಮದಲಿ ಜಪತಪ ಹೋಮವ್ರತ । ಏನೇನು ಮಾಡಿದರು ಇಷ್ಟು ಜನ ಕೂಡುವದೆ ॥ ೪ ॥ ನೀನಿದ್ದಸ್ಥಾನದಲಿ ಸಕಲ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ । ನೀನಿದ್ದ ಸ್ಥಾನದಲಿ ಸರ್ವತೀರ್ಥ । ನೀನಿದ್ದ ಸ್ಥಾನದಲಿ ಸಮಸ್ತ ತಾತ್ವಿಕರು । ನಾನಿತ್ತ ಬರುವದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಸ್ವಾಮಿ ॥ ೫ ॥ ಇದನೆ ಲಾಲಿಸು ಜೀಯ್ಯಾ ನಿನ್ನದೊಂದೆ ಮೂರ್ತಿ । ನಿದರುಶನವಲ್ಲದೇ ಮಿಗಿಲಾವದೋ । ಪದೋಪದಿಗೆ ಮಧ್ವಮತ ಪೊಂದಿದ ಸುಜನರ । ಹೃದಯದೊಳಗಾನಂತಪರಿ ನಿನ್ನ ರೂಪಗಳು ॥೬॥ ಭಳಿರೆ ತಿರುಮಲರಾಯ ನಿನ್ನ ಕರುಣಾರಸಕೆ । ನೆಲೆಗಾಣೆ ನೆಲೆಗಾಣೆ ನೆರೆಹೊರೆಯೊಳು । ಒಲಿದು ಭಕುತರಿಗಾಗಿ ಮದುವೆ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡೆ । ಸುಲಭದೇವರದೇವ ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ವೆಂಕಟ ॥೭॥

ಕ್ಷೇತ್ರಸ್ಥಮೂರ್ತಿ ದರ್ಶನವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಫಲ

ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ

೫೫ ಪದ–ರಾಗ–ಕಾಂಬೋಧಿ ಝಂಪಿತಾಳ

ನಿನ್ನ ನೋಡಲಿ ಬಂದೆ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತಾ । ಅನ್ಯರಿಂದಲಿ ಎನಗೇನು ಪ್ರಯೋಜನವೊ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ದರುಶನಕೆ ಬಂದವನಾನಲ್ಲೆಂದು ನಾನಂದು । ಹರಿ ನಿನಗೆ ನುಡಿದದ್ದು ಮನಸಿನೊಳಗೆ ॥ ಇರುತಿಪ್ಪದೇನಯ್ಯ ಬಿನ್ನಪವಲಾಲಿಸು ಶರಣ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವೊಂದುಬಗೆ ಇಪ್ಪದೊ ॥೧॥ ನಿರುತ ವ್ಯಾಪ್ತತ್ವ ಕರುಣತ್ವ ಅಣುಮಾಹತ್ತ । ಸರುವ ಚೇತನ ಜಡಾ ಮತ್ತೆಮತ್ತೆ ॥ ಪರಿಪರಿ

ಯಿಂದಲಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿವುಂಟು । ನಿನ್ನ ವರಮೂರ್ತಿಗಳ ಪೇಳಿದೆ ಇದ್ದಷ್ಟು ವಿನಯು
ದಲಿ ॥ ೨ ॥ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ನೀನು ಪ್ರಧಾನನೆಂದು ನುಡಿದೆ । ಆನಂದಮತಿ
ಕೊಡುವ ಅಪ್ರಮೇಯು ॥ ಕ್ಷೋಣಿಜನಕಿಂತ ದ್ವಾರದವರು ವೆಗ್ಗಳವಾಗೆ ।
ಏನಂಬೆ ತಿರುವೆಂಗಳೇಶ ನಿನ್ನಾಟಕ್ಕೆ ॥ ೩ ॥ ಮಿಕ್ಕ ಮಂದಜನಕೆ ನಿನ್ನ ಭಕು
ತರ ಪ್ರಾಲೆ । ಭಕುತಿ ಪುಟ್ಟು ಪದಕೆ ನಾ ಪೇಳಿದದ್ದು । ಅಕಟಕಟ ನಿನ್ನ
ಧೊರೆತನಕೆ ಏನಂಬೆ । ತಕ್ಕ ಮಾತುಗಳೇನೊ ಆಲೋಚಿಸಿ ನೋಡೆ ॥ ೪ ॥
ಯೊನ್ನು ಹಣ ತೂಗ ಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲಿಗೆ । ಚಿನ್ನ ಹಾಕುವರೇನೊ ಚಿನ್ಮ
ಯರೂಪ । ಮುನ್ನೆ ನಿನ್ನವರ ದರುಶನವಾದಮೇಲೆ ಪಾ । ವನ್ನ ಶರೀರನೆ
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವ ದುಚಿತ ॥ ೫ ॥ ಜರೆಮಣ ರಹಿತ ಸುಜನರ ಪರಿಪಾಲ । ನಿ ।
ರ್ಜರ ಗಣಕೆ ನಿತ್ಯ ವಜ್ರಪಂಜರ । ಜರಗೆ ವರವಿತ್ತಾ ದನುಜರ ವಂಶನಾಶನಿ ।
ರ್ಜರ ನದಿ ಜನಕ ಅಂಬುಜ ರವಿನಯುನ ದೇವ ॥ ೬ ॥ ಸ್ಥೂಲಮತಿಯಿಂದ
ಪೇಳಿದೆನೆಂದು ಜನ್ನಾಗಿ । ಲಾಲಿಸು ಲಲಿತಾಂಗಿ ಲಕುಮಿ ರಮಣ ॥ ನೀಲಗಿರಿ
ನಿವಾಸ ವಿಜಯುವಿಠ್ಠಲ ವೆಂಕಟ । ಓಲಗವ ಕೈಕೊಳ್ಳೊ ಎನ್ನ ಯೋಗ್ಯ
ತದನಿತು ॥ ೭ ॥

ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ದರುಶನದಿ ನಿರ್ಬೀಜ ಪಾಪಪರಿಹಾರ

೫೬ ಪದ ರಾಗ–ಕಾಂಬೋದಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಆವಜನುಮದ ಪಾಪವೊದಗಿತೋ ಎನಗಿಂದು। ದೇವಗಂಗಿಯು ನೋಡಿದೆ।
ದೇವಕ್ಕಿಸುತವೊಲಿದು ಕರತಂದು ಎನ್ನನು ಪಾವನವ ಮಾಡಿದಾ ಕೇಳಿ ॥ಪ॥
ಗುರುಗಳನುವೊಹಿಸಿ ಭೂಸುರರಿಗೆ ಕಠಿಣ ಉ । ತ್ತರ ಪೇಳಿ ಸಾಗಿಸಿದೆನೊ ।
ಮುರಿವ ಲಗ್ನಕೆ ಪೋಗಿ ಪುಶಿ ಪೇಳಿ ದ್ರವ್ಯ ಪತಿಕರಿಸಿ ಕೊಡದಲೆ ಪೋದೆನೊ॥
ವರಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ತಪ್ಪು ಬಲು ನಿರಲು ಇಲ್ಲವೆ ಸರಿಯೆಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆನೋ ।
ವೇರಳಿ ವಿಪ್ರಗೆ ವ್ಯಥಿ ಬರಲು ಸಾಕ್ಷಿಯು ನುಡಿದು । ಪರಿಹರಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದೆನೊ
ಏನೋ ೧॥ ಘನಕ್ಷೇತ್ರ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಪೋಗುವಾಗ ವಂ । ಚನೆ ಕರ್ಮ
ಮಾಡಿದ್ದೆನೋ । ಜನಪತಿಯು ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಕೇಳದೆ ಧರ್ಮಕನುಕೂಲ
ವಾಗಿದ್ದೆನೊ । ಮುನಿಗೆ ಬಂದತಿಥಿಗಳ ಜರಿದು ಪಿತ್ರಾದ್ಯರಿಗೆ ಉಣಿಸಿ ಸುಖ
ಬಡಿಸಿದ್ದೆನೋ । ವನಗಳನು ಕಡಿದು ದೇವಾಲಯುವ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕೆ ಅರ್ಪಿ
ಸಿದೆನೋ ಏನೋ ॥ ೨ ॥ ಉತ್ತಮರು ಮನೆಗೆ ಬಂದರಾಗ ಮಾಡುವ
ಸತ್ಕರ್ಮ ತೋರದಿದ್ದೆನೊ । ಹೆತ್ತವರ ಬಾಂಧವರ ವಿತ್ತದಲಿ ಕೆರೆಭಾವಿ
ಹತ್ತೆಂಟು ಕಟ್ಟಿಸಿದೆನೋ ॥ ದತ್ತಾಪಹಾರವನು ಮಾಡಿದದರಿಂದ ವ್ರತ ।
ಮೊತ್ತಗಳ ಸಾಗಿಸಿದೆನೊ । ಈ ತೆರದಿ ನಿರ್ಬೀಜ ಪಾಪವಾಗೆ ನೆಸಗಿ ಕೃತಾರ್ಥ

ನಾದೆ ವಿಜಯವಿಠಲನ ಸುತೆಯ ನೋಡಿ ॥೩॥

ಶ್ರೀಗುರುಮಧ್ವೇಶ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

ವಿಜಯದಾಸರ ಒಗಟು ಬಿಚ್ಚರಿ

ಗುಹ್ಯಭಾಷಾ, ಅರ್ಥ

ಪದ–ರಾಗ–ಮಾರವಿ ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಭೇದ ಪೇಳುವನೆ ತಪೋಯೋಗ್ಯ । ಪೂರ್ಣ
ಬೋಧರ ಮತ ಬಿಡುವನೆ ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯ ॥ಪಲ್ಲ॥

ಸತ್ಯ ನುಡಿವನೆ ಅಪಕಾರಿ । ಪರರ ।
ವಿತ್ತಪರಿಹರಿಸುವನೆ ಬಲು ಉದಾರಿ ॥
ಹತ್ಯಮಾಡುವನೆ ಉಪಕಾರಿ । ನಿತ್ಯ ।
ಚಿತ್ತ ಚಂಚಲಿಸುವನೆ ಧರ್ಮದಾರಿ ॥೧॥

ಪರನಾರಿ ಸಹೋದರ ಹೀನಾ । ಕಂಡ ಉ ।
ತ್ತರಗಳನಾಡುವನೆ ಆವಾಗ ಮೌನಾ ।
ತರತಮ್ಯ ಪೇಳುವನೆ ಕೋಣ । ತನ್ನ ।
ಹರಣವೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಬುವನೇ ಪ್ರವೀಣಾ ॥೨॥

ಭ್ರಹ್ಮನೆನಿಸುವನೆ ಧನ್ಯ । ಪರರ ।
ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಕೆಡಿಸುವನೆ ಬಲುಮಾನ್ಯ ।
ಕಷ್ಟಬೇಡುವನೆ ರಾಜನ್ಯ । ವಿಜಯ ।
ವಿಠಲನ್ನ ಪೂಜೆ ಮಡುವನೆ ಗುಣಶೂನ್ಯ ॥೩॥

ಹರಿದಾಸ ಜನಪ್ರಿಯರಾದ

ಶ್ರೀ ಗುರುಮಧ್ವರಾವ ಉಪ್ಲಿ

ಶ್ರೀ ದಾಸರಾಯರ ಸೇವೆಗಾಗಿಯೇ ಜೀವನವನ್ನು ಮುಡುಪಾಗಿಟ್ಟು ಎಲೆಮರೆಯ ಕಾಯಿಯಂತೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ, ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ. ಪ್ರಚಾರದ ನೆರಳಿಗೂ ದೂರ ಸರಿದು ಶ್ರೀ ವಾಯು ದೇವರ ಹಂಸ ಮಂತ್ರ ಜಪದಂತೆ ಸುಳಾದಿಗಳ ಪಾರಾಯಣವೇ ಜೀವನದ ಉಸಿರಾದ ಶ್ರೀ ಉಪ್ಲಿ ಮಧ್ವರಾಯರು, ಚಿಕ್ಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ನಡೆಯ ಬಹುದಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಬ್ಬರೇ ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿ, ತಿರುಪತಿ ತಿರುಮಲ ದೇವಸ್ಥಾನದ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನಿಂದ ಗೌರವ ಪಡೆದು, ಇವರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸ್ವತಃ ವೀಕ್ಷಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಮಾನ್ಯ ತೀರ್ಥ ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರು ಫಲಿಮಾರು ಮತ್ತು ಭಂಡಾರಿಕೇರಿ ಮಠ ಇವರು ಶ್ರೀ ಮದ್ಮಧ್ವರಾದ್ಧಾಂತ ಸಂವರ್ಧಿನಿ ಸಭಾ 1983 ಶ್ರೀ ಚಿಂತರವೇಲಿ ಪ್ರಾಣದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಚ್ಛಾತ್ರ ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ವಿದ್ವತ್ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನಿತರಾಗಿ "ಹರಿದಾಸ ವಾಙ್ಮಯ ವಿಶಾರದ" ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದು, ಮನೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ದಾಸರ ಸುಳಾದಿಗಳ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಶೇಷದಾಸರ ಅಷ್ಟಕ ಪಠನ ನಡೆಸಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಅಷ್ಟಕ ಪಾರಾಯಣದ ಫಲವನ್ನು ಶ್ರೀ ಮೊದಲಕಲ್ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನ ಪಾದಕ್ಕರ್ಪಿಸಿ ಧನ್ಯರಾದ ಗುಪ್ತ ಸಾಧಕರು ಶ್ರೀ ಗುರುಮಧ್ವರಾವ ಉಪ್ಲಿ.

ಕೆ. ರಾಘವೇಂದ್ರ
ರಾಯಚೂರು